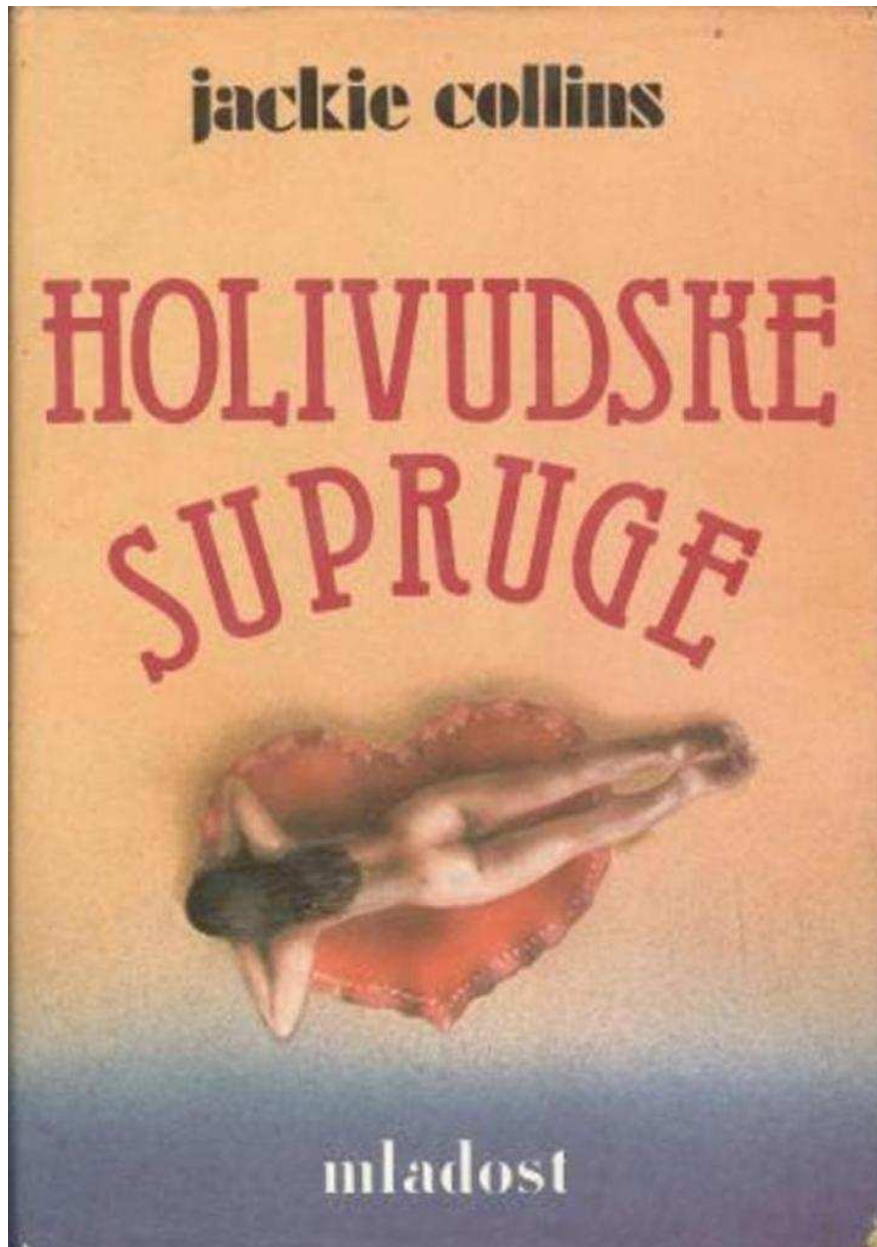

GIGA

Jackie Collins

HOLIVUDSKE SUPRUGE

Naslov originala **HOLLYWOOD WIVES**

GIGA

*za Tracy, Tiffany i Roryja
s mnogo ljubavi*

GIGA

*»Neuspjeh nije dopušten nikome
unutar kruga od tri i pol kilometra oko hotela Beverly Hills.«*

— GORE VIDAL

GIGA

PROLOG

GIGA

Stajao je u dnevnoj sobi male kuće u Philadelphiji. Stajao je i zurio u njih troje. Tri svinje. Tri nasmijana lica. Zubi, oči, kosa. Tri svinje.

U njemu mračni gnjev. Gnjev što mu iznutra nabija o lubanju.

U sobi je uključena televizija. Archie Bunker deklamira svoje jalove šale. Unaprijed snimljen efekt smijeha.

I još više smijeha. U sobi u kojoj se on nalazi. Još više glupavog smijeha.

Njegova majka. Mišji repovi smeđe kose. Mlohavo tijelo i omlohavjeli um.

Njegov otac. Proćelava glava. Mršav. Zubalo koje svaki čas spada.

Joey. Mislio je da je ona drugačija.

Tri svinje.

Otišao je do televizora i pojačao zvuk.

Uopće to nisu primijetili. Previše su bili zaokupljeni smijanjem. Njemu. Da. Njemu su se smijali.

Gnjev je u njegovoj glavi, ali izvana je sasvim miran. Znao je kako će ih natjerati da ušute.

Znao je.

Brzo i u jednom glatkom pokretu. Prije nego što budu imali vremena da se prestanu smijati i počnu misliti.

Brzo i u jednom glatkom pokretu. Mačeta je poletjela u smrtonosni krug.

Brzo i u jednom glatkom pokretu dok je krv šikljala. Majka i otac pokošeni u prvom smrtonosnom zamahu.

Joey. Hitrija, mlađa. Oči izbuljene od užasa dok stišćući uza se ranjenu ruku posrče prema vratima.

Sad si se prestala smijati, Joey. Sad si se prestala smijati.

Ponovno je zamahnuo mačetom i pokosio ju prije no što je mogla dalje pobjeći.

Nisu vrisnuli. Nitko od njih troje nije vrisnuo.

Zatekao ih je, iznenadio, baš onako kako to uče vojnike na vojnoj obuci. Samo što on nije vojnik, je li tako? On nije vojnik.

Tijelo mu se počelo grčevito tresti od jecaja. Čudnih, bezglasnih jecaja koji su mu grčili tijelo dok je nastavio mahati mačetom. Obračunavajući se sa svo troje jednako. Prepuštajući se mahnitosti jezivih udaraca.

Zvuk televizora prigušio je zvukove pokolja. Archie Bunker. Smijeh s vrpce.

A mačeta je i dalje opisivala sablasne krugove i sjekla kao da je pokreće nekakva demonska sila.

GIGA

KNJIGA PRVA

I

Elaine Conti se probudila u svom raskošnom krevetu u svojoj raskošnoj vili u Beverly Hillsu, pritiskom na dugme električnog uređaja odmaknula zastore i suočila se s prizorom nekog mladića u bijeloj majici i prljavim trapericama kako u savršenom luku piša u njezin mozaikom oplo-čeni bazen.

Boreći se s plahtama, pridigla se u sjedeći položaj, pozvonila Lini, svojoj sluškinji Meksikanki, istodobno prebacujući preko sebe svilenu kućnu haljinu obrubljenu perjem marabua i zavlacheći stopala u blijedo-ružičaste papuče s visokim peticama.

Mladić je obavio posao, potegnuo zatvarač na hlačama i ravnodušno se odšetao iz njezinog vidokruga.

»Lina!« kričala je Elaine. »Gdje si?«

Djevojka se pojavila, nedokučiva, smirena, potpuno nezainteresirana za kričanje svoje gazdarice.

»Vani kraj bazena je nekakav uljez«, uzrujano je viknula Elaine. »Zovi Miguela. Zovi policiju. I provjeri da li su sva vrata zaključana.«

Lina je mirno počela raščišćavati stvari sa stolića uz uzglavlje Elaininog kreveta. Prljave papirnate maramice, do pola ispijena čaša vina, prazna kutija od čokoladnih bombona.

»Lina!« izdere se Elaine.

»Ne uzbuđivati se, seniora«, stoički je rekla sluškinja. »Nikakav uljez. To samo dečko kojeg Miguel poslao očistiti bazen. Miguel bolestan. Ne dođe ovaj tjedan.«

Elaine se zacrvni od srdžbe. »Koga vraga mi to ranije nisi mogla reći?« Bijesno je uletjela u kupaonicu i tako snažno zalupila vratima da je jedna uokvirena grafika odskočila od zida i tresnula na pod, a staklo se razbilo. Glupava sluškinja. Glupa guzica. Ne možeš više naći dobru posluhu. Te žene dođu. Odu. Briga njih da li će tebe možda netko silovati ili opljačkati u vlastitoj kući.

Jasno, to se *moralo* dogoditi baš onda kad je Ross odsutan zbog snimanja na terenu. Da je Ross ovdje, Miguel se *nikad* ne bi usudio pretvarati da je bolestan.

Elaine zbacila kućnu haljinu, izvuče se iz spavaćice i zakorači pod osvježavajuće oštre iglice ledenog tuša. Stisnula je zube. Hladna voda je najbolja za kožu, tako sve lijepo zategne. A sam Bog zna, čak i uz gimnastiku i jogu i satove suvremenog plesa, njoj još uvijek dobro dođe malo zatezanja.

To nije značilo da je ona debela. Ni slučajno. Na čitavom njezinom tijelu nigdje nije bilo ni jedne suvišne deke. Sasvim pristojno za ženu od trideset i devet godina.

Kad sam imala trinaest godina bila sam najdeblja curica u školi. Slonica Etta, tako su me zvali. I u potpunosti sam zasluživala taj nadimak. Samo, otkud je klinka od trinaest godina mogla išta znati o prehrani, dijete, vježbanju i svemu tome? Što je trinaestogodišnja klinka mogla kad ju je baka Steinberg šopala s kolačima i palačinkama od krumpira, s dimljenim lososom i pecivom, savijačama i valjušcima s piletinom?

Elaine se srdito nasmiješi. Svima im je pokazala Slonica Etta, porijeklom iz Bronxa. Slonica Etta, bivša sekretarica iz New Yorka, bila je sada vitka i graciozna. Zvala se Elaine Conti i živjela je u proklesnoj palači u Beverly Hillsu, palači sa šest spavaćih soba i sedam kupaonica. I to u ravničarskom dijelu. Ne negdje visoko u brdima ili daleko negdje u Brentwoodu. Na ravnom. Na najboljem i najskupljem zemljištu.

Slonica Etta nije više imala šiljasti nos, mišju kosu, razdvojene zube, žičane naočale i ravne grudi.

Tijekom godina potpuno se promijenila. Nos je sada bio prćast, dražestan. Savršena kopija nosa Brooke Shields, zapravo. Mišja kosa je sada bila raskošno smeđe boje, kratko ošišana i prošarana zlaćanim pramenovima. Koža joj je bila bijela poput alabastera i glatka, zahvaljujući redovitim kozmetičkim tretmanima. Zubi su dobili navlake. Bili su bijeli i ravni.

Služili bi na čast bilo kojem od *Charlijevih anđela*. Neugledne pak naočale odavno su zamijenile kontaktne leće toplo-plave boje; bez njih su njezine oči bile sive poput škrljca i bila je primorana škiljiti kad bi nešto htjela pročitati. Premda ona i nije mnogo čitala. Ilustrirane časopise, naravno. *Vogue*, *People*, *Us*. Prelistala bi strukovne listove. *Variety* i *The Hollywood Reporter*, pri čemu bi se koncentrirala na Army Archerd i Hanka Granta. Gutala je *Women's Wear Daily* i *Beverly Hills People*, ali je nije baš zanimalo ono što je ona zvala teškim vijestima. Dan kada je Ronald Reagan izabran za Predsjednika bio je jedini dan u njezinu životu kad se ona makar samo letimice zainteresirala za politiku. Ako može Ronald Reagan, kako bi bilo da pokuša i Ross?

Grudi su joj — iako ni blizu klase Raquel Welch — bile sada savršena četvorka, zahvaljujući pomoći njezinog prvog muža, dr Johna Saltwooda. Stajale su prkosno i čvrsto; njima nikakva sila teža nikad neće nauditi. A ukoliko bi se to slučajno i zbililo, otići će ponovno dobrom starom Johnnyju. Elaine ga je našla u New Yorku, kako gubi vrijeme s plastičnim operacijama u gradskoj bolnici. Upoznali su se na jednoj zabavi i ona je u tom neuglednom, usamljenom muškarcu odmah prepoznala srodno biće. Vjenčali su se mjesec dana kasnije i ona je u roku godine dana imala novi nos i nove sise. Zatim ga je nagovorila da presele u Beverly Hills i da on tamo otvori privatnu ordinaciju.

U cigle tri godine on je postao glavni doktor za sise, a ona se rastala od njega i postala gospođa Rossa Contija. Kako je život ponekad čudan.

Ross Conti. Suprug. Filmska zvijezda. Prvoklasno govno.

Ako je itko to mogao znati, onda je to bila ona. Napokon, njih dvoje su u braku već deset dugih godina i niti je to bilo baš tako lako, niti postaje lakše. Ona o Rossu Con-ti ju zna neke pojedinosti od kojih bi se zgrčio želudac milim vremešnim gospama koje su ga još uvijek obožavale jer, na kraju krajeva, njemu je pedeseta za vratom pa i njegove obožavateljke nisu više balave klinke i kako koja godina proteče s njim je sve teže i teže, a sam Bog zna, oni ni financijski više ne sloje onako dobro kao ranije, a svaki njegov film može mu biti i posljednji i...

»Senora«, zalupala je Lina na vrata kupaonice. »Dečko, on sada ići. On hoće plaću.« Elaine izade ispod tuša. Razbjesnjela se. Hoće da mu platim — za što? Za pišanje u njezin bazen?

Omotala je oko sebe meki ogrtač od frotira i otvorila vrata. »Reci mu«, rekla je dostojanstveno, »nek' odjebe.«

Lina je tupo zurila u nju. »Dvacet dolari, gospoja Conti. Za tri dan on to opet učiniti.«

Ross Conti je psovao u sebi. Isuse Kriste. Što se to s njim događa? Nije u stanju zapamtiti taj jebeni tekst. Osam puta ponavljaju kadar i on ga svaki put zajebe!

»Samo mirno, Ross«, rekao mu je režiser mirno i s patro-nizirajućom gestom mu položio ruku na rame.

I to ti je nekakav jebeni režiser. Dvadeset i tri godine, ako ima i toliko. Kosa mu se objesila niz leđa — izgleda kao jedan od onih klinaca koji se maškaraju za Svisvete. Levi-sice su mu tako tijesne da mu ona stvar strši kao kakav jebeni TV toranj.

Ross strese uvredljivo ruku s ramena. »Ja sam sasvim miran. Sve je to zbog ove gomile ljudi naokolo — stalno me dekoncentriraju.«

»Jasno«, smirivao ga je Chip, dozivajući rukom prvog asistenta. »Stišaj ih malo, zaboga, oni su samo pozadina — nisu na audiciji za *Chorus Line*.«

Prvi asistent kimne i izgovori upozorenje kroz megafon.

»Spreman za još jedan pokušaj?« upita Chip. Ross kimne. Ross se okrene plavuši preplanuloj od sunca. »Ponavljamo, Sharon. Žao mi je, srce.«

Rossa preplavi jara srdžbe. *Žao mi je, srce. Taj balavi mudonja zapravo s time hoće reći, žao*

GIGA

mi je, srce, ali moramo ugađati starom prdonji jer je on nekad bio najveća zvijezda Hollywooda.

Sharon se nasmiješi. »Sve je uredu, Chip.«

Pa da. Sve u redu, Chip. Ugađat ćemo toj staroj budali. Moja mama ga je obožavala. Gledala je svaki njegov film. I svaki put je svršila u gaće.«

»Šminka«, zatraži Ross, a zatim glasom punim sarkazma nadoda: »To jest, ako nitko nema ništa protiv.«

»Jasno da nema. Sve što hoćeš.«

Aha. Sve što hoću, je li? Zato što taj takozvani veliki režiser treba Rossa Contija u svom filmu. Zato što Ross Conti znači gomilu prodanih ulaznica. Tko će stajati u redu da vidi Sharon Richman? Tko je ikad čuo za nju, osim onih milijun ili dva televizijskih manijaka koji pale televizor da bi gledali nekakvu kurčevu emisiju o djevojkama-instrukto-rima u skijanju na vodi? Lakirano sranje. Sharon Richman — griva kose i usta puna zubi. Ne bih nju poševio da na koljenima dopuže do moje prikolice i da me prosi kurca. No sad, ako bi baš prosila... Šminkerica mu je popravljala šminku. Dakle, ona je već sasvim u redu. Ona zna tko je zvijezda u ovom filmu. Djevojka se užurbano i brižljivo zabavila oko njega, sušeći mu s golemim jastučićem za puder sjaj od znoja oko nosa i popravljajući mu obrve malim češljčićem.

On je, onako usput, štipne za guzicu. Ona se polaskano nasmiješi. *Dođi poslije u moju prikolicu, srce, pa ću ti pokazati kako se puši jednoj zvijezdi.*

»U redu«, reče Chipac-dripac. »Jesmo li spremni, Ross?«

Mi smo spremni, šupku jedan. On kimne.

»OK. Onda, idemo.«

Scena je sasvim dobro počela. Radilo se o jednostavnoj, kratkoj sceni u kojoj je Ross trebao izreći tri rečenice u odgovor na Sharoninih šest, a nakon toga je trebalo nonšalantno išetati iz kadra. Problem je bila Sharon. Tupo je zurila u njega i on je zbog toga svaki put pogriješio u drugoj rečenici svog teksta. *Kuja. Ona to namjerno radi. Hoće da ja ispadnem loš glumac.*

»Isuse Kriste!« prasnuo je napokon Chip. »Pa nije to jebeni monolog iz Hamleta.«

Dobro. Sad je dosta. Kako se usuđuje tako sa mnom govoriti, kao da sam ja nekakav bezvezni epizodist. Ross se okrene na peti i nijednom se ne osvrnuvši, udalji se s mjesta snimanja ukočenim korakom.

Chip pogleda Sharon i iskrivi lice u grimasu. »Eto što se događa kad imaš posla s netalentiranim glumcima.«

»Moja mamica ga je obožavala«, nasmiješi se Sharon. »Onda je tvoja mamica još veći kreten od svoje kćeri.« Ona se veselo zahihće. Nisu je smetale Chipove uvrede.

U krevetu je on nju slušao, a to je jedino mjesto gdje je to doista važno.

Elaine Conti je polako vozila svoj svjetloplavi Mercedes niz La Cienega Boulevard. Vozila je polako zato da ne pokvari lak na noktima koje je upravo dala urediti u jednom senzacionalnom, novom salonu za manikiranje, koji se zvao »Klinika za nokte — Poljubac života«. Sjajno mjesto, tako su joj dobro pričvrstili umjetni produžetak na slomljeni nokat na palcu da čak ni ona nije mogla primijetiti razliku. Elaine je obožavala pronalaziti nova mjesta; za nju bi to svaki put bila mala injekcija samopouzdanja i nadmoći. Gurnula je kazetu Streisandice u otvor kazetofona i ponovno se upitala, kao što se to pitala već bezbroj puta dosad, zašto draga Barbra nikad nije dala operirati nos. U ovom gradu, toliko opsjednutom savršenim licem... a sam Bog zna, barem njoj ne nedostaje novaca. No, jedno je sigurno, nimalo nije škodio njezinoj karijeri — a što se toga tiče, ni njezinom ljubavnom životu. Elaine se namršti i počne razmišljati o vlastitom ljubavnom životu. Ross joj već mjesecima nije došao ni blizu. Gad. Samo zato što njemu nije do toga.

Elaine je sebi dopustila dvije ljubavne veze u toku braka. Obje krajnje nezadovoljavajuće. Mrzila je te tajne ljubavne afere, na njih čovjek uvijek gubi toliko vremena. Euforije i depresije. Lijepi i ružni trenuci. I je li to uopće vrijedno svega toga? Njezin je raniji zaključak bio da nije, ali sad se već počinjala pitati.

Posljednja takva veza zbilja se prije dvije godine. Pocr-venjela bi kad bi se toga sjetila. Kakvim se apsurdnim rizicima izlagala. I to s muškarcem koji joj ni u čemu drugom nije mogao koristiti osim da joj uredi zube, a oni su ionako već bili savršeni. Milton Langley, njezin zubar — a vjerojatno i zubar svih ostalih stanovnika Beverly Hillsa koji su imali dovoljno novaca. Kako je samo mogla biti toliko neoprezna da njega izabere. No, zapravo je on nju izabrao. Jednog je dana poslao svoju medicinsku sestru van po nekom poslu, popeo se na stolicu i zatim je brzo, upravo furiozno poševio. Dobro je zapamtila taj dan, jer je svršio na njezinu novu suknju od *Sonie Rykiel*.

Sjetivši se sada toga, Elaine glasno zahihće, iako joj tada nije bilo do smijeha. Milton je polio umrljanu suknju vodicom za ispiranje usta i kad se sestra vratila, poslao ju je do *Saksa* da kupi za Elaine novu suknju. Nakon toga su se još dva vrela mjeseca sastajali dva puta tjedno u jednom groznom motelu u Santa Monici. A onda je jednog dana Elaine jednostavno odlučila da ne ode na sastanak. Tako se završila *ta* kratka epizoda.

Druga veza nije zapravo uopće bila vrijedna sjećanja. Bio je to neki glumac iz jednog od Rossovih filmova. S njim je spavala, sve u svemu, dva puta i oba je puta požalila.

Kad god bi Rossu spomenula njihov oskudan seksualni život, on bi pobjesnio. »Koji ti kurac misliš da sam ja? Mašina? Ja ga dižem kad se *meni* hoće, a ne zato što si ti u nekakvoj usranoj seks-reviji pročitala da bi trebala imati deset orgazama na dan.«

Ha! Ako postigne deset na godinu, mogla se smatrati sretnom. Da joj nije njezinog vjernog vibratora, već bi totalno pošandrcala.

Možda mu se vrati erekcija, ako ovaj film koji sada snima ispadne hit.

Da. To je ono što njemu treba — jedna snažna injekcija uspjeha pomogla bi i njemu i njoj. Nema boljeg učvršćivača kurca od uspjeha.

Elaine oprezno obavi lijevo skretanje na križanju s Melrose avenijom. Ručak u restoranu *Ma Maison*, petkom, bio je apsolutno obavezan. Svatko tko je nešto značio i nešto bio U gradu, taj bi se dan beziznimno tamo pojavio. Elaine je imala stalnu rezervaciju.

Patrick Terrail, vlasnik *Ma Maison*a, pozdravio ju je na ulazu u mali vrtni restoran. Nakon što je od njega primila poljupce u oba obraza, poslala je za konobarom do svog stola, provjeravajući usput oštrim pogledom ima li u restoranu nekoga koga bi trebala pozdraviti naklonom glave.

Maralee Gray, jedna od njezinih najbližih prijateljica, već ju je čekala za stolom. Polako je pijuckala špricer s prilično kiselim izrazom na licu. U trideset sedmoj godini Ma-ralee je uspjela zadržati mnogo više od same sjenke nekadašnje privlačnosti. Ona je svojedobno, u srednjoj školi, bila proglašena za najpopularniju djevojku i Miss Vreli Mjenjač 1960. To je bilo prije nego što je upoznala Neila Grayja, filmskog režisera za kojeg se udala i od kojega se u međuvremenu razvela. Njezin otac, sada u mirovini, bio je vlasnik Sandersonovih studija. Za Maralee novac nikad nije bio problem. Samo muškarci.

»Draga, nisam valjda zakasnila?« zabrinuto je pitala Elaine, izmijenjujući s prijateljicom konvencionalni dodir obrazom o obraz.

»Ni govora. Mislim da sam *ja* došla prerano.« Razmijenile su usklike divno izgledaš i međusobne izraze divljenja odjeći koju su nosile, ne prestajući pritom bacati ispitljive poglede naokolo po restoranu.

»Pa, kako se Ross snalazi tamo na snimanju?« upita Maralee, vadeći iz tanke zlatne tabakere dugački, crni cigarillo.

»Ah, znaš ti Rossa — gdje bio, da bio, on se uvijek *snađe*.«

Obje su se nasmijale. Rossova ševačka reputacija bila je jedna od standardnih šala u

Hollywoodu.

»Zapravo, ništa mu nije po volji«, povjeri se Elaine. »Scenarij, režiser, ekipa, hrana, klima — čitav taj ušljivi projekt, kako ga on šarmantno zove. Ali, Maralee, vjeruj mi«, — i ona se povjerljivo nagne prema prijateljici — »on će u ovom filmu biti prava bomba. Onaj stari Ross Conti — u punoj formi.«

»Mogu vjerovati«, promrmlja Maralee. »Ti znaš da ja njega nikad nisam otpisala.«

Elaine kimne. Maralee je bila prava prijateljica, a takvih ovdje nije bilo mnogo. U Hollywoodu se ljudi prema tebi hlade onako kako se hladi zanimanje za tvoj zadnji hit — a razdoblja između dva hita u Rossovom slučaju, sve su se više produžavala.

»Operirat ću si oči«, dramatično je najavila Maralee. »To samo tebi kažem, a ti nikom živom ne smiješ reći.«

»Kao da bih ja to nekome rekla!« odgovori Elaine uvrijeđeno. »Tko ti radi?«

»Našla sam nekog u Palm Springsu. Otići ću tamo na tjedan, dva — konačno, ja tamo imam kuću. A onda ću se vratiti i nitko ništa neće primijetiti. Jednostavno će svi misliti da sam bila na odmoru.«

»Sjajna ideja«, reče Elaine. Je li Maralee zbilja toliko glupa ili što je njoj? Nitko ne ide u Palm Springs na odmor, čak i kad tamo imaju kuću. Tamo se ide na vikend ili u mirovinu.

»Kada?« upitala je, a očima je i dalje nemirno strijeljala naokolo po restoranu.

»Čim prije. — Idući tjedan — ako me bude mogao ubaciti.«

Obje su zasut jele i koncentrirale se na promatranje ulaska Sylvestera Stallonea. Elaine mu kratko mahne, ali nije izgledalo da je on to primijetio. »Vjerojatno mu trebaju naočale«, frknula je srdito. »Upoznala sam ga na jednoj zabavi prošlog tjedna.«

Maralee izvuče iz torbice malu zlatnu pudrijeru i provjeri šminku. »Neće on dugo«, hladno je primijetila, uklanjajući mrlju od ruža sa zubi. »Nemojmo se zavaravati, on ipak nije Clark Gable.«

»Oh, daaa, tako ... nemoj stati... nemoj *nikad* više stati. O daa, daaa... nastavi samo, ljubavi, samo tako nastavi.«

Ross Conti je slušao riječi koje su mu izvirale iz usta i pitao se koliko ih je puta dosad izgovorio. Mnogo. To je bilo sigurno.

Stella, šminkerica, klečala je pred njim i marljivo se trudila oko njegove slabe erekcije. Sisala ga je kao da je on pumpa za vodu. Tehnika bi joj, što se toga tiče, mogla biti i bolja. No, Ross je svojedobno isprobao neke od ponajboljih malih pušačica u cehu. Starlete, kojima je o kvaliteti pušenja ovisilo hoće li sutra imati što jesti. Kurve, kojima je to bila specijalizacija. Domaćice iz Beverly Hillsa, koje su se smrtno dosađivale i koje su sisanje kurca razvile do prave umjetnosti.

Ross osjeti kako mu erekcija popušta i snažno zarije prste djevojci u kosu. Ona zaviče od bola i prestane s onim što je radila.

Nije mu bilo žao. Hitro je gurnuo mlitavi visuljak u hlače i odlučnim pokretom povukao patentni zatvarač. »Bilo je divno!«

Ona je zapanjeno zurila u njega. »Ali, nisi svršio.«

Nije mogao lagati. »Ponekad je bolje ovako«, tajanstveno je promrmljao i dohvatio bocu tequile sa stolića u hotelskoj sobi.

»Stvarno?« Još uvijek je zurila u njega.

»Sigurno. Ovako, svi sokovi ostaju u meni. To mi daje energije. Kad radim, onda više volim ovako.« Ako u to povjeruje, onda je stvarno naivna.

»Mislim da shvaćam što hoćeš reći«, poletno se raspričala. »To je nešto kao kod boksera prije meča — mora zadržati u sebi tu dragocjenu energiju. Ti tu energiju moraš iskoristiti da bi bolje glumio.«

GIGA

»Točno! Shvatila si!« Nasmiješio se, potegao dobar gutljaj tequile iz boce i poželio da ona već jednom ode.

»Hoćeš možda... nešto drugo?« upitala je s očekivanjem, nadajući se da će on htjeti da se svuče i ostane.

»Htio bih ja od tebe milijun stvari«, odgovorio je. »Ali, zvijezda mora malo i spavati. Ti to razumiješ, zar ne?«

»Naravno, gospodine Con-Ross.«

Nije joj rekao da ga smije zvati imenom. Gospodin Conti bi bilo sasvim u redu. Žene. Daj im dvadesetak centimetara i jebi ga, odmah se usele. »Laku noć, Sheila.«

»Ja se zovem Stella.«

»Točno.«

Konačno je otišla i on upali televizor, točno na vrijeme da pogleda emisiju Johnnyja Carsona. Znao je da bi trebao nazvati Elaine u L. A., ali mu se nije dalo. Ona će pobješnjeti kad čuje da je zbrljao tekst i napustio snimanje. Vječno mu je zanovijetala neka se drži onoga što gledaoci žele. Prethodni film koji je snimio, snimio je protivno njezinim savjetima i film je propao kod publike. Bože, kako ga je to pogodilo. Bila je to krasna ljubavna priča, redatelj je bio iskusni veteran, a njegova je partnerica bila jedna kazališna glumica iz New Yorka. »Staromodno smeće«, bezobzirno je izjavila Elaine. »Seks, nasilje i komedije — to danas prodaje ulaznice. I ti se, Ross, jednostavno moraš ubaciti u taj trend, prije nego što bude prekasno.«

Imala je pravo, naravno. Mora se prilagoditi, jer on više nije najkomercijalnija muška zvijezda, nije više čak ni među jebelih prvih deset. Njegova je zvijezda zalazila, a u Hollywoodu to svi odmah nanjuše.

Johnny Carson je razgovarao s Angie Dickinson. Ona je koketirala — prebacivala je jednu dugu nogu preko druge i nastojala što zavodljivije izgledati.

Ross naglo dogradi telefon. »Dajte mi glavnog poslužitelja«, nabusito je zatražio.

Nakon onog njegovog demonstrativnog odlaska s mjesta snimanja, Chip je ponizno došao k njemu u prikolicu. »Sve to možemo mirno srediti, Ross. Ako danas više ne želiš snimati, promijenit ćemo raspored pa ćemo sutra ujutro prvo snimati tu scenu.«

Pristao je. Ako ništa drugo, sad su barem naučili da imaju posla sa zvijezdom, a ne s nekakvom otpisanom, bivšom veličinom.

»Izvolite, gospodine Conti. Ovdje glavni poslužitelj. Što mogu učiniti za vas?«

Ross namjesti slušalicu pod bradu i posegne za bocom tequile. »Mogu računati na tvoju diskreciju?«

»Razumije se, gospodine. To mi je posao.«

»Hoću žensku.«

»Nema problema, gospodine Conti. Plavušu? Brinetu? Crvenokosu?«

»Što se mene tiče, može biti u svim duginim bojama. Samo provjeri da ima velike cice — i pazi, kad kažem velike, onda stvrano *mislim* velike.«

»Razumijem, gospodine!«

»Ah da, možeš nju pridodati na moj račun. Upiši nešto kao večera u sobi, tako nešto.« Zašto bi *on* platio? Neka lijepo filmska kompanija podmiri račun. Spustio je slušalicu i otišao do zrcala. Pedeset. Uskoro će navršiti pedeset godina. A to boli. Gadno.

Ross Conti je u Hollywoodu živio trideset godina. A od loga je dvadeset i pet godina bio zvijezda. Došao je u grad. 1953. i ubrzo ga je otkrila mlada žena jednog postarijeg menadžera dok je prenosio kutije s namirnicama u jednom velikom supermarketu na Sunset Boulevardu. Zanimjela ju je njegova plavokosa ljepota i odmah je počela nagovarati muža da preuzme brigu o njemu. U međuvremenu je i sama preuzela brigu o njemu — dvaput dnevno — i uživala je u svakoj minuti.

Muž je tu njihovu vezu otkrio istog dana kad je Universal odlučio potpisati ugovor s njegovim

mladim štíćenikom. U napadu bijesa, stari je menedžer dogovorio za njega najgore moguće uvjete, sačekao da ugovor bude potpisan, a zatim je odbacio Rossa i posvud u gradu pričao o njemu kao o netalemtiranom kuronji.

Ross se nije zbog toga uzbuđivao. On je odrastao u Bronxu, tri godine je kao glumac životario u New Yorku, jedva uspijevajući tu i tamo ugrabiti neku beznačajnu epizodnu ulogu i njemu se stoga bilo kakav ugovor u Hollywoodu, bez obzira na uvjete, činio izvrsnim.

Žene su ga obožavale. Dvije godine je harao po studiju dok, naposljetku, nije bacio oko na ljepušnu ljubavnicu jednog od šefova, koji se odmah pobrinuo da studio raskine ugovor s Rossom.

Dvije godine, a nije dospio dalje od nekoliko malih uloga u seriji trećerazrednih filmova tipa zabava-na-plaži. I odjednom se ponovno našao na početku — bez. ugovora, bez ikakvih izgleda, bez novaca.

Jednog dana, dok je nastojao utuci vrijeme obilazeći stolove s poznatima u Schwabovom drugstoreu na Stripu, upustio se u razgovor s djevojkom koja se zvala Sadie La Salle, prezaposlenom sekretaricom s najgolemijim cicama koje je ikad vidio. Djevojka nije bila lijepa. Predebela, sjena brkova iznad gornje usnice, kratke noge. Ali oh te veličanstvene cice! Samog je sebe iznenadio predlažući joj spoj. Spremno je prihvatila pa su otišli u Aware Inn, večerali hamburgere od povrća i razgovarali o njemu. Ross je uživao. Koliko je djevojaka bilo pripravno razgovarati o njemu i samo o njemu, punih pet sati?

Sadie je bila vrlo inteligentna, a to je bila odlika koju Ross dotad nije još susreo kod žena. Odbila je otići s njim u krevet odmah nakon prvog spoja, pljesnula ga je po rukama kad je pokušao zgrabiti njezine čarobne cice, dala mu je pametan savjet u vezi njegove karijere i skuhalo mu je — za njihov drugi spoj — najbolju večeru koju je dotad u životu pojeo.

Šest mjeseci trajao je među njima platonski odnos, viđali su se dva puta tjedno i svakog dana razgovarali preko telefona. Ross je volio razgovarati sa Sadie; ona je imala odgovor za svaki njegov problem. A on je toga, hvala na pitanju, imao na tone! Pričao joj je o djevojkama koje je ševio, o teškoćama u vezi s traženjem posla. Deprimiralo ga je što odlazi na jednu audiciju za drugom i nikad ništa ne postigne, a da se i ne spominje kako je to grozno djelovalo na njegov ego. Sadie je umjela divno slušati, a uz to bi ga dva puta tjedno veličanstveno nahranila i oprala mu rublje.

Jedne noći zamalo nije nagrabusio dok je bio u posjetu kod jedne svoje mlađahne prijateljice. Njezin muž, koji je trebao biti na putu, vratio se ranije nego što su ga očekivali i Ross je bio primoran iskočiti kroz prozor kupaonice pridržavajući očajnički nezakopćane hlače. Odlučio je nenajavljen otići do Sadie i ispričati joj što mu se desilo, siguran da će nju to zabavljati.

Kad je došao u njezin mali stančić na Olive Driveu, zaprepastio se kad je vidio da ona ima gosta, nekog muškarca koji je s njom sjedio za stolom na kojem su bile upaljene svijeće i ostaci mirisne pečenke. Na stolu je, osim toga, bila još i boca vina i vaza sa cvijećem. Sadie je na sebi imala haljinu s dubokim izrezom i izgledala je zbunjena, kao da joj je neugodno što ga vidi.

Njemu nikad nije palo na pamet da bi ona mogla imati momka i sad je, potpuno neopravdano, bio ljut.

»Upoznaj se s mojim prijateljem, Bernardom Lefcovit-zem«, rekla je ukočeno, odmjeravajući s gađenjem njegovu zgužvanu odjeću i raskuštranu kosu.

On se odomaćeno bacio u stolicu i nijemo kimnuo u pravcu Bernarda Lefcovitza. »Natoči mi jedno piće, srce«, rekao je i pljesnuo Sadie po guzici. »Scotch, s puno leda.«

Ona ga je bijesno pogledala, ali mu je natočila piće. Ross je zatim uporno ostao sjediti, sve dok se gospodin Lefcovitz nije — sat kasnije — dignuo i otišao.

»Baš ti hvala!« prasnula je Sadie čim su se za njim zatvorila vrata.

Ross se naceri. »O čemu se radi?«

»Znaš ti jako dobro o čemu se radi. Upadaš ovamo kao da je ovo tvoj stan, postupaš sa mnom

kao da sam ja jedna od tvojih... prokletih ženetina!« Zamuckivala je od bijesa. »Mrzim te. Stvarno te mrzim! Misliš da si ti bogzna što. Pa dobro, ako baš hoćeš znati —« Naglo ju je zgrabio. Navalio je poput bika — jer, znao je da će to biti upravo to — grubo parenje, isprepletene butine, dahtanje i ta dva nevjerojatna brda od cica, među koje će se uvaliti.

Odgurnula ga je. »Ross«, počela je prosvjedovati.

On, međutim, nije imao namjere slušati bilo kakve razloge zbog kojih ne bi smjeli. Sadie La Salle će biti njegova i neka se jebu svi Bernardi Lefcovitzi ovoga svijeta.

Sadie je bila djevica. Cura od dvadeset i četiri godine. Stanovnica Hollywooda i djevica.

Ross nije mogao doći k sebi od čuda. Bio je oduševljen. Deset godina povaljivanja, a ona mu je bila prva.

Idućeg je dana pokupio svoje prnje i uselio se kod nje. Ionako je već dugovao stanarinu za dva mjeseca, a novac je počeo predstavljati veliki problem. Sadie je bila sretna što joj se uselio u život. Bez predomišljanja je rekla zbogom Bernieju i čitavo je svoje vrijeme posvetila Rossu. »Moramo ti naći menedžera«, zabrinuto je ponavljala jer je znala da njega to, što ne uspijeva dobiti ulogu u nekom filmu, grize mnogo više nego što je spreman priznati. Na nesreću, činilo se da je svaki menedžer kod kojeg bi Ross otišao na razgovor, već primio poruku — Ross Conti »smrdi«.

Jednog dana, Sadie je donijela veliku odluku. »Ja ću biti tvoj menedžer«, izjavila je sasvim ozbiljno.

»Što ćeš ti?« zaurloao je on

»Ja ću biti tvoj menedžer. To je dobra ideja. Vidjet ćeš.«

Slijedećeg je tjedna napustila svoje zaposlenje, povukla je iz banke svu ušteđevinu i ubrzo je našla jednu malu sobicu u nekoj oronuloj zgradi na bulevaru Hollywood. Na vrata je pribila pločicu — Sadie La Salle, Menedžer zvijezda. Zatim je uvela telefon i uključila se u posao.

Rossu je sve to bilo silno smiješno. Koga vraga Sadie zna o poslu menedžera?

Ono što nije znala, Sadie je vrlo brzo saznala. Ona je prije toga šest godina radila kao sekretarica u jednoj velikoj odvijetničkoj tvrtki, koja se specijalizirala za pitanja s područja industrije zabave. Pravno je, dakle, bila dobro potkovana, a ostalo nije uopće bilo teško. Imala je proizvod. Rossa Contija. A kad ženama Amerike omogući da dobro pogledaju to što im ona nudi, one će sasvim sigurno htjeti kupovati.

»Imam sjajnu ideju«, rekla mu je jednog dana, »i ne zanima me tvoje mišljenje jer će sigurno upaliti. Znam da će upaliti.«

Ispalo je, međutim, da se i Ross oduševio tom njezinom idejom, iako je bila pomalo suluda i vrlo skupa. Sadie je posudila novac koji joj je nedostajao od svog bivšeg šefa, jedne uštirkane budale po imenu Jeremy Mead, za kojega je Ross pretpostavljao da zapravo želi poševiti Sadie. A zatim je Sadie dala uslikati Rossa kraj Pacifičkog oceana, odjevenog u isprane levisice odrezanih nogavica i smiješak. Te je fotografije dala povećati do veličine plakata i izlijepila ih je na onoliko oglasnih ploča širom Amerike, koliko je to financijski mogla podnijeti. Preko slike je samo upisala riječi: »TKO JE ROSS CONTI?«

To je djelovalo poput kakve čarolije. Već kroz nekoliko tjedana svi su se pitali, »Tko je Ross Conti?« Johnny Carson je u svojoj emisiji počeo praviti duhovite dosjetke na račun toga. Počelo je pristizati na vreće pisama naslovljenih samo: Ross Conti, Hollywood (Sadie je mudro unaprijed obavijestila poštu kamo ih trebaju proslijediti. Rossa su zaustavljali na ulici, obožavateljice bi se oko njega okupljale u rojevima, prepoznavali su ga gdje god bi se pojavio. Čitava je stvar krenula točno onako, kako je to Sadie bila predvidjela.

Kad je zanimanje javnosti doseglo vrhunac, Sadie je sa svojim, sad već slavnim štićenikom, odletjela u New York, kamo su ga bili pozvali da bi se kao gost pojavio u emisiji Johnnyja Carsona Večeras u studiju. Oboje su bili izvan sebe od sreće. New York je Rossu omogućio da nasluti što to znači biti zvijezda. Sadie je pak uživala u svijesti da je ona ta koja ga je učinila

slavnim.

Ross je bio sjajan u emisiji — duhovit, seksi i upravo magnetski privlačan. Kad su se vratili u Hollywood, već ih je čekala hrpa ponuda. Sadie ih je pažljivo prorešetala i na kraju mu je osigurala sjajan ugovor s Paramountom za paket od tri velika filma. Otada u Rossovoj karijeri više nije bilo padova. Uspjeh je bio trenutačan.

Šest mjeseci kasnije, Ross je napustio Sadie, potpisao ugovor s jednom velikom agencijom i oženio se s Wendy Warren, mladom zvijezdom u usponu, s impresivnim obujmom prsiju od 98 cm. Mladi je par živio u obilato fotografiranoj, luksuznoj kući na vrhu Mulholland Drivea, udaljenoj pet minuta od vile Marlona Branda. Brak je potrajao samo dvije godine i nisu imali djece. Ross je, nakon rastave, postao najpoželjniji momak Hollywooda. Glavni junak bezbrojnih šakljivih pričica, razuzdanih podviga, raskalašnih zabava. Svi su se razveselili kad se 1964. ponovo oženio, ovog puta s jednom švedskom starletom koja je imala sedamnaest godina i — naravno — prekrasne grudi. Brak je bio buran i potrajao je samo šest mjeseci. Ona je zatražila razvod, optuživši ga za duševnu okrutnost i zatraživši na ime odštete, polovicu njegova imetka. Ross je na sve to samo ravnodušno slegnuo ramenima.

U to je vrijeme njegova zvijezda bila u zenitu. Svaki film u kome bi se on pojavio, bio je siguran hit. Sve do 1969. kad je, jedan za drugim, snimio dva katastrofalna filma.

Bilo je mnogo ljudi koji su sa zadovoljstvom dočekali njegov pad s pozicija super-zvijezde. Sadie La Salle, kao prva. Nakon što je Ross pobjegao iz okrilja njezine ljubavi i zaštite, ona se na neko vrijeme bila izgubila iz javnosti, ali je potom nanovo izronila i polako, ali sigurno izgradila za sebe pravo carstvo.

Ross je upoznao Elaine kad se došao posavjetovati s njezinim mužem. Tada je bio navršio trideset i devet godina i mislio je da bi možda trebao malo zategnuti lice. Operaciju nije dobio, ali je zato dobio Elaine. Ona se bez imalo oklijevanja ustremila na njega i bila je, zapravo, točno ono što je njemu, u tom trenutku njegova života, bilo potrebno. Našao je u njoj osobu punu naklonosti i podrške, a uz to i osobu koja je izvanredno znala slušati. Cice joj nisu bile bogzna što, ali je u krevetu bila topla i susretljiva, a njemu je to, nakon agresivnosti holivudskih starleta, posve odgovaralo. Zaključio je da je ženidba s Elaine baš ono što mu treba. Nju nije trebalo mnogo nagovarati da se razvede od muža. Vjenčali su se u Meksiku, samo tjedan dana kasnije i nakon toga, njegova je karijera naglo ponovno krenula uzlaznom linijom. Taj je novi uzlet potrajao pet godina, a onda je njegova zvijezda polako, postupno počela kliziti nizbrdo. Istim je putem krenuo i njihov brak.

Četrdeset i devet godina. Dapače, punom brzinom vozi prema pedesetj. Ali ne izgleda ni danas stariji od četrdeset i dvije. Tragovi godina nimalo nisu umanjili privlačnost njegovog plavookog, dječaćkog lica, premda bi on volio da nema onih sijedih vlasi, zbog kojih mora pažljivo bojiti kosu, kao ni ovih dubokih podočnjaka ispod prodornih plavih očiju.

Svejedno, još je uvijek u izvrsnoj formi. Tijelo mu je skoro kao novo. Zurio je u svoj odraz u zrcalu i jedva je čuo diskretno kucanje na vratima sobe.

»Da?« viknuo je kad se kucanje ponovilo.

»Večera«, umilno je guknuo neki ženski glasić.

Večera je imala dvadeset i dvije godine i doista raskošno poprsje. Ross pomisli kako ne smije zaboraviti dati glavnom poslužitelju kraljevsku napojnicu.

»Nikad on nije bio normalan dečko, taj Deke Andrews, uvijek je bio nekako čudan.«

»Da? Kako to mislite?«

»Pa, znate, nisu ga zanimali filmovi, televizija ili djevojke. Nije bio kao ostala djeca iz ulice — čak ni kad je bio mali.«

»A što je njega zanimalo?«

»Automobili. Čim je dobio prvo zaposlenje, odmah je otišao i uplatio prvu ratu za jednog starog Mustanga. Obožavao je taj auto. Glancao ga je, podešavao motor, satima i satima bi radio na toj staroj krtiji.«

»Što se dogodilo s tim kolima?«

»Prodali su ih. Ne znam zašto. On poslije nikad više nije nabavio druga.«

»Jeste li sigurni u to?«

»U što?«

»Da on nikad poslije nije nabavio druga kola?«

»Jasno da sam siguran. Ja znam sve što se dešava u Friendship Streetu. Sjedim ovdje i gledam kroz ovaj prozor već punih trideset godina. Jesam li vam već pričao o mojoj nesreći? Jedan teški stroj srušio mi se na noge. Otada nisam više napravio ni koraka. Odšteta? Mislite da sam dobio nekakve novce? *Ništa* nisam dobio, za sve one smrdljive godine koje sam proveo u toj ušljivoj tvornici. Da li vi uopće imate pojma...« Starac se sav zajapurio u licu, glas mu se povisio i sav se tresao od srdžbe.

Detektiv Leon Rosemont protrlja korijen nosa i zagleda se u jeftinu, uokvirenu reprodukciju na zidu. Tko bi ikad mogao shvatiti ljude? Ovog je starca više zanimalo ono što se njemu dogodilo prije trideset godina, negoli ono što se dogodilo prije samo nekoliko sati u kući preko puta. Starac mu je, kao svjedok, bio potpuno neupotrebljiv. On ništa nije čuo. Ništa nije vidio. Ništa nije znao.

Uskoro će se na naslovnim stranicama svih novina pojaviti upadljivi naslovi: **DIVLJAČKO TROSTRUKO UMORSTVO. STRAVIČNO UBOJSTVO U PREDGRAĐU. KRVAVI POKOLJ.** Kako novine vole dobro, sočno, masovno ubojstvo. Troje je ljudi brutalno ubijeno u jednoj maloj kući u Friendship Streetu, tihoj ulici jednog pristojnog predgrađa u Philadelphiji. Isuse, kako bi on volio da može izbrisati iz pamćenja jutrošnji pokolj. Osjetio je gorki okus žuči u grlu i energičnim je gutanjem prekinuo napad mučnine.

Detektiv prvog razreda Leon Rosemont, krupan muškarac na početku pedesetih godina, širokih ramena i snažnog tijela, glave obrasle gustom sijedom kosom, čupavih obrva i prodornih, toplo-smeđih očiju. Izgledao je kao ostarjela zvijezda rugbyja. A upravo je to bio u koledžu, zvijezda rugbyja. U policiji je već dvadeset i devet godina. Dvadeset i devet godina ispunjenih sakaćenjima, seksualnim deliktima, okrutnim ubojstvima. Kako je mrzio to smeće s kojim se u svom poslu susretao.

Njemu su obično dopadale samo krasote, ali ovako nešto ipak već dugo nije vidio. Troje ljudi sasječeno na komade bez ikakvog uočljivog razloga. Nije bilo seksualnog delikta. Ni krađe. Ničega. I baš nikakvog prokletog traga koji bi mogao slijediti. Osim možda Dekea Andrewsa, sina u tom kućanstvu, koji je, izgleda, nestao.

Dakle — je li to samo još jedno lijepo staromodno obiteljsko umorstvo?

Deke Andrews nije bio ovdje da mu kaže nešto o tome. No, možda je negdje na putu ili je kod neke' djevojke. Napokon, tek je subota popodne, a prema nalazima policijskog liječnika, ubojstva su se mogla zbiti u bilo koje vrijeme između jedanaest sati u petak uvečer i četiri sata u subotu ujutro.

Deke Andrews. Dvadeset i šest godina. Usamljenik.

No, opet, koliko je ljudi dosad ispitivao o njemu? Četvoro? Petoro? Istraga još nije pravo ni počela. Tek je prvi dan.

»Crnje!« izjavi odjednom starac glasom punim žestine. »Oni uvijek i posvud stvaraju nevolje.«

»Molim?«

»One crnje što su se doselile tamo dolje. Ne bi me iznenadilo da su to oni učinili«, prezirno je gundao. »Sad moram stalno držati vrata zaključana, nije to više kao nekad. Ma što, ja se još sjećam vremena kad uopće niste trebali *imati* brave na vratima.«

Detektiv Rosemont kratko kimne. U ustima je imao gorak okus, a slika prizora koji je vidio rano tog jutra, stravično mu je plesala pred očima. Boljela ga je glava, usnice su mu bile ispucane, a oči upale i suhe. Poželio je da je sad kod kuće, u krevetu sa ženom, njegovom dragom crnom Millie, a što bi tek o *tome* mislio ovaj stari licemjer.

»Trebali su ostati u South Streetu, gdje i spadaju«, gundao je starac prijeteći. »Doći ovamo, među pristojne ljude. To nije u redu, to bi zakonom trebalo zabraniti.«

Detektiv Rosemont se s naporom izvuče iz premekanog naslonjača i uputi se prema vratima. Jebi se, stari. Obuzeo ga je osjećaj da će se zagušiti. »Hvala, gospodine Bullen«, protisne kroz zube. »Treat će nam vaša formalna izjava, naravno. Netko od mojih ljudi navratit će do vas kasnije.«

»Crnje!« histerično je zakričao starac, žesteći se sve više. »Trebali su ih ostaviti da goli trče po Africi. To ja mislim. A tako misle i svi pristojni ljudi.«

Leon Rosemont srdito izađe iz male kućice. Vani je kišilo. Sumorna, uporna kišica.

Televizijska kola blokirala su dno ulice, a iza ograde koju je postavila policija, stajala je zbijena lešinarska skupina radoznalaca. Zbog čega su oni došli? Što je to tako uzbuđljivo u pogledu izvana na kuću u kojoj se odigralo krvavo nasilje? *Što su se to oni, koga vraga, nadali da će ovdje vidjeti?*

Zatresao je glavom. Ljudi. Nikada ih neće shvatiti. Podigavši bijesno ovratnik svog starog engleskog balonera, Rosemont žurno prijeđe na drugu stranu ulice.

Tijekom svih ovih godina njegove naporne službe nikad mu nije bio dodijeljen slučaj ubojstva u kojem bi mu jedna od žrtava bila poznata. Ovo mu je bilo prvo strašno i mučno iskustvo te vrste. I s jezom se pitao nije li i on donekle kriv za to.

Montana Gray je gledala svog muža, Neila, kako proučava svoj odraz u zrcalu garderobe u njihovoj kući u Coldwater Canyonu. Zabavljala ju je njegova opsesija vlastitim izgledom, koja bi ga hvatala svaki put kad bi obukao odijelo. Strpljivo je čekala da joj uputi neizbježno pitanje.

Nije ju razočarao. »Kako ti izgledam? U redu?« upitao je, prilično siguran da dobro izgleda, ali unatoč tome željno čekajući da mu ona to potvrdi.

Ona se nasmiješi. »Kako to da si uvijek tako nesiguran, a dobro znaš da sjajno izgledaš?«

»Ja? Nesiguran? Nikad«, odgovori on izgovarajući to toliko slično Richardu Burtonu da je zvučao autentični je od samog originala. »Samo uživam kad me ti hvališ.«

Obožavala je njegov britanski akcent; oduvijek ju je to uzbuđivalo. »Hmmm ...« Odmjerila ga je izazivačkim pogledom. »Kasnije — u krevetu — hvalit ću te sve dok ti se kosa ne digne u zrak.«

»Samo kosa?« zadirkirivao ju je.

»I sve ostalo čega se uspiješ sjetiti.«

»Ah. Mislim da ću se već nečeg uspjjeti sjetiti.«

Nasmijala se. »Sigurna sam da hoćeš. Ti nisi samo najveći filmski režiser na svijetu, nego uz to imaš još i prilično dobru maštu!«

On ju dohvati i počnu se ljubiti.

Montana je imala dvadeset i devet godina. Neil pedeset i četiri. Tijekom godine dana zajedničkog života prije braka i četiri godine braka ta razlika od dvadeset i pet godina nikad nije zasmetala ni njoj, ni njemu, iako je još uvijek silno smetala mnoge druge ljude — Neilovu bivšu suprugu, Ma-ralee, neke njegove prijatelje i *posebno* njihove žene.

»Hej.« Ona ga nježno odgurne, »čitava hrpa gostiju čeka na naše uzvišeno prisustvo u *Bistrou*. Bit će bolje da mrdnemo guzice.«

On teatralno uzdahne.

»Nemoj se samo sad *meni* žaliti kako ti ovo večeras ide na živce, Neil. Čitava je ova proslava *tvoja* ideja.«

On se lakrdijaški nakloni i povede je do vrata. »Pa gospođo, u tom slučaju, hajde da — kako vi to, tako jezgrovito, rekoste — mrdnemo guzice!«

Montana. Visina: metar sedamdeset sedam. Crna kosa do pojasa. Svijetle oči tigrice, pune zlaćanih iskrica i otvorena pogleda. Široka, senzualna usta. Neobična i upadljiva ljepota.

Montana. Nazvana tako po državi u kojoj se rodila, a prema odluci roditelja koji — najblaže

rečeno — nisu bili konvencionalni ljudi. Otac je bio geolog, majka pjevačica narodnih

pjesama. Obadvoje su voljeli putovanja pa je tako Montana do svoje petnaeste godine dva

puta putovala oko svijeta, imala dvije kratotrajne ljubavne veze, naučila tečno govoriti

francuski i talijanski, umjela vješto skijati na vodi i na snijegu, a uz to je i jahala kao kauboj.

Njezini su roditelji bili jake, neovisne ličnosti i svojem su jedinom djetetu ucijepili čvrstu vjeru u sebe i u vlastitu vrijednost. »Ako budeš vjerovala u sebe, ništa ti neće biti nemoguće«, često je govorila njezina majka.

»Nikad se u životu nemoj bojati«, glasio je motto njezina oca. »Svemu što te snađe, suprotstavi se s dostojanstvom i snagom.«

Lako je to bilo njima govoriti, oni su imali jedno drugo, a premda su je oboje veoma voljeli,

ona se ipak često osjećala kao uljez. Kad su odlučili da se napokon skrase na jednom ranchu

u Arizoni, Montana je shvatila da je došlo vrijeme da se ona sama otisne u svijet pa je tako

krenula od kuće s njihovim blagoslovom i malom svotom novaca koja će joj pomoći da

preživi. Bila je to 1971. godina. Montana je tada imala sedamnaest godina i kao svi mladi ljudi u tim godinama, bila je puna energije i poleta.

Prvo je otišla kod jednog svog starijeg rođaka u San Francisco. On joj je dao neke temeljne upute u odnosu na seks, droge i rock 'n' roll i potom je pustio da se sama snalazi kako zna i umije. Montana je bila radoznala i željna znanja pa je isprobala čitav niz različitih poslova — od posluživanja u restoranu do izrade srebrnog nakita i prodavanja tog nakita na ulici. A onda je upoznala jednog rock muzičara koji ju je nagovorio na meditiranje i put u Indiju. Završili su u Pooni, uz noge proslavljenog gurua, Rajneesha. Njoj je to prvoj dosadilo pa je ostavila svog suputnika i sama oputovala u London, gdje se smjestila kod prijatelja u Chelseaju i počela se družiti s fotografima, foto-modelima, manekenima i piscima. Isprobala je pomalo od svega toga, a onda je otišla u New York s jednim radikalnim novinarom i tamo se počela baviti s onim što ju je, kako je na kraju zaključila, zapravo najviše od svega zanimalo — pisanjem. U njezinim je napisima bilo istodobno cinizma i stilske elegancije pa joj nije trebalo mnogo vremena da stekne ugled i stalnu stranicu u Svjetovnjaku, jednom avangardnom časopisu. Tijekom obavljanja novinarskog zadatka u Parizu, prvi put se susrela s Neilom.

Zabava na Lijevoj obali. Gužva. Galama. Montana je došla sa svojim nekadašnjim ljubavnikom, Lennyjem. Neil je već bio tamo, pijan od mješavine whiskeyja i piva — Jack Danielsa i Acapulco Golda. Muškarac istrošena izgleda, intenzivnog pogleda, izivljena lica, s gomilom čupave prosijede kose — Neil je sjedio u jednom kutu prostorije poput kakvog kralja, okružen skupinom obožavatelja koji su gutali svaku njegovu riječ.

»Znaš, stvarno bih se volio upoznati s tim momkom«, rekao je Lenny. »On je bolji od Altmanna.«

»Nitko nije bolji od Altmanna«, odlučno je izjavila Montana i uputila se prema grupi svojih prijatelja.

Tek nekoliko sati kasnije napokon je prišla skupini koja je još uvijek okruživala Neila Gray ja. Lenny ju je predstavio.

Neil je tada već bio toliko pijan da je jedva mogao govoriti. Ipak je uspio reći: »Kakvo je to sranje od imena — Montana?«

Ona ga je ignorirala, slatko se nasmiješila Lennyju i rekla; »Idemo odavde.«

Dva dana kasnije, dok je razgledavala časopise u Američkom drugstoreu na Champs Elyseesu, neki glas iza njezinih leđa reče: »Montana, kakvo je to sranje od imena?«

Okrenula se i na trenutak se nije mogla sjetiti tko je to. A onda ju je zapahnuo njegov dah prožet whiskeyjem i ona se sjeti one zabave.

»Hoćete nešto popiti?« ponudi je on.

»Nisam baš jako žedna.«

Pogledi su im se ukrstili i na trenutak kao da je između njih preskočila iskra. Montanu je to u dovoljnoj mjeri zainteresiralo da promijeni mišljenje, premda nju, u pravilu, nisu privlačili stariji muškarci.

Odveo ju je do bara u kojem je on očigledno bio stalna mušterija i nakon što ju je impresionirao oštroumnom, znalackom i duhovitom konverzacijom, produžio se opijati do besvijesti. Počela se pitati zbog čega ta njegova potreba da izbriše sadašnjost i potrudila se da nešto više o njemu sazna. Neil je bio kompleksna ličnost s izrazitom naklonošću ka samouništenju. Nadareni redatelj, koji je tijekom godina svojim stalnim opijanjem i hirovitim ponašanjem izazvao protiv sebe mnoge ljude tako da se sada sveo na režiranje reklamnih spotova za televiziju, što mu je donosilo velike novce, koje je uglavnom trošio na izdržavanje svoje bivše žene, Maralee, koja je živjela životom na velikoj nozi u Beverly Hillsu.

U Parizu je trenutno, činilo se, uživao u svojoj slavi; započinjući dane trijezan da bi već u rano poslijepodne bio beznadno pijan.

Montana je odgodila povratak u New York i počela je provoditi sve više i više vremena s njime. Neil Gray je predstavljao izazov i to ju je uzbuđivalo. Njezin bi otac rekao da se uspalila za njim. Seks je u njezinu djetinjstvu i mladosti uvijek bio otvorena tema razgovora i

jedini savjet, koji je ona u tom pogledu dobila od roditelja, bio je da uvijek čini ono za što u sebi osjeća da je pravo. Nešto joj je govorilo da je Neil Gray za nju ono pravo, premda on još nije napravio nijedan potez, da ju odvuče u krevet — što je samo još više potaknulo njezino z.animanje. Na kraju je sama sebe pozvala, ali se njemu nije dizao, što ga je, onako pijanog, silno zabavljalo.

Montana, međutim, nije mislila da je to smiješno. Pomislila je da je možda došlo vrijeme da ona nešto poduzme s dotičnim gospodinom pa je iznajmila auto, posudila od prijatelja jedan chateau u provinciji i nagovorila Neila da s njom tamo provede vikend. On je pristao, očekujući dva dana cuganja i zabave.

Chateau je bio u osami i potpuno pust; Montana se unaprijed osigurala da u njemu ne bude ni kapi alkohola. Sakrila je ključeve kola, iskopčala telefon i zadržala ga tamo tri delirična tjedna. To jest, alkoholičarski je delirij nakon prvih nekoliko dana — kad ga je napokon uspjela smiriti, zaustaviti njegovo bjesomučno mahnitanje i konačno ga dovesti trijeznoga u krevet — prešao u delirij strasti. Kad u njemu nije bilo alkohola, koji ga je onesposobljavao, Neil Gray je bio fantastičan ljubavnik. Nije, naravno, bio mladi pastuh, nego muškarac uz kojeg se Montana osjećala izvanredno slobodna i opuštена.

Kad je došlo vrijeme za povratak u grad, oboje su već bili odlučili da je zajednički život najprirodnije rješenje. Ostali su u Parizu samo nekoliko mjeseci, odnosno dok Montani nije konačno uspjelo da ga uvjeri kako uzaludno rasipa svoj talent te je pristao da se vrati u Ameriku. Ubrzo se proširio glas da je on sad trijezan i normalan, pa se već krajem prve godine njihovog zajedničkog života Neil ponovno uključio u posao i snimio na ulicama New Yorka jedan krimić niskobudžetske proizvodnje. Film je postigao prilično velik uspjeh i Hollywood ga je ponovno pozvao. Otputovali su na Zapad. »Vidjet ćeš, zgadit će ti se Beverly Hills«, upozorio ju je. »Tamo ima više govana na kvadratni centimetar nego u gradskoj kanalizaciji.«

Ona se samo nasmiješila i koncentrirala na vlastite projekte. Imala je ideju za jednu televizijsku seriju, a uz to je namjeravala napisati knjigu o Hollywoodu iz tridesetih godina. Neil ju je svesrdno podržavao u njezinim planovima. Osim toga je počeo inzistirati na vjenčanju. Njoj bi sasvim odgovaralo da i dalje nastave jednostavno živjeti zajedno, ali on nije bio pripravan izložiti se pogibelji da je možda izgubi. Ona je bila nešto posebno. Uspjela ga je odviknuti od alkohola, navela ga je da opet počne ozbiljno režirati i dala mu sasvim nove poglede na život.

Vjenčali su se u Palm Springsu i otada su neprekidno putovali između New Yorka, gdje su imali stan, i Los Angelesa, gdje su stanovali u trajno iznajmljenom apartmanu u hotelu Beverly Wilshire.

Montana je napisala scenarij za svoju televizijsku seriju koja je postigla priličan uspjeh. Suradivala je na knjizi o Hollywoodu, a zatim je, budući da ju je privlačio film, napisala scenarij za jedan oštar i neuobičajen kratki film o djeci u Wattsu, sirotinjskoj četvrti Los Angelesa, te je taj film sama režirala i ujedno bila svoj vlastiti producent. Film je osvojio dvije nagrade.

Neil se ponosio njezinim uspjesima i svim ju je srcem podržavao u radu na novom scenariju koji je bila započela

gruboj priči pod naslovom Ljudi s ulice, koju je napisala ta samo šest tjedana. Kad je Neil prvi put pročitao taj scenarij, bio je oduševljen. Kao režiser osjećao je da se iz materijala može napraviti uzbudljiv i značajan film. I odmah mu je bilo jasno da on sam želi snimiti taj film. U međuvremenu je opet postao tražen. Dva prethodna filma koje je snimio, donijela su producentima lijepo novce i nekoliko je studija bilo spremno uložiti novac u bilo koji film, koji on poželi snimiti. Međutim, on je želio umjetnički nadzor pa je, nakon što je o tome razgovarao s Montanom, odnio scenarij u Oliver Easterne Productions. Oliver je bio podmukla gnjida, ali je Neil znao da će im on dati uvjete koje oni traže.

GIGA

Dobili su doista izvrsne uvjete. Potpuni umjetnički nadzor što je značilo da se nitko nije mogao petljati kako u Montanin scenarij, tako ni u ono što Neil odluči prikazati na filmskom platnu. Sve dok ostanu u okvirima budžeta i zadanih vremenskih termina, nitko im se neće miješati u posao. Oboje su bili više nego zadovoljni.

Sloboda odlučivanja o konačnoj verziji. Potpuni nadzor. To su bile čarobne riječi, a sad ih je čekala svečana večera u toku koje će o tom projektu obavijestiti svoje prijatelje.

* * *

Montana je neraspoločeno zurila kroz prozor automobila kad su se tri sata kasnije vraćali kući. Koliko se nje ticalo, čitava je ta večer bila najčistiji gubitak vremena. Prijatelji. Najljepša hvala, ona sasvim lijepo može i bez njih. Sve dok ima Neila, naravno, jer *njemu* se fućkalo za sve njih, a to je bila značajka kojoj se ona uistinu divila u ovom gradu prepunom dupelizaca. U stvari, to je bila jedna od značajki koje su nju već u samom početku privukle njemu.

»Cigaretu?« Istresao je jednu cigaretu iz kutije dok je srebrnasti Maserati prešao bulevar Santa Monica i uputio se uz Beverly prema Sunsetu.

Prihvatila je cigaretu bez riječi i ponovno počela razmišljati o reagiranju Neilovih takozvanih prijatelja na vijest o njihovom zajedničkom projektu. Svi su rekli: »Divno! čestitamo!« A onda su, jedan po jedan, počeli podmuklo, na sitno, ubadati.

Bibi Sutton, apsolutni društveni arbitar Beverly Hillsa, otmjena Francuskinja, supruga jedne od najvećih zvijezda Hollywooda, Adama Suttona. »Slatkica? Neil? On *stvarno* snima film po *tvom scenariju*?« Jedva da se potrudila prikriti svoje iskreno zaprepaštenje.

Chet Barnes, nadareni scenarist o čijem su talentu svjedočila dva Oskara. »Pisanje filmskog scenarija zahtijeva posebno umijeće, Montana. Nije to isto kao naskrabati nešto za TV.«

Jebite se, gospodine Barnes.

Gina Germaine, tridesetogodišnja seks bomba koja se silno trudi da bude ozbiljno shvaćena, a izgleda kao pretjerano izrasla Barbie lutkica. »Je li ti pomagao neki pravi pisac, Montana? Meni možeš slobodno reći. Neću te izdati. Zapravo, znaš, i ja sama pomalo pišem.«

I tako dalje i tako dalje. Ubod za ubodom. Ljudi su naprosto ljubomorni i to je prava istina. Zgodne žene imaju svoje točno određene uloge u životu i od njih se očekuje da se poslušno drže tih uloga. One mogu biti filmske zvijezde, manekenke, foto-modeli, kućanice, kurce, ali sačuvaj Bože da se usude zalutati na teritorij koji se smatra rezerviranim za Velike dečke. Na svoj zagrižljivi, podmukli način, te sitne duše su joj upravo to htjele dati do znanja.

»Ponekad stvarno mrzim ljude!« promrmljala je.

Neil se nasmije. »Ne troši uzalud energiju, ljubavi.«

»Ali, svi su bili tako ...«

»Zavidni.«

»I ti si to primijetio?«

»Teško bi bilo ne primijetiti. Karen Lancaster me je čitavu večer nagovarala neka joj priznam da sam taj prokleti scenarij sam napisao.«

»Kučka razmažena!«

»A Chet mi je silom htio objasniti kako ću upropastiti karijeru. Oh, čak je i Adam Sutton htio znati zbog čega ti ja baš na taj način želim pomoći.«

»Isuse! Prijatelji!«

On skine ruku s upravljača i potapša je po koljenu. »Rekao sam ti čim smo došli ovamo da ne smiješ nikoga od njih ozbiljno shvaćati. Hollywood je čudan grad koji nameće vlastite, čudne propise. A ti ih kršiš sve do jednoga.«

»Ja ih kršim?«

»Apsolutno.«

GIGA

»Kako?«

»Pa, da vidimo. Ne kupuješ u dvićanima na Rodeo Driveu. Ne priređuješ velike zabave s dostavom hrane iz pomodnih restorana. Ne ideš na ženske ručkove. Nemaš sluškinju. Nemaš besprijeckorno uređene nokte. Ne tračaš. Ne trošiš nadzvučnom brzinom sve što ja uspijem zaraditi. Osim toga —«

Ona podigne ruku, smijući se. »Dosta, nemoj više! Idemo se radije doma ljubiti.«

»Osim toga, ne čekaš da ti takve stvari muškarac prvi predloži.«

Njezina ruka sklizne preko mjenjača i smjesti se njemu među noge. »Kakav si ti srećković.«
Maserati zavijuga cestom. »Ljubavi, zar se ja možda nešto bunim?«

Montana je čvrsto spavala kad se je Neil, rano ujutro, tiho iskrao iz kreveta. Otkrio je da mu je s godinama potrebno sve manje sna i tako se sada istuširao, napravio nekoliko mlitavih sklekova, a zatim je izašao na *patio* i uživao u vidiku. Kad u zraku ne bi bilo smoga, vidik s njihovog *patia* pružao se na kilometre daleko, ponekad čak do oceana. To je bio jedan od glavnih razloga zbog kojeg su prije nekoliko mjeseci kupili ovu kuću. Mnogo je ljudi s negodovanjem govorilo o Los Angelesu, ali je Neil iskreno volio ovaj grad. Premda je rođen i odrastao u Engleskoj, Engleska mu nikad nije nedostajala. Amerika je bila njegov pravi dom i bila mu je to već više od dvadeset godina.

Neil Gray je prvi put došao u Hollywood 1958. godine. Bio je mlad i drzak u to vrijeme i mislio je da sve zna. Studio koji ga je doveo ovamo nakon što je s jednim od svojih engleskih filmova postigao prvi veliki uspjeh, kraljevski ga je ugostio. Dobio je zasebni bungalov u hotelu Beverly Hills, bataljon lijepih starleta i otvoreni račun, bez ikakvih ograničenja. Film koji je snimio, propao je kod publike. Jedna ga je žena tužila sudu kao oca svog djeteta, što je on vatreno pobijao i na kraju, dolično kažnjen zbog svoje lakomislenosti, pobjegao natrag u Englesku.

Međutim, američka groznica mu se uvukla u krv i početkom šezdesetih ponovno se vratio u Hollywood — ovog puta sam, bez podrške i zaleđa nekog od studija. Unajmio je sobu u Chateau Marmontu, skromnom staromodnom hotelu iznad Stripa. Zatim je pokušao prikupiti novce za realizaciju scenarija koji je bio otkupio. Loše mu je išlo sve dok se jednog dana, kraj bazena, nije doslovce sudario s Ma-ralee Sanderson. Ona je tada bila zgodna, razmažena maloljetnica kojoj je majka umrla kad je njoj bilo četrnaest godina. Odgojio ju je otac, Tyrone, utemeljitelj Sanderso-novih studija. Maralee je u to vrijeme ljubakala s jednim glumcem, predstavnikom njujorške škole glume, ali joj se odmah dopao Neil pa se jednostavno prebacila na njega. On nije imao izbora. Ono što bi Maralee poželjela, to je i dobila. Osim toga, laskala mu je njezina zaljubljenost. Maralee je bila mlada, lijepa i bogata. A tatica je bio vlasnik velikog filmskog studija. Što bi još mogao poželjeti jedan nezaposleni filmski redatelj?

»Tatica će ti dati novce za taj tvoj film«, nemarno je rekla Maralee jednog dana. »To jest, ako ga ja za to zamolim.«

»Pa, koga vruga onda čekaš?« povikao je Neil.

»Samo jednu sitnicu koja se zove brak«, odgovorila je bezazleno.

Brak. Neila je hvatao strah samo kad bi čuo tu riječ. Pokušao je jednom, kad mu je bilo devetnaest godina i nimalo mu se to nije svidjelo. No sada, s-edamnaest godina kasnije, nakon svih onih žena kojih se u međuvremenu nau-l'tvao, nakon svih onih boca whiskeyja koje je ispio...

Slušao je kako mu njegov unutrašnji glas uporno zanovijeta: A integritet? Probijanje vlastitim snagama? Ljubav?

Jebeš integritet, pomislio je. Ja hoću snimiti taj film. Potrebno mi je malo utjecaja u ovom gradu.

GIGA

»U redu«, odgovorio je Maralee.

»Odlično«, rekla je na to ona. »Tatica te želi upoznati.«

Tyrone Sanderson nije šarmom postigao ono što je postigao. Bio je nizak i dežmekast. Pušio je goleme cigare i sviđale su mu se starlete s naglašenim tjelesnim atributima. Jedva je čekao da uda kćer. Spavala je već s pola Hollywooda, ali je Neil Gray bio prvi muškarac za kojega je pokazala trajnije zanimanje.

»Ako hoćeš napraviti film, napravi ga«, progundao je kad su se prvi put sastali.

»Donio sam vam scenarij da ga pročitate.«

»Tko još čita scenarije? Napravi film.«

»Zar vas ne zanima ni o čemu se radi?«

»Mene zanima da ti oženiš moju kćer. I točka.«

Maralee i Neil su se vjenčali dva tjedna kasnije na terasi Tyronove vile u Bel-Airu. Vjenčanju je prisustvovala većina najvećih imena Hollywooda. Medeni mjesec su proveli u Acapulcu, odakle su se vratili u kuću na Rodeo Driveu, koju im je tatica kupio kao vjenčani dar. Neil se odmah bacio na posao.

Taj je njegov prvi film iz tog razdoblja postigao uspjeh kako u umjetničkom, tako i u komercijalnom pogledu. I dok su do tada o njemu govorili samo kao o »zetu«, sad je postao novo holivudsko »čudo od djeteta«. Svi su se studiji otimali za njega, a budući da ga Tyrone Sanderson nije vezao ugovorom, mogao je po volji birati.

»Moraš ostati s taticom«, navaljivala je Maralee. »On li je prvi dao šansu.«

»Jebeš taticu«, odgovorio je Neil. »Ja sam uzeo sebi šansu, on mi ništa nije dao.«

Neil je nakon toga nastavio nizati jedan za drugim uspješne filmove, a Maralee je nizala jednu za drugom vatrene ljubavne veze. Neil je pio, Maralee je trošila novce.

A onda su došli neuspjesi. Neil je odjednom postao režiser kojega treba izbjegavati.

Naposljetku se spakirao i otišao u Evropu — nakon jedne žestoke svađe s Maralee koja je završila tako da je Maralee pozvala u pomoć svog taticu. »Ako njega uvučeš u naš život, među nama je svršeno«, zaprijetio se Neil.

»Pa onda, zbogom«, odbrusila je Maralee. »Netalentirana engleska propalico!«

Nije bilo lako razvesti se od Maralee. Ona ga nije htjela, ali isto tako nije htjela ni ostati bez njega.

Rastava je bila mučna i skupo ga je stajala. Ali je vrijedila svaku paru.

Neil je odsutno gledao u prostrani vidik pred sobom i razmišljao je o Montani. Ona je bila jaka, inteligentna i senzualna. A on joj je bio vjeran duže nego što je ikad mislio da bi to bilo moguće. Međutim, u toku posljednje godine počeo se sam sebi gaditi zbog plavuša ptičjih mozgov, koje bi povremeno odveo u krevet. Što je to s njim? Ako Montana ikad za to sazna, otići će bez imalo oklijevanja. Dobro je poznavao svoju ženu.

Pa onda, zašto to čini? Sasvim iskreno, nije znao zašto. Možda ga je uzbuđivao element rizika. Ili je pravi razlog činjenica da on ponekad osjeća potrebu da povali ženu koja mu nije u svemu dorasla, prsati komad ženske koja je upravo to — komad. Nikakav razgovor. Nikakav intelektualni susret dva duhovna partnera. Naprosto netko, koga će po-valiti.

Što ne znači da Montana nije i za to bila najbolja. Još uvijek ga je uzbuđivala isto onako kao prvog dana. Ali ona mu je uvijek, u svemu bila ravnopravna, a on je ponekad osjećao goruću potrebu da povali žensku koja to nije. Katkad bi poželio samo uspaljenu, bezosjećajnu jebačinu. Navršio je pedeset i četiri godine. Tako je to, živiš taj prokleti život i čitav život baš ništa ne naučiš.

On uđe u kuću i ode do kuhinje te priredi sebi šalicu čaja i zdjelicu cerealija.

Gina Germaine. Meka. Plava. Glupača. Još i gore. Filmska zvijezda.

Dva puta je s njom spavao i znao je da će ju ponovno potražiti. Znao je da je to suludo, ali tu nije bilo pomoći.

Za Dekea nije bio nikakav problem izgubiti se u New Yorku. Zakopati svoj bijes u jednoj tijesnoj sobici u Villa-geu. Misliti. Razmišljati. Razraditi plan.

Našao je posao. Promijenio ime.

Ništa jednostavnije.

Izmijenio je svoj izgled. I to je bilo lako. Jednostavno je uzeo škare i odrezao svoju, do ramena dugačku kosu. Brijač je dovršio posao, šišajući mu glavu sve dok nije ostalo sasvim malo kose, manje nego u frizuri »na četku«, više nalik na »frizuru« ušljivca koji se rješava nametnika.

Međutim, ništa nije mogao učiniti s očima. One su i dalje žarile, crne i srdite, iz njegovog blijedog, bezizražajnog lica.

Deke je bio visok, mršav, građen poput milijuna drugih mladića koji su nosili uniformu od levisica, košulje i kockastog kaputića drvosječa.

Bio je upravo opsesivno uredan. Sve je u njegovoj sobi bilo na svom mjestu. Nije, doduše, ni bilo mnogo toga što bi stvaralo nered: kad je otišao iz Philadelphije, ponio je sa sobom samo malu ručnu torbu.

Radio je u jednom malom, otrcanom hotelu u Sohou. Popodnevnu smjenu, od podneva do šest sati. Sjedio je na recepciji i izdavao ključeve šarolikom izboru mušterija — turistima koji su očigledno imali vrlo malo novaca, prostitutkama, čudacima i poslovnim ljudima koji su ovamo dolazili na ljubavne sastanke sa svojim sekretaricama, nadajući se da ih tu neće vidjeti nitko tko bi ih mogao prepoznati.

Prvih šest tjedana redovito je odlazio do novinskog kioska na Times Squareu jer je tamo mogao kupiti novine iz Philadelphije. Kad bi se vratio u svoju sobicu, pročitao bi novine od početka do kraja, ne propuštajući ništa. Nakon toga bi uredno izrezao sve članke koji su se odnosili na zločin u Friendship Streetu. Naposljetku, nakon što bi još jednom provjerio da mu nije promaknuo neki detalj istrage, sakrio bi te isječke među stranice auto-moto revije, koju bi zatim gurnuo pod madrac.

Malo pomalo, u novinama su se prestali pojavljivati članci o tom događaju. Na kraju krajeva, taj slučaj ipak nije bio *toliko* senzacionalan. Jedan prosječan bračni par srednjih godina.

Gospodin i gospođa Willis Andrews. Koga oni zanimaju? I Joey Kravetz. Okorjela uličarka, koja je od svoje četrnaeste godine šetala iz jednog popravnog doma u drugi. Koga bi ona mogla zanimati?

POLICIJA BI ŽELJELA ISPITATI DEKEA ANDREWSA KOJI SE OD DANA ZLOČINA VODI KAO NESTALI.

Kakva uljudnost. DETEKTIVI UŽURBANO TRAGAJU ZA DEKEOM ANDREWSOM, DUGOKOSIM SINOM UMORENOG BRAČNOG PARA.

Malo manje uljudno. TAJ MONSTRUM MORA BITI PRONAĐEN.

To je napisala žena, naravno. DEKE ANDREWS NESTAO BEZ TRAGA. POLICIJA ZBUNJENA.

Na ovo je Deke dopustio sebi mali smiješak.

New York je bio savršeno skrovište. Ulice su ga prihvatile i progutale baš kao da se na njima rodio. Mogao se opustiti i mirno pripremati svoje planove.

Uskoro će biti spreman da povuče svoj idući potez.

Supermarket *Safeway* na bulevaru Santa Monica bio je dupkom pun. Angel Hudson odabere kolica i bacivši pogled na dugačke redove ispred svake blagajne, kratko uzdahne. Mladić koji je pakirao kupljene namirnice u čvrste smeđe, papirnate vrećice, nije s nje skidao pogleda. Angel je lako djelovala na muški rod. Čak ni homoseksualci ne bi mogli odoljeti da je pažljivo ne odmjere od glave do pete.

A ona je doista zavrijedila da je gledaju. Devetnaest godina. Metar i šezdeset četiri centimetra glatke, mliječno-bijele kože, akvamarinske oči obrubljene dugačkim trepavicama, mali ravni nos, pune ružičaste usnice, dugačka prirodno plava kosa, okrugle grudi, struk jedva pedalj širok, uska stražnjica i beskrajno dugačke noge. Međutim, u njezinoj zapanjujuće privlačnoj pojavi nije bilo ničeg izazovnog, ni vulgarnog.

Kao i obično, bila je gotovo bez šminke i odjevena u jednostavni ružičasti pulover i vrećaste, bijele radničke hlače s naramenicama. To nije spriječilo zurenje.

Polako je upravljala kolicima kroz zakrčene prolaze između policia, zastajkujući s vremena na vrijeme da pogleda cijenu. Hmmm, pomislila je. Bez obzira što bi *Safeway* trebao biti jeftiniji od ostalih trgovina namirnicama, sve je to ipak prilično skupo. Raspolagala je samo s trideset i pet dolara i od toga su ona i Buddy trebali živjeti tjedan dana. Nasmiješila se kad je na njega pomislila. Pocrvenjela je kad se sjetila njih dvoje u krevetu tog jutra. Njegovih ruku kako je posvud miluju, njegovog jezika kako istražuje skrivena mjesta.

Svaki put kad bi mislila na njega, osjetila bi žmarce. On je bio tako divan i tako iskusan. Tako zgodan. Ponovno je zadrhtala. On je bio njezin muž, bio je to već puna dva divna i uzbudljiva dana.

»Zdravo«, reče neki glas.

Ona podigne pogled na mišićavog muškarca u crvenoj, raskopčanoj košulji i brižljivo izglačanim hlačama.

»Zar se nas dvoje nismo upoznali neku večer na jednoj zabavi?« upitao ju je, primičući se uz njezina kolica sve dok joj nije prišao sasvim blizu.

»Žao mi je«, reče ona brzo, »ali ja sam u ovom gradu tek od jučer.«

»Zaboga, zašto mu se ispričava? Buddy joj je već sto puta rekao da to ne čini. *Ne možeš se stalno svima i svakome ispričavati. Moraš naučiti malo agresivnije nastupati u životu.*

»Pa«, reče onaj muškarac u crvenoj košulji, »ako si tek jučer stigla u grad, možda bih ti ja večeras mogao kupiti večeru. Što kažeš?«

»Žao—« započe ona i brzo se prekine. »Ja sam udana«, ukočeno izjavi.

On se značajno nasmije. »*Meni to ne smeta, ako ne smeta tebi.*«

Zašto se ti ljudi moraju uvijek baš za nju priljepiti? Otkad zna za sebe prilaze joj nepoznati muškarci i pokušavaju s njom zapodjenuti razgovor. Na ulici. U kinu. Svugdje. Ona odlučno gurne svoja kolica dalje niz prolaz nadajući se da će on zaostati, ali ju je uporno slijedio, mrmljajući uobičajene otrcane tekstove.

Stane i zapilji se u njega svojim očaravajućim očima. »Molim vas, ostavite me na miru«, tiho je promrmljala. »Rekla sam vam već, ja sam udana i mom mužu se ne bi svidjelo što vi pokušavate sa mnom zapodjenuti razgovor. Nimalo mu se to ne bi svidjelo.«

Ona to nije rekla s namjerom da mu zaprijeti. Međutim, izgleda da je djelovalo i muškarac se povuče.

Buddy *stvarno* nije podnosio da ju gledaju drugi muškarci. Kad bi on samo znao kako joj muškarci posvud stalno prilaze, poludio bi. Ali, nije *ona* kriva za to, zar ne? Nikad nije nosila uz tijelo pripijenu odjeću, ni kratke suknje. Držala se povučeno i nikad ih ni najmanje nije ohrabrivala. Buddy je bio prvi muškarac koji je od nje dobio nešto više od poljupca za laku noć, a i njemu je to dopustila tek nakon vjenčanja. Instinktivno je znala da treba čekati, a Buddyjevo ushićenje tijekom njihove prve bračne noći bilo je sasvim sigurno vrijedno svih

GIGA

onih pljeskanja po rukama i drugih frustracija iz njezine prošlosti. Kakvu je sreću imala što je na njega naišla. Među milijun muškaraca ne bi našla još jednog takvog.

»Oprostite, gospođice«, promrmljao je neki visok, trapav momak u poderanom baseball dresu, »ali mislim da vam je ovo ispalo.«

Ona se, ne shvaćajući, zapilji u kutiju krepera koju joj je on pružao. »Žao mi je, to nije moje«, ispričavala se.

»Ne? Učinilo mi se da je to ispalo iz vaših kolica.«

»Žao mi je.«

On nervozno počese čirć na obrazu. »Ako stanem u red prije vas, mogu vam pomoći iznijeti vaše stvari do automobila.«

»Ne, hvala.« Brzo se udaljila niz prolaz. U *Safewayju* sve vrvi od tih napasnika. Možda će idući put Buddy pristati doći s njom.

Frances Cavendish se zavalila u stolac iza svog modernog kromiranog pisaćeg stola i žudno je sisala smotak ma-rijuane, spretno uhvaćen u specijalni držač koji je omogućavao da se cigareta popuši gotovo do samog kraja. Zadržala bi mirisni dim u plućima dok bi nabrojala do deset, a zatim bi ga ispustila uz uzdah očitog zadovoljstva. Nije joj palo na pamet da taj svoj pušački uređaj ponudi Bud-dyju Hudsonu koji je neraspoločeno, obješenih ramena, sjedio s druge strane stola, osjećajući se neudobno na uskoj stolici s uspravnim naslonom.

»Otkud tebi samo toliko drskosti da dođeš ovamo«, reče Frances.

»Ha?«

»Ne pravi se kao da nemaš pojma o čemu govorim. Pribavila sam ti onaj pilot na TV, a ti si, uz pomoć onog tvog starog pajdaša s kojim si stanovao, upropastio čitavu stvar.«

»Hej, Frances. To je bilo onda. Meni sad treba posao. Stvarno mi treba. Upravo sam se oženio.«

»Žao mi je. Buddy.« Ona odmahne rukom. »Ti znaš kakva je trenutno situacija. Nema puno posla. Ne mogu ti pomoći.«

Mogla mu je pomoći, samo da je htjela. Frances je bila jedna od najmoćnijih glumačkih posrednika u Hollywoodu.

»Hej, Frances«, umiljavao se Buddy. »Nećeš mi valjda reći da baš *ništa* nemaš? Hej, to sam ja, Buddy Boy, sa mnom razgovaraš. Ja sam mislio da između mene i tebe postoji nešto posebno, nešto više od običnog poslovnog odnosa.«

Frances dohvati naočale s okvirima optočenim svjetlucavim lažnim dijamantima i natakne ih na svoj dugi šiljasti nos. »Zar mi nisi upravo rekao da si se oženio?«

»Da — i?«

»Pa, dragi dečko, ja mislim da to ipak donekle mijenja naš — odnos. Ti tako ne misliš?«

Kakav odnos? Bio je njezin pratilac na nekoliko društvenih događaja. Ona mu je tu i tamo našla neki posao. Još bi i shvatio da ju je barem jedanput poševio.

»Zašto?« zlovoljno je upitao, žaleći što joj je to uopće išao govoriti.

Frances je srdito zurila u njega. »Osam mjeseci te nisam vidjela. A onda se jednostavno ušetaš ovamo i mirno mi izvoliš objaviti da si se oženio. I po čemu sad misliš da bih ja prema *tebi* trebala imati nekakvih posebnih obzira?«

On ustane. »Pa onda, nemoj.«

Frances skine naočale i kroz polustisnute kapke uperi u njega svoje, kao kremen tvrde, sive oči. Buddy Hudson je bio najljepša muška životinja, koju je vidjela u posljednjih nekoliko mjeseci. Šteta bi bilo pustiti ga da samo tako ode. »Mogu te poslati da snimiš jednu reklamu«, uzdahnula je.

»Ne *želim* više snimati reklame. Na Havajima sam pjevao šest mjeseci i bio sam zvijezda — svi su bili ljudi za mnom. Ono što bih ja sad želio, to je da se s dobro pripremljenim nastupom pojavim kao gost u nekom televizijskom programu. Malo glume, malo pjevanja. Vidjet ćeš,

popadat će na svoje jebene, debele guzice kad me vide.«

Frances dohvati naliv-pero i počne nestrpljivo s njim kuckati po stolu. »Hoćeš li otići snimiti taj spot ili nećeš?«

On razmisli o svojoj situaciji. Sve što je trenutno imao u životu bilo je dvjesto dolara, jedan stari, razdrmani Pon-tiac i jednosobni stan u blizini Stripa, koji je posudio od prijatelja.

Krasna situacija. I još uz to — od prije dva dana — ima i ženu, Angel. Lijepu, nježnu, umiljatu i njegovu — od glave do pete. Doveo ju je sa sobom s Havaja poput junaka koji dovodi kući ratni trofej. Angel misli da je on uspješan glumac i da ima posla napretek. Ne bi bilo dobro da joj odmah na početku braka sruši te iluzije.

»U redu, otići ću«, odlučio.

Ona načrčka nešto na komadić papira i pruži mu to. »Sutra u četiri. Pazi da ne zakasniš.«

On baci pogled na cedulju, zatim na nju. »Frances«, reče, »zar mi nećeš dati čak ni jedan dim?«

Angel je tiho, za sebe pjevušila dok je iz papirnate vrećice vadila kupljene namirnice. Jedva je mogla vjerovati vlastitoj sreći. Toliko se toga dogodilo u tako kratkom vre-menu. I sve se tako savršeno uklopilo.

Kad pomisli — prije samo godinu i pol dana završila je srednju školu u Louisvillu, u državi Kentucky, zaposlila se kao recepcionerka u jednom frizerskom salonu i jednog se dana prijavila za natječaj što ga je organizirao jedan filmski časopis. Ni u snu se nije nadala da bi baš ona mogla pobijediti. Ali, pobijedila je, a nagrada je bila tisuću dolara i plaćenih tjedan dana boravka u Hollywoodu za nju i još jednu osobu po njezinu izboru.

* * *

Hollywood. Čudesni grad o kojem je Angel dosad samo čitala. Hollywood. Njezin ispunjeni san!

Ne časeći ni časka spakirala je putnu torbu i uputila se na Zapad u pratnji najbolje prijateljice, Sue-Ann. Nije imala nikakvih problema oko odlaska. Angel je bila siročica, a obitelj njezinih hranitelja bila je brojna, pa je malo više prostora u njihovoj maloj kući bilo više nego dobrodošlo.

Tjedan dana u Hollywoodu, u hotelu Hyatt na Sunset Boulevardu. Angel i Sue-Ann jedva su uspjevale doći do daha. Filmski časopis je dogovorio da ih fotografiraju na svakom koraku — od šetnje kroz Disneyland do ručka s Burtom Reynoldsom.

Burt Reynolds! Angel je mislila da će se onesvijestiti. Ali on je bio vrlo ljubazan, čak ju je nasmijavao — i čak je za fotografiranje obgrlio nju i Sue-Ann oko ramena.

Vrijeme je letjelo i kad je prošlo tih tjedan dana, Angel se više nije željela vratiti u dosadni stari Louisville. Nije tamo bilo ničeg što bi je vuklo natrag. Obitelj u kojoj je živjela nikad nije s njom loše postupala, ali je ona ipak uvijek osjećala da im ne pripada, osjećala se kao uljez, katkad, štoviše, kao obična sluškinja. U djetinjstvu joj se činilo sasvim prirodno da svakom uvijek bude na usluzi, ali kad je dosegla pubertet i razvila se u ljepoticu, svi su se u obitelji hranitelja počeli prema njoj odnositi s više ili manje zlovolje.

Otkako je znala za sebe uvijek je sanjarila o tome da ode iz Louisvillu i ovo sad joj se činilo kao savršena prilika. »Ja ostajem«, rekla je Sue-Anni, očiju blistavih od zanosa. »Ovo je pravo mjesto za mene. Bit ću glumica!«

Sue-Ann se prepirala sa prijateljicom i pokušala je odgovoriti od njezinog nauma, ali bez uspjeha. Angel je donijela odluku. Na kraju krajeva, svaki muškarac kojeg je srela ovdje u Hollywoodu rekao je da bi ona trebala biti filmska glumica pa zašto onda ne bi pokušala? Imala je onih tisuću dolara od nagrade i ako bude štedljiva, to bi joj trebalo dostajati za barem nekoliko mjeseci.

Najprije mora naći stan, jer nije imala namjere trošiti novac na hotel. Fotograf, koji je nju i Sue-Ann pratio proteklih tjedan dana, dao joj je telefonski broj neke djevojke koja je iznajmljivala sobe. »Nazovi je«, rekao joj je i namignuo. »7 zapamti, ljepotice, ako ona ne bude imala krevet za tebe, u momemu će uvijek biti mjesta.«

Angel se napravila da nije čula tu njegovu dvosmislenu primjedbu, nazvala je onaj broj i u roku od jednog sata, već je uselila u sobu na dvorišnoj strani jedne prostrane kuće u ulici koja je sjekla Fairfax aveniju.

»Dvije minute do robne kuće May Company, a jedan blok dalje je tržnica Farmers Market. Pa još reci da nemaš sreće!« rekla joj je upadljiva crvenokosa ljepotica koja joj je iznajmila sobu. »Ti si ovdje nova, dušo?«

Angel kimne. »Ja ću biti glumica.«

»Naravno, srce. I Papa se baš jučer oženio.«

»Molim?«

»Ništa, zaboravi.«

Nije bilo lako postati glumicom, ali nitko nikad nije ni rekao da će biti lako. Prvo je otkrila da joj trebaju fotografije i menadžer, a onda joj je Daphne, njezina crvenokosa gazdarica, rekla: »Moraš se upisati u nekakav glupi sindikat. Jesi li sigurna da ti se da s tim gnjaviti? Postoje mnogo lakši načini da dođeš do love. Maca koja izgleda lako kao ti...« Nije dovršila rečenicu, samo je zurila u nju.

Profesionalne fotografije stajale su je sto dolara, iako joj je fotograf natuknuo da ima i drugih načina, osim novaca, kako mu može platiti. Pravila se da ne shvaća o čemu on to govori.

Nakon što je posjetila nekoliko menadžera, odlučila se za jednog starijeg, očinskog tipa, s uredom na Sunset Bou-levardu. On joj se činio boljim od drugih, mlađih, jer je instinktivno slutila da bi s njima vjerojatno imala problema. U šest tjedana njezin ju je menadžer poslao na četiri razgovora, od kojih joj nijedan nije donio posao, ali zato obilje ljubavnih ponuda. Nakon toga joj je rekao da bi joj mogao pribaviti drugu po važnosti ulogu u jednom porno filmu i ona je otišla od njega sva u suzama.

»Pokvareni stari jarac«, suosjećala je Daphne. »Znaš što, častim te s putovanjem na Havaje, ja plaćam sve troškove.«

»A tvoj posao?« pitala je Angel neodlučno. Daphne joj je rekla da radi kao neka vrst trgovačkog zastupnika; vječno je trčala na sastanke, danju i noću.

»Jebeš posao. Treba mi malo odmora.«

Angel nije mogla vjerovati vlastitoj sreći da je našla tako dragu prijateljicu kao što je Daphne. Pa što onda, ako se pretjerano šminkala i nosila upadljivu odjeću? Najvažnije je to da je ona dobar čovjek. Osim toga, prilika da vidi Havaje bila je odveć primamljiva da bi odbila njezinu ponudu.

Stigle su kasno navečer, nakon prilično nemirnog leta. Uzele su taksi na aerodromu i on ih je, nakon dvadeset i pet minuta vožnje, dovezao ravno u hotel Hawaiian Village. Daphne je, nakon prilične količine alkohola koju je uspjela konzumirati u toku leta, pijano spavala. Angel je platila taksi i tresla je Daphne, da je probudi, osvrćući se cijelo vrijeme uzbuđeno oko sebe.

»Sranje!« promrmljala je Daphne. »Već smo stigli?«

Angel brzo pogleda vozača taksija da vidi je li čuo Daphne, ali je on nezainteresirano zurio pred sebe.

Ušle su u predvorje hotela i prišle recepciji. »Ti idi i sjedni tamo, dok ja sredim ovo oko sebe«, naredila joj je Daphne.

Angel je strpljivo čekala, priželjkujući da njezina prijateljica malo manje pije i malo manje psuje. Ali što, pa nije više u Louisvillieu. Niti je Daphne Sue-Ann. Osim toga, tako je divno biti ovako slobodna i u velikom svijetu.

»Sve u redu!« prodere joj se Daphne iznad glave. »Dušo, ja sam ti mrtva umorna. Hajdemo

odmah u krpe.«

Soba je bila čista, imala je televizor u boji, pogled na bazen i bračni krevet. Angel baš nije bila oduševljena što će spavati u istom krevetu. Teški, zagušljivi parfem koji je upotrebljavala Daphne, nije uspijevao prikriti oštar vonj njezinog znoja.

»Daj momku napojnicu«, naredila je Daphne i pokretom glave pokazala na poslužitelja koji je upravo odlagao na pod njihova dva kovčega.

Angel je kopala po torbici i usput razmišljala kako njezin novac ne traje onoliko koliko se ona bila nadala. Od tisuću dolara ostalo joj je još samo četiri stotine. Dala je poslužitelju jedan dolar, što njega izgleda nije baš oduševilo.

Čim je on izašao iz sobe, Daphne je svukla crvenu haljinu i uputila se u kupaonicu odjevena samo u kratke, ljubičaste gaćice.

Angel nije vidjela načina kako bi mogla prigovoriti zbog bračnog kreveta, a da ne uvrijedi prijateljicu i stoga je samo kratko uzdahnula, otvorila svoj kovčeg i izvukla plavu baby--doll spavaćicu, koju je kupila u robnoj kući May Company. Bila je to jedina skupa stvar koju je kupila, ali je spavaćica bila toliko lijepa da joj jednostavno nije mogla odoljeti.

Daphne iskrsne iz kupaonice gola golcata i s rukama oslonjenim o bokove, izazovno zanjše bujnim grudima. »Nisu loše, ha? I sve moje, rođeno!«

Angel požuri u kupaonicu i stane pod tuš razmišljajući kako ovaj put na Havaje možda, ipak, na kraju krajeva, nije bio tako dobra ideja.

Kad je izašla iz kupaonice, u sobi je bilo tiho. Daphne je bila pod ponjavama, a svjetlo ugašeno. Angel se tiho uvuče u krevet sa svoje strane, sklopi oči i počne razmišljati o svojim pokušajima da postane glumica. Morat će naći nekakav posao kako bi se održala na površini. Možda bi mogla raditi kao recepcionerka u nekom filmskom studiju ili možda Burt Reynolds treba sekretaricu. Ili Richard Gere. Ili...

U prvi čas ju je ruka, koja joj se šuljala uz bedro, samo zasmetala. Nije shvaćala što se događa sve dok ta ruka nije uronila među njezine noge i odjednom je Daphne bila na njoj.

»Oh ne«, zagrcnula se od šoka. »Što to radiš?«

»Ne igram tenis, dušo«, odgovorila je Daphne, pokušavajući ugurati prste pod čvrstu elastiku Angelinih gaćica.

»Prestani! Da si odmah prestala!« Angel je udari nogom.

»Oho, maca bi se igrala, ha? Da ti pravo kažem, nije se ni meni mrsko malo poigrati.«

Elastika pukne i Daphnini prsti hitro polete do toplog trokuta mekih dlačica.

»Hoćeš li prestati već jednom!« vrisne Angel i navrat--nanos izleti iz kreveta. »Što je tebi?«

»Što je meni? A kog' vrapca misliš, zbog čega sam te dovela ovamo?«

»Na odmor«, promucala je Angel drhtavim glasom.

»Na jebačinu, srce. Prohtjelo mi se, za promjenu, malo meke pičke umjesto tvrdog kurca.«

Angel rukom pokrije usta. »Bože moj! Muka mi je.«

»Onda nađi neko drugo mjesto gdje ćeš bljuvati«, izdere se Daphne. »Ako se nećeš igrati, izvoli, pokupi svoje krpice i tornjaj se do đavola.«

»Ali... nemam kamo otići.«

Daphne to nije zanimalo. »Jebe mi se«, bijesno je proti--snula kroz zube.

Petnaest minuta kasnije, Angel je izgubljeno stajala u predvorju hotela, preklinjući mrzovoljnog recepcionera da je negdje smjesti, a on je uporno ponavljao kako u hotelu nema ni jedne slobodne sobe.

Buddy Hudson, svjež i čio nakon energične ševe s jednom turistkinjom iz Australije, nije mogao ne zapaziti slatku plavušu. On bi automatski odmjerio pogledom svaku ženu, a ovu je stvarno vrijedilo pogledati. Kad se okrenula od pulta recepcije, on krene u napad.

»Problemi?« suosjećajno je upitao.

Ona ga pogleda i doslovce osjeti slabost u koljenima. »Oh!« promrmljala je.

»Oh--što? Problemi ili nema problema?« Ovu mora dobiti, ova mala je božični poklon koji mu

GIGA

je stigao šest mjeseci prije roka.

»Ja ... ovaj... ne mogu ovdje dobiti sobu.« Nije mogla prestati zuriti. Buddy Hudson je bio najzgodniji muškarac kojega je ikad vidjela. Bio je kombinacija dvojice njezinih najdražih glumaca — Richarda Gereja i Johna Travolte — samo još ljepši, s gustom, kovrčavom crnom kosom, zamagljenim crnim očima i tijelom koje je u isti mah bilo i vitko i mišićavo.

»Hej — hej. To nije dobro. Zar nisi unaprijed napravila rezervaciju? Ovo je turističko-sezonski rezervat, znaš.«

»Jesam, ali...« Oči joj se napune suzama. »Upravo sam doživjela nešto najstrašnije u mom životu.«

Ovo će biti lako. »Hoćeš li mi ispričati o tome?«

»Ne mogu.«

»Ma jasno da možeš. Kad takve stvari nekome ispričaš, uvijek ti je poslije lakše. Dođi, častit ću te pićem.« On ju povede do jednog obližnjeg bara, gdje su ga svi konobari zvali po imenu.

»Što ćeš?« upitao je, pokušavajući u sebi proračunati koliko će mu vremena trebati da je odvede u krevet.

»Sok, molim.«

»S malo ruma, zbog arome?«

»Ne, hvala, običan.«

Izgledao je iznenađen. »Ti ne piješ?«

Ona zatrese glavom.

»Pušiš?«

Ona ponovno zatrese glavom.

Pitao se da li da se usudi. Ne. Čemu trošiti vrijeme na šale — sve one to čine.

»Onda«, započne, »reci mi što ti se to dogodilo. Neki seronja ti je priredio neku gadariju?« Angel nije znala zašto mu vjeruje — jednostavno, vjerovala mu je. — / vrlo brzo mu je povjerala sve što joj se dogodilo — od trenutka kad je prvi put došla u Hollywood do nedavne odvratne scene sa Daphne. »Osjećam se tako uprljanom«, tiho je rekla. »Možeš li zamisliti da jedna djevojka tako nešto hoće?«

Da li može zamisliti? Isuse, da mu je toliko dolara koliko je mačaka gledao kako zajedno odlaze u krevet. Ova ga mala lisica vuče za nos, ili je stvarno nekakvo nevinašce. »Ja imam krevet koji možeš koristiti«, dobacio je — onako, kao usput.

Ona brzo samu sebe podsjeti da je on muškarac. A muškarci uvijek hoće samo jedno. »Ne, hvala ti.«

On nije navaljivao, samo je blago rekao: »Morat ćeš se negdje parkirati do jutra.«

»Neću morati. Idem odmah na aerodrom, tamo ću čekati prvi avion za Los Angeles.«

»To je nešto najgluplje što sam ikad čuo.«

»Zašto?«

»Zato, srce, što se sad nalaziš na najljepšim otocima na svijetu. I ja te neću pustiti da bilo kud odeš dok ti ja osobno ne pokažem sve ove ljepote.«

»Ali —«

On joj položi ruku na usta. »Nema ali. Imam prijatelja koji je vlasnik jednog malog hotela. Tamo ćemo dobiti sobu za tebe.«

»Ali —«

»Pravilo broj jedan. Kad Buddy Boy nešto kaže, onda nema diskusije.«

Tri tjedna su proletjela i Buddy joj je, vjeran svom obećanju, doista pokazao otok. Nije joj samo pokazao Honolulu, nego ih je jedan drugi njegov prijatelj, koji je vozio mali turistički avion, odveo na izlete na Maui, Lanai i Molo-kai. Lutali su po pustim, bijelim plažama, istraživali ko-raljne grebene s jatima egzotičnih tropskih riba, šetali kroz prašume i uzbudljive ljepote Paradise Parka.

Angel se još nikad nije osjećala tako puna života i poleta. Buddy je u njoj budio osjećaje za koje uopće nije ni znala da postoje. Sigurno smještena u ugodnoj sobi u hotelu njegovog prijatelja, svakog je dana s uzbuđenjem čekala da on dođe po nju. Buddy ju je nekoliko puta pokušao nagovoriti da prespava kod njega, ali bi mu ona svaki put brižljivo objasnila da ona nije »takva djevojka«.

Buddy se nasmijao kad je to prvi put rekla. Ali njegov smijeh nije pokolebao Angel, iako je potajno, u sebi, morala priznati kako ga zapravo želi. Čeznula je za tim da ju to njegovo čvrsto, snažno tijelo u potpunosti posjeduje. Kad bi ju poljubio za laku noć, svaki put je morala skupiti sve rezerve čvrste volje da ga odgurne od sebe.

Buddy je u jednom baru pjevao uz klavir. »Ja sam zapravo glumac«, objasnio joj je. »Ali, trebalo mi je malo odmora pa sam pobjegao iz Los Angelesa i ovdje sam već nekoliko mjeseci. U Hollywoodu sam nonstop radio. Znaš već — filmovi, TV. Spomeni bilo koji naslov — ja sam sigurno igrao u tome.«

»Zbilja?« Angel je bila impresionirana.

»Sigurno. Zar me nisi prepoznala kad smo se prvi put sreli?«

Ona zatrese glavom. »Ja baš ne gledam puno televiziju.«

»Ha! A ja sam mislio da si pristala sa mnom razgovarati zato što sam slavan.«

Dopustio joj je, samo jednom, da dođe tamo gdje je on radio. Sjedila je za barom i zaljubljeno zurila u njega, dok je on za klavirom nizao sve od »My Way« do »Chicago«.

»Ovdje vole takve staromodne stvari«, tumačio joj je pomalo zbunjeno. »Moj je fah više rock i Billy Joel. Ali, treba mi lova.«

Jednog dana, dok su ležali na jednoj tihoj plaži, on se prevrne na nju i počne je ljubiti čvršće i uzurbanije nego ikad dotad. »Ti dobro znaš da me izluđuješ«, mrmljao je. »Ne mogu više dalje ovako.«

Osjećala je pritisak njegove erekcije na svom bedru i — instinktivno — tijelo joj se propne prema njegovom.

»Oh, mala moja!« mrmljao je, lica zaronjenog u njezinu zlatnu kosu. »Oh, mala... mala... mala... moram te imati. Shvaćаш što ti govorim? Moram.«

Ona ga je željela isto toliko, koliko i on nju. On je bio sve ono o čemu je sanjala i još više od toga. On bi joj mogao biti obitelj, koju nikad nije imala. Netko za koga bi se mogla brinuti. Netko tko bi se brinuo o njoj. Netko kome bi mogla pripadati.

»Mogli bismo se vjenčati«, plašljivo je prošaptala.

On se povuče. Hitro. A zatim se, malo kasnije, predomislio. Pa što, zapravo, ima tako strašnog u tome da se oženi s najljepšom djevojkom na svijetu? »Važi, mala«, rekao joj je i tjedan dana kasnije su se vjenčali. Vjenčanje je bilo jednostavno. Buddy u posuđenom odijelu, a Angel u bijeloj, čipkasto haljini koju je kupila sa zadnjim novcima koji su joj ostali od nagrade.

»Znaš što?« uzbuđeno je objavio Buddy dan nakon njihova vjenčanja. »Vraćamo se natrag u Hollywood. Ti i ja, mala, vidjet ćeš — nas dvoje ćemo tamo postići takav uspjeh, da će im se svima zavrtjeti u glavi.«

* * *

Sanjareći, Angel je dokraja ispraznila vrećicu s namirnicama. Nadala se da će Buddy biti zadovoljan s onim što mu je kanila pripremiti za večeru. Hamburger, mahune, krumpir pečen u foliji i pita od jabuka.

Blago se nasmiješila i pomislila na ono *poslije* večere. Ona i Buddy sami. Zajedno. Zajedno u krevetu. Zajedno i kad se budu ljubili.

Hvala ti, Daphne. Ti si mi promijenila život, učinila me najsretnijom ženom na svijetu!

Prije nego što je otišao iz njezinog ureda, Buddy je uspio udobrovoljiti Frances barem do te mjere da mu se ponovno nasmiješila. Čak mu je dopustila da povuče nekoliko dimova njezine trave. To nije bilo dovoljno da bi osjetio neko djelovanje, ali — kome treba droge kad ima Angel? Već samo pogled na nju predstavljao je injekciju adrenalina, koja mu je dostajala da čitav dan hoda kao po oblacima.

Tko bi mislio da će se Buddy Hudson ikad upecati? On sasvim sigurno nije.

Buddy Hudson. Princ iz djevojačkih snova. Pastuh. Junak. Superstar. Tja, Bože moj — ako *on* neće misliti pozitivno, tko će? Jednog dana, uskoro, sigurno će uspjeti. Jednog dana.

Buddy Hudson. Dvadeset i šest godina. Odrastao u San Diegu, uz majku koja ga je obožavala, možda čak i previše. Stalno ga je držala uza se i puštala bi ga samog jedino kad je išao u školu.

Kad je imao dvanaest godina, umro mu je otac i premda su financijski dobro stajali, majka je bila izvan sebe. »Sad ćeš se ti morati brinuti za tvoju mamicu«, naricala je. »Sad ti moraš biti moje veliko muško.«

Iako je bio još dijete, uplašile su ga te njezine riječi. Njezina vezanost za njega već ga je bila počela gušiti, a sad kad više nema oca, to će samo postati još gore.

Tako je i bilo. Zahtijevala je od njega da spava s njom, u njezinom velikom krevetu. »Strah me je«, navodila je kao izliku. Mrzio je način na koji mu je oduzimala svaku slobodu i veselio se školi i prijatelju Tonyju, koji je isto tako imao kod kuće problema. Njih su dvojica često maštali o tome kako bi došli do malo slobode. »Zašto ne bismo po-bjegli od kuće?« predložio mu je Tony jednog dana.

Buddyju se dopala ta ideja. Imao je već četrnaest godina, bio je visok, čvrst i čeznuo je da konačno ode od kuće i vidi što se zbiva u velikom svijetu. »Tako je«, složio se. »To ćemo učiniti.«

Nekoliko dana kasnije, posudio je iz maminog novčanika dvadeset dolara i za vrijeme podnevnog odmora, Tony i on pobjegnu iz škole. Utrkivali su se, trčeći niz ulicu, smijući se i urlajući od sreće.

»Što ćemo raditi?« pitao je Buddy.

Tony slegne ramenima. »Ne znam. Što ti misliš?«

Buddy slegne ramenima. »Ne znam.«

Naposljedku su se složili da prvo odu na plažu, a poslije u kino. Na plaži je bilo vruće. Otišli su pogledati film Afera Thomasa Crowna i Buddy se zaljubio u Faye Dunaway, te je odlučio da ako Steve McQueen može biti glumac, zašto to ne bi mogao i on? Sjeme ambicije čvrsto se usadilo u njegovom, srcu.

Izašli su iz kina bez ikakve ideje gdje će provesti noć i odjednom su se zatekli kako su nehotice krenuli prema luci. Buddy je mislio na svoju majku, samu u velikom krevetu. Nije mu bilo žao, bio je presretan što je ipak uspio pobjeći.

Muvali su se ispred ulaza u jedan bar, moljakajući cigarete od pijanih mornara, sve dok im, nakon izvjesnog vremena, nije pristupio stariji muškarac u civilnom odijelu. »Hoćete sa mnom na jednu zabavu?« upitao ih je, a sitne su mu očice nervozno šetale uokolo.

Buddy pogleda Tonyja, Tony pogleda njega i obojica oduševljeno kimnu glavama.

»Pođite za mnom«, rekao je onaj čovjek i uputio se niz ulicu prema jednom velikom automobilu inozemne proizvodnje.

Dječaci poslušno uskoče na stražnja sjedala.

»Ja mislim da je ovo Rolls-Royce«, šapnuo je Tony.

»Ja bih prije rekao Bentley«, odgovori Buddy, također šapćući.

Sad, kad ih je imao u kolima, onaj čovjek nije više na njih obraćao pažnju. Vozio je bez riječi i brzo. Nakon otprilike deset minuta, Buddy se nagne naprijed i kucne ga po ramenu.

»Oprostite, gospodine, a gdje je zapravo ta zabava?«

Čovjek oštro zakoči. »Ako želite izaći, onda mi to odmah recite. Nitko vas ne sili da idete bilo kuda. Zapamtite to.«

Ove njegove riječi uznemirile su Buddy ja. On gurne Tonyja laktom. »Idemo van«, šapnuo je. »Ne«, usprotivi se Tony. »Nemamo kamo ići.«

To je bila istina. Odjednom, Buddy poželi da je kod kuće. Ali bilo ga je sram to reći Tonyju. Nakon još deset minuta vožnje, ili tako nekako, skrenuli su na privatni put i konačno doklizM pred ulaz u jednu jarko rasvijetljenu vilu. Prilazni je put bio zakrčen velikim, skupim automobilima.

»Au!« zafučka Tony. »Kakva kuća!«

»Dođite za mnom«, reče onaj čovjek i povede ih kroz ulazna vrata u prostrano predvorje.

»Kako se zovete?« upitao je.

»Ja sam Tony, a on je Buddy«, prijazno odgovori Tony. »7 obojica smo gladni. Imate nešto za jesti?«

»Sve u svoje vrijeme. Ovuda.«

On otvori dvokrilna vrata i dječaci ugledaju veliku dnevnu sobu u koju se silazilo niz nekoliko stuba i koja je bila prepuna ljudi. Soba je brujala od razgovora i zveketa čaša. Ostali su stajati na pragu sve dok ih nisu primijetili i dok se buka u sobi nije stišala.

»Gospodo«, objavi njihov pratilac ukočeno, »predstavljam vam Tonyja i Buddy ja.«

Sve su se oči u sobi zapiljile u njih i na trenutak je vladala mrtvačka tišina. »Što je, nisi uspio naći nijednog mornara, Freddie?« Tim. je riječima neki visoki, efeminizirani glas prekinuo tišinu i svi su se u sobi na to glasno nasmijali. Neki niski, dežmekasti muškarac nalik na lopticu od putra, u kaftanu jarko-narančaste boje, izdvoji se iz jedne skupine i pride dječacima pružajući im na pozdrav ruku ukrašenu skupocjenim prstenjem. »Dobrodošli na moju zabavu, dečki. Mogu li vam nešto ponuditi?«

Tony prihvati debeljkovu ruku. »Hrane!«, reče, cereći se, uživajući u ovoj njihovoj avanturi.

Buddy je još uvijek osjećao nekakav nemir. Ipak, dopustio je da ga zajedno s Tonyjem uvedu u sobu, shvaćajući da je sad prekasno da pobjegne. Osim toga, kad je došao do stola pretrpanog ukusnom hranom, više i nije bio tako siguran da želi pobjeći odavde.

Pružili su im čaše s pićem. Nisu im dali žestoko piće, nego nekakvu pjenušavu mješavinu u visokim čašama koja je okusom najviše podsjećala na mliječni frape. Onda su im servirali tanjure obilno nakrcane raznovrsnom hranom. Svi su se trudili oko njih — ne kao da su oni neki klinci, nego vrlo uljudno: pitali su ih što oni misle o ovome ili onome, punili im čaše čim bi ih oni dopola ispraznili, nudili ih cigaretama. Nakon stanovitog vremena, Buddy se počeo sasvim dobro osjećati.

»Evo, probaj ovo.« Onaj putrasti debeljko pružio je Buddyju nekakvu drugačiju vrst cigarete. Buddy je uspio povući samo jedan kratki dim, a onda mu je Tony istrgnuo cigaretu iz ruke i rekao: »Je li to trava? Daj da probam.«

Putrasti se nasmiješi. Imao je sitne, oštre zube, kao u lasice.

Tony naškubi usnice i povuče dim duboko u pluća, a onda počne kašljati i gušiti se.

Putrasti se glasno smijao, čak i onaj čovjek, koji ih je doveo ovamo, rastegnuto usnice u podrugljiv osmijeh.

Toni je stisnuo oči dok je ponovno uvlačio dim u pluća — ovog puta mu je uspjelo da se ne zagrcne pa je neko vrijeme zadržao dim u plućima, a zatim ga polako i slavodobitno ispuhnuo.

»Brzo učiš«, promrmljao je Putrasti.

»Još kako«, hvalisao se Tony. »Imate još nešto što bih mogao probati?«

Putrastom se zasjaje oči. »Misliš da si dovoljno velik da kušaš malo kokaina?«

»Ja sam dovoljno velik da okušam što god hoćete!«

U tom trenutku Buddy je osjetio jaku mučninu. »Moram na zahod«, promrmljao je i oteturao iz sobe. Nitko nije na njega obraćao pozornost. Tony je bio u središtu pažnje dok se

pripremao da ušmrkne dozu bijelog praška, koji je Putrasti istresao na jedan stakleni stolić. Buddy pronade zahod i prvo je dugo piškio. Osjetio je veliko olakšanje, ali mu je još uvijek bilo mučno. Otišao je u predvorje i spazio u dnu jedan otvoreni prozor. Trebalo mu je da se nadiše svježeg zraka. Širom je otvorio prozor i nagnuo se preko ruba. Koordinacija mu nije bila baš najbolja i prije nego što je pravo shvatio što se događa, već je izgubio ravnotežu i ispao kroz prozor, te svom težinom tresnuo u travu.

Više se ničega nije sjećao, sve dok se nije probudio rano idućeg jutra, žmirkajući zbog sunca koje mu je udaralo u oči. Bio je bolno zgrčen i ukočen. Nije imao pojma gdje se to nalazi. Uhvatila ga je panika. V glavi mu je nabijalo, a u ustima je osjećao odvratan okus. Dok je bespomoćno stajao u zapuštenom vrtu i ogledavao se oko sebe, očajnički je pokušavao misliti. Tony. Tony i ja. Pobjegli smo. Kino. Luka. Čovjek u automobilu. Pederi. Hrana. Piće. Ubit će me mama. Sto posto će me ubiti.

Očisti malo rukama odjeću i pođe oko kuće prema glavnom ulazu. Na prilaznom putu nije više bilo ni jednog automobila. Kuća je djelovala napušteno i u dnevnom je svjetlu izgledala oronula i zapuštena, nimalo nalik bogatoj palači od jučer uvečer.

Namrštio se. Ulazna su vrata bila zaključana, ali je uspio proviriti kroz jedan prozor i zapanjio se kad je ugledao pokućstvo pokriveno ponjavama. Sve je izgledalo tako kao da u ovoj kući već mjesecima nitko ne živi. Motao se naokolo u nadi da će se odnekud pojaviti Tony, obilazio je oko kuće i tratio nekakav ulaz. Međutim, sve je bilo čvrsto za-bravljeno. Tony je očito otišao — a zašto i ne bi? On je vjerojatno mislio da je Buddy njega napustio. Bijeg od kuće sad najednom nije više izgledao baš tako jako pametna ideja. Pogotovo, kad se nađeš ovako sam, gladan, umoran i kad ti je hladno. Mama će sigurno ubiti Boga u njemu, ali povratak kući mu se ipak činio jedinim rješenjem. Krenuo je, nadajući se da ide u dobrom smjeru.

Događaji, koji su se zbili u idućih dvadeset i četiri sata, još su ga uvijek progonili poput more. Ponekad bi se usred noći probudio obliven hladnim, ljepljivim znojem i sve bi mu se ponovno odvijalo pred očima — tako jasno kao da se dogodilo samo dan ranije.

Dolazak kući. Histerija njegove majke. Policija. Pitanja.

Tonyjevo tijelo je u pet sati tog jutra izbačeno iz jure-ćeg automobila u predgrađu Bay Area. Izubijano, s tragovima seksualnog nasilja i vrlo, vrlo mrtvo.

Žandari su se bacili na njega kao da je on to učinio. Odveli su ga u policiju i tamo su ga obrađivali punih sedam sati bez prekida, sve dok njegovoj majci nije uspjelo da ga, uz pomoć obiteljskog odvjetnika, izvuče.

Doveli su ga kući, dali mu sedativ i pustili ga da spava deset sati. A onda su se opet vratili žandari i zahtijevali od njega da ih odvede do one kuće u kojoj se održavala zabava. Vozio se s njima naokolo satima, ali se nikako nije mogao sjetiti gdje je ta kuća.

»Jesi li siguran da je ta zabava uopće postojala?« ispitivao ga je jedan sumnjičavi detektiv.

»Jesi li siguran da je doista postojala neka kuća?«

Nakon tri sata bezuspješnog traganja, vratili su ga natrag u policijsku stanicu i stavili pred njega gomilu albuma sa slikama kriminalaca da ih pregleda. Nijedno mu se lice nije učinilo poznatim. Naposljetku je onaj detektiv odlučio da bi Buddy trebao vidjeti mrtvo tijelo svog prijatelja. Zajedno su otišli u hladnu, keramičkim pločicama opločenu prostoriju u kojoj je vonjalo po formaldehidu i smrti. Od tog odvratnog zadaha Buddyju se okrenuo želudac i uzaludno je pokušavao ne disati.

Detektiv je ravnodušnim glasom naredio asistentu patologu, odjevenom u bijelu kutu, neka im pokaže leš. Mladi je patolog izvukao iz zida čelični sanduk i pred njima je ležao Tony, gol i mrtav, a beživotno mu je tijelo bilo prekriveno ljubičastim masnicama i oteklinama.

Buddy je zurio, užasnut što su ga tjerali da to gleda. A onda je počeo plakati, tresao se od snažnih, grčevitih jecaja. »Povraća mi se«, promrmljao je. »Odvedite me odavde, molim vas! Odvedite me odavde.«

Detektiv se nije ni pomakao. »Satno dobro pogledaj. To si mogao biti ti, momče. Nikad to nemoj zaboraviti.«

Buddy je počeo povraćati.

Detektiv ga je zgrabio za mišicu. »Idemo sad potražiti onu kuću. Možda ti je pogled na tvog mrtvog prijatelja malo prodrmao sjećanje.«

Buddy nikad nije uspio pronaći onu kuću, ni identificirati nekog od onih muškaraca koji su bili na zabavi. Tonyja su pokopali i nakon kratkotrajne oluje, koja se bila podigla u javnosti, slučaj je nestao s naslovnih stranica i ubrzo pao u zaborav. Bilo je to naprosto još jedno nerazjašnjeno ubojstvo.

Satno što je ovo nerazjašnjeno ubojstvo potpuno izmijenilo Buddyjev život. I ranije mu je život s majkom bio težak, a sad je postao naprosto nepodnošljiv. Ona ga ni sekunde nije ostavljala samog, vječno mu je rukom prolazila kroz kosu, gladila ga po licu, grčevito ga držala za ruku. Bilo mu je neugodno spavati u njezinom krevetu, pokušavao se držati što dalje od njezinih ruku, koje su ga neprekidno dirale, mazile.

Stalno ga je ispitivala. »Je li netko od onih muškaraca pokušao staviti onu stvar blizu tebe?«
»Jesu li te skinuli?« »Ti znaš da to nije normalno — dva muškarca zajedno?«

Zar je ona mislila da je on baš takav kreten? Naravno da je znao da to nije normalno. U stvari, znao je i što je normalno. Počeo je gledati djevojčice u razredu i uzbudio bi se već na satnu pomisao što bi im volio činiti.

Ali za to nije imao nikakve šanse; nije mogao pobjeći od majke, a kod kuće nije itnao prilike čak ni drkati. Morao se zadovoljiti užurbanom akcijom u školskom zahodu — u društvu s duplericom iz Playboyja.

Kad je navršio petnaest godina, bacio je oko na jednu djevojku koja se zvala Tina. Htio joj je zakazati sastanak, ali je to bilo nemoguće. Majka mu nije dopuštala ni najmanje slobode, a kad bi se potužio, samo bi ga pozlijedeno pogledala i tužno rekla: -»Sjećaš se Tonyja?«
I tako je bio primoran grabiti svaku priliku koja bi se pružila. Tini nije bila mrska njegova pažnja, jer je Buddy nedvojbeno bio najzgodniji momak u školi. Sastajali su se u vrijeme podnevne pauze u kemijskom kabinetu, koji je u to doba uvijek bio prazan pa bi se tamo prepuštali vatrenom milovanju. Tina je imala male, prćaste grudi koje je on volio dirati, a ona bi ga zauzvrat masirala sve dok ne bi svršio na hrpicu papirnatih maramica.

»Znaš, Buddy, mislim da te volim«, uzdahnula je Tina nakon nekoliko mjeseci ove njihove aktivnosti.

»I ja mislim da tebe volim«, odgovorio je on poslušno, nadajući se da to znači da će mu napokon dopustiti »za pravo«. Već joj je bio skinuo bluzu i grudnjak i sad se petljao s kopčom na suknji, dok mu je ona strastveno piljila u oči.

Suknja padne na pod, a ona brzo reče: »Ja još nikad nisam. A ti?«

»Ni ja«, iskreno je odgovorio i užurbano joj svlačio gaćice — dok se ne predomisli.

»Oh!« Drhtala je. »Svući se i ti.«

Nije mu to trebala dvaput reći. Toliko se uzbudio da je osjećao kako bi istog časa mogao svršiti, još i prije nego što uđe u nju. Brzo je spustio hlače i strgnuo sa sebe košulju.

Ni on, ni ona nisu čuli upravitelja kad je ušao u kabinet s dva roditeljska para kojima je pokazivao školu.

Nekoliko sati kasnije, nakon mnogo plača i uzajamnog optuživanja, njegova je majka došla po njega, a usta su joj bila stisnuta u tanku crtu bijesa. Razgovarala je s upraviteljem, a zatim ga odvezla kući, ne progovorivši s njime ni jedne riječi.

Kad su stigli kući, Buddy je pobjegao u svoju sobu. Ako ništa drugo, barem ga neće htjeti noćas u svom krevetu, loš ju nikad nije vidio ovako srditu.

Svukao se i uvukao u svoj uski krevet, u kojem mu je tako rijetko bilo dopušteno spavati. Bolio ga je trbuh i mislio je na Tinu, puštajući da mu ruke kliznu pod pokrivače i poigraju se s njegovom erekcijom.

GIGA

Svjetlo se tako iznenada upalilo da su Buddyju nemoćno pale i ruke i erekcija. U vratima je stajala njegova majka, odjevena u dugu kućnu haljinu, zažarenih obraza i blistavih očiju. »Tako znači«, promuklo je mrmljala, »htio si vidjeti kako izgleda žensko tijelo, je li?« Pa, gledaj onda.« Jednim jedinim pokretom zbacila je sa sebe haljinu i ostala gola stajati pred njim.

Njegova vlastita majka! Buddy se zgrozio i užasnua i — što je još gore — uzбудio se. Ona je prišla njegovom krevetu i zbacila pokrivače. Njegova ponovna erekcija nije se mogla sakriti. Ona ga lagano počne milovati.

Buddy je bio potpuno smućen. Osjećao je želju da zaplače, da pobjegne. Ali nije pobjegao, ostao je potpuno mirno ležati dok ga je ona dirala. Osjećao se kao da je nekako izašao iz vlastitog tijela i kao da sve to promatra odnekud sa strane.

Popela se na njega i uvela mu penis u svoju toplu vlažnost. Tako toplo, tako vlažno, tako divno. Znao je da će svake sekunde svršiti i da će to ovog puta biti ljepše nego ikad dosad, s bilo kojom od papirnatih djevojaka iz Play-boyja ili s Tinom i onom hrpom papirnatih maramica. I ohhh, ahhh ...

»Sad ti više nikad neće trebati nitko drugi, zar ne Buddy, samo tvoja mamica? Zar ne?« mazno mu je šaptala glasom koji je odavao slavodobitno zadovoljstvo.

Otišao je u zoru, dok je ona još spavala. Samo ovog je puta bio pametniji. Uzeo joj je dvjesto dolara iz novčarke i nekoliko komada skupocjenog nakita.

Ovoga puta stvarno odlazi. I ništa ga neće natjerati da se ikad ovamo vrati.

Stojeći ispred zgrade Francesinog ureda, Buddy izvuče iz džepa kaugumu i odmjeri visoku, crvenokosu djevojku koja je ulazila u zgradu. Nezaposlena glumica, odmah je to vidio. Sve su one imale u očima taj neki poluočajnički izraz kao da bi bile spremne sve učiniti, samo da dobiju neku ulogu. Većina njih bi doista sve učinila.

On zavalja kaugumu preko jezika i polako se uputi prema parkiralištu iza zgrade. Buddy je imao savršeni hod holivudskog pastuha — bio je to dijelom Travolta iz *Groznice subotnje večeri*, a dijelom Gere iz *Američkog žigola*. Znao je da sjajno izgleda. Drugačije nije ni moglo biti — koliko je samo truda uložio da uhvati taj lijeni, jebozovni, lelujavi pokret u bokovima. On bi čuda napravio od glavne muške uloge u *Žigolu*. Do vruga, on je proživio tu ulogu. U ovih jedanaest godina otkako je otišao od kuće, proživio je većinu uloga iz svih popularnih filmova.

»Hej, Buddy. Kako ide, čovječe?« Quince, crni glumac, njegov prijatelj, pljesne svojim dlanom o njegov u prolazu. »Je li Frances danas dobre volje?«

Buddy slegne ramenima. »Na najboljem je putu, ali se ja na tvom mjestu ne bih zbog tog previše veselio.«

»Kad si se vratio, čovječe?«

»Prije dan — dva.«

»Pričekaj me, podijelit ćemo *capuccino*. Imam *ludu* novu lisicu na noćenju i doručku, *moraš* je upoznati, prava breskvica. *Osim toga*, ima sestru.

»Drugi put. Moram vidjeti jednog momka radi dogovora za nekakvu seriju.«

»Naravno, znači — vidimo se. Ti mi samo zvrnci pa ćemo se naći. Navrati jednom navečer u *Maverick's*.«

»Baš bi mi bilo drago.«

Još jednom su pljesnuli dlanom o dlan i razišli se, svaki na svoju stranu.

Buddy podigne kragu na kožnoj jakni i uputi se prema Kolima. Zašto nije Quinceu rekao da se oženio? Zašto mu je bilo krivo što je to rekao Frances? Nije mu valjda žao što je to učinio? Nije, ni slučajno. Ali glumac mora furati određeni *image*, a njegov je *image* seksi, *macho* pastuh, koji je u svakom trenutku spreman učiniti bilo što i poći bilo kud. Supruga se tu jednostavno ne uklapa u kadar.

GIGA

On upali motor starih kola i nađe na radiju jednu rock stanicu. Angel sigurno nije bila supruga koje bi se morao stidjeti. Bila je mlada, lijepa, *čista*. Malo smiješna riječ, ali kako bi drugačije opisao djevojku kao što je Angel? Većina komada koji se smucaju naokolo po Hollywoodu isprobaju sve i svakoga još prije nego navršše dvadesetu. Angel nije bila takva. Ali kako ćeš je sačuvati da ostane takva u ovom gradu prepunom izopačenih gadova?

U ovom času to nije bio problem. Sad je najvažniji problem bio kako doći do malo love.

Angel je mislila da je on uspješan glumac, a on *ni slučajno* ne kani dopustiti da ona promijeni to mišljenje, čak i ako to znači da će se morati vratiti nekadašnjim lošim navikama — isključivo na privremenoj bazi, naravno.

Buddy stisne nogom gas i uputi se prema Beverly Hillsu.

Millie Rosemont promrmlja nešto u snu i nemirno prebaci lijevu ruku preko muža. Leon je ležao na leđima i odsutno zurio u strop. On sad brižljivo odmakne ženinu ruku, okrene se na bok i zagleda se u nju, pokušavajući je snagom svoje volje natjerati da se probudi, kako bi mogli razgovarati. Nije se ni pomakla. On tiho sklizne iz kreveta, otapka u kuhinju, otvori hladnjak i turobno se zabljuje u prazne police. Šest jaja, zdjela jabuka, malo obranog mlijeka i zdjelica kravljeg sira. Jad i bijeda. No, što se može, on je neprestano *govorio* kako bi trebao držati dijete i Millie mu je samo pokušavala pomoći. U posljednja tri mjeseca dobio je jedanaest kila. Otprilike po kilu tjedno. Osjećao se golem i nespretno, a da se i ne spominje činjenica da je već tri puta morao dati proširivati hlače, dok su mu košulje i sakoi naprosto pucali po šavovima.

Millie je za to kriva. Previše dobro kuha.

On je sam za to kriv. ždere kao svinja, pogotovo kad ga nešto muči.

Dohvati zdjelicu sa sirom, uzme žlicu iz ladice i sjedne za kuhinjski stol. Nije imalo smisla nijekati, *uistinu* ga je nešto mučilo. Umorstva u Friendship Streetu — troje ljudi sasječeno u komade, na izgled bez ikakvog razloga. A jedna od te tri žrtve bila je jedna mala Joey Kravetz.

Novine su je opisivale kao »lijepu malodobnu manekenku«. Ako bi žrtva bila ispod tridesete i žensko, novinari bi je automatski proglasili ljepoticom — na taj način bi dobili privlačnije naslove.

Manekenka, ma nemoj, pomislio je. On je najbolje znao čime se bavila Joey Kravetz. Svaki put kad bi pomislio na Joey i njezino krvavo, osakaćeno tijelo, osjetio bi srdžbu i ogorčenje. Ona je bila tako mlada, zapravo još dijete. Sjetio se njihovog prvog susreta.

»Tražiš malo zabave, gospodine?«

Leon nije mogao vjerovati da je pitanje doista njemu upućeno. Osvrnuo se, uvjeren da je prostitutka dječjeg lica, u crnoj minici od umjetne kože i cipelama sa smiješno visokim petama to nekome drugome rekla.

Ulica je bila potpuno pusta.

»Koliko ti imaš godina?« s nevjericom je upitao.

»Dovoljno!« Ona mu obijesno namigne i on primijeti da joj lijevo oko izrazito bježi u stranu. Nije mogla imati više od petnaest godina, šesnaest najviše.

»Onda, kauboj — što kažeš?« Oslonila je ruke na kukove i izazovno se smješkala. »Ja ti mogu pokazati kako izgleda raj!«

»A ja tebi mogu pokazati kako izgleda moja legitimacija. Ja sam detektiv.«

Smiješak je naglo izbljedio. »Žaca? O, sranje.« Nakrivila je glavu na jednu stranu. »Pa nećeš me valjda privesti, ha? Hoću reći, samo smo malo pričali. Ja ti ništa nisam nudila.«

»Gdje stanuješ?«

Nije bila sigurna da li on to sad prihvaća njezinu prvobitnu ponudu ili se sprema da je prijavi. »Moram ići«, rekla je plačljivo.

»Živiš s roditeljima?«

»Nemam ja roditelje, rista. Imam osamnaest godina. Mogu raditi što hoću.«

»A ja te mogu odvesti u stanicu i prijaviti te zbog nagovaranja na bludne radnje, ako hoću.« Zurila je niz pustu ulicu i razmišljala da li da pokuša pobjeći. Ali on je snažan momak i vjerojatno bi je uhvatio. Gurnula je palac u usta i počela ga sisati. »Znaš što? Dam ti zabadava«, rekla je nakon kratkog razmišljanja.

Leon se pitao da li da je privede. Doduše, nije njegov posao hvatati maloljetne kurvice. Ali, Isuse! On je ipak policajac. Policajac mora imati nekakav osjećaj odgovornosti, a ovo je još zapravo dijete.

GIGA

»Mislim da će biti najbolje da pođeš sa mnom«, umorno je rekao i čvrsto je uhvatio za mršavu mišicu.

»Jebo majku!« Ona ga snažno udari u potkoljenu, izmigolji mu se iz ruke i pobjegne. Leon je trljao nogu, gledajući je kako se spotiče na onim suludim petama u divljem trku niz ulicu, a zatim odšepesa do auta i neko vrijeme zamišljeno ostane sjediti za volanom. Obavijestit će Odsjek za maloljetnike; oni će je brzo pokupiti.

Ljutito je gurnuo u usta žlicu neukusnog kravljeg sira. Joey. Kakva šteta za nju. Ponovno je u mislima listao dosje nestalog Dekea Andrews. S toliko je ljudi razgovarao. Čuo toliko različitih mišljenja. Ljudi su se Dekea Andrews sjećali kao pametnog, glupog, nepristojnog, uljudnog, agresivnog, svađalicu, usamljenika.

Popis se nastavljao i nije bilo dva čovjeka koji bi se slagali u svojim iskazima.

Činjenica: Deke je ludovao za automobilima.

Činjenica: Imao je kosu do ramena. Jak podatak — vjerojatno se odmah ošišao.

Činjenica: Lice mu je bilo bolešljivo-žučkasto, bio je visok metar i osamdeset sedam, mršav, ali snažan.

Činjenica: Nije imao uspjeha kod žena. Od četiri djevojke, za koje je Leon uspio utvrditi da su s njim izašle, nijedna nije htjela priznati da je s njim spavala. Štoviše, nijedna od njih nije čak htjela po drugi put otići s njim na sastanak.

»Zašto?« pitao ih je Leon.

»Ne znam.« Zbunjeno slijeganje ramenima. »Bio je jednostavno ... nekako čudan.

Sva četiri odgovora bila su varijacije na istu temu. Znači, popisu njegovih upadljivih značajki treba dodati još i »čudan«. Mlad, po svemu sudeći zdrav momak, a ne mogu pronaći jednu djevojku koju je poševio. Logičan zaključak glasi — ili je bio peder, ili je spavao s prostitutkama. Tu, znači, Joey ulazi u igru. Ali, zašto ju je odveo roditeljima? I zašto se upustio u takvu strastvenu orgiju ubijanja?

Dani su se protegli u tjedne, tjedni u mjesece, a Leon je još uvijek uporno pokušavao stvoriti u glavi nekakvu sliku tog momka. Međutim, bilo je toliko mnogo proturječnosti u vezi s njim, da mu je to naprosto bilo nemoguće. Jedino su činjenice bile jasne. Obitelj Andrews je doselila u Friendship Street prije više od dvadeset godina. Ništa se nije znalo o njihovom prethodnom životu, a ni odakle su došli — kao da su pali s neba.

Deke je nakon osnovne škole nastavio školovanje, završio je srednju školu, zaposlio se na benzinskoj pumpi i tamo je radio sve do dana zločina. I onda je nestao, a da sa sobom nije ponio ništa osim male putne torbe i tajne o tome što ga je nagnalo na taj čin nasilja.

Život je tekao dalje, stizali su novi slučajevi i ubojstva iz Friendship Streeta polako su gubila na važnosti. Novine su ih prestale spominjati jer je to odjednom postala zastarjela vijest.

U policijskoj centrali taj je spis još uvijek bio otvoren, ali nije više bio hitan. Drugi su slučajevi dolazili i prolazili. Međutim, Leon nije bio spreman da dopusti da se na laj slučaj zaboravi, da se taj zločin pretvori u naprosto još jedan prašnjavi dosje iz arhive. Pogotovo nije bio spreman zaboraviti na Joey.

Millie uđe u kuhinju, lica nabuhlog od sna. Bacila se na zdjelicu sa sirom kao da je u pitanju krijumčarena roba.

»Kakvi su ti to štosevi, Leone Rosemontu?« strogo je upitala.

Millie je uvijek spavala gola. Nije joj palo na um da za ovaj put do kuhinje ogrne nešto oko svog divnog crnog tijela. Leon osjeti da se uzбудio — prvi put nakon nekoliko tjedana. On se nasmiješi i ustane od stola.

Ona je odmah uočila njegovu erekciju. »Bogo moj!« južnjački je otegnula. »Znači, to mi treba napraviti da se moj muž sjeti seksa. Moram samo odnijeti sa sobom u krevet malo kravljeg sira!«

Zajedno su se nasmijali. On pođe za njom u spavaću sobu i nimalo se nije sramio koluta sala

GIGA

oko struka kad su počeli voditi ljubav. S Millie je sve uvijek bilo tako prirodno. Nikad u životu nije upoznao nekog drugog čovjeka koji bi u sebi imao toliko ljudske topline. Sjećao se onog dana kad ju je prvi put ugledao. Ona je bila nastavnica. Tog je dana bila dovela skupinu djece u posjet policijskoj stanici. Lijepi izlet. Kurve su se derale i prostački psovale policajce. Nekim džeparima, koje su upravo priveli, uzimani su podaci. U kutu prostorije sjedilo je nekoliko članova ulične bande, razbijenih glava. Zatim su tu još bili svodnici i preprodavači droge i agenti u civilu i bijednici koji su za nekoliko dolara napadali prolaznike i kradljivci automobila i narkomani i žrtve silovanja.

Ukratko — običan, normalan dan u njegovu poslu!

Ona je imala tamnu kožu i blagi glas. Oči su joj bile smeđe i prijazne usnice široke i senzualne. On je tada imao pedeset godina i već je godinama bio rastavljen od svoje prve žene, Helen, pa tako nije bilo nikakvog razloga da ne pokuša od nje saznati njezin broj telefona i da je kasnije ne pokuša nazvati. Vjenčali su se mjesec dana kasnije. I već su tri godine bili uistinu sretni.

Millie uzdahne i prevrne se u stranu. »Ti je bilo stvarno *lijepo!*«

»I stvarno kratko«, ispričavao se Leon.

»Za to nisam kriva ja!«

Točno. Što se to s njim događa, zar se više ne može kontrolirati? Millie nije izgledala razočarana; u tren oka je njezino disanje postalo duboko i ujednačeno i već je ponovno spavala.

Leon je ležao potpuno budan, ponovno je mislio na Dekea Andrewsa. On je sad tamo negdje, vani. Tamo negdje, u tamnoj noći. Negdje ...

A njemu, Leonu Rosemontu, preostaje da ga nekako-nađe. Zbog Joey.

»Iss-tee-gni. Tako je, moje dame. Unesite malo poleta u to. Još jednom. Hajdemo — iss-tee-gni.«

Elaine pomisli kako je lako moguće da je danas nanijela samoj sebi nekakvo permanentno tjelesno oštećenje. Ležala je na trbuhu vi velikoj vježbaonici, zajedno s trideset drugih žena, od kojih je većina imala besprijeekorna, savršeno održavana tijela. Desna joj je ruka bila zabačena unazad i s očajničkim naporom stegnuta oko članka lijeve noge. Svaki joj je mišić u tijelu bio dokraja napet. Bol je bila upravo* neizdržljiva.

»U redu, dobro je bilo. Možete se opustiti. Opustite se«, rekao je instruktor. Elaine nemoćno pljusne na lice i pomisli u sebi da je on možda peder. Očito uživa u tome da nanosi bol. Zurila je u njega odozdo, iz svoje ležeće pozicije. Instruktor je na sebi imao žuti triko, crne vunene nazuvke-na listovima i prugasti šal oko vrata. Među nogama mu je tijesni triko bio uzbuđujuće izbočen. »Je li on peder?« šap-čući je upitala Karen Lancaster, koja je ležala kraj nje.

»Sasvim vjerojatno«, odgovori Karen. »Danas su to svi zgodni muškarci.«

»O. K.«, reče instruktor. »Sad hoću da mi se pridružite u maloj vježbi koja se zove Zmija.«

»Od neke polukrepane vrste, nadam se«, promrmljala je Karen čeznutljivo.

Glasna disco muzika ispunila je prostoriju u kojoj je trideset gotovo savršenih tijela grčevito puzalo na trbusima preko poda.

Elaine se pridruži ostalim i iz neobjašnjivih razloga, odjednom se silno uzbuđi. Taj stalni pritisak na klitoris, valjda. I Rossova totalna neaktivnost već sam Bog zna kako dugo, mada bi se trebao vratiti sa snimanja danas popodne pa možda, ako bude imala puno sreće...

Dolazi mi da svršim, pomislila je, *ovog časa, ovdje*. Zurila je u onu nemoguću kvrgu među instruktorovim nogama i grčila se i svijala. Sve dok nije postigla sasvim zadovoljavajući orgazam — dok je glazba drečala, a lagani zadah znoja se probijao kroz oblake teških mirisa *Joy, Estee, Opium*.

»Oh, Bože!« zavikala je.

»Molim?« pitala je Karen.

»Ništa«, zahihotala se, osjećajući se kao krajnje oslobođena žena.

»U redu, moje dame. Dosta za danas. Je li vam prijalo?«

Još pitaš. Vidjet ćeš me svaki dan, ove tvoje vježbe su vrhunac užitka. Umalo se nije glasno nasmijala kad je shvatila dvosmislenost ove svoje pomisli i osjećajući se zadovoljnom sama sobom, ustane i uputi se prema tuševima.

Gimnastički studio Rona Gordina. Najnoviji i najbolji. Bibi Sutton je otkrila ovaj studio. A tamo gdje je odlazila Bibi, ubrzo bi se sjatile i sve ostale.

Elaine se svuče u maloj kabini i zatim, gola, hrabro izađe u zajedničku prostoriju s tuševima. To je bilo krajnje neuobičajeno za Beverly Hills. Ali, trenutno, vrlo u modi. Svaka žena koja bi se bojala pokazati sve što ima pod tuševima Rona Gordina, odmah bi postala društveno sumnjiva. Prihvaćanje golotinje i slobodno pokazivanje tijela postalo je imperativnim zahtjevom društvenog prestiža.

Parfimirani tekući sapun cijedio se iz cijevi u zidu na pritisak gumba. Elaine se temeljito nasapunala, bacajući usput poglede oko sebe i provjeravajući ostala izložena tijela. Karen je imala najveće bradavice koje je Elaine u životu vidjela. Velike, smeđe kvрге poput divovskih gumbi na tranzistoru. Elaine zaključila da bi se njoj te bradavice vjerojatno gadile, kad bi bila muško.

»Jesi li čula za novi film Neila Grayja?« pitala ju je Karen. Karen je bila visoka, gipkog, od sunca potamnijelog tijela, guste bakrene kose i finih crta lica. Njezine su veze bile najbolje; znala je sve i svakoga, budući da je njezin otac bio George Lancaster, velika superzvijezda, koji se prije pet godina povukao s filma da bi se oženio s Pamelom London, trećom na popisu

najbogatijih žena Amerike. On je sad živio u Palm Beachu i Karen ga je često posjećivala. Karen je imala nešto preko trideset godina i bila je dva puta razvedena.

»Nisam. A što radi?« Elaine se trljala sapunom ispod pazuha i pokušavala se natjerati da prestane buljiti u grozne bradavice svoje prijateljice.

»Jedan film za koji je scenarij napisala njegova žena. Možeš to zamisliti?«

Elaine je na trenutak bila zbunjena. »Maralee?«

»Ne, budalo, ne njegova bivša žena. Njegova *sadašnja* žena, Montana. El dosada grande.«

»Ah. Ona.« Elaine je časak šutjela i probavljala primljenu informaciju. Ona je još uvijek o Maralee mislila kao o ženi Neila Grayja, premda su njih dvoje već godinama bili rastavljeni. Montanu nikad još nije sreća mada je, naravno, dosta toga čula o njoj.

»Neil je poslao scenarij tatici u nadi da će on možda htjeti prihvatiti glavnu ulogu«, nastavila je Karen. »Tata kaže da je scenarij vrlo dobar. Jasno, nitko ne vjeruje da je Montana stvarno *napisala* taj scenarij. Sigurno ga je Neil sam napisao i onda odlučio da ide pod njezinim imenom.«

»Da li je George zainteresiran?« radoznalo je pitala Elaine, pitajući se kud zapravo cilja Karen.

»Tatica ni slučajno nema namjere ponovno snimati — čak i kad bi mu netko garantirao da će to biti novi *Zameo ih vjetar*. On je definitivno *raskrstio* s filmom. Potpuno mu dostaje uloga supruge Pamele London. Na kraju krajeva, Palm Beach je praktički njihovo *vlasništvo*.«

Zajedno su izašle iz prostora s tuševima i ogrnule se velikim, mekanim ručnicima.

»Zanimljivo je, međutim«, nastavi Karen značajno, »što latica kaže da je ta uloga kao stvorena za Rossa — ti znaš da je on uvijek volio tvog muža.«

To je za Elaine bilo nešto novo. Ross je o Georgeu Lan-casteru uvijek govorio sve najgore, nazivajući ga svakakvim pogrđnim imenima, od šmiranta do gangstera. Oni čak nisu dobili ni poziv na vjenčanje u Palm Beachu, jedan od *glavnih* društvenih događaja te godine. Karen joj se tada ispričavala kako tobože »Ne smije pozvati previše ljudi s filma. Pamelina naredba.« Tako, a kako to da su ipak svi bili prisutni, od Gregory Pecka do Lucille Ball? Elaine je tjednima ključala od bijesa.

»Reci, *tko* je zapravo Rossovo menedžer?« bezazleno upita Karen.

Elaine je zurila u svoju prijateljicu i pitala se otkud to naglo zanimanje za karijeru njezinog muža. »On je kod Zacka Schaeffera.«

Karen se namršti. »Ne shvaćam zašto nije kod Sadie La Salle. Ona je *stvarno* najbolja.«

Ni Elaine to nikako nije mogla shvatiti, ali svaki put kad bi to spomenula, Ross bi promrmljao nešto o tome kako se on i Sadie ne slažu. Na zabavama su se njih dvoje uvijek brižljivo izbjegavali, a Ross je njoj izričito zabranio da moćnu Ms. La Salle ikad pozove u njihovu kuću. Svi su znali da je upravo Sadie otkrila Rossa prije mnogo godina — ali izgleda da to ni njemu, ni njoj ništa nije značilo. Elaine je to sve skupa zapravo silno ljutilo, jer je Sadie La Salle *stvarno* — kako je to rekla Karen — bila najbolja.

»Čujem da trenutno razgovaraju o Tonyju Curtisu ili Kirku Douglasu«, nastavila je Karen.

»Zašto ti ne kažeš Zacku da odmah počne na tome raditi? Mislim da se film zove *Ljudi s ulice*. Producent je Oliver Easterne. Ti poznaš Olivera, zar ne?«

O da, Elaine je poznavala Olivera. On je za nju bio inkarnacija negativca iz *Zašto Sammy bježi?*, ambiciozna gnjida bez ikakvih skrupula, ništarija kojem se nasmiješila sreća. Ni Ross ga nije podnosio. Uostalom, ako već George Lancaster smatra da Ross tako savršeno odgovara za tu ulogu, zašto ga onda *on* nije preporučio?

»Ross ima toliko ponuda«, promrmljala je neodređeno. »Osim toga, ako razgovaraju o Curtisu i Douglasu, onda to baš i nije neki tako velik i značajan projekt.«

Karen se tiho nasmije. »Ma *daj*, Elaine. Nemoj *meni* prodavati te folove. Ja znam što je tko u ovom gradu sinoć imao za večeru. Rossu treba jedan dobar film, a ovo bi moglo biti upravo to.«

»Devedeset i dva ... devedeset i tri... devedeset i četiri.« Riječi su Buddyju izlijetale iz usta dok su mu ruke nosile tijelo, gore-dolje. Sklekovi. Stotinu sklekova svakog dana. To mu je osiguravalo najbolju kondiciju u gradu. »Devedeset osam ... devedeset devet... sto.« Poletno je skočio na noge, jedva se nešto malo zadihao.

Angel zadivljeno zaplješće. Svakog jutra bi ga gledala. »Buddy, jako te volim!« kliknula je. »Totalno te volim!«

»Hej — hej.« Smješkao se Buddy. »Kakve su to provale ljubavi?«

»Jednostavno, osjećam se tako sretnom!«

Ona poleti prema njemu, a on raširi ruke i zagrlji je. Angel se više od svega na svijetu voljela maziti. S Buddy-jem bi to uvijek na kraju prešlo u nešto drugo, ali ni to joj nije smetalo.

Ovog puta ju je nježno odgurnuo. »Moram se na brzinu malo isplivati, a onda imam jedan važan dogovor. Sjećaš se? Jučer sam ti to rekao.«

Nije se sjećala. Ali možda je to bilo zato što je on ionako stalno nekud trčao. Bili su u Hollywoodu dva tjedna, a ona ga preko dana gotovo uopće ne bi ni vidjela. »Poslovi«, tumačio joj je. »Znaš, mala, mene nije bilo nekoliko mjeseci. Potrajat će nekoliko tjedana dok se kotači ponovno zavrte.«

Angel se nadala da će se to brzo dogoditi, jer jedva je čekala da s Buddyjem ode u studio. U mašti je već vidjela naslove u filmskim časopisima: *Gospođa Buddyja Hudsona posjetila je danas muža na snimanju njegovog najnovijeg filma. Kakav dražestan pari Angel Hudson, koja se i sama nada uspješnoj glumačkoj karijeri, kaže da za nju Buddy i zajednički život u njihovu domu dolaze na prvo mjesto.*

Zamišljala je četiri stranice fotografija u boji, na kojima će biti ona i Buddy zajedno. Kako trče u istim trenirkama. Hrane jedno drugo sladoledom. Smiju se i prskaju, dok uživaju u modernoj novotariji kupanja u drvenoj bačvi pod vedrim nebom.

»Buddy?« potrcala je za njim kad se uputio prema izlazu. »Što misliš, hoćeš li uskoro početi snimati neki film?«

On je zurio u njezino lice, uzdignuto prema njemu, u njezine krupne oči koje su ga gledale s izrazom obožavanja. Možda ju je malo previše dobro uvjerio u to koliko je on tražen u filmskom svijetu. U drugu ruku, opet, on uopće nije očekivao da će mu ona tako apsolutno vjerovati. »Barem se tako nadam, dušo. No, kao što sam ti već rekao, ja neko vrijeme nisam bio *ovdje*, a ovaj grad ima izrazito kratko pamćenje.«

»Oh.« Lice joj je prekrila sjenka razočaranja.

»Ali možeš se kladiti da će stari Buddy Boy vrlo brzo upecati nešto stvarno veliko i sočno. Kao vidiš, upravo sam odbio da se pojavim kao gost u jednoj epizodi serije *Zdravica*. Zato što uloga koju su mi ponudili nije bila dovoljno velika. Kad se sad pojavim, nakon ove pauze, to onda mora biti nešto zbilja posebno. Je li tako, srce?«

»Tako je, Buddy.« Opet je sva sjala od sreće.

Poigrao se malo s mišlju da odloži plivanje. Ljubiti se s Angel bilo je nešto kao izlet u raj.

Ali je onda pomislio: Ne, moram se koncentrirati, moram mišiće dovesti u savršenu formu, moram plivanjem istjerati iz sebe nešto od ove srdžbe i frustracije što mi se počela zavlaciti u svaku poru.

Već su prošla dva smrdljiva tjedna otkako se vratio u grad i — ništa. Kud god se obratio — nikakve reakcije. Reklame. Filmovi. Televizija. Nula.

Šest puta je išao na razgovor.

Šest puta su ga odbili.

On je Buddy Hudson. Ima sve što je potrebno da postane uspješan glumac. Pa zašto se onda ne otimlju o njega?

Strčao je niz dva niza stuba do kade koju su u kući podrugljivo zvali »olimpijskim bazenom«.

Kuća je imala dvadeset i dva stana, u svakom stanu živjelo je najmanje dvoje ljudi. Svakoga dana, četrdeset i četiri tijela pracakala su se i uživala u sluzavom šestmetarskom bazenu koji — po svemu sudeći — nikad nitko nije čistio. Jedina je dobra stvar u vezi s ovim malim stančićem bila to da ga nije ništa koštao — zahvaljujući njegovom dobrom prijatelju Randyju Felixu, koji se trenutno udomio u Palm Springsu kod jedne bogate udovice i njezine kćeri. Neka ta veza vječna potraje — to je bila Buddyjeva svakodnevna mantra.

Bilo je još rano pa na bazenu nije bilo nikoga. Tanki sloj ulja prekrivao je površinu vode. Buddy se odmah, gla-vačke, baci u vodu — ako staneš i počneš razmišljati da li da uđeš u tu vodu ili ne, gotovo je. Divljačkim je kraluoin počeo mjeriti bazen poput izbezumljenog delfina, zatvorenog u premaleni prostor. Kad on jednom uđe u veliku ligu, Isuse, sagradit će najveći i najbolji bazen u gradu. Nešto u čemu će imati dovoljno prostora i svježju čistu vodu, ska-kaonicu, talijanske pločice i filter koji funkcionira.

»Jutro.« Uz bazen je stajala neka djevojka i gledala ga. Imala je kratku, narančastu kosu, ukovrčanu u sitne čvrste kovrčice navrh glave i najoskudniji bikini koji je ikad vidio. Jedva joj je pokrivao vrhove bujnih grudi i trokut između nogu.

Buddy je nastavio plivati.

Djevojka se smjestila na ručniku i počela je mazati tijelo uljem.

Prije Angel, Buddy bi bacio udicu. Odmah. On je uvijek imao najzgodnije komade, a ova je, mada nije bila ni do koljena njegovoj Angel, *zapravo* — na svoj način — bila doista birani komad ženske.

»Ja se zovem Shelly«, objavi djevojka. »A tko si ti?«

On se izvuče iz bazena i počne raditi čučnjeve. »Buddy. Buddy Hudson.«

»Sam živiš ovdje?« upitala je naglašeno, otkopčavajući i skidajući gornji dio bikinija.

Buddy se i protiv svoje volje zabuljio u njezine velike, čvrste grudi. Ne, sa ženom.«

Djevojka je prasnula u smijeh. »Ti si oženjen?«

Zašto je to bilo tako smiješno? »Da. Ja sam oženjen.« Bjesomučno je nastavio s vježbama za noge — još četiri vježbe istezanja za svako bedro i odmah natrag u bazen, na još jednu rundu plivanja. Isplivao je u furioznom kralu još trideset dužina bazena i nakon toga se ponovno izvukao van.

Shelly je ležala na leđima, raširenih nogu i sjajna od ulja, a dojke su joj stršale prema nebu kao dva uglačana patlidžana. Oči su joj bile skrivene tamnim naočalama, a tranzistor je bio uključen. Slušala je KIIS FM.

Buddy pokupi svoj ručnik i uđe u zgradu. Usput je provjerio poštanski sandučić. Tri računa za Randyja. Letak koji je sve i svakoga požurivao da se što prije PRIDRUŽE ISUSU. Reklamna brošura nekog poletnog vlasnika servisa za deratizaciju: AKO VAM MIŠEVI NE DAJU SPAVATI MIRNO MI ĆEMO SE S NJIMA OBRAČUNATI FINO.

U njihovom jednosobnom stančiću Angel je uposlano baratala s usisavačem. Isključila je aparat kad je Buddy ušao i nasmiješila mu se. »Posudila sam usisavač od gospođe iz susjednog stana. Rekla mi je da ga mogu dobiti kad god mi bude trebao. Zar to nije baš lijepo od nje?«

»Svaka čast.« Angel je stvarno luda. Čemu trošiti vrijeme na čišćenje ove rupe? Buddy svuče mokre gaćice, baci ih na pod i uputi se u tijesnu nišu koju su zvali kupaonica. Tu se pokušao istuširati s montažnim tušom koji se pričvršćivao na pipe u kadi — prilično komplicirani pothvat, koji nije baš lako bilo izvesti.

Kad je izašao iz kupaonice, Angel mu je pripravljalala sok od naranče u uskom prostoru iza bara koji je ujedno služio kao kuhinja. Čitav je stan bez problema mogao stati u dva kovčega srednje veličine.

Buddy otvori ormar i odabere crne hlače, svoju jedinu svilenu košulju i lagani Yves Saint Laurent sako. Na sreću, u Buddyjevu slučaju odijelo nije činilo čovjeka. Mogao je obući bilo

što, na njemu je sve dobro izgledalo. On je toga bio svjestan i to ga je još više zbunjivalo. Kad uvijek tako dobro izgleda, kako to onda da nije zvijezda?

Obukao se i na brzinu progutao sok koji mu je Angel pružila. »Vraćam se oko šest ili sedam. Što ćeš ti danas raditi?«

»Mislila sam otići do samoposluživanja. Samo, trebala bih nešto novaca.«

»Ah da, jasno.« Bilo mu je neugodno. Nije imao novaca. Spao je na zadnjih sto dolara. On izvuče zgužvane novčanice iz džepa i pruži joj dvije desetke. »Nemoj sve odjednom potrošiti.« Otrcani prastari kliše. Katkad bi se stvarno sam sebi smučio.

Angel se nasmiješi. »Pripaziti ću.«

On ju dohvati, prijede rukama preko njezinog divnog tijela i poljubi je u usta. »Do večeras, srce.«

Pripreme za početak proizvodnje bile su u punom zamahu. Kako su se *Ljudi s ulice* najvećim dijelom trebali snimati na terenu, mnogo je toga trebalo unaprijed organizirati. Najvažnije je bilo prikupiti ekipu s kojom je Neil obično radio i do sada je sve klapalo — nije bilo nekih velikih problema. On je najčešće već rano ujutro odlazio sa snimateljem i prvim asistentom u potragu za lokacijama. Neki su redatelji za taj posao zapošljavali posebne ljude, takozvane izviđače terena, ali je Neil više volio da sve to sam obavi.

Montana je birala glumce. Smjestila se u jednu sobu u zgradi Olivera Easternea na Stripu i odmah se bacila na posao. Mogla je unajmiti neku agenciju da za nju napravi prvi izbor između stotine mogućih kandidata ili je, dapače, mogla uzeti nekog prvorazrednog stručnjaka za podjelu uloga, kao što je na primjer Frances Cavendish, ali je ona htjela sama provjeriti svakog kandidata i zatim sa svojim izborom upoznati Neila, koji je trebao donijeti konačnu odluku. Ovo je bio njezin film i ona se namjeravala pobrinuti da tako i ostane.

Osjećala je kako ju opija uzbuđenje zbog stvarnog početka priprema za snimanje. Znala je da ima sreću što je udana za Neila i što se njemu svidio njezin scenarij i što je poželio po njemu snimiti film. Ali, čak i da se njemu uopće nije svidio... pa, bila je uvjerena da je scenarij dovoljno dobar da ga može odnijeti u bilo koji studio ili bilo kojem neovisnom producentu i zainteresirati ih za taj projekt. Taj je scenarij bio najbolje što je dosad napisala i nije joj padalo na pamet da izigrava lažnu skromnost. To U bio dobar scenarij — u prvom redu zato što je bio istinit.

Zasnovala ga je na životnim situacijama koje su se odigravale posvud oko nje. čitava je priča uglavnom bila izgrađena na likovima koje je bila zapazila kad je na ulicama Los Angelesa snimala svoj dokumentarac o djeci iz sirotinjske četvrti. Neilovo je oduševljenje svakako značilo veliki plus, ali duboko u duši nije se mogla otresti pomisli kako bi možda — samo možda — da Neil nije ugrabio scenarij, ona mogla dobiti šansu da taj film sama režira.

Gluposti. Otkad se to ženama pružaju takve šanse? Opameti se, mala, i radije budi zahvalna što to radi tvoj muž pa tako imaš barem pedeset posto utjecaja i kontrole nad filmom.

U filmu su postojale tri glavne role i trideset i dvije uloge s tekstom za koje je trebalo naći odgovarajuće glumce. Neke od ovih posljednjih imale su samo po jednu rečenicu teksta, ali su te rečenice bile važne. Montana nije u filmu željela glumce koji se pojavljuju u svakoj dosadnoj TV-seriji ili emisiji, željela je *nove* talente — i uživala je u svakoj minuti tog svog traganja za pravim glumcem ili pravom glumicom za svaku pojedinu ulogu.

A dolazilo ih je na stotine. Nasmiješenih, mrzovoljnih, gorljivo zainteresiranih. Svi su pod miškom nosili albume pune fotografija, biografija i popisa dosad odigranih uloga.

Menedžeri su je salijetali sa svih strana. Dobri i loši.

»Hoćete tip Marilyn Monroe? Imam curu koja je u stanju dignuti svaki kurac odavde do Santa Anne!«

»Ovaj momak kojega vam šaljem, to vam je pljunuti James Dean. Kažem vam, James Dean — samo još bolji!«

GIGA

»Mladi Brando.«

»Brooke Shields — samo malo starija.«

»Druga Julie Andrews — ali seksi.«

»Visoki Dudley Moore.«

»Američka verzija Michaela Cainea.«

Zatrpavali su je s kopijama svih mogućih slavni glumaca. No, malo po malo, Montana je počela izdvajati i odabirati, osjećajući silno uzbuđenje svaki put kad bi otkrila pravog interpretu za neku ulogu.

Uvečer je radila na scenariju — dodavala nove scene, mijenjala dijalog. Neil bi joj pričao o lokacijama koje je našao, a ona njemu o glumcima s kojima je tog dana razgovarala. Njihov je osobni život privremeno bio odgurnut u stranu i njih dvoje su zajedno živjeli, disali i sanjali *Ljude s ulice*. Taj je film postao žarištem njezinog i njegovog života.

Povremeno bi se i posvađali. Tri glavne uloge još uvijek nisu bile podijeljene. Oliver Easterne je želio barem dvije zvijezde koje bi mu garantirale komercijalni uspjeh, a Neil je silom želio dobiti umirovljenu superzvijezdu, Georgea Lancastera. »Ako dobijemo Georgea«, isticao je, »onda ono drugo dvoje mogu biti nova, nepoznata lica.«

»Ako dobijemo tu guzicu«, složio se Oliver. Za njega su svi glumci bili glupe guzice, bez obzira da li se radilo o zvijezdama ili epizodistima. »Što mi se baš ne čini vjerojatnim, s obzirom na njegovu reakciju do sada.«

»Ja ovog vikenda letim u Palm Beach«, odlučio je Neil. »Scenarij mu se sviđa. Mislim da ga mogu nagovoriti.«

»Nadam se da možeš. Više nemamo puno vremena. Ja imam i neke svoje ideje.«

Neil je imao iskustva s Oliverovim idejama. Bezvezna, razvikana imena koja bi predstavljala totalno krivi izbor. Nije imao namjere čak ni razgovarati o njima.

Montana nije baš bila oduševljena s Georgeom Lanca-sterom. »On ne zna glumiti«, suho je izjavila.

»Znat će. Sa mnom.«

Nije baš bila uvjerena u to, ali bila je dovoljno realna da zna kako ipak mora pristati na neke ustupke. »Što misliš? Da li bi bilo dobro da i ja pođem s tobom?«

Neil brzo zatrese glavom. »Ne. Ti imaš dovoljno posla ovdje. Ja najbolje znam kako treba s Georgeom.«

Ona kimne. »Imam dva glumca za koje mislim da ih treba pozvati na probno snimanje za ulogu Vinnieja.«

»Ako uspijem osigurati Georgea Lancastera. Ako ne, za Vinnieja će nam trebati neko poznato ime.«

»Ne znam zašto.«

»Naravno da znaš. To se zove — igrati na naklonost publike.«

»Nikad nisam voljela igre.« -

»Onda se potrudi da ih zavoliš.«

»Jebe mi se«, promrmlja ona nemarno. »Ah, kad bi barem bilo vremena«, odvrati on. Ona se veselo nasmiješi. »Pobrinut ću se da ga bude kad se vratiš.«

Dan Elaine Conti.

Nakon tjelovježbe kod Rona Gordina, posjet klinici za nokte »Poljubac života«, zatim četiri sata kod Elizabeth Arden na depilaciji nogu, oblikovanju obrva, kozmetičkom tretmanu, pranju kose i fen-frizuri. Stigla je kući točno na vrijeme da se presvuče u zelenu, svilenu *Norellovu* pidžamu »za dokone sate predvečerja« prije nego što Ross stigne kući sa snimanja. Izgledala je prekrasno — bez obzira što je to sama za sebe rekla. »Božanstveno izgledaš!« šapnula je svom zrcalu u spavaćoj sobi. *Požderi se, Slonice Etta*.

Dokono je ušetala u dnevnu sobu i upravo htjela natočiti piće, kad je uzgred pogledala kroz

goleme prozore i uža-snula se ugledavši ga kako ponovno to radi. Piša u njezin bazen!

»Lina!« dreknula je iz sve snage i izletjela van kroz staklena vrata. »Lina!«

Dječak je lijeno povukao patent na hlačama i doimao se potpuno bezbrižno, »'dan, gospoja«, otegnuo je.

»Svinjo prljava!« vikala je Elaine. »Vidjela sam te!«

On se sad nagingjao nad gumenu cijev iz koje je svježa voda šikljala u bazen. »Ha?«

»Nemoj ti meni ništa *hakati*. Dobro znaš što mislim.«

U tom se času pojavila i Lina, brisala je ruke o pregaču čvrsto zapasanu oko struka i mrštila se. »Što, senora? Ja proba spremi večeru.«

Elaine uperi svoj savršeno manikirani kažiprst u dječaka. »Ne želim da on više dolazi ovamo. Jesi li me razumjela, Lina? Nikad više.«

Dječak je nastavio petljati s gumenom cijevi, a Lina je teatralno uzdahnula.

»Miguel — on bolestan —« počela je.

»Fućka mi se za Miguela«, derala se Elaine. »Fućka mi se, ako se mrtav sruši na poslu. Ali ne želim — i molim te, shvati ovo što ti govorim — ne želim ovu... ovu... tu *osobu* više vidjeti ovdje — *nikad* više. Je li to jasno, Lina?«

Lina ponovno teško uzdahne i uzdigne oči prema nebu. »Jasno«, rekla je, »meni jasno.«

»Odlično. Onda ga sad odmah izbaci odavde.« Izrekavši to, Elaine se ukočenim koracima vrati u kuću i ode ravno do bara te u čašu natoči duplu mjeru votke i doda jednu kuglicu leda, reda radi. Nevjerojatno! Ova današnja posluga! Naprosto nemoguća!

Nekakav stari kamionet izletio je iz stražnjeg dvorišta baš kad se pred glavnim ulazom zaustavila dugačka crna limuzina. Ross! Elaine brzo provjeri lice i kosu u antiknom zrcalu iza bara. Dobro izgleda. Zar ne bi bilo lijepo da to Ross, za promjenu, jednom primijeti?

Ali nije. Ušao je u kuću žurnim koracima, u blatnim čizmama navučenim preko nogavica izbljedjelih levisica i u kockastoj košulji ispod stare kožnate jakne. U zadnje vrijeme Ross se počeo oblačiti poput kakva mladića. To mu nije pristajalo. Izgledao je kao stari, oronuli kauboj.

»Dragi!« Supružnički mu je dotaknula usnicama obraz i za nagradu se ogrebla o neobrijanu bradu.

»Sunce žarko!« uzviknuo je Ross. »Jedva sam dočekao da se izvučem iz *te* zapisane rupe.«

Bacio se na sofu presvučenu bijelim brokatom — koju je Elaine upravo bila dala nanovo presvući i za to skupo platila — te se ispružio po njoj, onako u prljavoj odjeći i čizmama.

»Sunce žarko, totalno sam iscrpljen! Natoči mi nekakvo jebeno piće — prije nego što se srušim u nesvijest!«

Filmska zvijezda se vratila kući.

Buddy je fućkao dok je, izlazeći iz kuće, trčao niza stube. Angel s očima punim povjerenja. Nikad ga nije gnjavila, nikad se nije žalila na mali stan ili na to što nemaju novaca. Kad bi se vratio kući, nikad ga nije ispitala, niti bi tražila da joj podnese točan izvještaj o svemu što je radio tijekom dana. Ukratko, bila je savršena. Zlato od žene. Jednog dana će je obasuti skupim krznima i draguljima i stereo uređajima i automobilima. Što god bude htjela — bit će njezino. Kada? To je ono. Kad će se njemu konačno nasmiješiti sreća? Sad je ovdje u Hollywoodu već deset godina. Deset godina je mnogo — stvarno mnogo.

Njegov drugi bijeg od kuće i od majke nije uopće bio težak pothvat, pogotovo s dvjesto dolara u džepu. Šesnaestogodišnji je Buddy čvrsto bio odlučio da se neće dati uhvatiti i bio je oprezan kao lisica te je stoga pobjegao iz San Diega što je brže mogao — uskočio je prvo u autobus za Los Angeles, a zatim je auto-stopom otišao do plaže i tamo je lunjao naokolo, spavao vani, na pijesku, moljakao i krao hranu i sklapao poznanstva i prijateljstva. Plaže su bile pune mladih ljudi u istom položaju u kojem je bio i on. Sve su to bili klinici koji su

pobjegli od kuće i koji nisu znali što bi počeli sa sobom, te su traćili dane na pet tipičnih zanimacija mladeži u Južnoj Kaliforniji: serfanje, plivanje, sunčanje, spavanje i seks. Uz malo droge — kad bi je imali čime platiti. Buddy se nije nećkao, bacio se na seks svim žarom svog mladog tijela. Nije mu nedostajalo partnera među djevojkama. A što se toga tiče, ni među dječacima — ali to definitivno nije bio njegov fah.

Prva u nizu partnerica bila je krupna, pjegava cura koja je to voljela raditi u prirodi. Voljela se valjati po plaži, u pijesku koji se zavlačio u svaku postojeću pukotinu. Buddy ju je povaljivao po dva do tri puta dnevno, dok mu nije pobjegla s nekim debeljkom u Cadillacu koji joj je obećao izlet u Acapulco. Zatim je došla jedna mala crvenokosa koja se specijalizirala za »sisanje malog« — kako je ona to zvala. Nije mu se to sviđjelo, osjećao se isuviše ranjivim — kao da će njezini oštri bijeli zubi najednom zagristi i uništiti mu budućnost. Prešao je stoga na jednu starlelu, Švedanku, koja je ovamo, na »plažu mišića« (kako se u Los Angelesu popularno zove taj dio obale) dolazila da razvije pluća. Ona ga je naučila da vozi njezin blijedo-ružičasti Thunderbird i da ju liže. Buddy je uživao u jednome i u drugome.

Našao je posao u jednoj popularnoj kafeteriji na plaži, gdje je pržio hamburgere i to mu je donosilo taman dovoljno novaca da može iznajmiti sobu. Jedan mu je prijatelj pokazao akorde na gitari i to mu je sasvim dobro išlo. Vježbao je glas i skupljao repertoar. Povremeno bi si pribavio neku čvrgu, pjevao bi i udarao u gitaru i to mu je znatno poboljšavalo financijsku situaciju.

Međutim, onih pet zanimacija i dalje su predstavljale konstantu u njegovom životu. Tijelo mu je preplanulo od glave do pete, ojačao je od serfanja, a plivanje mu je razvilo mišiće. Imao je seksa do mile volje, napretek spavanja i ni jednom nije pomislio na svoju majku. Koliko se njega ticalo, ona je bila mrtva.

Buddy je po prirodi bio usamljenik. I to mu je potpuno odgovaralo.

Skompio se bio s momkom koji se zvao Randy Felix i koji je želio postati filmski glumac pa bi s vremena na vrijeme otišao s njim auto-stopom do Hollywooda i tamo iz prikrajka promatrao poduku iz glume koju je Randy dobivao u Glumačkoj školi Joy Byron. Joy Byron je bila jedna stara Engleskinja, hrapavog glasa, koja je u svojoj školi primjenjivala metodu Stanislavskog. Nosila je haljine s cvje-tastim uzorcima i suncobran, uvijek i svugdje, čak i u zatvorenim prostorima. Njezini su je učenici obožavali i redovito, dvaput tjedno, pobožno slijedili njezine upute u napuštenom skladištu na krivoj strani Wilshire Boulevarda. Kad je Randy prestao odlaziti na satove glume, jer su ga počele zanimati druge stvari, Buddy je nastavio odlaziti tamo sam. Uživao je u svakoj minuti dvosatne poduke i ubrzo je igrao sve i svašta, od Stanleyja Kowalskog u Tramvaju zvanom čežnja do Jayja Gatsbyja u Velikom Gatsbyju. Joy Byron mu je rekla da je dobar, a ona bi trebala znati te stvari. U svoje vrijeme ona je igrala s najboljima — Olivierom, Gielgudom, svim velikim engleskim glumcima, odnosno tako je barem govorila — a Buddy joj je bio sklon vjerovati.

Kako je glumačka groznica uzimala maha, tako je plaža gubila privlačnost za Buddyja. Činilo mu se logičnim da odseli. Prihvatio je ponudu Randyja, koji je stanovao s dvije djevojke u kući u zapadnom Hollywooda i koji mu je rekao da će kod njih uvijek biti mjesta za četvrtog. Buddy se preselio kod njih neposredno prije svog dvadesetog rođendana.

Kuća je bila zapuštena i prljava, djevojke su bile lezbače, ali sve to nije umanjivalo činjenicu da on sad stanuje i živi u Hollywoodu. Buddy se u tren oka počeo u Hollywoodu osjećati kao kod kuće. Jedini su mu problemi bili: nije imao novaca i nije imao kola. Snalaziti se s malo love na plaži, bilo je jedno. Preživjeti s malo love u gradu, bilo je, međutim, nešto sasvim drugo. Randy je, kako se činilo, uvijek imao relativno masu love i Buddy ga je naposljetku upitao kako mu to uspijeva.

»Tako što meni plaćaju za ono što ti daješ badava«, objasnio mu je Randy. »Našao sam menedžera koji uzima dvadeset i pet posto i koji mi sve sređuje. Ja se ni za što ne moram

brinuti. Lijepo i elegantno. Prodajem kurac — gospođama. Sto puta unosniji posao od prodavanja hot--doga.«

»Prodaješ — što?«

»Mogao bi i ti probati, Buddy. Dobijam proviziju za svakog novog pastuha kojega dovedem u krdo.«

Obojica su se počeli smijati. »Stvarno?« pitao je Buddy u predasima neodoljivog smijeha.

»Stvarno?«

Randy kimne. On je bio visok metar i sedamdeset četiri, bio je ugodnog izgleda, ali ništa posebno. Imao je veliki nos, sitne oči i nedostajali su mu svi kutnjaci. Kad bi se smijao, to bi jako upadalo u oči.

»Ti si totalno lud!« uzviknuo je Buddy.

Randy ga je odveo svom menedžeru, crnom homoseksualcu, odjevenom od glave do pete u meku, uz tijelo pripijenu bijelu kožu.

»Samo ne ... ovaj ... muške mušterije«, promrmljao je Buddy, ne vjerujući ni sam u što se to upušta.

»Nećeš muške?« prezirno je frknuo menedžer, kojega je njegova ergela aktivnih mladih pastuha od milja zvala Šminker. »A što si ti, neki perverznejak?«

Tako je započela Buddyjeva karijera muške prostitutke.

Prvi put nije znao hoće li ga uspjeti dignuti. Sastao se s tom ženom u jednom stanu koji je osigurao Šminker. Ona je zakasnila dvadeset minuta — bila je to gospođa srednjih godina u kostimu strogog kroja. »Ti si novi«, nemarno je primijetila, dajući mu na znanje da ona poznaje sve Šminkerove dečke. »Ja se ne svlačim«, izjavila je, podigla suknu do struka i svukla jednostavne bijele, pamučne gaćice. »Ali tebe hoću golog. Skidaj se.« Legla je na krevet i gledala ga dok se on nespretno izvlačio iz svoje odjeće.

Isuse! Osjećao se kao kod zubara! Ni slučajno mu se nije dizao, sve dok se nije sjetio Randyjevog savjeta: »Zatvori oči i upotrijebi maštu.« Brzo je dozvao u sjećanje jednu djevojku koju je nedavno ševio. Devetnaest godina. Zgodna. Tako mu je stručno lizala jaja da mu se činilo da može špricnuti pet metara u zrak.

Upalilo je. I dok se još pravo nije ni snašao, već je postao kurva s punim radnim vremenom. Nijednom nije požalio. Usluživati žene za novac nije predstavljalo nikakav problem. Nije više morao brinuti o tome kako će platiti račune, a ostajalo mu je dovoljno vremena za njegove glumačke ambicije. Joy Byron mu je našla menedžera, a on se pobrinuo za seriju svojih dobrih fotografija i počeo je odlaziti na audicije. Gotovo iz cuga je uspio dobiti dvije rečenice u jednoj epizodi serije Starsky i Hutch, a nakon toga i malu ulogu u jednom sigurnom superhиту Burta Reynoldsa. Krenulo mu je! Postat će zvijezda!

No, nije išlo baš tako kako je on to sebi bio zamislio. Nastupio je mršavi period — ona epizoda serije Starsky i Hutch prikazana je na televiziji, ali njega nigdje nije bilo, a kad je film Burta Reynoldsa došao u kina, nije ga bilo ni tamo.

Doživjeti takvo poniženje da dva puta završi na podu montaže, to je ipak bilo previše.

»Nije važno«, tješila ga je Joy Byron. »Naići će nešto drugo.«

Joy Byron je bila pomalo šašava stara baba, a u zadnje ga je vrijeme počela pozivati k sebi doma, zbog »dodatne poduke«. Njemu je to laskalo i uživao je igrati scene iz svih velikih kazališnih djela uz nju kao partnericu, iako bi mu se ona ponekad — u prašnoj dnevnoj sobi njezine kuće u Hollywood Hillsu — primakla toliko blizu da bi njemu postalo neugodno. On je, doduše, redovito usluživao žene za novac, ali mu pomisao da poševi Joy Byron ipak nije bila nimalo ugodna. Kao prvo, ona mora imati najmanje

sedamdeset godina. Osim toga, on je prema njoj osjećao poštovanje. Ona je bila velika glumica. Ona je bila njegova učiteljica, za Krista Boga.

Jedne mu je večeri rekla: »Buddy, imam sjajnu ideju. Pripremit ćemo u našoj školi specijalnu predstavu Tramvaja. Pozvat ću menedžere, ljude koji biraju glumce za pojedine projekte,

odgovorne iz raznih studija. Ja sve njih znam i ako ih ja pozovem, sigurno će doći. Ti ćeš, jasno, igrati Stanleyja Kowalskog. Ta će ti uloga pružiti savršenu priliku da pokažeš sve što znaš i možeš.»

»Hej ... fantastično«, započe on.

Zgrabila ga je prije nego što je uspio dovršiti rečenicu.

Nije bilo baš tako strašno.

Nije bilo baš ni tako ugodno.

Morao je prekinuti s kurvanjem. Preselio se kod nje, u njezinu neurednu kuću i ona je počela plaćati sve njegove račune.

Počeo je glumiti dan i noć, noć i dan. Joy nikad nije bila umorna. Prošli su sve velike dramatičare. Prošli su hrpu starih scenarija. Buddy se uživjavao i doživljavao dok nije pomodrio u licu od muke.

Joy Byron ga je silno mnogo naučila o njegovom poslu. Sve — od šminke do osvjetljenja i najboljih kutova snimanja. Podučavala ga je pantomimi, dikciji i držanju. Nije mu dala da predahne i održala je obećanje: dala mu je glavnu ulogu u školskoj predstavi.

Na predstavu je stvarno došlo nekoliko važnih ljudi, uključujući Frances Cavendish. Ta tena tvrdih očiju specijalizirala se za izbor glumačke postave za pojedine projekte i u tome je bila jedna od najboljih u gradu. To joj je uspijevalo upravo zato što nikad nije propuštala priliku da ode pogledati nove talente.

Buddy je senzacionalno izgledao. Poderana majica. Pripijene traperice. Prekopirani Marlon Brando. On je taj film iz 1951. godine gledao više puta na televiziji. Proučio je svaki pokret, svaku nijansu kreacije velikog glumca. Savršeno je usvojio svaki detalj i znao je da je dobar. Stoga se nije iznenadio kad su mu donijeli pisamce od Frances Cavendish s pozivom da navrati kod nje u ured.

Čekao je tjedan dana. Nije htio da ispadne kao da je jedva čekao njezin poziv. A onda je ležerno ušetao u njezin ured, sjeo na njezin pisaći stol i promrmljao; »Čujem da bi ti od mene htjela napraviti zvijezdu?«

Ona je popravila naočale i zabaljila se u njega. »Miči dupe s moga stola, mali. Universal priprema jedan film strave i užasa. Mislim da bi ti mogao odgovarati. Idi sad odmah tamo.« Dobio je ulogu. Tri dana snimanja. Bez teksta. Zatim je slijedila serija sličnih epizodica. Tjedan dana snimanja u jednom gangsterskom filmu. Pa dva dana snimanja za seriju Policajka. Reklama za kremu za brijanje. Mala uloga u dvije epizode serije Vegas, njegova dotad najbolja uloga. I konačno — šansa.

»Mislim da si zreo za glavnu ulogu u novom pilotu«, rekla mu je jednog dana Frances i — nevjerojatno! — nasmiješila se. »To bi mogla biti šansa, Buddy.«

Buddy više nije hodao po zemlji, lebdio je. Producentima se svidio. Otrčao je kući, k Joy, sa scenarijem pod rukom i želucem pod grlom. Igrat će glavnu ulogu u novom pilotu. Postat će zvijezda.

Joy Byron je pročitala scenarij i proglasila ga za »Sranje!« Za jednu staru gospođu, Joy je katkad znala upotrebljavati prilično jake izraze. »Uobličić ćemo to u nešto vrijedno truda«, rekla mu je, uz teatralni uzdah.

Radili su dugo i naporno. Joy mu je dala motivacije, rekla mu je točno što će u kojem trenutku napraviti. Čak je otišla s njim na snimanje kako bi bila sigurna da će se on točno pridržavati svih njezinih uputa.

Idućeg dana, odmah nakon što su producenti pogledali snimljeni materijal, Buddy je odbačen.

»Pa što onda?« prezirno je otpuhnula Joy Byron. »Rekla sam ti da je to sranje!«

Otišao je usred noći, dok je ona spavala. Bilo mu je mučno od razočaranja, srdžbe, frustracije. Pa kad će već jednom Buddy Boy postati zvijezda?

Vratio se starim navikama. Samo što je sad počeo prekomjerno piti i uzimao je previše droga. Jedna ga je od njegovih mačaka predstavila Maxieju Sholtu, menedžeru

GIGA

koji se bavio svim i svačim. Između ostalog, Sholto je također osiguravao posluhu za holivudske zabave — onu vrst zabava na kojima je unajmljena posluga izvodila »specijalni« program za goste. Ako ništa drugo, barem se pojavljivao pred publikom. I što onda, ako se pojavljivao u društvu dvije kurvice koje su se valjale po njemu? Bio je na sceni. A sve su žene na tim zabavama bile lude za njim.

Jednog je dana slučajno naletio na svog prijatelja Ran-dyja. »Ako malo ne pripaziš, završit ćeš na cesti poput psećeg dreka«, opomenuo ga je Randy.

Buddy je upravo plovio na oblaku droge. »Znaš ti kakva je to lova? Hoćeš da i tebi naštimam?«

»A što imaš od te tvoje love? Jedino što ja vidim, to je pun nos koke i puno grlo trave. Stari, saberi se ili si gotov.«

Buddy se sabrao. Tri noći nakon tog susreta. Usred jedne orgije, dok mu je sperma nekog debelog producenta ploča curila niz lice, a neka ga mršava cura jašila u galopu, Buddy je ugledao svoju sliku u zrcalu, ali osim toga, još i kameru koja je sve to snimala — i uhvatio ga je napad bjesnila.

Zbacio je onu djevojku sa sebe, razbio kameru, izudarao debelog producenta ploča i izletio na ulicu. On je Buddy Hudson. On će jednog dana postati filmska zvijezda i ništa, baš ništa ga neće spriječiti da to postigne.

Idućeg se dana ukrcao u avion i odletio na Havaje. Tamo je prekinuo s pićem i drogama, našao posao pjevača u baru i upoznao Angel.

I sad — razmišljao je Buddy dok se uvlačio u svoj rasklimani stari auto. Što sada? Jedno je bilo vratiti se u L. A. s mladenkom ispod ruke, spreman da svojim prisustvom zapali grad. Stvarnost je, međutim, bila nešto sasvim drugo. Stvarnost je da njemu sad nužno treba novaca, a znao je samo jedan siguran način kako da do njega dođe.

Neil Gray se osvrne po salonu za VVL. Polako je pijuckao dupli Jack Daniels s ledom — to mu je bio već drugi.

U dnu prostorije sjedila je Gina Germaine. Plava, prpošna, prsata i poželjna. Okruživali su je zadivljeni službenici avionske kompanije i naprosto su se spoticali jedan preko drugoga u nastojanju da ispune svaku njezinu željicu. Kad je ulazila, Neil ju je samo kratko pozdravio. Onako kako se pozdravlja dvoje ljudi koji se samo površno poznaju. Ali, Isuse! Kako su ga od čežnje za njom boljela jaja. Jedva je čekao da uđu u avion, možda joj ga uspije uvaliti u zahodu, ako mu ona to dopusti.

Ako mu ona to dopusti! Gina Germaine bi mu dopustila da je pofuka nasred restorana *Trader Vic* i to u subotu navečer — kad bi joj rekao da to želi.

Zaboga! Je li to možda znak senilnosti? Odakle ta opsjednutost jednom bezveznom plavokosom filmskom zvijezdom? S njim sasvim sigurno nešto nije u redu. O tom uopće nema dvojbe. Ova ideja da ju povede sa sobom u Palm Beach, to je čisto ludilo. Kakav rizik da se sve otkrije ...

Međutim, taj mu je rizik izazvao najjaču erekciju koju je imao u posljednjih godinu dana.

New York te stvarno može natjerati da pošiziš. Ukoliko već nisi šizoidan.

Kakve bijedne ulice. Blato i čađa i prostačka, prljava stvarnost. Štakori. Žohari. Ulice su ih bile pune — i onih koji pripadaju ljudskoj podvrsti. Najobičnija šetnja kroz grad garantirala je bezbrojne susrete s luđacima svake vrste.

Deke je izbjegavao susrete. Hodao je ulicama brzim, odlučnim korakom, s bradom zavučenom u ovratnik kaputa, budno motreći oko sebe tvrdim, bezizražajnim očima ispod poluspuštenih kapaka.

Jednom su ga neka dva klinca pokušala zaskočiti na uglu 39. ulice i Sedme avenije. Još se nije bilo sasvim smračilo i ulice su bile pune ljudi. Nitko mu nije priskočio u pomoć dok se borio s dva poluluda maloljetnika, od koji je jedan bio naoružan nožem.

Deke se branio. Gurao ih je, udarao šakama, grebao, sve dok nije uspio zgrabiti nož svog napadača i zabit mu ga u grudi. Dječakove, od droge ukočene oči zalile su se izrazom iznenađenja, dok je krv zalila dršku noža.

Drugi je napadač pobjegao, a Deke je bez žurbe, odmjerenim korakom nastavio svojim putem, dok su prolaznici, brižljivo okrećući glave na drugu stranu, žurili niz ulicu.

Odjednom se divno osjećao — preplavio ga je snažan osjećaj moći. Ovo ga je podsjetilo na Philadelphiju. Na onu noć — onu naročitu noć.

Korak mu se ubrzao dok su navirala sjećanja...

Mačetu je bio kupio u zalagaonici za dvadeset baksa, samo zato što mu se svidio njezin izgled. Dvije godine je visjela na zidu njegove sobe neupotrijebljena, iako bi je s vremena na vrijeme skidao sa zida i pred zrcalom na ormaru isprobavao različite poze. Uopće nije pomišljao na to da će doći dan kad će to oružje stvarno upotrijebiti.

Pomislio je na Joey. Na njezino zdepasto tijelo, oštru kosu i široka crvena usta. Joey Kravetz.

»Hej — hej. Tražiš malo zabave, frajeru?«

Deke je htio proći pokraj nje, ali mu je ona prepriječila put postavivši se odlučno ispred njega. Nakrivila je glavu na jedno rame i prostački mu namignula. »Neću ti ukrasti lov, ne boj se. Ja ti samo hoću skinuti hlačice i pofukati te onako kako te godinu dana nitko nije. Kužiš?«

Buljio je u nju. Bila je skoro zgodna, ali joj je nos bio malo svinut u stranu i na jedno je oko malo škiljila, dok joj je razmazani, jarko crveni ruž uokvirivao pretjerano velika usta.

»Koliko?« promrmljao je.

»Jedna minuta — jedan baks. Ne može poštenije.« Zaškiljila je odozdo prema njemu, jer je on bio mnogo viši od njezinih metar i pedeset sedam. »Neće ti biti žao ni jednog centa od onog što potrošiš, kauboju!«

Kauboju. Još ga nitko nikad nije tako nazvao. Godilo mu je. »U redu«, promrmljao je, znao je da čitav događaj neće potrajati duže od pet minuta. »Gdje?«

»A, imam ja jednu malu kar-palaču.« Zgrabila ga je za ruku. »Dvije ulice dalje, možeš mi putem pričati o tvom životu. Ja se zovem Joey, a ti?«

Deke još nikad nije sreo takvu djevojku. Naravno, imao je već masu kurvi s borama gorčine oko usta i praznog pogleda, a tu su bile i one djevojke s kojima je izlazio, koje su se samo uljudno smješkale i nikad mu ne bi dopustile niti da ih dotakne. Joey je bila drugačija. Dok su išli niz ulicu natopljenu kišom, činilo mu se kao da ona doista želi biti s njim.

Njezina je »palača« bila jedna mala sobica na drugom katu, s umivaonikom u kutu, s krevetom na kojemu je lijeno drijemala debela bijela mačka i s jednom svjetiljkom zastrtom nagorjelom ružičastom, pamučnom maramom.

Ona otjera mačku s kreveta, zbacila sa sebe plastičnu kišnu kabanicu i reče: »Zgodno, ha? Za

GIGA

najmanje sto kopalja bolje od one rupe u kojoj sam prije bila.«

On je neodlučno stajao u vratima i pitao se da li će i ovog puta sve biti kao obično. Prvo novac, a zatim zbrzano fukanje šutljivog komada mesa.

Joey otvori patent na svojoj uskoj, crnoj mini-suknji i izvuču se iz nje. Ispod nje je imala bikini gaćice na kojima je s crvenim koncem bilo izvezeno »utorak«. Bio je petak.

Deke počne kopati po džepovima, tražeći novac.

»Pusti sad to, ne znaš još koliko ćeš ostati«, hihotala se ona. »Jesi li siguran da nećeš da se drugačije pogodimo? Pedeset baksa i možeš me fukati koliko god hoćeš — šta kažeš?« On zatrese glavom.

»Kako hoćeš, frajeru«, rekla je potežući džemper preko oštrem narančaste kose i bacajući ga na pod. Imala je vrlo male grudi, a bradavice su joj bile namazane jeftinim ružom. Boja se bila razmazala, baš kao i maškara ispod onog škiljavog oka.

Podignula je ruku i počela se igrati s bradavicama sve dok se nisu ispupčile. »Eto, pa da to nije vrijedno baksa i pol?« hihotala se. »Imam ja još puno ovakvih trikova, kauboju.«

On se suho zakašlje.

»Znaš šta, ti si baš dragi dečko«, rekla je i nastavila se igrati s grudima. »Sviđaš mi se. Mislim da bi nas dvoje mogli postati frendovi — znaš — baš pravi frendovi. Ti imaš oči kakve se meni sviđaju — prave jebačke oči. Mogla bih svršiti samo da ti gledam u te tvoje oči, kauboju — samo to bi mi bilo dosta.«

Deke je ostao dva sata. To ga je koštalo sto dvadeset dolara i bilo je vrijedno svakog centa.

Iz daljine Deke začuje poznati zvuk policijskih sirena. On ubrza malo korak. Definitivno je došlo vrijeme da krene dalje. New York je bio dobro mjesto za predah, veliki grad u kojem se mogao izgubiti dok philadelphijska ubojstva nisu pala u zaborav. Još dan ili dva i dignut će sidro. Bilo je još nekih stvari koje je trebao obaviti, još nekih mjesta koja je trebao posjetiti.

I tako, velika filmska zvijezda se vratila kući. Zanovijetajući i prigovarajući svemu i svačemu. Ležali su u krevetu — Ross poduprt s četiri jastuka, pogleda čvrsto zalijepljenog za ekran televizora — kad je Elaine odlučila da je sad pravi čas da mu spomene onaj film o kojem joj je govorila Karen Lancaster. »Mislim da bi trebao reći Zacku neka odmah počne raditi na tome.«

»Ha! Veliki George Lancaster nešto odbije, a *ti* misliš da bih ja trebao nazvati mog menedžera«, rugao se Ross. »Isuse, Elaine! Neki put mi stvarno ideš na živce.«

»Ako su to ponudili Georgeu, onda to mora biti nešto dobro«, tvrdoglavo je nastavila Elaine. »*Sranje!* George je proizveo više dreka, nego li čitava jedna tvornica laksativa.« Ross je razdraženo počeo mijenjati kanale na daljinskom upravljaču. »Jebeni George Lancaster je petnaest jebelih godina stariji od mene. *To* si zaboravila.«

»Dvanaest«, ispravi ga Elaine. Ona je znala točno u dan koliko tko ima godina.

Ross nadigne dupe s kreveta i ispusti gromoglasan vjetar.

Elaine pobjesni. Ah, kad bi ga sad vidjele njegove obo-žavateljke! »Ako već moraš to činiti, onda to izvoli obaviti u kupaonici«, oštro ga je opomenula.

Umjesto odgovora, on ponovno prdne i ponovno promijeni kanal.

»Kako to da si, prije nego što smo se vjenčali, uvijek mogao kontrolirati svoje tjelesne potrebe?«

On joj na to odvratni, oponašajući njezin glas: »Kako to da ti, prije nego što smo se vjenčali, nikad nisi zanovijetala?«

»Gospode Bože! S tobom se stvarno ne može izdržati!« Ustala je iz njihovog king-size kreveta i navukla svileni, tirkizni ogrtač.

»Kud ideš?« upitao ju je.

»U kuhinju.«

»Donesi mi malo sladoleda. Vaniliju i čokoladu, s prelivom od čokolade.«

»A tvoja dijeta?«

»Kakva dijeta? Meni ne treba dijeta.«

»Dijeta je potrebna svakome tko je prošao dvadeset i pet godina.«

On popusti. »O. K., ako mi doneseš sladoled, nazvat ću Zacka.«

»Obećaješ?«

On rastegne usta u slavni Contijevski osmijeh. »Pa zar sam ja tebi ikad lagao, dušo?«

Montana je sjedila u svom uredu i zurila u mladog glumca, koji je sjedio s druge strane stola. Pokušavao ju je zvesti i ona je to znala. Spustila je pogled i počela čitati popis njegovih dosadašnjih uloga. Bila je to uobičajena lista televizijskog sranja i loših filmova.

»Nisam ni sanjao da ću ući u ovu sobu i iza tog stola ugledati nekoga poput vas«, rekao je glumac tihim, malo promuklim glasom.

Sad ju je fiksirao pogledom. Prodornim pogledom, koji je nju silno zbunjivao, jer je u tim očima čitala neskriveno očajanje — i previše je dobro razumjela taj pogled. »Ovdje piše da imate dvadeset i dvije godine. Zapravo, meni treba netko malo stariji«, žustro je rekla.

»Koliko stariji?« uzvratni on, isto tako brzo.

Oklijevala je. Htjela je to izvesti na lijepi način. Uvijek joj je bilo teško reći nekom glumcu da je odbijen. »Pa... ovaj ... dvadeset i pet, dvadeset i šest.«

»Ja mogu izgledati stariji nego što sam. U stvari, ja imam dvadeset i četiri godine.« Nervozni facijalni grč kvario mu je njegovo, inače prilično nezanimljivo lijepo lice.

»Odlično«, rekla je i vratila mu njegovu biografiju. »Imat ću to na umu. Hvala vam što ste navratili.«

»To je sve?« Zvučao je iznenađeno. »Nećete da vam nešto pročitam ili tako nešto?«

»Ne danas.«

»Da li to znači da ćete me ponovno pozvati?«

Ona mu se nasmiješi smiješkom koji je, nadala se, djelovao dovoljno neobavezno. »Hvala, gospodine Crunch.« *Crunch*.^{*} Zaboga, kakvo prezime. »Bit ćemo u vezi s vašim menedžerom.«

On ustane i brižljivo naučenim nemarnim korakom do-šeta do stola. »Možemo se negdje vidjeti?« upitao ju je, a očajnički pogled i grčenje lica pojačali su se do maksimuma.

Bilo joj ga je žao, i njega i svih onih stotina mladih glumaca poput njega. »Gledaj«, rekla je strpljivo, »nemoj sam sebi snižavati cijenu.«

»Ha?«

»Ti si vjerojatno sasvim dobar glumac, ali ne odgovaraš za ovaj film — zato, prestani inzistirati.«

Pocrvenio je, ugrizao se za donju usnicu, ali još uvijek nije odustajao. »Kad bismo se ti i ja složili, svašta bi se lijepog moglo dogoditi. Hoćeš probati?« smješkao se dvosmisleno. »Imam odlične preporuke — znaš na što mislim?«

Sad ju je već počeo gnjaviti. »Zašto jednostavno ne odeš. OK?«

»Gospodo, pojma nemaš što propuštaš«, promumljao je.

Naglo je izgubila strpljenje. »Znaš što — imam osjećaj da *točno* znam što propuštam.«

Oklijevajući, on polako izađe iz sobe.

Montana uzdahne. Hollywood. Grad ambicija. Grad u kojemu je uspjeh jedini cilj i opravdanje. Ako uspiješ, onda si glavni. Ako ne uspiješ — onda zbogom, Charlie, onda na-prosto kao da i ne postojiš.

Hollywood. Onaj tko želi biti glumac ili glumica, stvarno mora biti mazohist. *To* je sigurno. No, kad smo već kod toga, ni piscima baš ne cvatu ruže. Sjetila se svojih prvih pokušaja, s prvobitnom verzijom one televizijske serije. U početku je nitko nije shvaćao ozbiljno.

Obilazila je menedžere i takozvane televizijske urednike. *Tko si ti? Što si dosad napravila? Mucica, vidiš, tri su stvari protiv tebe. Prvo — dolaziš s Istočne obale. Drugo — žensko si. Treće — žensko si.*

Oh, znači tako?

Hoćeš da o tome malo prođiskutiramo u krevetu?

Montana se nikad nije poslužila Neilovim utjecajem da bi nešto postigla. Ideja za televizijsku seriju bila je dobra. Nakon nekog vremena ipak ju je uspjela prodati. A onda je došla knjiga o prošlosti HoUywooda i to je bilo divno, jer dok ju je pisala, bila je svoj gazda i nikome nije ni za što morala polagati račune. No, najveći je izazov do sada bio onaj film o djeci. Sve je sama napravila za taj film. Nije to bio mali uspjeh. Pogotovo, za jednu ženu, pomislila je cinično. Pritisnula je zvonce da joj pošalju unutra sljedećeg glumca i pripalivši cigaretu, duboko je uzdahnula. Bog zna kako Neil u Palm Beachu prolazi s velikim Georgeom Lancasterom? Mada je njoj, zapravo, bilo sasvim svejedno. Ako ga uspiju dobiti, to će osigurati dobru prodaju ulaznica. Ako ga ne dobiju, onda će barem moći uzeti nekog pravog glumca — nekoga tko će stvarno udahnuti život liku starog policajca. Za nju osobno, to je bila mnogo uzbudljivija varijanta.

Otvorila je scenarij, koji je ležao pred njom, na stolu, i počela ga listati. Mogao bi to biti odličan film. A s Neilom kao režiserom, to će sigurno i biti — Montana je u to duboko vjerovala.

I što bi sad trebalo da učini? Da jednostavno pusti svoju mladu ženu neka glada? Jer, to će se sigurno dogoditi, ako uskoro ne pokupi negdje nekakvu lovu.

---

^{*} *Crunch* — krcati, šumno žvakati, ali i onomatopeja »krc« i sl.

GIGA

Buddy je snuždeno sjedio za upravljačem automobila i razmišljao o svemu. Još jednom. U zadnje je vrijeme toliko razmišljao da mu se već činilo da će mu puknuti glava.

On je glumac. To je njegov zanat. A ne uspijeva naći nikakav posao. Dakle? Koji drugi posao bi mu omogućio da relativno pristojno živi i ujedno mu ostavlja dovoljno slobodnog vremena da odlazi na audicije? Nije imao namjere zarađivati za život kao čuvar parkirališta. Odgovor je, zapravo, bio jednostavan. I što konačno ima lošeg u tome, kad se pravo razmisli. Proveo pola sata u krevetu s nekom totalno nepoznatom ženskom i stotka je u džepu, a uz to mu još ostaje gomila slobodnog vremena koje može provesti s Angel. A što Angel ne zna... Odlučio je. Provjerio je u retrovizoru kako izgleda, raz-barušio kosu i namjestio specijalni sanjarski pogled kroz poluspuštene kapke. Zadovoljan svojim izgledom, iskočio je iz kola i onim svojim naglašeno izazivačkim hodom uputio se prema Šminkerovoj trgovini muškom odjećom na bulevaru Santa Monica. Prije šest godina to je bila mala šku-ljica u kojoj se prodavala kožna galanterija. Otada je Šminker kupio zgrade s obje strane malog dućana i proširio se. Sad je trgovina imala velike staklene izloge koji su se protezali kroz četvrtinu bloka i u njoj se prodavalo sve, od *Cerutti* odijela do suspenzora od kašmira. Možda bi mu Šminker htio odobriti popust, pomislio je.

Kad je ušao, u susret mu je odmah požurio neki namirisani transvestit.

»Zdra-vo«, topio se od ljubavnosti ovaj, u lame umotani stvor, oglasivši se zbunjujuće muškaračkim glasom. »Što mogu učiniti za *tebe*?

Buddy nehotice ustukne jedan korak. Pederi. Njihova blizina uvijek ga je činila nervoznim.

»Je li tvoj šef negdje ovdje?«

Transvestit zatrepće dugačkim, lažnim trepavicama. »Misliš na gospodina Jacksona?«

»Je li to Šminker?«

»Par-don?«

»Crni momak. Visok. Obično se oblači u kožu.«

»To *zvuči* kao gospodin Jackson.«

»Reci mu da je Buddy ovdje.«

»Vjeruj, ništa mi ne bi bilo *draže*. Ali, gospodin Jackson *nikad* ne dolazi prije jedan.« On zamišljeno položi kažiprst na bradu. »Možda bi ti htio pričekati.«

»Hej«, mrzovoljno odreže Buddy. »Ne mogu čekati. Imam posla.«

»Ja u to uopće ne *sumnjam*.« Transvestit se očito zaljubio. Iz njegovih jantarskih očiju vlažno je blistalo obećanje odanog obožavanja.

»Gdje bih ga sad mogao naći?«

»To stvarno ne mogu reći.«

»Pa, prisili se.«

»Oh, Bože. Vidiš, gospodin Jackson ima jako stroga pravila o tome, kome smijemo dati njegovu kućnu adresu i broj telefona.«

Buddy ga pogleda kroz sužene kapke, glumeći opasnog grubijana. »A ja imam jako strogo pravilo da *uvijek* moram dobiti ono što hoću.«

Transvestit nervozno raširi nježne ruke. »Što *ti* misliš da bih ja sad trebao učiniti?«

Buddy mu namigne. »Daj mi adresu i nitko osim nas dvojice ne mora za to znati. To će biti naša tajna. Važi?«

Transvestit se nervozno nasmiješi. »Ako *ti* tako kažeš.«

Nikakvo čudo da je George Lancaster volio živjeti u Palm Beachu. U Beverly Hillsu ili Palm Springsu on bi bio samo još jedna superzvijezda u mirovini. Tamo ih je bilo na tu-cete — Sinatra, Aastaire, Kelly, Hope. Spoticao si se o njih svaki put kad bi izašao iz kuće ili otišao na teren za golf.

U Palm Beachu, međutim, George Lancaster je suvereno kraljevao. On je bio kralj. Ili, u

najmanju ruku, suprug kraljice, Pamele London, treće najbogatije žene u Americi.

Neil Gray je oprezno njuškao oko njih dvoje na ručku koji su priredili u njegovu čast. Pamela je bila žena koje se trebalo čuvati, poznata po svom zlobnom duhu i oštrom jeziku. Udavala se četiri puta prije Georgea, George je bio peti muž. »Za svako desetljeće po jedan muž«, rado je govorila. »Nijedan od njih se nije uspio duže održati. Osim Georgea, naravno.«

Pamela je imala pedeset i četiri godine, bila je viša od metra i osamdeset, jakih kostiju i guste, divlje kuštrave crvene kose.

George je bio izvanredno dobro očuvan šezdesetogodišnjak. Njemu je to bio treći brak. Prva žena bila je ljubav iz djetinjstva i s njom je ostao u braku trideset i dvije godine. Plod tog saveza bila je kći Karen. Drugi brak, s jednom tipičnom holivudskom kućkom, trajao je točno devet mjeseci, tri dana i dvije minute.

Pamela i George bili su uistinu impresivan par. Tijekom pet godina braka iskovali su izvjestan međusobni odnos prijateljske netrpeljivosti. Uvrede su pljuštale svakog dana, ali jedno bez drugoga nisu mogli.

»Tako znači«, rekla je Pamela, oštro gledajući Neila svojim poput različka plavim očima. »Ti bi znači htio da George mrdne svoju debelu guzicu i opet malo radi. Je li tako?«

Neil se nasmiješi i pogleda prema drugom kraju dugačkog stola gdje je sjedio George, udubljen u razgovor s nekom osunčanom kraljicom kozmetičkih preparata. Pamela ga je, naravno, posjela što je mogla dalje od njega; *znala* je da je on ovamo došao da bi razgovarao s Georgeom, a ne s njom. »Ako on to želi«, odgovorio je nemarno.

»Ako on to želi«, naruga se ona. »Hoćeš reći, ako *ja* to želim.«

Neil i Pamela su bili stari znanci. Još od vremena kad je ona bila udana za filmskog producenta, Neilovog prijatelja, i kad je živjela u Beverly Hillsu pa su se kretali u istim krugovima. *Njega* nije mogla zaplašiti. Nastavio se smješkat. »Georgeu se sviđa scenarij, a sviđam mu se i ja. Što bi bilo lošeg u tome da se malo odmori od ovog luksuza? I ti bi mogla doći s njim, da malo promijeniš zrak.«

Ona se promuklo nasmije. »Ti dobro znaš koliko ja *volim* Beverly Hills. Male starletice, koje se šetaju naokolo i pokazuju sve što imaju. *Odvratiti* starci, puni zlatnih lanaca i osunčanih bora. Prostaci, Neil, dragi, ti znaš da ja *mrzim* prostake!«

»Kad je tako, onda nemoj doći«, odvrati on blago. »George može avionom dolaziti ovamo svakog petka. Možemo mu čak unajmiti privatni avion.«

»Ja *imam* privatni avion«, nasmije se Pamela. »U stvari, dva.«

»Ja to znam. Ali, zašto bi koristila *svoj* avion kad je producent spreman osigurati Georgeu sve što zatraži?«

Ona podigne jednu obrvu. »Sve što zatraži?«

»Ti samo reci.«

»Hmmm.« Izgledala je zamišljeno.

Neil ubilježi jedan mali poen u svoju korist. Svi vrlo bogati ljudi ne mogu naprosto odoljeti ideji da nešto mogu dobiti zabadava. »Onda?« navaljivao je.

»Razmišljam.«

»I koliko će ti trebati da se odlučiš?«

Ona pokaže na njegovu čašu s mineralnom vodom. »Zašto ne piješ?«

»Ne mijenjaj temu.«

»Mrzim muškarce koji ne piju. U njihovom se društvu nelagodno osjećam.«

Neil pozove konobara koji je stajao u blizini. »Dupli Jack Daniels s ledom.« Onda se ponovno okrene Pameli. »Nikako ne bih htio da se ti osjećaš nelagodno.«

Ona se koketno nasmiješi. »Ti *stvarno* dobro izgledaš, Neil. Možda bismo *trebali* doći u L. A. Spustiti se malo među obične smrtnike.«

Ručak se održavao u Pokrajinskom klubu Palm Beacha. Bio je to intimni ručak za trideset gostiju od kojih Neil nije nikoga poznavao i kojih je većina već bila prešla dobni međaš od

GIGA

polu stoljeća. Odjednom se osjetio potišten, okružen luko sve samim svojim suvremenicama. Pomislio je načas na Montanu i njezinu uzbudljivu mladost. Kad je bio s njom, nikada nije osjećao tu razliku u godinama. Osjećao ju je sada, okružen ovim operacijama nategnutim licima, gomilama skupocjenog nakita, rukama posutim smeđim, staračkim pjegama. A onda se sjetio Gine Germaine, koja ga sad strpljivo čeka u hotelu, u kojem su ranije tog dana uzeli dva susjedna apartmana. Ni uz nju se nikad nije osjećao starim. Ona ga je pomlađivala. Ili je barem pomlađivala njegovo tijelo. Odnosno, njegov *kurac*. »Plaćam jedan cent za svaku od prljavih primisli koje ti sad prolaze kroz glavu«, odjednom je rekla Pamela.

»Molim?« trgne se Neil.

Ona se nasmiješi. »Uvijek točno znam kad neki muškarac razmišlja o seksu.«

»U mom slučaju nisi pogodila.«

Ona uzdigne obrvu. »Ne? A po čemu si ti to drugačiji? Da možda nemaš kuglice vate tamo gdje bi ti trebala biti jaja?«

On se nasmije. »Pamela, ti ne bi smjela dopustiti da tvoj talent samo tako propada. Trebala bi se baciti na pisanje pornografskih romančića.«

»A zbog čega misliš da ja to već nisam probala? Probala sam skoro sve što se dalo probati.«

Široko se smješkala na njega. Toliki novac, a zubi su joj ipak žuti. »Osim tebe, Neil, dragi.

Tolike se godine poznajemo i još se nijednom nismo pohvatali. Trebali bismo nadoknaditi to izgubljeno vrijeme, znaš.« Intimno ga je potapšala po koljenu. »Ja sam *uvijek* padala na britanski akcent. To tako otmjeno zvuči, tako a la Richard Burton. Zapravo, znaš da mi se čini da ti čak i *sličiš* malo na dragog Richarda. Isti *iživljeni* izraz, iste...«

»Pamela.« On odmakne njezinu ruku sa svog koljena. »Prestani zaobilaziti i prijedimo konačno na stvar. Da li ti želiš ili ne želiš da George igra u mom filmu?«

»Boga mu!« zaurlao je Ross i tresnuo slušalicom o telefon. Menedžeri. Treba ih jebati i zatim s njima nahraniti ribe. Prokleti paraziti!

Zdravo, Ross ... Da, Ross... Nema ništa, Ross...

Što oni znaju? Ništa ne znaju. Nemaju jebenog pojma. Ni guzicu ne znaju obrisati, ako prvo ne otrgnu deset posto od toaletnog papira.

U toku čitave svoje karijere uvijek im je on sve donosio na tanjuru. *Zovi Fox. Zovi Paramount. Zovi Wildera. Zovi Zanucka.* Poslovi su uvijek dolazili *njemu*. Nijedan menedžer nikad nije morao trčati naokolo dok mu jaja ne otpadnu da bi pribavio posao za Rossa Contija. I sada, nakon što im je dvadeset i pet godina bacao posao u krilo, sad valjda ima pravo tražiti da i oni mrdnu malo guzicama.

»Što je s novim filmom Neila Grayja?« pitao je Zacka Schaeffera. »čujem da bi tu mogla biti uloga za mene.«

Ništa o tome ne znam, Ross... Izvidit ću, Ross... Nazvat ću te kasnije, Ross ...

A zašto ne zna ništa o tome? Do vraga, to mu je *posao*, da zna te stvari. Sadie La Salle bi sigurno znala, ona bi trebala biti njegov menedžer.

»Elaine!« povikao je.

Lina proviri iza vrata. »Gospoja Conti išla na gimnastiku. Hoćete kavu?«

On divljački prokune kroz zube. Elaine nikad nema blizu kad je on treba, tu je samo kad mu ne treba.

»Hoću«, progundao je.

Lina ode, a on ostane mrzovoljno sjediti kraj telefona i razmišljati.

Sadie La Salle. Sve je ovo ona započela. Morao je, premda preko volje, priznati da bez nje i njezinih oglasnih ploča, on možda nikad ne bi uspio postati zvijezda.

A kako joj je on vratio tu uslugu? Pobjegao je s prvim parom lijepih cica koje su mu se

GIGA

isprčile pod nosom i potpisao ugovor s jednom velikom agencijom. Ni zbogom. Ni hvala. Ni telefonski poziv. Samo se pokupio jednog dana dok nje nije bilo kod kuće.

Da je sve išlo prema planu, Sadie La Salle se naprosto trebala izblendati iz njegovog života tako da više nikad ne čuje za nju. A doista je bila i nestala — na neko vrijeme. Ništa nije čuo o njoj dok je njegova vlastita karijera bila u usponu. A kad je ponovno čuo kako spominju njezino ime, nije izgledalo kao da bi se trebao uzbuđivati zbog toga.

Htjela je biti menadžer, znači. Pa što onda? Bez njega, kao glavnog aduta, što može postići s nekakvim beznačajnim klijentima?

Međutim, Sadie je našla jednog nepoznatog komičara koji se zvao Tom Brownie i pomogla mu da postane naj-traženija zvijezda noćnih klubova nakon Reda Skeltona. Zatim je uzela pod svoje jednu neurotičnu pjevačicu, Melody Fame, i napravila od nje novu Judy Garland. Adam Sutton je životario, igrao je u jeftinim B-filmovima, kad se priključio njezinoj ergeli. U samo dvije godine postao je naj komercijalni ja muška zvijezda u zemlji. George Lancaster je ostavio ICM i prešao k njoj. Za njim su došli i svi ostali. Tijekom godina Sadie je, malo pomalo, u svoj popis klijenata upisala sva najznačajnija imena Hollywooda. Sadie La Salle. Kratkonoga, debela Sadie s brčićima. Povremeno ju je susretao na zabavama i premijerama. Brčića više nije bilo, za *to* se pobrinula skupa elektroterapija. Skinula je četrnaest kila, a odjeća joj je bila skupa i dobro krojena. Elegantna paž-frizura zamijenila je neuredne crne uvojke. Nije, doduše bila ljepotica, ali je nesumnjivo mnogo bolje izgledala.

Ross je pokušao s prijateljskim pristupom. Ona je samo hladno kimnula glavom. Pokušao je s njom zapodjenuti razgovor. Ona bi se u pola njegove rečenice okrenula i otišla. Početkom sedamdesetih bio je zaključio da mu je ona potrebna. Cisto profesionalno, razumije se. Nazvao ju je, uspio se probiti do njezine sekretarice i predložio je da bi Ms. La Salle možda bila zainteresirana da malo navrati do njega.

Nije ga čak ni nazvala. To ga je silno zapeklo. Zar mu se ona i nakon toliko vremena još uvijek osvećuje?

Uhvatio ju je nasamo na idućoj zabavi kojoj su oboje prisustvovali. Ona je došla s jednim modnim kreatorom, homoseksualcem — o njoj su kružile glasine da je lezbijka. Ross je dobro znao da *to* ne može biti istina.

»Sadie«, srdačno ju je pozdravio. »Mislim da imaš sreće. Pogodi, što ima novo?« Zabljesnuo ju je svojim slavnim Contijevskim osmijehom. »Slobodan sam, tražim novog menadžera i možda ćeš to biti ti.«

Ona je hladno zurila u njega. »Nisu mi potrebni novi klijenti, Ross.«

Bio je povrijeđen. Iznenaden. Fiksirao ju je svojim dječaćkim plavim očima. »Srce, prošlo je petnaest godina. Ovo je biznis.«

»Jebeš biznis«, odgovorila je tvrdo. »Čak i kad bi mi o tvojoj proviziji ovisio jedini topli obrok u tjednu, radije bih umrla od gladi. Jesmo li se razumjeli, Ross?«

Kučka! Lezbača! Pička izlizana! Otada više nikad nije s njom progovorio ni riječi.

Možda bi sad bilo vrijeme da ponovno pokuša, sad kad je oženjen s Elaine i kad je prošlo još deset godina.

»Gospodin Conti.« Lina je tupo stajala u vratima, raširenih zdepastih nogu nalik na dva debla ispod bijele uniforme, koju je, na Elainino inzistiranje, morala nositi.

On isključi zlovolju i uključi smiješak. Ne smije razočarati svoje obožavatelje. »Molim, Lina, o čemu se radi?«

»Miguel, on bolestan. U redu ja dovede dečka?«

Koga vruga njega s time gnjavi? Za sve stvari u vezi s kućom bila je nadležna Elaine. Sam Bog zna, davao joj je dovoljno novaca, mogla se pobrinuti da u kući sve bude u savršenom redu. »Kakav je to dečko?« upitao je, ozlovoljen, jer je htio da mu Miguel opere njegov

GIGA

Corniche.

»Dobar dečko. Jako pristojan. U redu ako ja njega pustim da uredi bazen?«

»Da li taj dečko zna voziti auto?«

»Jasno on zna.«

»Fino. Dovedi ga, onda. Neka izveze Corniche iz garaže i neka ga opere, hoću da me u jedan sat čeka čist i spreman za vožnju.«

Lina kimne glavom i podari mu jedan od svojih rijetkih osmijeha.

»A gdje je moja kava?« upita Ross.

Lina glupavo zatrese glavom. »Zaboravila.«

»Onda idi i donesi.«

Upravo dok je Lina polako izlazila iz sobe, zazvoni telefon. Ross brzo dohvati slušalicu i oštro se izdere: »Halo.«

»Dobrodošao kući, dušo«, šaptao je duboki, promukli glas.

»Tko je to?«

»Bože, kako ti imaš kratko sjećanje. Zar je naše poslijepodne na plaži bilo doživljaj koji se tako lako može zaboraviti? Ja, doduše, znam da je otada prošlo već nekoliko tjedana, ali stvarno, Ross ...«

Nasmijao se. »Karen.«

»Dotična, glavom.«

»Kad te mogu vidjeti?«

»Ti samo reci vrijeme i mjesto, a odana ti će te tamo čekati.«

»Tvoja kuća na plaži. Pola četiri.«

»Čekat ću te.«

»Žurit ću se.«

»Oh, ne. Ljepše je polako.«

Obadvoje su se nasmijali.

Elaine je zakasnila na poduku iz tenisa i njezin trener, crnopusi Njujorčanin sa zubima bijelim kao snijeg i stiskom ruke kao u samuraja, nije bio zadovoljan. »Deset minuta zakašnjenja, gospođo C, znači deset minuta kraći trening.«

Pa što onda?, pomislila je razdraženo. Ja sam ta, koja plaća. To jest, bolje, rečeno, Ross.

Nakon tri godine šeptrljivog prebacivanja lopte preko mreže, Elaine je napokon odlučila da mora postati stručnjak. To, naravno, nije imalo nikakve veze sa činjenicom da je Bibi Sutton počela priređivati raskošne tenis-ručkove »za djevojke« na svom imanju u Bel Airu, kao ni s činjenicom da je Elaine jednom bila pozvana, da je tom prilikom igrala kao zadnja amater ka i da nakon toga više nikad nije dobila poziv.

Stajala je ukočeno na svojoj strani igrališta, jedva podnoseći bolove u nogama nakon dva dana naporne gimnastike u gombaonici Rona Gordina. Ipak neće moći odlaziti tamo svakog dana. To bi bilo preveliko mučenje. Smanjit će odlaske na tri puta tjedno. Samo, koja tri dana? To je bio problem. Koji su dani oni *pravi*? U koje dane odlazi Bibi Sutton? Lopta proleti kraj njezinog reketa i ona je bezvoljno pokuša udariti, ali promaši.

»Gospođo C!« prigovori joj trener.

Kad bi je barem prestao zvati gospođom C. Za njezin ukus, to je zvučalo odveć prisno, a ona nije bila od onih žena, koje se sprijatelje sa svojim instruktorima iz tenisa. »Moje je prezime Conti«, oštro je rekla.

»Znam«, odgovorio je drsko. »A sad, da li bismo se mogli malo koncentrirati, gospođo C?«

Bijesno ga je pogledala. Imao je dlakave noge, s čvrstim, izduženim mišićima koji su se gubili ispod snježno-bijelih kratkih hlača. Pokušavala je zamisliti kako mu izgleda kurac. Vjerojatno dlakav i tvrd i... Oštro potrese glavom. Zašto sad misli na njegov kurac? A živoga ga ne može podnijeti. Ona brzo zauzme ispravan položaj i graciozno vrati loptu.

GIGA

»To je već bolje!« reče on.

Ohrabrena, Elaine krene u sasvim pristojnu seriju udaraca, trčeći gipko za loptama koje joj je on slao.

Kad se, četrdeset i pet minuta kasnije, lekcija završila, ona požuri u svlačionicu da se — treći put tog dana — opere i istušira. Ovo već postaje apsurdno! Sva će se isušiti kao suha šljiva. Mora pripaziti da ne ide u istom danu na gimnastiku i na tenis. Izvuče iz torbice mali, crni, u kožu uvezani Cartier notes i zapiše kriptički, TENIS GIM NE! Zatim se zamisli pa nadoda, PITATI KAREN. Karen sigurno zna koji su pravi dani za odlazak kod Rona Gordina. Polako se oblačila, osjećajući se pomalo umornom. Pitala se da li joj one gomile vitaminskih pilula, koje joj je preporučio njezin dijetetičar, uopće išta pomažu. Ross ju je izvrijeđao kad ju je ulovio kako guta otprilike tucet pilula dnevno. Ali kad mu je rekla da te pilule daju energiju, sprečavaju prehladu, štite od raka, čiste kožu, poboljšavaju vid ... tja, vrlo brzo je promijenio mišljenje. Sad ih je i on uzimao. Plus ginseng, koji je navodno pojačavao potenciju. Samo što to, po svemu sudeći, *njemu* nimalo nije pomagalo. Nakon puna tri tjedna na terenu, nije ju čak ni pogledao.

Nadala se da je nazvao Zacka Schaeffera u vezi s filmom Neila Grayja. Ako su tu ulogu nudili Georgeu Lancasteru, onda to *mora* biti dobar film. Oh, kako bi bilo divno naći se ponovno na vrhu, osjetiti ponovno kako je to kad je tvoje ime na svakom popisu gostiju, kad telefon ne prestaje zvoniti i kad te novi mladi modni kreatori preklinju da primiš na poklon njihove modele i kad vozači i tjelohranitelji nadziru i štite svaki tvoj korak.

S gorčinom je pomislila na Rossa. Zašto je dopustio da izgubi poziciju superzvijezde? Kojeg je to trenutka, kojeg sata, kojeg dana, započeo njegov pad?

Ostario je, eto što se s njim dogodilo. I previše pije, raste mu trbuh, ima kesice ispod očiju i grubu kožu — kao kakav ostarjeli pomoćni radnik na nekom rancu. Molila ga je da se ponovno prepusti brižnoj njezi njezinog bivšeg muža, plastičnog kirurga. »Zaboravi to«, odbrusio joj je. »Neću da mi lice izgleda kao jebena maska.«

Svakog je mjeseca morao isplaćivati različite svote na ime alimentacija svojim bivšim ženama. Dok je zarađivao veliku lovu, to se jedva primjećivalo. Ali sad, kad su visoki honorari presušili, to je postao golem izdatak. Počeo je bolan proces privikavanja na štednju. Prvo je otpao vozač, zatim stalna domaćica, koja je živjela u kući i njezine dvije pomoćnice, za njom je otišao vrtlar i čovjek koji je vodio brigu o bazenu. Sad je tu još bila samo Lina, koja je dolazila svakog dana, osim subotom i nedjeljom. I Miguel, koji je bio kombinacija vrtlara, vozača i čistača bazena, sve u jednoj osobi.

Elaine je ljutito otpuhivala dok je žustro navlačila ležernu majicu-haljicu iz tankog pamučnog prediva, kupljenu kod *Giorgia*, i sandale s remenčićima i visokim petama od *Charlesa Jourdana*. U odijevanju nikad nije pristala na štednju. Zaboga! Ako se u Beverly Hillsu nisi bio u stanju pristojno obući, onda si se mogao mirne duše zavući u prvu rupu i potpuno izgubiti! Ona je, međutim, sve te nevolje sasvim dobro izdržavala. Naposljetku, nisu bili baš bez prebijene pare, ni govora. Samo su morali malo pripaziti, sad kad su, kako je to rekao Rossovo poslovni menadžer, »... dani visokih honorara iza nas, Ross.« Budala, što *on* zna? Elaine će ponovno izvući Rossa gore, na vrh — pa makar morala nekoga i ubiti da to postigne.

»Izvuci se opet gore, Ross«, promuklo je zatražila Karen Lancaster.

On promoli glavu odozdo, između njezinih bedara. »Ja ovo ne radim za svaku ženu«, izjavio je iznenađenim tonom. »U stvari, ne sjećam se kad sam to zadnji put radio.«

»I što sad hoćeš — nagradu? Izvuci se opet gore.«

On uslužno posluša i počne s mnogo žara pumpati.

Karen je bila vokalistički tip. Njezino *oohhanje* i *aahha-nje* i »daj, srce daj« orilo se sve glasnije i glasnije.

GIGA

Što se ona snažnije glasala, to je Ross brže pumpao, sve dok nisu zajedno svršili u vrištećem orgazmu.

On se svali s nje, proštenje »Sunce žarko!« i sačeka pohvale.

Karen se obrnula na trbuh i ostala ležati kao mrtva.

Sunce je koso ulazilo u sobu kroz stakleni zid prema oceanu, razigrano rasipljući zrake svjetla po ogromnom, okruglom krevetu, zastrtom pro.šivenim satenskim pokrivačem na kojem su njih dvoje ležali.

Vani se Pacifik lijeno valjao gledajući svoja posla i nježno pljuskajući o obalu Malibua. Bio je lijep, savršeno vedar dan.

»Nije bilo loše«, reče Ross kad je postalo očito da ona neće prva progovoriti. »Uopće nije bilo loše.« Nije bilo odgovora. On ju lagano potapše po stražnjici. Ništa. »Jesi li zaspala?« upitao je s nevjericom.

»Pusti me pet minuta«, promrmljala je i sklupčala se u kuglu.

On ustane iz kreveta i počne tapkati naokolo po sobi. Bila je to soba koju je vrijedilo razgledati. Kružna fantazija organizirana oko središnje točke — vrele Jacuzzi kupke. S jedne strane ocean, s druge raskošno zelenilo vrta i prostor za automobile, na kojem su sada stajali njegov zlatni Corniche i njezin crveni, sportski Ferrari.

Pronašao je u stražnjem dijelu kuhinju, uređenu kao u kakvom svemirskom brodu i izvukao iz hladnjaka ledeno--hladnu limenku Budweisera.

Karen je definitivno vrijedila vožnju do obale. Tako je pomislio i prvog puta, ali sad je bio potpuno siguran. Navela ga je na neke stvari koje već godinama nije probao raditi.

Mala Karen. Isuse, on nju zna otkad je imala šest godina. George Lancaster ju je često vodio sa sobom u studio.

Mala Karen. Prisustvovao je njezinom prvom vjenčanju, s nekim trgovcem nekretninama, načitao se tračeva o njezinom drugom braku s jednim poluludim kompozitorom i mnoge je večeri proveo u njezinom društvu otkako je postala jedna od Elaininih najboljih prijateljica.

Mala Karen. Tigrica u krpama.

Sasvim slučajno su naletjeli jedno na drugo ispred kafe-terije *Brentano's* na Wilshireu, dan prije njegovog odlaska na snimanje. »*Moraš* doći sa mnom da vidiš moj novi Ferrari Spyder«, navaljivala je. »Jučer su mi ga isporučili.«

Odvukla ga je preko ulice do parkirališta iza banke *American Savings*, gdje je čuvar posebno pazio na njezinu najnoviju akviziciju.

»Poklon od tatice?« ravnodušno ju je upitao, ne obraćajući mnogo pažnje na elegantnu crvenu limenku. Njega automobili nikad nisu posebno zanimali.

»Pa naravno! Dođi, Ross, idemo se malo provozati. Nikuda ti se ne žuri, zar ne?«

U stvari, žurilo mu se. Imao je dogovor sa svojim računovođom, ali Karen je odjednom počela slati nekakve signale i on nije mogao odoljeti napasti da provjeri znače li ti signali uistinu ono što se njemu činilo da znače. Ušao je u kola.

»Lijepo, ha?« pitala je Karen, namještajući se u vozačkom sjedalu. A onda su krenuli, jurnuli su vratolomnom brzinom niz Wilshire, vozeći više nego prebrzo za staloženo kretanje Cadillaca, Mercedesa i Lincolna u preostale tri trake. Na jednom semaforu, neki se kamion pokušao utrkivati s njima, a zatim im se priljepio neki klinac i ganjao ih iz trake u traku. Kad su stigli do Westwooda, Ross je već počeo uživati u toj divljoj vožnji.

»Idemo do obale?« upitala ga je, fiksirajući ga pogledom u kojem je čitao jedno sasvim drugo, neizgovoreno pitanje.

»Zašto ne?« Sastanak s računovođom može pričekati. Neka se, uostalom, o tome brine njegov poslovni menedžer, napokon — za to ga i plaća, zar ne?

Do njezine kuće na plaži u predgrađu Malibu, stigli su za samo dvadeset minuta. Pedeset i dvije sekunde kasnije, valjali su se po debeloj, čupavoj prostirci, trgajući jedno s drugoga odjeću.

GIGA

Zajašio ju je poput pastuha, razderavši joj suknju od meke kože i trgajući njezine kratke gaćice.

Njezina ih je elokvencija pak obadvoje iznenadila.

Oboje su imali dogovorene sastanke u gradu, na koje su morali stići. Sutradan je on otišao na snimanje.

Drago mu je bilo što ga je, nakon njegova povratka, ponovno nazvala. Karen će biti nešto više od prolazne zabave. U to je bio siguran.

Šminkerova je rezidencija bila u jednom otmjenom apartmanu na vrhu visoke zgrade na Doheny Driveu. U stanu su zajedno s njim živjeli jedan bijeli arhitekt za unutrašnje uređivanje po imenu Jason Swankle i jedan odvratni buldog po imenu Shag.

Buddy nestrpljivo pritisne zujalo na vratima. Sad, kad se odlučio vratiti svojoj bivšoj profesiji, želio je čim prije početi.

Vrata mu je otvorio Jason. Dežmekasti čovječuljak, koji je podsjećao na puha, bio je odjeven u intenzivno plavi kombinezon, boje paunovog repa i okićen zlatnim nakitom kao božično drveće. Shag ga je dopratio do vrata, časak je površno onjušio Buddyjevu nogu i odmah je zajašio, kao da je to naj uspaljeni ja kuja u čitavom susjedstvu.

»Hej!« viknuo je Buddy, užasnut. »Makni ga!«

»Dolje, dečko. *Dolje!*« zapovjedi Jason i povuče za Sha-govu ogrlicu, optočenu lažnim dijamantima.

Buddy s gađenjem strese nogom. »Isuse!«

Shag napokon siđe s njegove noge i prijeteći zareži.

»Što mogu učiniti za tebe?« prenemagao se Jason, položivši jednu debeljuškastu ručicu punu prstenja na bok i odmjeravajući Buddyja pogledom u kojem se čitalo očito odobravanje.

»Tražim Šmin-, ovaj ... gospodina Jacksona.«

»On se upravo oblači. Pozvani smo na jedno vjenčanje. Da li bih *ja* možda mogao pomoći?« nasmiješi se Jason ljubazno, a zatim namigne. »Meni bi to bilo *jako* drago.«

Zašto njega svi pederi toliko vole? »Radi se o poslu«, brzo je rekao. »Morao bih s njim razgovarati u četiri oka. Oduzet ću mu samo minutu vremena, ne više.«

Jason napući mesnata usta. »Marvin ne voli kod kuće razgovarati o poslu. Je li to nešto u vezi s dućanom?«

Marvin! Buddy kimne i pokuša se postrance uvući kroz vrata.

Shag zareži, a Jason donese odluku. »Oh, u redu. Pričekaj ovdje, pozvat ću ga.«

On se odgega na svojim kratkim nožicama, a Buddy pomisli kako on i Šminker moraju smiješno djelovati kao par — Šminker onako visok i mršav i crn, a Jason sav okruglast i dežmekast i bijel. No, što ćemo, svatko po svom ukusu.

Tiho je fućkao kroz stisnute zube i nadao se da će Šminker odmah imati nešto za njega. Bilo bi lijepo vratiti se kući s darovima za Angel.

»A tko si ti, koji kurac?« Bio je to Šminker osobno, još mršaviji nego što ga je Buddy upamtio, s kosom očešljanom u redove i ukrašenom šarenim perlicama. »I? Koji kurac hoćeš?«

Nema ničeg ljepšeg, nego kad te negdje srdačno dočekaju. »Hej — čovječe — V. I. To sam ja, Buddy Boy. Ma, moraš me se sjećati.« On prijateljski ispruži ruku, ali mu je Šminker odgurne oštrim udarcem dlana. »Daj, sjeti se«, ustrajao je Buddy. »Radio sam za tebe, čovječe. Randy Felix me je doveo. Bio sam ti jedan od najboljih.«

Šminker ljutito smrkne. »Jedan od najboljih — što?«

Buddy se osvrne po hodniku. »Mogu ući? Možemo razgovarati?« On pokuša ući kroz vrata.

Shag razjareno zareži. »Ja... ovaj ... ja bih se nanovo aktivirao. Kužiš, treba mi lova, hitno, a ti si mi uvijek znao nešto dobro naštimati.«

»Nisam više u tom biznisu«, ljutito protisne kroz zube Šminker, ponovno smrkne i počne

GIGA

zatvarati vrata. »A čak i da jesam — što nisam — vjeruj mi, čovječe, tebe se *jako* dobro sjećam. Ti si onaj perverznojak kojemu se diže samo na ženske. Točno? *I* — ako se točno sjećam — ti si mene ostavio i udružio se s onim debelim jebačem Maxijem Sholtom. A s *njim* si — kako sam čuo — ševio sve što se miče. I tako, *da* sam još u tom biznisu, a ja ti ponovno kažem da *nisam* — pa da čak možeš kroz šupak odsvirati državnu himnu i da možeš na malom razviti zastavu svaki put kad ga uspiješ dignuti — *još uvijek* me ne bi zanimalo da te sparim s bilo čime što bi makar približno sličilo na ljudsko biće. A sad crta.« I on oštro zalupi vratima.

»Sranje!« bijesno promrmlja Buddy. »Prokleta *sranje!*«

Srdito se okrene i krene prema dizalu. Sam je kriv, to može zahvaliti vlastitoj gluposti.

Jason Svankle ga je stigao upravo kad je u kolima izlazio iz podzemne garaže. »Tako mi je drago što sam te uspio uloviti«, puhao je, pritrčavši kolima, potežući za sobom Shaga, koji se opirao.

Buddy se bijesno zagleda u njega. »Zašto?«

»Zato što bih ti želio pomoći. A mislim da ti *moгу* pomoći.«

»Nisi moj tip«, odbrusi Buddy sarkastično.

»Uzmi moju posjetnicu«, navaljivao je Jason. »I nazovi me u ured. Sutra.« On gurne malu, bijelu karticu kroz prozor i ona odleprša na pod kad je Buddy stisnuo gas i uz urlanje motora odjurio u sunce kasnog poslijepodneva.

Mali talijanski restoran, sa stolovima pokrivenim kockastim stolnjacima, izvrsnom pastom i jakim vinom iz vlastitog podruma, bio je pun gostiju. Subotom uvečer ovdje je uvijek bila gužva. Millie Rosemont je uživala, ali se Leon nikako nije mogao opustiti. On je njoj, inače, čvrsto bio obećao da nikad neće dopustiti da ga problemi s posla zaokupljaju kod kuće, u slobodno vrijeme, i tog se svog obećanja držao sve do zločina u Friendship Streetu. Sve dok se nije našao pred unakaženim tijelom Joey Kravetz. Sjetio se njihovog drugog susreta. Bilo je to mnogo prije nego što je upoznao Millie.

Nije samo padala kiša, lijevalo je kao iz kabla. Vozeći se kući, kasno te noći, dok su brisači jedva svladavali mla-zeve vode, Leon zaključio kako je ipak gladan. Samo sat ranije nazvao je jednu privlačnu razvedenu ženu s kojom se viđao i otkazao dogovor za večeru. Ona je bila sasvim ugodna, ali mu je, u osnovi, bila dosadna. Poslušavši trenutni impuls, on skrene pred jedan Howard Johnson's i parkira uz zgradu restorana. Zatim požuri kroz kišu, smjesti se za stol u kutu, naruči topli sendvič s piletinom i šalicu vruće kave, a zatim raširi novine i udubi se u sportske stranice.

Ubrzo mu je konobarica donijela sendvič i kavu, i on se zavalio u sjedalu, opuštajući se nakon dugog i zamornog dana.

»Kurvin sine!« netko zakriči.

On iznenađeno podigne pogled s novina i zabljuje se u sitnu, srditu djevojku koja je stajala pokraj njegovog stola, s rukama prekrštenim preko prljave majice i nogu skrivenih ispod nekoliko brojeva prevelikih vojničkih hlača.

»Ne sjećaš me se, ha?« bijesno ga je strijeljala pogledom.

»A zar bih se trebao sjećati?« upita on naposljetku.

»Da li bi se trebao? Ha! Da li bi se trebao? Možeš se kladiti u tu svoju debelu guzicu da bi me se i te kako trebao sjećati!«

On odloži novine. »Čekaj malo. Što ti misliš, s kim govoriš?«

»S tobom — cajkane!« pljune ona.

»Zar ja tebe poznajem?« srdito je upitao.

»Strpao si me na jebelih godinu dana u jebenu ćuzu za maloljetnice. Trebao bi me poznavati«, slavadobitno se de-rala.

Tek je tada zapazio ono njezino škiljavo oko i odjednom se svega sjetio. To je ona kurvica s dječjim licem koja mu se jedne noći ponudila, a zatim ga je — kad ju je pitao za godine — udarila po nozi i pobjegla. On je kasnije nazvao Grace Mann u Odsjek za maloljetnički kriminal, dao joj koordinate područja na kojem mala operira i lični opis, i dalje je stvar ostavio u njezinim sposobnim rukama. Grace je očito uspješno obavila zadatak.

»Meni se čini da si ti meni rekla da imaš osamnaest godina«, optužio ju je.

»Pa što, lagala sam — strašna stvar. I zbog tebe su me one pizde ulovile i zatvorile na nekakvu usranu farmu s krdom dječurlije. Baš ti hvala, kauboju.«

Trudio se da suspregne smiješak, jer ona je bila duboko ogorčena i nikako ju nije želio još više razbjesniti. »To je bilo za tvoje dobro«, rekao je.

»Jebi se!« odbrusila mu je ona na to i neočekivano sjela za njegov stol. »Momak s kojim sam imala sudar, nije se pojavio pa me sad li možeš častiti s kavom. Mislim da si mi dužan i puno više od jedne posrane šalice kave.« Obrisala je nos nadlanicom i gladno se zagledala u njegov sendvič s piletinom.

»Hoćeš možda nešto pojesti?« upitao ju je. Izgledala je tako jadno da mu se sažalila.

»Pa, dobro«, pristala je kao da mu time čini ogromnu uslugu. »Daj mi to isto što ti jedeš.«

On rukom dozove konobaricu i naruči još jedan sendvič i kavu. Konobarica dolije svježju kavu u njegovu šalicu i žurno ode.

GIGA

»Kako se zoveš?« upita Leon.

»Joey«, smrkne ona. »A što te to briga?«

»Kupio sam ti sendvič. Mogu onda barem znati tko si.«

Ona ga sumnjičavo odmjeri, promrmlja: »Ušljiva žan-darčina«. čim je konobarica spustila tanjur pred nju, baci se na svoj sendvič sa žestinom izgladnjele mačke.

Leon ju je gledao kako jede, primjećujući izgrižene nokte, prljavi vrat i oštru, narančasto obojenu kosu. Djevojka je očito bila propalica, ali je unatoč tome bilo nečeg privlačnog u njoj. Ona u meni budi očinske instinkte, pomislio je ironično.

»Pretpostavljam da su te pustili s te farme«, primijetio je. »Nisam nahranio bjegunicu, nadam se.«

»Pustili su me«, rekla je, između dva zalogaja. »Morali su me pustiti, kad je moja sestra konačno došla po mene. Osim toga, sad imam šesnaest godina, mogu se sama brinuti o sebi.«

»Siguran sam da možeš.«

»Možeš se kladiti da mogu!« Dobacila mu je lukav pogled. »Zahvaljujući tebi, zapravo.«

»Kako to?«

»Pa... da nisam natrčala na tebe i da ti nisi nahuckao klinačku patrolu na mene, možda nikad ne bih došla u vezu s onim važnim mačkama tamo na farmi. Ovako, vidiš, sve sam ih upoznala i masu toga sam od njih naučila.«

Odjednom mu je palo na pamet da baš nije zgodno da ovako sjedi s njom. Brzo je pozvao konobaricu da mu donese račun.

»Kud ideš?« oštro je upitala.

»Idem doma«, odgovori on, zatim sarkastično nadoda: »To jest, ako ti nemaš ništa protiv.«

»Mislila sam da ćeš me barem odvesti do kuće autom«, plačljivo je prigovorila. »Pogledaj kako vani lijeva.«

On se okrene i pogleda kroz velike prozore. Kiša je doista još uvijek pljuštala. »A po čemu si zaključila da idem u tvom pravcu?«

»Gledaj — nije ti valjda toliko teško da me odbaciš samo do busa. Idem sestri, a ona živi izvan grada i ne bih htjela da mi pobjegne bus.«

Znao je da bi ju trebao odbiti, ali nek' ide k vragu, sad nije na dužnosti, a i ona je, uostalom, još dijete.

»Gdje ti je kaput?« uzdahnuo je.

»Nemam ga.«

»Po ovakvom vremenu?«

»A tko je znao da će ovako pišati?«

On plati račun, uzme svoj baloner s vješalice u kutu i počne ga oblačiti, a onda se predomisli i prebaci ga njoj preko ramena. »Dođi«, reče.

Trčali su do auta, Joey zaostajući iza njega i kričeći iz sveg glasa dok su joj mlazovi kiše udarali o lice.

»Hajde, dođi«, ponovio je povišenim glasom kad je otključao vrata na kolima.

Ona se baci u kola poput kakvog srditog šteneta. Unatoč zaštiti njegovog kišnog ogrtača, bila je do kože mokra.

On uključi motor, a ona je odmah upalila radio i našla jednu stanicu s disco glazbom.

»Imaš šiljak?« pitala je.

»Prestao sam pušiti«, odgovori on mrzovoljno. »A to bi i ti trebala učiniti.«

»Aha, sigurno«, podrugljivo je odvratila. »Hoću reći, sve mi je u životu tako divno da mi stvarno ne trebaju cigarete.«

On ju kratko pogleda i stiša radio. »U koliko sati imaš autobus?«

Nije odgovorila, šutjela je, grizla palac i meškoljila se u sjedalu.

»U koliko sati?« ponovio je, usporavajući vožnju jer se kiša opet pojačala.

»Nije važno u koliko sati«, naposljetku je promumljala, »ionako nema nikakvog smisla da se u

njega ukrcavam.«

On se namršti. »Mislio sam da želiš da te odbacim do autobusne stanice.«

»To je u redu. Mogu spavati na klupi. Neće mi biti prvi put.«

On je sad naglo počeo gubiti strpljenje. Ugasio je radio i rekao: »O čemu ti to govoriš?«

»Pa... vidiš, moja sestra je otišla u Arizonu, otišla je živjeti u jednoj od onih komuna. Ja sam trebala prištedjeti nešto love i doći za njom, ali su mi ukrali lov.« Polako se zagrijavala za svoju priču. »Dvije crnčuge su mi digli svu lov koju sam imala, htjeli su me poslati na ulicu da se za njih kurvam, ali sam im ja uspjela zbrisati. Samo, kod njih je ostala sva lova koju sam zaštedjela dok sam radila i sad opet moram početi ispočetka.« Zastala je. »Imaš ti možda viška love? Pojebat ću te za deset baksa.«

Leon skrene uz pločnik i zaustavi kola. »Izlazi«, oštro joj naredi.

»Pa što ti je?« zacmizdri ona.

»Van.«

»Zašto?«

»Ti dobro znaš zašto.«

»Ne znam što ...«

»Izlazi. Ili možda hoćeš natrag u Odsjek za maloljetnike? Oni će ti već naći krevet.«

»Svinjo pokvarena!« pljune ona, shvaćajući najzad da on to ozbiljno misli.

On se nagne preko nje i otvori vrata. Jaka kiša počne nabijati u kola.

Njoj zadrhti glas. »Bacaš me van — u ovo? Zašto me ne bi mogao odbaciti do autobusne stanice?«

»Zato što si puna sranja, zato što mi autobusna stanica nije usput i zato što si lazljivica. A sad — van.«

Ona oklijevajući iskorači iz auta u pljusak. On zalupi vrata i odveze se.

Kakva drskost. Da opet isto učini. Nudi mu svoje usluge kao da je on nekakav drkadžija koji za te stvari mora plaćati. Možda ju je ipak trebao odvesti na policijsku stanicu. To bi bilo milosrdnije, nego da je ovako izbaci na kišu.

Isuse Kriste! Sad se još osjeća i krivim!

No da, ipak ona ima samo šesnaest godina, a ovo je stvarno gadna noć. Ali, s druge strane opet — raspravljao

je Leon sam sa sobom — ona mu ne bi bila zahvalna ako bi ju ponovno izručio maloljetničkoj brigadi i osim toga, već će se ona nekako snaći. To je prekaljeno dijete ulice, premazano svim mastima. Uostalom, nije njegova dužnost da se za nju brine.

Srdito se odvezao kući, parkirao kola u podzemnoj garaži i dizalom se popeo do svog stana. Tek kad je već stajao ispod vrućeg tuša, shvatio je da je kod nje ostao njegov baloner.

Millie se nagne preko stola i tiho reče: »Dušo, kad bih se ja sad digla i otišla, da li bi ti to primijetio?«

»Ha?« Leon se trgne i vrati u stvarnost.

Millie ga umirujući potapša po ruci. »Drago mi je da si se vratio.«

»Samo sam o nečemu razmišljao.«

»Ma nemoj, stvarno?« Nije prikrivala sarkazam. »Nikad to ne bih pogodila.«

»Samo sam razmišljao«, ponovi on, brižljivo izgovarajući svaku riječ, »o tome gdje da ove godine odemo na godišnji odmor. Jesi li možda razmišljala o tome kamo bi voljela otići?«

»U Kaliforniju«, odgovori ona bez oklijevanja. A zatim doda, zabrinuto: »Možemo si to priuštiti, zar ne?« »Naravno da možemo.«

»Čitavog života želim otići u Kaliforniju«, reče ona, a oči joj zablistaju. »Ti ne?«

Leon se namršti. Iskreno rečeno, on nikad nije osjetio ni najmanju želju da posjeti Zapadnu obalu. Što se njega ticalo, Kalifornija je bila zemlja sunca, naranči i nastranih tipova. »Nazvat ću drugi tjedan putničku agenciju«, obećao je.

Ona je blistala od sreće. »Jasno, imamo još mnogo vremena, ali bilo bi lijepo već sada napraviti detaljan plan.«

On joj se odobravajući nasmiješi i pomisli u sebi da li i Deke Andrews ima detaljan plan? Je li on *planirao* da onako divljački sasječe troje ljudi? Je li *planirao* da od male kuće napravi stravičnu klaonicu? Je li *planirao* da se nakon toga mirno opere, izađe iz kuće i izgubi se? Konobar se pojavi s dva tanjura puna vrućih špageta s umakom od školjaka. Leon osjeti kako mu se usta pune slinom. Millie se nasmiješi i promrmlja nešto o tome kako njega u zadnje vrijeme može uzbuditi samo tanjur dobre, vruće hrane.

Ništa nije odgovorio. Nije imao volje da se upušta u šaljivu prepirku oko njihovog sve neredovitijeg seksualnog života. Jer, nije se radilo o tome da je prestao željeti Millie, naprosto je uvijek bio tako prokleta umoran. Uz to, najčešće, slike koje bi vidio pred sobom kad bi se konačno dokopao kreveta i sklopio oči, nisu bile nimalo erotične. Vidio bi Dekea Andrewsa. Fotografiju objavljenu u školskom godišnjaku, iz vremena kad mu je bilo osamnaest godina. »Uopće se nije mnogo promijenio«, uvjerali su ga razni svjedoci. »Samo je pustio malo dužu kosu.«

Policijski je crtač marljivo radio na toj fotografiji, postarao ga je osam godina i dodao mu dužu kosu. Zatim su tu sliku razaslali širom Sjedinjenih Država.

Leon je fotografiju proučio do detalja. Posve običan dječak, s neobičnim očima — užarenim, crnim, ubilačkim očima. Te su ga oči progonile. Isto kao i osakaćeno tijelo Joey, s onim upravo grotesknim ranama, gotovo potpuno prerezanog vrata.

»Jedi«, rekla je Millie.

Leon je zurio u tanjur pun špageta i odjednom je osjetio jaku mučninu. Što je to, zaboga, s njime? Mora se pri-brati. Prokletstvo! Proživio je dvadeset godina okružen stravičnim ubojstvima i nijedan od tih slučajeva nije ovako na njega djelovao. On namota nekoliko špageta na viljušku i gurne ih u usta.

»Dobro, ha?« reče Millie.

Dobro, ha? rugao se Deke Andrews u njegovoj glavi.

»Oprosti.« On odgurne stolicu od stola i ispusti viljušku, koja tupo zvekne o tanjur. »Zov prirode. Odmah se vraćam.«

Millie, iznenađena, podigne obrve dok je on požurio prema izlazu i potražio sklonište u muškom zahodu. Tamo je oslonio čelo o hladan zid pokriven pločicama i napokon donio odluku. Ponovno će otvoriti slučaj Andrews. Zatražit će dopuštenje od kapetana i ako mu ga on uskrati, radit će na tome u svoje slobodno vrijeme.

Odjednom se mnogo bolje osjećao.

Elaine Conti je na sebi imala goleme, tamne naočale, šešir sa širokim obodom i veoma širok, bijeli laneni ogrtač. Neupadljivo se osvrkala oko sebe dok je polako šetala kroz odjel parfimerije u robnoj kući *Bullock's*, u Westwoodu. Dok je prolazila uz tezu s izloženim mirisima, neprimjećeno je strpala u džep ogrtača bocu *Opiuma* od sedamdeset dolara. Očima je strijeljala oko sebe dok je onoj boci mirisa u svom džepu doda vala još jedno keramičko ručno ogledalo i navlaku za ruž iz prozirne plastike.

Srce joj je sad već divlje udaralo, ali nije ubrzala korak. Polako je otišla do tezge s naočalama za sunce i uspješno je strpala u džep dva para po šezdeset dolara prije nego što je stigla do pomičnih stepenica, koje su je spustile u odjel krevetnine, stolnjaka, ubrusa i ostalih stvari od platna za kuću. Tu joj je pristupila jedna prodavačica srednjih godina, u crnoj haljini i u naočalama s okvirima ukrašenim štrasom, koja je upita: »Što bih mogla danas učiniti za vas, gospođo?«

»Ništa, hvala«, brzo odgovori Elaine. »Samo malo gledam.«

»Samo izvolite. Ja ću vas pratiti pogledom, za svaki slučaj, ako me možda ipak zatrebate.« Elaine proguta srditi uzvik, nasmiješi se i brzo se povuče u odjel muške odjeće, gdje je svojoj kolekciji odmah uspjela dodati jednu svilenu kravatu od Yves Saint Laurenta.

Ogledala se naokolo i primijetila jednog muškog prodavača kako ju promatra. Srce joj je udaralo poput malja. Dosta je. Polako se uputila prema izlazu.

Uvijek je najteže bilo izaći. Što, ako joj se, kad iskorači kroz vrata, odjednom spusti ruka na rame? Što, ako začuje glas, koji joj govori: »Hoćete li se, molim vas vratiti na trenutak unutra?« Što, ako ju *uhvate*?

Isključeno. Ona je odveć oprezna da bi joj se to moglo' dogoditi. Uzimala je neku stvar tek kad bi bila posve sigurna da je ne promatraju nikakve skrivene oči ili kamere. Osim toga, uzimala je uvijek samo one stvari koje su stajale manje od stotinu dolara. Osjećala je nekako kao da je to sigurnije.

Bila je vani. Na ulici. I nikakva joj se teška ruka nije spustila na rame.

Otišla je do svog Mercedesa, koji je bio parkiran uz sat na bulevaru Westwood, tamo je skinula bijeli laneni ogrtač s džepovima punim ukradenih stvari, brižljivo ga je složila i ostavila u prtljažnik. Zatim je skinula šešir i tamne naočale pa je i njih bacila unutra.

Osjećala se fantastično! Ovi njezini zabranjeni izleti po trgovinama, uvijek bi je ispunili upravo nevjerojatnim poletom i energijom. Ovo je bilo bolje od bilo kakvog ljubavnog sastanka. Tiho pjevušeći, ona uđe u kola.

Elaine je već više od godinu dana uspješno krala po trgovinama. Jedanput tjedno, redovito, navukla bi na sebe specijalnu odjeću — ona je to u sebi nazivala »prerušavanjem« — i zatim bi obradila neku robnu kuću ili butik. Robne kuće su bile sigurnije, ali su zato butici bili mnogo uzbudljiviji. Tamo se *stvarno* mogla iskušati, dok bi ravno pod nosom neke uobražene male prodavačice spuštala u džep maramu, majicu od svilenog konca ili čak par cipela. Oh, kakvo uzbuđenje! Kakav užitak! Kakva injekcija adrenalina — od koje bi kasnije satima vibrirala! S time se nije mogla mjeriti nikakva droga!

A sve je počelo posve slučajno, zapravo. Jednog je dana stajala u *Saksu* ispred tezge s kozmetikom *Clinique* i čekala da je prodavačica zapazi. Hitno joj je trebao puder za lice, već je kasnila na jedan ručak, bila je totalno iscrpljena nakon napornog sata plesa (u to je vrijeme bio aktualan moderni balet) i zbog svega toga, bila je silno nestrpljiva i razdražena.

Odjednom, kao da je to najjednostavnija stvar na svijetu, uzela je kutiju s puderom — koja je vrlo zgodno ležala na prednjem dijelu tezge — spustila je u torbicu i tiho izašla iz robne kuće. Bila je prilično sigurna da će ju zaustaviti, na što bi im mirno i hladno objasnila da je to učinila jednostavno iz protesta, zbog bezobraznog ponašanja njihovih prodavačica, koje namjesto da posluže mušterije, radije stoje i brbljaju jedna s drugom.

Da li bi joj vjerovali?

GIGA

Pa ona je bila gospođa Rossa Contija. Naravno da bi joj vjerovali. Međutim, nisu je zaustavili. Ni tada. Ni idućeg puta. Ni kod treće krađe. I tako, ono što je započelo kao protest, ubrzo je postalo navikom. Navikom, koje se više nije mogla otresti.

»Buddy«, tiho prošapće Angel. »Da li bi me htio upoznati s tvojim menedžerom?«
»Molim?« On se namršti. Ležali su jedno uz drugo na uskom krevetu, u pozajmljenom stanu Randyja Felixa i zurili u vrlo lošu sliku na crno-bijelom televizoru, pokušavajući pratiti prenos baseball utakmice.

Ona sjedne u krevetu, oči su joj blistale od uzbuđenja, a duga, plava kosa meko joj je padala oko savršenog lica.

»Razmišljala sam«, objavila je. »Glupo je da ja po čitav dan sjedim u kući kad bih i ja mogla pokušati naći neki posao. Ako me odvedeš tvom menedžeru, on bi možda i mene mogao slati na audicije. Zar ne bi bilo divno da ja nešto dobijem?«

Polako joj je odgovorio, brižljivo izgovarajući svaki slog. »To nije dobra ideja.«

Sad je na nju bio red da se namršti. »Zašto ne?« upitala je rastuženo.

»A zašto da?«

»Zato«, brzo je rekla, »što se s tobom, izgleda, stvari sporo razvijaju, htjela bih ti pomoći. Ja sam ionako, još prije nego što sam otišla na Havaje, odlučila da želim biti glumica.«

On počne duboko, ravnomjerno disati. Danas mu je stvarno loš dan. »Je li ti to pokušavaš reći kako smatraš da se ja nisam sposoban brinuti za tebe?«

Njezine se oči rašire. »Ja znam da ćeš se ti uvijek brinuti za mene. Ali, trebamo novaca, zar nije tako?«

On se odjednom razljuti. »Tko to kaže?«

Ona bespomoćno pokaže rukom po pretrpanoj sobi. »Pa, ovo nije naš stan. Auto nam se raspada, a ti si u zadnje vrijeme tako napet i razdražljiv. Vjeruj mi, Buddy, ja se ne žalim. Samo želim pomoći.«

»Pičku materinu!« prasnuo je Buddy, skočio s kreveta, navukao tijesne levisice preko francuskih triko gaća i dograbio košulju.

Ona ga je uznemireno gledala. »Što ti je?«

On pokupi s televizora lisnicu i ključeve. »Htjela bi mi držati prodike, je li? Htjela bi da se počnem osjećati kao obična ništarija? Pa, izvoli, gospođo, samo nastavi, ali bez mene.«

Prije nego što mu je bilo što uspjela odgovoriti, izletio je iz stana i zalupio s vratima.

Angel je bila zaprepaštena. Uopće nije očekivala ovako žestoku reakciju. U stvari, zamišljala je nježnu scenu između njih dvoje, Buddyja kako joj se zaklinje na vječnu ljubav i zahvaljuje joj što je tako puna razumijevanja i što mu želi pomoći.

Oči joj se napune suzama. Gdje je pogriješila? Što je to rekla, što je za njega bilo tako neprihvatljivo? Zar bračni drugovi ne bi trebali u svemu podržavati jedno drugoga, zar ne bi trebali sve reći jedno drugome i ništa ne skrivati?

Kako su dani prolazili i kako je Buddy postajao sve razdražljiviji i kako se nije pojavljivala nikakva velika uloga pa čak ni epizoda, Angel je polako počela shvaćati da ipak sve nije onako, kako joj je on rekao da će biti. Nije mu to zamjerala. Ona je u svom životu pročitala dovoljno filmskih časopisa i dobro je znala da put do uspjeha nije uvijek brzi sprint po popločanoj cesti. Ponekad su tu i duboki jarci i teško savladive prepreke. Buddy je bio odsutan neko vrijeme i sad mu naprosto treba vremena da se vrati na pozicije, koje mu po pravu pripadaju. Ali, dok on čeka na pravu priliku, zašto ne bi ona okušala svoju sreću? Ona mu je, stvarno, samo željela pomoći.

Sva uplakana, Angel ustane iz kreveta i popravi pokrivače. Tako je čeznula za tim da on sad dotrči natrag, da je uzme u naručje, da joj kaže da je sve u redu i da polako, nježno vode ljubav. Zadrhtala je i ovila ruke oko svog vitkog tijela.

GIGA

Buddy. Ako on ne želi da ona radi, nikad mu to više neće spomenuti.

Buddy. Toliko ga je silno voljela. On je njoj bio sve na svijetu i namjeravala je zauvijek s njime ostati.

»Jesi li ikad razmišljala o vrelom kurcu u dupe?« pitao je uzbuđeni muški glas.

»Učini mi uslugu i drkaj na svoj račun.« Montana odlučno spusti slušalicu. Opsceni telefonski pozivi. Kako ti kreteni dolaze do telefonskih brojeva? Da li listaju po telefonskim knjigama i traže ženske pretplatnike, pretpostavljajući da žene koje imaju telefon na svoje ime, nemaju muževe? Ili se šunjaju po samoposluživanjima i provjeravaju žene koje kupuju namirnice i njihove kreditne kartice? Tko to zna? I koga to, zapravo, zanima?

Skočila je iz kreveta, puna energije. Val nasilja, kojemu su svi mediji davali veliki publicitet, širio je strah i trepet niz brežuljke Hollywooda, Beverly i Holmby. Ljudi su bili upravo opsjednuti sigurnosnim, željeznim kapijama, psima čuvarima, elektronskim sistemima uzbunjivanja, revolverima i puškama. Montana nije pribavila ni jednu od tih mjera osiguranja. Odbijala je živjeti takvim životom. Što bude, bit će. Ako se, na primjer, ovaj manijak nadao da će joj svojim opscenim riječima pokvariti dan, onda je nazvao krivi broj.

Pjevušeći ispod glasa, izašla je do bazena i prošla nekoliko yoga pozicija. Bilo je tek osam sati. Vedar dan bez smoga — a nju je uhvatila suluda želja da sve pošalje k vragu i da se odveze na plažu.

I zašto to ne učini?

Masa razloga.

Prvo, dvadeset glumaca koje je naručila za danas i koji su bili raspoređeni točno svakih petnaest minuta po jedan.

Zatim, sastanak s mladim kostimografom, kojega je željela angažirati za film.

Pa odlazak na aerodrom, da iznenadi Neila koji se danas vraća iz Palm Beacha.

Montana se po prvi put stvarno dobro osjećala u Los Angelesu. Bilo joj je drago što ju je Neil prije nekoliko mjeseci nagovorio da kupe ovu kuću. Iznajmili su svoj stan u New Yorku prijateljima, spakirali četrdeset kutija knjiga, ploča i raznovrsnih drugih stvari i napokon izabrali u Los Angelesu trajnije boravište od hotelskog apartmana.

Neil je obožavao Kaliforniju. Ona je, doduše, oduvijek bila pravo dijete velegrada, ali mogla se promijeniti, zar ne? Ona je za Neila bila kadra mnogo toga učiniti.

Pet godina zajedničkog života i još uvijek ga je voljela, vjerojatno čak i više nego li u početku, jer u početku se uglavnom radilo samo o požudi. Nasmiješila se na tu pomisao. Ona, koja je u krevet odlazila isključivo s lijepim, mladim tijelima. A onda je naišao Neil Gray, sredovječno opušten, prosijede kose i očiju, krvavih od pića.

Ali, ona ga je tada poželjela. A želi ga i sada. S nimalo manje žestine. On joj je pružio mnogo više od lijepog tijela i mladosti. Pružio joj je nova saznanja, a to je, na kraju krajeva, ono što životu daje pravi smisao.

Zajednički rad predstavljao je novu fazu u njihovom međusobnom odnosu i — barem za sada — to se činilo apsolutno pozitivnim dodatkom. Njemu je do tog filma bilo isto toliko stalo, koliko i njoj — u stvari, oni kao da više ni o čemu drugom i ne razgovaraju. Njoj zbog toga nije bilo nimalo krivo, naprotiv — što bi više mogla poželjeti?

Pitala se da li mu je uspjelo nagovoriti Georgea Lan-castera.

I kako će se ona osjećati, ako mu je to doista pošlo za rukom — to je bilo još veće pitanje.

Najvjerojatnije — razočarana. Što je više mislila o tome, to joj je mrskija bila ta ideja. Ali — kako je to Oliver Easterne, krajnje neoriginalno, stalno ponavljao: »Zvijezda je zvijezda je zvijezda ...«

Brzo je navukla jaknu od *Calvina Kleina*, traperice iz jednog magazina s jeftinom odjećom, majicu za koju je platila šest dolara i kaubojske čizme koje su je stajale dvjesto dolara. Ova joj je mješavina izvrsno pristajala, pogotovo kad je još svoju raskošnu crnu kosu začesljala

unatrag i splela je u čvrstu, dugačku pletenicu.

Preskočivši doručak uvukla se iza volana svog oguljenog i olupanog Volkswagena. Neil ju je stalno gnjavio da kupi nova kola, ali njoj je njezin VW sasvim odgovarao. Nije bio upadljiv, mogla se u njemu voziti kroz grad doslovce neopaženo, a to je bilo baš ono što je ona i htjela. Glumci. Danas će ih vidjeti još dvadeset. Možda će se napokon pojaviti onaj jedan kojeg traži — onaj pravi — onaj koji će ući u njezin ured i oživjeti lik koji je bila zamislila u svom scenariju.

Bože! Kako su sve ove pripreme za film uzbudljive. Mnogo uzbudljivije od bilo čega čime se dotad bavila.

Rad na filmu. To čovjeku uđe u krv. A ona i Neil zajedno — kakva ekipa!

Smješkajući se zadovoljno, Montana pokrene VW i krene prema svom uredu.

»Ne shvaćam, zašto mi ne možeš nabaviti kopiju tog prokletog scenarija?« urlao je Ross u slušalicu. »Isuse svemogući, Zack, ne tražim od tebe da mi nabaviš mjesto za stolom kod Posljednje večere. Hoću samo taj ušljivi scenarij. Devedeset jebenih stranica. Meni se to čini prilično jednostavan zadatak.« Ljutito je lupkao prstima po staklenom stolu pokraj bazena, dok je slušao Zackov odgovor. A odgovor je glasio da je scenarij za *Ljude s ulice*, po svemu sudeći, pod ključem. Nitko nema kopiju — baš nitko.

Osim što ga imaju George Lancaster i Tony Curtis i Kirk Douglas i Sadie La Salle i sam Bog zna tko još sve. Vjerojatno, pola Hollywooda.

On s gađenjem zalupi telefon. Ross Conti, jedna od najvećih filmskih zvijezda, ganja tu nekakvu ulogu u nekakvom nedojebenom usranom filmu koji je — ni više, ni manje — napisala jedna žena, a pritom još uopće nije vidio scenarij. Koji je njemu kurac? Zar je počeo gubiti daske iz glave, zajedno s kosom?

Ova ga pomisao natjera da u panici odjuri u paviljon kraj bazena. Otkud mu sad to da je počeo gubiti kosu? Kad to uopće nije točno. Ni govora. Pa sad, možda malo. Ali ne toliko da bi se to primjećivalo. Sasvim lako to može prikriti, ako promijeni način češljanja.

Proučavao je svoj odraz u paviljonu, obloženom zrcalima.

Ross Conti. Filmska zvijezda. Još uvijek je on jedan sasvim zgodan kučkin sin. Jedino su on i Paul Newman uspjeli u potpunosti sačuvati svoj izgled. Ostali su se svi raspali po šavovima — udebljali se, oćelavili, upropastili lica operacijama za natezanje kože, nosili loše napravljene perike. Ipak, Sinatra još uvijek dobro izgleda s onim svojim našivenim tupeom. Još uvijek ima onaj par žica koje žene tjeraju da počnu svršavati čim čuju glas čovjeka umornog od života. Zadovoljan sam sobom, Ross se vrati do bazena.

Elaine je stajala u okviru staklenih vrata koja su vodila u dnevnu sobu. Elaine. Njegova žena. Ne izgleda loše za jednog starog bapca. Jedno joj se mora priznati — dobro je održavala svoj izgled, nije pila, nije se ševila naokolo, nili je od njega pravila budalu.

»Dušo«, obrati joj se toplim glasom, »htio bih da učiniš nešto za mene.«

Ona ga odmjeri od glave do pete. Nije bilo dvojbe, raste mu trbuh. Što je posebno bilo uočljivo u ovim kratkim, platnenim hlačama koje je danas obukao. »Učinit ću sve što želiš, Ross, dragi«, rekla je umiljato, »samo ako mi obećaš da ćeš ponovno početi odlaziti na gimnastiku.«

On odglumi iznenađenje i potapše se po želucu. »Misliš da je meni to potrebno?«

»To je potrebno svakome, tko je prošao dvadeset i petu.«

»Kakvo ti je to sad sranje 'svakome tko je prošao dvadeset i petu'?«

»Nikakvo sranje, dragi moj, životna činjenica. Što si stariji, to se više moraš truditi da bi dobro izgledao.«

»Bljezgarija.«

»Istina.«

»Bljezgarija.«

GIGA

Ona uzdahne. »Što si to htio da učinim?«

On se počeo po bradi i žmirne prema njoj onim svojim slavnim modrim okicama. »Nazovi Maralee Gray. Nabavi mi kopiju scenarija novog Neilovog filma, onog o kojem smo razgovarali.«

»Zar ti to ne može nabaviti Zack?«

»Zack ne bi znao izvući mlijeko iz krave, čak i da mu gurneš vime u ruku!«

Elaine kimne. Napokon je počeo razmišljati o stvarima na isti način kao i ona.

»Meni treba Sadie La Salle«, iznenada je prasnuo Ross.

Stvarno je počeo razmišljati na isti način kao i ona. »Hoćeš da vidim mogu li to nekako urediti?« polako je upitala.

Ross je izgledao oduševljen. »Misliš da bi mogla?«

Ona se nasmiješi. »Barem si ti uvijek govorio kako nema toga što ja ne bih mogla postići, kad si nešto zabijem u glavu.«

»Dobro onda, sad ti dajem zadatak. Zabij sebi u glavu da mi osiguraš Sadie La Salle i kopiju tog prokletog scenarija.«

Njezin se smiješak pojača. Njoj ništa nije bilo draže od izazova. »Ross, srce, dogovoreno.«

On joj uzvрати smiješak. »Elaine, srce, kladim se da ćeš uspjeti!«

Napokon bračna sreća i sklad.

»Kupila sam ti nešto«, promrmlja Elaine i pruži mu svilenu Saint Laurent kravatu koju je malo prije ukrala.

On je bio ugodno iznenađen.

»Ti uvijek misliš na svoju zvijezdu, je li tako?« rekao je uz široki smiješak.

Ona kimne. »Uvijek, Ross. Uvijek.«

Maverick's je bio krcat: za barom su stajali u šestoredu, a disko glazba je probijala bubnjiće. Buddy odavno nije bio ovdje — prestao je navraćati ovamo još i prije odlaska na Havaje — još i prije onih dana s debelim, kratkonogim Maxiejem Sholtom. Stresao se kad se sjetio Maxieja. Srećom, uspio se vratiti u stvarnost prije nego što je bilo prekasno. Nema više droga i orgija za Buddy Boyja. Ta je scena strogo za životne gubitake. Jedno je tražiti posao od Šminkera. Ali Maxie Sholto — to je ipak sasvim druga priča.

»Buddy! Baš mi je drago što te vidim. Gdje si se skrivao?«

Buddy mahne rukom barmenu. »Svuda pomalo«, odgovori. »Tu i tamo. Što ima novo?«

»Sve po starom. Posao ide dobro. Jesi li čuo da sam bio u *Hill Street Blues*? Imao sam tekst, čovječe, *tekst*.«

Je li? A zašto onda još uvijek čuči tu, iza bara?

»Baš lijepo«, reče. »Je li Quince tu negdje?«

»Tamo negdje otraga.«

»Hvala.«

On se progura do kraja bara i kroz gužvu na plesnom podiju, te se počne provlačiti uz niz separea, tražeći Quincea.

Našao ga je okruženog s gerlama, naravno. Tri mačke.

Quince. Visok. Crn. Zgodan. I dobar glumac. Igrali su zajedno kod Joy Byron.

»Hej, čovječe«, jednoglasno su uzviknuli i pljesnuli dlan o dlan.

»Sjedaj«, reče Quince. »Pridruži nam se.«

Buddy se zgura na kraj kožom presvučene klupe, dok je Quince prstom upirao u cure. »Ovo je moja gospoja, Luann. Njezina sestra, Chickie. I dobra prijateljica, Shelly.«

Luann je bila prekrasna, čokoladna plavuša. Chickie je bila sitnija, tamnija, sa zubima zbog kojih bi Farrah bila spremna počinuti ubojstvo. Shelly je bila Shelly, djevojka s bazena, vrlo privlačna večeras u duboko izrezanom aero-bik-dresu i tankoj suknjici na preklapanje.

»Hej«, reče Buddy. »Tebe poznam.«

GIGA

»Hej«, odgovori ona. »Buddy Hudson. Gospodin suprug. Gdje si ostavio ženu?«

»Buddy. Oženjen. No, to bih htio vidjeti«, smijao se Quince.

Shelly zakima glavom. »On je oženjen.«

Quince uzdigne jednu obrvu, izražavajući nevjericu i naceri se na Buddyja. »Hajde, reci da to nije istina, čovječe.«

Buddy se namršti. I baš je morao naletjeti na ovu gospodičnu Brbljavicu. Danas naprosto nije njegov dan. Ili noć. »Pa što, oženjen sam i što onda«, promrmljao je.

Quince prasne u smijeh. »Nisam mislio da će doći taj dan kad ćeš se ti uvaliti u *tu* scenu. Što ti se dogodilo?« On se lupi dlanom po čelu. »Znam, znam. Ona sigurno ima osamdeset i tri godine, krcata je love i ima *straaašno* slabo srce. Jesam li pogodio?«

Buddy se još više smrkne. Do vruga, pobjegao je od Angel da se malo opusti. »Aha, tako je, pogodio si«, brzo reče. »Samo što je bliže devedesetj nego osamdesetj. To mi više odgovara, kužiš, više je moja brzina.«

Quince se glasno zahihće. »To je pravi Buddy Boy! Uvijek na oprezu da mu ne promakne velika šansa!«

»Što kažeš za malo boogieja?« upita ga Chickie, drmajuci se u ritmu hita Donne Summer.

»Žao mi je«, umiješa se Shelly. »Ja sam prva pitala.« Ona gurne Buddyja i prisili ga da ustane, zatim se izvuče iza stola, ogrli ga oko vrata i povuče prema gužvi plesača na prostoru za ples.

»Osamdeset i tri godine, da ne bi!« zajedljivo je rekla. »Najviše dvadeset i uz to fantastično izgleda. Vidjela sam je na bazenu. Zašto je skrivaš?«

On slegne ramenima. »Ne skrivam je.«

»Je li? A gdje je onda?«

»A što si ti — lezbička?«

Ona naglom kretnjom gurne svoj trbuh o njegov. »Da slučajno *jesam*, srce, njuškala bih oko vrata tvog stana čim bi ti zamaknuo iza ugla — s obzirom na ono što tamo držiš skriveno.«

On je grubo odgurne i počne izvoditi svoju disko točku. Mogao bi on koješta naučiti Travoltu — stoput je elegant-niji, senzualniji i stoput više seksi od njega. *Gdje je sad Allan Carr, da me vidi?*

Shelly ga je pratila iz pokreta u pokret. Nije uopće bila loša.

Počeo je uživati u plesu. Dugo nije plesao, a kad još imaš i partnericu, koja te ovako dobro prati, onda je to stvarno fantastičan osjećaj.

Prestali su tek kad im je ponestalo sape. Kad je znoj počeo u potočićima teći niz Shellyne gole ruke i vrat. »Hmmm«, kratko je rekla »dobar si.«

»Nisi ni ti loša.«

Vratili su se do stola. »Ja moram biti dobra. Ja sam profesionalka.«

»Profesionalka — u čemu?«

Hladno ga je odmjerila. »U plesu.« Zatim se okrenula da pozdravi nekog momka, koji je u međuvremenu stigao i sjeo uz Chickie. »Jer, bebice, kako je bilo večeras?«

Bebica Jer bio je mlad i zgodan momak, nervoznog pogleda koji je stalno šarao naokolo. On slegne ramenima. »Uvijek isto sranje. Znaš već kako to izgleda.«

»Daaa«, složi se ona, suosjećajući. »Hej — da li se vas dvojica poznajete?« Oni niječno zatresu glavama, odmjeravajući jedan drugoga. »Buddy Hudson — Jericho Crunch«, nastavi Shelly, izigravajući savršenu domaćicu.

Buddy se namršti. Vjerojatno nije dobro čuo zbog muzike. Jericho Crunch! Kakvo mu je to ime? Zvučalo je totalno suludo, kao ime jednog od onih religijskih luđaka!

Jerichove nemirne oči premjere Buddyja. »Ti si glumac?«

»Gdje si me gledao?« brzo upita Buddy.

»Nigdje. I ja sam glumac.«

»Aha. Što si dosad napravio?«

GIGA

Jericho izdeklamira naslove nekoliko poznatih televizijskih produkcija, a onda lizne usnice i nadoda: »Ali sad saro ušao u uži izbor za jednu strašnu stvar. Što je najbolje, mislim da ću to dobiti.«

»Kakva je to stvar?« upita Buddy, naglo zainteresiran.

Jericho se držao vrlo tajnovito. »Ne mogu o tome govoriti.«

»Pilot za neku TV seriju?«

»A-a.«

»Reklamnjak?«

»A-a.«

»Pa što onda?«

»Film. Jedan stvarno pravi, veliki projekt.«

»Televizijski film?«

»A-a. Prava stvar.«

»Kako se zove?«

Jerichove se oči suze. »Misliš da ću ti reći — pa da odmah i ti otrčiš tamo. Nisam lud. Osim toga, na najboljem sam putu da to dobijem. Jedna kuja, koja bira glumce, sva se uspalila na ideju da mene angažira«, cerio se. »Sve ti je jasno, ne?«

Da, Buddyju je sve bilo jasno. I to da mu ova pizda ne kani ništa više reći. Pomislio je na Angel. Znao je da mu ona nije mislila prigovarati. Samo, izabrala je loš trenutak za takve razgovore, trenutak kad je u džepu imao još samo četrdeset i dva baksa, a uz to ni blagog pojma gdje bi mogao drmnuti neku lovu. Pomoć za nezaposlene nije dolazila u obzir. Nikad dosad nije mogao podnijeti pomisao da se petlja s neakvim formularima i papirima i s tim sranjem. I neće valjda sad početi. »Moram brisati«, rekao je i ustao od stola. Gurao se kroz gomilu i duboko je udahnuo zrak, kad je konačno izašao na ulicu.

Shelly je došla za njim. »Hoćeš me odbaciti do kuće?« upitala je.

On ju odmjeri i zaključio da bi mu možda mogla biti od koristi. »Jasno. Kola su mi tamo dolje.«

Hodala je uz njega, vonjajući blago po znoju pomiješanom s mirisom mošusa.

»Kojom se vrstom plesa baviš?« upitao je.

»Umjetničkim plesom«, odgovori ona.

»Striperica, ha?«

»Jedna od najboljih.«

»Čemu tolika skromnost?«

»Jebi se. Ja *jesam* jedna od najboljih i ponosna sam na to.«

Stigli su do kola. On se uvuče u vozačko sjedalo i otvori joj vrata na strani suvozača.

»A ti si glumac«, reče ona, smještajući se udobno na sjedalu. »To sam mogla i misliti.«

»Jedan od najboljih«, dometne on brzo.«

Ona se nasmije. »Aha. Zato voziš ovu hrpu govana.«

»Služi svrsi. Fućka mi se za image.«

»Bolje reci, nemaš drugog izbora nego da ti se fućka.«

»Nije meni baš tako loše.«

Ona izvuče iz torbice smotak marijuane i zapali. »Reći ću ti nešto«, reče i ponudi mu dim, ali on odbije jer — kome treba da ga u ovo doba noći zaustavljaju policajci? »Ti bi mogao biti fantastičan striper. Imaš dobro tijelo *plus* sve prave pokrete.«

On se glasno nasmije. »Šališ se.«

Nije se šalila. »Što ima u tome smiješno? Dobro se plaća i osim toga, danas to već momci masovno rade.«

»Ja sam glumac. Rekao sam ti.«

»To ne znači da se ne bi mogao svući i pokupiti za to lovu.«

»Misliš da je i Sylvester Stallone radio takve stvari da se prehrani?«

GIGA

»Naravno. Ti ne čitaš tračerske rubrike?«

»Ne treba vjerovati svemu što se pročita u tom smeću. A što je s tvojim prijateljem — Brunchom — Crunchom — zidovima Jerihona. Da li se on svlači?«

»Kad skine krpe, on je jad i bijeda. Spuštena ramena, tanke nogice, beznačajan visuljak. On posluhuje tu i tamo — na holivudskim zabavama. Misli da će ga tamo netko otkriti.«

K vragu sve. Buddy posegne za smotkom, uvuče duboki dim i zatim nemarno primijeti:

»Možda dobro misli. Recimo, što je s tim filmom u kojem će navodno dobiti ulogu?«

»Ah, daj, molim te. Valjda mu nisi povjerovao? Ako bi mu se slučajno posrećilo da posluži sendvičem Johnnyja Carsona, Jer bi odmah svima rastrubio kako ga Carson zove u svoj program!«

»Znači, nema nikakvog filma?«

»Išao je na razgovor.«

»Za što?«

Ona se tiho nasmije. »Htio bi ga zajebati, ha?«

Buddy oprezno uvuče kola u slobodan prostor između dva parkirana automobila, točno nasuprot njihove zgrade. »Ovo je slobodna zemlja.«

»Ako ti tako kažeš.«

»Onda, kako se zove taj film?«

»Dođi gore k meni na jedan šmrk. Meni koka uvijek osvježi pamćenje.«

Buddy pomisli na Angel. Lijepu. Naivnu. Kako ga čeka.

A onda se sjeti svojih ušljivih četrdeset i dva dolara. »Može, Zašto ne?«

Gina Germaine je izdržavala menedžera, poslovnog upravitelja, sekretaricu, šminkera, frizera, računovođu, poslovnog savjetnika, instruktora iz glume i dva bivša muža. Na neki način, svi su oni zbog *nečega* bili ovisni o njoj.

Imala je trideset i tri godine — dvadeset i devet za novinare. Plavuša — obojena, prirodna joj je boja kose bila tamnija. Ljepuška, s okruglim, blago izbuljenim plavim očima, prćastim nosom i muškožderskim ustima punim oštrih, bijelih, savršenih zubi. Na Zapadnoj obali Amerike živjelo je tisuće i tisuće djevojaka koje nisu bile ništa manje zgodne od Gine Germaine. Međutim, nju je od svih tih ostalih djevojaka izdvajalo njezino tijelo. Dugačke, vitke noge, mala stražnjica, struk od pedeset centimetara i ogromne grudi. Osamdeset i osam čvrstih, jedrih centimetara s velikim bradavicama boje mliječne čokolade.

Gina Germaine je postala zvijezda zahvaljujući upravo tim svojim zapanjujućim grudima. Kad se s devetnaest godina pojavila na središnjim stranicama Playboyja, Hollywood ju je odmah otkrio. »Odmah ju pošaljite«, zatražila su dva direktora studija, tri visoka službenika korporacija i četiri oduševljena menedžera.

Gina je već bila u gradu. Lukava kurva, Maxie Sholto, kojem nije mogao promaći ovako senzacionalan par sisa, prvi je stigao do nje. »Dopusti da te ja zastupam«, rekao joj je, a lice mu se topilo od lažne srdačnosti. »Dopusti mi da od tebe napravim zvijezdu.«

Ove staromodne, ali tako značajne riječi, i ovog su puta nepogrešivo djelovale. Gina je odmah prekinula svoju ka-kvu-takvu karijeru manekenke i foto-modela u Houstonu, Teksas, i odletjela je s Maxijem u Los Angeles, gdje joj je on povremeno pribavljao po neku epizodnu ulogu. Ništa osobito. Sve dok jednog dana nije ušla u sobu jednog televizijskog urednika, sjela sučelice njemu na stolicu s visokim naslonom i nemarno raširila svoje dugačke, mršave noge, točno onako kako ju je to Maxie naučio.

Urednikove krvlju podlivene oči izbuljile su se od oduševljenja. Gina Germaine je na sebi imala kratku, bijelu minicu, a ispod nje — ništa. Ni hulahupke, ni gaćice. Ništa.

Odmah je dobila ulogu u humorističkoj seriji koja je išla jedanput tjedno i — također, jedanput tjedno — glavnu ulogu u krevetu dotičnog urednika, koji je potom, dvije godine

kasnije, odapeo od moždanog udara.

Gina je žalila za njim. Bio je tako sladak starčić. V drugu ruku, opet, on joj stvarno nije više bio potreban. Televizija ju je učinila zvijezdom, a Maxie svojom suprugom.

Ginina televizijska serija potrajala je pet godina, njezin brak tek koji mjesec duže, ali su se Maxie i ona rastali kao prijatelji, tako da joj je on bio svjedok na njezinom idućem — bučno najavljivanom — vjenčanju s jednim poznatim macho glumcem, kojemu je glavni hobi bio da ju premlati kad god stigne pa se Gina i od njega vrlo brzo rastala.

Privatni joj je život bio totalno spetljan, ali se njezina zvijezda nastavila uspinjati na filmskom nebu. Film napravljen na osnovu televizijske serije, donio je lijepu zaradu od prodanih ulaznica. I sljedeći film donio je gomilu novaca. Gina Germaine je bila jedan od rijetkih izuzetaka — zvijezda malog ekrana koja postiže jednaki uspjeh i na velikom ekranu.

Odjednom su se svi otimali za nju. Svaki film koji je snimila donosio je producentima visoke profite. Koristili su je kao mamac za publiku u filmovima ostarjelih super-zvijezda, čija je slava bila u opadanju, igrala je priglube naivke uz otkačene komičare i redovito je, do monotonije, svaki put iznova drimala grudima, njihala bokovima i svlačila se.

Publika, međutim, nije mislila da je to što ona radi dosadno i uvijek isto. Publika ju je obožavala. Ona je bila njihova Gina. Prekrasan komad zlaćanog mesa. Zvijezda--kurva, sa srcem od suhoga zlata i k tome odgovarajućim sisama. Staromodni tip filmske zvijezde, koji je u njima budio nježne, nostalgичne uspomene na Monroeicu i Mans-fieldicu.

»Ja bih željela da me konačno počnu ozbiljno shvaćati«, gukala je jedne večeri u emisiji Johnnyja Carsona. »Znaš, John, htjela bih jednom igrati u nekom drugačijem filmu — u nekom filmu s društvenom porukom.«

Johnny je samo pogledao u kameru, a lice mu je bilo školski primjer savršenog suzdržavanja — njegov je izraz sve rekao. Gledaoci u studiju su se počeli kuglati od smijeha, a Gina je bila dovoljno pametna da prestane o tome govoriti i vrati se ispršenom poziranju i djetinjastom koketiranju. U njoj je, međutim, kuhalo od osjećaja frustrira-nosti. Zbog čega ona ne bi mogla igrati u ozbiljnim filmovima?

Dva tjedna kasnije upoznala je na jednoj zabavi Neila Grayja. On je bio sa suprugom, ali tako beznačajne prepreke kao što je supruga, nikad nije brinula Ginu. Ono što bi poželjela, to bi i dobila. To je bila jedna od prednosti statusa filmske zvijezde.

Neil Gray je bio ozbiljan s velikim O. On je snimao važne filmove, značajne filmove. Onakve filmove, u kakvima bi ona — Gina je u to bila uvjerena — trebala igrati.

Krenula je nenametljivo. Laskala mu je, upijala svaku njegovu riječ, pazila na to da on jasno uoči njezine zapanjujuće grudi dok bi se naginjala preko njega da dosegne cigaretu, čašu ili zamoči čips u umak od sira. Pričekala je tri dana, a onda ga je nazvala. »Nadam se da vas ne ometam u poslu«, rekla je grlenim glasom, znajući vrlo dobro da ukoliko i na njega djeluje kao sto djeluje na druge muškarce, onda ga sasvim sigurno i te kako »ometa u poslu«. »Ali, vidite, trebao bi mi jedan dobar savjet, a vi mi se nekako činite kao osoba koja bi mi mogla pomoći.«

Njega je to zabavljalo, ali je istodobno u njemu probudilo znatiželju i zanimanje. Znao je da »dobar savjet« znači zapravo »dobro fukanje«. I on i Gina su dobro poznavali holivudski jezik. Ručak. U njezinoj kući. Vili okruženoj visokim zidom, na San Ysidro Driven.

Nakon salate Nicoise uslijedila je solidna ševa. Ni on, ni ona nisu bili skloni gubljenju vremena.

Njihov sljedeći rendez-vous odigrao se dva tjedna kasnije. Po istom scenariju.

Nisu mnogo razgovarali, ali Gini to nije smetalo. Kad neki muškarac jednom utone među njezine divne sise, uvijek će se vraćati po još. Bit će sasvim dovoljno vremena i za razgovor. Proučavala je Montanu na onoj večeri koju su Grayjevi priredili u Bistrou kako bi najavili snimanje svog filma. Ona je tamo došla s Chetom Barnesom. Neil se usrao od straha kad ju je vidio. Međutim, nije se trebao brinuti — ona zna kako se treba ponašati. Čak je uljudno

GIGA

čavrljala s Montanom, pričala joj o svojem scenariju koji je pisala. Odnosno, nije ga još počela pisati, ali je imala čvrstu namjeru.

Tako znači, Ljudi s ulice će biti Neilov novi film. Idućeg dana, Gina je nazvala svog menedžera, Sadie La Salle, i zatražila od nje kopiju scenarija.

»Nitko još nije vidio taj scenarij«, odsječno je odgovorila Sadie. »Osim toga, mislim da to nije nešto što bi tebi odgovaralo. Koliko čujem, to je priča o dva policajca, jednom starijem i jednom mladom.«

»Pa, mora biti i ženskih uloga«, prekinula ju je Gina zlovoljno.

»Pretpostavljam da ih ima. Ali to nisu glavne uloge. Sigurna sam da taj film ne bi bio pravi medij za talent Gine Germaine.« Sadie zastane. »A sad, draga, reci mi — jesi li pročitala A sa bebom ih je...?«

»Nisam«, obreknula se Gina. »Nabavi mi kopiju scenarija Neilovog filma, Sadie. Dopusti meni da ja odlučim je li to pravi medij za talent Gine Germaine ili nije.«

Kad ju je Neil nazvao i predložio vikend u Palm Beachu, Gina nije nimalo oklijevala, odmah je pristala.

»Samo da znaš, sve će biti odvojeno«, upozoravao ju je Neil. »Sobe, putovanje, sve.«

»Naravno«, složila se Gina.

»Možda ćeš se dosađivati. Ja ću morati dosta vremena provesti s Pamelom i Georgeom.«

»Ponijet ću neku knjigu.«

Ponijela je knjigu, ali je nije ni otvorila. Ukrala je iz Neilovog kovčega kopiju scenarija za *Ljude s ulice* iste sekunde, čim je on izašao iz svog apartmana, koji je vratima bio povezan s njezinim, i pročitala je čitav scenarij u ciglih pedeset i pet minuta. Zatim ga je još jednom pročitala od početka do kraja, ali se ovog puta koncentrirala na ulogu Nikki. U glavi joj je šumjelo od uzbuđenja, tijelo joj je vibriralo od struje adrenalina.

NIKKI — RANE DVADESETE — NEISKVARENA LJEPOTICA — FANTASTIČNO TIJELO ALI NIŠTA PRENAGLAŠENO — PRIRODNA PLAVUŠA — IZVJESNA NEVINOST U IZRAZU I PONAŠANJU.

Ja bih mogla igrati Nikki. Mogla bih. Mogla bih.

Osim toga, to je bila divna uloga. Na neki način, katalizator između dvije muške uloge. Kćer jednoga. Djevojka drugoga.

To bih ja mogla fantastično odigrati.

Za tu je ulogu previše stara.

Ja oduvijek izgledam mlada nego što sam uistinu.

Teško bi se za nju moglo reći da je neiskvarena.

To se može prikriti dobrom glumom.

Njezino fantastično tijelo imalo je i te kako prenaglašene atribute.

Gluposti. Držat ću dijetu. Stegnut ću sise. Jebemu, sasvim ću prestati jesti, ako to bude potrebno.

Nevinost?

Kao da se to ne može isfulirati!

Jedva je čekala da se Neil vrati. Izgledao je umorno i zbunjeno. Ona ga zagrlila i povede do kreveta.

»Pamela je neiskrena stara ptičurina«, uspio je reći prije nego što mu je otvorila patent na hlačama.

»Stvarno?« upitala je. »A zašto?«

»Zato što ...«, počeo je i zaječao. Imala ga je u ustima i pušila mu ga kao da joj o tome ovisi život — što je, u neku ruku, bilo točno.

Kad su sletjeli u Los Angeles, Neil joj je užurbano izdavao naredbe dok su izlazili iz aviona.

»Ti pričekaj pet minuta, tako je bolje. Ja idem naprijed.«

GIGA

Gina uvrijeđeno napući usta. »Sram te je da te netko vidi sa mnom?«

»Ne budi smiješna. Dogovorili smo se za diskreciju.«

Ona uzdahne. »U redu. Ali, brzo ću te vidjeti, obećaješ?«

»Brže nego što misliš.« Kratko ju je cmoknuo u obraz i požurio naprijed.

Velika većina muškaraca su takve svinje. Ali — baš ju briga. Ona *njih* iskorištava. A ne oni nju. Njezin je život bio prepun »poslovnih ševa«, kako je ona to nazivala — to jest, muškaraca koji su joj na neki način mogli u nečemu pomoći: da napreduje u svom poslu, da pametnije uloži svoju zbirku akcija (ta je zbirka, usput rečeno, bila prilično impresivna), da ne mora previše brinuti oko svojih nekretnina (tri kuće u Beverly Hillsu i jedan blok poslovnih zgrada) — ili joj općenito pomoći savjetom u svim mogućim stvarima, od poreza do abortusa. Gina je uvijek birala najbolje ljude za sve što bi joj trebalo i nikad nije plaćala. Lista njezinih trenutno aktualnih ljubavnika uključivala je jednog španjolskog mogula na području nekretnina, jednog brazilskog poslovnog genija, jednog vrlo bogatog Arapa (on ju je opskrbljivao nakitom — to jest, ona je kupovala nakit kod *Freda* i *Tiffanyja* svaki put kad bi on došao u grad), zatim najboljeg advokata, najboljeg knjigovođu i najboljeg ginekologa u Beverly Hillsu.

Još joj je preostala žarka želja da dobije jednog senatora u svom životu, ali još dosad nije uspjela upoznati Teddyja Kennedyja, čija ju je slava privlačila, kao što gladnog komarca privlači koža nekog debeljka.

Na Neila Gray ja je gledala kao na daljnju stepenicu u svojoj karijeri. Slobodno može postupati s njom kako god ga je volja. Jer — sve će on to platiti. Na ovaj ili na onaj način. Ona će se već pobrinuti za to.

* * *

Neil je djelovao umorno. Montana ga poljubi u oba obraza i reče: »Iznenadenje! Mislila sam da je dobro da dođem, jer ovako možemo razgovarati putem do kuće.«

On se osvrne iza sebe. Hvala Bogu da je inzistirao na tome da on pođe naprijed. Brzo je uhvatio Montanu pod ruku i rekao: »Divno, draga. Ti si upravo ono što mi je potrebno nakon vikenda s Pamelom i Georgeom.« Držeći je čvrsto za mišiću, on ju žurnim koracima izvede iz terminala.

»Onda?« upita ona. »Ne mogu više čekati. Imamo li ili nemamo velikog Georgea Lancastera?«

»Nećeš mi vjerovati kad ti kažem«, odgovori on žureći prema limuzini s već otvorenim vratima, uz koju je čekao vozač u uniformi. »Ali ja to još uvijek ne znam.«

»Hej?« ispitivao je Buddy. »Ti se stvarno furaš na to sranje?«

Shelly kroz smotanu novčanicu ušmrkne tanku crtu bijelog praška sa stola čija je gornja ploča bila zrcalo. »Naravno. Zar ne šmrču svi?«

»Daa. Tu u Hollywoodu je tako, pretpostavljam.« Nemirno je šetao po njezinom neurednom stanu. »I mene je to bilo ćopilo i držalo me neko vrijeme, ali me je onda počelo gnjaviti.«

»Gnjaviti«, ponovi ona i naceri se. »Ostao si bez love, hoćeš reći, pa si više nisi mogao priuštiti naviku. Točno?«

»Znaš nešto?« Dohvatio je album s fotografijama i nezainteresirano ga počeo listati. »Imaš jako pogan jezik.«

Ona požudno ušmrkne još malo koke. »To su mi već i drugi govorili — *gospodine* oženjeni.«

»No, je li ti se osvježilo pamćenje?« upitao je.

Ona se lijeno protegne. »Žuriš se?«

Aha. Žurio se. Htio se što prije vratiti kod svoje Angel. »Ne žurim.«

»Onda se opusti malo. Skini hlače.« Zijevnula je. »Ako hoćeš, popušit ću ti tako da će ti se

GIGA

pušiti u mozgu.« Nasmijala se. »Dobar štos. Jesi skužio?«

On uzdahne. »Shelly. Shelly, koga ti kuhaš? Ovdje smo samo ti i ja, a ja mislim da smo se nas dvoje prokužili.«

»Imaš pravo. No, ako ti ikad bude nužda... Ja sam u tome najbolja u gradu. To mi je reklo najmanje stotinu momaka. I znaš što, drug? Ja to dobro radim zato što u tome uživam — *obožavam* pušiti.« Opet se nasmije. »Jesi li siguran da ne želiš jednu audiciju na brzaka?«

»Sasvim siguran, hvala ti.« U njoj je bilo nečega, što ga je podsjećalo na njega, naravno, iz vremena prije nego što je upoznao Angel. Drska samouvjerenja propalica. Majstor za brzo pariranje riječima i brzu erekciju.

»Pa...« Ona ustane i povuče traku s kojom je bila pričvršćena njezina suknjica na preklapanje.

»Kad si već toliko siguran...« Suknja padne na pod, a ona zarije prste u izrez aerobic-dresa i povuče ga dolje.

»Hej«, brzo reče Buddy. »Dosta. Zvučiš kao kurva.«

»Kurva uvijek prepoznava kurvu«, izazivala je ona i skinula do kraja dres.

On se namršti. »Zar smo se nas dvoje već ranije negdje sreli?«

»Aha! Sjetio si se.« Ona pođe prema njemu, gola, preplanula od sunca, u cipelama s visokim potpeticama.

On ustukne. »Ja idem doma.«

»Zar ne želiš saznati gdje smo se sreli?«

»Mislim da ću sasvim mirno spavati i bez toga.«

»Ah, Buddy. Daj da ti ga popušim. Hajde, daj, hoćeš? Vidiš kako te lijepo molim.«

Hodao je natraške sve do vrata. S rukom iza leđa pomakao je rezu i izašao. »Vidimo se na bazenu, mala. Nemoj se prehladiti.«

Ona mu prostački isplazi jezik. »Film u kojem Jer peca ulogu zove se *Ljudi s ulice*. Producent je Oliver Easterne. Idi i probaj, možda ti se posreći.«

»Hej — *u redu*. Hoću.« Preskakivao je po dvije stube odjednom. Samo trideset sekundi kasnije gurao je ključ u vrata svog stana i zva: »Angel, dušo. Vratio sam se.«

»Naprosto ne mogu vjerovati da ti taj kurvin sin neće reći 'da' ili 'ne'. Čitava svrha tvog odlaska tamo bila je da konačno dobiješ njegov odgovor.«

»Misliš da ja toga nisam svjestan«, jetko odgovori Neil.

Sjedili su na njihovom king-size krevetu. Ona je imala na nosu velike naočale za čitanje i bila je odjevena u mušku košulju, dugačke je noge ispružila ispred sebe, a teška, crna kosa padala joj je do struka, poput zastora.

Neil je bio u pidžami. Izgledao je umoran i iscrpljen. Dva dana s Ginom Germaine iscrpila bi svakoga. Posustali bi čak i Warren Beatty ili Ryan O'Neal. Gina se voljela fukati. Ispravak.

Neil nije bio načisto da li se ona fuka zato što se voli fukati, ili se fuka zato da bi je voljeli.

Zanimljiv problem. Ali ne njegov. On je nju želio samo i isključivo zbog jedne stvari.

»Zvijezde!« prezirno je frknula Montana. »Sve od reda sami odvrtni gnjavatori.« Dohvatila je kutiju *Salema*, izvukla jednu cigaretu i zapalila. »Pravi je razlog zbog kojeg ti George Lancaster neće dati konačan odgovor to što se boji da ćeš ti, ako on odbije, ponuditi tu ulogu nekome drugome, a to njegov ego ne bi mogao podnijeti.«

Neil se počese po bradi. »Pravi je problem Pamela. U *toj* kući ona drži muda.«

»I? Da li ih stišće tako da on kaže 'da' ili tako da on kaže 'ne'?«

»Mislim da se još nije odlučila. Sviđa joj se ideja da George opet snima, ali joj se ne sviđa ideja da se on bez nje skita po Hollywoodu.«

»Ah«, Montana zakima glavom s puno razumijevanja. »Gospoda se boji ambicioznih šesnaestogodišnjih nimfeta, koje bi mogle zagrijati kosti njezinog starkelje.«

On ju pogleda sa smiješkom. »Ti još nikad nisi srela Pamelu, zar ne? Jedino što bi nju moglo uplašiti bila bi odluka vlade SAD da joj oduzme novac.«

GIGA

»Jedva čekam da je upoznam.«

»Tebi će se ona svidjeti.«

»Hoćeš se kladiti?«

»Nikad se ne kladim s osobama koje imaju sreće u životu.«

Smiješak preleti Montani preko lica i ona gurne naočale s lica u kosu. »Kakav šarmer!«

»Naravno.«

Ona ispruži ruke. »Dodi ovamo, šarmeru.« »Boli me glava.«

»Neil! Po svim pravilima, to je *moja* isprika!« »Stvarno me boli«, uvjeravao ju je.

Ona ustane iz kreveta i otapka u kupaonicu. »Donijet ću ti pilulu«, rekla je suosjećajno.

Vikend u Palm Beachu, s Georgeom Lancasterom i Pamelom London, nikako nije mogao biti ugodan. Neil je izgledao potpuno iscrpljen. A ni ona u posljednje vrijeme nije, zapravo, imala želje za seksom — iako je već prošlo nekoliko tjedana. Naravno, s Neilom je seks još uvijek bio veličanstven, ali dovoljno su dugo zajedno da prestanu osjećati potrebu da to čine baš svake noći, a u ovom je trenutku posao za oboje postao glavna strast. Osim toga, pripreme za snimanje nisu nimalo lak posao i ona je osjećala da je on mnogo više zabrinut nego što to izgleda.

Uzela je iz bočice dva aspirina, napunila čašu s vodom i vratila se u spavaću sobu. »Znači«, rekla je, pružajući mu pilule, »moramo čekati da se on odluči — je li tako?«

On brzo proguta pilule, izbjegavajući njezin pogled. Nije ga boljela glava, ali nakon svega što je prošao sa Ginom, nikakav dodatni fizički napor jednostavno nije dolazio u obzir. »George i Pamela će za četrnaest dana doći ovamo. Onda ćemo dobiti odgovor«, rekao je. Isuse! Tako se osjećao krivim. Nije mu bilo potrebno njezino suosjećanje, od toga mu je bilo samo još gore.

»Kraljevski posjet. Kako je to lijepo!« rugala se Montana.

»A ja te uvjeravam da će ti se oboje svidjeti, i on i ona.«

Montana samo cinički podigne jednu obrvu.

Angel je čula Buddyja kad je ušao u stan. Iako je već bilo skoro tri sata ujutro, nije ni pokušao ući tiho. Zalupio je vratima, zazvao ju i upalio sva svjetla.

Ona je ležala na trbuhu, u krevetu, tiho i nepomično. Isprva, odmah nakon što je on onako izašao, silno je bila čeznula za tim da se vrati. Ali, kako su prolazili sati, a on se nije potrudio čak ni da je nazove, počela se prvo osjećati uvrijeđenom, a zatim se naljutila. Što je to u njoj što ljude navodi da se prema njoj tako ponašaju? Zbog čega svi — prije ili kasnije — počnu s njom loše postupati? Ona je čitav svoj život provela ispričavajući se svima i svakome što je uopće živa. S Buddyjem je sve to trebalo napokon prestati. On je bio njezin novi početak, početak stvaranja njezine vlastite obitelji.

Muškarci: zar je njezina pomajka nije uvijek upozoravala kakvi su oni zapravo?

»Angel?« prošapće Buddy tiho.

Muškarci: nikad im nemoj vjerovati.

»Jesi li budna, slatka moja?« upitao je malo glasnije.

Muškarci: svi oni imaju prljave navike i prljave misli.

On joj počne masirati leđa.

»Angel, dušo?«

Muškarci: uvijek im je na pameti ona stvar.

On je polako zavukao ruke pod pokrivač.

Muškarci: ako im popustiš, nikad te više neće poštovati.

On strgne pokrivače s njezinog nepomičnog tijela. Imala je na sebi svoju kratku, plavu spavaćicu s odgovarajućim gaćicama.

»Jesi li budna?«

Ostala je šutke i nepomično ležati na trbuhu, čvrsto stisnutih očiju.

GIGA

Buddy se nije dao smesti. Zavukao je prste pod gumu gaćica i strgnuo ih s nje.

Ona ništa nije rekla. Zašto bi? Ionako je bila ljuta na njega.

On joj razdvoji noge, sagne se i uvuče jezik u njezinu vlažnu toplinu poput kakve smrtonosno ledene zmiје.

Zašto mu je jezik tako hladan? Zašto je odjednom počela drhtati od užitka? Zašto nije mogla ostati ljuta na njega?

»Ohhh ... Buddy ...« Riječi su zalepršale s njezinih usnica poput latica s procvalog stabla.

On podigne načas glavu i upita: »Ne ljutiš se na mene, dušo, zar ne?«

Ona tiho uzdahne i promrmlja: »Ugasi svjetlo, Buddy. Molim te ...«

On na brzinu svuče hlače. »A zašto? Zar možda hoćeš nešto sakriti?« Isuse, kako ga je uzбудila! On joj još više raširi noge i zamijeni jezik s nečim što je za nju čuvao čitave večeri.

Deke Andrews se odvezao podzemnom željeznicom do Queensa i proveo je jutro obilazeći parkirališta prodavača rabljenih automobila na Queens Boulevardu.

Naposljedku je našao što je tražio: mali smeđi kombi s otrcanim zastorima na stražnjem prozoru. Bio je star pet godina i prema onome što je pokazivao brojač, prešao je prilično mnogo kilometara.

»Koliko?« upitao je trgovca u košulji.

Trgovac je na brzinu procijenio potencijalnog kupca. »Piše na njemu«, napokon odgovori.

»Znam«, reče Deke, »ali to nikad nećete dobiti.«

»Tko kaže?«

»Ne vrijedi toliko. Treba na njemu raditi.«

»Otkud ti to znaš?«

»Vidim.«

»Nisi ga još ni probao voziti.«

»Vidim.«

Trgovac ispljune na pod izvakanu kaugumu. »Mogu spustiti stotku.«

»Tri stotine.«

»Toliko bih ja trebao zaraditi na njemu.«

»U gotovini.«

Radoznalost prevlada kod trgovca. »Zar ga nećeš isprobati?«

»Vozit ću ga kad ga odvezem odavde. Jesmo li se pogodili?«

Trgovac kimne. Da je momak ustrajao, spustio bi on i četiri stotine. Motor je u tom kombiju čisto smeće.

Otišli su zajedno u ured i zaključili posao.

Petnaest minuta kasnije, Deke se odvezao s parkirališta u svom kombiju.

On je znao da motor ništa ne valja, ali je isto tako znao da će, kad on završi s poslom na njemu, taj motor raditi kao urica. Deke je umio popraviti svaki auto.

Joey je rekla: »Imaš kola?«

Deke je odgovorio; »Nemam. Imao sam. Imao sam Mustanga. To je bio —«

»Sraaa ... nje!«

»Molim?«

»Baš mi se prohtjelo malo provozati. Do Atlantic Cityja, recimo. Bilo bi gala, ha? Mogli bismo ono raditi vani, na plaži.«

»Raditi — što?«

»Isss-use! Neki put naprosto ne mogu vjerovati da možeš biti toliko blesav. Sastajemo se već tri tjedna. Što misliš da bismo tamo radili? Kule od pijeska?«

»Oprosti. Ja...«

»Nemoj se ispričavati. Ne volim kad se ispričavaš.«

GIGA

»Mogao bih možda nabaviti kola.«

»Kako?«

»Iz garaže u kojoj radim.« »Kad?«

»Ne znam. Morao bih pričekati da dovezu neka kola na popravak i ostave ih preko noći.«

»Sraaa ... nje!« »Što ti je?«

»Ja se hoću noćas voziti.« »Ali, to nije moguće.«

»Onda mislim da ću raditi. Ti sad najbolje idi doma.« »Ne! Nabavit ću neki auto.« »Da? Jesi li siguran, kauboju?« »Siguran sam.«

Vozio je kombi polako i oprezno. Ne bi bilo dobro da ga zaustave. Provezao se pokraj aerodroma Kennedy, skrenuo s glavnog auto-puta i potražio mirnu, sporednu cestu. Kad ju je našao, parkirao je i otvorio poklopac motora. Motor nije bio ni bolji, ni gori od onoga što je očekivao. Nekoliko dana marljivog rada i bit će kao nov.

Zadovoljan, on se ponovno vrati u Queens, parkira kombi u blizini stanice i odveze se s podzemnom natrag u New York.

Njegova ga je soba čekala. Nekoliko bezličnih kvadratnih metara. Krevet, komoda, njegovih nekoliko stvari.

Samo mu je nekoliko minuta bilo potrebno da se spakira. A onda je, napokon, krenuo u svoj pohod.

Ručak: *Bistro*, vrtni restoran.

Glumci: Elaine Conti, Maralee Gray, Karen Lancaster. Jelovnik: salata, salata, salata.

Ništa što deblja. Sve su tri na permanentnoj dijeti. Tema: Tračevi.

Karen kaže Maralee: »Izgledaš apsolutno senzacionalno. Palm Springs ti je očito godio.«

Maralee, nasmiješeno: »I te kako. Upoznala sam jednog vrlo zanimljivog muškarca koji se zove Randy Felix.« Elaine: »I — je li opravdao *svoje ime*?«*

Maralee: »Otkud bih *ja* to mogla znati? To nije bila *takva* vrsta poznanstva.«

Karen, cinički: »Ne *postoji* nikakva drugačija vrsta.«

Maralee: »Randy se bavi očuvanjem prirodnog okoliša.«

Karen, sarkastično: »Stvarno?«

Elaine, praktično: »Koliko ima godina? Je li ima novaca?«

Maralee, smijući se: »Ne znam i to me puno ne zanima. Ne namjeravam se *udati* za njega.«

Elaine: »A što *namjeravaš*?«

Karen: »Namjerava se jednom djetetu zavući u hlače. I kad to dijete dolazi ovamo?«

Maralee, uvrijeđeno: »Nije on nikakvo dijete. Ima najmanje dvadeset i šest godina, ili možda dvadeset i sedam. I — u stvari — uskoro dolazi u L. A. Ovdje ima stan.«

Karen i Elaine, jednoglasno: »Aha.«

Maralee: »Bože! Kakve ste vi kučke.«

Karen: »Nema ničeg lošeg u tome da te netko povali.«

Maralee: »Ja nisam ni rekla da ima. I ako se, kojim slučajem, odlučim istražiti što se krije pod hlačama 'jadnog djeteta', obećajem ti da ću te o tome izvjestiti, Karen, draga.«

Karen: »U detalje! Hoću detalje! Koliki mu je i da li zna dobro lizati.« »Karen!«

»Ispričavam se, ispričavam se. Neću više. Evo — šutim.«

Ove je tri žene vezivalo čvrsto prijateljstvo. Kretale su se u istim krugovima i zanimale su ih iste stvari: odjeća, novac i seks. Osim toga, vezivalo ih je i to što nijedna od njih nije imala djece — Karen zato što ih nije željela, Maralee zato što je u braku s Neilom imala dva spontana pobačaja pa je nakon toga odustala, a Elaine zato što nije mogla zanijeti, mada ta činjenica nikad nije mučila ni nju, ni Rossa.

»Oh! Pogledajte, molim vas, tko je upravo ušao«, reče Karen.

Tri para očiju, zaštićenih s tri para različitih skupih optičkih pomagala, ispitivački su se okrenula prema ulazu. Tamo je, prikladno odjevena u *Ungarovu* bijelu, svilenu haljinu i kaputić, s *Cartierovim* dijamantima za dan, stajala Bibi Sutton.

Dakle, Bibi je morala imati najmanje pedeset, ako ne i više. Ali, u ovih dvadeset godina, koliko uživa status jedne od takozvanih društvenih lafica iz elite Beverly Hillsa, nije se postarala ni dana. Koža joj je bila glatka, njegovana i blago preplanula, kosa gusta, zagasito bakrene boje, stas zaobljen, ali bez i jednog jedinog centimetra sala. Govorilo se da je ona u svojoj domovini, Francuskoj, bila novinarka i da su je jednog dana poslali da intervjuira američku filmsku zvijezdu, Adama Suttona, u njegovom hotelu u Parizu. Također se pričalo da nije bila novinarka, nego skupa call--girla, koja je Adamu svake noći dolazila u njegov apartman u hotelu *Georges V.* Besplatno.

Koga je još za to bilo briga? To se dogodilo prije mnogo godina i — bez obzira što je Bibi tada bila, sad je bila dama s kojom se moralo računati.

Bibi Sutton je određivala nove trendove. Ona je mogla učiniti uspješnim ili uništiti nekog modnog kreatora, neki restoran, nekog slikara ili neku od službi koje nude ugostiteljske usluge za kućne zabave. Ako bi ona udarila na nešto ili nekoga svoj žig odobravanja, tome je bio osiguran uspjeh. Bibi je imala utjecaja, stila i prodornosti. A uz to još i francuski naglasak, koji je i nakon dvadeset godina zvučao kao Bardotica kad ima loš dan. Bibi je brižno nje-

* *Randy Felix* bi otprilike u prijevodu bio Srećko Jebečko — op. prev.

govala svoj loš engleski — to je bio dio njezine karizme.

Za razliku od svoje žene, Adam Sutton je bio visoki muškarac tihoga glasa i suzdržana ponašanja. Sjajan glumac s dva Oscara. Sa svoje šezdeset i dvije godine, još uvijek je bio zvijezda i istaknuti član hollywoodske zajednice.

Bibi i Adam su imali dvoje djece, jednu djevojku od osamnaest godina na koledžu u Bostonu i jednog dječaka od devetnaest, na Harvardu. Govorkalo se da je Bibi rodila još jedno dijete prije braka s Adamom — kao posljedicu strastvene ljubavne afere s Georgesom Lancasterom. Bibi je to uporno negirala. »Prljava laž«, rekla je jednom novinaru koji je bio dovoljno hrabar (ili dovoljno glup) da ju o tome nešto pita. I govorkanja su nakon toga prestala.

Bibi i Adam Sutton bili su kraljevski par Hollywooda. Savršeno skladan par. Bogati.

Prihvaćeni u društvu. Moćni.

»Hmmm...«, mrmljala je Karen. »Kako bih *uživala* da mi jednom uspije uhvatiti Bibi s hulahupkama ispod koljena.« Nju je oduvijek zabavljala pomisao na strastvene zagrljaje Bibi i njezinog oca od prije toliko godina.

Maralee obliže usnice. »A ja bih voljela jedne tamne noći uhvatiti starog Adama u krevetu. Po mogućnosti, sa mnom.«

Karen ju zapanjeno pogleda. »Adama Suttona! Ne misliš to valjda ozbiljno? Kladila bih se da je on najdosadniji ljubavnik u Beverly Hillsu!«

»Tko to može znati?« odbrusi Maralee zajedljivo.

»Ja sigurno ne«, odvrati Karen. »U stvari, da me ubiješ ne bih se mogla sjetiti nekoga tko bi to mogao znati. Taj se čovjek ne ševi izvan svoje kuće.«

»Kakav čudak«, reče Maralee.

Elaine ih nije slušala. Skočila je na noge i zaletila se u punoj brzini prema Bibi.

»Draga!« viknule su obje u jedan glas. Pusa, pusa — obraz uz obraz. Usnice ne dotiču kožu.

»Kako si mi?« To još uvijek jednoglasno. »*Divno* izgledaš.«

S time je ritual bio završen. »Bibi«, brzo reče Elaine, »planiram napraviti jedan mali *soiree* dvadeset i četvrtog ovog mjeseca. To je petak. Ništa veliko, Ali, čitavu vječnost već nikako ne uspijevam pronaći malo vremena da nešto priredim. Ross je stalno zauzet. Zaboga — ne moram *tebi* tumačiti kako to izgleda. Hoćete li moći doći, ti i Adam?«

»Zlatica!« Bibi je izgledala šokirana. »Eh! Kako znam? Ti misliš ja *nešto* znam bez moj knjiga? Nazovi. Jaaako rado dođemo, ako slobodni. OK, zlatica?«

»Da, dobro, nazvat ću te kasnije«, poslušno reče Elaine. Bilo bi nezamislivo planirati zabavu za ovaj dan kad Suttoni ne mogu doći. I ona se brzo vrati za svoj stol u mondenom, suncem obasjanom vrtnom restoranu.

»No, jesi li imala sreće?« upita Karen, koja je uvijek sve znala.

»Moram je kasnije nazvati«, mrzovoljno odgovori Elaine. »Ona ništa ne zna bez svoje knjige.«

»Sere«, primijeti Karen jezgrovito. »Ona se *nikad* ne želi obavezati, bez obzira o čemu se radi, sve dok nije sigurna da se iste večeri u gradu ne događa nešto bolje. Jednom, prije mnogo godina, moj je tata za nju priredio rođendansku zabavu, a ona je u zadnji čas otkazala i otišla na neku bezveznu večeru u čast Hruščova. Tatica je bio izvan sebe od *bijesa*.«

»Mogu misliti«, složi se Maralee. »*Moj* je tata angažirao Adama u dva svoja filma, a ona *još uvijek* ne zove taticu na njihove prijeme, samo zato što se jednom prilikom nije pojavio na nekoj od njezinih specijalnih večera.«

Elaine je zurila u svoje prijateljice. Ponekad bi je u njihovom društvu uhvatio silno neugodan osjećaj nesigurnosti. Njih dvije su bile tako sigurne u sebe. A bilo bi čudno da nisu. Obje su odrasle u Beverly Hillsu i oduvijek su iza sebe imale bogate i slavne očeve, oduvijek su imale novaca i koga god bi izabrale da se za njega udaju, taj bi uvijek bio prihvaćen. Pravo na sve te prednosti, stekle su rođenjem. Mala Etta Grodinski iz Bronxa morala se boriti za sve što je u životu postigla. Nije to bio nimalo lak posao udati se za filmsku zvijezdu, snaći se kao

domaćica u golemoj kući u Beverly Hillsu, preobraziti se u privlačnu i zakučastim društvenim igrama vičnu Elaine Conti. Ona neraspoločeno dohvati čašu i otpije gutljaj bijelog vina.

Trebala bi se smatrati sretnom. Ove su žene tvoje prijateljice. One te prihvaćaju. One te vole. Pričaju ti o svojim plastičnim kirurzima i ginekolozima, o odjeći i šminki. Ti si sad jedna od njih. Jesi. Ne smiješ to nikad zaboraviti.

Etta. Elaine. Kako je brižljivo skrivala svoje podrijetlo. Njezini roditelji, još uvijek obadvoje živi, odavno su se preselili iz Bronxa u udobnu kuću na Long Islandu. Međutim, ona ih do dana današnjeg nikad nije pozvala da je posjete u Beverly Hillsu. Oni do dana današnjeg nisu upoznali Rossa. Elaine bi ih nazvala jedanput tjedno i jedanput mjesečno bi im poslala ček. Oni su bili dragi, jednostavni ljudi. Oni se nikada ne bi snašli u njezinom svijetu.

Ti se njih sramiš, Elaine.

Nije istina, nije istina.

»Pogledajte, tko je to s Bibi«, reče Karen.

Sve tri pogledaju prema Bibinom kavaliru, koji je zakasnio i sad se žurio kroz prepuni restoran prema njezinom stolu.

»Pa to je samo Wolfie Schweicker«, prezirno reče Ma-ralee.

»Zaboga! Na trenutak mi se učinilo da je neki muškarac!« uzvikne Karen. »Izgleda nekako drugačije. Što je to učinio?«

»Izgubio oko osamnaest kila«, reče Elaine, priključujući se razgovoru.

»Tako je«, zadivljeno će Karen. »Čovjek je definitivno dobio liniju.«

Wolfgang Schweicker. Profesionalni šetač. Taj se naziv koristio za svakog imućnog muškarca s mnogo znanaca i prijatelja u krugovima visokog društva, koji bi pratio udate dame — kad bi njihovi muževi bili spriječeni — na razne premijere, otvorenja izložbi ili u restorane, to jest svuda gdje su se one naprosto *morale* pojaviti. Nancy Reagan je imala svog šetača. Wolfie Schweicker je bio Bibin ekvivalent. Donedavno zadržigao od debljine, Wolfie je uspio toliko smršaviti da je sad bio samo debeljuškast. Imao je okruglo lice, kratke noge i bio je odjeven u najskuplje stvari koje je *Gucci* mogao ponuditi. Imao je pedeset i koju godinu i bio je vlasnik lanca trgovina sa specijalno dizajniranom opremom za kupaonice, s ispostavama širom Amerike. Svi su obožavali Wolfieja. On je bio tako duhovit. Ali — on je pripadao Bibi Sutton i nikada joj nije bio nevjeran.-

»Znate li vi«, rekla je Maralee, tuckajući svojim savršeno manikiranim noktima po stolu, »da sam jednom pozvala Wolfieja na kasni doručak. On me je isti čas upitao dolaze li Bibi i Adam. U to vrijeme sam još bila udana za Neila, a njemu se Bibi upravo *gadila* i to uopće nije skrivao. Zvao ju je — društveno precijenjenom francuskom pičkom!« Maralee se zahioće sjetivši se toga. »No, dakle, ja sam njemu rekla ne i on je meni rekao ne. Možete si vi to zamisliti? Nije htio doći bez nje čak ni na običan *doručak*.«

Ručak je protekao u poplavi tračeva, podmetanja i općenitih zlobnih zajedljivosti. Reputacije, ljubavne veze, nadarenost i izgled — sve se to bezobzirno i ravnodušno seciralo i cjepkalo u komadiće. Elaine je zatražila račun i platila s American Express karticom. Karen je odjurila k svom psihoanalitičaru, a Elaine i Maralee su šetale ispred ulaza u restoran i čekale da im uslužni čuvar parkirališta doveze njihove automobile.

Maralee je podigla svoje tamne naočale u kosu, zapiljila se zavjerenički u svoju prijateljicu i nervozno upitala: »Dakle, što misliš?«

Elaine je stručnjački razgledala svježe operirano lice svoje prijateljice. Nije zabadava bila udana za plastičnog kirurga, naučila je ponešto o tim stvarima. »Izvršno«, izjavila je nakon detaljne inspekcije. »Stvarno prvoklasan rad.«

Maralee je sjala od sreće. »Stvarno tako misliš?«

»Zar bih ti lagala?«

»Naravno da ne bi.«

GIGA

Čuvar parkirališta je dovezao za Maralee njezin potpuno novi Porsche Turbo Carrera. Ona je od Neila grabila svaki dolar alimentacije koji je mogla izvući, mada joj zapravo nije trebalo ni centa. Otac joj svojevremeno zasnovao dvije zaklade. U međuvremenu su obje prešle u njezin posjed. A nakon smrti Tyronea Sandersona čekalo ju je još jedno bogato nasljedstvo. »Ja idem malo do *Neiman-Marcusa*«, objavila je. »Zašto ne bi i ti došla sa mnom?«

Elaine potrese glavom. »Moram kući. Sad, kad je Ross kod kuće, više ne mogu slobodno raspolagati sa svojim vremenom.«

Maralee s razumijevanjem kimne i krene prema kolima.

»Usput rečeno«, zadrži je Elaine, položivši joj ruku na mišicu, »molila bih te da mi nešto učiniš.«

»Da?«

»Gledaj, ja znam da ti nisi baš u najboljim odnosima s Neilom.«

»Najblaže rečeno!«

»Ali ipak, da li bi mogla ... da li bi htjela ...«

Maralee je počela gubiti strpljenje. »Što, Elaine?«

»Trebam mi kopija scenarija za *Ljude s ulice*«, naglo izlaze Elaine. »Jako mi je važno. I to — odmah.«

Maralee podigne obrvu. »To smeće?«

»Ti si ga pročitala?«

»Misliš da mi je to potrebno? *Navodno* je taj scenarij napisala Montana. Zar ti to nije dovoljno?«

Elaine osjeti kako joj se lice zalijeva rumenilom. Ništa na svijetu nije toliko mrzila kao kad je morala nekoga za nešto moliti. »Možeš li mi nekako nabaviti kopiju?«

Maralee se pronicavo zagleda u prijateljicu. »Nemoj mi reći da to Rossa interesira?«

Elaine slegne ramenima, nadala se da djeluje dovoljno ravnodušno. »On voli sve vidjeti.«

»Ne može mu njegov agent nabaviti kopiju?«

»Navodno scenarij drže pod ključem.«

»Vjerojatno zato što ništa ne valja«, prezirno smrkne Maralee. »Ah, što, ako ga želiš, dobit ćeš ga. Nema te stvari u ovom gradu, koju ja ne bih mogla dobiti.«

»Hvala, Maralee.«

»Nije to ništa.«

Očešale su usnicama obraze i rastale se. Maralee je uz urlik motora odjurila u svom Porscheu, a Elaine se neraspoloženo uvukla u svoj četiri godine stari Mercedes. Sve će se to — uskoro — promijeniti. Ross i Elaine Conti će se opet uzdići do vrha i onda više nikad neće nikoga morati moliti za usluge.

»Upravo sam maločas bila s tvojom ženom«, promuklo je šaptala Karen kroz telefon.

»Da?«

»Sve sam joj rekla.«

Nastala je dugačka pauza, dok je Ross probavljao tu informaciju, »što si učinila?« upitao je naposljetku.

Karen je nastavila, glasom punim emocija. »Sve, Ross, sve sam joj rekla. Mislim da će te ona sad najvjerojatnije ubiti!« prasnula je, više nije mogla zadržati smijeh.

»Pičko prefrigana!«

»Hvala na komplimentu!«

»Gdje si sad?«

»U čekaonici mog psihoanalitičara. Upravo se spremam •da mu sve o nama ispričani.«

»Nemoj!«

»A zašto ne? Obećajem da ću ti ispričati sve što mi bude rekao.«

»Prokletstvo, Karen, ne spominji moje ime.«

GIGA

»A što ćeš mi za to dati?«

»Najveći kurac koji si *ikad* vidjela.«

Ona se veselo nasmije. »Ja baš ne bih bila previše sigurna u to.«

»Nazvat ću te sutra.«

»To mi nije dovoljno. Kada?«

Ross ju je, doduše, želio, ali je još više želio scenarij za *Ljude s ulice* i nije imao namjere izlaziti iz kuće dok ga ne dobije.

»Rekao sam, nazvat ću te sutra.«

Ona, međutim, nije imala namjere dopustiti mu da je se tako lako otarasi, »čujem da će u kući Conti uskoro biti zabava.«

»Aha.«

»Elaine je čitav ručak provela vabeći Bibi Sutton.«

»I? Je li uspjela?«

»Uspjela je izvući jedno 'možda'. Ti znaš Bibi.«

Rossu su bila dobro poznata pravila društvene igre u Beverly Hillsu. Ako Elaine ne uspije dovesti Bibi Sutton na njihovu zabavu, onda tu večer mogu glatko i otkazati. Možda on pokuša nazvati Adama, zaigrati malo na kartu starih kolega.

»Moram sad ići«, naglo izjavi Karen. Njoj je bilo važno da ona prekine razgovor, a ne on.

»Da se nisi *usudila* spominjati tvom analitičaru moje ime«, opomene je on još jednom.

Karen na to ništa nije rekla, samo je spustila slušalicu. Ross se vrati ležaljci na kojoj se pažljivo, sunčao i počne zamišljati scenu u restoranu *Bistro Gardens* — Bibi, kako-izigrava čednu djevicu, Elaine, kako ju svim silama pokušava osvojiti i Karen, kako iz pozadine uživa u toj igri.

Karen. U jednom paničnom trenutku, stvarno joj je povjerovao kad je rekla da je sve ispričala njegovoj ženi. Gadura ima opaki smisao za humor. Možda bi joj trebao dati nogu.

Ali zašto? Prvo, neće ona nikad ništa reći Elaine, a drugo, nije se još zasitio njezinog požudnog tijela i onih divnih, tako uzbuđujućih bradavica. Ah, te njezine bradavice!

Želio ju je — ali ne ovog časa. Tek kad pogleda scenarij za *Ljude s ulice*. I kad Sadie La Salle ponovno bude njegov menedžer. Kad se bude osjećao ... sređeniji, sigurniji.

Buddyju se činilo da je netom bio sklopio oči kad ga je probudila zvonjava telefona.

»Koeto?« promumljao je.

Smetnje, zatim: »Buddy? Jesi li budan?«

»Nazovi ujutro«, mrmaljao je pospano Buddy.

»Sad je jutro«, razdraženo odgovori glas s druge strane žice. »Već je jedanaest sati, vrijeme je da se mrdneš.«

»Randy!« Buddy polako otvori jedno oko. »Kako si?«

»Više nego dobro. Našao sam jednu *stvarno* zagorjelu bogatašicu.«

»Hej — to je dobro.« Buddy otvori i drugo oko i počne pipati oko sebe, tražeći Angel. Nje nije bilo u krevetu.

»Baš tako«, odlučno reče Randy. »I ne pada mi na pamet da upropastim tu priliku. Odglumio sam joj jednostavnog, čestitog momka i ženska je poludila za mnom. / — ako se svojski potrudim, mislim da bih se *stvarno* mogao srediti.«

»Sjajno, sjajno ...«, mrmaljao je Buddy, nadajući se da taj poziv nema neke veze sa stanom.

»Sutra dolazim kolima u L. A.«, reče Randy, a zatim — kao da se igra telepatskih igara, »i treba mi stan. Znam da je sve to iznenada i da ti nisam ostavio puno vremena. Ali, kad sam ti posudio stan, dogovorili smo se da će to biti samo na nekoliko tjedana, a ti si — no, što sad, prilično si već dugo tamo. Stići ću negdje oko podneva.«

»Podne?«

»Tako je.«

Buddy je panično razmišljao što da kaže. Što je mogao reći? *Hej, čovječe. Ja nemam kud otići. Nemam love. Imam Ženu koju moram izdržavati. Nemam ništa.* To mu nije mogao reći. Prije bi pregrizao jezik.

Ponos. Nije mu dopuštao da prijatelju prizna kako kroz čitavo ovo vrijeme otkako se vratio u grad nije uspio dobiti ni jedan jedini ušljivi, smrdljivi poslić.

»Nas nećeš više ovdje naći«, veselo je rekao. »I hvala ti za posudbu, Randy. U stvari, mi selimo u Sunset Towers.«

»Sunset Towers, ha? Znači, dobro ti ide, ha?«

»Još pitaš.«

»Jedva čekam da upoznam tvoju supružnicu.«

»Nazvat ćemo te za tjedan dana ili tako nekako pa ćemo se negdje naći.«

Tresnuo je slušalicu o aparat i skočio iz kreveta.

Sranje!

Jurnuo je do hladnjaka, požudno nagnuo sok od naranče, onako, iz tetrapaka, zgrabio šaku groždica i zagrizao u jabuku.

A onda je počeo razmišljati što bi mogao poduzeti.

Šminker. Obustavio posao.

Maxie Sholto. To mu ostaje kao posljednje utočište.

Frances Cavendish. Mora ju odmah nazvati u vezi onog filma, *Ljudi s ulice*.

Shelly. Kako se to netko odluči da postane muška strip-tizeta?

On navuče gaće i počne automatski raditi sklekove. Onda se sjeti Šminkerovog cimera, onog debeljuškastog malog pедера s uspaljenim psom, koji mu je gurao svoju vizitku i rekao:

»Nazovi me.«

Zašto da ne? Tek toliko da izx'idi o čemu se radi.

Da. Ali *gdje* je ta vizitkarta? Što je učinio s njom? Pokušao se koncentrirati na sklekove, ali bez uspjeha. Kako se možeš koncentrirati na tijelo kad ti prijete opasnost da se nađeš na ulici?

Naglo je skočio na noge i otipkao broj Frances Cavendish na telefonu.

»Ms. Cavendish je na sastanku. Može li ona vas nazvati?« javio se neki nepoznati glas.

»Ovo je hitno«, odreže Buddy.

»Oh. Dobro, vidjet ću. Što da kažem, tko zove?«

»Robert Evans.«

Poštovanje. »Odmah, gospodine Evans.«

Trideset sekundi čekanja, a onda: »Bobby, kako si? Što mogu učiniti za tebe?«

»Frances, Buddy Hudson na aparatu, nemoj se ljutiti na mene, ovo je hitno.«

»Isuse Kriste!«

Buddy brzo nastavi. »Frances, postoji jedan film koji se zove *Ljudi s ulice*. U njemu postoji uloga za mene. Želiš stvoriti još jednu zvijezdu? Trebaš mi samo dogovoriti audiciju, to je sve. U redu?«

Frances je zvučala više nego razdraženo. »Nije u redu.«

»Zašto?«

»Zato, dragi moj dečko. Stvarno se priprema film pod tim naslovom. Međutim, da li u njemu ima uloga za tebe ili nema, ja to ne znam, jer još nisam vidjela scenarij. U stvari, vrlo *malo* ljudi je vidjelo taj scenarij. Drže ga pod ključem.«

»Nemoj mi prodavati ta sranja, Frances. Ti uvijek sve uspiješ vidjeti.«

S druge strane žice čuo se zvuk koji ga podsjeti na frk-tanje bijesnog konja. »Sasvim točno, Buddy, dragi. Međutim, ovom prigodom glumce bira autor scenarija«, glas joj se ispunio porugom, »koji — očito — o tome zna više od nas, običnih stručnjaka. Ja taj posao radim samo trideset godina, ništa više. Što bih *ja* o tome mogla znati?«

»Tko je autor scenarija?«

»Montana Gray, supruga režisera filma. Je li ti sad jasno? A sad se skidaj s linije, Buddy, i da

se *nikad* više nisi lažno predstavljao kako bi me dobio da ti se javim. Jesi li razumio?»

»Trebalo mi bilo kakav posao, Frances.«

Ona uzdahne. »Tebi uvijek *treba* posao, ali nikad ne dobiješ nijedan za koji ti dogovorim audiciju.«

»Imaš nešto za mene? Ovog puta ću uspjeti. Siguran sam u to.« Osjećao je kako Frances razmišlja i pokušao je svojom voljom djelovati na nju kroz telefon, natjerati je da ga pošalje na neku audiciju.

»Da li te zanima statiranje?» reče ona naposljetku.

Njega preplavi val srdžbe. Statiranje. Radije će odseliti iz grada, nego da se tako nisko spusti.

»Ne«, hladno je odgovorio.

»E pa, žao mi je. Onda ti ovog časa ne mogu pomoći.«

Kako je mrzio telefon koji je držao u ruci. Prvo Randy, sad Frances. Same loše vijesti.

Čuo je kako Angel otključava vrata stana i što će sad njoj reći?

Angel je izgledala nekako posebno lijepa, sva je blistala.

»Oprosti što nisam bila ovdje da ti priredim doručak«, tiho je promrmljala, prišla mu i ogrnila ga oko struka. »Morala sam ići kod doktora.«

On je napregnuto razmišljao. Montana Gray, žena Neila Grayja, režisera. Sami biraju glumce. Producent je Oliver Easterne, rekla je Shelly. On nježno odgurne Angel. »Dušo, nazovi informacije, hoćeš? Treba mi telefonski broj kompanije *Easterne Productions*.«

Ona je, međutim, povrijeđeno zurila u njega. »Rekla sam da sam bila kod doktora. Ne zanima te zbog čega?«

»Da, naravno, jasno da me zanima.« A zatim nadoda: »Zašto mi nisi rekla da ideš doktoru?«

»Ja... nisam bila sigurna da li će ti biti drago.« Gledala ga je pogledom u kome se sreća miješala s bojazni. »Ali sada, kad je sigurno ...«

Užas onoga što mu se ona sprema reći, odjednom mu je zgrčio želudac. »Isuse, dušo. Nisi valjda.« Nije imao snage dovršiti rečenicu.

Ona kimne i šapćući dovrši umjesto njega: »U drugom stanju.«

»Oh, ne!«

»Oh, da! Zar to nije divno. Buddy? Zar to nije naprosto divno?«

Nije znao što bi rekao. Osjećao je kako se guši. Već ju je htio odgurnuti od sebe, ali se ipak na vrijeme pribrao.

»Hej — moram na plivanje, kasnim. Odmah se vraćam.« Izletio je iz stana poput lopova.

»Buddy...« zvala je Angel za njim, ali se on nije zaustavio.

Brzo je sklopila oči i čvrsto ih stisnula — neće sad zaplakati. Oh, Bože... ovo sasvim sigurno nije ispalo kao u filmovima, ali ne smije sad upasti u to da samu sebe žali. Ako Buddy nije sretan zbog djeteta, tim gore po njega. *Ona* je izvan sebe od sreće. A s vremenom će to biti i on. U to je bila sigurna. Na kraju krajeva, on je voli, zar ne? A dijete će ih napokon pretvoriti u *pravu* obitelj.

Kapetan Lacoste reče: »Želiš to? Uzmi.« Pokazao je na debeli dosje na svom stolu. »Ali ti dobro znaš da smo učinili sve što smo mogli. Razaslali smo po cijeloj zemlji njegov opis, fotografiju, otiske prstiju. Sad je on na potezu.«

Leon reče: »Znam. Samo, imam osjećaj da smo nešto previdjeli i zato bih još jednom htio proučiti sve spise. Ne mogu to raditi na brzinu, treba mi vremena.« On dohvati dosje sa stola. U tim papirima nije bilo ničeg što već nije znao. Izašao je iz kapetanove sobe i krenuo do svojih kola. Padala je kiša.

Ljutilo ga je što je ostao bez svog balonera. Bio je to originalni engleski baloner, koji je jedan njegov dobar prijatelj kupio kod Burberryja u Londonu i donio mu ga kao poklon za rođendan. Smetala ga je pomisao da se sada Joey, ta jeftina kurvica, šepiri u njemu gradom. Pomislio je na to da sjedne u kola i da je ode tražiti, ali nakon dugog, vrućeg tuširanja, nije mu se ponovno izlazilo u kišnu noć. I tako je, umjesto da se ponovno obuče, navukao pidžamu, natočio izdašnu čašu brandyja i udobno se smjestio pred televizor, spremajući se da pogleda neki stari vestern.

Najvjerojatnije je zaspao pred televizorom, jer se naglo trgnuo kad ga je probudilo uporno lupanje po vratima. Još napola spavajući, spoticao se o pokušstvo dok je išao prema vratima i usput je bacio pogled na sat, pitajući se tko ga to, do vruga, uznemirava u dva sata poslije ponoći.

Srdito je otvorio vrata i ugledao jadnu sliku. Pred vratima je stajala Joey Kravetz, mokra kao miš. Majica, natopljena vodom, postala je potpuno prozirna i tijesno joj se priljubila uz tijelo, široke su joj se hlače mokro omotale oko nogu, narančasta joj je kosa bila slijepljena uz glavu, a s vrška krivog, tubastog nosa cijedila se voda.

»Donijela sam ti tvoj baloner«, rekla je nesretno, pružajući mu njegov ogrtač.

Leonu je bilo drago što vidi svoj baloner, ali mu nije bilo drago što vidi nju. »Kako si znala gdje stanujem?«

Ona iz džepa njegovog ogrtača izvuče zgužvanu omotnicu. »»Račun za struju«, rekla je i istog časa počela kihati.

»Mislím da će biti bolje da uđeš unutra«, nevoljko je zagundao Leon.

»Ah, baš ti hvala«, reče ona zajedljivo. »Mislila sam da se nikad nećeš sjetiti da me pozoveš unutra.« A onda joj se lice rastegne u osmijeh. »Zgodna pidžama. Jako seksi. Sviđa mi se prozorčić.«

Skamenjen od užasa, Leon shvati da mu je rasporak širom otvoren. »Trenutak«, tiho je promrmljao, požurio u kupaonicu i navukao ogrtač za kupanje. Kad se vratio u dnevnu sobu, našao ju je kako stoji ispred televizijskog prijemnika, a s nje se voda u mlazovima cijedi na njegov tepih.

»Vidi«, mrzovoljno je rekao, »dat ću ti nešto da obučeš, dok se tvoje stvari osuše. A onda ću ti pozvati taksi.«

»Ja nemam kamo otići«, plačljivo se usprotivila.

»Sigurno imaš nekoga kod koga bi mogla otići.«

»Nemam«, tvrdoglavo ponovi ona.

»Znači, opet nam preostaje jedino da te odvezem u Ma-loljetnički.«

Ona istog časa promijeni ponašanje. »O, sranje!« zarežala je. »Ti kao da u ustima imaš pokvarenu ploču. Malo-Ijetnički! Maloljetnički! Ništa drugo ne znaš reći?«

»Joey«, strpljivo reče Leon. »Nemoj me izazivati, tvoje mi drskosti uopće nisu potrebne. Imaš li kud otići ili nemaš?«

»Imam«, odgovori ona, dureći se. »Sutra mi se vraća jedna frendica. Stanovat ću kod nje, dok

ne skupim lovu za Arizonu.« Novi napad kihanja spriječio ju je da još nešto kaže.

»Hoćeš li već jednom otići u kupaonicu i svući sa sebe te mokre stvari, prije nego što navučеш upalu pluća?«

Ona poslušno zakima glavom. On joj pokaže kuda da ide, razmišljajući čitavo vrijeme što da učini s njom.

»Mogu li se istuširati?« viknula je iz kupaonice.

»Možeš valjda«, neljubazno joj je odgovorio. »Dobaci mi tvoje stvari. Pokušat ću ih osušiti.« Otišao je u kuhinju i uključio električni čajnik, a zatim je pokupio s poda njezine stvari i raširio ih na radijatoru. A onda je iz ormara uzeo jedan široki pulover i jedne stare hlače i to joj je spustio pred vrata kupaonice, kako bi imala što obući.

Kako je to on, Leon Rosemont, uspio sebe dovesti u situaciju da mu se u vlastitoj kupaonici tušira šesnaestogodišnja kurva? Kriste Bože. Ako za ovo ikad sazna netko iz komesarijata, svi će mu se smijati.

Ona izađe iz kupaonice, suha i čista, apsurdno izgubljena u prevelikoj odjeći. Voda je u čajniku zakuhala i on uzme šalicu, natoči vruće vode, doda vrećicu s čajem i dvije kocke šećera, te joj pruži šalicu.

Ona sjedne za stol u kuhinji i zahvalno počne srkati vreli čaj.

»I što bih ja sad zapravo trebao učiniti s tobom?« reče on.

»Pusti me da prespavam ovdje, na tvom kauču, a čim svane, ja ću se izgubiti«, odgovori ona kao iz puške.

»Ne, to ne ide.«

»Zašto ne?«

Zamislilo se na trenutak. Jedina alternativa bila je da ju izruči policiji, a to je značilo da bi se sad ponovno morao obući i odvesti je do stanice. Vani je još uvijek pljuštalo, jedno dijete će ovu noć provesti u ćeliji, pod ključem, a dok on završi s izvještajem i ostalim papirima...

Naglo je donio odluku. Neka sve ide k vragu. Neka noćas prespava na kauču, a ujutro će je odvesti do te njezine prijateljice i provjeriti da mu nije opet lagala. Negdje u malom mozgu, jedan glas mu je opominjući govorio: »Griješiš.« Ali on ga je ignorirao, donio joj je iz ormara u predsoblju rezervni pokrivač i jastuk, te je ostavio da se sama snađe.

Zatvorio je vrata svoje spavaće sobe, legao u krevet, pročitao dva poglavlja policijskog romana Josepha Wambauga i zaspao.

Negdje oko pola četiri ujutro oluja se razmahala svom žestinom. Munje su divlje bljeskale, a gromovi zaglušno grmjeli. Leon je mirno spavao. Kad bi jednom zaspao, ništa ga više nije moglo probuditi. Joey se odmah probudila, omotala je pokrivač čvršće oko svog golog tijela i počela se tresti od straha. Užasavala se bljeskova munja i prasaka gromova.

Naglo je skočila s kauča i otrčala u sobu kod Leona. On je ležao na leđima i hrkao, potpuno nesvjestan strašne oluje.

Tiho je odignula pokrivač i uvukla se u krevet pokraj njega. On se nije ni pomaknuo. Pripita se uz njega i blizina njegovog krupnog tijela, odmah ju je umirila. On se odjednom pomakne u snu, zaječi i tiho promrmlja nešto ispod glasa.

»Budan si?« prošapće ona, namjesti se poput žlice uz krivinu njegovih leđa i provuče ruke oko njegovog tijela naprijed, do njegovih grudiju.

On je mirno ležao i duboko disao.

Ona počne istraživati njegove grudi, pokrivene gustim, kovrčavim dlakama, sve dok nije napipala bradavice. Iz iskustva je znala da igra s bradavicama može uzbuditi muškarca baš kao i ženu. Pronašla je prvo jednu, zatim i drugu, i njezini zdepasti mali prstići odlučno krenu u akciju. Ubrzo je osjetila kako su mu bradavice otvrdnute pod njezinim dodirom. Pomaknula je ruke niže dolje, našla otvor u hlačama pidžame, uvukla ruke unutra i uhvatila njegov nabrekli penis. Nježno je počela trljati, gore-dolje. Polaganim, ritmičkim pokretima, koji su njega naveli da duboko zaječi od užitka, iako je još uvijek spavao.

GIGA

Ona se nasmiješi, potpuno je zaboravila na oluju i koncentrirala se na to da ga dovede do orgazma, a da ga pritom ne probudi. »Imaš slatkog pišu«, šaptala mu je poticajno u uho. »Pravu debelu batinu... Hajde, kauboju, daj mi to što imaš... daj to mami, sve mi daj... daj mami tvoj slatki, gusti med ...«

Oh, znala je ona dobro što oni vole čuti. To je bilo tako jednostavno, zapravo. On je vrlo brzo počeo svršavati, izbacujući sperm u dugim pulsirajućim mlazovima na plahte. Onu mu se na to još čvršće priljubi uz leđa i zaspi.

Kad se probudila, upravo je svitalo i oluja je odavno bila prestala. Leon je zadovoljno hrkao pokraj nje. A zašto i ne bi? Dala mu je ono, što je želio. Ono što su svi muškarci željeli. Mogao je on glumiti nekakvu očinsku brigu koliko ga volja, na kraju krajeva je i on bio samo muškarac. Nije njega stvarno bilo briga što će biti s njom.

Oprezno se izvukla iz kreveta i s jednim okom na njegovom nepomičnom tijelu, brzo je prekopala novčarku na komodi. Pun pogodak. Imao je unutra tri stotine i devetnest dolara. Ne razmišljajući mnogo, ona zgrabi novac iz novčarke, pokupi u kuhinji svoju odjeću, na brzinu se obuče i tiho se išulja iz stana.

* * *

Millie Rosemont je proklinjala dan kad je kapetan Lacoste dopustio Leonu da ponese kući dosje Andrews. Dva i pol tjedna Leon se svake večeri zatvarao u svoju pretrpanu radnu sobu s tim prokletim dosjeom, razvrstanim u hrpice na ploči njegovog pisaćeg stola. Tu bi satima sjedio, ne zapisujući mnogo u svoj notes (ona je svakog jutra vadila iz košare zgužvane papire i nalazila stranicu za stranicom ispisane kratkim natuknicama *Zašto? Gdje je on sada? Kad će ponovno ubiti?*).

Konačno je odlučila da je došlo vrijeme da to raščisti s njim. Ušla je u sobu sa šalicom kave i sendvičem. »Leone«, oštro je rekla. »Mogu li na trenutak porazgovarati s tobom?«

On je skinuo svoje teške naočale za čitanje, protrljao korijen debelog nosa i podigao pogled.

»Ako ti ne možeš, onda ne znam tko bi mogao.«

Ona odloži kavu i sendvič na stol i ozbiljno se zagleda u njega. »Ovaj se slučaj za tebe polako pretvara u opsesiju i meni se to nimalo ne sviđa.«

On se suosjećajno zagleda u svoju ženu i pokuša sagledati stvari iz njezinog kuta. Bilo bi lakše kad bi joj sve mogao objasniti. Kad bi joj mogao reći *zbog čega* se osjeća ovako osobno upletenim u taj slučaj. Ali ne, to nikako nije mogao. Sramio se, bilo mu je neugodno.

On se protegne, osjećajući ukočenost u leđima, zategnu-tost u mišićima oko vrata. »Ako želiš da prekinem istragu ...«

Ona bespomoćno odmahne rukom. »Ne radi se o tome što *ja* želim ili ne želim. Nego o tome što bi za tebe bilo najbolje.«

»Za mene bi bilo najbolje«, polako odgovori, on, »da riješim ovaj slučaj.«

»Kako to misliš — da ga riješiš?« srdito uzvratila ona. »Pa, nije nikakva tajna *tko* je ubio te ljude. Ti znaš da je to učinio sin. Isto tako znaš da će ga uhvatiti zbog nečeg drugog. Uvijek se tako dogodi — sam si mi to rekao.«

On otpije gutljaj vruće kave. »Hoću znati zašto, Millie. *Moram* to saznati.«

»Eto, što sam ti rekla? Za tebe je to postala prava opsesija. Upravo bolesna opsesija.« Još se jednom zagledala u njega dugim pogledom, a onda se okrenula i izašla iz sobe.

On odgrize još jedan zalogaj sendviča, otpije još jedan gutljaj kave i ponovno dohvati svoj notes. *Gdje se rodio Deke Andrews? zapisao je. U kojoj bolnici? U kojem gradu? Točan datum?*

To je vjerojatno bilo nevažno, ali ipak. Među svim ovim papirima nije bilo nikakvih dokumenata koji bi se odnosili na život obitelji Andrews prije njihovog dolaska u Philadelphiju, dvadeset godina ranije. Nije bilo vjenčanog lista, ni krsnog lista, nikakvih pisama

GIGA

rodbine, nikakvog znaka o tome *odakle* su došli.

To ga je mučilo. *Zašto* nije bilo nikakvih dokumenata o njihovoj prošlosti?

Jesu li možda bježali od nečega ili nekoga? Je li možda Deke otkrio nešto što nije smio otkriti?

To je vrijedilo istraživati.

Leon zapiše urednim rukopisom: *Tražiti kompjutersku provjeru podataka za Willieja i Winijred Andrews.*

Zašto da ne? Nije imao što izgubiti.

Izgledao je najbolje što je mogao — a u njegovom je slučaju to značilo: fantastično. Djevojka na recepciji u prizemlju, nakon kratkog rutinskog pogleda, zablujila se u njega s divljenjem i čak nije provjerila da li se njegovo ime nalazi na otipkanom popisu koji je imala pred sobom. Uputila ga je do dizala s blistavim osmijehom i »Puno sreće!«

Sreća. I te kako mu je bila potrebna.

Sreća. Čitavo mu je tijelo čeznulo za njom, kao što narkoman čezne za drogom.

Pritisnuo je dugme dizala. Dvadeseti kat. Da li će dvadeset odsad biti njegov sretan broj?

Na postranom zidu u dizalu bilo je pričvršćeno zrcalo i on još jednom provjeri kako izgleda.

Dobro izgledaš ... dobro izgledaš ... baš onako, kako i treba izgledati nova super zvijezda.

Tako moraš misliti. Misli pozitivno.

Iskoračio je iz dizala u pravo more ljudi. Sjedili su, stajali oslonjeni o zidove, zauzimali su svaki centimetar prostora, bili su svih veličina, oblika i godina, a usred te gomile nalazio se veliki писаći stol od prozirne plastike, za kojim su sjedile jedna vrlo odlučna plavuša i jedna vremešna crvenokosa žena. Za Buddyja je, naime, žena od četrdeset godina bila žena u godinama. Ukoliko nije u pitanju Jane Fonda ili Raquel Welch.

Samopouzđano se uputio prema stolu, a usput je brzim pogledom osmotrio gdje je pravo središte ove aktivnosti. Čvrsta vrata od hrastova drveta. Mala bakrena pločica. Na njoj je pisalo MONTANA GRAY.

Gospođo, čeka vas ugodno iznenađenje. Stigao je Buddy Boy. Buddy Boy je došao da vam odigra glavnu ulogu u tom vašem filmu.

Otišao je ravno do plavuše. Ona je imala prekrasne zelene oči, glatku kožu i vrlo loše operiran nos.

»Buddy Hudson«, samouvjeren se predstavio. »Miz Gray me očekuje.«

Plavuša se nasmiješi, natakne naočale s ljubičastim okvirima i počne čitati popis.

Buddy je znao da ona tamo neće naći njegovo ime i zato brzo nadoda: »Mene je osobno preporučio Bob Evans.« Plavuša prestane pregledavati popis. »Tako? Kome?« »A, razgovarao je s Montanom — Miz Gray. Ona je rekla da odmah dođem ovamo. Došao sam sa snimanja, radim jedan televizijski film za NBC i imam« — on pogleda na sat — »točno još četrdeset i dvije minute vremena prije nego što moram guzicu vratiti pred kamere.« Sad brzo namjesti smiješak, koji će joj reći: *Mislím da si ti najpoželjnija ženska koju sam u životu vidio i sad bih te najradije odveo negdje i jebao do iznemoglosti, zato što si naprosto totalno i apsolutno neodoljivo lijepa!* »Zato bih vam bio zahvalan«, nastavio je, »ako bih odmah mogao doći na red. Naravno, ne bih vam želio poremetiti raspored, ali — shvaćate?«

Plavuša za stolom sasvim sigurno nije bila nekakvo naívno nevinašce. Imala je ona za sobom mnogo muškaraca i mnogo raznovrsnih iskustava. Osobno se smatrala tvrdim orahom, koji nije lako slomiti. Ni za trenutak se nije prestala smješkatí. Ali — Buddy Hudson je drugačiji od ostalih! Instinktivno je osjećala da je on želi — ne samo zbog toga što je ona predstavljala put do Montane Gray.

»Vidjet ću što mogu učiniti«, rekla je i zapisala njegovo ime.

Njegov je pogled bio čvrst, direktan. »Stvarno bih vam bio zahvalan.«

Prvo što je uočio bilo je to da ona nije njegov tip. Nil slučajno. Ni približno.

Ona je sjedila iza velikog писаćeg stola, hladna, sabrana, u sakou s naglašenim ramenima, ispod kojeg je imala košulju s tankim prugama. Crna joj je kosa bila stegnuta u dugačku pletenicu, a veliki joj je dio lica bio sakriven iza ogromnih naočala s blago osjenčanim staklima. Koža lica imala je maslinasti ton i svjež izgled, a usta su bila široka i ne našminkana.

Ne, gospodine moj. Uopće nije bila njegov tip. Buddy je volio nježne, plavokose, ljepušne i

bespomoćne žene. Volio je *žene-djevojčice*.

Ona je zaokupljeno bilježila nešto u notes i ne dižući pogled, samo mu je rukom pokazala da sjedne. Sučelice stolu bila je, upravo u tu svrhu postavljena, jedna kožom presvučena stolica. Buddy srdito pogleda tu stolicu. Ne misli valjda da će sjesti? Kako može sjedeći izazvati dojam? Prvi su dojmovi uvijek najvažniji — on je htio da ona, kad podigne pogled s tog svog notesa, osjeti puno djelovanje njegove ličnosti.

Ostao je stajati blizu vrata, spreman da krene prema stolu kad bude imao njezinu punu pozornost. Hod je vrlo važan. Njegov izazovan, opušten način hodanja bio je sastavni dio njegove ličnosti. Isuse! Pa nije valjda *nervozan*? Buddy Boy *nikad* nije nervozan.

A zašto onda osjeća kako mu se ovlažila majica ispod pazuha? I zašto su mu iznad gornje usnice izbile kapljice znoja?

Gadno! Misli li ona čitav dan čitati? Do sada je išlo kao po loju. Tko bi mislio da će se, s malo laganja, tako lako probiti do nje? I *uz to* još prije čitave one gomile ljudi u predsoblju, koji su vjerojatno svi bili uredno pozvani na razgovor. Taj mali dio sreće može zahvaliti onoj plavuši s loše operiranim nosom.

Kad bi barem znao nešto o ulozi. Kako bi trebao izgledati? Agresivno seksi? Dječaćki? Dopadljivo? Kao ljepša verzija Dustina Hoffmana?

Prokletstvo. Znao je samo naslov filma. I to da je ona napisala scenarij, a da će film režirati njezin muž.

Želudac mu se grčio. Napetost. Ako ovako nastavi, dobit će čir prije tridesete.

Aha. A što bi drugo i mogao očekivati? Randy ih izbacuje iz stana. Nema novaca, nema posla, a prije samo nekoliko sati, Angel mu je iz čista mira saopćila da je u drugom stanju.

On nestrpljivo zastruže nogama.

»Samo trenutak«, rekla je Montana, ne dižući pogled.

Mogu ja čekati. Hoću reći, zašto ne bih čekao? Ja sam ionako samo još jedan propali glumac bez posla. Zašto bi netko vodio računa o mojim osjećajima?

Mirno je primio Angeline novosti. Ona je bila toliko sretna — nije mu se nekako činilo da bi to bio pravi trenutak da joj kaže da će morati napraviti abortus. Ni slučajno ne mogu sad sebi priuštiti dijete. Trudio se da pred njom sakrije koliko ga je pogodila ta vijest. A zatim je navukao na sebe najbolje prnje koje je imao i krenuo u potragu za poslom. Odlučno i bez oklijevanja.

Naprečac je odlučio otići do zgrade Easterne Productions i sad je bio ovdje — a tamo je sjedila *ona* — Miz Montana Gray. Koja nije njegov tip. Uopće. Ali za one koji vole odlučne, muškobanjaste ženske — sasvim zgodna mačka.

Ona gurne olovku u usta, odgurne naočale u kosu i uperi u njega laserski prodoran pogled iz svojih žutih očiju kao u tigrice. »Buddy Hudson«, hladno je rekla. »Ne sjećam se da me je Bob Evans nazvao u vezi s vama.«

Nju se ne može lako skuhati. To mu je bilo jasno. Morat će pokušati s iskrenim i otvorenim pristupom pa — kud puklo, da puklo. Buddy došeta onim svojim izazovnim hodom do stola i gotovo se baci u stolicu. Sjedio je ležerno, s raširenim nogama. »Nije vas nazvao.«

»Nije me nazvao«, ponovi ona strpljivo.

»Nije.«

»U tom slučaju, da li biste mi možda htjeli reći zašto ste vi ovdje?« Žarke crne oči susrele su se s laserskim očima tigrice i nisu uzmaknule.

»Zašto«, rekao je polako, s jedva primjetnim prizvukom arogancije, »što bi za vas bio veliki propust da me niste vidjeli.« Počastio ju je usput dugim, intenzivnim, seksi zurenjem.

Ona zatomi razdraženost. »Mislite?«

On se sav napuhao od lažnog samopouzdanja. »Siguran sam u to.«

Ona ukloni olovku iz usta. »Gospodine Hudson, zašto ne prekinete s tim sranjem?«

»Ha?«

GIGA

»Prestanite s tim folovima ja-sam-najpoželjnija-seksualna-mašina-na-svijetu i dopustite mi da vas vidim onakvog kakvi ste uistinu.«

On se namršti. »Hej«.

Ona mu se ljubazno nasmiješi. »Ne padaju sve žene na isti štos.«

»Ja«.

»Imate li fotografije? Biografiju?«

»Ništa nisam donio sa sobom.«

»Pa, zašto mi onda jednostavno ne ispričate sve što ste dosad napravili?« Čekala je, s olovkom iznad notesa.

Isuse! Nju zanima njegovo glumačko iskustvo. Stvarno ju zanima!

»Ja... ovaj — igrao sam u seriji *Starsky i Hutch*. Bio sam i u filmu *Smokey i razbojnik*. To jest, hoću reći, bio sam u tom filmu, ali kad je film prikazan, više nisam bio.«

»Da, razumijem.«

Buddy ustane i uzbuđeno počne šetati ispred stola, zaboravljajući na trenutak na *image* i dojam. »Učio sam glumu u školi Joy Byron, znate. Kao — bio sam jedan od njezinih najboljih učenika. Igrao sam Stanleyja Kowalskog u *Tram-vaju*. To je bila specijalna predstava — za lovce talenata, za menadžere, čitavo to društvo. Oduševio sam ih, nekoliko je studija htjelo potpisati sa mnom ugovor, ali ja sam imao taj pjevački angažman na Havajima, već sam se bio obavezao, a ja, kad se na nešto definitivno obavezem, ni za što na svijetu ne bih povukao riječ.« Govorio je sve brže i brže, riječi su mu letile jedna za drugom poput ekspresnog vlaka.

»Ja sam iznad svega profesionalac — u to se možete kladiti.«

»U to uopće ne sumnjam«, promrmljala je Montana, pozorno ga promatrajući.

»Da... no, da ... kao — s Havaja sam se vratio ravno u krizu. Znate već, deset tisuća glumaca na deset uloga.«

Ona suosjećajno kimne. »Mislim da je većina njih prodefiliralo ispred ovog stola.« Zujalo na njezinom stolu zazuji i ona se javi u interfon. »Da«.

»Na liniji je gospodin Gray«, najavi djevojka s recepcije.

»Neka ti kaže gdje je. Ja ću njega kasnije nazvati.«

Buddy ponovno sjedne na onu stolicu ispred stola i upita se, nije li možda previše rekao. Baš nju briga što su njega izrezali iz onog ušljivog filma Burta Reynoldsa. Baš nju briga za deset tisuća glumaca koji se otimaju o deset uloga.

»Vrijedi li pogledati tu seriju *Starsky i Hutch*?« poslovno upita Montana.

Eto, odjednom se pokazalo da je iskrenost najbolja metoda. »Iz toga su me isto izrezali. Vidite — Paul Michael Glaser —«

Ona se nasmije. Kakav smijeh. Vrlo seksi.

»Znam, znam. Paul Michael Glaser nije mogao podnijeti da je netko bolji od njega, je li tako?«

Buddy se nasmiješi. »Pogodili ste.«

»Znači, zapravo ne postoji film u kojem bismo vas mogli vidjeti?«

On nervozno provuče rukom kroz kosu. »Ne, ništa što bi vrijedilo pogledati.« Buddy Boy. Superiorni laf. Kud sve ovo vodi?

»Shvaćam.« Ona zastane. »Pa onda ... možda biste htjeli doći na audiciju. Ako mi se sviđa kako radite, možemo se dogovoriti za probno snimanje.«

On s mukom promuća. »Probno snimanje?«

»Ako uspije audicija. Evo«. Ona mu pruži scenarij sa stola. »Uzmite to i izađite u predsoblje. Proučite malo tekst i kad vam se učini da ste spremni, recite djevojci za stolom pa će vas ona uvesti.«

On ustane i zgrabi tekst. »Hej — nećete požaliti. Bit ću izvrstan.«

Ona kimne. »Nadam se.«

Buddy pođe prema vratima, a onda neodlučno zastane. »Ovaj — koja uloga?«

Montana se glasno nasmije. »Kladim se da uopće ne znate o čemu se radi u tom filmu?« On je sad već uspio vratiti malo svoje drske samouvjerenosti. »A tko to uopće zna? Svi su u gradu bijesni jer ne mogu doći do scenarija. Da sad odem s ovim u grad, vjerojatno bih zaradio dobru lovu.«

»I možda izgubio ulogu Vinnieja.«

»Vinnie. Dogovoreno!« On izleti iz sobe, čvrsto stežući u rukama scenarij.

Montana ga je gledala kako izlazi. Bilo je u njemu nečeg što joj se sviđjelo — a uz to je fantastično dobro izgledao, dok je istodobno djelovao nekako ranjivo.

Da. Buddy Hudson sasvim sigurno ima ono što ona traži — ako samo bude znao glumiti.

Elaine je ležala u solarijumu, potpuno gola, uz izuzetak malih plastičnih poklopaca na očima. Skinula je Sony slušalice, kako bi jasnije mogla razmišljati. Kako da pripremi najbolju zabavu u gradu? Kako postići da ta večer bude i zabavna i uzbudljiva — ukratko, da to bude onakva vrst zabave o kojoj će ljudi poslije danima pričati?

Sastav gostiju. To je najvažniji sastojak. Bez obzira koliko bila dobra hrana, dekoracije, muzika — sve se uvijek svodi na sastav gostiju. Ako ne pozoveš prave ljude, možeš odmah na početku odustati.

Bibi i Adam Sutton su na vrhu popisa, naravno. Ako oni dođu, onda će garantirano doći većina ostalih. Onda, otkad je naletila na Bibi u *Bistro Gardensu*, Elaine ju je već dva puta nazvala. Oba puta ju je blokirala Bibina naduta sekretarica, koja joj je čvrsto obećala da će gospođa Sutton nju nazvati. Do sada to nije učinila.

Elaine se prevrne na bok i zabaci jednu ruku iznad glave. Odlučila je da malo pocrni za svoju zabavu, a solarijum je za to mnogo bolji nego da se izlaže pravom suncu i zauvijek upropasti kožu. Kad bi se barem Ross prestao toliko peći na suncu — već je izgledao kao kakav Indijanac, a bore su mu se sve jače usijecale u kožu.

Začuje se oštro zujanje i dva se dugačka korita iznad i ispod nje, ispunjena cijevima i pokrivena prozirnom plastikom, automatski isključe. Ona se s olakšanjem izvuče iz tog roštilja i pogleda se u velikom zrcalu na zidu. Svaki je centimetar kože rumeno žario. Međutim, ovdje nije bilo nikoga da se divi prekrasnoj, svježoj boji njezina tijela, a Ross vjerojatno uopće neće ni primijetiti neku razliku.

Ona se namršti. Možda je došlo vrijeme da ona potraži malo *zabave*. Ali, s kim? Izbor joj je bio ograničen, bolje rečeno, nepostojeći. Nakon onog zubara i epizodnog glumca, ona je definitivno zaključila da ljubavnici nisu vrijedni gnjavaže. A ni seks s njima nije bio bogzna što.

Ti si razmažena, Elaine. Poslije Rossa, tko bi te mogao zadovoljiti? Nije uzalud Contijev shlong* postao holivudska legenda.

Ona se nasmiješi vlastitoj slici u zrcalu. Možda, ako mu nabavi scenarij — a Maralee je obećala. A onda možda, ako osigura dolazak Sadie La Salle na njihovu zabavu i ako ona opet postane njegov menedžer.

Za Boga miloga! Kakav je sad *to* način razmišljanja? Zar ona mora prvo udobrovoljiti vlastitog muža da bi je pofukao?

Tja... to bi u svakom slučaju pomoglo.

Buddy je kao na krilima istrčao iz zgrade Eastern Productions na Sunsetu. Uloga Vinnieja je naprosto napisana za *njega* — o tome uopće nije bilo dvojbe. Na audiciji je bio čisti dinamit, tako da je čak ona gospođa u naočalama s obojenim staklima i u kaubojskim čizmama, Montana Gray — nije njegov tip, ali mora priznati da dama, što se izgleda tiče, definitivno *nije serijski model* — rekla da je bio impresivan. Aha, »impresivan«, točno je tako rekla. A nakon toga, još čarobnije riječi: »Izgleda da ćemo vam morati organizirati probno snimanje«,

---

* *Shlong* — jidiš: penis — op. prev.

GIGA

mirno je rekla.

Sveto sranje! Kako može to tako mirno reći?

»Hej!« uzviknuo je Buddy, a onda divlje i još glasnije, »Hej! Hej! Hej!« Raspojasano ju je zgrabio oko struka i zavrteo se s njom po sobi.

Ona se izvuče iz njegova zagrljaja i pobjegne iza stola, te mu — uznemirena njegovom neobuzdanom reakcijom — održi čitav govor o tome kako je to samo probno snimanje i kako će isto takvo snimanje napraviti i s drugim glumcima i kako se on ne smije previše zanositi zbog nečeg što na kraju može završiti kao razočaranje.

Pa zar ona ne zna da je probno snimanje za glavnu mušku ulogu u jednom značajnom filmu najveća stvar koja se dosad dogodila u njegovom životu?

»Tko je vaš menedžer?« upitala ga je.

Menedžer! Kome treba menedžer?

»Ovaj, trenutno sam u fazi između dva menedžera«, prtljao je.

»Tako? Ostavite onda mojoj sekretarici adresu i telefon pa ćemo vam javiti datum.«

»Kada?«

»Možda kroz tjedan dana, ili dva.«

»Mogu li uzeti scenarij sa sobom, da se pripremim?«

»Moja sekretarica će vam dati stranice, koje bih željela da proradite.«

I tako je sad Buddy hodao po oblacima. Unatoč tome, što još uvijek nije imao pojma gdje će Angel i on noćas spavati.

Prokleti Randy. Zašto nije mogao ostati u Palm Springsu i zadovoljiti se s onom majčinsko-kćerinskom kombinacijom?

Njemu sad treba dobar menedžer. Činjenica da će imati probno snimanje za film Neila Grayja, trebala bi *svakom* pametnom menedžeru biti dostatnom motivacijom da čim prije potpiše s njim ugovor — pronto. Običi će velike šarže — agenciju William Morris, ICM, Sadie La Salle.

Njegov stari Pontiac, stisnut uz pločnik u zoni u kojoj je zabranjeno parkiranje, izgledao je kao hrpa polutrulog lima. *Prva* stvar koju će učiniti kad se dokopa neke malo veće love, bit će neka poštena kola. Caddy, Merc, možda čak i Rolls. Ne, možda ipak ne Rolls. Ne uklapa mu se u *image*. Bolje bi odgovala neka sportska makina. Da, neki Talijan, ili možda uvozni Jaguar XJS. To su kolica!

Issuse! Konačno mu je krenulo! Postat će zvijezda!

Otvorio je vrata, ušao u kola i ostao je neko vrijeme sjediti, tiho i nepomično, dok je u njemu sve ključalo od uzbuđenja.

Dva sata kasnije opet je bio duboko deprimiran. Nekako je bio zabio u glavu da će sad, kad je dobio probno snimanje, sve biti drugačije. Sreća mu se napokon nasmiješila, a dobar kockar uvijek slijedi svoju sreću. Pa se tako, u skladu s tim, nacrtao u William Morris agenciji, očekujući da će mu odmah dati neki posao, ali je dobio samo lakonski odgovor sekretarice »ostavite vaše ime i telefonski broj«.

Ista se priča ponovila u ICM-u. A kod Sadie La Salle mu je jedan monstrum u minici rekao neka pošalje fotografiju, biografiju i popis dosad odigranih uloga. Pa zar ta glupa pička ne zna prepoznati novu filmsku zvijezdu kad je vidi?

Izašao je bijesno iz ureda Sadie La Salle na Canonu i bacio se u kola, koja su ga dočekala ukrašena kaznom zbog nepropisnog parkiranja. U tom je trenutku na podu ugledao malu bijelu karticu i brzo ju je podigao. JASON SWANKLE bilo je otisnuto u sredini kartice, a u lijevom donjem uglu je pisalo UNUTRAŠNJE UREĐENJE OSOBNA USLUGA, te ispod toga adresa i broj telefona.

Buddy natjera stara kola da se pokrenu. Pa što, ionako nije imao što izgubiti.

Bilo je to čisto ludilo, naravno. Još se nije bio oporavio od zajedničkog vikenda, ali kad je Gina Germaine nazvala, Neil Gray je odmah dotrčao. Vrlo je logički razmotrio čitavu situaciju. Zaključio da će je morati izbaciti iz svog života. Zatim je odlučio da ju *izjebe* iz svog sistema.

Vodili su ljubav na njezinom, kurvinski ružičastom, mekom krevetu. Zatim mu je ona pušila na čupavoj prostirci u njezinoj, kurvinski ružičastoj kupaonici, tapeciranih zidova i s kadom u obliku srca.

Dva orgazma zaredom dovela su ga do toga da je s njega lijevao znoj, a srce mu je nabijalo poput čekića. »Dosta«, uspio je zadihano protisnuti kad se ona ponovno počela igrati s njegovim mlitavim organom.

»Meni tebe nikad nije dosta«, šaptala je Gina, pitajući se u sebi; dokle se smije usuditi s ovakvim i sličnim izjavama. Ne smije pretjerati — Neil je pametniji od većine muškaraca, premda izgleda da je bilo kojem muškarcu dovoljno skinuti hlače pa da mu se dobar dio mozga jednostavno raspline, tako da možeš reći što god ti padne na pamet, sve će ti vjerovati. »Moram sad ići«, reče Neil iscrpljenim glasom. »Pripreme za početak snimanja, najvažnija su faza rada na jednom filmu, a *ti*, lijepa moja, ti me navodiš da zanemarujem svoje obaveze.« »Razumijem«, mrmljala je Gina suosjećajno. »Ali, ovo među nama je izgleda doista nešto izuzetno, zar ne? Kad smo zajedno, naprosto frcaju iskre.«

Zašto žene uvijek moraju praviti veliku misu iz najobičnijeg jebanja?

»Da, imaš pravo«, složio se, misleći na Montanu i osjećajući se poprilično krivim.

Popodnevno je sunce probijalo kroz žaluzine u kupaonicu i on se odjednom osjeti totalno apsurdno, ležeći ovako na čupavom prostirkom pokrivenom podu Ginine kičerski uređene kupaonice. Srce mu se polako smirivalo. Kriste! Jedna ljubavna seansa sa Ginom vjerojatno odgovara sedmodnev-nom naprezanju u gimnastičkoj dvorani.

On ustane. »Istuširao bih se, ako mogu.«

Nju je blago uzbuđivao njegov naglasak a la Richard Burton, ali je ono, što ju je stvarno kod njega privlačilo, bio njegov redateljski talent. »Ti možeš sve, što god hoćeš.« Rekla je to i izazovno se protegnula. Doista je imala jedno od najljepših tijela u Hollywoodu. I toga je bila svjesna. Neil stane pod tuš i okrene ručicu na osvježavajuće hladno.

Kad je izašao, Gina je na sebi imala čipkasti grudnjak i francuske gaćice. Pružila mu je veliki ručnik. »Neile«, tiho je promrmljala, »moram ti nešto priznati.«

»Što?« Čvrsto se trljao, osjećajući se osvježenim i spremnim da se vrati na posao.

»Dakle ...«. Oklijevala je kao da se ne može odlučiti da li da nastavi.

»Što?« ponovi on i posegne za gaćama.

»Kad smo bili u Palm Beachu, krišom sam ti iz kofera uzela kopiju scenarija za *Ljude s ulice* i pročitala ga.«

Bio je iznenađen. Gina mu nije ostavljala dojam osobe koja bilo što čita. »Stvarno?«

Glas joj je odjednom postao odlučan i poslovan, nestalo je svakog traga neodlučne, glupe guskice. »Znaš što, Neil, *oduševljena* sam. I još ću ti nešto reći. Uloga Nikki je kao stvorena za mene — *naprosto* savršena.«

Neil je ostao bez riječi. Nikki! Nevina, neokaljana ljepotica. Mila mlada djevojka, netaknuta životom. Nikki! Da to Gina možda ne zbija nekakve glupe šale?

»Jer vidiš«, ozbiljno je produžila Gina, »čitava je moja karijera protekla u istom fahu. Uvijek sam igrala glupave, plavokose pičke sa srcem od zlata — a ta vrsta uloge, to nisam zapravo ja.« Zastala je da udahne zraka, a zatim je nastavila, dok su joj se goleme grudi nadimale od emocija. »Neil«, dramatično je izjavila. »Prava ja, to je *Nikki*. Svi Ginu Germaine vide kao veliku filmsku zvijezdu, kao seks bombu. Ali ispod toga sjaja i blještavila viri plaha, ranjiva djevojčica. Dijete *života!*«

Iz kojeg to kurca samo izvlači te fraze?

GIGA

»Hoću igrati u tvom filmu«, nastavila je, a okrugle plave oči upravo su joj se zastrašujući izbuljile od uzbuđenja. »Moram igrati u tvom filmu. Bez obzira što će tko reći, ja sam rođena za tu ulogu.«

»Gina, jednostavno ne znam«, uspio je promucati Neil, dok je panično smišljao što bi joj mogao reći. Da ne spava s njom, bilo bi lako — dovoljno ga je glumica već moljalo za uloge i on je uvijek pošteno rješavao takve situacije, katkad čak i grubo. »Ja znam da si ti dobra glumica...«

»Ne seri, Neil«, prekinula ga je žestoko. »Ti me nikad nisi *vidio* u pristojnoj ulozi.«

»Jesam«, lagao je Neil.

»I upravo mi se spremaš reći kako Nikki nije uloga za mene?«

Neil je brižljivo birao riječi. »Zapravo se spremam reći kako si ti prevelika zvijezda da bi uopće razmišljala o toj ulozi.«

Gina je šutjela, samo je zurila u njega s očima punim ogorčenog predbacivanja.

On dohvati ostatak svoje odjeće i nastavi se oblačiti. Što se prije uspije izvući iz ovog razgovora i iz ove kuće, to bolje.

»Mislim da bih ti trebala reći da sam ja pripravna otići na probno snimanje«, polako reče Gina. »Pa, ako te to ne uvjeri...«

Neil je zamišljao izraz na Montaninom licu kad bi joj rekao da Gina Germaine želi probno snimanje za ulogu Nikki. Čitava je stvar bila totalni apsurd.

»Pusti me da malo razmišljam o tome«, rekao joj je umirujućim glasom.

»Onda možeš usput odmah razmišljati i o činjenici da ja u spavaćoj sobi imam skrivenu video-kameru.« Nije ona uzalud bila udata za lukavog lopova Maxieja Sholta.

»Imaš — *što?*«

»Ja samo hoću probno snimanje, ništa više«, umiljato reče Gina. »Poslije u potpunosti prepuštam tebi da odlučiš je li ta uloga za mene ili nije.«

»Selimo«, Buddy reče ulazeći u stan i podižući uvis Angel.

»Selimo? Ne razumijem.«

»Tako je.« On je poljubi u usta. »Buddy Boy će biti zvijezda i mi selimo.«

»Oh, Buddy! Dobio si ulogu!«

»No, da... na neki način. Vidiš, hoće da idem na probno snimanje. Ali to je samo formalnost, kužiš. Hoću reći, *svi* idu na probno snimanje, čak je i Brando morao snimati probe prije nego što je dobio *Kuma*.«

»Zbilja?«

On je ponovno poljubi. »Naravno. Rekao sam ti — to svi rade.«

Ona se razdragano nasmiješi. »Znala sam da će nam se uskoro nešto lijepo dogoditi i bila sam u pravu.«

On ju potapše po truhu. »Nešto lijepo nam se već dogodilo, zar nije?«

Ona kimne. »Buddy, da li je tebi stvarno drago zbog djeteta?« ozbiljno ga upita.

»Hej, naravno da mi je drago.« I zapravo, sad kad se situacija izmijenila, doista mu je bilo drago. Pa-pa abortus. Zdravo, bebice. »Zašto uopće pitaš?« dodao je i čvrsto je zagrlio.

Ona spusti pogled. »Pa, to je zbog, vidiš, jutros kad sam ti to rekla.«

»Znam. Samo sam odjurio. Vidiš, imao sam toliko toga na pameti. Moraš me razumjeti, dušo, prvo dolazi posao, a tek se nakon toga mogu opustiti.«

»Oh, Buddy.« Priljubila se uz njega. »Toliko te volim.«

»I ja tebe, bombončiću, i ja tebe.«

»I bit ćemo jako sretni, zar ne?«

»Sretni. Bogati. Slavni. I sve lijepo što ti padne na pamet.« Nježno ju je odmaknuo od sebe.

»Hej — mi stvarno selimo odavde. Zaboravio sam ti reći — Randy je nazvao i rekao da se vraća.«

GIGA

Angel se uznemiri. — »Kada?«

»Zamisli samo — sutra.«

»Ne!«

On zapovjednički podigne ruku. »Samo bez panike. Našao sam nam takav stančić, poludjet ćeš od sreće kad ga vidiš.«

»Gdje?«

»Pitanja, pitanja. Lijepo ćemo se sad spakirati, mala moja, pa ćeš sama vidjeti gdje.«

Dok je Angel skupljala njihove stvari, on odluči da ode malo plivati. Danas je imao silno uzbudljiv dan i tijelo mu je bilo puno adrenalina. Potrebno mu je da malo raščisti mozak i da se opusti. Kako jedan jedini dan može čovjeku izmijeniti život! Postat će otac. Postat će zvijezda. Uspostavio je kontakt s Jasonom Swankleom i da li je to bilo dobro ili loše, to tek treba vidjeti. Zasad se, u svakom slučaju, pokazalo kao korisno.

Carstvo Jasona Swanklea nalazilo se na Robertson Bou-levardu: elegantna trgovina s velikim izlozima i luksuzno uređenim uredima u stražnjem dijelu. Buddy je bio odlučio da ipak neće prvo nazvati, uvijek je najbolje suočiti se s nekim licem u lice. Otkriti što taj zapravo hoće. Ne njegovo tijelo, nadao se. Buddy nikad nije pošao tim putem. No da — u onih nekoliko suludih mjeseci s Maxiejem Sholtom, bio je upetljan u svakakve otkaçene ludorije, ali uvijek sa ženama. Katkad bi se priključili drugi muškarci, ali nisu smjeli ni blizu Buddyju. A ne, on bi to uvijek jasno naglasio odmah na početku, bez obzira koliko da se nagutao droge. Najbliže je tako nečemu bio događaj s onim debelim producentom ploča, one noći kad je Buddy pošizao i razbio mu kameru — kad je otkrio da debeljko snima što oni rade. Još se tresao od bijesa kad bi se toga sjetio — što je, naravno, izbjegavao činiti, baš kao što je to bio slučaj i s mnogim drugim slikama koje su mu se usjekle u pamćenje, stvarima, na koje nikad više nije želio pomisliti, ali kojih se nikako nije mogao osloboditi.

Njegov prijatelj Tony, na primjer. Ispružen na hladnoj, cementnoj ploči. Četrnaestogodišnji dječak. Žrtva gomile pедера koji su se na njemu izživljavali.

Ponekad bi mu iznenada iskrslu u sjećanju lice onog čovjeka koji ih je pokupio s ulice i odveo tamo. Lukavo lice sa sitnim očicama kao u lasice. I onaj domaćin zabave. Putrasti.

Dežmekast, mekan muškarac, s osmijehom dobrodošlice na licu i s ispruženom mlitavom rukom, koja je Buddyja podsjetila na krepanu ribu.

Sasvim jasno bi ih vidio pred sobom — a uz njih i svoju majku. Golu. Kako se slavodobitno smiješi.

Kako je silno želio izbaciti te slike zauvijek iz svoje glave. Ali one su mu se trajno urezale u sjećanje, uvijek su bile s njim. Nije dakle imao ni najmanje namjere da se optereti još i s nekim novim morama.

»Mogu li vam pomoći?« upitao je neki muškarac s kosom boje pijeska, u laganom odijelu beige boje i s brčićima u istom tonu, kad je Buddy ušao u Jasonovu trgovinu. Samo što to nije bila obična trgovina, više salon u kojem je bilo izloženo skupo talijansko pokućstvo i nekoliko, znalački izabranih i postavljenih antiknih komada.

Buddy izvuče Jasonovu vizitku i držeći je između palca i kažiprsta, zamaše s njom onom čovjeku pred licem. »On me želi vidjeti.«

»Gospodin Swankle?«

»Pa nisam ovamo došao vidjeti Ronnieja Reagana.« Čovjek s kosom boje pijeska gadljivo pogleda niz nos. Kako su mu bili odvrtni ovi razbacani *macho* tipovi, koji se drže kao da je njihov čitav svijet. Ovaj je upravo smrdio na sirovi seks i toga je bio svjestan i — što je još gore — to je čak *naglašavao*. »Vidjet ću da li je gospodin Swankle slobodan. Što ću mu reći, tko ga želi vidjeti?« »Buddy Hudson. I pazi, *on* želi *mene* vidjeti.« Čovjek s kosom boje pijeska ode u stražnji dio dućana, a Buddy prošetala malo naokolo, diveći se izloženoj robi. Bilo je tu kožom presvučenih kaučeva, mramornih stolova, svjetiljaka sa stalcima u duborezu

i kristalnih zdjela punih svježih ruža. Prostorija je odisala elegancijom i dobrim ukusom.

Čovjek s kosom boje pijeska brzo se vratio, a tanke su mu usnice bile prezirno napućene ispod rijetkih brčića. »Gospodin Swankle će vas odmah primiti.«

Ured Jasona Swanklea bio je velika, bijelo okrečena soba ispunjen zelenilom, cvjetasto presvučenim kaučima i ogromnim stolom s mramornom pločom po kojoj su ležali razbacani crteži i nacrti. Na zidovima su visjeli uokvireni crteži Davida Hockneyja, serija »Dječak u bazenu«.

Jason je stajao nasred pozornice. Imao je na sebi ružičasto safari odijelo uz blijedo-zelenu svilenu košulju i ružičastu ružu u zapučku kaputa.

Shag, jebežljivi buldog, drijemao je na debeloj vunenoj prostirci, ispuštajući astmatične zvukove. Čim je Buddy ušao u sobu, pas se probudio, zarežao i bacio na Buddyjevu nogu.

»Shag!« zakričao je Jason. »Dolje, dečko! *Odmah dolje!*«

Pas nerado poslušao i odvuče se na svoje mjesto na prostirci.

»Baš mi je žao«, reče Jason uz prijateljski smijeh. »Ne znam zašto on baš tebe napada.«

»Ne znam ni ja«, potuži se Buddy, osjetivši odmah da može od Jasona zatražiti što god hoće i da će to vjerojatno od njega i dobiti. U debeljkovim okruglim plavim očima sjala je svjetlost ljubavi.

»Mogu li te ponuditi nekim pićem?« zalepršao je Jason tustim ručicama, pokazujući na kolica pretrpana bocama.

Buddy sjedne na jedan od cvjetastih kaučeva. »Aha. Zašto da ne. Votka s ledom. Čista.«

»Jasno. Sa zadovoljstvom.«

Dok mu je Jason točio piće, Buddy ga je pozorno promatrao. Jason je bio nizak, okruglast muškarac od otprilike četrdeset godina. Imao je loš tupe i lažan bakrenasti ten, ali je zato nakit, kojim je bio obilato ukrašen, sasvim sigurno bio pravi. Što on radi s jednom propalicom kao što je Šminker? Glupo pitanje.

Kao da mu čita misli, Jason brzo reče: »Nadam se da si oprostio Marvinu što se neki dan onako ponio prema tebi. Bio je *tako* grub. Naprosto neoprostivo. Naravno, rekao sam mu to. Bilo mu je jako žao.«

Aha, sigurno! Marvinu Šminkeru Jacksonu je bilo žao. No, *to* bi htio vidjeti!

Buddy se pitao koliko Jason zna. Je li bio svjestan činjenice da je njegov prijatelj, s kojim živi, vodio nekoć servis muških prostitutki i da je on, Buddy, bio jedan od njih?

Točno na šlagvort, Jason progovori. »Vidiš, iznenadio si ga. Marvin je zaboravio svoju prošlost — on sad ima *mene*, ja se brinem za njega. Ja sam proširio njegov dućan«

— tu se Jason diskretno nasmije na nehotičnu dvosmislicu

— »i sad je potpuno zaokupljen prodavanjem odjeće. Nije mu više potrebno da i dalje vodi tu glupu službu pratilaca osamljenih dama, to je sad postalo sasvim izlišno.«

Služba pratilaca! Aha!

»Otada je prošlo prilično vremena i kad si se ti onako iznenada pojavio u našem privatnom stanu i sve to skupa... uzrujalo ga je sve to.«

»Meni to, dakako, uopće nije bila namjera«, reče Buddy, prihvaćajući Jasonovu verziju priče.

»Ali, vidiš, bio sam izvjesno vrijeme odsutan i kako mi je na brzinu trebalo love, pomislio sam, potražiti ću starog Šmin-, ovaj, Marvinu, i vidjeti ima li on neki poslić za mene. Znaš već, neka osamljena turistkinja koja želi posjetiti Disneyland ili tako nešto.«

»Vjeruj mi, ja te potpuno razumijem«, reče Jason i pruži mu čašu koja je s unutrašnje strane bila kao zrcalo, te mu kod toga namjerno dotakne ruku. Buddy brzo odmakne ruku. »Zato sam i potrčao za tobom«, nadoda Jason. »Ne volim kad se Marvin onako ponaša. Pomislio sam da bih možda ja to mogao nekako popraviti.«

Sad je gusto. *Zaboravi. Nije meni baš toliko nužan novac.* Buddy proguta veliki gutljaj votke, osjećajući na zubima hladnoću leda.

GIGA

»Mislio sam da bi te možda moglo zanimati da mi učiniš jednu uslugu«, nastavi Jason.

»Naravno, za plaću.«

»Kakvu uslugu?« oprezno upita Buddy.

Jason sjedne uz njega na kauč. »Vidiš, dolaze mi dvije gospođe. Vrlo imućne. Jedna je udovica i po svemu sudeći, pokojni joj je muž ostavio u nasljedstvo dobar komad, Tek-sasa.« Zastao je načas, ostavljajući Buddyju vremena da probavi tu informaciju. »Druga je rastavljena. Ona je kupila veliku vilu u Bel-Airu i kad je zadnji put bila ovdje, predala je tu vilu meni da s njom učinim što god me volja.«

Buddy se namršti. »Ha?«

»Da je uredim, dečko dragi. Preuredim. Nanovo opremim.«

»Ah ... shvaćam.«

»Sad se ti vjerojatno pitaš, kakve to veze ima s tobom i kako bi mi ti mogao pomoći.«

»Da. Baš sam se to pitao.« Buddy ustane, iskapi do kraja čašu s votkom i ode na drugi kraj sobe.

»Vidiš«, tajnovito nastavi Jason, »dvije žene, same u gradu u kojem nemaju prijatelja — potreban im je netko da im pravi društvo.«

»Kakvu vrstu — društva?« sumnjičavo upita Buddy. On sad treba postati zvijezda. Nestalo je svake pomisli o vraćanju na stari posao. Njegovo tijelo više nije na prodaju.

Jason zahihće. »Ne podrazumijevaju se nikakve intimnosti.« On ustane s kauča i otapka preko sobe, tako da se opet našao u neposrednoj blizini Buddyja. »Ono što sam ja imao na umu za tebe, bilo bi da ih izvedeš u neki restoran na večeru pa poslije u teatar ili neki klub. Ja bih ti, naravno«, brzo je dodao, »za to pošteno platio.«

»Koliko?«

Jason raširi ruke. »To ti moraš meni reći.«

Buddy brzo razmisli. Dvije stare babe, ostaju u gradu nekoliko dana. Bez seksa. Samo će ih trebati malo vodati okolo. Bombon od posla. »Ja nisam jeftin.«

»Ono što vrijedi, nikad nije jeftino«, smrkne Jason.

»Treat će mi novo odijelo.«

»Naravno.«

»I vi ćete pokriti sve troškove?«

»Prirodno.«

»Da li bih mogao dobiti kola?«

»Da li ti odgovara Cadillac s vozačem?«

Da li Streisand zna pjevati? Ovo je već počelo zvučati previše dobro da bi bilo istina. Gdje je kvaka? On duboko udahne. »Pet stotki dnevno.«

Jason nije ni trepnuo. »Dogovoreno.«

Sranje! Prejeftino se prodao. Tu mora biti neka kvaka. Nije izdržao. »Onda, u čemu je zajeb?«

Jason se veselo smješкао. »Nema nikakvog... zajeba. Ja jedino želim da te dvije dame budu sretne i zadovoljne pa ako budu sretne i zadovoljne, možda će ona što posjeduje pol Teksasa kupiti za sebe neku malu kućicu za tri ili četiri milijuna dolara, kako bi ostala u blizini svoje prijateljice — a *pogodi* tko će dobiti narudžbu da joj tu kuću uredi? Ti ćeš je *malo* ohrabriti u tome, zar ne, Buddy, dragi moj dečko.«

Buddy se naceri. Lukavi mali jeboguz.

»Reći ću im da si ti moj nećak«, odluči Jason, šetajući po sobi i zauzimajući slikovite poze. »I da si glumac.«

»Ja i jesam glumac.«

»Naravno da jesi.«

»Ne, stvarno. Ja sam glumac. Uskoro ću imati probno snimanje za novi film Neila Grayja.«

»Kako uzbudljivo!«

»Da, bilo bi uzbudljivo, ali — imam problema.«

»Mogu li ti ja nekako pomoći?« suosjećajno upita Jason i prijateljski mu položi ruku na mišicu.

»Ja imam ženu.«

»Oh, oh! To je *veliki* problem.«

»Ona je divna«, usprotivi se Buddy i pomakne se u stranu, tako da je topla ruka skliznula s njegove mišice. »Ona uopće nije problem.« Zamišljeno je zurio u Jasona dok je smišljao kako da sroči ono što je kanio reći. »Vidiš, ovakva je stvar. Mi sad stanujemo u stanu jednog prijatelja, a on se vraća sutra — sasvim neočekivano. Obavijestio me je tek prije nekoliko sati, tako da — uz sve ostalo — još uopće nisam imao prilike potražiti neki novi stan. I zato, *rado* bih pravio društvo tim tvojim damama, ali« — on bespomoćno slegne ramenima — »s obzirom na okolnosti, mislim da ću morati otkloniti tvoju ponudu.«

Jasonu nije dugo trebalo da uhvati poantu. »Zato što nemaš gdje stanovati?«

Buddy kimne i natoči si još jedno piće. »Tako je. Hoću reći, bit ću zaokupljen traženjem stana. Shvaćаш?«

»Ali što ako ti ja mogu pomoći?«

»Hej«, uzviknu Buddy. »Ako ti imaš nešto, to onda rješava moj problem. Hoću reći, *ti* pomognes meni, *ja* pomognem tebi i svi smo sretni i veseli. Točno?«

»Samo ti i žena?« neodlučno je pitao Jason, koji se očito naknadno pokolebao. »Nikakva djeca ili životinje?«

»Šališ se?«

Jason se još malo kolebao, ali nešto ga je u ovom lijepom mladiću, mekih crnih očiju i kuštrave kose, silno privlačilo. Želio ga je zadržati u svom životu. Osim toga, nije izmislio one dvije dame. One su *doista* trebale stići u grad. I one bi mu *uistinu* bile zahvalne, ako bi im našao pratioca, pogotovo ovako privlačnog pratioca kao što je Buddy Hudson. A to bi značilo uređivanje još jedne velike vile, nove provizije na sve — od sjedala za zahod do pepeljare od oniksa.

Naravno, to je također značilo upustiti se u rizik. Što on zna o Buddyju Hudsonu? A tu je i njegova žena. Vjerojatno neka holivudska kurvica. Jednoga dana Buddy će već shvatiti da dečki imaju mnogo više od života. A zar ne bi bilo naprosto divno da ga upravo on, Jason Svvanke, uspije uvjeriti u to?

Naglo se trgnuo i pročistio grlo. »Upravo sam završio posao u jednoj kući na plaži«, rekao je. »Kuća je u naselju Malibu Colony. Vlasnik je u Evropi i neće se vratiti još najmanje tri ili četiri tjedna. Ako mi obećaš da ćete biti *jako* pažljivi — pazi, *jako*. Nikakvih gostiju ili zabava ili bilo čega sličnog ...«

Isss ... *us!* Danas je *stvarno* njegov dan. I to kakav dan! Kuća na plaži, zakristaboga!

»No da«, nastavi Jason. »Ne vidim zašto vas dvoje ne biste mogli tamo stanovati. Privremeno, naravno«, brzo je nadodao.

Nemoj sad to objeručke zgrabiti, Buddy. Samo polako. Pusti neka *on tebe* uvjeri.

»Zvuči dobro, ali ne znam ...«

»Oh, ali moraš to prihvatiti. Ja inzistiram!«

I tako se sve sredilo. Svaki je kotačić došao na svoje mjesto.

Bilo je pola sedam navečer i bazen je bio krcat. Nije imao nikakve šanse da ispliva svojih trideset dužina kroz ovu gužvu umornih tjelesa, koja su se u vodi opuštala nakon napornog dana na poslu. On se s gađenjem okrene, namjeravajući se vratiti u kuću i naleti ravno na Shelly. Kosa joj je bila visoko podignuta i skupljena u grudu čvrstih, sjajnih kovrča, a na mišićavom je tijelu imala samo minijaturni bikini. Ručnik je nosila nemarno prebačen preko ramena.

»Hej — Shelly! Kako je?«

Ona ga radoznalo omjeri. »*Ti si* dobro, izgleda. Kud je nestao onaj nervčik, koji je noćas izletio iz mog stana?«

GIGA

On se nelagodno nasmije. »Da, bio sam prilično napet.«

»Napet! Ha!«

»Drago mi je da sam naletio na tebe.«

Ona istegne jednu dugu nogu pred sebe i zarotira članak. »A zašto to?«

»Zato što sam pokušao s onim filmom na koji si me uputila i idem na probno snimanje.

Možeš to zamisliti?«

»Jasno da mogu. Tvoja karma je u usponu.«

On se nagne naprijed i lako je poljubi u obraz. »Hvala ti, Shell. Oprostit ću se sada od tebe — mi selimo iz ove rupe.«

»Kada?«

»Ovog časa.«

»Au! Jedno probno snimanje i ti to odmah uzimaš k srcu.«

»Ja ću biti zvijezda, mala. Dat ću ti ulogu u jednom od mojih filmova.«

Ona se razuzdano nasmije. »Ima samo jedna stvar, koju bih ja od tebe htjela dobiti.«

On se naceri. »Daj, prestani, ja sam oženjen čovjek.«

»Aha. Vidjet ćemo što će biti kroz šest mjeseci.« Ona mu namigne. »U svakom slučaju, vidjet ćemo se.« Ne osvrnuvši se više nijednom na njega, ona ode do bazena, spusti ručnik i izvede graciozni skok na glavu među tijela kupača.

Da su okolnosti drugačije ... da nema Angel...

O čemu on to misli? Angel je njegov život, njegova ljubav. On naglo strese glavom i ustrči uza stube, grabeći po dvije odjednom.

Krenulo im je. Dalje može ići samo na bolje.

Neilu je trebalo nekoliko dana dok je skupio hrabrosti da makar samo spomene Ginu Germaine u Montaninom prisustvu. Ta plava kučka ga je *ucjenjivala*. Uhvatio se u njezinu jeftinu stupicu i sad će joj morati dati probno snimanje ili će pak morati snositi posljedice.

Sjedili su u raskošnom uredu Olivera Eeasternea, dosjetljivo ukrašenom uokvirenim telegramima u kojima se razni filmski režiseri i filmske zvijezde kunu kako nikad više neće s njim surađivati. Oliver, muškarac u kasnim četrdesetim godinama, kose boje pijeska, čistio je ploču svog pisačkog stola jelenskom kožicom. On je toliko bio opsjednut čistoćom da je to već graničilo s apsurdom, čim bi netko u njegovom uredu popušio cigaretu, on bi odmah oprao pepeljaru.

Montana je s njima dvojicom razgovarala o onih nekoliko glumaca s kojima je htjela napraviti probe pred kamerom za ulogu Vinnieja, a zatim je razgovor automatski prešao na djevojke koje bi mogle igrati Nikki.

»Ako dobijemo Georgea Lancastera, onda oboje mladih mogu biti nepoznata lica. U protivnom, moramo ići na poznata imena«, inzistirao je Oliver.

»Ponavljaj se«, hladno je primijetila Montana. »Ne misliš da smo to dosad ipak već uspjeli zapamtiti? Ne može Neil valjda s puškom ganjati Georgea da se konačno odluči. Moramo čekati.«

Oliver se nije osvrtao na nju. »Što misliš, hoće li ti se George uskoro javiti?« upitao je Neila.

»Siguran sam da hoće«, odgovori Neil. »I kad već govorimo o zvijezdama, ja imam jednu prilično zanimljivu ideju za Nikki.«

»Koga?« upita Montana i pripali cigaretu, što je kod Olivera odmah izazvalo nervozu.

»Pazi na pepeo«, promrmljao je. »Ovaj tepih je sasvim nov.«

Neil pročisti grlo, a zatim nemarnim glasom reče: »Gina Germaine ne bi bila loša u toj ulozi.«

Montana prezirno smrkne. »Ne misliš to valjda *ozbiljno*?«

»Ako joj operemo šminku.«

»Odrežemo sise.«

»Ona znači sigurnu zaradu od ulaznica«, prekine ih Oliver.

»Pa što onda?« srdito odsječe Montana. »Ne mogu vjerovati da smo uopće počeli razgovarati o njoj.«

»Veliku, veliku zaradu«, zamišljeno je nastavio Oliver.

»Ja sam je samo mislio pozvati na probno snimanje«, brzo reče Neil.

Montana podrugljivo uzdigne jednu obrvu. »*Tako?* A zašto nikad nisi o tome razgovarao sa mnom?«

»Neće ona pristati na probno snimanje«, uzbuđeno upadne Oliver. »Što misliš, Neil?«

»Mislim da hoće«, ukočeno odgovori Neil, veoma svjestan srditog pogleda svoje žene. Otišao je do bara i natočio punu čašu bourbona. »*Meni se dopada ta ideja.*«

»Isuse!« s gađenjem promrmlja Montana. »Ne shvaćam kako uopće možeš *pomisliti* da bi ta sisata nakaza mogla igrati Nikki.«

»Slušajte«, brzo reče Oliver. »Ako ona pristane, što možemo izgubiti?«

Montana namjerno pusti da joj pepeo cigarete padne na njegov dragocjeni tepih.

»Pazi na tepih!« vrisnuo je Oliver, sav izvan sebe.

»Ja idem kući«, objavila je Montana hladno. »Ti imaš svoja kola, zar ne, Neil?«

On potvrdno kimne glavom.

»Onda, do viđenja.« Bijesno je izletila iz sobe. Gina Ger-maine! Svemogući Bože! Kad je to Neilu pala na pamet *ta* ideja? I zašto nije prvo s njom razgovarao, prije nego što je to išao spominjati Oliveru?

Bila je srdita. *Ljudi s ulice* su trebali biti njihov zajednički, specijalni projekt. Kako se Neil samo usuđuje ponašati kao da njezino mišljenje nije važno. Otkako se vratio iz Palm Beacha, postao je stvarno nemoguć. Mrzovoljan, naprasit, a počeo je opet i piti, kao u stara vremena. Što se tiče seksa — to je mogla zaboraviti. Ona je bila previše zauzeta i nije mnogo pozornosti obraćala njegovom hirovitom ponašanju. Odračunavala je to na nervozu zbog otezanja Georgea Lancastera da mu da svoj konačni odgovor i sve je strpljivo podnosila. Morao je znati koliko je glupo bilo spominjati Ginu Germaine Oliveru, prije nego što je nju pitao što ona o tome misli. *Nek' ide u kurac!*

U podzemnoj garaži čuvar joj zaželi dobru večer.

»Uzet ću auto od moga muža«, zlovoljno je rekla. »Gospodinu Grayju ćete dati moja kola.«

»U redu, gospođo.« Čuvar požuri do blistavog, srebrna-stog Maseratija, a kad se vratio do nje s Neilovom najmilijom igračkom, ona mu gurne napojnicu. Neil je iz dna duše mrzio njezin mali Volkswagen. Pa što, neka hoda, ako mu se tako više sviđa.

»O'š vruće pičke za dva'est baksa?« pjevušila je kurva. Bila je zdepasto građena oksidirana plavuša koja je zaboravila na korijen kose, koji joj se neuredno crnio.

»Previše«, promrmljao je Deke, nemirno se osvrćući go-re-dolje po polumračnoj ulici.

»Mogu ti pušiti za banku«, ponosno objavi ona, kao da nudi popust u supermarketu.

On stisne zube. »Neću to«, prosiktao je.

Ona popravi pokidanu naramenicu grudnjaka ispod znojem natopljene majice. »Odluči se.

Dva'est baksa jebanje. Deset — pušenje. Onda, šta ćemo?«

Najradije bi je ošamario po njezinom kurvinskom licu i otišao. Ali, nije mogao. Trebao ju je.

Nije bio sa ženom nakon Joey. Ni jednom.

»Gdje?« osorno upita.

»Hotel iza ugla.«

Ona krene naprijed, nespretno se ljuljajući u cipelama s dvanaest centimetara visokim, punim petama, pređe preko ulice i uputi se u mračni prolaz između nekog masnog, jeftinog restorana i dućana s pornografskim časopisima.

Deke je išao za njom, njuškajući po tragu znoja i jeftinog parfema, koji je ona ostavljala za sobom. U Pittsburgh je stigao samo nekoliko sati ranije, nakon što je neprekidno vozio čitavim putem od New Yorka. Njegov ga nedavno kupljeni kombi nije izdao. Vozio je glatko i bez problema čitavim putem. Nikakvo čudo, uostalom. Mnogo je truda uložio u to da ga uredi. Morao je potrošiti i nešto novaca na rezervne dijelove, ali s tim je unaprijed računao. Ušli su u prolaz i kurva je počela zviždati iskvarenu verziju jedne pjesme Beatlesa, »*Eleanor Rigby*«.

Prolaz je bio mračan i ispunjen smradom trulog smeća. Deke je išao za djevojkom koja je uporno fučkala dok se spoticala niz prolaz.

Kurve. Javne ženske. Prostitutke.

Žene.

Sve su one iste. Sve one postoje samo zbog jedne stvari.

Pohlepne, grabežljive ruke. Mlohava, požudna tijela.

Joey je bila drugačija. Joey ga nikad nije smatrala naprosto jednom od svojih mušterija. Joey je uistinu bilo stalo do njega. Joey.

Prvi ga je udarac dohvatio po sljepoočnici i bacio na zemlju, gdje mu se u trbuh zabio vršak čizme, okovan čeličnom kapicom. Bol ga je iznenadila.

Očajnički se pokušavao sklopčati u loptu, dok je istodobno nezadrživo povraćao i osjećao kako u njemu raste bijes — isto toliko silovit, kao što su bili udarci čizme o njegovo zgrčeno tijelo.

»Ajde, uzmi tom jebaču lovu i kidajmo odavle«, čuo je kurvu kako govori.

Neke ruke su mu grubo počele navlačiti jaknu, tražeći novčarku, zgužvane novčanice, bilo što.

Iznenadili su ga, baš kao ona dva napadača na ulici u New Yorku. Samo, *onoj* dvojici je pokazao, zar nije? I ovo dvoje će isto tako proći.

Uz iznenađan, glasni vrisak, on se baci naprijed, dograbi nečije noge, povuče i sruši neku spodobu.

Netko se srušio na njega, začuo je oštru psovku, zatim smijeh, a onda mu je nešto eksplodiralo iznad uha i sve je utonulo u mrak.

Kola su izazvala snažan dojam na Joey. Radosno se nasmiješila kad se pojavio s njima, jedan sat nakon što mu je rekla da bi se željela provozati.

Bio je to crni Camaro. Nije mu bio nikakav problem provaliti unutra i spojiti žice. Jedino se nadao da vlasnik kola nema namjere noćas nekud putovati. Jer, ako Joey ne bude

GIGA

tražila da previše dugo ostanu u Atlantic Cityju, moći će ih vratiti na mjesto gdje ih je našao još prije jutra i nitko neće ništa primijetiti. Pogotovo, ako još napuni rezervoar benzinom prije nego što ih vrati.

»Luuudo!« uzviknula je Joey, razgledavajući auto prije nego što je sjela u njega. »Baš si ti jedan pametni kauboj!«

Njezine su mu riječi silno godile. Tko mu je ikad dosad rekao da je pametan?

Ludački je vozio sve do Atlantic City ja, a Joey se sretno hihotala i vriskala i tjerala ga da vozi još brže, još brže. Kad su stigli, nisu otišli na plažu, nego u blještavo rasvijetljene igračnice, gdje je Joey igrala na jednorukim banditima i lice joj se rumenilo od uzbuđenja dok je gurala četvrtaka za četvrtakom u gladne mašine.

Kasnije je htjela da ostanu preko noći. »Uzmi sobu u hotelu«, šaptala je. »Hoću te pojebati u Atlantic Cityju.«

On se brinuo kako će vratiti kola prije jutra. A ni roditeljima nije rekao da će ostati vani cijelu noć. Nije se usuđivao reći Joey zašto ne želi ostati — ona bi mu se smijala, a on tako nešto naprosto ne bi mogao podnijeti.

»Meni se ne ostaje«, rekao je naposljetku.

»Ti onda nemoj, ali ja hoću. Sviđa mi se ovdje«, odvrtila je veselo. »Mogu se sutra vratiti auto-stopom.«

Nije ju želio ostaviti, ali nije imao ni izbora i tako se, u tri ujutro, pozdravio s njom na šetalištu uz plažu i zadnje što je od nje vidio bilo je kako, njišući bokovima, kreće natrag prema jednoj od kockarnica.

Joey se šest tjedana nije vratila u Philadelphiju. On je bio sav izvan sebe. Dva puta je ukrao kola i odvezao se u Atlantic City da je potraži, ali je nije uspio nigdje naći.

Nastavio je živjeti svoj život u očekivanju da se ona vrati, a kad se vratila, blijeda, s crnim kolutovima oko zakrvavljenih očiju, zgrabio ju je za ramena, tresao je i zahtijevao od nje da mu kaže gdje je bila.

»Idi do vraga, čovječe«, promrmljala je. »Nisam ja tvoje vlasništvo. Mogu raditi što god me volja.«

»Ne možeš, ako si moja žena, onda ne možeš«, uzrujano joj je odgovorio, lud od ljubomore.

»Hoću se oženiti s tobom, Joey. Hoću se brinuti za tebe. Onda ćemo moći stalno biti zajedno.«

Ona je upravo izdržala šest tjedana zlostavljanja od raznoraznih muškaraca. U stvari, nju su muškarci zlostavljali čitavog njezinog života. Bila je umorna i bolesna i izmučena od previše droga i pilula. Gadio joj se život, naročito njezin život.

Deke Andrews je bio sulud, ali izgleda da mu je stalo do nje.

»U redu, glavonjo«, umorno je uzdahnula. »Odredi datum.«

Glasovi. Negdje u daljini.

Osjećaj mučnine. Smrad.

Deke otvori oči i mlaz svjetla iz ručne svjetiljke udari mu u lice. Nehotice mu se oteo jecaj bola.

»Sve je u redu. Pozvali smo hitnu pomoć«, obavijesti ga krupan policajac, koji je stajao iznad njega.

Vlastite bljuvotine natopile su mu odjeću. Nije trebao ni gledati, znao je da je novac koji je nosio u unutrašnjem džepu jakne nestao.

»Koliko ih je bilo?« pitao je policajac.

Deke automatski provjeri prvo ruke, zatim noge. Izgleda, ništa nije slomljeno, iako ga je čitavo tijelo boljelo. »Što?« promrmljao je. Na usnicama je osjetio skorenu krv, a u polumraku prolaza u kojem je ležao na zemlji, uspio je nazrijeti nekoliko dokonih radoznalaca.

GIGA

»Koliko?« ponovi žandar.

Ustao je, noge su mu se tresle. »Nitko me nije napao«, rekao je. »Napio sam se ... valjda sam se okliznuo. Ne treba mi hitna pomoć, dobro mi je.«

»Ne brbljajte gluposti!« srdito se obrecne policajac. »Pokradeni ste i ja hoću znati tko je to učinio.«

»Ne, gospodine. Ništa nije bilo.« Pošao je prema izlazu iz prolaza, povlačeći noge. »Samo sam se napio i pao.«

»Prokletstvo!« uzvikne ogorčeno policajac. »Idući put ću vas ostaviti da krepate.«

Deke je nastavio hodati. Što prije se udalji od policajca, to bolje. Kombi je bio parkiran nekoliko ulica dalje, ključevi su bili u sari čizme, gdje je bio skriven i najveći dio novaca. Sreća njegova što je znao da nije mudro hodati ulicama s novcem na uobičajenom mjestu. Kurvini sinovi su našli samo pedeset dolara, koje je držao u jakni, u unutarnjem džepu s patentnim zatvaračem. Promaknuo im je glavni ulov. Pet stotina dolara u novčanicama po pedeset dolara. Svaki cent od onoga što je zaradio u New Yorku, radeći u smjenama po hotelima — minus iznos, koji je platio za kombi.

Tresao se od bijesa. Na samoga sebe, što je tako glupo upao u klopku. Na pohlepnu kurvku. Na njezinog saučesnika, koji je vjerojatno za sebe mislio da je silno lukav.

Deke Andrews je lukav. *On* se uspio izvući bez kazne za ono što je učinio.

Stigao je do kombija i razjareno udario nogom o gumu.

Platit će oni za ovo što su učinili. Prije nego što se one-svjestio, čuo ih je kako se smiju.

Njemu su se smijali!

Platit će za to. Imao je napretek vremena da se pobrine za njih prije nego što nastavi svoje putovanje.

Tri dana nakon što ju je Elaine zamolila za scenarij, Maralee je, pokazavši se uistinu kao dobra prijateljica, imala jednu kopiju teksta u svojim rukama. Nazvala je Elaine rano ujutro da joj kaže kako to nije bilo nimalo lako.

Elaine je bila presretna. Već dvadeset minuta kasnije dovezla se pred veliku kuću svoje prijateljice na Rodeo Driveu, gdje je nekoliko meksičkih vrtlara dotjerivalo savršeno uredan travnjak, a kad je pozvonila, jedan joj je drugi Meksikanac otvorio vrata.

»Ti bi ispred kuće trebala postaviti tablu 'Pribježište ilegalnih useljenika!'« našalila se Elaine. Maralee se nasmiješi. »Nijedan od njih ne zna ni riječi engleskog. To je divno. Takav mir.« »Mogu zamisliti!« promrmlja Elaine i pođe za prijateljicom u ogromnu dnevnu sobu, gdje je iznad kamina visio originalni Picasso, a zidovi bili ukrašeni raznim drugim originalnim umjetničkim djelima. Sjele su na kauč s okvirom od slonovače, a sluškinja im je donijela kavu i dansko pecivo s breskvama.

»Kako napreduju planovi za zabavu?« upita Maralee. »Je li ti Bibi konačno rekla da li dolazi?«

»Nije. Ostavila sam tri poruke, a ona se još uvijek nije osjetila ponukanom da mi uzvрати poziv.«

»Hmmm.« Maralee je izgledala zamišljena. »Trebala ti mamac. Ta bi zabava trebala biti u nečiju počast. Andyja Warhola ili Diane Vreeland, gost iz New Yorka uvijek pali — Bibi obožava takve stvari. Da vidimo sad — pada li ti netko na pamet?«

Elaine bespomoćno slegne ramenima.

Maralee odjednom pljesne rukama. »Sjetila sam se! Savršeno!«

»Tko?«

»Pamela London i George Lancaster. Karen mi je rekla da dolaze u L. A. krajem mjeseca.« Elaine se odmah oduševila idejom. Zнала je da bi to garantiralo izvanrednu posjećenost njezine zabave, ali Rossu se možda ta ideja neće svidjeti, a ona je svega jednom sreła Pamelu London, i to samo nakratko.

Ipak, Karen bi mogla ispitati što oni misle o toj ideji. Važni ljudi uvijek vole da se priređuju zabave u njihovu počast. Gospode Bože! To bi moglo koštati čitavo bogatstvo, više ne bi mogla pozvati samo pedeset ljudi, kako je u početku planirala. *Misli na to kao na korisnu investiciju, Elaine.* Kakav bi to bio potez. Svatko bi htio doći. Apsolutno svatko. To bi mogla biti najznačajnija zabava godine.

Osjećala je kako joj se uzbuđenje širi tijelom poput osipa. Već je u duhu vidjela naslove u novinama:

Jody Jacobs: ELAINE I ROSS CONTI SINOĆ BILI DOMAĆINI NAJUSPJELIJE ZABAVE KAKVU ELITA BEVERLY HILLSA VEĆ ODAVNO NIJE VIDJELA.

Army Archerd: ELAINE CONTI DOMAĆICA KOJA U SVOJ DOM UMIJE PRIVUĆI ZVIJEZDE.

Hank Grant: ELAINE — KRALJICA HOLIVUDSKIH ZABAVA!!

»Nazvat ću Karen čim dođe kući«, uzbuđeno je rekla.

»Odlično.« Maralee dohvati veliku smeđu omotnicu i pruži je prijateljici. »Evo ti scenarij. To su sad dvije usluge koje sam ti učinila, a ja zauzvrat tražim jednu.«

Elaine je sva sretna opipavala omotnicu. Jedva je čekala da se vrati kući, uruči Rossu scenarij, nazove Karen i počne s organiziranjem priprema za zabavu.

»Samo reci. Unaprijed pristajem.«

Maralee se trudila da izgleda ravnodušno, ali su joj na obrazima izbile dvije crvene mrlje, a Elaine je isto tako zamijetila da su joj i oči nekako neobično sjajne.

»Sjećaš se, pričala sam vam o onom muškarcu kojega sam upoznala u Palm Springsu?«

»Andy nešto?«

GIGA

»Randy Felix.«

Elaine kimne.

»On je sad ovdje, u gradu, pa sam mislila kako bi bilo kad bi nas četvoro izašli negdje na večeru.«

»U redu. Kada?«

Maralee je izgledala zbunjena. »Nije u redu. Hoću reći, u redu je, naravno, ali ja ne znam da li on ima novaca, a ne mogu ga to *pitati* i — ovaj — ja sam sigurna da bi on volio upoznati Rossa, a ti tako dobro znaš ocijeniti ljude...«

»Zašto ne unajmiš nekoga da ti prikupi informacije o njemu?«

»Ne bih to htjela učiniti.«

Elaine ju je shvaćala. »On ti se sviđa, u tome je stvar, zar ne?«

Maralee se nasmiješi. »Da.«

»Dobro. Znači, otići ćemo negdje zajedno i ja ću ti poslije reći što mislim o njemu.«

»Ne bih htjela doživjeti još jedno razočaranje«, uzdahnula je Maralee.

Otkako se rastala od Neila, sve su njezine veze bile čista katastrofa. Za nju su se u pravilu lijepili beskrupulozni tipovi koje je privlačilo njezino bogatstvo, ili mladi ševci bez prebijene pare, uz tu i tamo po nekog alkoholičara — tek toliko da bi spisak bio potpun. Trošili bi njezinu lovu, maltretirali je i na kraju bi njezin tatica morao poslati teškaše da ih srede i izbace. Maralee je bila totalni slabić kad su u pitanju bili muškarci.

»Da li bi ti odgovarala *La Scala*, petak uvečer?« predloži Elaine.

Maralee zahvalno kimne. »Savršeno. Sredit ću da račun platim unaprijed, tako da Randyju ne bude neugodno.«

»Ni govora. Mi vas častimo.« Elaine ustane i uputi iz daljine poljubac prijateljici na obraz.

»Moram sad trčati. Hvala ti na svemu. *La Scala*, petak. Vidimo se tamo u pola osam.«

Sve se odigravalo takvom brzinom, činilo se kao da je Jason Swankle preuzeo upravljanje njegovim životom. Vožnja do Malibua i Jason je bio tamo, da ih pozdravi. »To je moj stari prijatelj«, objasnio je Angel, »duguje mi uslugu.« Angel je to popušila. Nije imala razloga da mu ne vjeruje. A ukoliko je i imala nekih sumnji, one su se sve raspršile kad je ugledala kuću. Kakva kuća! Mala, ali na izvrsnom položaju i uređena poput kuće iz futurističkih snova. Sve bijelo i kromirano, posvud elektronika i zvučnici i takav kvadrofonijski stereo uređaj da se rasplačeš od ljepote.

Kuća je bila na kat. Donji dio je čitav bio dnevna soba, sa zidom prema oceanu potpuno u staklu, a na katu samo jedna velika spavaća soba, usred koje je stajao veliki vodeni krevet.

»Molim vas«, naglašavao je Jason. »Budite jako pažljivi.«

»Bit ćemo, gospodine Swankle«, odgovorila mu je Angel, zadivljena i oduševljena. »Ja sam čitavog života sanjala o ovakvoj kući i budite sigurni da ćemo paziti na nju kao da je naša vlastita.«

Jason je odahnuo. Buddyjeva žena nije bila nikakva holivudska kurvica, kako je on to zamišljao. Bila je mlada i naivna. Izuzetno lijepa. Ali dosadna. Lako ju je mogao prihvatiti, ona mu nije bila opasna suparnica. Otišao je potpuno umiren, uvjeren da se nije prenaglio, kad im je privremeno posudio ovu kuću.

Buddy i Angel su se spremili za noć. Uzbuđeno su razgovarali o Buddyjevom probnom snimanju, pročitali su zajedno nekoliko stranica scenarija, a kasnije su u mikrovalnoj pećnici podgrijali smrznutu pizzu. Zatim su dugo i opušteno vodili ljubav na vodenom krevetu.

»Volim te, Buddy«, mnogo je puta ponovila Angel. »Tako te *jako* volim.«

On je uživao u njezinom obožavanju. Ležao je na krevetu i zamišljao da je ova kuća njegova i da je već postao zvijezda i da mu to nitko, baš nitko ne može oduzeti. A kasnije, kad je usnuo, lica iz njegovih strašnih snova ponovno su se vratila da ga muče. Međutim, kad su ujutro

GIGA

stigla Jasonova kola s vozačem, bio je u odličnoj formi. Rano je bio ustao, trčao je izvjesno vrijeme po plaži, okupao se u ledenom oceanu i zatim pojeo krepki doručak — veliku porciju slanine s jajima.

Ostavio je Angel ključeve od Pontiac a i pedeset dolara. Jason mu je bio isplatio predujam od dvjesto dolara. Dame su trebale stići u grad kroz nekoliko dana i Jason je htio opremiti Buddyja s nešto nove odjeće prije njihova dolaska. Buddyju, naravno, nije bilo ni nakraj pameti da se *buni*. Mislio je da će otići u Šminkerov dućan, ali je pogriješio; kad su on i vozač došli po Jasona, on je naredio da ih vozač odveze do najekskluzivnije, najskuplje trgovine muškom odjećom na Rodeo Driveu, *Bijan*, gdje su puna tri sata proveli birajući dva kompleta. Buddy naprosto nije mogao vjerovati vlastitoj sreći. Sve ovo samo zato da bi dvije stare babe izveo na večeru?

»Moći ću zadržati ove stvari, zar ne?« pitao je samouvjeren.

»Jasno«, odgovorio je Jason, topeći se od ljubaznosti. »Što misliš o ručku? Hoće li ti odgovarati *Ma Maison*?«

Buddyju je restoran *Ma Maison* sasvim odgovarao, ali možda ipak ne bi bila baš tako dobra ideja da ga tamo vide s Jasonom Svankleom. Frajer je, naime, tako očiti peder, svi će misliti da je on njegov dečko. Već je primijetio poglede prodavača, dok je isprobavao odjeću i pokazivao se U njoj Jasonu, kako bi on odlučio odgovara li ili ne.

Oklijevao je. »Zapravo, nisam jako gladan. Ja ne jedem mnogo.«

»Ali, tamo možeš naručiti nešto lagano«, inzistirao je Jason. »Njihova salata od pačjeg mesa je naprosto božanstvena!« I on sa zanosom poljubi skupljene vrškove prstiju

Buddy zatrese glavom. »Moram natrag kući, moram učiti tekst, znaš.«

Jason kimne, pun razumijevanja. »Poslat ću vozača po tebe sutra oko podne pa ćemo onda sutra na ručak.«

»Nisam siguran.«

»Jednostavno, moramo. Hoću te upoznati s Patrickom, vlasnikom restorana. Kad odvedeš naše dame tamo na večeru, neću da se pojaviš kao kakav bezvezni turist.«

»Da, ali.«

»Sutra«, odlučno izjavi Jason.

Nije bilo izlaza, morat će otići s Jasonom na taj ručak.

Montana je sjela u Maserati i vozila kao luda do plaže, zatim je jurnula dalje, uz Pacific Coast Highway, zaustavivši se samo jednom, da pojedje hamburger i popije Coca Colu. Oni nju pokušavaju izgurati, znala je to. Osjećala je to. Kurvini sinovi! *Ljudi s ulice* su *njezino* djelo i neka ne misle da će im ga ona samo tako prepustiti.

George Lancaster ... Gina Germaine ... što to, zaboga, Oliver i Neil namjeravaju? Napraviti sranje od filma? Onakvu vrst filma s kakvima se Oliver proslavio? Ona je mislila da Neil ipak ima više stila.

Našla je na radiju stanicu koja je emitirala »teški« rock, palila je jednu cigaretu za drugom i malo po malo, uspjela se smiriti.

Zbog čega se ona, uostalom, toliko uzbuđuje? Neil hoće napraviti probno snimanje s nekom plavokosom glupačom. Pa što? Kad je bude vidio na ekranu, odmah će mu biti jasno da ona nikako ne odgovara za tu ulogu. I Oliveru, isto tako.

Muškarci. Vjerojatno su zadivljeni Gininim prebujnim atributima. Ona tome pridaje toliko važnosti samo zato, što Neil nije prvo s njom razgovarao o tome. Pa dobro, ona ima četiri glumca, koje želi isprobati za ulogu Vinnieja i uopće ga neće pitati za njegovo mišljenje o njima, prije nego što mu pokaže njihove testove. Snimanje uvijek uključuje rizik. Nikad se ne može unaprijed znati što će se dogoditi kad neki glumac ili glumica stanu pred kameru. Može se dogoditi čarolija, ali isto tako i — ništa. Možda Gina... uz pravu odjeću, frizuru, režiju... nije baš vjerojatno, ali možda.

GIGA

Neka samo Neil i Oliver igraju svoje glupe holivudske igre. Zna se i ona igrati, ako su igre ono što oni žele.

Vratila se kući i našla Neila kako spava uz uključeni televizor. Nije joj se činilo da bi imalo smisla buditi ga.

Idućeg jutra su obadvoje bili krajnje uljudni, za doručkom su razgovarali o izabranim lokacijama, a zatim su krenuli svaki na svoj posao.

»Usput rečeno«, rekla je Montana, idući prema svojim kolima, »ako stvarno smatraš da moraš napraviti test s Ginom Germaine, samo izvoli. Možda u njoj ima nešto, što je meni promaklo.«

»Što s tim hoćeš reći?« obrecne se Neil povrijeđeno.

Ona se namršti. »Ništa specijalno. Samo, bilo bi lijepo da si sa mnom razgovarao prije nego što si to spomenuo Oliveru.«

»Mislio sam prvo s tobom razgovarati«, reče on bespomoćno.

»Oh, još nešto«, nastavi ona, »odlučila sam da ću ja sama režirati probe s glumcima koje sam ja odabrala. Nemaš na to nikakvih primjedbi, nadam se?«

Odahnuo je, kad je promijenila temu. »Mislim da je to izvrsna ideja.«

»Odlično. Htjela bih to uskoro napraviti.«

»Što prije, to bolje.«

Ona uđe u kola i odveze se bez pozdrava.

Neil duboko udahne zrak. Izgleda da će na kraju ipak sve proći u redu. Napraviti će test sa Ginom. Test će ispasti loše. On će biti slobodan.

Koga on to zapravo farba?

Ljudi s ulice. Kakav scenarij. Kakva sjajna uloga za njega.

Ross odloži scenarij na stolić za kavu u malom salonu. Sklopio je oči i zavalio se u kauč s dubokim uzdahom. Trenutak je tako nepomično sjedio. Bilo je kasno i bio je umoran, ali u isti mah i uzbuđen, mozak mu je užurbano radio i izbacivao stalno nove ideje.

MAC. PEDESET GODINA. ČITAV SVOJ RADNI VIJEK PROVEO NA ULICAMA KAO POZORNIK. CINIČAN I GRUB. ALI SPOSOBAN SUOSJEĆATI I S MNOGO NADE ZA BUDUĆNOST. ČOVJEK STAROMODNIH PRINCIPA I SUSTAVA VRIJEDNOSTI, UMORAN OD POSLA KOJIM SE BAVI.

Uloga za Oskara, o tom uopće nije bilo dvojbe. Naravno, on dosad nikad nije igrao takvu vrst uloga. Pedesetogodišnjak. Ma, zaboravi to.

Kako to misliš — zaboravi? Nisi ti više nikakav mladi ljepotan. Ti si, dragi moj, baš to — pedesetogodišnjak. To jest, postat ćeš to ove godine.

A kako će ga njegova publika prihvatiti u takvoj ulozi?

Koja publika? Odavno su se oni prestali gurati u redu za karte kad je na repertoaru tvoj film. Sad kad te na televiziji vide u nekom starom filmu, polovica ih misli da si odavno mrtav, zakristaboga.

On ustane s kauča i ode do bara, te natoči scotcha u čašu s ledom. *Ljudi s ulice.* Nekako se činilo čudnim da je to mogla napisati jedna žena. Uspjela se savršeno uživjeti u muški način razmišljanja. Ona je u tom scenariju zapisala takve misli i osjećaje za koje je on dosad zamišljao da o njima znaju samo muškarci.

Ti si šovinistička svinja, je li ti to jasno? Tvoje su ideje otrcane i zastarjele. Bolje uhvati korak s vremenom — ili ćeš se naći na groblju slonova, rezerviranom za ostarjele filmske zvijezde.

Isuse! Tako je silno želio tu ulogu da je upravo fizički osjećao želju.

Dvadeset i pet godina snimanja filmova.

Dvadeset i pet godina sranja.

Otpio je gutljaj whiskeyja, zadržao ga malo u ustima i zatim pustio da mu polako klizi niz grlo.

GIGA

Bio je i miran i uzbuđen, nervozan i pun samopouzdanja. Kriste! Nije više znao ni *što* mu je, ni *kako* mu je. Znao je samo da on tu ulogu *mora* dobiti, što košta da košta. *Mora!*

Ali kako da njih uvjeri u to? Kako da uvjeri Olivera Easternea, Neila i Montanu Gray?

Oliver je kurva, on samo gleda novac. On ne bi bio u stanju zamijetiti talent pa da mu baš svršava na njegov financijer ski nos.

Neil Gray je uobraženi, egocentrični Englez. Nadaren, ali napuhan kao žaba.

Montanu Gray uopće ne poznaje.

Sadie La Salle bi ih uvjerila. Ona bi ti sigurno dobavila tu ulogu. U ovom gradu, ona maše čarobnim štapićem. Ona ima moć.

Da. Sadie. Ona bi *znala* da je to uloga za njega. Ona bi *znala* da on može napraviti čuda iz te uloge.

Da li ju je Elaine već pozvala na zabavu? Je li dobila od nje odgovor? Da ili ne? Ross požuri u spavaću sobu.

Elaine je čvrsto spavala. Oko glave je imala svezanu bijelu vrpcu, kako joj kosa ne bi padala na lice. Lice joj je bilo obilato namazano s nekakvom vrstom gelee royalea, nečim što je Ross neljubavno prekrstio u »bumbarovu spermu«. Oči je pokrila crnom krinkom i tiho je hrkala.

Ross se zagledao u nju. Bio je danas grub prema njoj i sad mu je bilo žao. Ali katkad mu je stvarno išla na živce sa svojim beverlyhillsovskim glupostima. Dojurila je jutros od Maralee, stežući u ruci omotnicu sa scenarijem, kao da su unutra akcije IBM-a. Pružila mu je omotnicu i slavodobitno rekla: »Evo ti. *Kakav* servis, ha?«

On je, iritiran, bacio omotnicu u stranu.

»Zar ga nećeš pročitati?«

»Kasnije«, rekao je, uživajući u njezinom izrazu srditog razočaranja.

Izdržao je čitav dan tako — umirući od želje da pročita taj prokleti scenarij, ali tvrdoglavo odbijajući da ga počne čitati u prisustvu Elaine.

Večerali su, gledali film na televiziji, a onda je ona bijesno otišla u krevet. On je natočio piće, udobno se smjestio i napokon počeo čitati.

»Dušo, probudi se.« Grubo ju je prodrmao.

Ona vrisne. »Tko je to? Što? Bože!« Panično je strgnula krinku s očiju, dvaput žmirnula i rekla: »Koji ti je vrag, Ross? Umrla sam od straha.«

»Onaj jebeni scenarij je izvrstan, eto koji mi je vrag«, odgovori on uzbuđeno.

»Pijan si?«

»Ne. Nisam pijan. Dapače, ja sam vrlo, vrlo trijezan.« Sjeo je na rub kreveta. »Jesi li nazvala Sadie La Salle?«

Ona se iskoprca da pogleda na sat pokraj kreveta. »Jedan i petnaest. Probudio si me da me to pitaš?«

»To je važno.«

»Prokletstvo! Mogao si valjda pričekati do jutra?«

On ispruži ruku i zadirkujući je, protrlja prstom po njezinom obrazu. »Opet si se namazala s bumbarovom spermom.«

»Znaš da to ne volim čuti.«

»Zašto? Da te to možda ne uzbuđuje?« Dok je to govorio, osjetio je kako mu žlijezde počinju raditi. Automatski je posegnuo za njezinim grudima.

»Ross« počela se ona protiviti, a onda se brzo predomisli. To što se nije bila pripravila, još uvijek ne znači da ne treba ugrabiti priliku kad se ukaže.

Prošli su svoj uobičajeni ritual. Bračni seks je kao najdraže jelo. Dobar, ali predvidiv. Elaine je odavno odustala od priželjkivan ja da Ross smisli nešto novo. On je imao svoju ustaljenu proceduru i pobožno se toga držao.

Nije im trebalo više od deset minuta da oboje svrše. Prvo ona. Zatim on. Ross je možda stvarno imao najdeblji kar u Hollywoodu, ali to svejedno kod njega nije trajalo duže od deset

GIGA

minuta.

Poslije je Ross zapalio dvije cigarete, pružio jednu njoj i rekao: »Dobro, ha?« On bi svaki put rekao: »Dobro, ha?« To nije bilo pitanje, nego tvrdnja.

Ona se sjeti davnih dana. Kad su prvi put vodili ljubav. Onih mjeseci kad su se krišom sastajali. Početka njihova braka. Oh, kakav je tada ljubavnik bio Ross Con ti!

Ross duboko udahne dim iz cigarete i pomisli na Karen Lancaster. Stvarno bi je trebao nazvati. Ona je u krevetu bila prava divlja mačka. A ne kao Elaine, koja bi samo ležala tamo, kao da mu čini veliku uslugu. Ona očigledno više ne uživa u seksu kao nekada. S njom se uvijek osjećao kao da joj se nameće i da to treba obaviti što je brže moguće. Kad bi trebalo reći istinu, on bi sasvim iskreno mogao reći da je seks s njegovom ženom dosadan i da to sigurno nije *njegova* greška.

»Vrlo dobro«, promrmljala je Elaine. »Već sam počela misliti da si zaboravio kako se to radi.«

On nije reagirao na njezino bockanje. Ha! Kad bi ona samo znala!

»Pročitao sam scenarij«, započne. »I ne znam je li to stvarno napisala Montana Gray ili nije, ali to nije ni važno. To će biti izvrstan film.«

Potaknuo je njezino zanimanje. »Misliš?«

»O tom uopće nema dvojbe.«

»A...«, zastala je. »Što misliš o ulozi za tebe?«

»Savršena.«

»Stvarno?«

»No da, to nije savršena uloga za *mene*, Rossa Contija, ali je zato savršena za *mene* kao glumca. Shvaćaš što hoću reći?«

Da li shvaća? Što on misli, s kim govori?

»Znači, *moramo* dobiti Sadie La Salle«, rekla je uzbuđeno.

»To nam je najbolja šansa.«

Konačno su se našli na istoj valnoj dužini. Elaine se nasmiješi. »Sutra idem na ručak s Karen. Ona će mi reći da li mogu organizirati zabavu u počast Georgea i Pamele. Ako oni pristaju, nitko se neće usuditi da ne dođe — čak ni Sadie La Salle.«

Ma Maison. Petak, vrijeme ručka. Mali vrtni restoran je krcat, stolovi, natkriveni suncobranima, nagurani su jedan do drugoga, konobari, opasani velikim pregačama, zaposleno žure od stolova do kuhinje i obratno.

Buddy je odlučio isprobati dojam svijetlosmeđeg Arma-nijevog kaputa, beige hlača i odgovarajuće svilene košulje bez ovratnika. Izgledao je odlično: djelovao je skupo, ali ležerno. Jason je bio oduševljen. »Još ti samo treba malo zlata«, rekao je, igrajući se s debelim zlatnim lancem, koji mu je visio oko vrata.

»Ne, ne treba mi«, brzo je odgovorio Buddy. Nema ništa goreg, nego kad se ležerni kalifornijski stil pokvari glomaznim komadima upadljivog nakita. Zlatni lanci oko vratova muškaraca uvijek su ga podsjećali na ostarjele šminkere, koji kruže Beverly Hillsom u svojim Porscheima i Merce-desima, s kosom brižljivo začesljanom preko ćelavog tjemena i čvrsto utegnutim debelim trbusima.

Kad su se smjestili za stolom u kutu, njih dvojica sami, Buddy se napokon osmjeli osvrnuti oko sebe sa zanimanjem po restoranu. Bilo je mnogo žena koje su zajedno ručale. Gotovo za svakim drugim stolom sjedile su žene, same, bez muškog društva. Sve su bile elegantne. Njegovane. Prekrasne.

Jason je, izgleda, odjednom zaključio da mu je dužnost informirati Buddy ja o svakom slavnom licu koje se tog časa nalazilo u restoranu. »Vidiš onu skupinu žena tamo — dakle, ljepotica crne kose je gospođa Freddiejy Fieldsa. Za susjednim stolom je Louisa Moore — Rogerova žena — ona je *jako* gala. Pokraj njih je —«

»Dudley Moore.«

»Bravo«, reče Jason suho, »ali kladim se da ne znaš tko je *to*.« On pokaže na jednu izvanrednu ljepoticu kao ugljen crne kose, koja je bila udubljena u razgovor s nekim muškarcem.

»Predajem se.«

»Shakira Caine. Supruga Michaela Cainea, naravno. S njom je Bobby Zarem — on je proslavio slogan 'Ja volim New York'. Izvanredan stručnjak i tako zabavan.«

»Da li ti osobno poznaješ sve te ljude?« upita Buddy, impresioniran i protiv svoje volje.

»Ne poznajem ih intimno, ali mnogi od njih zalaze u moju trgovinu.«

»Hej — možda bi me onda mogao predstaviti nekom menedžeru, nekom stvarno dobrom menedžeru.«

»Čekaj da vidim. Siguran sam da među mojim znancima ... Oh, vidiš onu ženu što sjedi tamo prijeko — to je kćer Georgea Lancastera, Karen, a tamo dolje sjedi David Tebet — on je potpredsjednik kompanije Johnny Carson Productions, a vidim i Jacka Lemona.«

Buddy se znatiželjno osvrtao, ne slušajući zapravo što mu Jason govori — zna i on prepoznati zvijezde. Za središnjim je stolom sjedio Clint Eastwood, zavaljen u stolcu, ispruženih dugih nogu koje su užurbani konobari morali stalno zaobilaziti. Malo dalje vidio je Sidneyja Poitiera, Toma Selecka — u kojem god bi smjeru pogledao, ugledao bi neku slavnu ličnost. Osjećao se divno. Njega nitko nije ni pogledao, ali bio je *tu*, bio je dio svega toga.

»Sviđa ti se ovdje?« pitao je Jason, iako je jasno vidio da mu se sviđa.

Buddy slegne ramenima. »Bio sam ja već prije ovdje, znaš.«

»U to uopće ne sumnjam.« Jason se nije mogao suzdržati, morao je zuriti u Buddyjevo živo, izražajno lice. Kako taj dječak dobro izgleda, kakva ljepota. Ah, ako sačeka pravi trenutak, ako bude strpljiv ... ah!

Zelene oči Karen Lancaster zadovoljno su sjale. »Kažem ti, razgovarala sam s taticom i s Pamelom. Bit će im jako drago da budu počasni gosti na tvojoj zabavi.«

»Jesi li sigurna?« upita Elaine, po drugi put.

»Elaine, kad ja nešto obećam, onda se možeš kladiti da će to biti ispunjeno.« Ona se nasmiješi i mahne rukom Dudleyju Mooreu. »Pamela želi da je nazoveš u Palm Beach noćas oko deset — po njihovom vremenu.

»Rekla ti je to?«

»Prestani se držati kao da te je ošinio grom — pa, to si htjela, zar nisi? I zahvaljujući meni — što si htjela, to si dobila. Naj-zabavu u gradu. Vidjet ćeš kako će sad Bibi dotrčati!«

Maralee se uključi u razgovor. »Tko će ti raditi zakusku?«

Elaine je u početku mislila iskoristiti za to Linu i još dvije Meksikanke, njezine prijateljice, ali sad se situacija izmijenila. »Nisam još o tome razmišljala.«

»Onda počni razmišljati!« upozorila ju je Karen. »Ona krema od lososa, koju je Tita Cahn servirala prošlog tjedna, bila je naprosto božanstvena! Mislim da je ona otkrila nekog novog. Zašto je ne nazoveš?«

»*Morton's* bi ti sve mogao napraviti«, predlagala je Maralee. »Ili *La Scala*. Ja se uvijek osjećam sigurnije kad angažiram profesionalce.«

»Da, ali to je previše sigurno«, prigovori Karen. »Tatica obožava orijentalnu kuhinju. Što misliš o jednoj kineskoj gozbi?«

»*Madame Wu*?« nabaci Elaine, razmišljajući koliko će sve to koštati i koliko će glasno Ross vrisnuti kad dobije račune.

»Njihova su jela stvarno izvanredna«, reče Maralee.

»Izvanredna«, ponovi Karen poput jeke.

Buddy otpije vrela crni *espresso* i zapita se, koliko bi još trebao ostati sjediti. Jasonu se izgleda nije žurilo, dokono je pijuckao iz male čašice liker *Sambuca*.

»Ovaj, mislim da bih trebao krenuti kući«, reče naposljetku Buddy. »Očekujem telefonski poziv u vezi s probnim snimanjem, a osim toga, trebao bih još malo raditi na tekstu.«

Jason kimne. »Je li vam ugodno u kući?«

»Ne može biti bolje. Angel je oduševljena.«

Jasona je ljutilo što Buddy spominje svoju ženu kad god se za to ukaže prilika. Bilo je to skoro kao da mu viče, *Ja nisam peder! Ja nisam peder! Upamti to!* On pucne prstima konobaru, da mu donese račun. Neka od svojih najzanimljivijih iskustava, Jason je doživio upravo s takozvanim pravovjernima. Kad ti preskoče jarak, onda ga preskoče tako da se sve praši. »Da«, promrmljao je. »Angel mi izgleda jako mila djevojka.«

»Ona je stvarno mila.«

»Naravno. Ali mislim da bi bilo najbolje da gospođi Jaeger i njezinoj prijateljici ne spominješ da si oženjen.«

»U redu.« Zašto da grize ruku koja ga oblači u Armanijevo odijelo?

»One stižu sutra uvečer. Vjerojatno će to biti prilično kasno«, nastavi Jason i prižmiri da pročita svotu na računu. Zatim dohvati iz jakne lisnicu od svinjske kože i iz nje izvuče Master Charge karticu. »Pretpostavljam da će biti umorne. Zato ću poslati vozača da ih dočeka na aerodromu i da ih odveze do hotela — Beverly Hills, naravno — a onda sam mislio da se u nedjelju svi zajedno sastanemo na kasnom doručku. Mislio sam na *Polo Lounge*. Zar to neće biti baš zgodno?«

Buddy bi se mogao sjetiti i prikladnijeg izraza za to, ali se trudio da izgleda kao da je oduševljen.

»Obuci ovo što danas imaš na sebi«, upućivao ga je Jason. »Odlično ti pristaje.«

»Dobro, hvala.« Nestrpljivo čekajući da se konačno dignu od stola, Buddy se još jednom osvrne oko sebe. Clint Eastwood je odavno bio otišao, ali je sad zapazio Allana Carra, Richarda Gereu i Roberta Wagnera. Slavni producent i dvije filmske zvijezde — već mu se uistinu vrtjelo u glavi. On brzo pogleda na sat. Tri sata. Sranje! Dok se doveze do kuće na obali, bit će četiri — prekasno za sunčanje. Kako mu je uludo prošao dan. Jason Swankle je sasvim pristojan momak, ali koga on to pokušava farbati? Buddy je naprosto *znao* da će doći trenutak, kad će mu se Jason početi ukrcavati. Zbog čega inače kuća na plaži, nova odjeća i toliki novac? Samo zato da dvije stare žene prati u njihovim šetnjama po gradu — tu mu je uslugu mogla priskrbiti bilo koja služba za iznajmljivanje pratilaca, i to upola jeftinije.

Konobar se vratio s Jasonovom Master Charge karticom i oni se napokon dignu od stola.

Buddy brzo pođe naprijed, ostavljajući Jasona da tapka za njim. Na izlazu naleti ravno na Randyja Felixa. Trenutak su iznenađeno buljili jedan u drugog, a onda se radosno pozdrave.

»Hej«, uzviknuo je Buddy. »Što ti radiš ovdje?«

»Imam sastanak s nekim.« Randy se naceri, a onda ustukne korak natrag i odmjeri prijatelja.

»A ti, bogme, *sjajno izgledaš!*«

»Nego šta!«

Oni se na to, na brzinu, muški zbunjeno zagrlje i upravo su se ponovno razdvojili, kad je Jason zadihano dotapkao do njih.

»Ovaj ... ovo je moj prijatelj — Randy Felix«, objasni Buddy. »Daj mi pet minuta vremena da se pozdravim, pričekaj me u kolima.«

Jason napući mesnate usnice i zlovoljno kimne glavom Randyju. »Dobro, samo pazi da ne bude više od pet minuta«, posesivno je dobacio prije odlaska.

Randy se znatiželjno zagleda za njim. »Mijenjaš stranku, bačo?«

»Ma *daj*. Barem me ti poznaješ!«

»Samo pitam. Danas se to nikad ne zna.«

Obojica su istodobno primijetili plavušu, koja je mahala. Podigla se sa stolice i uzbuđeno im

GIGA

je mahala. »Ovamo, Randy«, zazvala je — za slučaj da je nije primijetio.

Randy joj mahne rukom u odgovor. »To je ona o kojoj sam ti govorio«, objašnjavao je *sotto voce*. »Maralee Gray. Otac joj je vlasnik Sandersonovih studija. Njezin bivši muž je Neil Gray — režiser. Sasvim zgodna obiteljska kombinacija, što kažeš?«

»Što kažem? Tu bih se i ja volio uvaliti!«

»Dodi, upoznat ću te.«

Buddy je bio u napasti da pođe. Ime Neil Gray odmah mu je probudilo zanimanje. Međutim, ona je samo bivša žena i vjerojatno nema nikakve veze s ovim filmom. Osim toga, kako bi to izgledalo da se odjednom Jason dogega natrag, u potrazi za njim.

»Drugi put. Zašto me kasnije ne nazoveš? Imam hrpu novosti.«

Oni zaustave konobara, posude od njega papir i olovku i Buddy načrčka Randyju broj telefona vi kući na plaži. Zatim pljesnu dlanom o dlan i odu svaki svojim putem.

»Tko je to bio?« raspitivala se Karen kad se Randy smjestio za njihovim stolom i nakon što ga je nervozna Maralee predstavila njoj i Elaine.

»Tko to?« pitao je Randy, iako je odmah znao da Karen Lancaster misli na Buddyja. *Sve* su žene padale na Buddyja.

»Onaj momak s kojim ste razgovarali na ulazu«, razdraženo je inzistirala Karen.

»Mislite Buddy?«

»Buddy?«

Buddy Hudson. Moj prijatelj.«

»Peder?«

Randy lizne kažiprst i afektirano pogladi obrvu. »Ako vi tako kažete, slatka!«

Maralee se uzrujano nasmije. »Randy!« ukori ga. »Prestani!«

Karen je bila bijesna. Ovaj joj se novi prijatelj Maralee zamjerio već na prvi pogled. »Ja moram ići«, otegnula je. »Ideš i ti, Elaine?«

Zapravo, Elaine je silno željela otići. Jedva je čekala da dođe kući i nazove Bibi. Ali, Maralee ju je zamolila da upozna Randyja prije njihovog zajedničkog izlaska na večeru, a nije mogla samo reći zdravo i zbogom, čim je jadan čovjek sjeo za stol.

»Ja ću još malo ostati«, rekla je tonom ispričavanja.

»Kako hoćeš«, nabusito je odrezala Karen i mahnuvši im svima rukom na pozdrav, izađe iz restorana.

»Vidjet ćeš, Karen će ti se jako svidjeti«, rekla je Maralee, čvrsto stežući Randyjevu ruku, »kad je bolje upoznaš.«

On se nasmiješi i namigne Elaine. »Jedva čekam«, reče veselo.

Elaine zaključila da jednostavno ne podnosi tog čovjeka.

Angel je provela dan brišući prašinu, lašteći, usisavajući. Ova kuća u Malibuu bila je doista nešto najljepše što je u životu vidjela — kao preslikana iz ilustriranih revija i bila je presretna, što se Buddyju i njoj pružila prilika da mogu ovdje stanovati.

Tiho je pjevušila dok je, čisteći i spremajući obilazila kuću: oprala je već savršeno čist kuhinjski pod, prebrisala sve kuhinjske elemente, koji su ionako već blistali od čistoće i ulila dezinfekcijsko sredstvo u tri još neupotrijebljena zahoda.

Magla se uz more zadržala čitavo jutro, ali ju je oko podneva potjeralo sunce pa je Angel navukla svoj bikini i ispružila se na natkrivenoj terasi, koja se nadvijala iznad oceana.

Ponijela je sa sobom listovni papir i pisaljku, jer je namjeravala napisati pismo svojim hraniteljima u Louisville. Nije imala nikakvih vijesti od njih, iako im je već nekoliko puta pisala. Ali drugo nije ni očekivala. Njima nikad nije bilo doista stalo do nje, ona je za njih bila jednostavno dodatni izvor prihoda, jer su za nju dobivali pripomoć od socijalne skrbi.

Svejedno, željela ih je obavijestiti o djetetu. Možda će se obradovati njezinoj sreći.

GIGA

*Dragi moji svi po redu,
Dakle, pretpostavljam da se već pitate zbog čega vam
tako dugo nisam pisala. Dakle, vidite*

Zastala je, razmišljajući što da napiše i odsutno je pratila pogledom neki par, koji je trčao kroz pjenu valova što su se razbijali o pijesak. Držali su se za ruku i veselo smijali. Za njima je trčao pas. Buddy je u zadnje vrijeme tako razdražljiv. Možda će sad biti drugačiji, sad kad žive ovdje na plaži, u ovoj divnoj kući...

Samo, kako će dugo ostati ovdje? I tko je taj Jason Swankle? I zašto se on odjednom umiješao u njihov život?

Uzdahnula je, a onda naglo zgužvala započeto pismo i bacila ga na pijesak. Buddy je sad bio sva njezina obitelj. Louisville je bio njezina prošlost. Buddy je njezina budućnost — unatoč tome što joj se ne povjerava i što joj priča hrpe laži, premda je ona sasvim spremna suočiti se s istinom. Na primjer, odakle mu novac za ovu novu, *skupu* odjeću? Zašto su došli ovamo, u ovu prekrasnu kuću? Tko plaća za kola i vozača koji stalno dolazi po njega?

Kad ga je to pitala, on se samo nasmijao, raskuštrao joj kosu i rekao. »Ti se o tome ne brini, dušo. Jason je jedan moj stari friend, koji mi je nešto bio dužan. I sad mi samo vraća dug.« Angel se pak pitala, ako već postoji taj nekakav dug, zašto onda *ona* nije dobila nešto novih stvari. Nije bila zavidna Buddyju, ali bilo bi lijepo da je i ona nešto dobila. Čak ju nije pozvao da pođe s njim u kupovinu i to ju je duboko povrijedilo. Uostalom, ona će ubrzo *morati* nabaviti novu odjeću — odjeću za trudnice.

Kad je na to pomislila, na usnicama joj je zatitrao tajanstveni osmijeh. Jedva je čekala da joj počne rasti trbuh — vidljivi dokaz da to biće, koje su Buddy i ona stvorili, raste u njoj. Nestala je želja za tim da i ona postane filmska zvijezda. *Buddy* će u njihovoj obitelji biti zvijezda, a ona će biti njegova odana žena. Ilustrirani časopisi će objavljivati slike iz njihovog privatnog života: Buddy će na njima biti *macho* i jako zgodan, a ona će biti u širokim haljinama, s cvijećem u kosi i s gomilom prekrasne djece oko nje. Živi simbol Majke. To joj se dopalo. Široko se nasmiješila. Koliko će dugo potrajati dok Buddy ne postane superzvijezda?

Dvije godine? Tri? Nije važno. Kad se to napokon dogodi, ona će biti spremna.

Valovi koji su se razbijali o obalu izgledali su tako privlačno. Ona skinu sandale, strci niza stube na pijesak i potrči prema oceanu, dok joj je duga plava kosa vijorila na vjetru.

Neki muškarac, koji je sjedio na terasi susjedne kuće, pratio je pogledom njezin trk do oceana. Dok se ona bacala u valove, on se podigao sa stolice i otišao do ograde terase, naprežući oči, kako bi je što bolje vidio.

Kad je izronila, on ju je još uvijek promatrao.

Bibi Sutton je trebalo točno jedanaest minuta da se javi, nakon što joj je Elaine preko sekretarice poručila da će njezina zabava biti u počast Georgea Lancastera i Pamele London.

»Slatkica!« prela je Bibi kroz telefon. »Tako sam bila zauzeta. Znaš, kako je.«

»Ne moraš se ispričavati«, velikodušno je odgovorila Elaine. »*Točno* znam što misliš.«

»Draga, stvarno zabava bude za Pamelu i Georgea?« Bibi je voljela točno provjeriti činjenice, prije nego što se na nešto definitivno obaveže.

»Mislila sam da sam ti to rekla«, nevino odgovori Elaine.

»Ne, ne. Svejedno. Mi ionako dođemo, ti to znaš.«

»Naravno da znam.« Elaine se divno zabavljala. Najgori snobovi, najgori zvijezdojepci uvijek su baš same filmske zvijezde.

»A kol'ko ljudi imaš?«

»Ništa pretjerano. To će više biti jedan intiman skup. Samo bliski prijatelji Georgea i Pamele. Pedeset, šezdeset ljudi. Ne više od toga.«

»Ahhh...« uzdahne Bibi. »To najviše volim. Intimne skupove. Večernje toalete, nadam se?«
»Samo za dame. Mislim da će se muškarci udobnije osjećati bez večernjih odijela«, odlučno odgovori Elaine.

»Jako pametno, slatkica!« zakričala je Bibi. »Jako mi se to sviđa. *Mi* se obučemo u lijepe toalete. A *oni* budu u dosadnoj sportskoj odjeći.«

Napokon odobravanje. Elaine je blistala od sreće.

»A sad«, nastavi Bibi, »tko ti radi hranu?«

Elaine je na sekundu oklijevala. *Budi određena. Nemoj dopustiti da te kučka pokoleba.*

»Mislila sam na *Madame Wu*.«

»Ne!«

»Ne?«

»Imam za tebe jednu tajnu. Tajnu koju ja kažem samo dobrim prijateljima.«

Elaine je čekala.

Bibi je napravila dramatičnu pauzu. »Sergio i Eugenio!« napokon je slavodobitno objavila.

»Mislim da za njih nisam čula ...«

»Jasno da nisi. Nitko za njih ne zna. Oni su *moji*. Moja *tajna*.«

Govorkalo se, iako to nikad nije bilo stvarno dokazano, da Bibi dobiva proviziju od svakog restorana, službe za iznajmljivanje ugostiteljskih usluga, trgovine itd., na koje udari svoj famozni žig preporuke. Elaine se pitala, koliko će joj izbrojiti Sergio i Eugenio.

»A jesu li oni dobri?«

»Ha!« suho se nasmijala Bibi. »Slatkica, misliš da bi' ja nji' preporučila da nisu dobri?«

»Ne, naravno. Ja ...«

Bibi se razmahala. »Imam za tebe još jednu tajnu. Trio Zancussi. Talijanske ljubavne pjesme, ravno iz Roma. Naravno, stavit ćeš platneni krov iznad vrta?«

»Nisam zapravo ...«

»Ali, moraš! Čekaj, dat ću ti nekoliko savjeta...«

Razgovor je potrajao još daljnjih deset minuta i kroz to je vrijeme Bibi častila Elaine svojim savjetima i prijedlozima. A Elaine je cijelo to vrijeme u sebi zbrajala troškove. Natkrivanje vrta. Trio glazbenika. Sergio i Eugenio. Uniformirani mladići koji će parkirati automobile gostiju. Cvjetni aranžmani. Dva specijalna barmena, koji će miksati najnovije koktele. Konobari. Posluga u kuhinji. Nova večernja toaleta.

Ako hoće da sve bude kako treba, to će je koštati čitavo bogatstvo. Međutim, sve mora biti kako treba.

Bibi je završila razgovor s notom ohrabrenja. Pozvala je Elaine na ručak, koji je idućeg ponedjeljka organizirala kod sebe u kući. »Imam jedan divan policajac koji će nam pričati o *Mace**. Svi ćemo dobiti dozvolu«, veselo je objašnjavala Bibi. »Što misliš? Dobra ideja, ne?«
Što će ženi kao što je Bibi limenka Macea? Njezin Rolls, s uniformiranim vozačem, nikad nije izlazio izvan granica Beverly Hillsa.

»Sjajna ideja«, oduševljeno je povlađivala, mrzeći samu sebe što je takva ulizica.

Bibi Sutton zafučka — ti već trčiš. Mislila sam da je živu ne možeš smisliti.

Začepi, Etta.

Kasnije tog dana, večera u restoranu *La Scala*, s Maralee i njezinim novim prijateljem, Randyjem Felixom, ispala je čista katastrofa. Kako ih Maralee samo pronade? Kako to ona zna gdje treba tražiti takve lešinare oštra oka, koji se obrušavaju na njezin novac i društveni položaj? Elaine je već na prvi pogled, za onog ručka u *Ma Maisonu*, zaključila da joj se Randy ne sviđa, a taj se prvotni dojam kod drugog susreta samo pojačao.

Rossa je naljutilo već i to, što uopće moraju ići na tu večeru. On se nikad nije previše dobro slagao s Maralee. Podnosio ju je samo zato što je bila najbolja prijateljica njegove žene, ali nije vidio zbog čega bi morao podnositi još i njezine glupe, dosadne jebače i još, povrh svega,

---

* *Mace* — suzavac u limenkama s raspršivačem, popularno sredstvo za samoobranu među ženama u SAD.

GIGA

platiti večeru.

Naručili su pića i Elaine je čavrljala s Maralee, dok je Randy pokušao zapodjenuti razgovor s Rossom. Obraćao mu se s »gospodine«, na što se Ross zlovoljno mrštio, a onda mu je još govorio stvari kao »Vi ste bili najdraži glumac moje mame« i »Gledao sam sve vaše stare filmove na televiziji.«

Kreten prve vrste. Ross pozove konobara i počne ispijati jedan za drugim, seriju whiskeyja s ledom.

Negdje u pola večere, u restoran je stigla Karen Lancaster u pratnji Cheta Barnes. Oborila se poput ptice grabežljivice na njih stol, dok je Chet polako išao za njom.

»Zdra-vo, svima«, pozdravila je, očiju blistavih od doze kokaina — holivudskog ekvivalenta za aperitiv.

Ross se uspravio u stolici kad je ugledao njezine ispupčene bradavice ispod tanke, svilene majice i pitao se, zašto se zapravo nije potrudio da ju nazove. Odlučio je tu grešku ispraviti odmah sutra ujutro.

»Jeste li već jeli?« upita Elaine, zahvaljujući Bogu što su se njih dvoje pojavili.

»Upravo se spremamo.«

»Zašto nam se ne pridružite?« brzo upita Elaine i udari nogom Rossa ispod stola.

On prihvati igru, fasciniran Kareninim bradavicama koje su se jasno ocrtavale ispod tanke svile. »Tako je, hajde, pridružite nam se«, rekao je.

Karen mu se zagleda ravno u oči i umiljato se nasmiješi. »Ne, hvala. Chet i ja smo upravo započeli oštru diskusiju o višestrukom orgazmu i o tome da li debeli kurac pomaže da muškarac bude dobar ljubavnik. Ne bismo željeli nekome pokvariti apetit.«

Elaine se nasmije. »Ti si nevjerojatna!«

Karen dobaci Rossu pogled pun smrtonosnog prezira. »Vidimo se kasnije.«

»Dođite poslije i popijte s nama kavu«, očajnički je moljakala Elaine.

»Možda.« Karen se nasmiješi svima oko stola, prelazeći brzo pogledom preko Randvja, kao da ne postoji. A zatim zgrabi Cheta za ruku i jedan ih konobar povede do intimnog separea u dnu prostorije.

»Nisam znala da između Cheta i Karen ima nečeg«, reče Maralee. »Otkad se to sad Karen s njim viđa?«

Elaine slegne ramenima. »Ja nikad ne uspijevam pohvatati sve njezine ljubavne veze.«

Sva sreća, pomisli Ross. Pogledao je prema dnu prostorije. Karen se stiskala uz Cheta i šaptala mu nešto na uho — ili je to njezin jezik bio u Chetovom uhu?

Odjednom ju je strašno poželio. Poželio je da klekne pred njega i da mu siše ...

»Ross, tebi nije dobro?« oštro je upitala Elaine.

»Molim?«

»Nekako čudno izgledaš.«

»Hoćeš reći da izgledam kao da se na smrt dosađujem«, srdito je progundao. »Zašto mi ti uvijek moraš natovariti na vrat ovakve večere?«

»Ššš...«

Nije se trebala brinuti. Maralee ionako nije slušala, ona je zaneseno zurila u oči Randyju Felixu, dok joj je on pričao laži o svojoj prošlosti.

Svakog dana, oko pet popodne, Buddy je nazivao zgradu Easternea i razgovarao sa sekretaricom Montane Gray, onom plavušom s loše operiranim nosom. Ona i Buddy bi svaki put dugo i intenzivno razgovarali. On je želio točno znati što se događa. Je li već određen datum za probno snimanje? Koji su još glumci odabrani za testove? Tko bi mu mogao biti najopasniji konkurent?

Plavuša, kojoj je ime bilo Inga, detaljno je izvještavala Buddy ja o svim pojedinostima i s pravom je očekivala da će je on pozvati da zajedno izađu. Kad on to nikako nije činio, napokon mu je rekla: »Čuj, nije mi zgodno davati sve te informacije preko telefona. Zašto ne

GIGA

navratiš večeras do mene?«

Buddy je znao što *to* znači. »Stanujem daleko vani, na plaži, a kola su mi na popravku«, lagao je.

Ona se nije tako lako predavala. Redovito je čitala *Cosmopolitan* i znala je svoja prava; ako želi biti povaljena, ima puno pravo da dotičnoga ganja. »Mogla bih *ja* doći do *tebe*«, odlučno je rekla.

»To ne bi bila dobra ideja. Vidiš ja, ti stanujem s jednim neurotičnim momkom koji se trza na svaki šum. Prilično gadno — ne bi ti se nimalo svidjelo.«

»Isprobaj me«, reče ona smjelo.

»Uskoro jednog dana, mala.«

»Ti samo reci, Buddy.«

»Gledaj. Ovako, sutra ću te opet nazvati, važi?«

Spustio je slušalicu i nervozno se počeo šetati po kući. Angel je bila u kuhinji, pripravljala je salatu od tunjevine za večeru.

»Hej — zašto danas ne bi vani večerali?« On ju zagrlji odostrag i čvrsto je stisne.

»Sve je već skoro gotovo«, odgovori ona, izvuče se iz njegovog zagrljaja i nastavi sjeckati krastavce.

»Pa što onda? Baš mi je došla volja da se malo produciram s tobom u javnosti.«

»Ne večeras, Buddy. Kosa mi je prljava, večera je gotova, a na televiziji je film s Richardom Gereom.«

Što će joj Richard Gere kad ima njega? Ovo ga je stvarno uvrijedilo. »U redu, onda, u redu. Dobro.«

Ona ga pogleda široko rastvorenih očiju, zabrinuta i neodoljivo lijepa. »Nije ti krivo, zar ne?«

»Ne, naravno da mi nije krivo.«

Izašao je na terasu. Angel počinje zvučati kao prava supruga. Mislio je da će poskočiti od sreće što ima priliku da s njim izađe U grad. Nisu baš izlazili svake večeri.

Osjećao se napet i uznemiren. Isuse! Čovjek bi mislio da će ona to *razumjeti* — sad, kad ga čeka to probno snimanje i sve skupa.

Večerali su s jednim okom na velikom televizijskom ekranu, obješenom sa stropa. A onda je Angel pristojno zijevnula i rekla: »Tako sam umorna. Nećeš se ljutiti, ako ja odmah odem spavati?«

Da. Ljutio se. Bilo mu je potrebno da se opusti, ispriča, umiri.

»Ne, zlato, samo ti idi spavati.«

Ona ga ovlaš poljubi i izgubi se u gornjem dijelu kuće. Kad bi barem imao malo marijuane. To bi ga donekle smirilo.

Kad bi barem to jebeno probno snimanje već bilo iza njega.

Kad bi barem već bio zvijezda.

Vratila se sestra Joey Kravetz. Louise Kravetz. Poznata kao Lulu. Pet godina starija od Joey. Tri puta uhićena zbog prostitucije, jednom zbog droga. Doletjela je čarterom iz Amsterdama jedne nedjelje ujutro i Leon je to saznao otprilike deset minuta nakon što je prošla kroz carinu. Imao je on svoje veze. Ne osvrćući se na prigovore Millie, skočio je u kola i stigao pred oronulu kućerinu u kojoj je Lulu stanovala dvadesetak minuta prije nje. Srdita gazdarica pustila ga je u njezinu sobu. Unutra je vladao sumoran nered: neizvjetrena odjeća, uvenulo cvijeće u loncima, jedan stari gramofon i hrpa izgrebanih ploča rocka. Sve je bilo pokriveno debelim slojem prašine. U jednom kutu sobe stajao je nepospremljeni krevet. Na drugom se kraju nalazilo plinsko kuhalo i na njemu nekoliko tanjura s osušenim ostacima hrane. Leon se ukočeno postavio kraj vrata, spreman da joj odmah pokaže svoju policijsku legitimaciju i da je obavijesti o sestričnoj smrti. Pitao se kako izgleda, da li je slična Joey.

Leona je probudilo zvono budilice. Sedam sati ujutro. Bez budilice bi mogao prespavati čitav dan.

Osjetio je sasušenu sluz među nogama i odmah je znao što se dogodilo. Svršio je u snu. Isuse S. Kriste, »mokre snove« nije imao otkad je navršio šesnaest godina!

»Mokri snovi«, da ne bi. Joey Kravetz te je drkala, a ti si se pravio da spavaš.

Zar je stvarno to učinio?

Točno tako, pravio si se da spavaš i uživao — uopće nisi tako duboko spavao da se ne bi mogao potpuno razbuditi i zaustaviti je.

Osjetio je kako ga obuzima stid. On, Leon Rosemont i šesnaestogodišnja kurva. A ne može ni reći da mu je seks bio očajnički potreban. Njegov je seksualni život bio sasvim uredan — imao je onoliko seksa, koliko mu je bilo potrebno. Prokletstvo! Kako ju je samo mogao pustiti da to učini.

Ustao je, strgnuo sa sebe uprljanu pidžamu i navukao ogrtač za kupanje.

Kako joj sad može pogledati u oči?

A kako to može izbjeći?

Zamišljao je izraz na njezinom licu. Zurit će u njega sa zloradim, slavodobitnim smiješkom. I ti si isti kao i svi drugi.

Ali on nije isti kao drugi. Nije isti kao one muške životinje koje se šunjaju ulicama.

Srdito je izašao u dnevnu sobu. Probudit će je, dati joj dvadeset dolara i izbacit će je van.

Tako je. Samo je podstići da nastavi s kurvanjem po uličnim uglovima. Isplati je i zaboravi na nju. Ona nije tvoj problem.

O da, i te kako je ona tvoj problem. Njoj je samo šesnaest godina, trebao bi barem pokušati da joj pomogneš. Gdje ti je osjećaj građanske dužnosti?

Gdje je njegov osjećaj građanske dužnosti bio noćas u sitne sate?

Pokrivač i jastuk, koje joj je dao, ležali su na podu. Kauč je bio prazan.

Znao je da je otišla i prije nego što je pogledao u kuhinju i kupaonicu.

Lulu je bila nešto viša od Joey, debeljuškasta poput na-djevene kokoši, koža lica joj je bila osuta crvenim mrljama, a oči su imale bolesnu žućkastu boju koja je znak prekomjernog uživanja droga.

Nije bila sama. Pratio ju je mršav, nervozan Chicano dječak, neočešljane, slijepijane kose i jednako tako žutih očiju. Obadvoje su imali na leđima naprtnjače, ali je Chicano svoju jedva nosio — izgledao je kao da će izdahnuti. Gazdarica je očito smatrala da je pametnije ne spominjati Leonovo prisustvo, jer izraz užasnog iznenađenja na njihovim licima nikako nije

mogao biti namješten.

Leon pokaže svoju legitimaciju.

Lulu zbaci naprtnjaču, zgrabi njegovu legitimaciju i pomno je prouči.

»Jebene svinje«, promrmljala je konačno i bacila mu legitimaciju u lice. »Otputujem — ganjaju me. Vratim se — ista stvar.« Podignula je u zrak debele ruke, otkrivši rupu u indijskoj bluzi od batika. »Cista sam, čovječe. Pretraži me.«

Nju očito nije bilo lako izbaciti iz ravnoteže. Međutim,, njezin je prijatelj postao silno nervozan i bez ijedne riječi se počeo natraške povlačiti prema vratima.

»Vrati se, T. T«, zakričala je Lulu. »Nećeš se izvući na moj račun. Bez obzira što ovaj hoće, ti si upetljan sasvim isto kao i ja.«

T. T. se ukoči, a žute su mu oči uplašeno strijeljale po sobi.

»Ja ništa *neću*«, tiho reče Leon. »Imam za vas jednu veoma žalosnu vijest.«

»Žalosnu«, ponovila je Lulu bezbojno, kao da nikad dotad nije čula tu riječ.

T. T. to shvati kao znak da i on nešto kaže. »Tužnu«, promrmlja.

»Radi se o vašoj sestri, Joey«, reče Leon ozbiljnim glasom.

»Što je sad izvela ta mala propalica?« upita Lulu, češući energično butinu zaodjenutu traper-platnom. »Natjerala nekoga da je napokon ucmecka?« Divlje se zahihotala na vlastitu šalu.

»Točno to«, reče Leon.

»Odjebi, gospodine«, odreže Lulu. »Bio ti žandar ili ne, ja ne mislim da je to jako smiješno.«

»Vaša je sestra Joey žrtva ubojstva«, formalno ju obavijesti Leon.

Njezino se podbuhlo lice zgrči. Njezin prijatelj nervozna trgne glavom.

»Žao mi je«, suosjećajno reče Leon.

»Žao!« vrisnula je Lulu, naglo se oporavivši od tuge. »Jebo mater svoju, što ti znaš o žalosti? To ste vi, svinje, *ubili* moju sestru.«

T. T. brzo ubaci: »Sredi se, Lulu. Sjeti se, *on je žandar*.« »Aha«, urlala je Lulu, izgubivši potpuno kontrolu nad sobom i tresući se od bijesa, »kao što ću se sjećati i svih onih prigoda kad su je fukali jebeni žandari. Stalno, čovječe, *stalno*. Pušila im je na stražnjem sjedalu patrolnih kola. Fukali su je po vežama. Jedan ju je čak odvukao u svoj smrdljivi stan kad je imala samo petnaest godina i tamo ju je povalio. Žandari!« s gađenjem je zaroktala. »Nije imala ni najmanje šanse — a vi, svinje, ni jednom joj niste pomogli. *Iskorištavali* ste je, čovječe, progonili, čitavog njezinog jebenog života.«

Leon je zurio u njezino srdito lice. *Jedan ju je čak odvukao u svoj smrdljivi stan kad je imala samo petnaest godina i tamo ju je povalio.*

On se nakašlje i pokuša nešto reći, ali mu je u glavi bila samo jedna misao. *Deke Andrews.*

Deke Andrews. Moram ga uhvatiti zbog Joey — zbog mene!

Osjećaj krivice koji ga je obuzeo, bio je naprosto neizdrživ.

Norma Jaeger uopće nije izgledala onako kako ju je Buddy zamišljao. A isto tako, ni Celeste McQueen. Ni jedna, ni druga nisu bile proljetni pilići, o tom nije bilo dvojbe, ali — kako se ono kaže — u njima je još bilo života. A nakit što su ga obje imale na sebi — to je trebalo vidjeti da bi čovjek u to povjerovao.

Prvo, gospođa Jaeger. Kosa obojena kanom, djevojački nakovršana. Lice, na pragu pedesetih kad se gleda izbliza — ali već s male udaljenosti, prolazi pod trideset i pet, godina više ili manje. Zналаčki našminkana, s malo previše sjenila na kopcima. Tijelo doista dobro očuvano, odjeveno u sivo-plavu trenirku. A oko vrata debela »pseća ogrlica« od masivnog zlata, s nekoliko velikih dijamantata. Identična narukvica. A na lijevoj ruci prsten s dijamantom veličine galebova jajeta, s kojim je njegova vlasnica mogla onesvijestiti svakog provalnika, tako da deset dana ne dođe k svijesti. Bez po muke.

Gospođa McQueen, godinu ili dvije starija — centimetar ili dva krupnija. Kratka kosa s oksidiranim pramenovima, lako preplanula, pjegice. Bijela suknjica za tenis i stvarno impresivne noge. Gomile indijanskog, srebrnog i tirkiznog nakita i prsten s dijamantom u obliku srca, koji veličinom nimalo nije zaostajao za onim u prstenu njezine prijateljice. Bila je nedjelja, podne, a one su obje znatiželjno zurile u Buddyja, dok ih je Jason međusobno upoznao u polu-zamračenoj dvorani restorana *Polo Lounge*.

»Hej«, pjevao je Buddy, dižući šarm na treću potenciju. »Drago mi je što sam vas upoznao, moje dame.« Uvukao se u kožom obloženi separe, do gospođe McQueen.

Ona ga potapša po ruci, odmjeri ga podrugljivim plavim očima i reče: »Lijepi moj, reci ti to nama kad budemo odlazile. A ne sad, kad nas još nisi pravo ni pogledao.«

Svi su se nasmijali.

»Ja sam naručio i za tebe«, objavi Jason, izigravajući domaćina. »Šampanjac i sok od naranče. Dimljeni losos s kajganom.«

»Meni *to* sasvim dobro zvuči«, reče Buddy i udvorno se nasmiješi.

U što se to uvalio? O čemu će s njima razgovarati? Laka konverzacija nikad nije bila njegova jača strana.

»Pa, lijepi moj«, reče gospođa McQueen. »Jason nam kaže da si ti perspektivan mladi glumac. Kako je to uzbudljivo!«

Norma Jaeger se nagne prema stolu, a zelene su joj oči blistale ispod debelog sloja zlatnosmeđeg sjenila. »Baš sam u časopisu *People* pročitala jedan intervju«, rekla je uzbuđeno, »s onim mladim glumcem iz *Pristaništa Knots* — ili je to možda bio *Dallas*, meni su sve te trakavice iste. Sad svejedno, znam da se radilo o *jednoj* od tih popularnih serija.«

»Ajde, daj dalje«, srdačno ju je požurivala Celeste McQueen. »Nije važno *koja* je to serija, prijeđi na ono glavno.«

»Tiho, nemoj me požurivati«, nasmiješila se Norma i zamahala prema prijateljici kažiprstom s dugim manikira-nim noktom. »Znaš da ne podnosim da me se požuruje.«

»Oh, znam ja to jako dobro!« nasmijala se Celeste.

Buddyju nisu promaknuli nježni pogledi koje su njih dvije izmijenile.

»Dakle, vidite«, nastavila je Norma, »taj glumac, kojega su intervjuirali, rekao je kako on *misli* da danas glumci dobivaju uloge preko kreveta, isto onako kako je to dosad bio slučaj s glumicama. Ona dobaci svojoj prijateljici vragolast, pomalo zločesti pogled. »I sad, vidiš Buddy, *mene* zanima — da li se ti s njim slažeš?«

»Ona te *zapravo* pita, lijepi moj«, naceri se Celeste, »kako daleko bi *ti* išao da dobiješ neku ulogu?«

»Ne, ne, ja te *zapravo* pitam«, upadne Norma, »da li ti — no, znaš što mislim! Ne moram ti to valjda sricati slovo po slovo.«

»Upravo si to učinila«, smijala se Celeste.

GIGA

»Nisam!« pobunila se Norma.

Toplo su se smiješile jedna drugoj — uopće ih nije zanimao Buddyjev odgovor.

A on bi se najradije bio glasno nasmijao. Gospođe su lezbijke! Namjestili su mu da bude pratilac ljubavnog para lezbača! Oh, Isuse! A on se brinuo da se babe ne polakome za njegovim tijelom. Baš njih briga za Buddyja i Buddyjevo lijepo tijelo!

Njihov se međusobni odnos nedvojbeno mijenjao i Montana nije znala kako da se u vezi s tim ponaša. Međutim, u jedno je bila sigurna — ne dolazi u obzir da se ona ikad pomiri s ulogom ženice koja poslušno sjedi kod kuće. Doduše, nije ni mislila da bi Neil to želio. Ali, što on *zapravo* želi?

Ponovno je počeo piti. Pa — to je njegov problem. On je već veliki dečko; ako to nije u stanju sam riješiti, neće ga valjda ona lupati po ruci. Sve je više vremena provodio u uredu — odlazio je rano ujutro i vraćao se kući kasno u noć. Montana nikad nije vjerovala u metodu gdje-si-bio-s--kim-si-bio.

Znala je da je zabrinut zbog izbora glumaca za glavne uloge i zato je sve svoje snage koncentrirala na to da što bolje izabere glumce za sve ostale uloge.

Jednog je dana sjela u Volkswagen i odvezla se do onih ulica, na kojima je sve to počelo. Sjedila je u kolima i promatrala lica prolaznika. K vragu i glumci — zašto ne može upotrijebiti neke stvarne ljude?

Jedan od dječaka koji su igrali u njezinom kratkom filmu, prošao je pokraj nje hodajući razmetljivim korakom mladića, odraslog na ulici. Izrastao je u ovih godinu dana — sad je bio tipični *macho* tinejdžer, s rupama u tenisicama i raskuštrane guste crne kose. Nije ju primijetio, odveć je bio zaokupljen puhanjem balona od kaugume u lice jednoj plavokosoj djevojčici s prerano razvijenim grudima.

Montanu je ova djevojčica podsjetila na Ginu Germaine. Neil se stvarno spremio da s njom napravi probno snimanje. Njoj je to bilo potpuno neshvatljivo, ali — barem zasad — najpametnije je bilo prihvatiti to jednostavno kao činjenicu.

Ah... moć velikih sisa. Gina je na njima izgradila čitavu svoju karijeru.

Montana je promatrala dvojicu muškaraca srednjih godina, koji su se upravo mimoilazili s mladim parom. Točno je znala što će učiniti i oni je nisu razočarali. Odmjerali su grudi djevojčice, pogledali jedan drugoga, oblizali usnice i protisnuli kroz zube neku prostačku primjedbu, koja ih je obojicu natjerala na grohotan smijeh. Dva prosječna muškarca s ulice, koji jedan drugome daju do znanja da su žene naprosto par sisa i komad guzice. Jer, podsvjesno, oni su čitavog života podučavani da baš tako razmišljaju o ženama. Njihovo je ponašanje bilo standardno muško ponašanje. Montana je to dosad vidjela već tisuću puta. Katkad je osjećala da bez imalo muke može pročitati misli muškaraca i predvidjeti njihove postupke. Osobito kad bi se našli u grupi, njihovo je ponašanje tada bilo tako predvidivo. Međutim, nju su oduvijek privlačili nepredvidivi muškarci.

Pomislila je na Neila, kakav je bio u ono vrijeme kad ga je tek bila upoznala. Talentirana propalica, koja se upropaštavala opijanjem. Ali, nepredvidiva propalica, čovjek briljantna uma, duhovit, čovjek i te kako vrijedan njezinog truda.

Neka kurva prođe pokraj kola vi pripijenim »vrućim hla-ćicama« od nylona i u sandalama s tankim, visokim potpeticama. Neki muškarac u naočalama žurio je za njom, prikupljajući hrabrost za pogodbu. Ljudi s ulice.

Bilo joj je tako lako napisati taj scenarij. Imala je dobar dar zapažanja i upravo nevjerojatnu sposobnost da točno pogodi način razmišljanja muškaraca. Razumjela ih je, imala je sklonosti za njih i promatrajući život ulice, uspjela je napisati divnu priču o stvarnim ljudima.

I sad. Što će Neil napraviti od te priče?

Hoće li je upropastiti zbog toga što je izložen pritiscima i što se od njega očekuje da napravi komercijalni film? Ili će izdržati i napraviti film, kakav je samo on mogao napraviti?

GIGA

Neil je jak.

Montana se nadala da je dovoljno jak.

* * *

Jedino, o čemu je Elaine izgleda bila voljna razgovarati, bila je njezina zabava i ona posrana pizda, Bibi Sutton.

»Kriste, Elaine!« prezirno je frktao Ross. »Zar ti ne znaš da je ona bila kurva za sto dolara na Champs-lyseesu? Ja sam s njom spavao — George je s njom spavao — svi smo ju fukali. U stvari, kad se tek bila pojavila u Holly-woodu, došlo je do velikog skandala, jer se naveliko pričalo kako je u drugom stanju i da je George otac djeteta.«

»Gluposti.«

»Njih dvoje su stalno bili zajedno, sve dok njegova žena nije saznala o čemu se radi. Pričalo se da je Bibi otišla u Tijuano i tamo napravila abortus.«

»Ja u to ne vjerujem«, prijekorno reče Elaine. »Sve su to samo priče, holivudski folklor.«

»Nije to *nikakav* jebeni holivudski folklor. To je istina i zato već jednom prestani lizati njezinu mlohavu guzicu, zakristaboga.«

»Varaš se, Ross, ona se izvrsno drži«, hladno odgovori Elaine. »Njezina je guzica sve, samo ne mlohava, ali bi zato *tvojoj* i te kako koristilo malo gimnastike. *Naročito* sada, prije ove zabave.«

»Ti ne možeš izdržati da mi ga ne spustiš, je li?«

»A ti jednostavno ne možeš podnijeti istinu. Čak ni kad ti je netko kaže u najboljoj namjeri.«

»Prestani mi držati jebene propovijedi.« Ljutito je otišao u svoju radnu sobu i pomislio da sad nazove Karen. Ali, dok je Elaine u kući, to je ipak previše opasno.

U subotu ujutro, sjeo je u svoj Corniche, odvezao se do delikatese *Nate 'n' Al's*, kupio mariniranog lososa, tucet bagela i krem sira, a onda se na povratku zaustavio kod jedne telefonske govornice i nazvao Karen. Javila se služba za preuzimanje poruka. Nije im želio reći svoje ime, zato je, iz zezancije, rekao: »Recite gospođici Lancaster da je nazvao *gospodin* Elaine radi dogovora za idući sastanak.«

Ona očito nije primila tu poruku, jer sad je već bila nedjelja navečer, a od nje još uvijek ni glasa. Naravno, možda je nazvala, a na telefon se javila Elaine. Ili opet, možda je zaključila kako ne bi bilo baš jako pametno zvati u toku vikenda, a Karen je — ako išta — bila pametna glavica.

Elaine je u kuhinji gundala, jer je zaboravila na vrijeme izvaditi dva bifteka iz ledenice. Lina nedjeljom nije dolazila, iako ju je Elaine pokušala potkupiti s dvostrukom nadnicom. Elaine je iz sveg srca mrzila kuhanje jer bi svaki put uništila nokte, a što se tiče pranja suda, *to* je apsolutno prepuštala Lini, ne bi se čak ni toliko potrudila da složi suđe u stroj za pranje. Ross ušeta u kuhinju i počne izabirati rotkvice iz zdjele sa salatam. »Tko će sve sutra biti na tom Bibinom krvoločnom ručku?« upita nemarno.

»Nema ničeg krvoločnog u učenju kako se rukuje s *Maceom*. To je dragocjeno sredstvo samoobrane.«

»Aha. Neki te tip s magnumom dohvati, a ti — što radiš? Otvaraš torbicu, kopaš po njoj dok ne nađeš svoj elegantni mali spray i kažeš« — on počne govoriti piskutavim, ženskim glasom — »Oh, molim vas oprostite, gospodine. Da li biste htjeli samo minuticu stajati mirno dok vam špricnem u lice malo mog *Macea*. Nećete se ljutiti, zar ne?«

Protiv volje, Elaine se morala nasmiješiti. »Nadam se da ja nikad neću doći u priliku da ga upotrijebim«, rekla je.

»Nogom u jaja i bris«, savjetovao ju je Ross. »A sve drugo — zaboravi.«

»A ti si mi kao nekakav stručnjak?«

»Ja sam muškarac.«

GIGA

Bila je u napasti da mu na to odvrati: »Da mi to nisi rekao, nikad ne bih pogodila.« Ali, nije ipak htjela biti toliko zlobna. Osim toga, sve dok se previše ne buni zbog troškova zabave — a troškovi su rasli iz minute u minutu.

Zavirila je u pećnicu i vidjela da bifteci lijepo cvrče. »Sol s češnjakom?« pitala je.

»Ne, radije ne.«

»Očekuješ sutra neku ševu?« našalila se.

On je uhvati za bradavicu i lagano je zavrti među prstima. »Ako budem imao sreće, još noćas.«

Ne uzbuđuj se, Elaine. Ne uzbuđuj se.

Glas Gine Germaine zvučao je tamno i vrlo senzualno na telefonu. »Nisam mislila da će moje probno snimanje za tvoj film prekinuti jednu lijepu vezu.«

Neil duboko udahne. Sve je sredio za njezino probno snimanje, znači, napravio je ono, što je ona željela. A ona bi sad htjela da je on još i nastavi ševiti?

»Gina, draga moja«, rekao je zlovoljno. »Ja pokušavam završiti pripreme za snimanje. Jedva stignem otići na zahod, a kamoli nešto drugo.«

»Nije dobro samo raditi, treba se malo i opustiti. *Nedo-staješ mi*, Neil.«

Isuse, kučka ucjenjivačka, otkud joj samo hrabrosti. »Vidjet ćemo se u srijedu, je li tako?

Doći ćeš na to snimanje oko kojeg si podigla toliku graju?«

Uvrijeđena glumica. »*Naravno* da ću doći, Neil, ljubavi. I bit ću odlična, vidjet ćeš, bit ćeš jako zadovoljan sa mnom.«

»Vidimo se u srijedu.«

»Čekaj!« U glasu joj je zazvučala oštra naredba.

On uzdahne. »Što je?«

»Dođi kasnije do mene«, zamolila je, mijenjajući taktiku. »Nije mi jasna jedna scena. Htjela bih da mi pomogneš.«

Ta je žena stvarno nevjerovatna. »Gina«, oštro je rekao, »ti izgleda ne slušaš što ja govorim. Imam posla *preko glave*. Ja.«

»Mogli bismo pogledati naše video snimke«, promrmljala je. »Što kažeš? Ili bi ti bilo draže da kopiju pošaljem na tvoju kućnu adresu? Sigurna sam da bi Montana *uživala* da te vidi na filmu. Izgledaš tako muževan, tako zgodan, tako.«

Pizda, prve klase. »Doći ću«, odreže.

»Obući ću nešto jako seksi. Pa-pa.«

Sjedio je i zurio u zid iza pisaćeg stola. Zurio je, ali ništa nije vidio. Kako su ono govorili u starim filmovima Laurela i Hardyja? »*U lijepu si nas kašu uvalio, Ollie. Lijepu kašu.*«

Gospođa Jaeger i gospođa McQueen su poslije ručka htjele igrati tenis, a kako je Buddy spremno priznao da nije nikakav Connors ili Borg, nisu ga ni pozvale da im se pridruži.

Jason se ispričao. »Nedjelje uvijek provodim s Marvinom — inače je žalostan.«

Marvin Šminker Jackson žalostan? Nikada.

»Međutim«, nastavi Jason, »gospođa Jaeger bi kasnije željela otići pogledati svoju kuću pa bismo se mogli svi naći tamo oko pola šest, važi? Za večeru sam rezervirao stol kod *Matea*.«

Buddy kimne, misleći na Angel, tamo na plaži, kako se bezbrižno može sunčati i plivati u oceanu. Kako joj je zavi-dio. Pričekao je da Jason ode, a onda se ispričao tenisači-cama i otišao do telefonske govornice. Angel se javila na drugi signal.

»Zašto nisi vani?« pitao je.

»Čistim kuću«, objasni ona.

»Što čistiš, zakristaboga? Ta kuća već sliči na bolnicu.«

Odgovorila mu je hladnim tonom. »Čistim ormariće u kuhinji. Znaš da su radnici ostavili unutra hrpe piljevine?«

GIGA

»Stvarno?«

Nije uopće primijetila njegov sarkazam. »Ma zamisli, molim te«, indignirano je rekla.

»Ovaj, slušaj. Još neko vrijeme neću moći doći kući, možda tek navečer.«

»Ali — mislila sam da ćemo se danas ići malo provozati.«

»Odložit ćemo to za sutra.«

Ona uzdahne.

»Znaš što, mala. Zaboravi lijepo to čišćenje i izvuci svoje krasno malo dupence vani na sunce. Shvati to kao zapovijed. Hoću da mi sva budeš lijepo crna.«

»Misliš da je to dobro za bebu?«

»Apsolutno, nema boljeg.«

»Odmah ću se presvući.«

On joj kroz žicu pošalje nekoliko pusa, objesi slušalicu, potraži još novčića i pokuša dobiti sekretaricu Montane Gray, Ingu.

»Imaš nekih novosti?« upita odmah, bez pozdrava.

»U nedjelju?«

»Samo provjeravam.«

»Hoćeš doći ovamo?«

»Rado, ali iznenada su mi došle dvije tetke. Moram izigravati dobrog nećaka.«

»To je u redu, samo da ne izigravaš toplog brata.«

Što joj znači *ta* primjedba? On završi razgovor i počne premišljati da li da nazove Randyja. Prijatelj Randy je tamo u *Ma Maisonu* sjedio u prilično zanimljivom društvu. Možda bi trebalo s njim malo porazgovarati o Maralee Gray, izvidjeti da li ona nešto zna o *Ljudima s ulice*. On okrene Randyjev broj, ali nije bilo odgovora. Razočaran, spusti slušalicu.

Umjesto da se odmah vrati do teniskog igrališta, napravio je mali zaobilazak i provjerio događa li se možda nešto zanimljivo oko bazena. Tamo je zatekao puno jako preplanulih momaka s *mucho* zlata oko vratova. I puno jako preplanulih ženskinja u sićušnim bikinijima, s dijamantima u ušima i zlatnim lančićima oko struka. Svi su izgledali isto.

Tiho je zviždao dok je šetao oko bazena. Priličan broj žena se osvrnulo za njim. A također i jedan ili dva muškarca. To ga nije iznenadilo.

Prepoznao je englesku rock zvijezdu, Josha Speeda i nekoliko beznačajnih glumaca, koji su svoju karijeru gradili po metodi ja-ću-tebe-poljubiti-u-guzicu-ako-ti-poljubiš-menc. Još uvijek zviždućući, Buddy se vrati na tenisko igralište. Celeste i Norma su se pošteno razmahale. Dvije vremenšne Chris Evertice u punom zamahu. Obje su bile dobre igralice i očigledno su uživale u igri. Buddy ih je gledao, pratio je lopticu dok je letjela od jedne do druge. Isuse! Kako mu je bilo vruće. Baš pravi dan za ljenčarenje uz ocean. Ali, prihvatio je ovaj posao, a ovog je trenutka Jason Swankle bio njegov jedini izvor love u gradu.

»Gem, set i meč!« slavodobitno je zakriještala Norma.

»Uf! Zaslužila si pobjedu!« zadihano je rekla Celeste.

Buddy odmah stane u stav mirno. »Što sad, moje dame?«

»Jedno dugo, dugo tuširanje ledenom vodom«, rekla je Norma.

»I velika, velika čaša hladnog pića«, doda Celeste.

»Dobro, onda bi bilo najbolje da vas ja pričekam u kavani?« predloži Buddy. »Pa onda poslije možemo ...« Slegne ramenima. »Što već budete željele.«

»Koliko te Jason plaća?« upita Norma, a kovrčava crvena kosa iskrila joj se u suncu.

»Hej — meni je ovo zadovoljstvo«, odgovori Buddy, iznenađen tako izravnim pitanjem. »Ja se baš dobro zabavljam.«

Norma se nasmiješi. »Mislila sam da bi se možda želio još bolje zabavljati — recimo, za dvostruki iznos koji dobivaš od Jasona?«

On se namršti. »Može još jedanput?«

»I dva i tri i četiri puta. Ako nam se posreći. A ja sam sigurna da ćemo se svi troje lijepo —

slagati. « Ona zastane, lizne svoje pune usnice i doda: »Ti ne misliš tako?«

Poruka je polako postala jasnija. Udobna mala zabava u troje.

»A, ovaj, koliko ste konkretno mislili dati?« upitao je. Zašto ne bi saznao koliko su spremne platiti. Konačno, ne bi mu to bilo prvi put.

Prvi put otkako je s Angel.

»Ne želim se cjenkati. Ti reci koliko hoćeš«, poslovno reče Norma.

Celeste je samo kimnula glavom i obadvije su se s očekivanjem zagledale u njega.

Buddy je užurbano razmišljao. Nije se baš valjao u zelembaćima. Ovo je izgledalo kao prilika koju ne bi valjalo propustiti.

»Ovaj, ja hoću tisuću baksa«, promrmljao je, napola očekujući da će Norma na to prasnuti u smijeh, budući da su obadvije znali da je to uistinu pretjerana cijena.

Norma se nije nasmijala. Zgrabila ga je za ruku, drugom je rukom uhvatila pod ruku Celeste i južnjački otegnuto rekla: »Što čekamo?«

Angel je prvo završila s čišćenjem kuhinje, a tek onda se presvukla u bijeli kupaći kostim i izašla van. U stvari, ona nije baš osobito voljela ležati na suncu, to joj je bilo dosadno.

Oprezno je sišla niz drvene stepenice uz postrani zid kuće, te se preko pijeska uputila prema oceanu. Valovi su bili ogromni. Malo dalje niz obalu, dvoje tinejdžera su izvodili opasne igre sa svojim daskama za jahanje na valovima. Promatrala ih je i zamišljala da su to ona i Buddy, da to njih dvoje ovako obijesno uživa u valovima oceana. A onda se sjetila Havaja i kako je Buddy bio pažljiv i romantičan i... nekako drugačiji. Hollywood ga je učinio napetim, više se uopće nije znao opustiti.

Polako je šetala uz vodu, a pjenušavi kraci valova golicali su joj bosa stopala. S divljenjem je gledala luksuzne kuće uz obalu, svaka je bila drukčija, ali nijedna nije stajala manje od dva ili tri milijuna dolara — barem joj je tako rekla ona žena u supermarketu

»Oprostite«, reče neki muški glas .

Angel se okrene, zatečena. »Da?« Akvamarinske oči, prozirne u suncu, izgledale su neprirodno velike.

Muškarac je zurio u nju, zapanjen njezinom nevinom ljepotom. Zatim se nakašljao, da pročisti grlo. »Vi mene ne poznajete«, oklijevajući je započeo, »ali ja vas već nekoliko dana promatram ...«

* * *

Imale su bungalov s dvije spavaće sobe. Klima uređaj je radio punom parom. Sve su rolete bile spuštene. Nakon vrućine na igralištu, unutra je bilo neugodno hladno. Međutim, ni Normu Jaeger, ni Celeste McQueen nije to, izgleda, nimalo smetalo.

»Zašto nam ne smiješati martini«, naredi Norma pokazujući na bogato opremljen bar, »dok se mi dvije istuširamo.«

»Važi.« Buddy je stajao usred sobe i pitao se, zbog čega je toliko nervozan.

Zar zbog toga što mora pofukati dvije stare babe? Buddy Hudson?

Pa, prilično je dugo vremena prošlo od posljednjeg ovakvog profesionalnog angažmana. I što onda?

On se uposlilo oko pripremanja koktela, natoči sebi duplu votku i nadušak je ispije. Previše alkohola usporava stanovitu aktivnost, ali jedan brzi šok uvijek dobro djeluje.

Tražiti će da mu prvo izbroje njegovu milju dolara. Unaprijed. Na stol.

Kroz vrata spavaće sobe dopirao je šum tuša. On dohvati čaše s martinijem i otvori vrata nogom. Pokrivač na krevetu bio je uredno prebačen i složen na dnu kreveta, a na jastuku, obučenom u jastučnicu s cvjetastim uzorkom, ležale su neke novčanice. Gospođa Jaeger očito umije čitati misli.

GIGA

On spusti čaše i pokupi novčanice. Deset sasvim novih novčanica od sto dolara. Da. Gospođa Jaeger je uistinu prava gospođa. On brzo gurne novac u džep sakoa.

Onda... kojim će se slijedom odvijati događaji? Gospođa J. prva, a za njom gospođa M.? Ili simultanka?

On zbaci s leđa sako i raskopča košulju do struka. Dok je koračao kroz sobu, osjećao je kako se nelagoda ovija oko njega poput mrtvačkog pokrova.

Što radi sad Angel? Vjerojatno opet čisti nekakve ormare. *To* mu izmami smiješak. Moja žena — čistačica. Angel se stvarno promijenila. Na Havajima je bila bezbrižna i vesela, baš kao i on. A sad se pretvorila u uzornu domaćicu, koja stalno čisti, riba i uzrujava se zbog svakog zrnca pijeska koje on unese u Jasonovu kuću.

»A-ha. Vidim, našao si novac.« Norma je stajala u vratima kupaonice, čvrsto umotana u ogrtač od frotira. »Hoćeš li se sad ti istuširati?«

Hej, hej. Zar ona misli da je on *prljav*?

»Može«, odgovorio je. »Zašto ne?«

Ona uđe u spavaću sobu, a on zaobiđe oko nje, uđe u kupaonicu i tamo se brzo svuče.

Mlaki tuš, mirisavi sapun, a zatim se umotao u ljubezno za njega pripremljen ogrtač. Pogledao je dolje, na svog malog. Mekši od raskuhane knedle. Očito, došlo je vrijeme za duhovne vježbe. Vrijeme da počne misliti na slatke stvari, da osvježi uzbudljiva erotska sjećanja.

Vrijeme da ga digne. On samouvjerenore krene u spavaću sobu.

Gospođa McQueen i gospođa Jaeger ležale su na krevetu gole i grlile se. Hrpa isprepletenog mesa iz koje su dopirali uzdasi uživanja.

Što sad? Da li bi se trebao pridružiti? Gledati? Čekati?

Tja, o tome uvijek odlučuje mušterija. A za milju baksa ove su dame imale pravo odlučivati kako god ih bude volja.

Stajao je usred sobe i čekao uputstva, osjećajući kako mu pada erekcija, osjećajući se — zapravo — silno glupo.

Dvije žene izgleda uopće nisu bile svjesne da on postoji, te dok su se one grčile i previjale na velikom bračnom krevetu, on oprezno pokuša s diskretnim nakašljavanjem — tek toliko da ih upozori da je tu.

Nije bilo reakcije. Norma je bila zauzeta pikiranjem na Celestinin muf, a duboki uzdasi i glasno jecanje objavljivali su *nečiji* orgazam. Svakako ne *njegov*. Orgazam je bio posljednja stvar koja je njemu sad bila na pameti.

»Ahhhhh...«

»Hajde, zlato. Daj, svrši. *Hajde.*«

Zvučale su kao iscrpljeni trkaći konj i brbljavi vlasnik kladionice. Buddy prikri je cerek — mada, one sad ne bi primijetile ni da se skine do gola i počne pjevati »Tko se boji vuka još ...«

Napokon su se razdvojile. Dok je Celeste ležala hvatajući zrak, Norma se uspravi i slavodobitno upita: »Onda, Buddy? Što kažeš na *ovo*?«

Što bi ona htjela? Kritički prikaz?

Dakle, akcija je mjestimično bila malo spora i dijalog banalan, ali sve u svemu, nije to bila loša izvedba. Norma Jaeger je blistala u ulozi napadača, dok je Celeste McQueen, druga glavna uloga, bila primjereno histerična.

»Ovaj ... lijepo.«

Ona se grohotom nasmije. »Samo lijepo?«

On pomisli kako očito treba pokazati malo oduševljenja. »Jaaaakoo uzbudljivo.«

»Zašto nam se ne priključiš?« pozove ga Norma. Celeste je očigledno bila mutava polovica para.

»Baš sam ovog časa to isto mislio«, reče nespretno. Možda uspije odglumiti.

Odglumiti erekciju? Kakav bi *to* bio super-trik. Ha! Nikad više ne bi imao problema s lovom. Samo bi trebalo patentirati izum i zatim *gledati* dolare kako cure. U duhu je već vidio naslov

knjige. *Kako postići erekciju kad niste raspoloženi za seks.* Bio bi to siguran bestseller.

»Svući prvo taj ogrtač. Hoću te gledati. *Obožavam* gledati lijepa, mlada muška tijela.«

Oh, sranje! Hoću van!

»Valjda se ne sramiš?« dražila ga je. »Jason mi obično ne šalje sramežljivce.«

Znači, *tako*. Jason je sve ovo znao otpočetak. A sve ono sranje o izvođenju dviju usamljenih žena na večeru bilo je upravo to — sranje. Jason mu je sve ovo namjerno namjestio.

Celeste izroni, kosa prošarana pramenovima bila joj je sva raščupana. »Mmmm.« Protegnula se. »Što se događa?«

Podsjetila ga je na San Diego i na četrnaestogodišnjeg dječaka ... njegova majka u vratima sobe ... ogrtač klizi na pod ... velike, obješene dojke i mekana bedra.

»Mora ići«, promrmljao je. »*Stvarno* moram otići.«

»Kako?« jednoglasno su se iznenadile.

»Imam jedan sastanak na koji sam zaboravio .. « Spotičući se, Buddy odjuri u kupaonicu, zbací ogrtač i brzo navuče hlače i košulju. »Vidite, imam zakazano probno snimanje i moram otići po novi tekst.«

Već je bio na vratima. Kad je uhvatio kvaku, činilo mu se da je rukom dotaknuo slobodu.

»Moj novac, Buddy.« Glas Norme Jaeger bio je doslovce leden.

»Ah, da... naravno.« Zavukao je ruku u džep sakoa, uhvatio smotak šuških, novih novčanica i u sebi im rekao zbogom. »Evo.« Bacio je novac na krevet. Novčanice su se rasule po Celestinom truhu.

A onda je bio vani, trčao je, trčao, udisao punim plućima svježi zrak, udaljujući se i vremenski, i prostorno što dalje od svoje prošlosti.

Premda je bila navikla da joj pristupaju nepoznati muškarci, Angel ipak nikad nije uspjela smisliti kako da ih odbije, a da se pritom na neki način ne upetlja. Razgovor bi vodio do poznanstva i odjednom bi totalni neznamac postao *znancem*, htjela to ona ili ne.

Ovaj muškarac na plaži bio je drugačiji od ostalih. Odmah je to osjetila. Zanimario je uobičajene uvodne fraze. Odmah je prešao u napad: »Vi mene ne poznajete, ali ja vas već nekoliko dana promatram. I reći ću vam nešto. Ja bih za vas mogao značiti početak jednog sasvim novog života.«

»Oprostite«, rekla je Angel i povukla se nekoliko koraka.

On je pošao za njom. »Ja ne želim vaše tijelo. Ne zanima me osobno veza s vama.«

Ona ustukne još nekoliko koraka.

»Divno!« uzvikne on. »Savršeno!«

Ona se brzo ogleda oko sebe da vidi, može li nekoga pozvati u pomoć.

»Mi smo susjedi«, rekao je nepoznati, pokušavajući je umiriti. »Ja živim u kući pokraj vaše.«

»Moj muž je kod kuće«, nervozno je rekla Angel. »On ne voli da ja razgovaram s muškarcima — jako je ljubomoran.«

»Fućka se meni za vašeg muža!« povikao je neznamac, mašući rukama. »*Slušaj*, djevojčice, pažljivo me slušaj. Ja ću od tebe napraviti filmsku zvijezdu! Ako pred kamerom djeluješ ovako kao što djeluješ u izravnom kontaktu — uspjeh ti je osiguran. Je li ti shvaćaš što ti govorim?« On napravi dramsku pauzu. »Hoću da igraš u mom filmu.«

Njezine se oči rašire. Čitavog je života sanjala o tome da joj netko to kaže. »Tko ste vi?« promucala je.

»Tko sam ja?« On se grohotom nasmije. »Ti očito ne čitaš filmske časopise? Zar me nisi vidjela na naslovnoj stranici *Newsweeka* prošle godine?«

Ona šutke potrese glavom, ustrašena silinom energije, koja je izbijala iz njega.

On se oštro zagleda u nju kroz sužene kapke. »Ti ne pušiš, je li tako? Ne, naravno da ne pušiš.« Ispružio je ruke kao da joj želi dlanovima uokviriti lice. »Ti ćeš, mala moja, biti zvijezda. Ja, Oliver Easterne, učinit ću od tebe zvijezdu.«

PITTSBURGH, ČETVRTAK:

RANO JUTROS, U JEDNOM PUSTOM PROLAZU NAĐENA SU MRTVA TIJELA JEDNE ŽENE I JEDNOG MUŠKARCA. TIJELO ŽENE, 20-GODIŠNJE PROSTITUTKE, VIŠE PUTA KAŽNJAVANE ZBOG PROSTITUCIJE, BILO JE TEŠKO OSAKAĆENO I IZREZANO NOŽEM. VRAT JOJ JE BIO PREREZAN.

MUŠKARAC, 34-GODIŠNJI KUBANAC, POZNAT KAO SVODNIK, TAKOĐER JE BIO NAPADNUT NA SLIČAN NAČIN. UDARCI NOŽA SU U NJEGOVOM SLUČAJU BILI TAKO ŽESTOKI DA MU JE DESNA RUKA ODSJEČENA IZNAD LAKTA. VJERUJE SE DA JE NAPADAČ OBJE ŽRTVE OSTAVIO DA ISKRVARE DO SMRTI. POLICIJA TRAGA ZA SVJEDOCIMA.

Stari, smeđi kombi, bez prozora na stranama, jurio je auto-putom, ostavljajući Pittsburgh daleko iza sebe. Radio, koji uopće nije funkcionirao kad je Deke kupio kombi, treštao je sada punom snagom iz četiri skrivena zvučnika. Rod Stewart. Strast.

*Po barovima i kavanama — strast.
Na ulicama i u prolazima — strast.
Mnogi glume — strast.
Svi je traže — strast.*

Kako su istinite te riječi, mislio je Deke. Svi je i nalaze. Ali, gdje je strast u *njegovom* životu?

*Slušaj na radiju — strast
Čitaj u novinama — strast
Slušaj o njoj u crkvama — strast
Gledaj je u školskim dvorištima — strast.*

Joey. Ona mu je pružila strast. Jedinu strast, koju je ikad osjetio.

*Ne možeš živjeti bez strasti
Čak i Predsjedniku treba strasti
Svakome treba bar malo strasti
A neki umiru i ubijaju zbog strasti.*

Joey. On ju je volio, makar je bila kurva, makar je bila lažljivica, makar je bila kurvinska lažljiva kučka kučka kučka.

A neki umiru i ubijaju zbog strasti.

Činjenica da je Joey prihvatila njegovu bračnu ponudu, iznenadila je Dekea. Rekla je: »U redu, glavonjo, odredi datum.« A zatim je dodala: »I da znaš, hoću prsten — i ako hoćeš da prekinem s kurvanjem, moraš mi svakog tjedna davati nešto novaca.« S umornim se uzdahom srušila na rasporemljeni krevet. »A kada da to obavimo? Uskoro?« Kimnula je, kao da je to pitanje postavila samoj sebi. »Tako je, uskoro«, odlučila je.

On je tupo zurio u nju. Jedno je pitati. Drugo je to i učiniti.

Trebalo je razmisliti o sto stvari. Kao prvo, njegova majka. Jednom je bio doveo kući neku djevojku — to je bilo kad je bio još puno mladi. Ona je savršeno ljubazno primila djevojku, ali kasnije, kad su ostali sami, zamišljeno se nasmiješila i rekla: »Nije ona dovoljno dobra za tebe, sine, zar ne vidiš? Tebi treba nešto bolje.«

GIGA

Ali, naravno, za njegovu majku nikad ništa nije bilo dovoljno dobro. Njegove ocjene u školi, njegovo zaposlenje, njegovi hobiji.

»Automobili!« s gađenjem se mrštila. »Plaćali smo za tvoje školovanje da bi sad mogao čitav dan ležati pod autima. Zar je to ono što smo htjeli, sine? Zar smo se za to mučili?«

Ona se nikad nije pomirila s njegovim zaposlenjem u automehaničarskoj radionici. Sigurno nikad neće prihvatiti ni Joey.

»U redu, uskoro«, promrmljao je.

»Kada?« zahtijevala je Joey nešto određenije.

»Moram prvo sve isplanirati...«

»Gdje ćemo stanovati?« upita ona brzo.

Već je gotovo požalio što ju je molio da se uda za njega. Nije očekivao da će odmah morati donositi takve odluke. »Naći ću već nešto.«

»Kuću?«

Njegova plaća u automehaničarskoj radionici nije bila tako velika. Doduše, morao je od nje davati majci određeni iznos. Dok nije upoznao Joey, uspijevao je ponešto uštedjeti, ali mu je sad u banci ostalo samo nekoliko stotina dolara.

»Vidjet ćemo.«

Ona skoči s kreveta, očiju okruženih tamnim podočnjacima, dok joj je ona prkosna i prijeteća škiljavost u lijevom oku postala još naglašenija zbog umora. »Slušaj, kau-boju, ne moraš ti meni, kao, činiti nikakve usluge, znaš.«

»Pa, ja ti ne činim nikakvu uslugu«, uvjeravao ju je preplašeno.

»Možeš se kladiti da mi je ne činiš.« Ona protegne ruke iznad glave i zijevne. »Da sam samo htjela, mogla sam se već sto puta udati. Za mnom je poludio čak i jedan pajkan. Kako ti se to sviđa?«

Nije mu se sviđalo. Joey Kravetz je njegova. Neka mu je samo netko pokuša preoteti — taj je mrtav. Hladna lešina.

Kombi odluta u drugu traku, a jedan razdraženi vozač u Cadillacu pokaže Dekeu u prolazu prostački znak srednjim prstom. Deke se raspali. Namjerno prijeđe u drugu traku, dođe sasvim blizu iza Cadillaca i počne u kratkim, isprekidanim razmacima uporno trubiti. Oba su se vozila kretala velikom brzinom, daleko iznad ograničenja. Ali, Cadillac se nije htio maknuti s puta, a Deke nije usporavao.

Opasno su se utrkivali niz cestu, koja je imala samo dvije vozne trake — kombi samo nekoliko centimetara iza Cadillacovog branika.

Ispred njih su se na cesti izvodili radovi; znak i svjetla upozoravali su da se cesta, nakon kilometar i pol, sužava na jednu traku.

Deke prijeđe u drugu traku i počne voziti uz Cadillac. Vozač, muškarac srednjih godina, ukočeno je zurio ravno pred sebe. Zaključio je da vjerojatno ima posla s luđakom.

Kad su se počeli približavati suženju, vozač je usporio, pripravan da manijaka u kombiju propusti ispred sebe. Međutim, manijak mu to nije dopustio, uporno je ostajao uz njega, blokirajući mu ulaz u slobodnu traku. Isuse! Strelice su označavale da *sad* mora prijeći u drugu traku. U iznenadnom napadu panike, vozač Cadillaca pritisne gas do poda — njegova kola moraj vi sasvim sigurno s lakoćom preteći stari, olupani kombi. Sasvim sigurno. Samo što to — posve neobjašnjivo — ipak nisu mogla. Kombi je ostao uz njega sve do kraja i ubrzao je tek kad je Cadillac u punoj brzini udario o tešku betonsku miješalicu.

Vozač Cadillaca je samo nekoliko sekundi osjećao nepodnošljivu bol, a zatim — ništa.

Deke je tri sata kasnije stigao u Cincinnati. Bio je umoran i jako, jako gladan. Vrlo brzo je našao neki mali restoran i naručio dvije porcije bifteka. Nakon toga je pet sati odspavao u stražnjem dijelu kombija i zatim, osvježen, nastavio svoje putovanje prema zapadu.

Kalifornija je čekala na njega. Morao je požuriti.

21

Bibi Sutton je živjela u Bel-Airu, u vili okruženoj parkom i ograđenoj zidom, s naoružanim čuvarima na kapiji od kovanog željeza i sa specijalno dresiranim, ubojitim njemačkim ovčarima, koji su slobodno lutali parkom. Nitko nije mogao nenajavljen posjetiti Bibi. Elaine se dovezla u Mercedesu do željezne kapije i tamo je čuvaru u kaubojskom šeširu rekla svoje ime. On je provjerio otipkani popis s imenima. »Da li znate kako ćete doći do kuće, gospođo?« otegnuto ju je upitao čuvar.

»Da, znam«, odgovorila je Elaine, razmišljajući koliko je glupa čitava ta komedija. Svi su voljeli Adama Suttona. On je bio živa legenda — nešto poput Johna Waynea ili Gregory Pecka. Tko bi mogao poželjeti da njemu nanese neko zlo?

A onda se nasmiješila. Osiguranje je tu zbog Bibi. Njoj bi vjerojatno pola Beverly Hillsa s užitkom prerezalo grlo!

Nekada je ovo imanje pripadalo jednoj zvijezdi nijemog filma, Elaine se sad nije mogla sjetiti tko je to bio. Možda Barrmore ili Valentine To, međutim, nije bilo važno, jer je Bibi sve promijenila i pretvorila kuću i park u ugodno svježu, bijelu rimsku vilu sa stupovima, vodoskocima i mramornim terasama. Da nije bila profesionalna supruga filmske zvijezde, mogla je okušati sreću kao stručnjak za preuređivanje kuća. Svakako je dokazala da se razumije u to, *premda* je račun na kraju iznosio dva milijuna dolara.

Sluga u livreji dočekao ju je ispred ulaznih stepenica i preuzeo je od nje automobil, a jedna ju je sluškinja povela kroz mramorna predvorja do suncem obasjane terase iznad bazena olimpijskih dimenzija. Tu je Bibi dočekivala svoje goste poput kraljice koja milostivo prima odane dvorjane.

Elaine brzo okruži pogledom po skupu zvanica. Dame najvišeg ranga iz Beverly Hillsa, Bel-Aira i ostalih odgovarajućih bogataških rezervata, bile su okupljene u punom broju. Modeli *Saint Laurenta*, *Diora*, *Blassa* i *de la Rente*, skupocjeno svi šuškali na savršenim tijelima. No da, ukoliko baš sva tijela i nisu bila posve savršena, barem su se svojski trudila da to budu. Elektrolize, masaže, kontrola celu-lita, operacije vena, operacije sala. Sve je to bilo izvedeno na jednom ili drugom od ovih tijela koja su se muvala naokolo. Obnavljanje dojki, stavljanje navlaka na zube, stezanje vagine, zatezanje kože na kopcima, preuređivanje nosa, podizanje stražnjice. Sve to, i još mnogo drugih zahvata.

»Slatkica!« zaletila se Bibi prema Elaine, vizija u bijelom, ljetnom modelu od *Galanosa*. Naglašeno jednostavnom. Jer, na kraju krajeva, ovo je *ipak* samo ručak. »Tako lijepo što ti došla. Sviđa mi se kostim. Vidjela sam to već, ne?«

»Ah, da. Ja vidjela to u *Saksu* prošli tjedan.«

Barem je bila svjesna činjenice da je kostim nov. »Ti divno izgledaš«, oduševljavala se Elaine.

Bibi se veselo nasmije. »To je staro — samo sam nabacila to na sebe.«

Elaine se osvrnula za nekim pićem i jedan se uslužni konobar odmah pojavio uz njezin lakat.

U rukama je držao srebrni pladanj s izborom pića. Šampanjac ili mineralna voda Perrier.

Elaine brzo posegne za čašom šampanjca. Postojao je samo jedan način da preživi *ovaj* ručak, a taj sasvim sigurno nije bio — ostati trijezna.

Onog trenutka kad je Elaine izašla iz kuće, Ross je dohvatio telefon. Karen se javila na drugi signal. Zvučala je uljudno hladno. »Moram ići, Ross. Upravo sam krenula na ručak kod Bibi i zapravo, već kasnim.«

»Što je, dušo? Više te ne uzbuđujem?«

»Možemo li o tome razgovarati nekom drugom prigodom?«

»A zašto ne sada? Ja ovdje sjedim s takvom erekcijom — da to vidiš, rasplakala bi se od sreće.«

»Idi negdje i izdrkaj se.«

GIGA

»Nije to isto, Karen. Pogotovo, ako mogu biti s tobom.« On napravi malu pauzu zbog efekta, a zatim nastavi. »Isuse, kako si jebozovno izgledala u petak navečer, što si radila s onim seronjom Chetom Barnesom?«

»Jebala sam ga.«

»Baš je to lijepo.«

»Bilo je lijepo.«

»Da li on još uvijek svrši prije nego što ga uspije do kraja ugurati?«

Ona iznenađeno dahne. »Otkud ti to znaš?«

»Ovaj grad je ipak samo selo, dušo.«

»Ništarijo!«

Upecao ju je, osjetio je to u njezinom glasu. »Kako bi bilo da ručaš sa mnom, umjesto sa Bibi?«

»Kakav si ti gad. Zašto me nisi nazvao onda kad si rekao da ćeš nazvati?«

»Nisam mislio da će takva sitnica imati nekakvog značenja za jednu tako emancipiranu i samostalnu damu kao što si ti.«

»Nisam ti ja neka mala šminkerica ili frizerka iz ekipe, koju možeš samo onako usput povaliti.«

»Gdje ćemo se naći?« upita on samouvjeren.

Karen uzdahne. Nikad nije bila u stanju odoljeti boljoj ponudi. »Na plaži, pretpostavljam.«

»Ah, opet moram dugo voziti.« Ona se promuklo nasmije. »Tome se svakako nadam!«

Montana pozove u sobu svoju sekretaricu. »Inga, hoću da svi glumci koje testiramo za ulogu Vinnieja budu slobodni u četvrtak.«

Inga kimne glavom — jedva je čekala da tu dobru vijest javi Buddyju Hudsonu.

»Neka dolaze u studio od sedam ujutro, u razmacima od jednog sata. Snimat ćemo ih u njihovoj odjeći — neka se obuku obično, predloži im traperice i košulju. Frizure i šminku ćemo riješiti u studiju.«

Inga ponovno kimne, zapisujući u notes stenografski sve što joj je Montana govorila.

»Ukupno ih je četvorica, je li tako?« provjeri Montana.

»Da«, potvrdi Inga. »Želite li da stižu nekim posebnim redosljedom?«

»Ne, to nema nikakvog značenja. Svi oni imaju jednake šanse.« Ona odgurne naočale u kosu.

»Gospode Bože! Preporodit ću se kad i posljednja uloga u tom filmu bude podijeljena, čini mi se da sam čitavu godinu dana provela u razgovorima s glumcima i glumicama.«

Inga se pitala da li je ovo možda dobar trenutak da se usudi svojoj šefici postaviti nekoliko pitanja. »Ovaj ... je li sigurno da će igrati George Lancaster?«

»To bih i ja voljela znati!« zlovoljno uzvikne Montana. »Čitav film je riješen, osim tri najvažnije uloge. Krasno, zar ne?«

Inga se uljudno nasmiješi. »Čujem da je gospodin Gray pozvao na probno snimanje Ginu Germaine. Oprostite što se miješam, ali nije li ona ipak previše *seksi* za tu ulogu?«

»Ha! Ti se vrlo obzirno izražavaš, mala. Imaš možda malo kave?«

Inga se povuče. Razgovor sa šeficom je bio završen. Ona požuri do svog stola i okrene broj kuće na plaži, koji joj je Buddy dao. Nije bilo odgovora. Nije se javila ni služba za preuzimanje poruka. Tko je još čuo za glumca bez službe za preuzimanje poruka? Netko će Buddyju Hudsonu morati održati nekoliko lekcija. Možda će to biti ona.

Oliver Easterne upadne u ured uzbuđeno i prekine je u njezinom razmišljanju.

»Je li Miz Gray ovdje?« upita i povuče prstom po rubu njezinog stola .provjeravajući ima li prašine.

»Da, tu je. Reći ću joj da ste.«

Ali, prije nego je uspjela dohvatiti interfon, on je već projurio kraj nje i ušao u Montaninu sobu.

Montana podigne pogled s velikih fotografija, koje je razgledavala. »Dobro jutro, Oliver«, hladno ga pozdravi. »Ne trebaš kucati. Samo uđi.«

On se nije osvrtao na njezin prikriveni sarkazam, nego je obrisao rupčićem sjedalo kožom presvučenog stolca i sjeo. »Našao sam nam Nikki«, objavi.

»Oliver«, raspitivala se Montana. »Daj, molim te, reci, baš sam radoznala. Da li ti dezinficiraš kurac prije seksa?«

Oliver je zurio trenutak u nju, namršten, a onda se srdačno nasmijao. »Imaš zgodan smisao za humor«, odao joj je priznanje, »za jednu ženu, naravno.«

»Hvala«, podrugljivo promrmlja Montana. »Tvoja konverzacija je uvijek na visini.«

On krene s nekoliko zglobova na prstima, a potom se pomno zagleda u svoje besprijeckorno čiste nokte, premazane prozirnim lakom. »Zar te ne zanima tko je ona?«

»Ja to već znam. Gina Germaine. I ta mi se ideja gadi.«

»Ma ne. Našao sam nam jednu djevojku kraj koje će Gina izgledati kao da joj je jebena majka!«

Montana uzdahne. »Jesi li o toj uzbudljivoj novosti obavijestio Neila?«

On se nagne preko stola i spusti glas. »Htio sam da *ti* to prva saznaš.«

»Joj, hvala.«

»Ova djevojka, koju sam našao, naprosto je senzacionalna.«

»Ja sam mislila da ti hoćeš Ginu. Hoću reći, ti si najviše pričao o tome kako je ona velika zvijezda i kako bi nam privukla gledaoce — zar nisi?«

»Kraj Georgea Lancastera, kome je potrebna Gina Germaine?«

»George Lancaster je još uvijek na vrbi svirala«, podsjeti ga ona umorno.

»On je definitivno naš. Jučer sam ga nazvao u Palm Beach i dobio sam od njega konačni pristanak. Popodne imam sastanak sa Sadie La Salle, da preciziramo uvjete ugovora.«

»Da li Neil zna za to?« upita Montana, osjećajući se kao pokvarena ploča.

»Neil je umjetnička strana«, reče Oliver s visine. »Ja se brinem za poslovnu stranu. Trebao sam *ja* odmah razgovarati s Georgeom. Glumci. *Ja* znam kako treba s njima. Osim toga, plaćam mu pet milijuna i učešće u dobiti.«

Montana pomisli na ništavnu svotu koju ona dobiva za scenarij. »Baš lijepo«, promrmlja.

»Zar ne misliš da bi Neilu trebalo javiti te dobre vijesti?«

»On je vani, u potrazi za terenima. Vidjet ću ga kad se vrati. U međuvremenu sam došao *tebe* obavijestiti o ovoj djevojci koju sam našao.«

»A gdje si je zapravo našao?«

»Na plaži. Ona je moja susjeda.«

Montana se namršti. Sve se više razočaravala u poslovnu stranu snimanja filmova. Prvo — George Lancaster, vijest koja ju nimalo nije oduševila. A sad — nekakva nimfeta, koju je Oliver otkrio šetajući po plaži. »Meni je stvarno dosta ovog posla«, oštro je rekla. »Prvo Gina, a sad nekakva fićkica, koju si vjerojatno povalio. Ovo već postaje amaterska predstava, Oliver.«

Oliver se nije osvrtao na ovu provalu nezadovoljstva. »Kad ti je dovedem, vidjet ćeš što mislim. *Ona je Nikki*.« S tim riječima on ustane, očetka energično stražnju stranu hlača, izvadi iz vaze na njezinom stolu jedan uveli cvijet, baci ga u košaru za papir i iziđe.

Montana duboko uzdahne. Gdje je sad taj totalni umjetnički nadzor koji je Neil spominjao?

Kasno u nedjelju popodne Buddy je nazvao kuću na plaži. »Spakuj sve naše stvari, potrpi sve u auto i dođi ravno ovamo u Randyjev stan. Ostavi ključeve tamo i nejavljaj se na telefon.

Ako se pojavi Jason, nemoj s njim *ni o čemu* razgovarati. Jesi li sve zapamtila?«

»Ne ražu ...«

»Požuri. Hoću da čim prije izađeš iz te kuće.«

Angel je učinila sve kako joj je rekao, premda joj se po glavi motalo stotine pitanja. Brzo se

spakirala. Telefon je jednom zazvonio, ali se ona nije javila. Jason se nije pojavio. Sa suzama u očima, odjednom je shvatila da se oprašta s ovom kućom na plaži. Život uz Buddyja doista je pun nepredvidivih obrata.

Buddy ju je dočekaao pred vratima Randyjeva stana. Osjetila je miris alkohola u njegovom dahu i primijetila je da izgleda uzbuđen i nekako unezvijeren.

»Ja ne razumijem ...« opet je počela.

On ju privuče u zagrljaj. »Dušo, jednog dana ću ti sve objasniti.« A zatim ju je uvukao unutra, u stan, da upozna Randyja.

To je bilo jedino objašnjenje koje je dobila. S Randyjem je bila i jedna djevojka, Shelly. Izgledala je prilično zgodna, iako je u njezinom izgledu bilo nečeg pomalo vulgarnog i jeftinog. Posjedali su svi naokolo u maloj sobi, pili jeftino crno vino i pušili smotke marijuane, koje je Shelly ljubazno motala. Angel nije htjela pušiti, što je ostalima, izgleda, bilo svejedno; isuviše su bili zaokupljeni pričanjem o sebi.

Ona je šutke sjedila u kutu, a u njoj je polako rasla srdžba. Ovo nije Buddy za kojega se ona udala. To nije onaj dragi čovjek, kojeg je upoznala i kojeg je zavoljela — ova razdražljiva, preglasna, pijana kreatura.

U ponoć, Shelly ustane i protegne se. »Moram uhvatiti malo sna«, rekla je zijevajući. »Hoću reći, nedjelja je moj jedini slobodan dan, a čitavu sam je *profučkala*.«

Hitro poput munje. Buddy zgrabi Angel za ruku i povuče je na noge. »Ti ćeš spavati kod Shell, zlato«, objavi joj, kao da je to najprirodnija stvar na svijetu: »Ja ću spavati ovdje, kod Randyja, na podu. Sutra ćemo naći za nas novi stan.«

Nije joj se to sviđalo. »Buddy...« počela je.

On joj stisne ruku. »Učini kako ti kažem«, prošaptao je. »Nemamo drugog izbora. Shell je gala cura, neće te napadati, ona nema takvih sklonosti.«

Angel je hladno zurila u njega. Kosa mu je bila raščupana, oči podlivene krvlju, znoj mu je curio niz lijepo lice i odvratio je zaudarao. »A moje stvari?« pitala je, umorna i razočarana.

»Naši su koferi još uvijek vani, u kolima.«

»Shell će ti posuditi sve što ti bude trebalo, je li tako, Shell?«

Djevojka kovrčave kose kimne glavom. »Ako me ti prestaneš zvati Shell, možda joj čak dam i doručak.«

Buddy se naceri i lagano zanjiše na nogama. »Hvala, Shelly. Sjetit ću te se u mojoj oporuci.« Ona mu uzvratil osmijeh i nježno ga potapše po obrazu. Taj njezin pokret nije promaknuo Angel.

»Idemo, Anđele«, reče Shelly. »Svidjet će ti se moj stančić — još je manji od ove rupe.« Ona nemarno mahne rukom Randyju, koji je ležao izvaljen nasred kreveta. »Drago mi je da smo se upoznali. Hvala za vino.«

On joj pijano odmahne. »I meni je drago da sam *tebe* upoznao — susjetko. Dobra trava. Drugi put kupujem, ako budeš imala nešto za prodaju.«

»Trava. Koka. Pilule. Samo reci. Ako kupuješ, ja sam tvoj čovjek.«

»Do-bar čovjek!« pijano promrmlja Buddy.

Shelly se naceri. »Noć, svima.«

Angel je bez riječi pošla za njom i popela se uz dva niza stuba, dok su je u očima pekle suze, a u grlu gušila srdžba. Ona se rijetko kad stvarno razljutila, ali kad bi se to dogodilo, svi bi se iznenadili. Madona bi se odjednom pretvorila u tigricu.

Zastale su pred vratima Shellynog stana, dok je ona tražila ključeve. A onda je odgurnula vrata i rekla, »Izvoli u raj, Anđele. Najgore ušljivo prenoćište u Hollywoodu!«

»Još malo šampanjca, gospođo Conti?« raspitivao se mladi konobar.

Elaine kimne i lijeno se začudi otkud on zna njezino prezime.

A zašto ne bi znao? I ja sam slavna. Ja sam supruga filmske zvijezde. Uskoro-ponovno-navrhu-i-jebite-se-onda-svi filmske zvijezde.

Kriste Bože! Napila se i bila je toga svjesna. Srećom, nije se gadno napila, ali je na rubu. Ona krišom nagne malo čašu, tako da se tanki mlaz najfinijeg Dom Perignona izlio u travu. Sjedila je u bijeloj, platnenoj, režiserskoj stolici, među trideset i šest drugih žena (prebrojala je glave za vrijeme ručka). I zajedno s njima, na smrt se dosađivala slušajući mišićavog bivšeg policajca, koji je izgledao kao kandidat za *Kojaka*, koji je odbijen na audiciji, a govorio kao poluobrazovani bokser, koji je upravo otkrio Boga. Samo što je on upravo otkrio *Mace*, ili je barem ostavljao takav dojam. Nije bilo jednog jedinog detaljčića o tom glupom plinu, koji bi se njemu činio previše nevažnim i trivijalnim da ga spomene.

Hoću piškiti, odlučila je i pogledala u stranu, prema Maralee, čiji je izraz lica bio skriven iza tamnih, ljubičasto uokvirenih naočala, koje su se po boji slagale s jaknom *Anne Klein* od pet stotina dolara. Elaine je točno znala koliko ta jakna košta, jer je od nje odustala dok je tragala za najprikladnijom odjećom za današnji ručak.

»Moram na zahod«, šapnula je.

»A tko te drži?« šapne Maralee u odgovor.

Elaine ustane, ulovi prijekoran pogled Bibi, iskrivi lice u očajničku grimasu i požuri u kuću.

Jedna od konobarica, koja je upravo trpala u usta skupe čokoladne bombone, prestrašeno odskoči od stola. Elaine projuri kraj nje do ružičastih i zlatnih prostorija za toaletu. Pritom je lijeno razmišljala o Karen. Rekla je da će doći kod Bibi na ručak, pa gdje je onda?

Možda ju je iznenadni bljesak intuicije upozorio da će ovo biti najdosadniji ručak godine.

Ona provjeri svoj izgled u zrcalu i požuri natrag. Kad se ponovno smjestila u stolcu, počela je razmišljati kako ipak ne može reći da je ovaj ručak čisti gubitak vremena. Već sama činjenica da ju je Bibi pozvala, značila je nešto. A pogotovo je značajan dobitak bio u tome, što je — naglašeno nemarno — mogla reći Sadie La Salle: »Nadam se da ćete moći doći na moj mali prijem, koji pripremam u čast Georgea i Pamele Lancaster.«

Čak ni moćna Sadie La Salle nije mogla sebi priuštiti da odbije *taj* poziv. Kimnula je glavom i rekla: »Doći ću, naravno.« čak se pokušala ljubazno nasmiješiti. Ross će biti presretan. Kad jednom bude u njegovoj kući, neće ga moći i dalje ignorirati.

Maralee tiho zahrče. Zaspala je iza onih svojih naočala. Elaine ju brzo gurne laktom.

»Oh!« prene se Maralee.

»Što si to *ti* noćas radila?« prošapće Elaine.

Maralee zahihoće. »Oporavljala sam se od petka i subote. Randy stvarno s punim pravom nosi svoje ime!«

Elaine se nasmiješi i pomisli kako bi možda i *ona* trebala sebi naći nekog mladog prijatelja. Kakva ironija, zapravo. Udata je za muškarca s najvećim kurcem u Holly-woodu, a razmišlja o tome da nađe sebi ljubavnika. Kako će, za ime svega, naći nekoga tko se može mjeriti s Rossom?

Zamalo se nije glasno nasmijala.

»Jesi li ikad pomišljao na to da se razvedeš od Elaine?« upitala je Karen. U torn je trenutku ležala na njemu, koljenima mu je čvrsto objasila kukove, a osjetljive su joj se bradavice zamamno dizale i spuštale iznad njegovih usta.

On je bio toliko iznenađen tim pitanjem, da joj ništa nije odgovorio. Što se njega tiče, razgovor za vrijeme ševe bio je definitivno »a-a«. Samo je zastenjao.

»No?« inzistirala je Karen.

GIGA

Njezini su mišići savršeno radili. Zašto jednostavno ne začepi? »Rastava previše košta«, zadahtao je.

Ona ispruži tijelo po njegovom i skupi noge.

On zagrokće u znak priznanja. Ta cura zna trikove koje čak ni *on* nije nikad isprobao. Stezala ga je svojim mišićima i totalno ga izluđivala.

»Hoćeš li se rastaviti od nje, ako *ja* to zatražim od tebe?«

Ignorirao je to pitanje. Potpuno se koncentrirao na onih nekoliko dragocjenih trenutaka pred orgazam. »Pomakni se«, molio je. »Svršit ću.«

Njezin je nijemi odgovor bio da ga još čvršće stegne, a zatim je počela kružiti bokovima, sve dok i ona nije bila spremna. Kad je on eksplodirao, eksplodirala je i ona. Gurajući mu svoje ispupčene bradavice u usta, grabeći ga za kosu, stežući ga nogama tako čvrsto da mu se činilo da ona isisava spermu iz njega.

»Pazi mi na kosu«, očajnički je vrisnuo.

»Jebem ti kosu!« vrisnula je ona u odgovor.

Mahnito su dosegli vrhunac, obadvoje u isti čas.

»Isuse S. Kriste!« dahtao je Ross. »Ti si stvarno najbolja.«

Ona ga polako oslobodi, nagne se do stolića uz krevet i zapali cigarete za obadvoje. »Ti znaš koliko ja imam novaca?« upitala je.

Čitavo mu je tijelo žarilo. Sunce žarko, osjećao se kao da mu je sedamnaest ljeta!

»Koliko?«

»Za početak — dovoljno da isplatiš Elaine. A kad tatica odapne, bit će love do krova!«

Divan razgovor. George Lancaster je samo dvanaest godina stariji od njega.

»O čemu ti to govoriš?«

Ona duboko povuče dim iz cigarete. »O tome da bismo ti i ja bili dobar par.«

On se mlitavo nasmije, nimalo mu se nije dopadao smjer u kojem se razvijao ovaj razgovor.

»Ti i ja smo dobar par baš zato što *nismo* bračni par.«

»Misliš?«

»Ja to znam.«

»Vidjet ćemo.«

»Što ćemo vidjeti?« upita on uznemireno.

»Samo — vidjet ćemo, to je sve«, odgovori ona zagonetno. »Hoćeš da idemo malo plivati?«

»U oceanu?«

»Ja nigdje u blizini ne vidim bazen.«

»Godinama već nisam plivao u oceanu.«

»Idemo onda.« Ona skoči s kreveta, prekopa jednu ladicu i izvuče za njega crvene sportske gaćice, a za sebe jedno-dijelni kostim s duboko izrezanim leđima.

On navuče gaćice. Bile su mu tijesne u struku, a još više među nogama. »Ajoj«, potužio se.

»Nema veze«, tepala mu je ona. »Mamica će te poslije lijepo izmasirati u Jacuzzi kupki.«

»Zašto si ti tako dobra prema meni, Karen?« podrugljivo ju je upitao.

Ona se široko nasmiješi. »Zato što svaka dobra usluga zaslužuje uzvratnu uslugu — a tvoje su usluge, zlato, doobre!«

Istrčali su iz kuće držeći se za ruke.

Usamljeni fotograf, koji je ležao na trbuhu ispod drvenih stupova na kojima je ležala susjedna kuća, brzo je izoštrio svoje telefoto leće. U pet minuta ispucao je dvije role uistinu zanimljivog filma.

Angel gotovo uopće nije spavala. Nered, koji je vladao u Shellynom zapuštenom stanu, izazvao je kod nje pravi šok. Posvuda su bili razbacani komadi odjeće, prljavo suđe, prepune pepeljare, a u čajnoj kuhinji su šetali žohari kao da su doma.

Shelly pokaže na nepospremljeni krevet. »Hoćeš tu spavati sa mnom«, upitala je. »Mene ne

smeta, ako tebi odgovara.«

Angel je već zapazila jedan veliki naslonjač. »Ja ću ovdje, ako nemaš ništa protiv«, brzo je rekla, sjećajući se još previše dobro iskustva sa svojom bivšom gazdaricom Daphne.

»Kako god hoćeš, Anđele.« Shelly slegne ramenima i počne kopati po jednoj ladici. »Hoćeš malo koke?«

»Nisam žedna, hvala.«

Shelly joj dobaci oštar pogled ispod uzdignutih obrva, ali se Angel napravi kao da ga nije primijetila. Pažljivo je maknula nabacanu odjeću s naslonjača i složila je u urednu hrpicu na dnu kreveta. Spavati. Razmisliti. Vidjeti što će i kako će. Bila je uzrujana i srdita. Uopće nije imala prilike da Buddyju ispriča o susretu s Oliverom Easterneom. Susretu koji ju je tako bio uzbudio; njegove su joj riječi još uvijek odzvanjale u ušima. *Ti ćeš, mala moja, biti zvijezda.* Prirodno, željela je to odmah ispričati Buddyju, njega bi to uzbudilo isto kao i nju. A sad je on sve to pokvario. Vjerojatno više nikad neće vidjeti Olivera Easternea.

Kad se Angel smjestila u naslonjaču, Shelly joj dobaci veliki šal, koji je izgledao prilično prljavo. »Slatko sanjaj, malena«, rekla je. »Ako kojim slučajem spadaš u ranoraniocce, nastoj biti tiha. Ja ne volim vidjeti danje svjetlo prije jedanaest sati.«

Angel kimne. I potom provede groznu noć u nastojanjima da svoje zgrčeno tijelo primora da usne. U sedam ujutro bila je potpuno budna. Tiho je izašla iz stana i sišla do bazena. Kako je jutro odmicalo, pojavljivali su se drugi stanari. Dvije djevojke u identičnim kupaćim kostimima koje su izvele seriju kompliciranih gimnastičkih vježbi. Jedna stara gospođa s perikom na glavi, koja je na uzici ukrašenoj lažnim dragim kamenjem vodila olinjalu pudlicu. Jedan ško-larac koji je ispod palme krišom popušio cigaretu.

Zatim su se pojavili ozbiljni sljedbenici sunčanja, naoružani ručnicima i uljima, pokrovcima za noseve i sjenilima za oči. Svi do jednoga — nezaposleni glumci.

Angel je tiho sjedila na potrغانoj platnenoj ležaljci, a oko prekrasnih očiju imala je tamne sjene od brige i umora. Zagladila je svoju lijepu plavu kosu i pokušala prigušiti iznenadno krčenje u želucu. Bila je gladna, u stvari, umirala je od gladi. Ona pogleda na sat. Samo deset minuta do jedanaest. Mislila je da će se Buddy dosad već pojaviti da je potraži.

Buddy je polako izranjao iz sna, a teško nabijanje u glavi ukazivalo mu je na činjenicu da je živ. Jedva. On glasno zastenje.

Randy, neobrijan i mutnih očiju, nesigurnom je rukom smiješao dvije šalice instant kave i bez riječi mu pružio, njegovu šalicu.

»Zar nismo tek maloprije išli spavati?« požali se Buddy, opeče jezik vreloom kavom i odrecitira seriju psovki.

»Izgleda tako«, složi se Randy, češući znojno pazuhu i piljeći u zlatni Patek-Philippe sat — poklon od Maralee. »Međutim, sad je već dva popodne.«

»Koji dan?« zastenje Buddy.

»Ponedjeljak«, odgovori Randy, hvatajući se telefona-Okrenuo je jedan broj i zatražio gospođu Maralee Gray.

Buddy otetura u malenu kupaonicu. Znao je da bi morao odmah nazvati Angel; ona nije izgledala previše zadovoljna, kad ju je noćas poslao sa Shelly. Ali što, to je bilo samo za noćas; danas će već nešto srediti.

Ispljuskao je lice hladnom vodom i pogledao se u zrcalo. Buddy Boy nije danas izgledao baš najbolje. Stvarno ga je prekardašio: droge, cuga — prvi put otkako je s Angel. Ali, osjećao se tako deprimiran i frustriran nakon što je pobjegao od one dvije ženske u hotelu *Beverly Hills*. Bilo mu je potrebno da se opusti.

Hvala Bogu za prijatelje — Randyja, koji je pokazao puno razumijevanja, kad se onako iznenada pojavio u stanu, a isto tako i za Shelly, koja je pristala primiti Angel na jednu noć. Bez problema.

GIGA

Hladna voda ga je vratila u život. Sad se već osjećao skoro kao ljudsko biće. Randy je još uvijek telefonirao, obrađujući Maralee Gray svojim lažljivim šarmom. Buddy navuče hlače i rukom mu pokaže da ide gore, kod Shelly.

Dva puta je oštro pokucao. Tri puta. Angel se pojavi na vratima s krpom u rukama, a u zraku se osjećao miris lizola.

Buddy iznervirano raširi ruke. »Koga vruga radiš?«

Ona mu odgovori hladnim, uvrijeđenim glasom, »Pospremam.«

»Što pospremaš, za Krista Isusa?«

»Tvoja prijateljica Shelly živi kao svinja. Ja joj s ovim samo plaćam za to što mi je dopustila da ovdje prenoćim. To je najmanje što mogu učiniti.«

On je zgrabi za ruku. »Ne budi glupa. To nije potrebno.. To je ...«

Ona mu se srdito istragne. Srdžba, koja je u njoj rasla čitavu noć, odjednom provali iz nje.

»Nemoj ti *meni* govoriti da sam glupa, Buddy Hudson. Što ti sebi zamišljaš, s kim govoriš? S lutkicom Barbie?«

Iznenadila ga je njezina eksplozija srdžbe. »Hej, dušo — što to znači?«

Njezine su oči opasno sijevale. »Što znači *što*? Mala Angel odgovara? Mala Angel pokazuje da i ona ima osjećaja?« Ona ljutito baci krpu na pod. »Ja sam *živ čovjek*. Ja sam tvoja *žena*. I hoću znati točno što se događa, jer ako mi ne budeš sve rekao, ja se pakiram i odlazim odavde. Jesi li razumio? Ili ćeš mi napokon reći istinu, Buddy, ili me, obećajem ti, nikad više nećeš vidjeti.«

Lulu Kravetz nije htjela znati čak ni to, gdje je njezina sestra pokopana. Kad ju je obavijestio o ubojstvu, i nakon što je čula detalje, povukla se u sebe i nije više htjela razgovarati.

»Ne poznajem nikakvog Dekea Andrewsa«, promrmljala je. »Ali ako ste toliko sigurni da je on to učinio, kako to da još niste uhvatili to smeće?«

Sasvim logično pitanje. Jednostavno. Zašto ga nisu uhvatili?

Leon je promrmljao nešto u smislu da oni rade na tome, a Lulu mu je na to dobacila pogled kojemu nije trebalo dodatnih riječi.

»Pa, budući da me ne kanite hapsiti, ni pretresati zbog droge — kako bi bilo da se sad izgubite iz mog života?« Uzrujano se bacila na neuredni krevet i sklopila oči. »Umorna sam, čovječe. Putovala sam čitavu jebenu vječnost.«

Leon je dugo šutke zurio u debelu djevojku. Zar njoj umorstvo sestre tako malo znači? Joey Kravetz. Nitko za njom ne žali. Nitko živ. Osim njega, možda.

Njegova prva reakcija bila je olakšanje. Otišla je iz njegova života bez mrmljanja i sad se više neće morati suočiti s njom. Zagrijao je vodu za kavu i zamišljeno je sjedio za kuhinjskim stolom. Nije ju uopće smio pustiti u stan. U njegovim godinama trebao bi ipak biti malo pametniji. Mogla je pokušati s ucjenom, mogla je početi vikati da je siluje, svašta. Stresao se od groze nad vlastitom glupošću, iskapio šalicu kave i požurio u sobu da se obuče. Tek kad je dohvatio novčarku, shvatio je da mu je nestao novac. Do posljednje novčanice. Nije bio siguran koliko je unutra bilo novaca, ali sigurno je bilo više od tri stotine dolara. Mala gospođica Kravetz napravila je od njega lijepu budalu. Vjerojatno mu se još uvijek smije.

Osjećao se kao najveća budala na svijetu. A onda je u njemu prevladala srdžba i on pomisli da je odmah potraži i oduzme joj svoj novac. Što ona misli, koga je pokrala?

Čvrsto je to bio nakanio, ali nakon što je nekoliko dana kružio ulicama u kojima je mislio da ona operira, pojavio se jedan slučaj ubojstva i on je svu svoju energiju upravio u drugom smjeru. Tjedni su se pretvorili u mjeseci i slika malodobne kurvice s njegovih teško zarađenih tristo i više dolara polako je izbljediteljela iz sjećanja. Izvukao je iz toga dragocjenu pouku, to je bilo dovoljno. Sad je još samo želio što prije zaboraviti čitavu tu nemilu zgodu. I zaboravio ju je. Sve do jedne noći u Mackiejevom baru, omiljelom sastajalištu policajaca. Našao se tamo u društvu nekoliko svojih kolega. Upravo su uspjeli riješiti jedan važan slučaj. Uhapsili su jednog muškarca od 46 godina, koji je u dvije godine silovao i ubio sedam žena. Nakon što su mjesecima sumnjali na njega, konačno je priznao. Slavlje se bilo pošteno razmahala. Pa čak i Leon — koji nije baš bio poznat kao čovjek koji voli piti s kolegama po barovima — nije ovog puta imao ništa protiv.

Ugledao ju je prije nego što je ona njega spazila. Kome bi mogla promaći narančasta kosa i škiljavo oko? Sva se bila objesila o nekog mladog regruta, hihotala se i gurala svoj jezik u njegovo jarko crveno uho.

Je li znala da se nalazi u policijskom baru? Ili ju je baš bilo briga za to?

Čekao je da se uputi do ženskog zahoda, osamljene rupe u stražnjem dijelu zgrade, do koje se stizalo kroz mračan, pusti hodnik. Dame nisu bile poželjne u Mackiejevom baru.

Ovdje su se uspijevale održati samo policijske grupašice, cure koje baš specijalno padaju na policajce.

Pošao je za njom, pričekao da izađe, a onda ju je zgrabio i pritisnuo o zid išaran grafitima, zadihan uslijed previše alkohola. »Sjećaš me se?«

»A. To si ti«, rekla je bezbrižno, nimalo iznenađena. »Kako ide, kauboju?«

»Požalio je što nije trijezan i bistre glave. Piće mu je zamaglilo misli i čak otežalo jezik. »Ti mi duguješ neke novce«, rekao je, petljajući jezikom.

»Jesi li siguran?« upitala je ona, brzo trepćući i razmišljajući kako da mu umakne.

»Da, siguran sam«, odgovori on uvrijeđeno. »Preko tristo dolara.«

»Ja mislim, gospodine, da ste vi ćopili krivu curu. Jer, vidite, ja ne moram drpati lov. Ja lov zarađujem legalno, shvaćate?« Drsko mu se nacerila. »Za deset baksa izdrkat ću vam ga ovdje. Samo sam mislila da u vašem, stanu to ipak mora koštati malo više.«

Njegove su misli bile sada jasne i oštre, ali su mu usta otkazala suradnju. »Slušaj ti...« počeo je polako.

Ona se sagne ispod njegove ruke i pobjegne. »Pravila igre su pravila igre«, doviknula je izdaleka. »Slažeš se?«

Kad se vratio u bar, svome društvu, ona je već bila otišla.

Preostali dio večeri proveo je u nastojanju da se otrijezni, ali je dva sata kasnije, kad je stigao kući, još uvijek bio gadno pijan.

Vjerojatno je odspavao nekoliko sati, sve dok ga nije probudila potreba da olakša mjehur. Osjećao se kao dno kante za smeće i odmah se samom sebi zakleo da nikad više neće ni taknuti alkohol. S teškom mukom je ustao, pokušavajući zanemariti oštru bol, koja mu je probadala, zatiljak poput tisuća sićušnih iglica. A onda ju je spazio: sklupčanu na njegovom kauču, čvrsto usnulu — udobno smještenu i zadovoljnu poput kućne mačke. Joey Kravetz. Trenutak je samo tupo zurio u nju, toliko je bio iznenađen da nije bio u stanju izustiti ni slova. A onda je bijesno zaurlo — što je znatno pogoršalo bol u njegovoj glavi. »Što ti radiš ovdje?«

Ona se odmah probudi, protrlja oči i naceri mu se. »Baš mi je drago što vidim da si još uvijek živ.«

»Što radiš u mom stanu?« urlao je i dalje Leon. »Kako si ušla?«

Poput mačke, Joey naslini kažiprst i očisti ispod očiju mrlje od sjenila i maskare, koje su joj davale izraz tužnog klauna. »Ostavio si ključ u vratima. I ti si mi neki policajac!«

On progovori tišim glasom. »Što hoćeš?«

Ona skoči s kauča — izgledala je smiješna u svojoj bijeloj mini-suknjici od lažne kože i u visokim čizmama. »Nećeš mi vjerovati, ali uhvatio me napad grižnje savjesti. Kužiš — onako te okrasti kad si ti bio takvo srce prema meni, primio me na spavanje i sve.« Pozorno je piljila u njega. »Imam i ja osjećaja, kužiš, kao i svi ljudi. I baš sam tako mislila...«

»Nakon što si me vidjela.«

»Da. Baš sam mislila da ti — makar si žandar — nisi ni tako loš i kao, možda bih ti se trebala ispričati i možda ti vratiti nekoliko dolara.« Ona počne kopati po otvorenoj torbici, izvuču novčanicu od deset dolara i ozbiljno mu je pruži.

On je zurio u novac, a oči su ga boljale i nabijalo mu je u glavi.

»Ne izgledaš baš najbolje«, usudila se reći Joey. »Kako bi bilo da sad odeš u krevet, a da razgovaramo ujutro?« »Ti si stvarno puna govana«, osorno odbrusi on.

Joey je izgledala uvrijeđena. »Mislila sam da će ti biti drago.«

On napravi grimasu gađenja i ode u kupaonicu.

Zašto se ova ofucana malodobna kurva gura u njegov život? Što hoće od njega?

Popio je nekoliko čaša vode, a kad je izašao, vidio je da se ona ponovno vratila na kauč i činilo se da je ponovno zaspala. Bilo je već četiri i petnaest ujutro i on sad nije imao ni snage, ni srca da je izbaci. Namjesto toga, dva puta je okrenuo ključ u bravi ulaznih vrata, te je ključeve, svoj novčanik i revolver ponio sa sobom u krevet.

Pomislio je da zaključa i vrata spavaće sobe, ali nije to učinio.

Umorno se svukao i legao u krevet gol. Duboko u dusi znao je da će ona doći k njemu. Ona je bila dijete, kurvica, mala ništarija. Ipak, znao je da će doći — i što je još gore, želio je da dođe.

GIGA

U Mackiejevom je baru bila gužva. Nije ovamo ušao najmanje godinu dana. Ništa se nije promijenilo.

On naruči scotch i ostane stajati uz bar, sam. Millie će se čuditi što je s njim. Ovog puta — neka se čudi.

Ulio je u sebe prvu čašu i dao znak barmenu da mu ponovno natoči. Pred njim je bio dugi, vreli vikend.

Četvrtak ujutro. U studiju. Umiven i očešljan. Nervozan kao Arapin u izraelskom bazaru. Ali — dobro je izgledao.

Čuvaru na ulazu dao je svoje ime i uvezao se unutra Kao kakva zvijezda, premda je vozio samo svoj stari Pontiac.

Bilo mu je mučno u želucu. Prisilio se da proguta malo kave i komadić nagorenog tosta, ali je odmah počeo povraćati — suho napinjanje iz praznog želuca.

Bio je živčan još od utorka popodne, kad je nazvao Ingu, a ona ga odmah oštro napala. »Gdje si ti, Buddy Hudson? Ja imam pametnijih stvari na koje mogu trošiti vrijeme, a ne da uništavam nokte okrećući broj na kojem se nikad nitko ne javlja.«

»Što se događa?« upitao ju je, a tijelo mu je preplavio adrenalin, jer dobro je znao što se događa, još i prije nego što mu je to ona rekla.

»Tvoje probno snimanje, to se događa. To jest, ako to tebe još uvijek zanima. Još nikad nisam čula da neki ozbiljan glumac nema osiguran priključak na službu za preuzimanje poziva.«

»Kada?«

»Četvrtak.«

»Omojbože!«

I sad je tu. Da se pokuša izboriti za šansu svog života. Nije ni čudo što je toliko nervozan. *Buddy Hudson, u pitanju je tvoj život. Hoćeš li to moći zakopati ili nećeš moći?*

On parkira auto, javi se na porti, gdje ga neka djevojka, muškaračkog izgleda, u trapericama, teniscama i u baseball jakni s natpisom *Dodgers*, uputi da se javi u garderobu pokraj Studija tri.

»Da li znate gdje je šminka?« — upitala ga je.

Nije htio priznati da ne zna. Samo mirno. Budi miran. Ne dopusti da bilo tko primijeti tvoju nervozu. »Jasno. Osim, ako je nisu preselili.«

»Nisu, još je uvijek na istom mjestu. Prizemlje — ne možete promašiti. Budite tamo za petnaest minuta. Garde-robijer će tamo doći da vidi da li vam što treba.«

»Kad će ... ovaj ... kad je moje ... ovaj ... snimanje?«

»Pretpostavljam da će vas pozvati oko jedanaest. Ako budete imali sreće, završit će s vama prije ručka. Pauza je u jedan.«

Dva sata. Zar će to samo toliko trajati? On je zamišljao čitav dan snimanja krupnih kadrova, totala... Sranje! Vjerojatno snimaju samo jednu scenu.

»Do viđenja«, rekla je djevojka na porti i otišla.

On je još htio s njom razgovarati, htio je saznati tko su ostali kandidati. Sad je bilo prekasno za bilo što, osim da strpljivo izdrži mučno čekanje.

Zurio je u svoj odraz u zrcalu stolića u garderobi. *Dobro izgledaš. Dobro izgledaš. Baš kao što treba izgledati filmska zvijezda.* Ali to, što tako dobro izgleda, svakako nije zasluga Angel. Njegove drage, slatke ženice. Njegove drage, slatke ženice, koja ga je *ostavila*. Ljubav njegova života je otišla. Isparila. Zbrisala. Samo tako, iz čista mira.

Istina, odvuкао ju je iz kuće na plaži natrag u Hollywood bez ikakvog objašnjenja. Ali, što joj je mogao reći? »Hej, Angel, dušo, trebao sam pojebati dvije stare lezbače, ali mi se nije dizao — nisam htio da mi se digne, jer, kužiš, ja volim tebe. Kužiš, Jason Swankle je peder, on bi me htio pofukati. Zato me je unajmio da usrećim one dvije babe i da me o istom trošku zadrži uza se. To je pravi razlog za sve ovo, ovu kuću na plaži, novu odjeću, kola s vozačem.«

Kako bi djevojka kao što je Angel ikad mogla shvatiti taj svijet? Ona ništa nije znala o lažima i gadostima života, a on nije ni želio da ona nešto o tome zna. Ni za što na svijetu ne bi pristao da joj ikad ispriča svoju prošlost. I zato je odlučio da joj ne kaže ništa. To je bio jedini način. Iz nekog razloga, ta se njegova odluka pokazala kao pogrešna. Ona je željela istinu. On joj je napričao laži. Pot-cijenio je njezinu srdžbu. Uspio je, doduše, smiriti prvu provalu srdžbe,

GIGA

umirio ju je lažima i poljupcima, a zatim se, iscrpljen, izvalio vani, kraj bazena. Kad se napokon počeo bolje osjećati, bilo je prekasno da počne tražiti neki drugi smještaj. »Još samo jednu noć ostani ovdje kod Shell, dušo«, molio ju je. »Sutra ću sve srediti. Obećajem ti.« Ona ga je gledala onim svojim velikim očima. Gledala ga je dugo i netremice. Ali, on je tad već bio koncentriran na to da zapali malo trave i da poleti poleti poleti — jer, prokletstvo, od nedjelje ga je opet počela proganjati slika njegove majke, gore nego ikad do sada. Stoga mu se činilo najpametnije da se napuši marijuane.

U utorak je dugo spavao. Bilo je već skoro tri sata kad je napokon otvorio oči. Randyja nije bilo, a u malom je stančiću bilo vruće i zagušljivo. Ako ništa drugo, trava barem ne stvara mamurluk, dapače, osjećao se sasvim čio i vedar.

Znao je da Angel neće biti oduševljena s njim i zato se nije žurio s tuširanjem i brijanjem. A onda je odlučio prvo nazvati Ingu, za svaki slučaj. Kad je čuo da je probno snimanje u četvrtak, poletio je kao raketa. Jedva je čekao da to kaže Angel. Samo, kod Shelly nije bilo nikoga pa je nervozno šetao po pločniku ispred kuće, sve do pet sati kad se Shelly vratila kući — sama.

»Gdje je Angel?«, uzrujano ju je upitao.

»Ne znam. Bila je tu prošle noći kad sam došla kući, ali kad sam se jutros probudila, nje više nije bilo.«

Odmah je znao da je otišla. Još i prije nego što je pogledao u prtljažnik kola i ustanovio da nema njezinog kovčega. I sad je tu, spreman za snimanje, proživljava najvažnije sate svog života. A gdje je Angel — sad kad mu je najviše potrebna?

»Zašto nisi bila na ručku kod Bibi, Karen?« upitala je Elaine, pokušavajući skrenuti pogled s nabrekline među nogama Rona Gordina — prilično impresivne kvrge a la Rudolf Nurejev.

»Morala sam u krevet«, dahnula je Karen, istežući lijevu nogu do krajnjih mogućnosti.

»Što te uhvatilo?« puhala je Elaine, očajnički pokušavajući oponašati taj pokret, ali nije uspjela do kraja izvesti vježbu.

»Nekakav virus. Očajno sam se osjećala.«

»Sada dobro izgledaš.«

»Ja se uvijek strašno brzo oporavim, poznata sam po tome.«

»Treba malo pomoći, Elaine?« Ron Gordino se nagnuo da joj pomogne, zgrabio ju za članak i izvukao joj nogu u ispravnu poziciju. Mirisao je na znoj i *Brut*.

»Ahhh ...«, jeknula je Elaine, uživajući u dodiru njegovih snažnih ruku, dok su s njezinog članka prelazile na potkoljenicu.

»To ti prija?« brižno je upitao.

Ona kimne, polaskana što je nju izabrao da joj pokloni svoju osobnu pozornost. Njoj se to danas prvi put dogodilo, premda ga je često gledala kako se saginje nad Karen i Bibi i *uvijek* nad one vježbačice koje su bile poznate i slavne ličnosti.

»Mišići su ti jako tvrdi«, otegnuto je rekao. »Napeti. Jesi li možda zbog nečeg napeta, Elaine?«

»Ne, nisam.« Nervozno se nasmijala. »Zašto bih, za ime Boga, bila napeta?«

Kosa mu je bila svijetla i sličila je na prljavu slamu, onako duga i oštra. Primijetila je da mu iz ušiju strši nekoliko dlaka i pitala se zašto ih ne ukloni.

Prsti mu se odjednom zabodu u mišiće njezine potkoljenice i ona se trgne od bola. »Dođi poslije u moj ured. Potrebna ti je masaža.«

»Masaža?«

»Tako je.« On uspravi svoje gipko tijelo i lijeno se udalji.

»Mislim da se on nameračio na tebe«, prošaptala je Karen, jedva suzdržavajući smijeh.

»Nije baš moj tip«, zlovoljno odvrati Elaine.

»Pokušaj se prisiliti, draga. Navodno je fantastičan še-vac.«

GIGA

»Mislila sam da je homo.«

»Dvosmjerni.«

»Otkud ti to znaš?«

»*Nikad* nemoj tražiti da ti otkrijem moje izvore informacija.«

Vrijeme do kraja sata brzo je prošlo i prije nego se pravo snašla, Elaine je ležala licem nadolje na stolu za masažu u uredu Rona Gordina. Njegove su ruke počele istraživati odmah ispod zatiljka i zatim su nastavile prema dolje. Elaine je već mnogo puta iskusila masažu, ali način na koji je to radio Ron Gordino bio je ipak drugačiji. On je tražio i nalazio — bez imalo muke — svaki ukočeni mišić na njezinom tijelu. Ruke su mu bile tako vješte da je ona skoro zaspala. Kad je završio, blago ju je potapšao po zadnjici. »Je li sada bolje?« upitao je.

»Hmmm, da.«

»Fino. Idući put ću te izmasirati s uljima. Uživat ćeš.«

Ona ustane i protegne se. »Osjećam se tako lagana, to je divno.«

On se naceri. *Ajoj, kako su ti veliki zubi*, pomisli Elaine.

»Čujem da pripremaš zabavu, Elaine.«

»Da. Za Georgea Lancastera.«

»Lijepo.«

»Nadam se da će biti lijepo. Mislim da je to jedan od razloga zbog kojih sam tako napeta.«

»Moglo bi biti. Situacija pojačanog pritiska. Hoćeš li navratiti sutra na jednu poštenu masažu?«

»Kakva dobra ideja.« Pitala se, koliko može stajati jedna takva specijalna masaža kod Rona Gordina. Vjerojatno je to odvratno skupo. Još nešto zbog čega Ross može prigovarati.

»Sigurno. Oslobodit ćemo te napetosti i olakšati pritisak, tako da ćeš za zabavu biti u savršenoj formi.«

»Da li to da sredim s tvojom službenicom ili se to može jednostavno dodati mom računu?« Ron Gordino se uvrijedio. »Neću ti to *naplatiti*. Samo me pozovi na tu tvoju zabavu i mi smo kvit.«

Znači, to je. Nije njemu do njezinog tijela — samo do njezine zabave. Nije znala da li bi se sad trebala osjetiti polaskanom ili uvrijeđenom. Ako ništa drugo, to je bio dobar znak da se njezina zabava smatra najvažnijim događajem u gradu! A to je ipak bilo neusporedivo značajnije od pokušaja nekakvog bezveznog instruktora gimnastike da je odvuče u krevet.

»Stavit ću te na listu, Ron. Možeš računati na to.«

»Hvala ti, Elaine.«

»Ne moraš mi zahvaljivati.«

Oh, kako je lijepo opet biti tražena. Tako jako, jako lijepo.

Za divno čudo, Gina Germaine uopće nije bila tako loša, kako je Neil mislio da će biti. Naravno, ona nije bila nova Fonda, ali mogla je proći — ako se zanemare goleme grudi, koje su unatoč čvrstim zavojima upadljivo stršale.

Pregledavajući — sam u projekciji — njezin probni materijal, bio je sasvim zadovoljan.

Barem je sad imao dokaz da nije potpuno lud. Mogao je to pokazati Montani i Oliveru, a da mu ne bude pritom neugodno. Gina Germaine nije bila Nikki, ali je on iz nje ipak uspio izvući nešto, stanovite kvalitete, koje dosad kod nje nitko nije uočio.

Kad su se u dvorani za projekcije upalila svjetla, ostao je tiho sjediti. Možda ne bi bila tako loša ideja da Ginu angažira u filmu koji je namjeravao raditi nakon *Ljudi s ulice*. Prava na tu knjigu kupio je još prije dvije godine i sad su na njoj radila dva mlada scenarista. Uz nekoliko izmjena, taj bi film mogao biti izvrsna prilika da iznenađenoj publici predstavi novu neočekivanu Ginu Germaine.

Naravno, ta je žena bila ucjenjivačka kučka i on je još uvijek bio bijesan zbog načina na koji mu je iznudila ovo probno snimanje. Ali, ako je angažira za ovaj novi film, imat će je

ponovno u svojoj vlasti, a to bi mu trebalo pružiti dovoljno mogućnosti da s njom izravna račune.

To je možda djetinjasto, ali će mu pružiti zadovoljstvo. Sviđala mu se ta ideja.

Angel nije imala apsolutno nikakve namjere da se vraća u Louisville. Kako bi se mogla vratiti, a da ništa nije postigla — uz to još i trudna?

Kad se išuljala iz Shellynog stana, rano ujutro, pojma nije imala što će i kuda će. Zнала je samo to da mora na neko vrijeme otići od Buddyja, pokazati mu da misli ozbiljno. Potrebna mu je bila jedna takva lekcija. Jer, iz dana u dan bilo je sve očiglednije da njega zanima jedino Buddy Hudson. *Govorilo je da ju voli. Ako je to istina, kako onda može s njom tako bezobzirno postupati?*

Razgovori sa Shelly samo su je još više ogorčili. »Moraš shvatiti momka kao što je Buddy, Anđele. U principu, on je usamljenik. Ne treba mu nitko i ništa. On je sam sebi dovoljan.« Stvarno joj nisu trebali savjeti takve djevojke kao što je Shelly.

»Ja čekam bebu«, ukočeno ju je obavijestila. »Prema tome, Buddy će morati naučiti da se brine za obitelj.«

Shelly se grohotom nasmijala. »Buddy? Glava obitelji? Anđele, ti si njega tako krivo procijenila, da je to upravo smiješno. Nego, bolje ti abortiraj, draga moja — i to što prije.« Angel joj nimalo nije bila zahvalna za njezine neželjene savjete. Čučala je te noći u naslonjaču i razmišljala što da učini. A onda je, u pola osam ujutro, pokupila svoj kovčeg iz kola i odlučno se uputila uzbrdo, prema Sunsetu. U džepu je imala samo pedeset i dva dolara, ali se ona — za razliku od Buddyja — nije bojala raditi neki običan posao.

Nešto kasnije, prošla je pokraj jednog frizerskog salona i primijetila je u izlogu cedulju, na kojoj je pisalo da salon traži recepcionerku, djevojku koja će preuzimati telefonske pozive i primati mušterije. U blizini je bila jedna kafeterija i ona odluči pričekati dok se salon otvori, kako bi pokušala dobiti taj posao. Kupila je nekoliko filmskih časopisa, smjestila se za stol u kutu i iduća je dva sata provela zadubljena u čitanje priča o filmskim zvijezdama.

U deset sati je odložila časopise, platila račun i vratila se do salona.

Neka crvenokosa djevojka, ekscentričnog izgleda, s crno obrubljenim očima i natapiranom kosom, obavijestila ju je da se vlasnik nikad ne pojavljuje prije dvanaest.

»Mogu li pričekati?« upitala je Angel. Olovkom iscrtane obrve poletjele su uvis. »Dade ti se čekati dva sata?«

»Ako mi dopustite.«

»Sjedni. Tračiš svoje vrijeme, ne moje.«

Angel je točno to učinila, a usput je listala časopise i promatrala oko sebe. čitav je salon bio u bijeloj boji, s mnogo zelenila i cvijeća u loncima. Glasna rock glazba treštala je iz brižljivo postavljenih zvučnika, a svi koji su radili u salonu bili su odjeveni u uniseks uniformu: uske bijele hlače i bijele majice.

Do pola dvanaest, salon je bio prazan, a onda su počele stizati mušterije. Žene i muškarci.

Angel pomisli kako bi u Louisvillu muškarci i žene prije umrli, nego što bi dopustili da ih netko vidi zajedno, u istom frizerskom salonu.

Oko pola jedan pojavio se neki izvanredno visok i izvanredno mršav muškarac koji je mogao imati oko četrdeset godina. On je na sebi imao kariranu košulju, izbljedjelo ružičasto platneno odijelo i tenisice. Kosa mu je bila na-kovrčana u bogate zlatne uvojke a la Shirley Temple i uokvirivala mu je usko lice poput svetačke aureole. »Jutro, dragi moji!«

zapjevuckao je, pozdravljajući sve prisutne u salonu. »Jesu li svi zadovoljni?«

Jedva bucmaster žena u ogrtaču s uzorkom paprati, koja je upravo izlazila iz garderobe, baci mu se oko vrata i za-skviči od radosti. »Koko! Onaj dečko, kojemu si me dao prošli tjedan, pravi je genije. Tako me je počesljao da sam izgledala kao Candy Bergen!«

Naravno, srce drago. Zato smo ovdje — da zadovoljimo naše mušterije. Svi smo mi ovdje

GIGA

samo zbog toga. Zar ne, Darlene?»

Darlene, recepcionerka s očima kao u panda-medvjeda, nije se udostojila da mu uzvрати osmijeh. Samo je svoj sedam centimetara dugačak, crveno lakirani nokat uperila prema Angel. »Ova tu sjedi otkako smo otvorili. Došla je zbog zaposlenja. Uzmi nju, za ime Boga, jer pazi, upozoravam te, Koko — ja više *neću* podnositi Raymondova preseravanja. Je li ti jasno?»

Koko se oslobodi zagrljaja bucmaste dame i namršti se. »Darlene, *poznat* mi je tvoj stav u toj stvari. Nemoj sada, *molim te*.« On se okrene prema Angel i omjeri je. »Vidi, vidi, kakva *zgodna* djevojka. Dođi sa mnom, draga, da porazgovaramo o tvom dosadašnjem iskustvu.«

Ona je mogla navesti samo onu godinu dana rada u malom salonu u Louisvilleu, ali to je bilo dovoljno. Očito, Koko je želio da Darlene ode isto toliko, koliko je to i ona sama željela.

»Ti ne bi mogla odmah danas početi?» s nadom ju je upitao.

»Moram naći stan«, odgovorila je Angel.

»Jedna soba, jeftino, ovdje u blizini?»

»0, da.«

»Danas *stvarno* imaš sreće, srce drago. Znam jedan stančić, upravo za tebe. Darlene!« vrisnuo je prodornim glasom, kako bi nadglasao promuklo urlanje Jamesa Browna.

»Što je?» vrisnula je ona u odgovor, ne mičući se sa svog mjesta iza prijemnog pulta.

»Kakva dama!« cokne jezikom Koko. »*Preporodit* ću se kad ode!«

»Onaj stan ...«, oklijevajući napomene Angel.

»Ah, da. Jedna se od mojih djevojaka prošlog tjedna udala — sirota glupača. Ona sad želi iznajmiti stan u kojem je stanovala prije udaje.«

»Gdje je to?»

»Na aveniji Fountain. Jesi li zainteresirana?»

U roku od jednog sata Angel je pogledala stan, unajmila ga, nagovorila Koka da joj isplati predujam i počela raditi.

Darlene je pokupila svoje stvari, gurnula ih u torbu kupljenu u trgovini vojnih viškova i napustila svijet frizerske umjetnosti s jednim sažalno-prezirnim pogledom u pravcu Angel.

»Duša od djevojke!« zapjevušio je Koko. »Nikad se ni sa kim nije mogla složiti.«

Angel ga nije pravo slušala. Odveć je bila zadivljena činjenicom da je u tako kratkom vremenu uspjela naći posao, novac i stan. To je samo bio dokaz da se to *može*.

Pa zašto onda Buddy nije tako nešto učinio?

Pitala se da li je već primijetio da nje nema. Odlučila je da ga neće nazvati barem tjedan dana. Možda se u tih tjedan dana predomisli i pristane na to da joj ispriča istinu pa ako bude tako — *onda* mogu ponovno pokušati zajedno živjeti. Ali ne prije. Angel je to čvrsto odlučila.

Ross je zaključio da ga malo gimnastike neće ubiti. Elainino stalno prigovaranje zbog trbuha, napokon je počelo djelovati. On je uvijek bio u izvrsnoj formi, nikad se nije trebao brinuti zbog linije. No, možda je sad *ipak* mrvicu jači u struku.

Pa što onda? Na kraju krajeva, ipak je meni blizu pedeset, za Boga miloga. Jebeš ga, ne mogu vječno biti savršen.

Osim toga, u njegovim bi ga godinama trebali tražiti zbog njegovih glumačkih sposobnosti, a ne zbog lijepog tijela.

Godine. Pedeseta. Približava mu se punom brzinom. Juri prema njemu poput kakve izludjele obožavateljke.

Razmišljao je o svom životu dok se u Cornicheu vozio niz bulevar Santa Monica, prema privatnom sportskom klubu u koji je nekoć redovito odlazio. To je bilo u ono vrijeme, kad sebi nije smio dopustiti ni centimetra suviška, bilo gdje. U one dane kad je doista bio na vrhuncu slave. Kad je bio kralj čitave jebene gomile. I kad je bio pripravan učiniti što god je

bilo potrebno da bi se održao na toj poziciji.

Usta mu se iskrive u gorki osmijeh. Kud su nestali svi oni čankolizi? Kimavci. Njegovi frendovi, dupelisci.

O da. Kad je bio kralj, svi su oni bili njegovi odani prijatelji. Moguli tržišta nekretninama, bankari, bogataši koji su se pred njim topili od ljubaznosti kao maslac od kikirikija — jer su htjeli biti prijatelji filmske zvijezde. A kad je zvijezda izbljedjela, izbljedjelo je i njihovo prijateljstvo. Nije više bilo zabava u njegovu počast, ni nuđenja privatnih mlažnjaka da ga prevezu kud god zaželi. Ni posuđivanja jahti, kuća i otoka — kad god bi to poželio. Nije više bilo uspaljenih bogatih žena koje su moljakale da odspava s njima. Ni fanatičnih obožavateljici, koje su ga izluđivale.

Nosite se svi u kurac. Ross Conti je dovoljno naučio o ljudima i o tome kako se ljudi međusobno iskorištavaju. Kad ponovno uđe u čarobni krug, *svi* će oni otprdići, ako ih *on* ne bude želio uza se, ako *njemu* ne bude do toga da *njih* iskoristi. Ako ova zabava uspije, ako ga Sadie La Salle ponovno preuzme, ako dobije ulogu u *Ljudima s ulice*.

Promet na bulevaru Santa Monica bio je prilično gust i on primijeti kako ljudi odasvud zure u njega, dok je polako vozio niz ulicu. Još uvijek je on slavno lice u gradu punom slavniha lica — zahvaljujući televiziji koja je prikazivala njegove stare filmove, barem jedan tjedno. Ali čemu služi sama slava, bez ostalih pridodataka? Kao na primjer, bez odgovarajućih novaca? *Neka svi oni idu u slavni kurac.*

Zaustavio je kola na crvenom svjetlu i dokono promatrao što se zbiva na ulici.

Bulevar Santa Monica prešao je u ruke homoseksualne zajednice. Tu su sad bili disko klubovi za homoseksualce, kavane na pločnicima, trgovine odjećom — sve je više manje bilo namijenjeno isključivo homoseksualcima. Osobno, Ross nikad nije imao nekih sklonosti u tom pravcu; oduvijek je odviše volio žene. Pomislio je na Karen i zadovoljno se nasmiješio. Neki nauljeni, mišićavi mladac, koji je stajao oslonjen o zid na autobusnom stajalištu, korakne prema kolima. »Idete u mojem smjeru gospodine?« pjevuc-kavo je upitao kroz otvoreni prozor na strani suvozača i već je rukom posizao za kvakom.

Rossov osmijeh se hitro pretvori u srdito mrštenje. »Ne, ne idem!« osorno odreže. »Mići se od mojih kola.«

»Što se uzbuđuješ?« Dječak se odmakne. »Ako ti nisam po ukusu, to je u redu.«

To je u redu, je li? Ross bijesno pritisne gas i pojuri što dalje od semafora. Zar on tom balavcu izgleda kao potajni peder koji, skriven u automobilu, kruži ulicama i traži mladiće na prodaju? Krasna stvar — usred bijela dana prilaze mu muške kurve. Zar taj glupi klinac ne zna tko je on?

On oštro skrene ulijevo i uđe na parkiralište. Stvarno će mu dobro doći malo oštre tjelovježbe. Jedina njegova gimnastika u zadnje vrijeme bila je ševa sa Karen. Lice mu se ponovno razvedri. Kakva mačka! Možda je taj dar naslijedila od oca. Stari George je oduvijek uživao priličan ugled kod žena. Kakav otac, takva kći.

Sa smiješkom, koji mu se sad definitivno vratio na lice, Ross uđe u klub.

»Stop!« oštro reče Montana, okrećući se prvom asistentu. »Deset minuta pauze. Hoću malo porazgovarati s Buddyjem.«

Već je šest puta s njim razgovarala. Šest puta su snimali tu scenu. Buddy nije postajao ništa bolji — u stvari, bio je sve gori. Ali, on je od čitave skupine bio najbolji. Izgledao je upravo onako kako treba, a to je bilo najvažnije. Gdje bi Nicholson bio bez svog zlobnog smiješka? Eastwood bez svog ledenog pogleda? Važan je izgled, a *tek* potom glumačka sposobnost. Ona će ga već natjerati da glumi, bila je sigurna da to može izvući iz njega. Umorno mu se približila. On je nervozno, ispod glasa ponavljao tekst.

»Hej«, tiho mu je rekla. »Ti me uopće ne slušaš, je li tako? Nisi čuo jednu jedinu riječ od onoga što sam ti rekla.«

GIGA

»Čuo sam, kako ne«, odgovori on, priželjkujući iz sveg srca da se odjednom nađe negdje daleko odavde. »Samo se opusti«, tiho ga je umirivala Montana. »To je sasvim jednostavna scena ako se opustiš, ne žuri se, polako.«

»Nikako ne mogu upamtiti tekst. Ne mogu...«

»Zaboravi na tekst«, smirivala ga je. »Hoću da mi daš ono *bitno* u tom čovjeku. Samo se lijepo opusti i daj mi Vinnieja.«

On se zapanjio. »Da zaboravim na tekst? Nemojte me zezati. Probudio sam čitavu noć. Znam svaku riječ dijaloga. Hoću reći, stvarno znam tekst.«

»Pa zašto onda stalno griješiš?« htjela ga je upitati. Ali nije, zagrlila ga je umjesto toga oko ramena i izvela ga sa scene. »Buddy«, tiho je rekla, »ja znam da ti možeš odigrati ovu scenu. Ne bih te pozvala na probno snimanje da nisam bila sigurna da ti to možeš.«

»Da?« Malo se opustio.

»Nije potrebno da tratimo vrijeme, ni moje, ni tvoje. Ti si dobar. Ja to osjećam. Bit ćeš *izvrstan*, ako zaboraviš na tekst i samo se puštiš — budi Vinnie. Ako zaboraviš riječi dijaloga, nije važno. Samo ostani u liku i reci bilo što, što god ti padne na pamet. Nemoj kvariti snimak. Daj da konačno snimimo nešto drugo, a ne stalno tvoje 'Oh, sranje!'«

Buddy posramljeno kimne. *Buddy Hudson napokon dobiva šansu i onda s oh-sranjem sam sebi zasere posao!*

»Znam što hoćete«, uvjeravao ju je, duboko dišući. »Vjerujte, sad mi je sve jasno, ozbiljno, vidjet ćete.«

Ona mu se ohrabrujući nasmiješi i oštro se zagleda u njega s onim svojim žutim očima tigrice. »Još jednom ćemo to snimiti i ovog puta ćeš biti sjajan. Je li tako?«

On lizne suhe usnice i kimne. »Možete se kladiti na to, gospođo.«

Ona ga lako poljubi u obraz i zatim se dugim koracima vrati iza kamere.

Šminkerica poleti do Buddyja i napudra mu lice. »Sretno«, šapnula mu je.

Malo sreće u životu je *upravo* ono što mu sad treba.

»Spreman, Buddy?« upita Montana.

On kimne, osjećajući gorku slinu kako mu se penje u grlo i kako mu se želudac vezuje u čvor od napetosti.

»Zapamti. *Ti si Vinnie. O. K. Kamera!*«

Kamera. Ulazi u kadar sa strane. Pogled u zrcalo — instinktivno raskuštra kosu. Telefon zazvoni — to je njegov šlagvort. Digni slušalicu. Tekst.. Kako glasi jebeni tekst? Neće valjda opet sve zajebati?

Prva rečenica je ispala u redu. Pauza. Zapali cigaretu. *Što sad dolazi?* Nije se mogao sjetiti. Poslušao je njezin savjet. Počeo je govoriti *vlastiti* tekst, izmislio je jebeni dijalog, zamislio je da je na drugoj strani žice Angel i da ju on slatkim riječima pokušava obraditi, onako kako je to doista nekoć bilo.

Odjednom je zaboravio na kameru, na ekipu, na strah od neuspjeha. Ponašao se kao kod kuće, opet je bio samouvjereni, šarmantni, dobri stari Buddy Boy.

Montana ga je pažljivo motrila. Napokon. Odbacio je tekst i sad improvizira kao pravi profesionalac. Magnetizam je naprosto navirao iz njega u valovima. Kriste Bože! Ako se ovo što ona gleda osjeti i na filmu, uloga je njegova.

»Rez!« slavodobitno je uzviknula.

On se toliko bio uživio da se tek u zadnji čas zaustavio.

»Ovo ide u laboratorij«, rekla je, prilazeći mu. »Hvala ti, Buddy. Bio si sjajan.«

»Zbilja?«

»Točno onakav, kakav sam rekla da ces biti.«

»Hej!« Vraćalo mu se samopouzdanje. »Tek sam se malo zagrijao. Kako bi bilo da još jednorfi ponovimo?«

Ona zatrese glavom. »Još dvojica čekaju na red i više nemamo vremena. Ti sigurno ne bi

GIGA

želio da tvoji kolege propuste svoju šansu, zar ne?«

On se naceri, pun adrenalina. »Zašto ne?«

Montana se nasmiješi i na trenutak im se pogledi ukrste, a onda ona brzo spusti na oči tamne naočale, vrlo službeno mu pruži ruku i čvrsto se s njim rukuje. »Uspio si pokazati što umiješ i to me zaista veseli. Zbogom, Buddy, i sretno.«

Zbogom! Je li ona poludjela? »Hej ...« zagrcne se. »Kad ću znati rezultat?«

»Bit ćemo u kontaktu s tvojim menedžerom.«

On *nema* menedžera, ali ne bi djelovalo dobro da joj prizna tu tužnu činjenicu. Jednostavno će morati stalno nazivati Ingu.

»Aha«, potišteno je rekao. »A otprilike kada?«

»Kad odlučimo«, rekla je Montana odlučno, prekidajući razgovor. Okrenula se i udaljila, pjevuckajući tiho ispod glasa. Bila je gotovo isto toliko uzbuđena kao i on. Raditi s nekim glumcem i doživjeti da on uspije, nevjerovatno je uzbudljivo. Jedva je čekala da vidi snimljeni materijal i provjeri da li je u pravu.

Doista nije čudo što je Neil toliko zaokupljen kad snima neki film. Na snimanju je sve u rukama redatelja — on ili ona stvaraju čaroliju. Oh, kakvo duboko zadovoljstvo!

Buddy ju je promatrao kako odlazi. Lako njoj, ona je postigla što je htjela. A što je s njim?

Ona mala šminkerica mu priđe. »Ovaj je zadnji pokušaj bio senzacionalan«, oduševljeno mu je rekla. »Uopće se ne bih iznenadila da ti dobiješ ulogu. *Mene* si oborio s nogu.«

Eto, *to* su riječi, koje on voli čuti. Osjetio je kako ga prožima povjerenje u samoga sebe.

»Zbog čega to misliš?« upitao je.

»Jednostavno imam takav osjećaj.«

»Vidjela si ostale?«

»Do sad je bio samo jedan, ali on ti nije ni do koljena.«

»U to možeš biti sigurna, ali svejedno, pričaj mi malo o njemu.« On je uhvati za ruku. »Idemo negdje na kavu.«

Nije moglo škoditi da sazna nešto o konkurenciji. To uopće nije moglo škoditi.

Kako su slična bila predgrađa gradova kroz koje je prolazio. Široki auto-putovi, iz kojih štrcaju izlazne ceste, a na svakom izlazu čuči identična pumpna stanica, motel, kafeterija. Deke je samo vozio — dalje i dalje. Država Ohio, Indiana, Missouri, Oklahoma proletjele su kraj njega, a da ih je jedva i zamijetio. Cesta je dobila hipnotičnu moć, zvala ga je dalje i dalje, vodila ga kilometar za kilometrom do njegovog konačnog cilja.

Joey ga je vukla za nos.

Joey mu se smijala.

Često ju je vidio.

Kučka.

Sad je mrtva.

Sama je kriva za to.

»Hoću se upoznati s tvojom familijom i sve dogovoriti. Dojadio mi je da me se stalno gura u stranu.« Ogorčeno je zurila u njega. »Jesi li čuo što sam rekla?«

Čuo ju je sasvim jasno. To isto je već tjednima ponavljala, a on joj je svaki put odvrtao slabašnim, ne baš previše uvjerljivim izlikama.

»Ti misliš da ja nisam dovoljno dobra za njih. Je li tako? Jer, ako je tako, onda možeš uzeti ovaj tvoj jebeni prsten i zagurati si ga tamo gdje sunce nikad ne šija.« Strgnula je s prsta jeftini prsten s okom od granata i bacila ga na njega. »Ili ćeš me upoznati s njima ovog tjedna, ili je među nama sve svršeno, frajeru.«

On se htio s njom oženiti. Nije se predomislio. Ali, zar ne bi bilo bolje da to učine potajno? Pa bi je onda odveo kući i oni bi bili primorani da ju prihvate.

Predložio joj je taj plan, ali ona za to nije htjela ni čuti. Ona je htjela da sve bude »po propisu« — kako je rekla. »Baš kao kod normalnih ljudi.« Otišla je čak tako daleko da je kupila časopis Mladenka i iz njega izrezala sliku vjenčаницe.

»Zar njima nije stalo do toga da me upoznaju?« uvrijeđeno ga je pitala. »Zar ne žele upoznati djevojku, koju će oženiti njihov dragi sinčić?«

Nije joj se usuđivao reći da on njima još uopće nije spomenuo njezino ime. Oni bi bili protiv bilo koje djevojke, koju bi doveo kući. A pogotovo bi bili protiv Joey, s tom njezinom upadljivom odjećom, debelom šminkom i narančastom kosom.

»Idućeg tjedna«, obećao joj je, prilično neuvjerljivo. On je nju doista volio. Ona je zadovoljavala njegovo tijelo — ako je to pravo značenje ljubavi.

»Nadam se da ovog puta to ozbiljno misliš«, zarežala je Joey poput divlje ulične mačke.

Mislio je ozbiljno. Samo, zašto bi ga, na pomisao da nju predstavi svojim roditeljima, odmah počela boljeti glava? Zašto se on njih toliko boji?

Naglo su mu počela navirati sjećanja.

Imao je šest godina i igrao se s jednim prijateljem — mijesili su kolače od blata. Pojavila se njegova majka, mračna lica, a glas joj se pretvorio u nekontrolirano kričanje. »Ti odvratni, prljavi mali gade! Jutros sam ti obukla sve čisto! Gubi se unutra, istog časa.«

Tukla ga je, sve dok joj sitne kapljice znoja nisu izbile po cijelom licu i dok njemu nije krv potekla niz noge. Njegov otac nije ništa rekao.

To je bilo prvi put, ali se ista stvar još mnogo puta ponovila, uvijek zbog nekog nevažnog prekršaja: kad ne bi do kraja pojeo što bi mu dala ili kad bi mali ručnik s kojim se prao, našla na pođu kupaonice. Kad je navršio šesnaest godina, prestala ga je tući — isto onako neočekivano kao što je i počela. Umjesto batina, sad ga je bičevala jezikom. Izlila bi mu na glavu bujicu verbalnih uvreda, koje su bile strasnije od fizičkog zlostavljanja.

S vremenom je počeo vjerovati da je istina to što ona govori. Napokon, ona je njegova majka — kako mu je to sama neumorno ponavljala. Ona ga je rodila. Uz velike bolove. »Skoro si me

GIGA

ubio«, često bi plakala. »Skoro sam umrla dok sam tebe donijela na ovaj svijet.« Osjećaj krivnje teško ga je pritiskao. Skoro je ubio svoju majku, zato ga ona ovako kažnjava i zato on to mora trpjeti. Govorila mu je da je slabić, prljav, beskoristan, parazit, budala. Koja bi ga djevojka ikad pogledala? Koji bi poslodavac bio toliko glup da njega zaposli?

Međutim, istodobno je bila puna protuslovlja. Kad bi doveo kući neku djevojku, onda ona nije bila dovoljno dobra za njega. Kad bi našao neki posao, to je uvijek bio posao ispod njegovih pravih mogućnosti.

Ponižavala ga je, zatim bi ga opet uzdizala. Što je od toga trebao vjerovati?

Pometnja i krivnja bile su dva osnovna osjećaja s kojima je odrastao. Uz stalan, mračni strah, koji bi ga često noću budio i katkad istjerao vani, na ulicu, da tamo čini razne stvari — stvari koje je ona očekivala od njega.

Silovao je žene. Žene su bile neprijatelji i zaslužile su da budu kažnjene, baš kao što je on zaslužio da bude kažnjen.

Uvijek je bio oprezan, odabirao je postarije žrtve, koje bi bile previše preplašene da bi mu se opirale.

Kad je upoznao Joey, sve se to promijenilo. Kad bi samo njegovi roditelji prihvatili Joey, sve bi bilo u redu.

* * *

Približavao se sumrak kad je Deke, neposredna prije Amarilla, u Teksasu, stao na pumpi da napuni kombi gorivom. Kad je prilaznom cestom krenuo da se ponovno uključi u promet na auto-putu, primijetio je jednu autostopericu. Djevojka je bila preplanula od sunca i na leđima je imala naprtnjaču. Na sebi je imala kratke, smeđe hlačice i majicu na kojoj su bile ispisane riječi JOGGERI TO RADE U CIPELAMA.

Stao je. Nije znao zašto. Čim je sjela kraj njega, shvatio je da je to bila greška.

Ona je htjela razgovarati. »Kako se zoveš, srce?« »Kuda ideš?« »Čime se baviš?« »Kako već dugo voziš?«

Nije ju ušutkalo njegovo zlovoljno mrmljanje. Ne osvrćući se na to, što joj on ne odgovara, nastavila je brbljati o sebi. Ona je djevojka s Juga, rekla mu je, udala se sa šesnaest, a rastala sa sedamnaest godina. Radila je dvije godine kao konobarica, a onda je jednog dana jednostavno odlučila staviti put pod noge i putovati malo po zemlji. »Otada se sjajno zabavljam«, povjerala mu se. »Nema više smrdljivih kartica, koje moraš bušiti kod dolaska na posao i odlaska s posla. Sloboda i uživancija.« Kliznula je po sjedalu do njega. »Za banku ti mogu priuštiti slatko olakšanje. Čak ću s tobom podijeliti smotak trave. Kako ti se to sviđa?« Nije mu se sviđalo. Razbjesnilo ga je. Sve su one kurve.

Ona je njegovu šutnju protumačila kao pristanak i nježno ga je potapšala po koljenu. »Dodaj još jednu banku i olakšaću te s ustima, a ako dodaš gore još jednog petaka, sve ću lijepo progutati, kao dobra mala curica. Što kažeš na to?«

Pomislio je da će je ubiti. Tako je lako ukloniti smeće. Osloboditi svijet pokvarenih ljudi.

Očistiti svijet od svih kurvi i podvodača i svih onih, koji se njemu smiju.

Ali ona mi se nije smijala.

Ako još nije, smijati će se.

»Zaustavi na sljedećem parkiralištu«, rekla mu je bez okolišanja. »Vidjet ćeš, srce, kako će ti slatka biti moja Južnjačka utjeha.« Nasmijala se.

Eto, vidiš?

Bio je zadovoljan. To je bio znak da treba učiniti ono što mora učiniti. Ukloniti će kurvku. Ona mu je poslana upravo s tim razlogom.

Sve je jasnije i jasnije uviđao da se stvari ne dešavaju slučajno, sve je unaprijed određeno i određeni ljudi su poslani na zemlju da održavaju red. Sviđao mu se izraz »održavati red«. Te

GIGA

su riječi bile tako čiste i precizne.

»Ja sam Održavatelj reda«, zvonko je izgovorio.

»Molim?«

Ne smije dopustiti da *nasluti*. Ne smije ju *upozoriti* prije vremena.

»Ništa«, promrmljao je.

»Ajde, srce, nađi neko mjestašce i zaustavi«, rekla je i stisnula se uz njega. »Ja sam ti mala curica, koja *uživa* u svom poslu. Sunce žarko! Ti i ja ćemo se ludo zabaviti!«

Sunce žarko.

Još jedan znak.

On stisne gas do daske. Što prije to obavi, to prije će moći krenuti dalje, prema ostvarenju svoje prave zadaće. Održavatelja reda čekao je jedan važan posao u Kaliforniji.

Sa svakim prijeđenim kilometrom bio je sve bliže svome cilju.

Već tri tjedna Elaine je imala ljubavnika. Prvoga u posljednje dvije godine. Nije se mislila upuštati u tako nešto, bojala se da bi ju to moglo uznemiriti i oduzeti joj mnogo vremena, a to joj baš nije trebalo — sad, kad su planovi za zabavu tako lijepo napredovali i kad je još uvijek mnogo toga trebalo organizirati.

Ta je zabava bila toliko važna za Rossa, a i za nju, da stvarno nije trebala dopustiti da joj bilo što skrene pozornost. Međutim, najbolje ljubavne veze nikad nisu unaprijed planirane, one naprosto kliznu u tvoj život poput čašice jakog likera nakon večere, jedna vodi do druge i prije nego se dospiješ snaći, već si divno supijana.

Njezina je ljubavna veza počela upravo tako. Privatna masaža kod Rona Gordina. »Umotaj se u ručnik«, rekao je lijenim, otegnutim južnjačkim naglaskom, »i namjesti se na stolu.«

Nehajno je mahnuo rukom prema svojoj privatnoj kupaonici, te je ona tamo svukla svoj gimnastički dres i umotala se u ružičasti ručnik, koji je on već bio ljubazno pripremio za nju. Ljubavna veza? To joj uistinu nije bilo ni na kraj pameti kad je potrbuške legla na njegov stol za masažu i prepustila se njegovim snažnim rukama.

Ron je ovog puta upotrijebio mirisna ulja, baš kao što joj je bio obećao, i obrađivao joj je ramena, leđa, donji dio kičme — čvrsto i senzualno. Kako je napredovao s masažom, tako je povlačio ručnik sve niže i niže, te ga je naposljetku sasvim prirodno, potpuno odbacio, otkrivajući čipkaste gaćice, koje je ona — za svaki slučaj — ipak ostavila na sebi.

»Elaine«, prigovorio je, »kod ovakve masaže ne smiješ ništa ostaviti na sebi. Ova se ulja razlijevaju, a ja ti ne bih htio uništiti te gaćice koje si platila pedeset dolara.«

Zaprepastila se. Kako on zna da je te gaće platila pedeset dolara?

»Nema veze«, brzo je rekla.

»Ima veze«, kako da ne. Skini ih. Valjda se ne sramiš?«

Još je časak oklijevala, ali je onda odlučila da ne smije ispasti kao zatucana provincijalka.

Mala Etta iz Bronxa. »Jasno da se ne sramim.«

»Onda, hajde.«

Zamalo se ipak usprotivila, ali joj se to učinilo glupo jer, naposljetku, on će samo vidjeti njezinu stražnjicu, a ona je imala vrlo lijepu stražnjicu, to joj je potvrdio čak i Ross. Nevoljko je posegla rukama iza leđa i nespretno se ispetljala iz nesretnih gaćica.

On joj je pomogao i svukao ih s nje odlučno i autoritativno. »Tako je već bolje«, rekao je i istisnuo iz plastične boce malo ulja na njezinu, sada голу stražnjicu.

Ona se malo zgrčila — pitala se u sebi, da li je on takvu uslugu pružio i Bibi Sutton — a zatim se prepustila snažnim, kružnim pokretima njegovih prstiju koji su joj mijesili stražnjicu. Kakva osjetima senzacija! U sekundi se je uzбудila. Pogotovo kad se ulje počelo cijediti niz procijep, a Ronovi prsti joj pronašli na kraju kičme jedno mjesto koje joj je izmamilo nehотиčni uzdah uživanja.

»Dobro, ha?« samouvjerenom ju je upitao.

»Jako«, odgovorila je, jedva se usuđujući progovoriti od straha da ju glas ne izda.

»Okreni se na leđa.«

Da se okrene? Bila je gola, izložena, seksualno nadražena. Okreni se — i što onda? Seks? S instruktorom gimnastike? Zar ona ipak ne zasluđuje nešto bolje, bez obzira što je on najpopularniji instruktor gimnastike u Beverly Hillsu tog mjeseca.

Imala si svog zubara, Elaine. Imala si onog epizodnog glumca. Što je sad, odjednom si postala izbirljiva?

Okrenula se. I tako je to počelo.

Tri ili četiri puta tjedno sastajali su se u njegovom privatnom uredu i on bi tu olakšao njezinu i svoju vlastitu napetost. Konverzacija im je bila ograničena, seksualne akrobacije nisu. Ron Gordino je vjerovao u rastezanje tijela do krajnjih granica. Elaine je bila gorljiva učenica.

GIGA

Dvije godine je bila seksualno zanemarivana i sličila je na putnika, koji se jedva živ izvukao iz pustinje i koji se jednostavno ne može nagutati dovoljno vode.

»Ti si luda ženska, Elaine«, otezao je Ron.

Kako je to bilo točno. Luda, što se upustila s njim, ali je ipak uživala u svakom pojedinom trenutku njihovih tajnih sastanaka.

Karen je, naravno, odmah primijetila, »što se to zbiva između tebe i šeika gimnastičkog biznisa?« šaljivo ju je ispitivala. »Više vremena provodiš u njegovom uredu nego on.« Karen je bila jedna od njezinih najboljih prijateljica, ali je osnovno pravilo opstanka u Hollywoodu glasilo: »Ne vjeruj nikad nikome — *pototovo ne* najboljim prijateljicama.« »On je sjajan maser«, bezazleno je odgovorila. »Sjećaš se onog mog starog problema s leđima? Kunem ti se, gotovo me je sasvim izliječio.«

»Kakav stari problem s leđima?«

»Diskus hernija — još davno. Odonda su me stalno mučili bolovi u leđima.«

Karen ju je sumnjičavo pogledala. »Hmmm...«

Popis ljudi koji su potvrdili dolazak na zabavu već je sasvim lijepo izgledao. Pri samom vrhu nalazilo se ime Sadie La Salle, zbog koje je, u stvari — iako to ona nije znala — ova zabava i bila organizirana. Elaine je bila presretna. Ako sve pođe po planu, život bi opet mogao biti divan.

Stvari su već počele kretati na bolje.

Činjenica da je Angel bez ikakvog traga nestala iz njegova života, nimalo nije veselila Buddyja. U stvari, uhvatio ga je smrtni strah. Jer, iako ima dvadeset godina, Angel je još pravo dijete, a ulice Hollywooda upravo vrve od kurvi i podvodača, koji bi bili presretni da u svoje ljigave šape uspiju zgrabiti djevojku kao što je ona.

Zadržtao je na tu pomisao i pokušao je samog sebe uvjeriti kako je ona sigurno sjela u avion i odletjela ravno kući — mada je dobro znao da je to posljednje što bi Angel učinila. Ipak je natjerao Shelly da nazove Louisville.

»Neka žena kaže da je Angel u Hollywoodu«, prenese mu ona, spuštajući slušalicu.

»Možda je odlučila ići vlakom pa još nije stigla«, razmatrao je Buddy.

»Aha. A možda je još ovdje. Moraš priznati, u ovom se gradu *može* živjeti i bez Buddyja Hudsona.«

Nije se osvrtao na ono što Shelly govori. Što ona zna? U glavi je krojio scenarij. Angel u Louisvillu, ponovno sa svojim hraniteljima. Buddy u Hollywoodu potpisuje fantastičan ugovor za glavnu ulogu u filmu *Ljudi s ulice*. Za-tim leti — u prvom razredu, naravno — u Louisville. Dočekuje ga limuzina, od one vrste koja od branika do branika mjeri najmanje pet metara, s televizijom i ugrađenim barom ispred stražnjih sjedala. Vozi se do Angeline kuće, tamo mu vozač otvara vrata, on izlazi, a ona mu trči u susret. Lijepa Angel, koja nosi njegovo dijete. I neka se svi požderu od zavisti.

»Jesi li već nešto čuo u vezi s probnim snimanjem?« upita Shelly.

Promjena misli. Promjena raspoloženja. Buddy dohvati telefon i nazove Ingu.

»Što se događa?« nervozno je upita.

»Buddy! Ovo je treći put danas da me zoveš. Probno snimanje je bilo prije samo četiri dana i već sam ti rekla — nazvat ću te čim nešto čujem.«

Nije mu to bilo dovoljno. Da li mu je ona stvarno rekla sve što zna?

»Što kažeš na to da večeras zajedno odemo na večeru?« naglo je upitao, zaključivši da bi možda moglo pomoći malo osobne pažnje.

Inga je bila iznenađena. Tjednima je nastojala iz njega izmamiti takav poziv. »Dogovoreno«, brzo je pristala, dok se on nije predomislio. »Gdje i kada?«

»Doći ću po tebe u tvoj ured. Kad završavaš s poslom?«

»Pet.«

»Pet«, ponovi on. »Bit ću tamo.« Potiho se nadao da će možda naletjeti na Montanu Gray i iz nje izvući pravu informaciju o tome što se događa.

Zaboravio je da je Shelly u sobi. »Već ideš na spoj?« podrugljivo ga je upitala. »Kako vi muški brzo zaboravljate.«

»Posudiš mi pedeset baksa, Shelly?« umiljavao se Buddy.

Ona se razljuti. »Posudila sam ti pedeset prije dva dana. Traži od Randyja — on ima love. Ja sam samo obična djevojka koja radi za plaću i koja bi — uz to što bi htjela dobiti natrag svojih pedeset dolara — rado vidjela i neku paru na račun ovog tvog neprekidnog telefoniranja.« Buddy krene prema vratima. »Ništa se ti ne brini.« »Lako je tebi govoriti — ti si buduća zvijezda.«

»Ja mislim da se Elaine igra doktora«, objavi Karen Lancaster.

»Što to?« upita Ross i lijeno stisne između palca i kažiprsta jednu od njezinih nevjerojatnih bradavica.

»Au!« blago uzvikne ona i zavalja se preko svog golemog kružnog vodenog kreveta kako bi izmakla njegovom dohvatu.

»Dođi ovamo, ženo!« naredi on.

»Dođi i uhvati me, muškarčino!« odgovori ona.

On se uspravi na ruke i koljena i pođe preko spetljanih ponjava prema njoj mumljajući poput tigra, te se baci na nju s isplaženim, aktivnim jezikom i nabreklih penisom.

Ona se smijala, uživajući u svakoj sekundi ove igre. »Postaješ nezasitan, Ross.«

»Nisi ni ti baš Djevica Marija.«

Bučno su se ševili jer su znali da njihove glasne uzdahe i jecanje nitko neće čuti u ovoj usamljenoj kući na plaži. Poslije je Karen ponovno rekla: »Mislim da se Elaine igra doktora.«

A Ross je ponovio: »Što to?«

A Karen je rekla: »Jebe najamnika. Našla si je švalera. Ima ljubavnika.«

On se samo grohotom nasmije na taj smešni trač. »Ti si luda! Elaine ne voli seks čak ni u vlastitoj kući, ona je posljednja osoba na svijetu koja bi se upuštala u takve igre.«

»Hoćeš se kladiti?«

»Ti si sigurno nešto krivo shvatila.«

»Što je, dušo? Ne sviđa ti se ideja da se tvoja ženica ševi s nekim drugim muškarcem, ha?«

U njegovom se glasu osjetila razdraženost. »A koga si to izabrala za Elaininog tobožnjeg ljubavnika?«

»To je Ron Gordino«, objavi Karen slavodobitno.

»A koji je kurac Ron Gordino?«

»Dvadeset i osam godina, metar osamdeset i sedam, bivši tjelohranitelj, a sada glavni bilder u Beverly Hillsu. *Osobno* preporučen od gospođe Bibi Sutton.«

Ross prasne u smijeh. »Taj peder!«

»Dvosmjerni, dragi. Velika je razlika između homića i onoga tko uživa na oba načina. A Ron se *definitivno* okreće poput vjetrokaza u svaki mogući smjer — *uključujući* raz-vrat — uvjeravam te. A trenutno tvojoj Elaine pruža sve ono za što ti vjerojatno misliš da ona ne želi kod kuće. Elaine je kraljevski fukana, Ross. Ako ne vjeruješ, samo je pogledaj. Ta žena naprosto blista od zadovoljstva.«

»Elaine se ne fuka naokolo«, kratko odreže Ross, pokušavajući se sjetiti kad je posljednji put pažljivije pogledao svoju ženu.

Karen se graciozno digne iz kreveta. »Kako hoćeš«, pro-mrmljala je slatkim glasom. »Ja još nisam sreća muškarca koji bi bio u stanju povjerovati da ga žena može prevariti, čak ako *on* spremno skače na sve što diše.«

Elaine? Da njega vara?

Smiješno.

GIGA

Elaine je zanimala kuća, odjeća, priređivanje zabava, održavanje društvenog ugleda. Njoj se seks uopće *ne sviđa*.

»Slušaj«, samouvjereno je rekao. »Ja *znam* da Elaine to meni nikad ne bi napravila.«

»77 to činiš *njoj*.«

»To je drugo.«

Karen napući usne i proizvede kratak, oštar, prostački zvuk. »šovinist!«

»Kravo!«

Ona izabere smotak trave iz srebrne kutije, skoči natrag na krevet, sjedne prekrštenih nogu i pripali.

Ross ju je gledao, a prsti su ga svrbjeli da se ponovno dohvati tih njezinih, tako erotičnih bradavica.

»Smetalo bi te to?« upita ga ona jednostavno, uvuče duboko dim u pluća i pruži njemu smotak.

On povuče duboko i požudno. »Da. Smetalo bi me.« A zašto i ne bi? On plaća sve račune. On plaća za njezine nokte, krpe, kosu, satove *gimnastike*. Ona je gospođa Rossa Contija. Pa *ako* se ona fuka naokolo (u što je on iskreno sumnjao), zar to nije izravni napad na njegov muški ponos?

»Zašto?« tražila je Karen objašnjenje.

»Možemo li prekinuti s tim razgovorom? Koga je briga za to?«

»Tebe. Očito.«

Sjeme je bilo posijano, to je zasad bilo dovoljno.

Angel nije dugo trebalo da postane ljubimicom salona *Koko*. Sjedila je iza prijemnog pulta široko otvorenih, lijepih očiju, glatkog, svježeg lica i svilene plave kose koja joj je slobodno padala na ramena. Kakva promjena nakon ukočene, lakirane Darlene, visoke svećenice svadljivih i zlobnih primjedbi.

»*Tko* je ta djevojka?« svi su se raspitivali kod Koka. »Gdje si je našao?« Tako je umiljata, tako uljudna.«

»Meni to kažete?« coktao je Koko jezikom, bdijući nad Angel poput kakvog pretjerano posesivnog svodnika, umirući od straha da će mu je ukrasti neki zalutali lovac na talente. Otkad pamti, ovo je bilo prvi put da u salonu vlada blaženi mir. Nije više bilo vriske histeričnih žena, ni ogorčenih svađa zbog prebukiranja. čak se i Raymondo, najhi-rovitiji frizer u njegovom salonu, primirio pod blagotvornim utjecajem njezinog prisustva. Držao se rezervirano i s puno poštovanja, što je u njegovom slučaju značilo da se suzdržavao da je ne uštupne za guzicu svaki put kad bi prošla blizu njega.

Svi su zapažali njezinu ljepotu, ali je ona svima otvoreno stavljala do znanja da je sretno udana i da joj je muž privremeno — poslom — u inozemstvu. Uljudno je odbijala sve pokušaje druženja — bilo da su dolazile od namještenika ili od mušterija salona. Bila je prijazna, ali rezervirana, ne otkrivajući ništa o sebi, ali uvijek pripravna da satima sluša o tuđim problemima.

Svakog dana bi joj po nekoliko puta rekli kako bi trebala biti foto-model ili glumica, a ona bi se samo nasmiješila i objasnila da nju to ne zanima. A s Buddyjevim djetetom, koje je polako raslo u njoj, doista je to i nije zanimalo. Zaboravila je na Olivera Easternea i na njegova nevjerojatna obećanja. Sad joj je mnogo važnije bilo da sredi svoj život.

Mnogo je mislila na Buddyja. Ružno ju je iznevjerio. Instinktivno je osjećala da mu mora dati vremena kako bi ako ništa drugo, barem shvatio koliko je važna njihova veza.

Na izvjestan način, osjećala se veoma jakom i bila je ponosna sama na sebe zbog toga kako je postupila. Nije bilo lako biti sama, ali je i to bilo bolje, nego li biti s Buddyjem i gledati kako se on uništava.

»Hoćeš večeras na ples?« s požudnim smiješkom upitao ju je Raymondo, prošavši kraj

GIGA

njezinog pulta najmanje deseti put tog dana.

Ona čedno zatrese glavom.

»Neće ona ni na kakav ples«, oštro odreže Koko, iskrsavajući iz svog zasebnog odjeljka. »Je li tako, srce drago?«

Ona se blago nasmiješi. Dirnula ju je njegova briga za nju. Stalno se vrtio oko nje i pazio da sve bude u redu. Okrenula se da pozdravi jednu debelu ženu u širokom kaf-tanu i s neurednim plavim loknama. »Dobro jutro, gospođo Liderman, kako se osjećate danas?«

Gospođa Liderman ju razdragano pogleda. »Muči me vrućina, a isto tako i Frowie.« Ona pokupi s poda minijaturnu pudlicu i pruži je preko pulta Angel. »Budi dobra i daj mojoj bebici malo vode da se napije.« Na njezinim su debelim rukama zablistali dijamanti.

»Jednog dana će vam netko odrezati prste zbog tog prstenja«, uzdahnuo je Koko. »Kad biste me barem poslušali i bili malo oprezniji, gospođo L.«

Ona se sramežljivo zahihoće. »Osjećala bih se kao gola bez mojih malih, svjetlucavih kamenčića.«

Koko odglumi uzdah užasa. »Ako je tako, onda ih, zaboga, zadržite — svakako ih zadržite.«

Gospođa Liderman se na to još glasnije zahihoće. Angel¹ se uljudno smješkala, a debela se žena odgegala do Ray-monda, da je očešljaju njegove vješte ruke.

»Jedna od najbogatijih baba u Los Angelesu«, povjerljivo joj saopći Koko ispod glasa. »A izgleda kao da se oblači kod *May Company*!«

»Ja baš volim *May Company*«, usprotivila se Angel.

»To mi je jasno.« On uzdahne. »Srce slatko, jednog od ovih dana, jednostavno ću te *morati* malo podučiti. S tom tvojom ljepotom i ti bi mogla jednog dana postati jedna od najbogatijih žena u gradu. Ali, moraš još *toliko* toga naučiti.«

»A što to?«

»Sve.«

Gina Germaine bosonoga dotapka preko debelog bijelog tepiha i čvrsto zagrlila Neila Grayja oko vrata. »Tebi se *stvarno* svidio moj test, zar ne?«

On se oslobodi iz njezinog zagrljaja. »Da.«

Ona je bila gladna pohvala. »Samo da?«

»Bila si vrlo dobra.«

»Što kažu Oliver i Montana?« napeto ga je ispitivala. »Jesam li dobila Nikki? *Neil, prokletstvo, jesam li dobila Nikki?*«

On zatrese glavom i reče. »Nisi.« Podigao je ruku da ušutka njezinu naglu srdžbu, a zatim joj je objasnio svoje buduće planove u vezi s njom.

Ona ga je pažljivo slušala, vrteći među prstima pramen svoje platinasto-plave kose, grizući punu donju usnicu i zureći u njega svojim blago izbuljenim, plavim očima.

Onako kako je on objašnjavao stvari, to je zvučalo prilično dobro. Ne, nije dobila Nikki. Ali, on ima mnogo veće planove s njom. Novi film. Izvrsnu ulogu u kojoj će se stvarno potvrditi kao ozbiljna glumica.

»Imaš scenarij?« uzbuđeno ga je pitala kad je završio-

On se u sebi nasmiješi. Zagrizla je. »Scenarij još nije gotov, ali i ovo, što je gotovo, sasvim je dovoljno da znam kako bi svaka glumica u ovom gradu bila spremna ubiti, samo da dođe do te uloge.«

Ona lizne svoje mesnate usnice i pokuša govoriti smireno, ali joj se u glasu osjećala nestrpljivost kad ga je upitala: »Kad ćeš početi snimati?«

»Čim završim *Ljude s ulice*.«

Još se pozornije zagledala u njega. Da on možda nju ne pokušava prevariti? Dobacuje joj obećanja, samo da se izvuče iz njezine klopke? »Zašto ne bih mogla prvo igrati u *Ljudima s ulice*?« svadljivo je upitala.

GIGA

»Zar ti od svega što sam rekao ništa nisi shvatila? To bi samo sve pokvarilo.«

U glasu joj je zazvučala zlovolja. »Nudiš mi na vrbi sviralu.«

»Ja tebi, draga moja, nudim šansu da prestaneš konačno igrati priglupе pičke — nudim ti šansu da postaneš ozbiljna glumica.« Izgledala je zamišljena i on iskoristi priliku da nadoda:

»A sad hoću da mi daš te video vrpce. Nemam ni najmanje namjere da ti dopustim da ti *meni* diktiraš uvjete. Odsad ćeš se staviti potpuno u moje ruke. Ja ću od tebe napraviti najtraženiju *glumicu* u gradu. Kad završim taj film s tobom, svi će ti dotrčati.«

»A što mi garantira da ti to ozbiljno misliš?« brzo je upitala. »To sve lijepo zvuči, ali ja nisam budala.«

»Ja to nikad nisam ni rekao. Vidiš, draga moja, ja sam spreman potpisati s tobom ugovor.

Oliver Easterne će dogovoriti uvjete s tvojim menedžerom, ali nemoj biti pohlepna

— tebi je taj film mnogo potrebniji, nego meni.« On zastane. »I nikakvih najava u štampi, niti bilo kako drugačije. Ništa

— dok ti ja ne dam dozvolu. Jasno?«

Nervozno je grickala donju usnicu, a zatim je kimnula glavom.

»Onog dana kad potpišeš ugovor, hoću da mi predaš vrpce. I pazi, Gina, neću nikakve igre.

Nikakve kopije. Jer, kad se jednom upustimo u taj pothvat, ja ću biti onaj, koji te može proslaviti — ali i uništiti.«

»Idemo u krevet, Neil«, mazno je prela, uzbudila ju je njegova iznenadna žestina.

»Ne idemo«, oštro je odgovorio Neil. »Od sada pa nadalje, naši će odnosi biti strogo poslovni. Shvaćaš to, zar ne?«

Montana svuče svoje kaubojske čizme i zavzvi operateru. »Pusti mi još jednom ove testove, Jeff.«

»Odmah, Miz Gray.«

Ona se zavalila u stolicu i pripravi se da još jednom pogleda četiri glumca, koje je ona režirala.

Četiri glumca. Sva četiri različita. Svaki je od njih imao stanovitih kvaliteta. Ali, Buddy Hudson je ipak najviše privukao njezinu pozornost. On ni u kojem slučaju nije bio najbolji glumac, ali bilo je nečeg osobitog u njegovoj pojavi na ekranu, onog nečeg što je ona naslutila u njemu već kod prvog susreta i što je upravo *ona* uspjela izvući iz njega.

Zamišljeno je sjedila u mraku i zapalila cigaretu. Ono što je sad stvarno željela, bilo je da to svoje otkriće podijeli s Neilom. Njih dvoje bi trebali biti zajedno u ovakvim trenucima, ali kad ga je pozvala da dođe zajedno s njom pogledati probe, ispričao se s nekakvim sastankom, kojem je svakako morao prisustvovati. Kakav je to bio sastanak? Ona ga nije htjela ispitivati, a on se nije potrudio da joj kaže nešto više.

Čelo joj se namrštilo. Nešto se dešava s njihovim brakom. Nešto nad čime ona nije imala nadzora i to joj se nimalo nije dopadalo. Njih dvoje su uvijek bili tako bliski, a sad, odjednom, kao da se među njima stvorio duboki jaz i jedina je spona, jedini most, bio ovaj film.

Bore na čelu su se produbile. Pitala se da li je to samo pritisak zbog toga što prvi put zajedno rade na istom poslu. Nju su pripreme za početak snimanja gotovo potpuno iscrp-jele, a vjerojatno se i Neil slično osjeća. Međutim, nekako je *znala* da je u pitanju nešto više od toga. Zajednički rad bi ih trebao još više zbližiti, a ne razdvojiti. Srdito je ugasila cigaretu. Možda je došlo vrijeme za jedan dugi razgovor.

Na ekranu je upravo bio Buddy Hudson. On stvarno posjeduje to nešto. Električni magnetizam. Baš kao što joj se učinilo onog dana, kad je onako, na prevaru, ušao u njezinu sobu.

Htjela je njega za ulogu Vinnieja. Definitivno je to odlučila. Sad je još samo u to morala uvjeriti Olivera i Neila.

Napokon su stigli rezultati kompjutorske provjere podataka o obitelji Andrews. Leon Rosemont ih je brižljivo proučavao. Nije bilo mnogo podataka. Međutim, otkriće je bio datum njihova vjenčanja — 1946, Barstow, Kalifornija. O Dekeu Andrevsu nije bilo uopće nikakvog podatka. Leon odmah pošalje telegram sa zahtjevom da mu pošalju kopiju vjenčanog lista. Ako misli nešto otkriti, onda je najbolje početi od samog početka.

U međuvremenu je Millie imala rođendan te je organizirala obiteljsku zakusku. Razmahala se u kuhinji i pripremila rebra u sosu, pohane piliće i svoju specijalnu salatu od slanutka. Za desert ih je iznenadila s ogromnom tortom od jagoda, a za slučaj da Leon zaboravi doći kući, napravila je još i kocke od čokolade, koje su njega ganule gotovo do suza.

Leon se do grla najeo, dok su njezine brojne nećakinje i isto toliko brojni nećaci svirali na stereo gramofonu ploče Jacksona, a odrasli opet stalno tražili da stave i koju ploču Jamesa Brovna. Bilo je plesa, smijeha i dobroćudnih šala — Leon se nije mogao sjetiti kad je zadnji put, ovako ugodno proveo večer.

»Ja ću prati — ti briši«, predložila je Millie.

»Zašto ti ne bi prala i brisala«, uzvratila on.

»Ljenčino bezobrazna!« uzviknula je Millie, a na licu joj je sjao smiješak pun ljubavi. »Vuci tu svoju debelu guzicu u kuhinju — istog časa!«

»Tko ti pere suđe, rublje i sve to?« pitala je Joey.

»Dolazi mi jedna žena.«

»Da?« Zamišljeno je grickala palac. »Ako hoćeš, ja ti to mogu raditi. Tako ćeš zašparati koji dolar.«

On nije želio »zašparati koji dolar«. Želio se izvući iz krajnje nezgodne situacije u koju se uvalio.

Vidali su se — ukoliko je to bio pravi izraz — već dva mjeseca. I on joj je mnogo pomogao. Našao joj je posao: prodavala je sladoled u jednom kinu. Preselio ju je u jednu pristojnu kuću. Ucijepio joj je osjećaj vlastite vrijednosti. Ona mu je zauzvrat davala svoju mladost i upravo fantastičnu erekciju. Uz nju se osjećao kao da mu je dvadeset i dvije godine i neko vrijeme je to baš bilo lijepo. Ali ona je sad počela govoriti o pranju i čišćenju, i on je shvatio da je vrijeme da se to poglavlje završi. Tako će biti najpoštenije, za njih obadvoje.

»Joey«, blago je rekao. »Zar ponekad ne pomisliš kako bi trebala naći prijatelje tvojih godina?«

»Ne«, odgovorila je veselo. »Na kraju krajeva, nisi ni ti nekakav djedica. Ti imaš otprilike isto toliko godina kao Paul Newman.« Joey je vidjela film Butch Cassidy i Sundance Kid dvadeset i osam puta, jer se taj film prikazivao u kinu u kojem je radila. I sad je svaki njihov razgovor bio začinjjen s nekoliko primjedbi o Paulu Newmanu.

»Ja mislim«, odmjereno je produžio Leon, »da bi ti sad, kad smo te vratili na pravi put...«

»Pravi put? Što sam ja? Nekakav jebeni kamion?«

»Ti znaš što mislim«, mirno je rekao. »I ne psuj.«

»Dobro onda«, izjavila je, očajnički pokušavajući promijeniti temu. »Ja ću ti čistiti stan. To će biti usluga. Hoću reći, neću da mi za to plaćaš — samo sam se šalila. Možda bi bilo najbolje da mi daš ključ.«

»Pogledajmo činjenicama u oči, Joey — mi smo došli do jedne točke i dalje ne možemo. Sad ti moraš početi samostalno živjeti, a to ne uključuje mene.«

»Zašto?« narogušila se Joey.

»Zato što je tako bolje«, strpljivo joj je tumačio. »Pred tobom je čitav život. Čeka te mnogo uzbudljivih doživljaja i mnogo novih ljudi koje ćeš upoznati. Tamo negdje te čeka i neki zgodan i pristojan mladić...«

GIGA

»Ooo sraaaa.. .nje!« uzviknula je s grimasom gađenja. »Uzbudljivi doživljaji, pristojan mladić... Kome ti pričaš te glupe bajke?« bijesno je zurila u njega i dodala. »Nisam ja od jučer, znaš.«

»Ovo jednostavno nije u redu«, tvrdoglavo je nastavljao Leon. »Nikada nije ni bilo, a ja mislim da si ti dovoljno pametna da to i sama uvidiš.«

»Našao si neku novu pipicu na koju ti se diže?« srdito ga je podbadala. »Neku onako stvarno mladu, ha? jer, kao ja sad već imam šesnaest godina. Nisam više prva rosa, ha?«

»Ne govori gluposti.«

Prepirali su se još više od sata. Joey nije htjela otići. Vrištala je i urlala. Pokušala mu se umiljavati. Vrijeđala ga. Čak se i rasplakala.

Što je ona više izvodila, on je sve jasnije uviđao da je donio ispravnu odluku. Negdje oko dva sata ujutro, napokon je otišla.

Idućih tjedan dana nije mu bilo lako. Joey ga je stalno nazivala, preklinjala ga i plakala, molila da joj dopusti da se vrati, ili bi mu opet u slušalicu vikala nove uvrede. On je zatražio šest tjedana dopusta, na koje je imao pravo, zaključao je stan i oputovao u Floridu. Na putu do aerodroma svratio je do kuće u kojoj je Joey stanovala i platio njezinoj gazdarici stanarinu za šest mjeseci unaprijed.

Je li on s tim novcem pokušao umiriti osjećaj krivnje?

Ne. To je bio samo mali oproštajni poklon, kako bi se ona lakše snašla.

Više je nikada nije vidio.

Sve do onog časa kad je na podu kuće u Friendship Streetu ugledao njezino mrtvo, sasječeno i unakaženo tijelo.

Leon je metodično složio tanjure, izvadio iz hladnjaka zdjelicu sladoleda i pošao za Millie u spavaću sobu.

Millie je sjedila za toaletnim stolićem i skidala šminku.

Želio joj se povjeriti, ispričati joj sve o Joey. Ali, bilo ga je stid. Nije želio u njezinim očima vidjeti izraz gađenja.

»Kakva proslava, ha?« oduševljeno reče Millie.

On se prisili na smiješak i reče. »Bogme, da«, a u sebi se pitao što bi se dogodilo da je pristao da se nađe s Joey tjedan dana prije njezinog ubojstva. Iznenada ga je nazvala. Tri godine šutnje, a onda se odjednom javila, kao da su jučer zadnji put razgovarali.

»Moram te vidjeti, stvarno jc jako važno. Potrebna mi je tvoja pomoć.«

Nije reagirao na njezin poziv u pomoć. Promijenio je glas i rekao joj da je dobila krivi broj.

Millie je u tom trenutku sjedila na drugom kraju sobe.

Prije nego je spustio slušalicu, čuo ju je kako kaže, »Ooo, sraa . . .nje, Leon. Znam da si to ti.«

Ali ga nije ponovno nazvala.

Tjedan dana kasnije bila je mrtva.

Ujutro na dan zabave, Elaine se probudila u sedam. Ostavila je Rossa da hrče na svojoj strani kreveta, ustala i otišla u kupaonicu. Tamo je u zrcalu koje uvećava pomno provjerila lice: iščupala je s pincetom nekoliko dlačica iz obrva, oprezno istisnula jednu sićušnu sujednicu i zatim se divila kako joj je koža lica besprijekorno čista, bez i najmanje mane. Netko bi rekao da za to ima zahvaliti Aidi Thibiant. Aida je bila kozmetičarka kojoj su odlazile mnoge zvijezde — uključujući Candice Bergen i Jacqueline Bisset, koje će danas obje biti na njezinoj zabavi. Ali, Elaine se nije zavaravala. Ona je znala kome *stvarno* treba za to zahvaliti. Ronu Gordinu. Gipkom atletičaru Ronu, koji joj je — i protiv njezine volje — zapravo postao prilično drag.

Nikad se nemoj previše zblížiti s onima za čije usluge plaćaš, Elaine. Čak i ako su fantastični u krevetu.

Mada, zapravo, oni nikad nisu bili u krevetu. Samo na stolu za masažu, kauču ili podvi! Elaine si dopusti kratki smiješak prije nego što je svukla svilenu spavaćicu i zakoračila pod ledene iglice hladnog tuša.

Brižljivo je u glavi ponavljala pojedinosti u vezi s večerašnjom zabavom. Za sve se pobrinula, od cvijeća za stolove do momaka koji će parkirati automobile uzvanika. Nije se mogla sjetiti ni jedne stvari na koju je možda zaboravila. A uskoro će kuću okupirati čitava vojska radnika, koji će sve to učiniti mogućim.

Istrljala se ručnikom i brzo nanijela laku šminku prije nego što je navukla smeđu, svilenu bluzu i platnene hlače, beige boje. Zatim je otišla do prozora i pogledala van. Danas će biti savršeno lijep kalifornijski dan, sunce je već bilo visoko, a na nebu nije bilo ni najmanjeg oblaka.

Ross je glasno hrkao. Ona ga nestrpljivo strese i probudi.

»Koliko je sati?« zastenjao je.

»Rano je, ali hoću da se dignem.«

»Što se toga tiče, dignuo sam se«, naceri se on, pokazujući joj vrlo zdravu erekciju.

»Može malo pušenja?«

»Što ti pada na pamet«, oštro je odgovorila Elaine. »Zaboravio si da je danas zabava?«

On ponovno zastenje. »Kako bih to mogao zaboraviti? Ti toliko tjedana već dišeš i živiš za tu zabavu, više i ne znam otkada.«

»Hajde, ustaj«, odlučno je rekla Elaine. »Idi na gimnastiku ili negdje na ručak ili kamo god hoćeš, samo se, molim te, *nemoj* danas ljudima motati pod nogama.«

»Pod čijim nogama? Ovo je moja kuća«, uvrijeđeno izjavi Ross.

»Ross, molim te, nemoj mi stvarati teškoće. Ova zabava je za *tebe*.«

»A ne, nije«, odgovori on svadljivo. »Ta zabava je za jebenog Georgea Lancastera i jebenu Pamelu London. I košta me čitavo jebeno bogatstvo, mada si, u stvari, uopće ne mogu priuštiti takav trošak.«

»Zabava je za Sadie La Salle. Nemojmo gubiti iz vida *pravi* razlog zbog kojeg priređujemo ovu zabavu. Zašto to jednostavno ne bismo proglasili investicijom u našu budućnost?«

On glasno zijevne. »Nadajmo se da je tako.«

»Ja idem van«, rekla je Elaine, razdražena njegovim prigovorima.

»Kuda?« upita on, gledajući na sat. »Još nije ni osam sati.«

»Mislila sam da sam ti to sinoć rekla. Imam s Bibi dogovoren rani doručak kod nje.«

»Zašto?«

»Prestani me ispitivati. Moramo provjeriti konačnu listu gostiju, ako baš moraš znati.«

»A zašto ona ne dođe ovamo?«

Elaine zaključila da tako glupo pitanje uopće ne zaslužuje odgovor. »Vidimo se kasnije«, rekla je. »I ne zaboravi otići na banku po nešto gotovine — trebat će nam dosta dvadesetice za

GIGA

napojnice.«

»Kud ideš poslije doručka kod Bibi?«

Elaine proguta srdžbu. Otkad to Ross mora znati svaki njezin korak? »Kod frizera«, odsijeće. »Mogu li sad ići?«

»Slobodna si.«

Ona požuri u kuhinju. Lina je upravo bila stigla, zajedno sa svoje dvije pomoćnice. Tri su žene uzbuđeno čavrljale na španjolskom. Elaine je prvi put vidjela na Lininom licu izraz koji nije bio zlovoljna apatija.

»Buenos dias, Senora Conti«, veselo je rekla Lina.

»Dobro jutro, Lina.«

»Ovo moje dvije *amigas*, Concepcion i Maria.«

One dvije žene zakimaju glavama i široko se nasmiješe. Vjerojatno ilegalne useljenice, pomisli Elaine, presretne što mogu raditi u tako lijepoj kući. No da, kuća će *biti* lijepa, kad je njih tri očiste od krova do podruma.

»Da li one govore engleski?« upitala je.

»Malo«, odgovori Lina. »Ja sve objasnim.«

»Dobro. Hoću da kuća bude čista kao sunce. Radnici, koji će natkriti vrt, dolaze u osam.

Cvjećari u devet. Bit će i drugih isporuka. Ostavila sam ti popis kod ulaznih vrata.«

Lina ohrabrujući kimne glavom. »Ne brini, seflora.«

»Lina, *ti* se javljaj na telefon i *preuzimaj poruke*. Svaku zapisi.« Oklijevajući, Elaine upotrijebi svoje sveukupno znanje španjolskog jezika. »*Entiende?*«

»Naravno. Ja dobro razumije«, odgovori Lina, ponosno se smješkajući svojim prijateljicama.

»Vi samo idi. Sve bude fino.«

»Ja ću se vratiti do pola jedan.«

Vani, napokon u Mercedesu, Elaine duboko udahne. Dan je sasvim dobro počeo. Sad, samo neka sve ide po planu.

Upalila je motor i krenula. Trideset sekundi kasnije, sjetila se da je zaboravila upozoriti Linu da će u dvanaest stići dva bivša ropera, koji trebaju postaviti svoje uređaje za diskoteku. Njih je preporučio Ron Gordino. »Ako hoćeš naj-funky zabavu godine, onda uzmi Rica i Phila«, savjetovao joj je. I tako će za početak zabave imati Trio Zancussi, a Rica i Phila za kasnije. Oh. Bože! Lina ih sigurno neće htjeti pustiti u kuću, zbog njihove duge kose. Okrenula je Mercedes i požurila natrag.

Ross je čuo kako su se zalupila ulazna vrata, a zatim i zvuk motora Elaininog Mercedes. Trenutak je razmišljao ima li možda ipak nešto istine u onome što je Karen rekla za nju, da ima ljubavnika. Već i sama pomisao na to bila je smiješna. Ona je gospođa Rossa Contija. Ona se ne bi usudila šarati naokolo. On se lijeno prevrne na bok i nazove Karen.

»Što?« pospano je promrmljala.

»Ovdje lokalni seksualni manijak.«

»Ross?«

»A koji te to drugi manijak naziva u ovako rane jutarnje sate?«

»Probudio si me.«

On utanji glas i izvede prilično dobru imitaciju Elaine. »Ti si zaboravila da je danas zabava?«

Ona se promuklo nasmije.

»Što imaš na sebi?« upita on.

»Kratku crvenu, satensku spavaćicu od *Fredericka*.«

»S gaćicama bez srednjeg dijela?«

»I grudnjakom s otvorima za bradavice.«

»Isuse, Karen, upravo si mi ga digla nebu pod oblake.«

»Bilo bi grozno da to ostane neiskorišteno. Zašto ne dođeš ovamo?«

GIGA

»Ne mogu.«

»Zašto ne? Znaš kako voliš dudati moje cike?«

Pomisao na njezine bradavice u njegovim ustima, pojačala mu je želju. »Dovodiš me u napast.«

»Ja znam što tebe uzbuđuje. Uskoči lijepo u gaće, na-takni tamne naočale i hajdemo riskirati. Portiru ću javiti da dolazi Edward Brown.«

On još nikad nije bio u mondenom stambenom bloku Century City, u kojem je ona imala stan. Oboje su zaključili da bi to bilo previše opasno i držali su se one usamljene kuće na plaži. Ali, što znači malo rizika između prijatelja?

»Odmah dolazim.«

»Pričekaj dok stigneš ovamo.«

»Jaa.. .ko smiješno.« On spusti slušalicu i baci se pod ledeni tuš. A onda mu je bilo žao, jer bez erekcije više nije bio siguran da li *želi* otići kod Karen. Osjećao se nekako napet i nervozan. Pomisao na Sadie La Salle ovdje, u njegovoj kući, plašila ga je. Što ako ponovno odbije da ga zastupa?

Ne, to je naprosto nezamislivo. Uključit će svoj slavni Contijevski šarm punom snagom — jednostavno će je zaslijepiti. Neće joj uopće dati šansu da se obrani.

Brzo se oblačio.

Elaine je uletjela u kuhinju i upravo je htjela reći Lini za ona dva disko-momka, kad opazi da na telefonu svijetli signalna žaruljica. Misleći da to nju netko zove, podigne slušalicu i začuje Rossa kako govori: »Isuse, Karen, upravo si mi ga digla nebu pod oblake.« Tiho je saslušala razgovor do kraja i spustila slušalicu u isti čas kad i Ross, te žurno izašla iz kuće kroz stražnja vrata.

Kad je ponovno sjela u kola, spustila se niz prilazni put i tek je dolje na ulici upalila motor. Pojurila je niz ulicu i jedva je malo usporila kod prvog znaka obaveznog zaustavljanja.

Njezina ju je najbolja prijateljica bogovski zajebala.

Ne. Ispravak. *Rossa* je bogovski jebala njezina najbolja prijateljica.

Etta Grodinski iz Bronxa.

Karen Lancaster iz Beverly Hillsa.

Osjećala je kako joj se vrisak penje u grlo i silom ga je potisnula, iako joj je njezin analitičar rekao da nikad ništa ne smije potiskivati.

»Ta ... ta ... pička!« prosiktala je.

Ta pička s onim odvratnim bradavicama.

»Ta prevarantska, lopovska pička!« zauriala je glasno. »Što ona misli, tko je ona?«

Neki muškarac u kolima do njezinih, zblenuto je zurio u nju.

»Što buljiš?« bijesno se izderala na njega i zaletjela se poput rakete niz Sunset prema Bel-Airu i Bibi Sutton. Jer, bez obzira na sve, nije joj na pamet padalo da ne ode na dogovoreni sastanak s Bibi. Kraljevska audijencija je kraljevska audijencija. Ništa je ne bi moglo omesti da to propusti.

Angelina šutnja toliko je prestrašila Buddyja da ga je već i sama pomisao na to bacala u totalnu paniku. Potisnuo je svaku misao na *Ljude s ulice* i ulogu Vinnieja. Čak je prestao nazivati Ingu sedamnaest puta na dan. Sveo je to na jedan jedini poziv — svakog jutra točno u jedanaest sati. Kratko bi je upitao, »Novosti?«, a ona bi ga pokušavala zadržati što duže na telefonu, jer ga je od onog njihovog zajedničkog izlaska na večeru ludo zavoljela, premda se među njima ništa nije dogodilo — za što, sasvim sigurno, nije bila kriva ona. Međutim, kad bi odslušao sudbonosne riječi — »Nema nikakvih novosti, ali ti si još uvijek ozbiljan kandidat« — Buddy bi jednostavno objesio slušalicu. Jedina mu je želja bila pobjeći — trčati i trčati, do iznemoglosti.

I upravo je to činio. Doslovce. Kupio je par dobrih cipela za trčanje i trčao je uz Sunset — od Dobney avenije do Fairfax avenije i natrag. Svakog jutra. Prijalo mu je da svu suvišnu energiju usmjeri u trčanje. Kad bi se svukao u kratke, bijele, sportske gaćice, nikad bolje nije izgledao. Mršav i preplanuo — tijelo mu je sličilo na dobro podmazani stroj.

Samo što nije bilo Angel da ga vidi. Odbacila ga je kao vreću starog smeća.

Nakon dva tjedna šutnje, Shelly mu je rekla da je Angel nazvala i ostavila poruku za njega.

»Kaže da te više ne želi vidjeti, abortirala je, upoznala nekog momka, a tebe je, Buddy Boy, zauvijek izbrisala iz svog života. Natjerala me je da joj se zakunem da ću ti upravo tako reći — *zauvijek*.«

Buddy je bio zapanjen. Nije vjerovao da bi Angel mogla biti tako gruba. »Zar nisi pokušala saznati njezin telefonski broj? Ili barem gdje stanuje?« srdito ju je napao.

»Što ti misliš da sam ja — služba za preuzimanje poruka?« odgovorila mu je Shelly istim tonom. »Kažem ti, čovječe, ona te jednostavno više neće. N-E-Ć-E.«

Te je noći umalo spavao sa Shelly. Bio je napušten, a ona je bila tamo, nudeći mu se kao i obično. Svlačila se za njega uz pjesmu Donne Summer i plesala pred njim gola. Stvarno je imala divno tijelo, ali to je bilo sve — samo još jedno lijepo tijelo.

Spustila se pred njim na koljena i počela mu otkopčavati remen na hlačama, ali njega to nije uzбудilo. Bol zbog onoga što mu je Angel učinila — pobjegla od njega i riješila se njegovog djeteta — bio je jači od trave i koke. Osjećao se naprosto prazan. Nije želio nijednu drugu ženu osim Angel.

»Ti si totalno pošasavio«, napala ga je Shelly. »Što je s tobom — postao si peder, ili tako nešto?« To da ju neki muškarac odbije, nije bila redovita pojava u njezinom životu.

Ostao je kod Randyja, nadajući se nekakvom iznenadnom sretnom obratu i tugujući za Angel. Shelly nije dugo ostala ljuta na njega. »Već ću ja tebe ščepati jednog dana«, šalila se.

»Pretpostavljam da mi ne preostaje drugo, nego da strpljivo čekam, ha?«

Posuđivao je novac od obadvoje jednako. Shelly se u vezi s tim držala relativno dobroćudno, ali je Randy konačno izgubio strpljenje, kad mu je pokušao izmamiti još jednu pedeseticu.

»Ma *daj*, čovječe. Nisam ti ja nekakva kurčeva banka. Svaki dolar koji imam potreban mi je da zadržim Maralee. Ako ona samo pomisli da nemam love, pobjeći će glavom bez obzira.«

Buddy kimne, potpuno ga je shvaćao. Maralee Sanderson bila je Randyjeva velika šansa u životu, a nakon toliko godina kurvanja, stari je Randy možda zaslužio da okusi malo lagodnog života.

Nevoljko je počeo uviđati da će ipak morati pribaviti nekakav posao dok ne sazna odluku u vezi s testom za *Ljude s ulice*. Donijevši takvu odluku, obukao je jedinu čistu košulju, nagovorio Shelly da mu izglača crne hlače od gabardena i zatim je to kompletirao svojim bijelim sakoom od Armanija — darom Jasona Swanklea.

Udesivši se tako, otputio se do Frances Cavendish, u nadi da će ona možda imati za njega neki posao.

»Hej, Frances«, veselo ju je pozdravio, ulazeći kao da su se jučer zadnji put vidjeli.

Ona se zavalila u svoju smeđu, kožnu stolicu i pažljivo ga odmjerila od glave do pete. »Vidi, vidi«, polako je rekla. »Što nam je to vjetar Santa Ana dopuhao s ulice. Mislila sam da si *umro*.«

On se namršti. »Ha?«

»Glumac, kojega nitko ne vidi, za mene je *mrtav* glumac.«

»Sad me vidiš.«

Ona prižmire iznad naočala. »I drago mi je što mogu reći da izgledaš sasvim zdrav.«

»Puno trčim.«

»Da, očito ti to prija.«

Potom je nastala duga šutnja, koju ona, izgleda, nije kanila prekinuti.

Buddy se nakašlje. »Pa, što ima novog, Francie?«

»Za Boga miloga, *nemoj* me zvati Francie.«

Zamijenila je svoje uobičajene okvire naočala, ukrašene štrasom, za teške, rožnate okvire, te je sad izgledala mu-škaračkije nego ikada, s onom svojom, kratko ošišanom pro-sjedom kosom i u kostimu muškog kroja — pretoplom za Kaliforniju — koji je već bio postao njezinim zaštitnim znakom. Otključala je ladicu pisaćeg stola i izvukla drugi zaštitni znak, izlizani cigaršpic, u koji je uvukla smotak ma-rijuane. Pripalila je, povukla dim i pružila ga zatim Buddyju preko stola. »Još si uvijek oženjen?« odsječno ga je upitala.

Uvlačeći duboko dim iz cigarete, Buddy instinktivno izabere pravi odgovor. »Nisam.«

»Pametno. Brak ti nikako nije pristajao. Imam za tebe jedan posao. Film strave, s malim budžetom, ti ćeš taman odgovarati. Dva tjedna snimanja. Odluči se. Hoćeš to?«

On kimne, nije se usuđivao spominjati *Ljude s ulice*, da se ne urekne. »kada?«

»*Universal*. Idući ponedjeljak.«

»Zvuči dobro.«

»Najbolje da ne.« Uzela mu je cigaretu i više mu je nije ponudila. Izgleda, neće dobiti više od jednog dima. Ali bolje je i jedan dim, nego nijedan.

»Jesi li večeras slobodan?« iznenada je upitala.

U prošlosti je Buddy pratio Frances na nekoliko dosadnih svečanih večera i jednom, kad je izvela svoju, osamdeset i šest godina staru majku. S druge strane opet, ovaj film kod *Universala* vjerojatno je ovisio o tome da li je slobodan ili nije. »Da, slobodan sam«, odlučio je.

»Fino«, resko je rekla. »Ross Conti priprema zabavu za Georgea Lancastera i Pamelu London. Dođi po mene točno u sedam i petnaest. Sjećaš se adrese.«

To nije bilo pitanje, nego tvrdnja. Buddy kimne, oduševljen što ide na tako značajnu zabavu — pa makar i sa Frances.

»Oh da, dragi«, dodala je, »obuci nešto pristojno večeras. Izgledaš kao jedna od onih muških kurvi, koje operiraju u *Polo Loungeu*.«

Pokušao se suzdržati. Uostalom, što ona zna o tome? Ako baš želi usporedbe, on joj sasvim iskreno može reći da ga ona podsjeća na ženskog Rodneyja Dangerfielda.

Ova mu je pomisao vratila dobro raspoloženje. Vedro je rekao: »Onda, u sedam i petnaest.« I izašao.

Oliver Easterne je rastreseno ispraznio pepeljaru u kojoj se još pušila Montanina cigareta.

»Oliver!« oštro mu je prigovorila. »Još sam pušila tu cigaretu.«

»Što?«

»Moja cigareta!« Ona se okrene prema Neilu s izrazom nevjerice.

Neila je, međutim, više zanimala čaša bourbona koju je držao u ruci.

Oliver je brzo počeo kopati po košari za otpatke da ugasi goruću cigaretu.

Sjedili su u Oliverovom uredu, čistom kao kutijica. Bilo je jedanaest sati ujutro i čekali su na Georgea Lancastera. Već je kasnio jedan sat.

Oliver i Neil su dobro poznavali Georgea, ali ga Montana još nikad nije osobno upoznala.

Bila je na neki čudan način uzbuđena — naposljetku, ona je odrasla uz filmove Georgea Lancastera. On je oduvijek bio tu, poznato lice s ekrana i iz filmskih časopisa. George

Lancaster, John Wayne, Robert Mitchum. Kad je imala trinaest godina, bila je zaljubljena u svu trojicu. Sad je situacija bila drugačija. Ona je napisala scenarij za film u kojem je George Lancaster bio pripravan igrati glavnu ulogu. Na žalost, ona njega nije smatrala baš jako dobrim glumcem, a uloga Maca je bila *tako* važna. Međutim, George Lancaster je bio jamstvo za razgrabljene ulaznice. A tko se mogao opirati takvoj životnoj činjenici?

Osim toga, s Georgeom u glavnoj ulozi, mogli su — kako je to Oliver rekao — za ostale vodeće uloge uzeti koga su htjeli. A ona je htjela Buddyja Hudsona. Štoviše, htjeli su ga i Oliver i Neil, nakon što. su vidjeli reakcije nekoliko sekretarica, koje je ona pozvala u

projekciju kad su njih dvojica gledali probe.

»On možda nije najbolji glumac na svijetu — ali njegova pojava na ekranu djeluje poput koncentrata seksa. Rođen je za ulogu Vinnieja«, objašnjavala im je.

Neil je rekao: »Mene ne moraš uvjeravati. Meni se on sviđa.«

Oliver se složio, ali se još uvijek uzrujavao što nikako ne može pronaći djevojku s plaže, koju je želio za ulogu Nikki. Izgleda da je djevojka nestala i tako su, nakon što su definitivno odbacili ideju o Gini, napravili probna snimanja s nekoliko drugih glumica i dvije od njih su bile izvrsne. Sad je samo trebalo uvjeriti Olivera da odustane od svoje nimfete s plaže i zatim donijeti konačnu odluku.

Činjenica da je George Lancaster potpisao ugovor bila je pomno čuvana tajna. »Potrebna nam je što veća galama u štampi«, neprekidno je ponavljao Oliver. »Kad se George pojavi u gradu, već će to biti senzacija. A kad sazovemo konferenciju za novinare i objavimo tu vijest, o tome će pisati sve novine u svijetu.«

George se pojavio u gradu prethodne večeri. Oliver se topio od sreće. Nakon sedam godina pauze, George Lancaster će ponovno igrati u jednom filmu. I to u filmu producenta Olivera Easternea, *Ljudi s ulice*. Glupavi lovaši će stajati u redu, gurat će se da bi investirali svoj novac u njegove buduće projekte.

Zujalo na Oliverovom pisaćem stolu zazuj i javi se uzbuđeni glas njegove sekretarice:

»Gospodin Lancaster je ovdje.«

Još prije nego što je uspjela do kraja izgovoriti riječ »ovdje«, vrata su se širom otvorila i George Lancaster je teatralno ušao u sobu.

Čitava je njegova pojava bila proračunata na efekt. Visok, opaljen suncem, snažnih, muških crta lica. Prava staromodna filmska zvijezda.

Oliver mu poželi dobrodošlicu i upusti se u pravi pozdravni govor. Neil se čak nije potrudio ni da ustane. Montana je ustala i čekala da Oliver prestane s ulizivanjem i da ju predstavi.

Naravno, Oliver je bio isuviše zaokupljen izvođenjem svoje točke Velikog Producenta da bi se sjetio takve sitnice.

Iako je Montana, po svim mjerilima, bila visoka žena, uz Georgea Lancastera se osjećala vipravo malena. Pričekala je da Oliver zastane, kako bi uhvatio zraka, a onda je brzo ispružila ruku i rekla: »Zdravo. Ja sam Montana Gray.«

On ju je gotovo ignorirao, ali ipak ne sasvim. Nemarno se rukovao s njom i kratko rekao:

»Umirem za šalicom kave, mala.«

On očito misli da je ona neka službenica, sekretarica, naprosto neka žena koja je tu da bi udovoljavala njegovim potrebama! Oliveru nije padalo na pamet da ga ispravi, on je dalje nastavljao sa svojim govorom.

»Ja sam Montana Gray«, ponovila je. »Ja sam napisala scenarij za *Ljudi s ulice*.«

George joj pokloni još jedan kratak pogled. »Je li? Vidi, vidi, ovdje se stvarno mnogo toga izmijenilo. Samo, ja bih još uvijek rado popio kavu, mala.«

Nije vjerovala vlastitim ušima. Nevjerojatno. Što taj ostarjeli *macho* muškarčina misli, koji je on kurac?

»U tom slučaju«, rekla je ledenim glasom, »predlažem da zamolite Oliverovu sekretaricu da vam je donese.«

Njezina ledena hladnoća nije na njega imala apsolutno nikakvog djelovanja. Pozdravio je Neila, ispričao nekoliko prostačkih šala i šetao se gore-dolje po sobi, dok je Oliver nervozno pratio svaki njegov korak.

Sekretarica je — kad mu je donijela kavu — bila nagrađena tapšanjem po stražnjici. »Zgodna mala«, primijetio je, ne obraćajući se nikome posebno.

Oliver mu je izložio plan konferencije za novinare, koja se imala održati sutradan ujutro u hotelu Beverly Hills.

»Da, da«, uzdahnuo je George, izražavajući na taj način kako je njemu užasno dosadna

GIGA

vlastita slava. »Dospjet ćemo na naslovne stranice svih novina, odavde do Japana.« Ustao je, spremajući se da ode. »Vi svi dolazite na moju zabavu večeras?«

»Ne bih to propustio ni za što na svijetu«, topio se Oliver od srdačnosti.

»Bit ćemo tamo«, rekao je Neil.

George se okrene i počasti Montanu svojom pažnjom. »I ti, mala. Doći ćeš i ti, hoćeš?«

»Ja hoću svaki put kad gledam vašu sliku, gospodine Lancaster«, promrmljala je Montana sarkastično.

Njegove se oči na trenutak ukoče. »Ne volim žene koje govore prostote«, rekao je i izašao, ne osjećajući se nimalo pogođenim. George Lancaster je superzvijezda. A superzvijezde ne moraju trpjeti ničije drske primjedbe.

U sobi je nakon njegova odlaska na trenutak zavladała tišina. A onda je Montana rekla:

»Hvala vam, gospodo, na vašoj podršci.«

»Molim?« neodređeno reče Oliver.

Neil je šutke pio svoj whiskey.

Hladno je zurila u njih. »Ja sad idem u kupovinu«, rekla je. »Ako neko od vas dvojice u međuvremenu poželi kavu, pozovite Georgea da vam je donese.«

Srdito je izašla iz sobe.

U salonu je bila gužva. U stvari, to je bila najveća gužva koju je Angel dosad vidjela. »Nije to ništa, srce drago«, povjerljivo joj je rekao Koko. »Trebaš vidjeti kako ovdje izgleda na dan dodjele Oskara. Kaos! Pandemonij! Div... no! Ja to obožavam. Kad se sve ove dražesne damice počnu međusobno natjecati u histeričnim ispadima. A ukoliko nisi pozvana na Swiftyjevu zabavu, znači da si za Hollywood mrtva.«

»Swifty?«

»Zaboravi, srce drago. On bi *poludio* za tobom.«

»A zašto je zapravo danas tolika gužva?«

»Ross Conti priređuje veliku zabavu za Georgea Lancastera. *čula si* za Georgea Lancastera, zar ne?«

Angel kimne.

»Hvala Bogu, barem nešto!«

Raymondo je kliznuo do njezinog pulta — svoju je, kao ugljen crnu kosu uredno začesljao u kokoticu iz pedesetih godina. »Hoćeš večeras sa mnom na ples, plavi anđele?«

Ona potrese glavom.

»Hoćeš probati najbolje *tacos* u gradu?«

»Raymondo!« vrisnuo je Koko. »Izvoli se vratiti na posao.«

Raymondo se ljutito namršti. »Kladim se da si ti *prirodna* plavuša«, promrmljao je. »Ha? Jesi li, lijepa Angel?«

»Raymondo!« Koko je sad tako vrisnuo, da je Raymondo bio primoran otići, prepuštajući mjesto za pultom uzrujanoj gospođi Liderman, ovog puta bez njezinog ljubljenog psića.

»Gdje je Frowie?« zabrinuto se raspitivala Angel.

Gospođa Liderman se povjerljivo nagne preko pulta, očiju podbulih od plača. »Kidnapiran!« plačljivo je uzviknula. »Oтели su ga prije dva dana i sad čekam da mi jave koliko traže.«

»Tko to 'oni'?« pitala je Angel, a u glasu joj se osjećala iskrena zabrinutost.

»Ne znam«, rekla je gospođa Liderman drhtavim glasom, vrteći golemi dijamant *solitaire* oko debelog prsta. »Ovaj grad je pun luđaka. Mogao bi biti bilo tko.«

»Možda to ipak nije otmica«, umirivala ju je Angel. »Možda je Frowie samo malo odlutao.

Nemojte se brinuti, gospodo Liderman. Sigurna sara da će sve biti u redu.«

»Stvarno tako misliš, draga?«

»O, da. Sigurna sam. Frowie će se vratiti, vidjet ćete.«

»Ti si tako draga djevojka«, uzdahne debela žena. »Tako lijepo znaš utješiti čovjeka.«

GIGA

»Hvala«, odvrati Angel skromno. »Raymondo će začas biti slobodan. Ako biste htjeli malo sjesti ...«

Koko doleti do nje, vijugajući između stolica s mušterijama. »Što je *to* bilo? O čemu se radi?« vipitao je.

Angel mu ispriča, a zatim dodaje: »Nitko valjda ne bi oteo njezinog psa, zar ne?«

»A zašto da ne? Srce drago, *ovo* je Hollywood.«

Prijepodne je brzo prošlo i oko podne Angel je naprosto umirala od gladi. U zadnje vrijeme joj se silno pojačao apetit i ona se pitala da li to ima neke veze s trudnoćom. Na sreću, trbuh joj se još nije vidio, barem ne onda, kad bi bila odjevena. S vremenom će morati otkriti svoju tajnu, ali nije joj se žurilo da to, još zasad, bilo kome kaže.

Stalno je mislila na dijete. I trudila se da uopće ne misli na Buddyja. Održala je obećanje koje je samoj sebi dala i nije ga nazvala puna dva tjedna. A onda je nazvala Ran-dvjev stan, ali tamo se nitko nije javljao. Spustila je slušalicu i nazvala Shelly. Naposljetku, ne bi bilo fer da Buddyjvi ne javi da je živa i zdrava. Drogiran ili ne, on se vjerojatno brinuo što je s njom.

»Zdravo, ovdje Angel Hudson«, javila se, kad je čula zvuk podizanja slušalice.

»Svaka čast«, nejasno je mumljala Shelly, napola još spavajući.

»Molim?«

»Što *hoćeš*?«

»Da li bi htjela biti tako dobra i prenijeti Buddyju moju poruku«, oklijevajući je počela.

»Htjela bih mu samo poručiti da sam dobro. Imam zanimljivo zaposlenje, a sutra ću ga, opet u ovo isto vrijeme, nazvati kod Randyja.«

»Hmmm.« Shelly potraži slobodnom rukom cigaretu i pokuša se do kraja razbuditi. »Još uvijek si u drugom stanju?«

»Jesam«, prkosno odgovori Angel.

»Budalo. Riješi se toga. Poslušaj moj savjet i napravi el aborta.«

»Hvala, ne treba mi tvoj savjet. Dijete je Buddyjeva i moja briga.«

»Oh, naravno. Samo, Buddy u zadnje vrijeme spava u *mom* krevetu, znači, na neki način imam i ja pravo nešto o tome reći.«

Angel nije mogla sakriti koliko ju je to pogodilo. »Kako?«

»Čula si. Zašto već jednom ne odrasteš i ne pogledaš činjenicama u oči? Prestani izigravati Daisy Mae i napni malo mozak. Buddyju nije stalo do *tebe*, njegova je jedina ljubav *el grande no. I*, to jest, on sam — a ja to mogu razumjeti, jer sam ista kao on. Zato se ti lijepo riješi klinca, nađi si nekog stvarno pristojnog i poštenog srolju i odšetaj svoju lijepu malu stražnjicu natrag vi rodno mjesto. Jer, Anđele, pile, kažem ti — Buddy te više neće. Kapiraš?«

Bez ijedne riječi, Angel je spustila slušalicu, a oči su joj se napunile suzama.

Otada je već prošlo nekoliko tjedana, a ona još uvijek nije odlučila što će učiniti. Da zatraži rastavu? Nije imala pojma kako se to radi. Osim toga, Buddy je bio propalica, ali je njoj još uvijek teško bilo prihvatiti tu žalosnu činjenicu.

Raymondo je kružio oko njezinog pulta kad se ona spremala poći na ručak. »Jesi li se predomislila? Hoćeš jedan žarki spoj sa mnom?«

»Ostavi tu djevojku na miru«, prekori ga Koko. »Nađi nekog sebi ravnog.«

»*Meni* nitko nije ravan«, naceri se Raymondo.

»Što se babi htelo...« odbusi Koko afektirano. »Dođi, srce drago, vodim te kod *Princea* na sendvič — svaka djevojka treba jednog princa u svom životu.«

Elaine je bila pomalo odsutna i Bibi je to primijetila.

»Draga«, rekla je. »Slatkica. Je li sve u redu?«

Elaine je kimnula glavom i primorala usta na vedar osmijeh. »Zabrinuta sam da li će sve proći bez problema.«

»A kako je Ross?« oštromno je upitala Bibi.

Ross je pokvareni, preljubnički kučkin sin. »Dobro je«, bezizražajno je rekla.

»Jesi li sigurna, draga?«

Za trenutak, Elaine se zamalo slomila. Kako bi bilo lijepo, kad bi se nekome mogla izjadati. Ali, u zadnji čas se ipak zaustavila. Povjeriti se Bibi, bilo bi isto kao da objavi oglas preko čitave stranice u listu *The Hollywood Reporter*.

»Da, sigurna sam. Zašto?«

Bibi slegne skupocjeno odjevenim ramenima. »Ma, ništa. Ljudi u ovom gradu tako zli. Ja uopće ne obraćam pažnju . . .«

»Što si čula?« oštro upita Elaine, odjednom shvaćajući da to već možda zna čitav grad.

»Ma znaš, draga, samo zlobni trač.«

»Što?« inzistirala je Elaine.

»Pa, da film koji Ross upravo napravio ne tako dobar. To čujem od dvoje ili troje ljudi.

Naravno, ja ne vjerujem. Ovaj grad, draga.«

Elaine umalo nije glasno uzdahnula od olakšanja. Što onda, ako je taj film mućak? Kad Ross dobije ulogu u *Ljudima s ulice*, to će onda biti sasvim druga priča.

»Nitko još uopće nije *vidio* taj film«, mirno je rekla. »Još je u montaži. Tko ti je to rekao?«

»Nije važno, draga.«

»Hmmm... točno znam što hoćeš reći za ovaj grad. Zamisli, ja sam isto to čula za *Adamov* novi film. Ljudi su stvarno tako zlobni.«

Bibi nije navikla da joj ljudi uzvraćaju istom mjerom. Nije bila sasvim sigurna kako da se odnosi prema Elaine. Ona jutros sasvim sigurno nije ona stara, ponizna Elaine.

»Daj da vidim konačnu listu, draga. A onda moram trčati«, odsječno je rekla.

Elaine se nije dala nadigrati. Odvratila je: »I ja se žurim. Jedva sam našla jutros malo vremena za tebe.«

»Od čega si morala odustati? Od gimnastike?« raspitivala se Bibi slatkim glasom.

Pizda francuska. Vjerojatno zna za Rona Gordina. Ali nakon onoga što je jutros čula na telefonu, Elaine je postala prilično svejedno, pa da baš zna i čitav Beverly Hills.

Gimnastički instruktor, Elaine? Zar nisi mogla odabrati barem Roberta Redforda?

Začepi, Etta. Što fali jednom gimnastičkom instruktoru?

Izvukla je konačnu listu i Bibi ju je počela provjeravati poput kakvog kompjutorskog stručnjaka. Bila je to uistinu *izvanredna* lista gostiju, s izuzetkom ponekog neočekivanog imena tu i tamo — to su bili gosti za koje je Pamela London osobno zahtijevala da budu pozvani. Elaine je jasno vidjela da je čak i Bibi impresionirana.

Ustala je prije nego što bude otpuštena. »Moram požuriti. Toliko toga još treba organizirati.«

Bibi je također ustala. »Slatkica. Današnja će se večer pamtili.«

Elaine se odsutno nasmiješi. Da li njezin nekadašnji muž upravo u ovom času ševi odvratno tijelo Karen Lancaster, tog ženskog Jude?

»Nadam se, Bibi. Ja se to iskreno nadam.«

Doprijeti do brižljivo čuvanog stana Karen Lancaster u području poznatom kao Century City, nije bio nimalo lak podvig. Ross se sjećao vremena kad je čitavo ovo područje bilo dio studija Twentieth Century-Foxa i doista je to bio tužan trenutak, kad su oni bili primorani prodati dobar dio svog zemljišta na kojem su građevinska poduzeća podigla sadašnji Century City, ovo more betona, stakla i nebodera. Ross zaključio kako se ni slučajno ne bi volio naći u *ovom* dijelu grada za vrijeme potresa.

»Kome idete?« pitala ga je žena na kolnom ulazu. Na sebi je imala strogu uniformu čuvara i bila je, izgleda, trajno namrgođena.

»Gospođici Lancaster. Ona me očekuje.« Pitao se da li ga je čuvarica prepoznala. Bio je, doduše, oprezan i sakrio je svoje slavne modre oči tamnim naočalama kakve nosi Ray Charles. Međutim, nije mogao sakriti jednako tako slavnu pepeljasto-plavu kosu.

GIGA

»Kako se zovete?« pitala je čuvarica uz ukočeni, optužujući pogled. Očigledno, ona ne spada u njegove obožavateljice.

»Ross ...« započne on, a onda se brzo sjeti da bi trebao ostati inkognito i da je Karen javila portiru neko drugo ime, ali se sad ni za živu glavu nije mogao sjetiti tog imena.

»Eee...«

»Da?« oštro upita čuvarica.

»Gospodin Ross.«

»U redu, gospodine Ross. Molim vas, pričekajte minutu.«

Već čekam duže od minute. Što je ovo, zaboga, kakvo je ovo mjesto? Zatvor Attica?

Čuvarica izvuče olovku i notes, ode ispred kola i zapiše broj registarske tablice. Zatim polako ode do stražnjeg dijela kola i tamo obavi istu stvar.

Ross nije po prirodi bio strpljiv čovjek. Već bi on odavno stisnuo gas i prošao unutra, ali mu je put priječio drveni branik. »Daj već jednom«, zagundao je.

Krećući se namjerno što je sporije mogla, čuvarica se vrati u staklenu kućicu i okrene jedan broj. Nakon podu-ljeg mrmljanja u telefon, ona se ponovno vrati do kola. »Znate kud trebate ići?«

»Ne«, srdito odreže Ross.

»Produžite ravno. Stanite kod znaka za parkiranje; tamo će vas čekati poslužitelj, koji će parkirati vaša kola i zatim vas odvesti do stana *Miz* Lancaster.«

Okrenula se i vratila u svoju kućicu, te napokon podigla mehanički branik. Corniche poleti unutra i za dlaku promaši jedan Porche, koji je upravo izlazio.

»Ross!« vrisnula je neka plava žena iznutra, mašući mu rukom kroz prozor. »Vidimo se večeras.«

Ross nije imao pojma tko je bila ta žena, ali tko bila, da da bila, sad mora smisliti nekakvu izliku, zbog čega je bio ovdje. Prokletstvo! A čak mu više uopće i nije do seksa.

Dva Meksikanca koji su stajali kraj znaka za parkiranje, žučljivo su se prepirali na španjolskom. Nisu se obazirali na Rossa, na njegov Corniche, na njegove slavne modre oči i čuvenu pepeljasto-plavu kosu, koja je bila njegov zaštitni znak.

Ross izađe iz kola. »Ovo mjesto je jebena tamnica«, dreknuo je. »Hoće li netko konačno obratiti pozornost na mene.«

Momci zaborave na svađu i zabljuje se u njega s izrazom koji je jasno govorio: »Tko je ovaj američki klaun?« A onda jedan od njih pokaže rukom na nešto, što je izgledalo kao kočija s ugrađenim motorom, a drugi mu uruči nekakvu ceduljicu i odveze Corniche.

Ross pokaže na onu kočiju. »Ja bih trebao sjesti u to?«

»*Si señor*. Služba internog transporta.

»Sranje!«

Elaine odluči da se ipak mora *nekome* povjeriti. Inače će se raspuknuti od bijesa. Kad je izašla s imanja Sutto-novih, usporila je Mercedes i pokušala odlučiti da li da nazove Maralee ili da jednostavno ode do nje. Kako pločnici Bel-Aira nipošto ne obiluju javnim telefonskim govornicama, odlučila je riskirati i odvesti se ravno do njezine kuće. Imala je još pola sata vremena do odlaska frizeru, koji ju je čekao da za domaćicu najznačajnije zabave tjedna kreira nešto senzacionalno. To je nevolja s priređivanjem velikih zabava u Beverly Hillsu — uvijek te netko čeka iza ugla, spreman na sve kako bi te nadmašio. Eto, samo deset minuta ranije, Bibi je promrmljala ispod glasa kako će uskoro i ona morati prirediti mali *soiree*. Bibini »mali soireei« bili su takvi, da je kraj njih svečana proslava dodjele Oskara izgledala kao večera u MacDonaldu.

Uživaj u svemu tome koliko možeš, Elaine. Ipak je titula domaćice najznačajnije zabave tjedna bolja od udarca nogom u guzicu.

Odjebi, Etta. Što ti znaš, uostalom?

GIGA

Što ja znam? Ha! Znam da ja sasvim sigurno ne bih mirno pustila Karen Lancaster da nekažnjeno ševi moga muža. Razbila bih joj guzicu i poslala k vrugu tu zabavu. Zar si zaboravila New York, Elaine? Ti si gradsko dijete, a ne nekakva provincijalka iz Kalifornije. Na prilaznom putu ispred kuće Maralee Gray bila su parkirana tri auta. A dva vrtlara su uređivala travnjak, besciljno prebacujući uvelo lišće s jednog mjesta na drugo. Elaine parkira iza srebrnog Jaguara, izađe iz kola i pozvoni.

Jedna iz armije Meksikanaca njezine prijateljice odškrinuta je vrata i zablujala se u Elaine, ostavljajući sigurnosni lanac čvrsto zakačen.

»*Buenos dias*«, ljubazno je pozdravila Elaine, iako se nije tako osjećala, najradije bi vrištala — dugo i glasno. »Je li Senora Gray ustala?«

»*Qui, cual?*«

»Senora Gray«, ponovi Elaine. »Je li ustala?« Zašto Maralee nije mogla naći neke Meksikance, koji bi bar malo govorili engleski?

»Ne«.

Prije nego što se dospjela pobuniti, vrata su se zalupila. Ostala je bez riječi. Svakako će morati razgovarati s Maralee o tome kako se ponaša njezina posluga. Glupača je čak nije pitala ni tko je ona. Mogao je biti netko važan. Napokon, ona je bila netko važan.

Razočarana i srdita, Elaine se vratila do svog svijetlo-plavog Mercedesa i sjela iza upravljača. *Kud ćeš sada, Elaine? Frizeru, gdje ćeš morati navući masku supruge velike zvijezde? Ili možda k Ronu Gordinu, na jednu poštenu ševu? A kako bi bilo da odeš do Karen i suočiš se s ljubavnicima?*

Šuti, Etta. Radit ću ono što ja budem htjela.

A što je to ona htjela?

Htjela je plakati.

Htjela je urlati i vrištati.

Htjela ih je kazniti.

Htjela je da se to nije dogodilo, da nije jutros podigla slušalicu i saznala da je prevarena.

Dan je bio upravo savršen, savršen dan za zabavu. Svuda oko nje vrtlari su uređivali besprijeorno održavane travnjake, sluškinje su vodile djecu u školu, a psi su obavljali svoju dužnost ispod palmi. Policijska kola su, kružeći, polako prošla ulicom, a dvije kuće dalje zaustavio se kamionet čistača prozora.

Beverly Hills.

Kako ga je voljela. Kad ti sve ide kako treba, nema ugodnijeg mjesta na svijetu.

Kako ga je mrzila. Kad ti kola pođu nizbrdo, nema goreg mjesta na svijetu od Beverly Hillsa. Kod frizera je bila neuobičajeno šutljiva. Kad je bila gotova, pomislila je da nazove Maralee, ali se onda ipak predomislila. *Ne, ne treba nikome o tome govoriti. Sama ću se izvući iz toga, ja to mogu izdržati. Ja sam Elaine Conti. A ne brbljava Etta Grodinski iz Bronxa.*

Jebeš Ettu Grodinski.

Jebeš Rossa Contija.

Jebeš Karen Lancaster.

Mirno je preuzela Mercedes s parkirališta i ponovno se našla iza upravljača, razmišljajući što će sada. *Trebala je otići kući, vrijeme je brzo prolazilo i već je bilo kasno, ali ovdje, za volanom svog Mercedesa osjećala se tako sigurnom i zaklonjenom. Zapravo je to bilo jedino mjesto, gdje je stvarno željela biti.*

Neki muškarac u Cadillacu nestrpljivo joj je zatrubio i ona odjednom shvati da vozi prema Wilshireu. *Hoću trošiti, pomislila je. Potrošit ću sve do posljednjeg centa. I više nego što taj gad ima.*

Skrenula je na parkiralište robne kuće *Saks* i ušla unutra kao što gladijator ulazi u arenu. U roku od jednog sata račun se popeo na osam tisuća dolara. Naredila je da joj sve kupljene stvari dostave u kuću.

Izašla je iz Saksa sa smiješkom i dokono odšetala niz Wilshire do jedne druge velike robne kuće. Odmah je spazila narukvicu, ukrašenu emajlom, koju je jednostavno morala imati.

»Stavite to na račun«, zapovjednim je tonom rekla prodavačici.

Djevojka je uzela kreditnu karticu i kako je cijena prelazila stotinu dolara, otišla je do telefona da provjeri važnost kartice s kreditnim odjelom.

Vratila se do Elaine i ljubazno se ispričala. »Žao mi je, ali izgleda da ima nekih problema.

Ako biste bili toliko ljubazni da odete gore u naš kreditni odjel, sigurna sam da će se sve moći odmah srediti.«

»Ali, ja hoću ovu narukvicu«, odlučno je izjavila Elaine.

Djevojci je bilo neugodno. »Žao mi je.«

»Bit će vama i te kako žao«, rekla je Elaine, oštro podižući ton. »Zar vi ne znate tko sam ja?«

Djevojka je zurila u nju, ne shvaćajući baš ništa. Vidjela je pred sobom relativno zgodnu ženu s kompliciranom, svečanom frizurom. Nije vidjela ni Goldie Hawn, ni Faye Dunaway. Srećom, zvala ju je jedna druga mušterija i ona se brzo udalji.

»Kučka!« glasno je rekla Elaine. A onda joj je bilo žao što je to rekla. Nije ta djevojka ništa kriva. Kriv je Ross. Taj gad očito nije platio njihov posljednji račun.

Za trenutak nije znala što da učini. A onda je, sasvim hladno, shvatila da joj *preostaje* samo jedno. Osvrnula se oko sebe. Prodavačica je bila zaposlena, a ostali kupci oko nje bili su zaokupljeni svojim kupovinama. Nitko je nije gledao, mogla je učiniti što god je htjela.

Munjevitom je kretnjom zgrabila narukvicu s pulta, gdje ju je prodavačica bila ostavila, žureći se da se što prije udalji od nje. Potom je, tiho pjevušeći ispod glasa, polako krenula prema izlazu.

Kad je izašla na ulicu, duboko je udahnula. Adrenalin je počeo strujati. *Sada* je spremna da se vrati kući i pogleda Rossa u oči, a da mu ni najmanjim treptajem oka ne oda kako zna da je on najobičnija pokvarena, vjerolomna *propalica*.

Uostalom, baš je briga. *Ona* je gospođa Rossa Contija, a ne ona razmažena, bogata kuja Karen Lancaster, koja se jedino može pohvaliti da ima slavnog taticu.

Čvrsta ruka na njezinoj mišici prekinula je zadovoljnu šetnju uz Wilshire bulevar. »Oprostite, gospođo«, rekla joj je jedna visoka žena u naočalama. »Hoćete li se vratiti sa mnom u trgovinu? Upravitelj bi želio porazgovarati s vama.«

Karen ga nije dočekala u crvenoj satenskoj spavačici s gaćicama bez središnjeg dijela i grudnjakom s otvorima za bradavice, kao što je bila obećala. Umjesto u tome, pojavila se u žutoj trenirki i bila je srdito namrštena. Otvorila je vrata žestokom kretnjom i odmah ga počela napadati zbog toga što mu je toliko vremena trebalo da stigne do nje.

Ross je bijesno ušao u stan koji je bio točna kopija fotografskih priloga iz časopisa *Architectural Digest*, te se bacio na kauč presvučen kožom beige boje. »Hoćeš li već jednom umuknuti? Trebalo mi je dvadeset jebenih minuta samo da od ulaza u ovu tamnicu dođem do tvog stana.«

»Ne pričaj gluposti«, bjesnila je ona. »Sigurno si opet zaspao, a mene si pustio da ovdje glupo stojim kao kakva balava grupašica!«

Ross se počeo smijati. Ideja o Karen Lancaster kao gru-pašici bila je previše apsurdna.

»Ne cerekaj se!« urlala je Karen. »Mogla sam jedan sat duže spavati!«

On ispruži ruke iznad glave i zastenje. »Prigovaranja sam mogao slušati i kod kuće. Ovamo sam došao na fukanje, a ne na propovijedi.«

Njezino se lice još više smrači. »Meni sad nije do toga.«

On ustane s kauča i krene prema vratima. »Izvoli se derati na nekoga drugoga. Ni *meni* nije do toga.« Zalupio je vratima iza sebe i pritisnuo dugme dizala. Karen Lancaster u trenirci i loše raspoložena nije odgovarala njegovoj zamisli o tome kako da provede jutro. Nestrpljivo je ponovno pritisnuo pozivno dugme, ispuštajući usput prigušen prdež.

GIGA

Neka žena srednjih godina pojavila se na vratima stana preko puta dizala i ružno ga pogledala. Na sebi je imala šarenu kućnu haljinu, a glava joj je bila puna jarko-ružičastih uvijača.

»Daaa«, rekla je s evropskim naglaskom, sumnjičavo zureći u njega.

»Da, što?« srdito se izdere Ross.

»Što fi radite u mojem hodniku?« ledeno ga je upitala, njuškajući zrak s izrazom gađenja na licu.

On podigne svoje tamne naočale i ljutito se zagleda u nju. »Vaš hodnik?«

Ona mu uzvratila jednakim pogledom. »Daa. *Moj hotnik.*«

»/ gospođice Lancaster također, pretpostavljam.«

»Gospođica Lancaster fam nije dala ključ ot lifta. Kako nemate ključ, ja mogu samo reći da ste fi profalili u *moj* hotnik i zato ću sat posfati osiguranje. Ofog časa.« Hitro se povukla u svoj stan i čvrsto je zalupila vratima iza sebe.

Ross je s nevjericom zurio za njom. Moraš imati ključ da bi mogao *izaći* odavde! Isuse! Gore nego u San Quen-tinu!

Zalupao je na vrata Kareninog stana.

Ona ih je odškrinuta, ostavljajući prikačen sigurnosni lanac. »Što je?« upitala je tonom koji je jasno izražavao dosadu.

»Daj mi ključ za lift. Pusti me iz ove tamnice.« »A zašto bih to učinila? Upropastio si mi čitavo jutro.« »Ja sam upropastio *tvoje* jutro.«

»Mislim da mi se ne sviđa ševiti oženjenog muškarca. Ne odgovara mi tvoj raspored sati.«

Kroz odškrinuta vrata Rossu nije molgo promaći da je Karen napokon ipak obukla onaj grudnjak s otvorima za bradavice. Jedna erotična bradavica zamamno je provirivala kroz crne i crvene čipke.

»Hmmm ...« rekao je, mijenjajući mišljenje o odlasku. »Zar mi čak nećeš ponuditi ni šalicu kave?«

Ona lizne kažiprst i razbludno ga spusti na bradavicu dojke. »Možda ...« rekla je, ali nije napravila ni najmanji pokret da otkači lanac i otvori vrata.

On osjeti kako mu se vraća jutrošnja erekcija. »Hajde, dušo, otvori«, molio ju je, uživajući u toj maloj igri. »Imam nešto za doručak, što će se tebi *jako* sviđati!« »Nešto mekano?« »Više ne!« »Nešto vruće?« »Možeš se kla ...«

Prije nego što je dospio dovršiti rečenicu, jedan momak iz osiguranja, dječaćkog lica, izađe iz dizala mašući nervozno revolverom.

»0. K., ti«, zapovijedio je piskutavim glasom. »Uza zid i raširi ruke i noge!«

»Molim?« upita Ross bijesno, pokrivši svojim uzvikom Karenin histerični hihot.

»Nemoj misliti da neću upotrijebiti ovu stvar«, piskutavo je nastavio čuvar. »Izvrši što sam ti rekao ili ću pucati.«

Ona Evropljanka u ružičastim uvijačima i šarenoj kućnoj haljini, otvori vrata svog stana.

»Daa«, odlučno je izjavila. »To je profalnik.«

»Sveto sranje!« uzviknuo je Ross.

»Širi noge i ruke«, naređivao je čuvar.

»Što je vama, ljudi?« uplela se Karen i otkačivši sigurnosni lanac, iskoračila u hodnik. »Zar vi ne vidite da je to Ross Conti?«

Tri para očiju u isti mah se okrenu i zabljuje u nju.

Karen Lancaster je izašla u hodnik odjevena samo u gaćice bez središnjeg dijela, grudnjak s otvorima za bradavice i podrugljivi smiješak.

Bilo je rano jutro kad je Deke polako ušao sa svojim kombijem u mali kalifornijski gradić Barstow.

Bio je umoran i neobrijan, vozio je bez zaustavljanja od New Mexica. Sama pomisao da je tako blizu svoga cilja, nagnala ga je da u punoj brzini juri pustinjским cestama, uz glazbu s radija pojačanu do maksimuma, ponavljajući u duhu riječi nadahnuća — *Održavatelj reda*. Često mu se priviđala Joey. U kolima, kraj kojih bi prošao, sa suknjicom zadignutom visoko do bedra. Uz cestu, s uzdignutim palcem. U izazovnim pozama na reklamnim tablama uz auto-put.

Ipak, nije osjećao napast da se zaustavi. O, ne. Ni najmanje. Znao je da to ne bi bilo pametno. Sada.

Kalifornija nije bila onakva kakvom ju je zamišljao. Očekivao je bijele palače, modro more, široke ulice obrubljene redovima palmi. Umjesto toga, našao je prašnjave pločnike i uvijek iste benzinske stanice i motele. Zrak je bio vruć i suh. Obavijao se oko njega poput pokrivača i gušio ga.

Ipak, stigao je.

Barstow, Kalifornija.

Iz skrovitog mjesta u čizmi izvukao je zgužvani komadić papira s načrčkanom adresom i pažljivo ga proučavao.

Na trenutak mu je pred očima zatitrala slika lica djevojke iz Amarilla. »Zašto?« vikala je, prestravljena. »Zašto mene?«

Deke je trenutak njezine smrti doživio kao ekstazu. Njezini su krikovi prestali, a tijelo joj je omlohavilo i umirilo se. Osjećao se u tom trenutku tako bliskim toj djevojci, jer on joj je jedini pomogao. Nož je bio Božje oruđe, koje mu je On poslao da izvrši Njegov zadatak. Nakon smrti, djevojka je postala Joey pa je tako Deke bio u stanju olakšati pritisak strasti koja se u njegovu tijelu nakupljala tolike mjesece. Olakšanje je bilo pravo blaženstvo.

Strast, čak je i Predsjedniku potrebno strasti.

Napola ugašen neonski natpis nudio je kavu i uštipke. On skrene s kombijem na neuređeno parkiralište i izađe iz kola. U kafeteriji nije bilo nikoga osim usamljenog poslužitelja iza pulta, koji je kopao nos i proučavao stari broj nekog ilustriranog časopisa, punog slika golišavih djevojaka.

»Kavu«, rekao je Deke, sjedajući u stolicu od izbljedjele plastike ispred pulta.

Onaj muškarac iza pulta jedva na sekundu odlijepi pogled sa slika u časopisu i samo se proderao, »kavu,« nekome otraga.

»I uštipak«, dodao je Deke.

»Uštipak«, dreknuo je poslužitelj, ne mičući se s mjesta.

Kolonija mrava naselila se oko prljave posude za šećer. Deke posegne za papirnatim ubrusom i počne ih metodički gnječiti.

»Jesi li kad vidio голу mačku bez nogu?« upita ga poslužitelj, izvukavši prst iz nosa i gurajući otvoreni časopis preko pulta.

Deke je šutke gledao slike.

»Seksi, ha?«

Djevojka na slici izgledala je kao Joey. Fotografije su bile prostački bestidne. Da. Pravo je učinio što je Joey uklonio od napasti. Ona je sad sigurna. Održavatelj reda je dobro obavio svoju dužnost.

»Što ti misliš?« pitao ga je onaj čovjek iza pulta, nadajući se zanimljivom razgovoru o prednostima vođenja ljubavi s ženskom bez nogu.

Deke podigne svoje hladne crne oči s časopisa i zagleda se u njega. Nije bilo u redu što je Joey pozirala za ovakve fotografije i što sad nepoznati muškarci mogu napasati oči na

GIGA

njezinom golom tijelu. Da ima vremena, uklonio bi ovog podmuklog gada, zgnječio bi ga, kao što je zgnječio ove mrave.

»Sve su one kurve«, rekao je naposljetku, uviđajući da održavatelj reda nema vremena za obračunavanje sa svakim smrdljivim pervertitom, koji mu se nađe na putu.

Čovjek iza pulta se podrugljivo nasmije. »Imaš ti potpuno pravo, momak. Ni ja to ne bih znao bolje reći. Proklete kurvetine — sve do jedne!«

Prokletstvo je mnogo bliže nego što ti misliš, pomislio' je Deke. Sad je u Kaliforniji i ništa ga više neće spriječiti da učini ono što mora učiniti.

Psihijatar bi to nazvao krikom u tami. Činom izazivanja pozornosti, koji je počinila osoba kojoj je očajnički bila potrebna pomoć. Elaine je napamet znala sve te psihološke gluposti. Nije uzalud preležala godinu dana na kauču psihoanalitičara. Naučila je da je odlaženje glavoderima skupo, da oduzima mnogo vremena i da napuhava osjećaj vlastite vrijednosti. Tko ne bi uživao u tome da triput tjedno, svaki put po čitav sat neprekidno priča o sebi? Glavoderi su bili luksuz za koji je ona konačno odlučila da može i bez njega.

Ove su joj misli prolazile kroz glavu dok je sjedila u uredu upravitelja robne kuće i govorila — po tko zna koji put — »Duboko sam *uvrijeđena* što ste, makar i na trenutak, mogli pomisliti da sam namjeravala *ukrasti* tu *tričavu* narukvicu. Moj je muž Ross Conti. Kad bi to htio, mogao bi mi kupiti čitav ovaj dućan!«

»Naravno. Ja to razumijem«, rekao je upravitelj, iako uopće ništa nije razumio. »Ali morate i *nas* shvatiti. Izašli ste s narukvicom, a niste za nju platili.«

»Jednostavna greška«, naduto je rekla Elaine. »Krivo sam shvatila vašu prodavačicu. Mislila sam da je ona to stavila na moj račun.«

Kućna detektivka je stajala uz vrata.

»Sad stvarno moram ići«, brzo je rekla Elaine. »Čitava je ova nezgoda rezultat grube greške s vaše strane.«

»Jako mi je žao, ali ne možemo vas još pustiti da odete.«

Zašto je bila tako *neoprezna*? Kako je *mogla* staviti sve na kocku, upravo na dan njezine velike zabave? Što će biti, ako to izađe u *novinama*?

»Zašto?« upitala je zapovjednički.

»Zato«, odgovori upravitelj, »što je nas princip da svaki ovakav slučaj predajemo sudu.«

Ona skoči, uhvatila ju je panika kad je pomislila na publicitet. »Ne možete to učiniti! Rekla sam vam tko sam ja. Zašto to jednostavno ne bismo zaboravili?«

On se namršti. »*Rekli* ste nam tko ste. Ali to nije nikakav *dokaz*.-«

»Pokazala sam vam sve moje kreditne kartice. Zar to nije dovoljno?«

»Nemate vozačku dozvolu, nikakvu sliku ...«

»Ja nikad ne nosim sa sobom vozačku«, brzo ga je prekinula.

»Šteta.« Napućio je usnice. Ako je ova žena doista to, što kaže da je, publicitet ne bi pomogao ni njoj, ni njemu. S druge strane, nije ju mogao pustiti da jednostavno ode, samo zato što tvrdi da je supruga filmske zvijezde. Sinula mu je dobra ideja. »Ako bismo možda mogli nazvati *gospodina* Contija pa ako bi on došao ovamo po vas, u tom slučaju bismo možda mogli zaboraviti na tužbu sudu. Uvjeren sam da je to bila — kako vi kažete — obična zabuna.« Usta detektivke su se iskrivila u izraz gađenja.

»Da«, brzo je pristala Elaine, ispunjena olakšanjem. »Točno znam gdje ga sad mogu naći.«

Naposljetku su se ipak počeli ljubiti, jer je to, na kraju krajeva, i bila svrha njegova dolaska ovamo.

Karen se nije mogla prestati smijati, a Ross je ustrajno pumpao. »Jesi li, molim te, *vidio* lice one žene?« zadahtano je rekla. »Hoću reći, *jesi li to vidio*?«

»*Morao* sam ga vidjeti«, puhao je Ross.

»Mmm — daj da promijenimo položaj.« Vješto se okrenula — držeći ga čvrsto u sebi — tako da se sad ona našla na njemu.

On je već primijetio da Karen nije pretjerano oduševljena misionarskim položajem. On je, međutim, volio taj položaj; barem je imao na čemu odmoriti kosti, kad bi mu zatrebala pauza.

»A onaj kreten iz osiguranja!« hihotala se Karen. »Možeš misliti! Da si ti bio pravi provalnik, vjerojatno bi popisao hlače od straha!« Ona mu nacilja jednu svoju ispupcenu bradavicu u usta i on počne požudno sisati. »Fiiiiino«, uzdahnula je.

GIGA

Ross je osjetio početak orgazma. Nije loše. Dao joj je deset minuta sasvim solidne akcije; nema se, dakle, *što* žaliti.

»Kriste! ječao je. »Isuse K!«

Telefon je zazvonio upravo kad je bio pred ciljem. Obadvoje su se svojski trudili da nastave, ali je zvonjava ipak bila odveć nametljiva.

Odmaknuvši usta od njezine bradavice, Ross reče: »No, *javi* se na taj jebeni telefon.«

Ona dograbila slušalicu. »Da?«

Ross nije mogao čuti tko je na telefonu, ali je po tome, kako se Karen odmah odmaknula od njega, pogodilo da to mora biti George Lancaster.

»Tatice!« doista je zagukala Karen, potvrđujući njegovu slutnju. »Oprosti... hoću reći, George. *Kako* si mi ti danas?«

Ross je gledao kako mu erekcija polako nestaje. Osjećao se kao trkaći konj pred zatvorenim vratima. Još deset sekundi i bio bi na cilju. A sad će morati čitavu trku još jednom ponoviti. Ako bude imao snage.

Značajno je pogledao na sat. »Moram još stići u banku«, bezglasno ju je opomenuo.

Ona kimne glavom i načas pokrije slušalicu. »U redu. Idi i vidimo se kasnije«, a zatim se ponovno koncentrirala na razgovor s taticom.

Što je mnogo, mnogo je. Obukao se, našao ključ od dizala i izašao.

Jutro se teško moglo ocijeniti kao savršeno. Nadao se da će ostatak dana ipak biti bolji.

Karen je sa svojim taticom razgovarala dvadeset i pet minuta, a na kraju razgovora ju je on pozvao na kasni ručak u *Polo Lounge*.

»Bit ću tamo«, uzbuđeno je prihvatila.

Pripremila je kupku s pjenom za kupanje, podignula kosu i skliznula u toplu vodu. Tatica se vratio u grad. I ako on to bude htio, ona će s njim provesti svaku sekundu. Ona, doduše, ima trideset i dvije godine, ali ipak dobro zna kome u njezinom životu pripada apsolutna prednost. Telefon je ponovno zazvonio i ona preuzme poziv na aparatu u kupaonici. »George?« upitala je, nadajući se da je to opet tatica. Njemu nije bilo drago kad bi ga ona zvala tatica — rekao joj je da se onda osjeća kao starac.

»Ne. Ovdje Elaine«, javi se glas njezine prijateljice, zvučala je vrlo uzrujano.

»O, zdravo.« Jedva je uspjela prikriti razočaranje. »Je li sve spremno za veliku noć?«

»Da«, rekla je Elaine usiljeno. »Mogu li razgovarati s Ros-som?«

»S Rossom?« iznenadila se Karen.

»Znam da je tamo, moram s njim hitno razgovarati.«

Karen se šuplje nasmije. »Zašto bi *Ross* bio *ovdje*?«

»*Radi se o nečem zaista hitnom. Daj mi ga.*«

»Ne razumijem«, rekla je Karen zabrinutim glasom. »Je li s tobom sve u redu?«

»Znači, on nije s tobom?«

»*Naravno* da nije. Ja ne ...«

Elaine je spustila slušalicu.

Karen je bila zaprepaštena. Stajala je u kadi, sva prekrivena mjehurićima pjene za kupanje. Otkud je Elaine znala? Je li joj možda Ross *rekao*?

Ne. On je čak više od nje želio da to ostane tajnom. Zapravo, kad pravo promisli, njoj je bilo sasvim svejedno hoće li se za to saznati ili neće. Spavati s Rossom Contijem bilo je skoro isto kao spavati s taticom. A budući da je spavati s taticom bilo definitivno ne-ne ...

Nakratko je osjetila grižnju savjesti zbog Elaine, ali ju je to brzo prošlo. Karen je uvijek dobivala ono što bi poželjela; oduvijek je bilo tako, još otkako je bila mala djevojčica. Pa ako pritom netko bude povrijeđen, što se može, takav je šou biznis — kako bi tatica obično uvijek govorio.

Elaine je stisnutih usnica spustila slušalicu. »Moglo bi potrajati izvjesno vrijeme dok uspijem pronaći moga muža«, rekla je, pitajući se, nije li ovo možda ipak samo ružan san iz kojeg će se uskoro probuditi.

Nazvala je zatim Linu, njihovu banku, Rossov sportski klub. *Ma Maison*, njihovog poslovnog upravitelja, Linu, *Polo Lounge*, salon za sunčanje, *Bistro*, Linu i naposljetku, ponovno Karen Lancaster. Karen se nije javila na telefon, što je nju uvjerilo da se njih dvoje i sad valjaju po Kareninom velikom krevetu, izrađenom po narudžbi, uživajući u razularenom seksu i smijući se na račun sirote Elaine.

»Ja večeras priređujem veliku zabavu«, očajnički se obratila upravitelju robne kuće. »Da li je sve ovo stvarno potrebno?«

»A da li je vama bilo stvarno potrebno da uzmete narukvicu?«

Odjednom je izgubila kontrolu. »Nadam se da znate što radite«, histerično je viknula. »Ja imam prijatelje na vrlo visokim položajima i da znate, činite gadnu grešku što me ovdje držite.«

On je već bio donio odluku da je pusti. Nakon ove serije telefonskih razgovora, više nije bilo sumnje da je ona doista ono što je za sebe tvrdila. Međutim, nije podnosio da mu se prijeti i uostalom, što ona misli, tko je ona?

»Žao mi je«, uljudno joj je odgovorio. »Imate izbor. Policija ili vaš muž. Izaberite što vam je draže.«

Dok se Rossovo Corniche udaljivao od stambenog bloka Karen Lancaster u Century Cityju, jedan je otrcani smeđi Datsun tiho skliznuo u traku iza njega. Datsun je vozio muškarac koji se zvao Little S. Schortz. Oduvijek je bio nesretan zbog tog imena, ali se s vremenom ipak privikao na njega. U školi su ga zvali Tijesni Schortz. Njegova bivša žena ga je zvala Previše Schortz, ili kraće Pre-Schortz. A ljudi, s kojima je dolazio u vezu preko svog posla, uvijek bi se, prije ili kasnije, sjetili neke nove varijacije.

Little S. Schortz je bio privatni detektiv — od one vrste, koje možete unajmiti za sto dolara dnevno, ali samo ako plaćate u gotovini. A ona vrst ljudi, koji su njega angažirali, *uvijek* je plaćala gotovinom.

On nije bio prvoklasni istražitelj, ali se nije ustručavao igrati prljavo i specijalizirao se za slučajeve razvoda braka — što ružnije, to bolje. Bio je pravi stručnjak u hvatanju nevjernih muževa i žena na djelu. Mnoga su motelska vrata iskusila snagu njegovog ramena kad bi iznenada upao — s fotografskim aparatom i flešom na gotovs.

Little S. Schortz je osjećao da je sa slučajem razvoda Glynis Barnes napipao zlatnu žilu.

»Hoću znati za svaki korak moga muža«, rekla mu je, kad ga je prvi put posjetila u njegovom jednosobnom uredu u Hollywoodu. »Hoću točan sat, datum i *najvažnije od svega* — fotografiju svake žene s kojom se sastane.«

Odmah je krenuo na posao. Pratiti Cheta Barnesu bilo je pravo zadovoljstvo: vrlo brzo je ustanovio redoviti dnevni program rada, u toku kojeg gotovo nikad nije trebao izlaziti izvan granica Beverly Hillsa. Zasjeo bi ispred nekog od najboljih restorana i s vremena na vrijeme bi kvrcnuo aparatom i uslikao Cheta Barnesu kako izlazi u društvu s nekom od raznovrsnih žena s kojima je izlazio. Jednom tjedno, Glynis Barnes bi se pojavila u njegovom uredu s gotovinom. Pokupila bi fotografske dokaze i odlazila s riječima: »Nastavite još tjedan dana.«

Jednog dana zapela joj je za oko jedna fotografija. »Da li znate tko je to?« oštro ga je upitala i gurnula onu sliku prema njemu .

On je kratko pogledao fotografiju na kojoj je Chet Barnes izlazio iz restorana *La Scala*, s rukom oko struka neke crvenokose žene u tijesnoj haljini. Stresao je glavom, a Glynis Barnes se ushodala po njegovom malom uredu, mrmljajući nešto sebi u bradu.

GIGA

»Jeste li ga već ranije vidali s tom ženom?« pitala je. »Je li proveo noć kod nje u stanu? Što se dogodilo?«

Iskreno govoreći, Schortz nije imao pojma. Čim je snimio tu fotografiju, prekinuo je praćenje i otišao kući. Zato je brzo počeo lagati. »Da, proveo je kod nje noć. Pretpostavljao sam da biste vi željeli da sačekam do jutra pa sam ostao. Sve poslije ponoći dvostruko se plaća, znate.«

»To nije važno«, rekla je Glynis. »Pazite sad, evo što hoću da učinite.«

Rekla mu je da je ta žena Karen Lancaster. Njemu to ime ništa nije značilo, dok ga nije povezo s Geomom Lancasterom i otkrio da je ta žena njegova kći!

Glynis je čitavo vrijeme sumnjala da se njezin nevjerni suprug pomamio za Karen. Sad, kad je u to bila sigurna, htjela mu je dokazati kakva je kurva Karen Lancaster. »Hoću da sada nju pratite«, rekla mu je. »I pribavite mi nekoliko *dobrih* fotografija. Očiglednih. Nadzirite je dvadeset i četiri sata na dan. Nije mi važno *koliko* će to koštati.«

Već dva dana kasnije, Schortz je pratio Karen do njezine kuće na plaži. Fotografije, koje je tamo uspio snimiti, bile su naprosto senzacionalne. Prvo je potrošio jednu rolu filma snimajući kroz stakleni zid na prednjoj strani kuće, dok se ona valjala po krevetu s nekim muškarcem. Poslije je još uhvatio nju i njezinog prijatelja kako se kupaju u oceanu.

Tek kasnije, kad je razvio film, shvatio je da je taj muškarac Ross Conti. A on je u rukama imao fotografije kakve Contijevi obožavatelji *nikad* nisu vidjeli!

Zaključio je kako bi uistinu bila čista ludost dati te fotografije Glynis Barnes. Zašto da se zadovolji s nekoliko stotina dolara, kad bi mu ovo moglo donijeti nekoliko tisuća?

Pričekao je tjedan dana i zatim se povukao iz tog slučaja, što je prilično razbjescilo Glynis Barnes.

Potom je još malo pričekao, a onda je uvećao neke od njemu najdražih snimaka i krenuo je u potragu za Rossom Contijem. To je bilo lako. Trebao je samo kupiti jeftinu turističku mapu s označenim kućama filmskih zvijezda i na popisu je odmah našao Contijeve, odmah uz Tonvja Curtisa i Johnnyja Carsona.

Zatim je, rano jednog jutra, parkirao svoja kola preko puta kuće Contijevih i počeo čekati pravi trenutak.

Prvo su stigle tri sluškinje, hihoćući se i brbljajući na španjolskom.

Mljekar je isporučio dvanaest velikih boca soka od naranče, od četiri i pol litre i šest kartonskih kutija sa po deset litara mlijeka.

Neka žena je izašla iz kuće, ušla u blijedoplavi Mercedes, izjurila na cestu, predomislila se, vratila se natrag do kuće, ušla i zatim ponovno izašla, te ponovno odjurila nekud, vozeći velikom brzinom.

Schortz je strpljivo čekao i napokon je za svoje strpljenje bio nagrađen pojavom Rossa Contija, koji je, nepunih dvadeset minuta kasnije, ušao u svoj Corniche. Pratio ga je sve do stambenog bloka u Century Cityju, u kojem je bio stan Karen Lancaster i zadovoljno je zaključio da ta veza očito još uvijek traje.

Kasnije, kad se Ross Conti ponovno izvezao, u svom upadljivom automobilu zlatne boje, Little S. Schortz je bio tu, odmah iza njega.

Randyjev je stan zaudarao na *Au Sauvage* losion poslije brijanja, *Yves Saint Laurent* dezodorans i *Jean Nate* losion za tijelo nakon kupanja.

»Gade mi se ta sranja«, rekao je Buddy, marljivo radeći sklekove na jednoj ruci.

Randy izađe iz kupaonice odjeven samo u kratke gaćice. »Kakva sranja?« upitao je.

»Sva ta sranja koja štraš po sebi. Ne znaš da od toga možeš dobiti rak?« Spustio je ruku i ispružio se po truhu. »Isuse, znaš da se nekako slabo osjećam. Mislim da je to od udisanja tih otrovnih smradova.«

»Ako ti se ovdje ne sviđa, znaš što možeš učiniti.«

Buddy se podigne s poda i iscrpljeno se nasloni o zid. »Nisam baš dobro spavao prošle noći. Sanjao sam nešto stvarno gadno — sve je bilo tako živo. Bio sam...«

Randy zapovjednički podigne ruku. »Nemoj mi pričati svoje snove. Ni s mojim vlastitim nisam baš oduševljen, zašto bih onda slušao još i tvoje?«

Buddy ode do hladnjaka. »Nikad nemaš ničega unutra«, požalio se.

»Kriste! Ti si gori od zakonite supruge! Zašto ne odeš kod Shelly i *nju* malo uzbuđuješ s tim tvojim tužaljka?«

»U tome i jest problem. Nju kod mene uzbuđuje nešto drugo, a ne moje tužaljke. A meni sad nije ni do kakve nove veze. Ono što mi je Angel napravila...«

»Zaveži«, oštro naredi Randy. »Imam sasvim dovoljno svojih briga, nisu mi potrebni još i tvoji problemi. Htio si spavati kod mene na podu — dao sam ti pod. Htio si da ti posudim novaca — posudio sam ti novaca. Sad mi ne treba još i tekući izvještaj o tvom ušljivom životu.«

»Hvala. Baš je to lijepo kad imaš prijatelje.«

Randy je zapao u loše raspoloženje otkako je Buddy spomenuo da i on ide na Lancasterovu zabavu. »Drži se dalje od mene i Maralee«, upozorio ga je nervozno, plašeći se da Maralee ne sazna za njegovu prošlost.

Što je kreten mislio da će on reći? »Hej, Maralee, baš me veseli da sam te upoznao. Jesi li znala da smo se tvoj prijatelj i ja nekoć zajedno kurvali?« Isuse! Kao da on to nije želio zaboraviti, isto toliko, koliko i Randy.

Obavio je svoj redoviti, svakodnevni razgovor s Ingom i čuo uobičajeno — »Zainteresirani su. Jako im se sviđaš. Stvarno si najjači favorit.« Kakav favorit kad prolazi tjedan za tjednom i ništa se novog ne događa? Možda mu Inga prodaje folove? Možda je uloga već podijeljena. Možda za njega nema više nikakve nade ...

»Angel!« promrmljao je njezino ime ispod glasa. »Zašto si pobjegla od mene?«

Montana se odvezla u Beverly Hills, ali je pomisao na kupovanje nove toalete, koju će obući za zabavu u počast Georgea Lancastera, nimalo nije odusevljala. Razbjesnilo ju je njegovo bezobzirno i arogantno ponašanje. Što on misli, tko je on? Otpisana, ostarjela filmska zvijezda, eto tko. A što se tiče Olivera i Neila, oni su je stvarno razočarali. Oliver se previjao kao kakav suvremeni Uriah Heep, a Neil se držao svoje čaše bourbona kao da mu je to majčino mlijeko.

U zadnjih nekoliko dana više je puta pokušala razgovarati s Neilom, ali je on njezine pokušaje da zapodjene iskreni razgovor prekida primjedbama o scenariju, čime bi je neizbježno uvukao u žučne diskusije. Odjednom se morala boriti za scene, koje je on silom htio izbaciti. Važne scene, na koje nikad ranije nije imao prigovora.

Osjećala se frustriranom i bespomoćnom. Što se to, do vraga, događa? Zašto se sve odjednom pokvarilo? Polako joj izvlače iz ruku *Ljude s ulice* — njezino djelo. Ona je napisala taj scenarij, a sad kao da te riječi više ne pripadaju njoj. U redu, ona je praktički podijelila sve uloge, osim dvije glavne — i što onda? Odsad će to biti film Georgea Lancastera, a on je tip muškarca, kakvi su joj oduvijek bili mrski. Uobražen, tvrdoglav, uvjeren u svoje pogrešno mišljenje da su muškarci bića superiorna ženama.

Odlučila je da se neće vraćati u svoj ured. Plaža joj se činila mnogo boljom idejom. Odvezla se stoga uz Wilshire sve do oceana, tamo je parkirala kola i uputila se pješke uz obalu, pokušavajući se smiriti.

Valovi su bili dovoljno visoki za jahanje na dasci i gomila mladih je obijesno uživala u radostima tog sporta — njihova preplanula tijela letjela su hitro i graciozno iznad vode. Požalila je što nema sa sobom kupaći kostim i dasku — sad bi joj upravo godilo malo fizičkog napora. A zašto si to ne bi priuštila? Prepuštajući se impulsu, ona požuri nazad do kola i odveze se do trgovine sportskom opremom na bulevaru Santa Monica. Tamo je nabavila sve

što joj je bilo potrebno.

Godinama već nije stala na dasku — u svakom slučaju, nijednom otkako je upoznala Neila. Ulazeći u ocean isprva se osjećala glupo i nespretno — čak joj se učinilo da je sa svojih dvadeset i devet godina možda već prestara za taj sport. Ali, ubrzo je uhvatila ritam i ravnotežu — jahala je valove kao u starim, dobrim vremenima — i divno se zabavljala. Zaboravila je na Georgea, Olivera, na film i najviše od svega, na Neila. Preplavilo ju je oduševljenje, dok joj se polako vraćala izgubljena vještina. Kako je to bilo divno osjećati se ponovno mladom i ne misliti ni na što osim na idući val. Kako je to bilo divno osjećati ponovno potpunu kontrolu nad onim što ti se događa.

»Mogu li na trenutak s vama razgovarati?« prišao je Little S. Schortz Rossu ispred trgovine *Bijan* na Rodeo Driveu.

»Naravno«, širokogrudno odgovori Ross, misleći da je ovaj žgoljavi i bljedunjavi čovjek neki njegov obožavatelj. »Što biste htjeli znati? Da li sam *doista* ja skočio sa stijene u *Lutalici* ili sam imao dublera? Ne brinite, svi me to pitaju i mogu vam reći da sam to uistinu bio ja. Ako mi posudite pisačicu, potpisat ću vam se na tu vašu omotnicu. Za koga je to — za vašu sestru?«

Little je ostao bez riječi. Ne događa se često da pridete nekom čovjeku u namjeri da ga ucijenite, a on vam ponudi svoj autogram, i to na omotnici u kojoj su fotografije s kojima ga kanite *ucjeniti*.

»Niste me razumjeli«, promućao je. »Ja imam fotografije.«

»Ah, hoćete da vam potpišem fotografije«, veselo je rekao Ross. On je oduvijek zastupao mišljenje da s obožavateljima treba biti ljubazan. Lijepo postupaj s njima i možeš biti siguran da nikad neće prestati trčati na tvoje filmove.

Budalo, u tvojem su slučaju već odavno prestali trčati.

»Hoću reći, fotografije koje ne biste voljeli vidjeti objavljene u novinama«, brzo nastavi Little, prije nego što ga ova uobražena filmska zvijezda uspije još više zbuniti. »Koje isto tako ne biste željeli da ih vidi vaša supruga ili majka, ili kćer, ili unuka.«

Unuka! Ross se raspali. Što taj svrabljivi kuronja misli, koliko je njemu godina?

»Moja je majka preminula. Kćeri nemam. A *sasvim* sigurno nemam unuke — prema tome, zašto lijepo ne uzmete to što imate u toj omotnici i ne zagurate to sebi u guzicu?« dostojanstveno mu odgovori Ross i zatim se brzim korakom uputi do svojih kola, koja je ostavio na mjestu na kojem je bilo zabranjeno parkiranje.

Little je požurio za njim. »Što mislite, kako ćete izgledati — u krevetu, s Karen Lancaster — na naslovnoj stranici *National Enquirer*?« doviknuo je za njim, nervozno žmirkajući.

Rossov se korak za trenutak uspori, ali on odmah potom pomisli: *Ma daj, što se ja brinem? Kako bi se moglo dogoditi da netko ima fotografije mene i Karen?*

Little S. Schortz počne kopati po svojoj omotnici i izvuče jednu crno-bijelu, trideset sa dvadeset pet, glanc fotografiju Karen i Rossa u krevetu.

Little S. Schortz nije govorio u prazno, doista je imao robu.

»Koliko?« upita Ross umorno.

Karen je samouvjerenost ušla u *Polo Lounge*, mahnula Ninu, koji je bio *maitre d'*, i uputila se do stola koji je bio trajno rezerviran za Georgea Lancastera, kad god bi došao u grad. Na njezino razočaranje, George još nije bio došao i tako je sjela sama, naručila *Bloody Mary*, izvukla zatim iz torbice elegantnu *Faberge* pudrijeru i počela se diviti klasičnim crtama svog lica. Na sreću, naslijedila je od oca izgled i duh — što joj je bilo drago, jer je, po njezinu mišljenju, njezina majka bila slaba ženica, odveć slaba da bi mogla izaći na kraj s kćerkom kao što je Karen *ili* s mužem kao što je George, što je vjerojatno i bio glavni razlog zbog kojeg je on tijekom svih godina njihova braka stalno tražio društvo drugih žena. Kad joj je

majka umrla, Karen je počela provoditi mnogo vremena s Georgeom. Tijekom šest zanosnih mjeseci, njih dvoje su bili nerazdvojni. A onda je u kadar ušla jedna ledeno-plava starleta i sve je pokvarila. Kao prava budala, George se oženio s tom djevojkom. Brak je potrajao samo nekoliko mjeseci i stajao ga je čitavo bogatstvo. U međuvremenu, Karen se udala za prvog raspoloživog muškarca — trgovca nekretninama, od koga je upravo bila kupila kuću. Njezin se brak raspao dva dana nakon George-ovog. No, umjesto da se vrati njoj, kako se Karen nadala, George je s nekim prijateljima otišao u Palm Beach, tamo je sreo Pamelu London i čim je njegov razvod postao punovažnim, ponovno se oženio. Njihovo je vjenčanje bilo društveni događaj godine. Karen se napila i ispod stola je pušila svom pratiocu. Dva mjeseca kasnije udala za jednog mladog skladatelja, koji je šmrkao tolike količine kokaina da mu je nos otišao k vragu. Kad je shvatila da je Georgeu sasvim svejedno za *koga* je ona udana, razvela se i otada je živjela sama u Beverly Hillsu. Sama, ali s gomilom novaca, s velikim stanom, s prekrasnom kućom na plaži, tri automobila, četiri bunde i svime što je njezino srdašce moglo poželjeti.

George Lancaster bučno uđe u restoran. Ljudi su se uspravljali dok je prolazio pokraj njihovih stolova, razgovori su se prekidali, ulizice su skakali na noge i klanjali mu se.

Karen ustane kad je on krenuo prema njihovom stolu. Požalila je što više nije mala djevojčica i što mu se ne može baciti u naručje. Zadovoljila se kratkim zagrljajem.

»Onda, kako je moja mala curica?« glasno je povikao George.

»Ti ta... ovaj ... George, divno izgledaš. Časna riječ, *sjajno*.«

»Ma pusti... starim.«

»Daj, molim te. Ti? Nikada.«

On se dječaćki nasmiješi. »Ja i Reagan, mala moja. Nas dva stara konja sasvim se dobro držimo.«

»Bolje pripazi da te *on* ne čuje.«

»Tko, Ronnie? Ne bi on to meni zamjerio.«

»Ja tebe jako volim tatice«, reče Karen, pretvorivši se odjednom u onu malu djevojčicu koja je još uvijek željela biti.

»Izbaci to 'tatice', molim te. Znaš da to ne podnosim.«

Karen brzo proguta dobar gutljaj svoje *Bloody Mary* i zatim vedrim glasom upita; »Kako je Pamela?«

»Za jednu staru babu — nije loše.« Glasno se nasmijao. »Jesi li čula onaj vic o Eskimu i o kockama leda?«

Petnaest minuta joj je pričao viceve, prekidajući se samo da se našali s osobljem restorana i gostima, koji su u ujednačenom nizu pristupali njihovom stolu.

Karen je u međuvremenu prožvakala izvanredno ukusnu salatu *Neil McCarthy*, iskapila još dvije *Bloody Mary*, čudila se s vremena na vrijeme zašto je do vrage Elaine Conti nazvala *nju* pokušavajući naći Rossa i strpljivo je saslušala čitav Georgeov repertoar seksističkih viceva. George nije volio žene. To je čak i Karen morala priznati.

Konačno joj je objavio vijest o prihvaćenoj ulozi u *Ljudima s ulice*.

Karen je čula neka govorkanja — ali ih je odbacivala kao prazne priče. Na kraju krajeva, koliko joj je puta George rekao kako nema toga, što bi ga navelo da ponovno zaigra na filmu? Neočekivana je vijest izazvala u njoj pomiješane reakcije. Bilo je divno što će George opet dulje vrijeme boraviti u Los Angelesu. Ali, što će sad Ross? *On* je želio tu ulogu. Još gore, on je *trebao* tu ulogu.

»Oh, sranje«, promrmljala je ispod glasa.

»Molim?« glasno je upitao George svojim dubokim, gromkim glasom.

»Ništa, ta... George. Samo se pitam jesi li siguran da je to prava uloga za tebe.«

»Što znači prava uloga? Ne prilagođavam se *ja* ulozi, uloga se prilagođava *meni*. U *tome* je tajna statusa zvijezde u ovom gradu, nemoj to nikad zaboraviti.«

GIGA

U kasno popodne Angel je već bila potpuno iscrpljena. Jedino je još željela otići kući i srušiti se u krevet. Salon je čitavog dana sličio na pravu ludnicu i svi su već bili na rubu živaca. Telefon na njezinom pultu zazvoni, već valjda stoti put od jutros. Ona umorno podigne slušalicu. »Koko. Izvolite?«

»Angel, draga?« čula je uzbuđeni glas gospođe Liderman.

»Da.«

»Tako mi je drago da sam te još ulovila. *Nikad* nećeš pogoditi. Frowie se vratio kući i to *jedino* mogu zahvaliti tebi. Tebi i tvojim pozitivnim vibracijama.«

»Ja sam samo rekla ...«

»Nije uopće važno *što* si rekla«, prekine je gospođa Liderman. »Ti si emitirala pozitivne mislene valove i to je bilo dovoljno da moju bebicu potakne da se vrati kući. *Tako* sam ti zahvalna.«

»O *čemu* se radi?« psikao je Koko.

Angel poklopi rukom slušalicu i prošapće: »Psić gospođe L. se vratio kući a ona izgleda misli da sam ja za to zaslužna.«

»Odlično. Možda će ti dati petsto dolara.«

Kao na šlagvort, gospođa Liderman je u tom času rekla: »Moram te za to nagraditi.«

A Angel reče »Ne budite smiješni.«

A gospođa Liderman reče: »Šaljem po tebe kola. Vodim te večeras na jednu zabavu. Uživat ćeš. To je velika zabava, priređena u počast moje drage prijateljice Pamele London.«

Koko, koji je sad prisluškiavao, oduševljeno zakima glavom, dok je Angel odgovarala: »To je vrlo ljubazno od vas, gospođu Liderman, ali mislim da neću moći ići.«

Koko joj istragne slušalicu iz ruke. »Gospođu Liderman«, gugutao je u mikrofon, »Angel se *jako* veseli vašem pozivu. Može li vaš vozač doći po nju pred njezin stan? Dat ću vam adresu.«

Angel je bespomoćno tresla glavom na ovo Kokovo upli-tanje u njezin život, a kad je spustio slušalicu, odlučno mu je rekla: »Ja ne idem. *Ne dolazi u obzir* da idem na tu zabavu.«

»Srce drago!« uskliknuo je Koko. »Imaj povjerenja u mene. *Moraš* ići, o tome uopće nema govora. Jednostavno moraš naučiti da u životu ne činimo uvijek ono što želimo činiti. Katkad nas sudbina gurne u drugi smjer, a sudbina je naredila da ti večeras *ideš* na bal.«

»Kakav bal.«

»Zar ti nikad nisi čula za Pepeljugu? Gospode Bože! Zar te baš *svemu* moram učiti?«

Već je bilo četiri sata popodne. Elaine je bila mirna. Misli su joj bile jasne i precizne. Ni nakon četrnaest telefonskih poziva nije uspjela pronaći Rossa i sve je očiglednije postajalo da će biti uhićena.

Zamišljeno je zurila u prostor.

Naslovi u novinama.

ŽENA FILMSKE ZVIJEZDE UHVAĆENA U KRAĐI.

MACA IZ BEVERLY HILLSA VRAĆA SE U BRONX.

GEORGE LANCASTER KAŽE, »KOJA ELAINE?«

No da, svi će se grohotom smijati na njezin račun. Bit će primorana da pobjegne iz grada.

Sramota, poniženje, *neugodnost*.

Gdje je Ross Conti?

Gdje je taj lažljivi, nevjerni, najveći usrani gad na svijetu?

Istraživanje Leona Rosemonta o obitelji Dekea Andrewsa dalo je vrlo malo novih podataka. Nije, izgleda, bilo živih srodnika, a od dva svjedoka na vjenčanju, jednome se zameo svaki trag, a drugi je bio mrtav. Jedini način da nešto više sazna o njima bio je — tako mu se činilo — da ode u Barstow i tamo pokuša nešto iskopati. Millie je ionako *rekla* da za godišnji odmor želi ići u Kaliforniju. Nije, doduše, bio siguran da je ona pritom mislila na Barstow; međutim, on uvijek može skočiti na jedan dan u Barstow i obaviti posao, dok ona bude zabavljena s nečim drugim.

Ponesen impulsom, on izađe i kupi dvije avionske karte za Kaliforniju, te ih svečano preda Millie.

»Uzet ćemo mjesec dana«, reče. »Skupilo mi se upravo toliko slobodnih dana, a osim toga, kad smo se već odlučili na takvo putovanje, mislio sam, onda to treba učiniti kako valja.

Unajmit ćemo automobil i jednostavno ćemo se odvesti kud god nas bude volja.«

»San Francisco?« upita ona blistavih očiju.

On kimne.

»Napa Valley? Arizona? *Hollywood?*«

On ponovno kimne.

Ona mu se baci oko vrata i čvrsto ga zagrli. »Zlato moje«, mazno mu je rekla, »ti si *momak i pol.*«

Tjedan dana prije polaska dao joj je četiri stotine dolara i rekao neka ode i kupi nešto odjeće za ljetovanje. Ona je sva sretna požurila do trgovinskog centra kao da joj je dao najmanje četiri tisuće.

Dok je ona bila u kupovini, on iskoristi priliku i sakrije dosje Andrews na dno kovčega. Mada to nije bilo baš sasvim u skladu s propisima, fotokopirao je sve službene dokumente, uključujući fotografije.

Sve u svemu, onog jutra u Friendship Streetu, policijski je fotograf snimio petnaest fotografija.

Petnaest fotografija ... ubojstva.

Otprilike u četiri sata i petnaest minuta Ross Conti je srdito ušao u svoju kuću. Posvuda je vladao kaos. Posvud su se motali nekakvi nepoznati ljudi.

»Što je ovo?« izderao se na Linu, koja je stajala kod kuhinjskih vrata i plakala.

»Sefior Conti«, jecala je Lina. »To nemoguće. Ja ne izdržim. Ja odem.«

Objesila mu se o ruku. On ju strese i ljutito upita: »Gdje je gospođa Conti?«

Neki mladac divlje frizure, u uskim trapericama i jakni Paklenih anđela s tisuću zakovica, umiješa se u njihov razgovor. »Hej-hej čovječe, jesi li ti ovdje glavni? Meni treba jača struja — pregorjet će mi pojačala, ako mi ne daš malo više đusa.«

Neka žena srednjih godina, u hlačama i tunici iz cvjeta-stog materijala, progura se ispred onog mladca. »Gospodine Conti. *Molim vas*. Vaša žena me je uvjerala kako ima dvadeset istih vaza, a meni su te vaze neophodno potrebne, ako želite da cvjetni aranžmani budu na vrijeme gotovi.«

Jedan uljudni Talijan s violinom u ruci uvrijeđeno je pitao: »Da li je naša soba spremna? Trio Zancussi *uvijek* ima svoju sobu.«

»Kriste!« uzvikne Ross. »Lina, *gdje* je moja žena?«

Lina obriše suze krajičkom pregače. »Ona ne došla natrag. Ona sve ostavila meni. Ja odem.« I s tim riječima, ona odmaršira u kuhinju, gdje su se njezine dvije prijateljice uplašeno stisnule uz stražnji izlaz.

Ross krene za njom, onaj kosmati mladac krene za njim, dok su žena u cvjetastom kompletu i uvrijeđeni Talijan tvorili začelje kolone.

Kuhinju su već bili zaposjeli dva pedera, koji su čistili povrće kraj slivnika, dva barmena, koji su iz kartonskih kutija vadili boce raznovrsnih pića, još jedan Talijan tužnih očiju — ovaj je u rukama imao harmoniku — i jedna plavokosa djevojčica u šorcu i majici, podrezanoj do ispod grudiju, sa Sony slušalicama čvrsto priljubljenim uz uši.

Ross je slijedio Linu do stražnjih vrata, gorko razmišljajući nije li ga Little S. Schortz ipak prešao i već pokazao one fotografije njegovoj ženi. Što bi drugo moglo objasniti njezinu odsutnost iz kuće na dan velike zabave?

»Da li je gospođa Conti telefonirala? Ostavila neku poruku? Bilo što?« očajnički je ispitivao.

»Ona telefonirala pet puta«, rekla je Lina mrzovoljno. »Ali se ne vratila doma.«

»Hej-hej, čovječe. Što je s mojom strujom?« pjevuckao je kosmati mladac.

»I s mojim vazama?« oštro je zakričala žena u cvjetastom kompletu.

»A soba za Trio Zancussi?« uzdahnuo je melankolični Talijan, ne dopuštajući da ga izbace iz zborna.

»Nosite se u kurac!« zauriao je Ross, izgubivši kontrolu.

»Hej-hej, čovječe, smiri živce«, umirivao ga je mladac, podižući ruku.

»*Dakle*, tako nešto!« otpuhnula je žena.

»*Mamma mia! Americani!*« tužno je zatresao glavom Talijan.

U tom času zazvonio je telefon. Ross digne slušalicu. »Da?« proderao se, a zatim je slušao, bez riječi i s izrazom gađenja na licu. Nekoliko trenutaka kasnije s treskom je spustio slušalicu i ne pogledavši nikoga iz šarolikog skupa uvrijeđenih, srdito je izašao iz kuće.

Oliver Easterne je češljao svoju rijetku kosu boje pijeska prvo na jednu, zatim na drugu stranu, ali ništa nije moglo sakriti činjenicu da je neopozivo počeo ćelaviti. Netom se bio istuširao, ali mu je napor oko organiziranja kose na glavi, izazvao mrlje od znoja ispod pazuha.

Telefon je počeo zvoniti, ali se on ovog puta nije kao obično požurio podignuti slušalicu. Neka se javi netko od posluge. Mogu barem *nešto* učiniti za onih tisuću dolara, koliko im izbroji svakog tjedna.

GIGA

Da li da se još jednom istušira?

To bi mu moglo raskuštrati kosu.

Mogao bi staviti mrežicu.

Oštar grč u želucu natjerao ga je da se trgne od bola. Krvare mu čirevi — kao da prorijeđena kosa nije dovoljna nevolja. A povrh svega ostalog — muče ga i hemoroidi. Ako ništa drugo, oni — barem zasad — ne krvare. Ali bi uskoro mogli prokrvariti, ako bude imao još kakvih uzrujavanja oko *Ljudi s ulice*.

Neil Gray je odvratni gnjavator — ali koji redatelj to nije?

Montana Gray je odvratni gnjavator — ali koji scenarist to nije?

George Lancaster je odvratni gnjavator — ali koji glumac to nije?

Oliver je mrzio kreativce. Oliver je trebao kreativce. Jer on je jedino umio zaključiti posao.

Kao producent, Oliver je već za života postao legenda. Ne toliko kao veliki producent, nego kao senzacionalno vješt trgovac. Oh, kakve je on poslove sklapao! Kako je znao izigrati ljude! Kakva je sve sranja isporučivao za prikazivanje na srebrnastom ekranu!

Sranja ga nisu brinula, on osobno nikad nije pretrpio štetu. Još prije nego što bi film ušao u proizvodnju, on bi već spremio u džep onoliko, koliko je smatrao da mu po pravu pripada.

Budžet svakog filma za koji je on bio producent, uvijek je sadržavao taj mali izvanredni dio — ili veliki izvanredni dio, ovisno o tome, koje su budale ulagale novac. A ako prvi budžet ne bi bio dostatan, tj, dvostruki budžet nije nešto nezakonito, to jest, ako te ne uhvate, onda nije.

A Oliver Easterne je znao sve trikove, koje je trebalo znati.

On oprezno ponjuši pazuhu i zaključi da će definitivno biti potrebno još jedno tuširanje.

Mrežicu na kosu i svlači ogrtač za kupanje.

Večeras, na zabavi kod Contijevih, svima će im ljubiti guzice. Ići će iz sobe u sobu i lizati sve u šesnaest. Montana, Neil, George — svi će oni osjetiti toplinu njegove neiskrenosti. I što je najbolje, on će uživati u tome, jer dobro zna da će na kraju on, a ne oni, pobrati vrhnje. Kad jednom bude završen, film će biti njegov i onda će im svima moći reći neka se jebu.

Potpuna umjetnička kontrola za Neila i Montanu, malo sutra — razmišljao je. Mogu fučkati za njom. Zna on trikove, kakvih se ni Houdini nikad nije sjetio!

Samo kad bi mogao pronaći onu djevojku s plaže, učiniti je zvijezdom, vezati je osobnim ugovorom.

Ugledao je jednu mrlju na zrcalom opločenom zidu. Odmah je to mjesto počeo marljivo trljati papirnatom maramicom. Želudac mu se opet bolno zgrčio. Pozicija filmskog magnata ima — na žalost — i svojih nezgodnih strana.

Nalazili su se u Angelinom čistom i urednom malom stančiću.

»Nemam što obući«, tvrdoglavo je izjavila Angel.

»Trebalo ti nešto jednostavno«, glasno je razmišljao Koko, dok je kopao po njezinom ormaru.

»Jednostavno, ali ukusno. Svaka će se kučka u gradu nakinđuriti kao Zsa Zsa za Božić. Hoću da se ti među njima ističeš kao usamljena ruža na proslavi *bar mitzvaha*.«*

»Što je to *bar mitzva*?«

On je zaprepasteno pogleda. »Ti ponekad stvarno pretjeruješ.« A onda s vješalice svuče crnu, nabranu suknju, prisloni je uz nju i reče: »Hmmm, meni sviđa. Što bismo mogli naći da ide uz to?«

Ona zatrese glavom. »Koko ... molim te ... ja uopće ne *poznajem* gospođu Liderman.«

»Srce drago, valjda ne očekuješ da ćeš s njom provesti čitavu večer. Svaki kuronja Hollywooda, čim te ugleda...«

---

* *Bar mitzva* — ceremonija u toku koje židovski dječak, kad navrší trinaest godina stiće status i preuzima dužnost odraslog muškarca — op. prev.

GIGA

Angel nije bila tašta, ali je bila svjesna toga kako djeluje na muškarce. »To je baš ono«, zakukala je, »svi će mi se uvaljivati i prodavati mi otrcane fraze. Koko, ja sam *udana* žena, ja ...«

Sad je na njega bio red da je prekine. »Angel, draga, ja nikad ne zabadam nos u tuđe stvari. Ali, ja znam da je, bez obzira da li si udana ili nisi, taj tvoj muž učinio nešto, što je tebe silno povrijedilo. Ti se sad želiš zatvoriti u četiri zida i patiti. Ali vidiš, to nikad nikome nije pomoglo. Ja ne kažem da ti sad moraš skakati u krevet sa svakim možda-budućim Warrenom Beattyjem, koji ti pristupi. Ja samo kažem da trebaš izaći među ljude i uživati u divljenju muškaraca. Vidjet ćeš, mnogo ćeš se bolje osjećati.«

Angel se čudila, odakle on toliko zna o njoj. U samo nekoliko riječi, točno je opisao njezinu situaciju. I vjerojatno ima pravo. *Stvarno* bi joj moglo pomoći da izađe malo među ljude. Naposljetku, nije baš svaki dan dobivala pozive na velike holivudske zabave.

»Ići ću«, tiho je rekla.

On je bio zaokupljen razgledavanjem njezinih bluza.. »Molim?« odsutno je upitao.

»Rekla sam da idem«, ponovila je čvrsto.

Njegovo usko lice obasja zadovoljan osmijeh. »Naravno da ideš, srce. O tome uopće nikad nije bilo dvojbe.«

Buddy je bio sam u stanu, dok se spremao za zabavu. Bila je to prilična gnjavaža — to što mora pratiti Frances Cavendish. S druge strane, opet, pojaviti se uopće na jednoj takvoj zabavi, svakako je predstavljalo nesumnjivi plus.

Nije znao što bi obukao. Primjedba Frances Cavendish u vezi s njegovom odjećom, silno ga je ozlovoljila. Uostalom, što ona zna? Ona vjerojatno nikad nije ni čula za Armanija. Nositi Armanijeve stvari bilo je krajnje šik — to zna svaka budala.

Pitao se da li će tamo biti i Montana Gray i ako bude, kako da se drži. »Hej — ovaj — čuj, ako ništa ne čujem do ponedjeljka, morat ću potpisati ugovor za jedan film kod Universala.« Njemu je to sasvim dobro zvučalo.

Oštar zvuk zujala na vratima prekine mu slijed misli.

Pred vratima je stajala Shelly. »Gdje si ti?« napala ga je. »Mislila sam da ćeš nakon razgovora s Frances Cavendish odmah doći natrag.« Ušla je u stan, ne čekajući na njegov poziv i bacila se na krevet.

Vidio je da je drogirana. Zašto se uopće spetljao s njom? Nije se želio vratiti onakvom načinu života kakvim je živio prije odlaska na Havaje, prije Angel.

»Dobio sam posao«, tiho je rekao. »Moći ću ti vratiti novac koji sam ti dužan.«

»Kada?«

»Uskoro.«

»Jebi uskoro. Hoću sad. Zašto ne izađeš na ulicu i ne prodaš nekoliko starih trikova? Ti se *mene* ne sjećaš, Buddy, ali ja *tebe* znam još otkad si bio jedan iz Šminkerove ergele. Čak smo jedanput zajedno radili. Reci, kakav je to osjećaj živjeti od jebanja starih dama?«

Buddy osjeti mučninu u želucu.

Kurva napušena.

Kurva napušena, koja govori istinu.

Isuse. Kad će njemu konačno sinuti sunce?

Kad će konačno nešto u njegovom životu krenuti kako valja?

Kad se Montana vratila kući s plaže, već je bilo kasno poslijepodne. Osjećala se vesela i uzbuđena, kao kakva klinka koja je markirala školu. Nije navraćala u ured — odvezla se ravno kući, oprala svoju dugu, crnu kosu i sprala s tijela pijesak i sol. Zatim je, ogrnuta u bijeli ogrtač za kupanje, nazvala Ingu da vidi je li što propustila.

»Ništa naročito«, rekla joj je njezina sekretarica. »Gospodin Gray je nazvao oko tri sata i

GIGA

rekao da vam kažem kako je nešto nepredviđeno iskrсло, tako da ćete se vidjeti tek večeras, na zabavi.«

»A gdje je on sada?«

»Nije rekao.«

Neil se sad više nije trudio čak ni da dođe kući. Najradije ne bi otišla na tu zabavu. Ali je onda pomislila kako će George Lancaster misliti da se njega uplašila, a osim toga, ako misli naglasiti svoju prisutnost u ovom projektu, onda mora tako nastupati od početka. Nije željela da George pomisli kako s njezinim scenarijem može raditi što ga volja. Namjeravala je svaki dan sjediti na snimanju. Gospodin Lancaster će se naprosto morati pomiriti s činjenicom da ima i takvih žena, koje ne padaju u nesvijest kad ga vide.

Stavila je na stereo uređaj vrpcu Ala Greena i odlučila da večeras mora izazvati snažan i zamjetljiv dojam. Takav, da ga George Macho Lancaster neće moći tako brzo zaboraviti.

U Bungalovu br. 9, hotela *Beverly Hills*, Pamela London je ležala na složivom stolu za masažu i uživala u čvrstim muškim prstima koji su gnječili njezino meso.

»Čula sam da ste dobri«, lijeno je rekla. »Ali, vi ste *vrlo* dobri.«

»Eh ... hvala, gospođo Lancaster«, otegnuto je odgovorio Ron Gordino. »Ja u hotele obično šaljem nekoga od mojih dječaka, ali kad mi je Karen rekla da je to ... e... za vas, odlučio sam osobno doći.«

»Nikad ne šalji dječaka da obavi muški posao!« reče mu Pamela ulizivački.

»To se ne bih... ovaj ... ni u snu usudio, gospođo Lancaster.«

»Nemoj me tako zvati. Miz London će biti sasvim u redu.«

A kako bi bilo 'Pamela'? razmišljao je Ron Gordino. *Sasvim sigurno mi ne pada na pamet da te večeras na zabavi zovem gospođo Lancaster ili Miz London.* Elaine je ispunila obećanje i poslala mu pozivnicu.

Pamela zastenje kad su se njegovi prsti zaboli u »rezervnu gumu« oko njezinog struka. Za jednu tako staru žensku, nije ni izgledala tako loše; mora imati najmanje pedeset i pet godina. No, kad je netko treća najbogatija žena Amerike, onda si može priuštiti da dobro izgleda. Pitao se što bi se dogodilo kad bi joj dao svoju »specijalku«. Da li bi i ona, baš kao i sve ostale matrone iz Beverly Hillsa, pala na njegovu specijalku? Kod većine je to išlo tako lako. Položiš ih na stol, poskidaš im nakit i odjeću — skineš sve etikete. Mali pritisak ovdje, mali pritisak tamo i — njegove su.

Baš kad se promišljao da li da krene ili ne, u sobu bučno ušeta George Lancaster.

Ignorirao je Rona, zvučno pljesnuo Pamelu po napola goljoj stražnjici i rekao: »Pa, kako je, šišmišu?«

Ona se promuklo nasmijala. »Nije ni tako loše, žabac.«

»Lickaš se za zabavu, ha?«

»Pa, pretpostavljam da ćemo morati otići tamo. Ja te ljude uopće ne poznajem.«

»Pa što onda? Glavno da oni plaćaju račune. Ako nam se kod njih ne sviđa, možemo uvijek pokupiti škvadru i otići kod *Chasena*.«

»Dobra ideja.«

»Hej, ti«, reče George, pokazujući napokon da je ipak primijetio Rona Gordina. »Kad završiš s ovom junicom, možeš malo premijesiti i mene.«

Gina Germaine je bila namirisana, napudrana i očešljana do savršenstva. Ali još nije bila obučena za zabavu. Na sebi je imala proziran ogrtač, a ispod njega crno rublje — jako izrezan grudnjak, bikini gaćice i prozirne crne čarape, zakopčane za čipkasti crni pojas.

Gina je imala tri sluškinje, ali kad je zazvonilo zvono na vratima, ona je otišla otvoriti, jer je posluži večeras dala slobodno i u kući nije bilo nikoga.

»Zdravo, Neil«, nježno je promrmljala. »Jako si elegantan.«

GIGA

Neil se presvukao u uredu i na sebi je imao smoking boje šljive, crnu svilenu majicu s visokim ovratnikom i crne hlače. Bio je spreman da ode ravno na zabavu.

»Hvala«, odgovorio joj je zlovoljno, nastojeći ne obraćati pažnju na činjenicu da je ona napola gola. »Imaš vrpču?«

»Naravno da imam«, rekla je ona, s izrazom uvrijeđenog nevinašca. »Dogovor je dogovor, zar nije tako?«

Ona se okrene i povede ga u ružičastu dnevnu sobu prepunu suvišnih tričarija.

»Ne mogu ostati, Gina. Ne bih htio zakasniti. Samo mi daj vrpču.«

»Zar nećeš popiti ni jedno piće?« Ona mu pruži čašu od olovnog kristala s već pripremljenim bourbonom i kockama leda. »Ovako voliš, zar ne?«

On automatski prihvati piće, zaboravljajući da je od pet popodne popio već tri — ili možda četiri ovakva whiskeyja.

»Tako sam uzbuđena zbog toga što smo potpisali ugovor«, umiljavala se Gina. »Što misliš, kad bismo to mogli — ovaj — dopustiti da se sazna za to?«

On se namršti. »Još ne. Nikako. Nitko ne smije za to znati. To ti je jasno, nadam se?«

»Sva se uzbudim kad mi počneš zapovijedati«, prela je Gina poput mačke.

»Od sada, draga moja, mi smo samo glumac i redatelj.«

»Glumica«, ispravi ga ona.

»Glumica«, dopusti on. »Gdje je vrpča?«

»Dođi.« Ona ga uzme za ruku, obavijajući ga u oblake svog parfema *Tatiana*. Nadao se da se slatkasti miris neće uvući u njegovu odjeću.

»Ovo je moja soba za igre«, objavila je, uvodeći ga u prostranu sobu u kojoj je svaki centimetar zida bio pokriven njezinim uokvirenim fotosima s naslovnih stranica časopisa. U sobi je bilo svega i svačega — od flipera do najnovijih uređaja za video-igre. »Obožavam se igrati«, dodala je, pomalo nepotrebno.

»Vrpču, Gina.«

»Stiže.« Ona pritisne jedan prekidač i prije nego što se on dospio pobuniti, na golemom video ekranu ugleda samog sebe u živim bojama. Gole guzice i u zanosu fukanja druge najpopularnije plavuše u Americi. »Mislila sam da bi možda volio to *pogledati*«, objašnjavala je Gina slatkim glasom. »Na kraju krajeva, ne možeš to odnijeti kući i gledati zajedno s Montanom, zar ne?«

Naravno da ne može. On otpij'e gutljaj bourbona, sjedne i počne profesionalnim okom pratiti igru na ekranu. Loš kut snimanja, ne vidi se nju — oh, Bože, oh da, vidi se, malo se pomaknula i sad su ekran ispunile dvije fantastične, čvrste kugle mesa.

Osjetio je erekciju i u sebi prokleo neizbježnu reakciju.

Gina je na ekranu dahtala i propinjala se, dok je on, sav zaslinjen, pumpao iznad nje.

Ispred ekrana, Gina je zbacila ogrtač, iskoračila iz gaćica i objašila mu koljena.

Još samo jedanput.

Posljednji put.

Nije ni slutio koliko je u pravu.

* * *

Sadie La Salle je otišla iz svog ureda dva sata ranije nego obično. Vozač, Japanac, otvorio je vrata njezinog crnog Rolls-Roycea i ona se zahvalno zavalila u luksuzno kožno sjedalo, pojačavajući klimatizaciju do maksimuma.

»Idemo doma, gospođo?« upita je vozač.

»Da, molim.«

Dom je bio u ekskluzivnim brdima Beverlyja. Dom je imao dug, vijugavi prilazni put. Dom je

bio golema vila, koja se u svemu mogla mjeriti s kućama zvijezda koje je Sadie zastupala. Dom nikada nije bio pravi dom bez Rossa Contija.

Prokletstvo! Prokletstvo! Prokletstvo! Prošlo je dvadeset i šest godina otkako više nisu zajedno, a ona još uvijek misli na njega.

Slijepo je zurila kroz zatamnjena stakla dok je Rolls veličanstveno klizio niz Rodeo Drive. Večeras ide k njemu, u njegovu kuću. *Gad.* Večeras će vidjeti gdje on živi. Uljudno će čavrljati s njegovom ženom. *Oh, kako te mrzim, Ross Conti!* Čak će i s njim razgovarati. Dvadeset i šest godina. Ona je sad posve druga osoba. Važna, poštovana, govorili su joj da je se neki čak i boje. Oblačila se u modele poznatih modnih kreatora, kosu joj je češljao Jose Eber, svakog je tjedna po jedan čitav dan provodila u salonu Elizabeth Arden. Nosila je Cartierov nakit.

Oh, naravno, vidjela ga je tijekom svih tih godina. Hollywood. Tako mala zajednica. Nije se moglo izbjeći da ne budu pozvani na iste zabave i društvene prigode. Jednom joj je čak predložio da ga ponovno zastupa. *Kučkin sin, što on misli, tko je on?* Što on zamišlja, da se može ponovno ušetati u njezin život kao klijent i da će ona jednostavno zaboraviti prošlost? Hladno ga je odbila i otada ga više nije vidjela.

Lijepi su dani zauvijek ostali sačuvani u njezinu sjećanju. Sjećala se svake, najsitnije pojedinosti.

Prvi put je ugledala Rossa u Schwabovoj kafeteriji. Ohhh, prekrasno, pomislila je, a kad se on lijeno došetao do nje poput kakva suncem opaljena boga i izmamio joj kavu, nije naprosto mogla vjerovati vlastitoj sreći.

Njihova prva ljubavna noć. Njegove ruke na njezinim grudima. Njegov tvrdi penis duboko u njoj. Njegov jezik među njezinim nogama.

Put u New York — da ga pokaže u televizijskom programu Johnnija Carsona. I oduševljenje nakon uspjeha njezine reklamne kampanje. Vožnja u otvorenoj kočiji kroz Central Park.

Osjećaj sreće dok su se zajedno divili ploči s njegovom fotografijom na Times Squareu. I dok su jeli hot-dog na Osmoj aveniji.

I seks, seks, seks. Pod tušem. U njegovoj garderobi u zgradi NBC-a. Na stražnjem sjedištu taksija. Uza zid hotelskog dizala. Ross je bio nezasitan, a ona je zbog toga bila sretna.

I sad, nakon dvadeset i šest godina, još uvijek je osjećala njegove ruke na svojim dojčkama.

»Ja obožavam cice«, običavao je reći. »A ti, maco, imaš najbolji par cica na svijetu.«

Dok nije naišao jedan bolji par. Par cica, koji je pratilo mnogo ljepše tijelo i mnogo ljepše lice od njezinog. I on je jednostavno otišao iz njezinog života, bezbrižan kao ptica i bez i jedne riječi zahvale.

Bol je još uvijek bila prisutna u njoj. Osjećaj gubitka. Ponižavajući bijes.

Zurila je kroz prozor, ne videći ništa, dok su velika kola tiho klizila preko Sunseta.

Nakon Rossa, samo je jedan muškarac nakratko ušao u njezin život, ali to je bilo posve nevažno. Sadie nije bila bez muškaraca zato što nije imala prilike. Ona je, na svoj način, bila i te kako velika zvijezda i mnogi su se muškarci pokušali uvući u njezin krevet. Nije bila lijepa, čak ni prosječno privlačna, ali kad se počela uspinjati prema vrhuncu uspjeha — oh, ljudi! kako su samo nagnuli!

Ponekad, vrlo rijetko, otišla bi u krevet s nekom ženom. Seks sa ženom nije predstavljao opasnost, nego naprosto zabavu. I ona je pritom imala apsolutnu kontrolu. To joj se sviđalo. Posao je postao njezina prava strast. I gotovo da joj je dostajao. Uspjeh može pružati duboka zadovoljstva.

Ali, sad je već prošlo dovoljno vremena — previše, u stvari. Željela je zadovoljštinu za ovih dvadeset i šest godina. I večeras će je dobiti.

GIGA

Bilo je otprilike četiri sata i pedeset i pet minuta kad je Ross napokon stigao u robnu kuću da pokupi svoju ženu.

Otprilike u pet i deset, ponovno je izašao, u pratnji Elaine.

Obadvoje su šutke i stisnutih usnica ušli u Corniche. Bez riječi su izdržali vožnju do kuće.

Pred kućom je Elaine hladno rekla: »Sve je to bila zabuna, da znaš.« *Gade, ti misliš da sam ukrala tu narukvicu.*

Ross je kimnuo. »Svatko se može zabuniti«, pomirljivo je rekao. *Glupa kravo. Kradi, ako baš moraš — ali barem pazi da te ne uhvate.*

Ušli su u kuću. Kosmati je mladac izazvao kratki spoj. žena u cvjetastom kompletu dobila je histerični napad. Talijani tužnih očiju pokušavali su očijukati s prerano dozrelom plavokosom djevojčicom, koja je — ne primjećujući ništa oko sebe — plesala po dnevnoj sobi sa slušalicama čvrsto priljubljenim uz glavu. Dva pедера su pravili grimase, promatrajući sve to sa strane dok su pripravljali *guacamole* umak. Dva barmena su se njihali na kauču pušeći travu. Lina i njezine prijateljice stajale su uz kuhinjska vrata, spremne na bijeg. »Elaine«, rekao je Ross, »ja idem pod tuš. Ti si htjela ovu zabavu, srce. Sad je imaš.«

U Barstowu, Kalifornija, bilo je vruće. Zagušljiva vrućina, bez i najmanjeg daška vjetra, koji bi mogao donijeti olakšanje.

Deke je uzeo sobu u jeftinom motelu. Ležao je na tvrdom ležaju u maloj, prašnoj sobi i zurio u strop. Bučni ventilator monotono je zujao, dok su muhe zujale naokolo tražeći izlaz. U susjednoj sobi bučila je televizija, neznatno prigušujući srditu dreku neke žene.

Deke je bio svukao čizme, hlače i košulju. Na stolic pokraj kreveta odložio je novac, lovački nož, koji je uvijek nosio uza se i komadić papira, na kojem je bilo ispisano jedno ime i adresa. Onaj isti papir koji su mu gurnuli u ruku u Philadelphiji, dok su se njih troje smijali — tri svinje, koje su se smijale njemu, Održavatelju reda.

Samo što on tada još nije bio Održavatelj reda. Ne, prije onog prvog udarca, on je bio samo običan Deke Andrews — nitko i ništa. Njihov je smijeh bio znak. Da, to je bio signal da počne uništavati gamad. Bilo bi lijepo da je Joey mogla sudjelovati s njim u njegovom trijumfu.

Joey je na sebi imala crvenu mini suknjicu, bijele plastične čizme, jeftinu ružičastu bluzu i uobičajene, zastrašujuće količine razmazane šminke.

Deke je zurio u nju. Njemu je ona bila lijepa, ali dobro je znao što će misliti njegovi roditelji. Oni su stalno gledali televiziju i za njih su sve žene bile kurve. »Svaka od tih holivudskih starleta je obična prostitutka«, govorila je njegova majka. »One tako i napreduju, preko kreveta«, složio bi se njegov otac. Ipak, nikad nisu pokušali promijeniti kanal ili ugasiti TV prijemnik.

Deke nikad nije s njima gledao televiziju. Više je volio ostati sam u svojoj sobi, gdje je mogao ležati na krevetu i misliti na Joey i na to, na koji bi je način mogao dovesti u kuću, a da se roditelji ne pobune.

Trebalo je na toliko toga misliti. Želio se oženiti s njom, ali nije želio naljutiti majku. Čitavog se života trudio da joj pokaže kako je voli, ali što god bi učinio, njoj to nikada nije bilo dovoljno. »Jednoga dana ćeš otići i ostaviti tvoju jadnu majku, koja je pretrpjela toliko boli dok te je rađala«, često mu je govorila. »To će me ubiti, da znaš.«

On bi joj uvijek odgovarao da je neće ostaviti.

»Možda, možda nećeš«, rekla bi ona i lukavo dodala. »Ako ostaneš, jednog će dana sve ovo što imamo biti tvoje. Znam da to nije mnogo. Kuća, kola, a tvoj otac ima i nešto malo spremljeno na sigurnom...« Tu bi se uvijek prekidala, kao da je to »nešto malo« odveć uzbudljivo da bi o tom govorila.

Pitao se koliko toga ima. Njegov je otac marljivo radio čitavog svog života. Ni majka, ni on nisu pušili, ni pili. Njihov jedini luksuz bio je televizor u boji. Katkad bi ležao u krevetu i zamišljao da su njih dvoje poginuli u saobraćajnoj nesreći ili u požaru. Onda bi sve pripalo njemu. I ne bi više bilo nikoga da mu stalno prigovara — da ga tjera da se osjeća malim i neznatnim i krivim.

A onda je Joey ušla u njegov život. Mjesecima je to uspješno tajio pred roditeljima. No, s vremenom je ipak prikujno hrabrosti da spomene majci. Bolje rečeno, Joey ga je na to natjerala.

»Htio bih dovesti kući je... je... jednu djevojku«, promucio je jednog dana.

I sad je zurio u Joey, u njezinu šarenu, upadljivu odjeću i njezinu kuštravu narančastu kosu. I znao je da nju njegova majka nikad neće prihvatiti.

»Onda, veliki dečko, jesmo spremni?« upitala ga je Joey, nagnuvši glavu na jedno rame.

On kimne glavom.

GIGA

Ona mu veselo namigne. »Pa onda, krećemo u napad — je li tako?«

»Ti si obični prljavi, smrdljivi komad govna!« vriskala je žena u susjednoj sobi.

Čuo se zvuk udarca o meso i neko je dijete udarilo u plač.

Da li to njega zovu? Je li to poziv na dužnost?

Deke se naglo uspravi u krevetu, dograbi nož i opipa oštricu.

Međutim, prije nego što je dospio donijeti odluku, galama je prestala. Održavatelj reda se može mirno odmarati. Nisu ga trebali. Barem ne ovog časa, u svakom slučaju.

Kolona vozila vijugala je poput zmije uz kružni prilazni put ispred kuće Contijevih, gdje su ih pred ulazom u kuću čekali mladići i djevojke u bijelim majicama s natpisom *Supersport*, koji će se pobrinuti za ovu paradu Cadillaca, Lincolna, De Loreana, Rolls-Roycea, Porchea, Ferrarija, Bent-leyja, Mercedesa i Excalibura.

U dnu prilaznog puta stajala je skupina od šest ili sedam *paparazza*, s uperenim foto-aparatima, budno pazeći da im ne promakne neka prava slavna ličnost — njih nisu zanimali producenti, novčari, veliki menedžeri i društvena krema. Oni su htjeli ona prava, internacionalno popularna lica koja su prepoznatljiva od Kine do Kolumbije.

Njihovo je strpljenje nagradio prvo nasmiješeni Burt Reynolds, a odmah iza njega i Rod Stewart i njegova prekrasna žena Alana. *Paparazzi* su sretno škljocali.

Unutar kuće sve je bilo u savršenom redu. Elaine je — uz podršku dva Valiuma i nove *Galanove* haljine za tisuću sedamsto dolara — pozdravljala goste kao da je u životu baš ništa ne muči. Smješkala se, grlila, izmjenjivala poljupce i usklrike kako-divno-izgledaš sa svakim gostom ponaosob. Predstavljala je jedne drugima one koji se nisu poznavali, doživljala neupadljivo konobare — ukratko, bila je šarmantna, duhovita, graciozna, savršena domaćica. Tko bi mogao i sanjati da je još kratko vrijeme prije dolaska prvoga gosta, ta žena vrištala, mahitala i bila na rubu živčanog sloma?

Ross — ta nevjernička svinja — ravnodušno se izgubio u kupaonicu, ostavljajući je da sama pokuša unijeti red i organizaciju u totalni kaos. I ona je to uspjela. Etta iz Bronxa je zasukala rukave. A sad je Elaine iz Beverly Hillsa primala čestitke.

Nije bilo lako snaći se s tri buntovne sluškinje, dva drogirana barmena, jednom histeričnom aranžerkom, dva temperamentna člana Trija Zancussi, te s jednim afekti-ranim bivšim članom rock grupe, koji je pripremio izvrstan disko-šou i s njegovom šašavom malom prijateljicom. Elaine je upravo na vrijeme uspjela dovesti u red čitavu tu gužvu jer — počelo je stizati još ljudi. Dostavljači hrane. Ljudi iz osiguranja. Mladići i djevojke, koji će parkirati automobile gostiju. Treći član Trija Zancussi. Drugi član disko dueta — još jedan suludi tip.

Konačno, samo petnaest minuta prije službenog početka zabave, zaključala se u svoju garderobu i prisilila se da se na brzinu uredi. Voljela bi da je na raspolaganju imala više vremena — ali, upravo je nevjerojatno što se sve može napraviti u tako kratkom vremenu, kad se mora. Trijumfalno je izašla iz garderobe, spremna da pozdravi prvoga gosta, Sammyja Cahna, koji joj je obećao da će otpjevati jednu od svojih slavni parodija — ovoga puta će to biti parodija na Georgea Lancastera.

Sad je već prošlo dosta vremena od dolaska prvih uzvanika, a još uvijek nije bilo počasnih gostiju, ni Sadie La Salle. Međutim, Bibi i Adam Sutton su upravo ulazili u punom sjaju i u pratnji vječno prisutnog Wolfieja Schweic-kera. Bibi je prekrasno izgledala u crnoj haljini od *Adolfa* i Cartierovim smaragdima, od kojih je naprosto zastajao dah. Adam je izgledao lijepo i dostojanstveno, kao i uvijek. Elaine požuri prema njima da im zaželi dobrodošlicu.

Koko je bio pravi majstor u šminkanju, tako da je uspio potencirati čak i Angelinu ljepotu.

»Nisam znala da si tako vješt!« uzviknula je Angel, kad se pogledala u zrcalo.

»S tobom to nije teško, srce drago.«

Angel je divno izgledala. Počešljao joj je kosu prema gore i dalje od lica, puštajući da joj meko pada niz leđa. Istaknuo je njezin besprijekorni ten s malo zlatne boje tu i tamo. Stavio joj je malo zlata na jagodične kosti, na kapke i čak na usnice. Oči je naglasio tako da joj je na duge trepavice nanio smeđu maškaru, a dio između obrva i kapaka delikatno je osjenčao ružičastim i bročanim sjenilom. Efekt koji je postigao, bio je zapanjujući, ali vrlo suptilan. Angel je obukla crnu suknju, koju je on odabrao i uz nju, jednostavnu bijelu bluzu, krojenu tako da joj je ostavljala gola ramena, a Koko joj je još oko vrata svezao bijelu čipkanu traku,

GIGA

koju je također pronašao u ormaru.

»Hmmm ...« Povukao se jedan korak natrag da je osmotri. »Božanstveno!«

Oglasilo se zujalo. Vozač gospođe Liderman.

»Tako sam nervozna«, uzbuđeno je rekla Angel. »Jesi li siguran da je dobro što idem?«

On ju srdačno poljubi u oba obraza. »Lijepo se zabavi,, srce drago. Uživaj za nas *oboje*.«

»Lina, *hors d'oeuvres*«, prosiktala je Elaine kroz kuhinjska vrata. »Moraju malo brže iznositi pladnjeve. Pobrini se za to.«

Lina kimne. Ipak nije otišla, kao što se prijetila. Umje-so da odu, ona i njezine dvije prijateljice presvukle su se u čiste crne haljine, opasale su bijele, čipkaste pregačice i veselo su pomagale. Kad je gospođa Conti kod kuće, sve se glatko odvija i Lina ne mora preuzimati na sebe nikakve odgovornosti. Takva joj je situacija odgovarala. Osim toga,, načula je da bi trebao doći Erik Estrada, a njoj bi oči zasuzile već na zvuk njegova imena.

Elaine se izljubi s Bridget i Davidom Hedisonima, mahne rukom Dyani Cannon, stisne ruku Ryanu O'Nealu i pođe u susret Sadie La Salle, koja je upravo ulazila kroz vrata. Rossa nije bilo nigdje na vidiku. Zadnji put ga je spazila kako razgovara s Adamom Suttonom i Rogerom Mooreom, a sad je jednostavno nestao.

»Prokletstvo!« promrmljala je. Kad god joj zatreba, njega nema. »Zdravo, Sadie«, uzviknula je naglašeno srdačno. »Kako divno izgledaš. Uđi, molim te, sigurna sam da ti ovdje svakoga poznaješ.«

»Kasniš, Buddy«, oštro je prigovorila Frances Cavendish, otvarajući na zvuk zvona vrata svoje španjolske hacijende i zalupivši ih iza sebe. »Za Boga miloga! Jesu li to tvoja kola?« Kratko je pogledala njegov prastari Pontiac parkiran na ulici. »Ne možemo se u *tome* odvesti tamo.«

»Zašto ne?« upita on prkosno.

»Zaboga, dragi. Zar to nije očigledno?«

»Meni je moj Pontiac dovoljno dobar, Francie.«

»Ne zovi me Francie«, obrecnula se. »Uzet ćemo *moja* kola. Čekaj ovdje, idem po ključeve.« Vratila se u kuću, a on je mrzovoljno kratio vrijeme šetajući po pločniku.

Ubrzo je ponovno izašla i on primijeti da je za ovu priliku odnekud izvukla svoje stare naočale, s okvirima optočenim svjetlucavim kamenčićima.

Pitao se da li je ona ikad bila udana. Govorkalo se da je lezbijka, ali dosad se još nijedna nimfeta nije požalila na nju da je tražila besplatan ulaz u pipiland.

Pružila mu je ključeve svog automobila, jednog — kako se ispostavilo — vrlo velikog, vrlo starog Mercedesa i njih dvoje napokon krenu.

»Ovo je Angel«, objavljivala je gospođa Liderman svakome tko je htio slušati. »Ona je svojim psihičkim valovima utjecala na mog Frowieja da mi se vrati. Zar to nije čudesno?«

»Vašeg — što?« upitao je neki visok, mršav muškarac, koji se držao kao da mu ispod nosa stalno nešto smrdi. »Mog Frowieja. Mog pudla.«

Gospođa Liderman, u ljubičastom taftu, bila je naprosto do zuba natrpana golemim dijamantima. Uz njih su smaragdi Bibi Sutton izgledali sasvim obično.

»Tko ta žena?« pitala je Bibi ljubomorno.

»Ja je ne poznam«, odgovorila je Elaine. »Ona je sigurno s Pamelinog popisa.«

»A *gdje* su George i Pamela?« Bibi prijekorno zatrese glavom. »Previše kasne, slatkica. Počasni gosti trebaju prvi doći.«

Kao da Elaine to nije znala; nije joj trebala Bibi da joj to kaže. »Na putu su«, rekla je razdražljivo, nadajući se iz sveg srca da je doista tako.

GIGA

Montana je dojurila sa svojim Volkswagenom na prilazni put, a zatim je pričekala da srebrnasta Cadillac limuzina ispred nje iskrcava svoje putnike. Nije mogla bolje — ili gore — izabrati trenutak kad će stići. Jer, iz Cadillaca su izlazili George Lancaster i Pamela London. Dakle, neću valjda sad čučati u Volkswagenu i čekati dok oni ne uđu u kuću. Ona brzo izađe iz kola i ode do slavnog raflc/jo-muškarca i njegove *richo-žene*.

»Kako je, George?« srdačno je upitala. »Umirem od žeđi. Misliš da bi mi mogao donijeti čašu nekog pića?«

Trio Zancussi je počeo svirati svoju, s ukusom odabranu glazbenu kulisu točno u osam sati. Ross, koji je dotad marljivo kružio među gostima, iskoristi priliku da se povuče u kuhinju i brzo napuni usta malim sendvičima.

Elaine je odmah došla za njim. »Gdje si ti bio?« siktala je. »Pamela i George su upravo stigli, a Sadie La Salle je ovdje već dvadeset minuta. Zar je za tebe prevelik napor čak i to da se pokažeš među gostima? Ili možda kaniš čitavu večer provesti ovdje u kuhinji?«

»Razgovarao sam s Cordovasima, Lazarima i Wilderima. Što još hoćeš od mene — krvi?« uvrijeđeno je odgovorio Ross.

Bijesno su se gledali. Obadvoje su se pokušavali koncentrirati na prijem. A u njima je virilo od vlastitih uskomešanih misli i osjećaja.

»U redu«, naposljetku reče Ross. »Idem malo ljubiti guzice. A ti, Elaine, prošetaj malo po sobama — možda uspiješ dignuti nečiju lisnicu.«

»A ovo je Angel«, rekla je gospođa Liderman Pameli London. »Ona je spasila mog Frowieja.«

»Isuse, Essie«, uzdahnula je Pamela. »Još uvijek imaš to odvratno pseto — ono isto koje mi se, u New Yorku, ispisalo po čitavom stanu?«

»Frowie sad ima trinaest godina«, ponosno je odgovorila gospođa Liderman. »Preračunano u ljudske godine to je devedeset i jedna godina. Sa svojih devedeset i jednu godinu Frowie je još uvijek živahan kao štene.«

Pamela se ispitljivo zagleda u Angel. Djevojka je upravo previše lijepa, iako ne izgleda kao jedna od grabežljivih starleta. »Kako ste vi to spasili Frowieja?« blago je upitala. »Jer draga moja, da vam pravo kažem, ne znam da li bi vas zbog toga trebalo nagraditi ili strijeljati. Taj pas je razmažena mala kuga koja je *uništila* jedan od mojih perzijskih čilima.«

»Pamela!« uzvikne gospođa Liderman dobroćudno.

Dvije se žene zagrle. Poznavale su se još iz koledža, a kako je Essie Liderman bila skoro isto toliko bogata kao Pamela, njihovo se prijateljstvo uspješno održalo tijekom svih ovih godina. Vrlo bogati ljudi osjećaju se uistinu ugodno samo u društvu vrlo bogatih. To je bila životna činjenica koju su obje žene odavno naučile, premda je Essie više od Pamele uživala dijeliti svoje bogatstvo s drugima oko sebe.

Angel je bila zadivljena ovom kućom, ovim ljudima, atmosferom. Angel Hudson prisustvuje *pravoj holivudskoj zabavi!* A tu su bile i filmske zvijezde. Zapazila je Jamesa Caana i Elliotta Goulda i Lizu Minelli i Richarda Gere. *Richard Gere!* Sad je mogla zadovoljno umrijeti.

Samo kad bi još i Buddy bio ovdje, pa da mogu zajedno u svemu tome uživati.

Buddy.

Namrštila se. On nije bio onakav čovjek, kakvim ga je zamišljala, niti je više bio onaj čovjek, za kojega se viđala i zato ga sad mora zaboraviti.

Essie i Pamela su razgovarale o uspomena iz prošlosti i potpuno su zaboravile na nju. Ona je zadivljeno gledala oko sebe.

»Zdra-vo«, reče jedan zadivljeni muški glas. »Gdje sam se to *ja* skrivao čitavog tvog života?«

»Nisam smio odbiti *Bijesnog bika*«, govorio je neki glumac u čizmama od gušterove kože.

»To je bila ključna pogreška u mojoj karijeri.«

»On me plaća, ja mislim da ga to uzbuđuje«, govorila je crvenokosa lutkica u stoli obrubljenom krznom kanadske kune zlatice.

»Kupujem im haljine, vodim ih u Acapulco — i onda im još trebam lizati pičke?« pitao je jedan razbješnjeli profesionalni ljubavnik.

Odlomci razgovora pratili su Montanu dok se provlačila kroz sobu prema baru. Izgledala je upravo nevjerojatno lijepa. Visoka, u bijelim svilenim hlačama, uvučenim u čizme do koljena. Bijela svilena bluza bila joj je raskopčana do struka, a dugački prsluk od bijele kože bio je obrubljen resama na kojima su visjele indijanske perle. Crna joj je kosa bila spletena u pletenice i ukrašena perlama i vrpcama. Široka srebrna ogrlica bila joj je priljubljena uz vrat i ukrašena tirkizima, a u ušima je imala tanke, srebrne ciganske naušnice.

Neil još nije bio stigao na zabavu i nije se mogao diviti njezinom izgledu. Ali joj je zato Oliver Easterne, na njezino veliko iznenađenje, čestitao na originalnom stilu. Budući da je taj kompliment dolazio od Olivera, nije bila sigurna da li bi se trebala osjećati polaskanom ili uvrijeđenom.

Kakva gomila lažljivaca i varalica, pomislila je gledajući oko sebe. Ja sam danas na obali doživjela više radosti, nego što je ovi ljudi osjete tijekom čitava njihova života.

Nije bila sigurna, ali učinilo joj se da je ugledala Neilovu bivšu ženu. Zgodna i plavokosa. Njegovana i dotjerana skalpelom plastičnog kirurga. Savršenog Beverly Hills izgleda.

Maralee je, izgleda, osjetila Montanin pogled jer se okrenula i pogledi su im se načas susreli — Montana je sad bila sigurna da je to bivša gospođa Gray.

»Sadie, tako mi je drago da si mogla doći. Meni to mnogo znači.« Zurio joj je ravno u oči.

»Ali ti to znaš, zar ne?«

Sadie je osjetila kako joj se želudac grči, što bi osjetila svaki put kad bi ga vidjela. Ali, ovog puta je ipak bilo drugačije. Ovog puta je odlučila poduzeti nešto u vezi s time. »Ross«, rekla je brižljivo odmjerenim glasom, »lijepo je ovdje.«

On je tražio više. »Samo lijepo?«

Ona mu mirno uzvratila pogled. »Sviđa mi se tvoja kuća.«

»Nije loša, ha?« Nagnuo se malo bliže. »Znaš, ti upravo senzacionalno izgledaš.«

»Hvala«, odgovori ona i malo se odmakne. Trebat će joj još jedno piće prije nego što prijeđe na izvršenje svog plana.

»Mala moja Sadie, stvarno si postigla što si željela, zar ne?«

Bože! On je još uvijek pun otrcanih fraza, kao nekada. Ona se još malo dalje odmakne od njega i s olakšanjem ugleda kako im prilazi jedan njezin prijatelj. »Ti poznaješ Emila Rileyja?« brzo je upitala.

»Da, naravno. Emile — drago mi je da te vidim.«

»I meni je drago što tebe vidim, Ross«, odgovori Emile. »Kakva fantastična zabava. Cvjetni aranžmani su naprosto *divni*. Moram čestitati Elaine — gdje je ona?«

Sadie ga brzo uhvati pod ruku. »Hajdemo je zajedno potražiti. Vidimo se kasnije, Ross.«

Slavne modre okice još uvijek su slale signale. »U to se možeš kladiti, Sadie.«

Gledao ju je kako prolazi preko sobe. Moćna Sadie La Salle. Imao ju je na trenutak — u to je bio siguran. A večer je tek počela.

Kraj njega se odjednom pojavi Karen. »Hoću s tobom razgovarati.«

Bila je odjevena u lame dimije i kaputić, koji nimalo nije skrivao njezine čudesne bradavice — jasno su se ocrtavale kroz tanki, svilenkasti materijal. Osjetio je snažnu želju da ih dotakne, ali se na vrijeme svladao.

»Dobrodošla u kuću Conti«, rekao je.

»Dobrodošla, da ne bi. Znaš ti da mi je Elaine danas telefonirala i tražila *tebe*?«

GIGA

»Mene?«

»Da, tebe.«

»Zašto mene?«

»Da to znam, ne bih tebe pitala.«

On se namršti. »Nešto se događa. Danas mi je na Rodeo Driveu prišao neki ušljivac i gurnuo mi pod nos hrpu fotografija.«

»Kakvih fotografija?«

»Nas dvoje u krevetu.«

»Štooo?«

»Slatki. Zašto ti i Karen tako stisnuti? Zločesti, zločesti dečko. Ja kažem Elaine!« Bibi Sutton se, naravno, šalila, ali su njih dvoje odskočili kao oparene mačke.

Wolfie Schvveicker, naravno, nije bio daleko — raskošno udešen u odijelu od baršuna, košulji s čipkastim volanima na prsima i u izvezenim večernjim cipelama. Kosa, nedavno nakovrcana trajnom ondulacijom, uokvirivala mu je okruglo lice sa sitnim, zlobnim očima, kratkim zatubastim nosom, debelim usnicama i sitnim ostrim zubima kao u lasice. Neki su ljudi za njega govorili da izgleda kao ugojena zlatna ribica.

»Jako dobra zabava, Ross. Bibi i ja smo baš o tome govorili.«

»Hvala, Wolfie.«

»Nema na čemu. Bibi i ja uvijek pohvalimo ono što zaslužuje pohvalu.«

»Baš je to lijepo.« Ross nije mogao podnijeti tog čovjeka. Čudio se kako je blagi, uljudni Adam Sutton uopće dopuštao da mu taj čovjek uđe u kuću.

Karen se uključi u razgovor. »Bibi, ta haljina je veličanstvena.«

»Da? Misliš? Ma to ništa, draga.«

»Ništa — koješta«, odbrusila je Karen. »To je starog Adama osiromašilo za najmanje dvije tisuće. Ali što, Bibi, ako imaš — troši.«

»Draga, ti tako vulgarna.«

»Ja sam kćer moga oca — a *tebi* ne trebam tumačiti kakav je on, ha, Bibi?«

Kako bi se mogao najbrže riješiti Frances Cavendish?

Dobro pitanje.

Buddy je razmišljao o ovom problemu, dok je provjeravao tko je sve došao na zabavu. Ovo znači doći na pravo mjesto. Buddy Hudson se večeras druži sa zvijezdama.

Velika prostorija bila je naprosto krcata, vladala je neopisiva gužva.

»Ako si mislio krstariti naokolo, možeš to zaboraviti«, jetko je primijetila Frances, kao da mu čita misli.

»Krstariti? Tko krstari?« uvrijeđeno je rekao Buddy.

»Samo sam te opomenula.«

»Smijem otići na zahod?«

»Već? Tek smo stigli.«

»A što bi ti htjela — da se popišam na cipele?«

»Hajde onda, ali obavi to brzo. Nisam te pavela sa sobom zato da na kraju sama stojim u ovoj gužvi.«

On kvrcne petama. »Razumijem, *gospodo*.«

»Zdravo, Elaine.«

»Zdravo, Ron.«

Zašto li ga je samo pozvala? Ovako, u odjeći, izgledao je sasvim deplasirano.

»Ovo je ... ovaj ... stvarno impresivan skup«, otegnuto je rekao.

»Hvala.«

»Baš bih se volio upoznati s Clintom Eastwoodom.«

GIGA

Je li? A tko ne bi? Samo, *ona* ga neće uzeti za rukicu i predstavljati ga naokolo.

»Oprosti, Ron. Čeka me milijun stvari koje moram obaviti.«

»Samo polako, Elaine. Nemoj dopustiti da te obuzme napetost. Jesi li uzela one vitamine koje sam ti preporučio?«

Ona odsječno kimne. Podsjećao ju je na nekakvog kos-matog psa. Kako to da u intimnosti njegovog ureda nikad nije zapazila da mu je lice prepuno madeža i da mu iz nosa i ušiju rastu oštre dlake, boje slame?

Kako si mogla, Elaine?

U nuždi se ne biraju kurči.

»... ona ti je kao Barbie lutkica — naviješ je i ona kupuje nove haljine ...«

»... on bi pofukao bukvu, ako bi mu se to činilo dobrom investicijom ...«

Buddy se probijao kroz gužvu. Osjećao je takvo uzbuđenje, kakvo već davno nije osjetio. Ovo je društvo u kojem je njemu mjesto i to će biti njegovo društvo — zauvijek — samo ako dobije ulogu u *Ljudima s ulice*.

Nasmiješio se Ann-Margaret i ona mu je uzvratila osmijeh. Rekao je: »Kako je?« Michaelu Caineu i on mu je prijateljski odgovorio. Osjećao se kao da leti.

A onda je ugledao nju. Angel. *Njegovu* Angel. Nije mogao vjerovati vlastitim očima, ali to je doista bila ona.

Oliver Easterne se upustio u ukočenu konverzaciju s Montanom. Njih se dvoje međusobno nisu podnosili, ali ih je povezivao zajednički film.

»Gdje je Neil?« pitao je Oliver i pogledao na sat.

»Ja sam mislila da možda *ti* to znaš«, odgovorila je Montana. »Imao je nekakav sastanak. Trebao je doći ravno ovamo.«

Oliver se znojio i imao je užasan osjećaj da može nami-risati vlastiti zadah — unatoč dvostrukom temeljitom tuširanju. »Oprosti«, rekao je. »Moram u zahod.«

Zatvorio se u toalet za goste i strgnuo sa sebe kaput i košulju. Brzo je ponjušio ispod ruke i otkrio da doista zaudara. Zgrabio je sapun iz srebrne plitice i nasapunao smrdljiva pazuha.

Zatim je spustio hlače i prošao nasapu-nanom rukom ispod tijesnih gaća — za svaki slučaj. Nije se bio potrudio prethodno provjeriti ima li nekog iza zatvorenih vrata zahodske kabine i kad je iz nje izašla Pamela London, obadvoje su se užasnuti zbuljili jedno u drugo.

»Što to radite?« zakričala je Pamela prodornim glasom. Nije imala pojma tko je taj čovjek.

Ni on, isto tako, nije prepoznao ženu buduće zvijezde njegovog filma. »Jebem kozu«, brzo je odgovorio. »Zašto ne gledate svoja posla?«

»Angel?«

»Buddy?«

Za trenutak su zamalo pali jedno drugom u zagrljaj. A onda se Angelino lice smračilo, sjetila se telefonskog razgovora sa Shelly. I Buddy se namrštio — sjetio se Angeline poruke, koju mu je prenijela Shelly.

»Što ti radiš ovdje?« upitali su jednoglasno.

A ulickana zvijezda humorističke televizijske serije, koji se već sat vremena ukrcavao Angel, posjednički položi ruku na njezinu mišicu i upita: »Je li sve u redu, ljepoto moja?«

Ljepoto moja! Buddy osjeti želju da mu njegove porculanske zubne navlake protjera kroz vrlo uočljivu periku.

»Sve je u redu, hvala«, odgovorila je Angel uljudno.

»Ovaj, čuj ... možemo malo porazgovarati?« brzo je rekao Buddy.

»Pa, ne znam.«

»Kako to misliš — ne znaš?«

GIGA

»Pa ovaj, ja ...«

»Dama misli da ne zna«, upetlja se opet TV zvijezda. »Zašto sad ne odeš pa eventualno navратиš malo kasnije, drugar?«

»A zašto *ti* ne ispariš drugar?«

»Hej, čekaj malo ...

Njihovu je prepirku prekinula pojava polugolog Olivera Easternea koji je izašao iz toaleta za goste, a iza njega je išla Pamela London, izvan sebe od bijesa.

»Da se nisi *usudio* tako razgovarati sa mnom — prostačino nedorasla!« urlala je Pamela, mašući četkom za kosu.

»Koji ti je vrag, klimakterična babetino? Odlazi od mene! Ti si totalno luda!«

»Što se to događa?« zatutnjao je svojim dubokim glasom George Lancaster, odvajajući se od skupine laskavaca.

»Ovaj patetični starčić je drkao dok sam ja bila na zahodu«, objasnila mu je Pamela prodornim glasom.

»Ova *pička* je luda«, vrisnuo je bijesno Oliver.

»Ova *pička* je moja žena«, protumači mu George Lancaster. »Draga, da li si već upoznala Olivera Easternea, mog producenta?«

Nema takve lude kao što je stara luda...

Ili mlada luda ...

Ili luda srednjih godina ...

Klišei.

Gina Germaine je bila kliše. A uz to i vreća, plavokosa, seksi, prsata, *divna pička*.

Izgubljen sam u njezinim sokovima, mislio je Neil Gray. Apsolutno se nisam sposoban odbraniti od nje.

Kakva sam ja to luda?

Kome se mogu obratiti?

Zašto sad mislim o pjesmama Newley/Briscessea? U času kad na mom nabrekli organu sjedi američka plavuša godine i kad se iz nje izljevaju međunarodna poruka bludne požude. Bludna misao.

Prva žena s kojom sam spavao nosila je crne čarape i čipkasti pojas. Zvala se Ethel i potjecala je iz Škotske. Meni je bilo petnaest godina, a njoj dvadeset i tri. Imala je ko-smate noge i izrazitu sklonost prema cunnilingusu.

Montana nikad ne bi nosila pojas za čarape. Nasmijala bi mu se u lice da joj to samo spomene.

Mliječno bijele butine, obrubljene, uokvirene. U središtu okvira gusti busen.

Oh, Bože.

Gina se pomakne, odmakne.

»Nisam spreman«, pobuni se on.

»Znam«, umiri ga ona. »Ali imam za tebe jedno iznenađenje.«

»Nije valjda još jedna skrivena kamera?« zastenje on.

»Ne brini se. Ovo je naša proslava, hoću da ovo bude noć, koju ćemo pamtiti.«

»Zabava ...« promrmljao je Neil promatrajući Ginu kako ide prema vratima. Htio je da se vrati, da završi ono što je počela. Ili to, ili će mu netko morati ohladiti žar s kantom hladne vode.

»Otići ćemo na zabavu«, gukala je ona. »Ima vremena.«

On se zavalio u stolicu i sačeka.

Nema takve lude kao što je stara luda ... mlada luda ... luda srednjih godina ...

Druga žena s kojom je spavao bila je prostitutka s Pic-cadillyja. Zaračunala mu je pet funti i dala mu triper. Imao je šesnaest godina. Ona nije nosila pojas za čarape.

Odjednom su bile dvije.

Gina. Putena. Raskošna. Sveamerička božica seksa.

A pokraj nje — nježna građana evrazijska djevojka. Ma-slinaste puti, crne kose koja joj je poput zastora padala sve do bedara, malih grudiju i tananog struka. Bila je skoro gola, na sebi je imala samo bijeli čipkasti pojas za čarape, koji je još više isticao svilenasti busen stidnih dlaka. »Ovo je Thiou-Ling«, rekla je Gina. »Moj dar nama. Ona ne govori engleski, ali sve razumije. Nju su od djetinjstva učili umijeću vođenja ljubavi. Proslavit ćemo naš ugovor, Neil. I *onda* ćemo otići na zabavu.«

»Tvoja što?« rekao je Oliver užasnuto, vidjevši već kako gubi glavni adut u svom novom filmu.

»Tvoj što?« vrisnula je Pamela. A onda se počela grohotom smijati, tako da joj se treslo cijelo tijelo. »To je Oliver Easterne«, daščući je izgovorila između dva grčevita napada smijeha.

»Taj ... taj ... srditi starčić.«

George se također počeo smijati. »Tako je, krmačo šašava.« Ne smiješ mi vrijeđati producenta, to je čovjek koji nas plaća.«

Pamela se gušila od smijeha. »Oh, on je taj!«

Oliver pokuša svoj bijes i nelagodu pokriti slabašnim osmijehom, dok je istodobno pokušavao da — barem s prividnim dostojanstvom navuče hlače. »Gospođo Lancaster«, ponizno je rekao. »Molim vas, oprostite. Nisam imao pojma. Gospođo Lancaster, uistinu mi je veliko zadovoljstvo što vas napokon imam prilike upoznati, gospođo Lancaster.«

»Za Boga miloga, zovi me Pamela. Mislim da se nas dvoje dovoljno intimno poznajemo, zar ne misliš?

I na to ju ponovno savlada novi napad neodoljivog smijeha.

Uzbuđenje koje su izazvali Pamela London i Oliver Easterne brzo se stišalo, ali se ona televizijska komičarska zvijezda nije micao od Angel.

Buddy ga je pokušao ignorirati. »Moramo razgovarati«, nagovarao ju je uporno i položio je molećivo ruku na njezinu nadlakticu.

Ona se trgne od njegova dodira. »Ja... ja mislim da nemamo jedno drugome što reći.«

»Dapače, ima mnogo toga što treba reći.«

»Zašto ne odustaneš, čovječe?« rekao je onaj TV glumac.

Angel je vidjela kako u Buddyju kuha bijes i brzo je rekla: »Molim te, ne izazivaj gužvu. Možda možemo kasnije razgovarati.«

Zašto mu ona to čini? Kakvu to glupu igru igra? Ona je njegova žena. On je njezin muž-

»Sada«, rekao je bezbojnim glasom. Morao joj je reći nešto, što nije moglo čekati.

Televizijska zvijezda reče: »Tko je taj tip?«

Prije nego što je Angel dospjela intervenirati, Buddy divlje zamahne pesnicom i udari televizijskog glumca u bradu, a ovaj — budući da je bio bivši kaskader — vješto pusti da ga zamah Buddyjeve šake odgurne, a onda se vrati i udari ga kratkim, oštrim udarcem u želudac, koji je jednostavno uništio Buddyja. Previo se od bola na dvoje, a kad se konačno uspio uspraviti, Angel i njezin viteški pratilac već su bili nestali u drugu sobu.

Maralee Sanderson je zlovoljno zabacila plavu kosu, ošišanu u paž frizuru. Elaine ju je upozorila da će pozvati Neila i njegovu ženu. Pa gdje je onda Neil? I zašto Montana juri naokolo kao poludjela Indijanka? Izgledala je smiješno s onim resama i pletenicama. Koliko ona, uostalom, ima godina?

Nije joj išlo u glavu zbog čega se Neil s njom oženio. Ta je žena prava nakaza. Pretjerano visoka. Pretjerano divljeg izgleda. Pretjerana u svemu.

Randyjeva se ruka penjala uz njezino bedro. Ona je pljesne i odgurne kao dosadnu muhu.

Randy je u krevetu bio sasvim u redu — dapače, sjajan. Ali na ovakvoj zabavi potpuno se gubio, stapao se sa zidovima. Zar baš nikoga ne poznaje? Nedostajalo mu je onoga, što je njezin otac zvao »društvena kočopernost«. Nju to dosad nikad nije smetalo, ali ovo, kako se večeras držao nje kao pijan plotu, počinjalo ju je već pomalo gnjaviti. Možda su Karen i Elaine ipak imale pravo. Nijedna od njih nije ništa rekla, ali je ona jasno vidjela da im se on ne sviđa. Ne možeš se udati za muškarca kao što je Neil Gray jednog dana i onda, drugog dana, izlaziti s nekim kao što je Randy Felix. Osim toga, počela je sumnjati da Randy uopće

GIGA

nema novaca, a nije joj na pamet padalo da bilo kome pokloni i jedan cent od svog nasljedstva. *To* nije dolazilo u obzir.

»Najveća pizda od čovjeka kojeg sam u životu upoznala, imao je najmanji kurac!« uzviknula je neka vrlo njegovana žena srednjih godina u elegantnoj crnoj haljini.

»Kad bi on morao platiti deset para da se posere, vjerojatno bi se pobjluvao«, rekao je neki brbljavi producent.

»Ona svaki dan uđe u moju sobu, zaključa vrata, uvuče se pod pisaći stol i puši mi kurac«, pričao je neki direktor studija.

Holivudski razgovori. Za Rossa to nije bilo ništa novo, naslušao se takvih razgovora. Duh mu je bio zaokupljen vlastitim mislima. Zašto ga je Elaine tražila kod Karen? Je li možda vidjela one fotose? Little S. Schortz je za njih tražio deset tisuća dolara. Ako je Elaine *vidjela te* fotografije, onda se ta mala pizda može obrisati — što će vjerojatno ionako morati učiniti. Jer, Ross apsolutno nije imao nikakvih mogućnosti da skupi deset tisuća u gotovini, već je ionako bio zadužen na sve strane. Njegov je poslovni upravitelj nazivao svakog dana i svaki put je zahtijevao hitan sastanak s njim. Usrat će se kad mu počnu stizati računi od ove zabave. Preostalo mu je jedino da se nada da će mu Sadie La Salle spasiti kožu i vratiti ga na vrh top-liste, gdje mu je i mjesto, zapravo. Ona ga je već jednom dovela do vrha.

Oliver Easterne je obilazio sobu držeći se zidova, tragajući za nekim s kim bi razgovarao, a tko nije bio svjedokom poniženja, koje mu je priredila ona Georgeova babetina — za koju je najozbiljnije sumnjao da je u stvari preobučeni muškarac. Kakva *vještica!* Čak bi i *njemu* bilo teško *to* podnositi u krevetu, unatoč svim njezinim milijunima. Iako je, naravno, dobro poznata činjenica da je Oliver zbog novaca spreman učiniti bilo što.

Smijao se zajedno s tim crvenokosim čudovištem, iako je u njemu kuhalo i premda su ga pekli čirevi i mučili he-meroidi. Ali ništa, osvetit će se on. Kad film bude završen i kad u *njegovom* džepu bude više novaca, nego li u džepovima bilo koga od njih.

Nije se on zaludu održao tako dugo u tom poslu.

Večera je poslužena. Tko će gdje sjediti? Jer, u Beverly Hillsu je određivanje mjesta gostima bilo jednako tako važno kao i sama zabava.

Elaine je provela sate i sate s popisom gostiju, određujući gdje će tko sjediti. Dvadeset stolova. Dvanaest ljudi za svakim stolom. *Baccarat* kristal. Tanki engleski porculan. *Porthault* ubrusi. Ivančice, anemone i frežije, aranžirane u finim *Waterford* staklenim zdjelama, kao središnji ukras na svakom stolu. Kartice s imenima imale su pri vrhu ugravirano »Elaine i Ross Conti«, a ispod toga je kaligrafskim rukopisom bilo ispisano ime gosta. Sebe je posjela između Georgea Lancastera i Adama Sut-ona. Rosa je posjela između Sadie La Salle i Pamele London.

Nakon onog incidenta s Oliverom i Pamelom, odjurila je na gornji kat i progutala još jedan Valium. Kad se vratila dolje, već se sve bilo smirilo. Oliver se ispričao. A Pamelini i Georgeu je čitava ta zgodna, čini se, bila neodoljivo smiješna. Naravno, kad se smijao George Lancaster, svi su se smijali. Elaine je s olakšanjem uzdahnula.

Ross je promatrao Sadie kako prilazi njegovom stolu. Ona sad, s pedeset godina, svakako izgleda bolje, nego što je izgledala s dvadeset. Izgleda gotovo mršava, gotovo privlačna. Pitao se da li još uvijek kuha. Kakva je to kuharica! Kakva jebačica! Kakve cice! Ali — nije odgovarala njegovom imageu.

Sjela je kraj njega.

»Dugo se nismo vidjeli«, rekao joj je toplim glasom. »Previše dugo, a mogu ti reći da senzacionalno izgledaš.«

GIGA

Zagledala se u njega svojim melankoličnim crnim očima — oči su oduvijek bile jedan od najljepših detalja na njoj. »To si mi već rekao, Ross.«

»Pa što onda, to samo znači da izgledaš dovoljno dobro da ti se to dvaput kaže, što te to smeta? Na kraju krajeva, ti i ja — mi se znamo već čitavu vječnost, zar nije tako?« Povjerljivo se nagnuo prema njoj. »Sjećaš se sirotog Bernieja Lefcovitza? I one noći kad sam se iznenada pojavio u tvom stanu, a ti si bila za njega pripremila večeru?«

Kako bi to ikad mogla zaboraviti? »Koji Bernie?«

»Bernie Lefcovitz. Moraš se sjećati petljavca Bernieja. Baš se bio naoštrio da ti predloži vjenčanje. Daj, Sadie, to je bila noć kad smo ti i ja ... kad smo prvi put...« On ostavi rečenicu nedovršenom i nasmiješi se. »Nemoj mi reći da si to zaboravila.«

Ona se blijedo nasmiješi. »Pa, znaš kako je to u ovom gradu — kako došlo, tako prošlo.« Iza njihovih leđa pojavio se konobar s vinom.

»No, konačno!« glasno je rekla Pamela London, kao da već satima čeka da dobije nešto za piće, a ne samo pet minuta. »Pokažite mi etiketu iako to nije pristojni *Cabernet Sauvignon*, možete to nositi natrag u kuhinju.«

Oliver Eastern je naletio ravno na Karen Lancaster. U istom trenutku, učinilo mu se da je spazio onu djevojku s plaže kako izlazi u tendom natkriveni vrt u društvu neke starije žene.

»Oprosti«, brzo je rekao.

»Što je?« upitala je Karen i tiho se zahihotala. »Moraš opet u zahod?«

Ignorirao ju je i požurio u vrt. Djevojka je sjedila za stolom Pamele London. Ma koliko da je želio od nje stvoriti zvijezdu, nije mu se odlazilo u blizinu one žene. Ako se njega pita, prava definicija sreće glasi: nikad više ne vidjeti Pamelu London!

Montana nije imala ni najmanje želje da se pridruži ostalim gostima. Nije bila gladna, a osim toga, provjerila je kartice i vidjela da su je posjeli između dvoje potpuno nepoznatih ljudi. Povrh svega, Neil se još uvijek nije pojavio i to ju je stvarno dovodilo do bijesa. *Što ja radim ovdje?* pomislila je. *Mogla bih se jednostavno pokupiti i otići, ovo naprosto nije moje društvo.* A onda je ugledala Buddyja Hudsona naslonjenog na bar. Izgledao je isto tako zlovoljno kao što se ona osjećala. Možda bi mu ona mogla izmamiti osmijeh na lice. Otišla je do njega i lako mu dotaknula ruku. »Iznenadjenje. Da li se i ti tako dobro zabavljaš kao i ja?«

Buddy se okrene i ugleda neku ženu čudna izgleda, svu u perlama, resama i kao ugljen crne kose.

»Montana Gray«, reče ona, zapazivši njegovu zbunjenost. »Malo drugačije izgledam izvan radnog vremena.«

On tiho zafučka, sretan što ga Frances nije pronašla i oduševljen što vidi Montanu. »Možeš to još jednom ponoviti.«

»Čiji si ti prijatelj — mladoženjin ili nevjestin?«

»Ha?«

»Meni se crni da su Contijevi nevjesta, jer će na kraju oni biti jebeni — da i ne spominjem račun, koji će platiti za sve ovo. A Lancasteri su mladoženja, jer im se fućka za sve i svakoga, osim njih samih.«

On se nasmije, već napola zaboravljajući tupi bol u truhu. »Ja sam tu slučajno. Ne poznajem nikoga od njih.«

»To je najbolji način.« Ona otpije gutljaj Pernoda s vodom iz čaše koju je držala u ruci, napravi grimasu i primijeti: »Mrzim okus, ali volim djelovanje.«

Buddy je bio u nedoumici. Da li da nastavi razgovor s Montanom ili da pokuša naći Angel? Instinkt mu je govorio da ostane s Montanom — dok mu je srce govorilo da pođe tražiti Angel.

»Što se događa?« automatski je upitao, očekujući opet nekakvo neodređeno baleganje. »Mi

GIGA

smo još uvijek zainteresirani.«

»Mislila sam te nazvati sutra, nakon konferencije za novinare Georgea Lancastera.« Ona mu se nasmiješi. »Ali, kad si već ovdje ...«

Oh, sranje! Hoće li sad reći ono što se njemu činilo da će reći? Odjednom mu se osušilo grlo.

»Da?«

»Vinnie je tvoj, mali.«

Na trenutak ga je uhvatila panika, jer mu se učinilo da će se upisati. »Sveti Mick Jagger!

Sveto govno! Ne mogu to vjerovati!«

Vikao je, ali nema veze.

»Ššš ...« smijala se Montana, uživajući u njegovoj radosti. »Nisam te postavila za Predsjednika SAD!«

On je letio u oblacima. »Još više od toga!«

»Drago mi je da se veseliš.«

»Nemoj se šaliti — ja sam izvan sebe!« On je zagrli. »Jesi li sigurna? Ne zezaš me?«

»Zar misliš da bih ti lagala?«

»Isuse! Ne mogu vjerovati.«

»Vjeruj!«

»Ja ... ja to sigurno sanjam.«

»Buddy! Nisam mislila da si takav provincijalac. Smiri se. To je samo jedan film.«

»Za tebe je to samo jedan film. Za mene — to je moj život!«

Anegdote o Oliveru Easterneu kružile su od stola do stola i svugdje su izazivale salve smijeha. Angel nije razumjela one koje je čula — po njezinom mišljenju, taj je čovjek, izgleda, bolesnik. Prepoznala je u njemu onog muškarca s plaže. Nadala se da je on nju zaboravio.

Ona je sad mogla misliti samo na Buddyja. *Volim te*, željela mu je reći. Ali on je sve pokvario i povratka više nije bilo.

Samo, večeras je tako lijep. A ona nosi njegovo dijete. Možda bi, unatoč svega, trebali porazgovarati. Bilo joj je žao što ga je onaj televizijski glumac udario, ali sam je kriv, on je prvi počeo.

Uzdahnula je, sva smućena. Željela je Buddyja. I nije ga željela. A ipak ga je još uvijek voljela.

»Da li se možda loše osjećaš?« nagnula se gospođa Li-derman preko stola prema njoj.

»Izgledaš mi nekako blijeda.«

»Ne, dobro mi je«, uljudno je odgovorila. I trebala bi se dobro osjećati, zabavljati, ali — Buddy joj je sve pokvario.

Neki muškarac, kovrčave kose, u besprijekornom bijelom odijelu, nagnuo se prema njoj i supijanim joj glasom rekao: »Moram u ophodnju — misliš da je to lako, biti ja? Tko si ti, draga? Ja sam Frank.«

Bio je zgodan. Ali ne tako zgodan kao Buddy.

»... posudim moj stan? Zlato, ja tebi ne bih posudila ni moj papirnati rupčić.«

»... Znaš što mi je taj rekao? Rekao je, 'Ne jebi se na mom vlasništvu — ako se hoćeš fukati, izvoli to raditi na krevetu za koji je netko drugi platio.'«

Elaine je gledala oko sebe, promatrala svoje goste i pomalo odsutno se nasmiješila Georgeu Lancasteru. »Čini mi se da se svi dobro zabavljaju, zar ne?«

»Nego što. Ali, zašto je ova stolica kraj mene prazna?« prigovorio je.

Elaine se hitro pribere. »Oh, žao mi je! Tu je trebala sjediti Gina Germaine. Jeste li je možda vidjeli?«

George se naceri. »Da sam je vidio, ne bih to zaboravio. Ona je ona cura s velikim ...«

24 Holivudske supruge I

GIGA

»Točno«, suho ga prekine Elaine, odgurnuvši stolicu od stola. »Idem vidjeti da li ću je naći. Vjerojatno je još unutra. Odmah ću se vratiti.«

»Nema problema, mala.«

Ona požuri u kuću. Nekolicina gostiju je još uvijek sjedila naokolo i pila. Ugledala je Montanu Gray i nekog mladića, koji joj je bio nepoznat, kako čavrljaju kod bara. Kraj njih su stajali Sean Connery i Roger Moore sa suprugama, udubljeni u razgovor. Karen Lancaster i Sharon Rich-man upravo su izlazile iz zahoda, hihoćući i smijući se.

Oh, Karen. Još nisam s tobom završila. Zapravo, nisam još ni počela, kučko jedna.

Otišla je do ulaznih vrata i provjerila s ljudima iz osiguranja. Gina Germaine još nije bila stigla.

»Gdje je Neil?« glasno je upitala Pamela London. »Nisam ga vidjela čitavu večer.«

Ross, koji se pokušavao koncentrirati na Sadie La Salle, okrene se na to svom pravom počasnom gostu. Pamela je izgledala kao da na glavi ima jeftinu, žarko crvenu periku — zašto joj netko nešto ne kaže za tu njezinu kosu?

»Tu je negdje valjda, zar nije?«

»Ja ga nisam vidjela, a trebao je sjediti kraj mene.«

Kriste, pomisli Ross. Kakva je to organizacija? Oba počasna gosta imaju kraj sebe prazne stolice. Zar Elaine baš ništa ne može izvesti kako valja?

Čim je Elaine otišla od stola, Bibi je krenula u akciju i premjestila se na stolicu do Georgea.

»George, zlato«, uzdahnula je. »Ova zabava zgodna — ali ne ekskluzivna. Ja pripremam sasvim specijalnu večeru za tebe i Pamelu. Samo nekoliko prijatelja. Što misliš?«

»Ja mislim da se ti prilično dobro držiš za jednu staru žensku.« On je štipne za bedro. »Još si ti seksi komad.«

»George!« Ona mu odgurne ruku i pokuša se napraviti kao da je uvrijeđena, ali joj to nije pošlo za rukom. George Lancaster je nju znao još od onda kad je imala šesnaest godina i kad je noći provodila hodajući gore-dolje po Champs-Elyseesu — što je on, nadala se, odavno zaboravio.

* * *

Montana stavi prst na usta i reče: »Nikome ni riječi, Buddy. Nisam ti ništa smjela reći prije nego što se objavi vijest o Lancasteru.«

»Igram glavnu ulogu u tvom filmu i sad mi kažeš da to nikome ne smijem reći? *Ma daj* — pa ne mogu se ja tako kontrolirati.«

»Nauči se.«

»Kad bih imao ženu, da li bih njoj smio reći?«

»Imaš je?«

Sekundu je oklijevao, ali onda shvati da sad nije pravi trenutak da počne otkrivati istine. »Zar tako izgledam?«

Ona se nasmije. »Zašto onda postavljaš glupa pitanja?«

»Zbunjen sam.«

»Izvoli se od-zbuniti. Moraš shvatiti da je u tvom interesu da nikome ništa ne kažeš. Zakon Hollywooda, mali — nemoj sam sebe sjebati.«

»I? Što se sad dalje događa?«

»Nazvat ćemo tvog menedžera.«

»Nemam ga.«

»Onda ga pribavi.«

GIGA

»Kako ga mogu pribaviti, ako ništa ne smijem reći?«

»Menedžeri su poput svećenika — njima se možeš povjeriti. Znaš što? *Ja ću* razgovarati sa Sadie La Salle, možda ju nagovorim da te primi sutra na razgovor. Što kažeš?«

»Mislim da te volim.«

Obadvoje su se nasmijali.

Buddy u daljini ugleda Frances Cavendish kako s bijesnim izrazom na licu kreće prema njemu.

»Čuj, moram se izgubiti«, žurno je rekao. »Ova... ovaj ... osoba, čiji sam pratilac večeras trebao biti, dolazi ovamo, a ne bih te htio izlagati njezinom prostačkom rječniku.«

Montana ozbiljno zakima glavom. »Razumijem.« Sviđao joj se Buddy — instinktivno je naslućivala da njegov život nije bio lak. Bilo joj je drago što će sad dobiti šansu.

On dohvati njezinu ruku i čvrsto je stisne. »Hvala«, toplo je rekao. »Mislim da si mi spasila život.«

»Daj, daj. Nemoj sad tu meni dramiti — čuvaj to za kamere.«

Karen je bjesnjela. Kako se moglo dogoditi da nju strpaju za najgori stol, tamo gdje su sjedili sami beznačajni ljudi? Kako se Elaine *usudila* da joj tako nešto priredi?

Konačna je uvreda bio Ron Gordino, koji je lijeno došetao do stola i sjeo kraj nje. Nju su posjeli kraj Rona Gordina — jebenog gimnastičkog instruktora. Čime je to zaslužila?

Ubit ću Elaine Conti, mislila je. *Neka ne misli da me može ovako poniziti i da će to proći samo tako. Ne, neću je ubiti, otet ću joj muža, jednom zauvijek. I onda ću ja priređivati zabave, na koje ona uopće neće biti pozvana.*

Debeloguza Etta Grodinski. O da, draga, znam ja sve o tvojoj usranoj prošlosti. Tvoj mi je ljubljeni, mili, nevjerni muž sve ispričao.

»Mmm ... sjajna zabava«, otegnuto je izjavio Ron Gordino.

»Reci, Ron«, slatko mu se nasmiješila Karen. »Koliko puta si pojebao našu domaćicu?«

Noge, ruke, grudi. Šapat usnica, draženje jezika, vreli -dah, slina, okus i dodir i taktilna senzualnost.

Godinama već nije spavao s dvije žene odjednom. Možda punih deset godina. Od Pariza. I to su bile sestre, koje su bile upravo nevjerovatno slične.

Ovo je bilo nešto sasvim drugo. Dvije predstavnice dviju različitih kultura, a obje su ga dovodile do takvih vrhunaca ekstaze za koje je vjerovao da ih nikad više neće moći doseći.

Thiou-Ling je uistinu bila umjetnica. Samo što njezino oruđe nije bila slikarska paleta, nego mirisna ulja i poput paperja meki, dječji prstići. Opsluživala je u isti mah i Ginu i Neila, dodirujući prvo Ginine zrele bradavice, zatim Neilov izludjeli penis, koji je izgledao kao da će se raspuk-nuti, toliko je koža bila napeta.

Marljivo ih je obrađivala, a njezina se duga kosa vukla preko njihovih tijela poput svilenih niti.

Nakon stanovitog vremena to se pretvorilo u mučenje.

Slatko mučenje.

Odgurnuo je evrazijsku djevojku i opkoračio Ginu, koja ga je željela isto toliko, koliko i on nju. Bila je vlažna i spremna, toliko da je skoro ispaovao, ali Thiou-Ling ih nije napustila, bila je tu da mu pomogne, da ga uvede u vlažnu toplinu druge najpopularnije plavuše u Americi. Njezina ga je ruka uvela u raj. I znao je, bez imalo dvojbe, da će ovo biti najuzbudljivije seksualno iskustvo njegovog života.

Zaboravio je Montanu.

Zaboravio je *Ljude s ulice*.

Zaboravio je zabavu.

Ulazio je u nebo.

Točno u jedanaest sati Trio Zancussi se izblendao uz osjećajno odsviranu temu iz *Kuma*. U akciju su krenuli Ric i Phil, sa zvučnicima na mjestu i s dugom kosom punkerski raščupanom. Iz sedam skrivenih zvučnika zaurrali su *Kool* i *Gang*, preklinjući sve i svakoga, »*Kreni već jednom*«.

»Sranje!« skočio je Ross sa stolice. »Kakva galama!«

Prostor za ples je već bio raščišćen i Pamela je pomislila da je on poziva da zaplešu. Spremno je skočila sa stolca. »Tako je, Ross, pokažimo im kako se to radi.«

Nije se još pravo snašao, a već ga je crvenokosa, metar osamdeset dva visoka Pamela London odvušla na sredinu prostora za ples.

Sadie je bila sva sretna što ju je Pamela na kratko oslobodila pritiska njegovog šarma. Čitavu joj se večer svim silama udvarao i premda je znala da je to sve samo igra, nije mogla spriječiti da to na nju ipak ne počne djelovati. Osjećala se nelagodno uzbuđenom. On je još uvijek imao moć da ju već samo s riječima uzbuđi. Koliko bi sve bilo drugačije da ju nikad nije napustio.

»Hoćeš plesati?« zapovjednički je upitala Karen Lance-ster Buddyja Hudsona.

On je sjedio između nje i Frances Cavendish, osjećajući se nekako smučeno. *Treba* bi se fantastično osjećati. Međutim, jedini je okom motrio Angel za stolom na drugom kraju prostorije, a pritom ga je nervozno grčenje u želucu opominjalo da se suzdrži dok ne bude potpisan ugovor.

Isuse! Ovo je najljepša noć u njegovom životu. I najgora. S kim je Angel, do vraga? Odlučio je otići do nje i zamoliti je za ples. Onda će je odvesti u neki tihi kut i upitati: »Zašto si pobacila? Zašto si me ostavila? Zašto ne možemo pokušati iznova?«

»Rekla sam, hajdemo plesati«, pijano je petljala jezikom Karen. Bila je drogirana, zjenice su joj bile ogromne. Ona i Shelly bi se divno slagale.

Htio je odbiti, ali imajući na umu da je George Lancaster njezin otac i sve to, možda je ipak bolje da prihvati, pomislio je i okrenuo se Frances, koja se upravo bila **vratila** iz zahoda, gdje je na brzinu popušila smotak trave. »Mogu li ići plesati?« upitao ju je.

»Radi što te volja«, razdraženo je odgovorila Frances. Bila je nezadovoljna. Buddy se uopće nije pokazao onakvim pratiocem, kakvim ga je zamišljala. Može se obrisati za onaj posao kod Universal. Reći će mu to kad je bude vozio kući.

»Jasno, idemo«, rekao je Buddy Karen i oni se pridruže trećoj najbogatijoj ženi na svijetu, koja nije znala plesati, i Rossu Contiju, koji također nije znao plesati, na inače praznom prostoru za ples.

Karen je, međutim, uistinu znala plesati. Kretala se tako, da bi joj tijelo išlo u jednom smjeru, a grudi bez grudnjaka, s onim egzotičnim bradavicama, u drugom.

»Hej!« uzviknuo je Buddy. On je volio plesati, a plesati ovdje, pred ovim ljudima, bio je pravi užitek.

Angel, dušo, shvati da je ovo samo dio posla.

Karen se primakla bliže Rossu. »Pamela, lisice stara«, petljala je pijano. »Nisam znala da si ti takva čagerica. Evo, Buddy, ti pleši s Pammy — ja preuzimam Rossa.« Vješto se ubacila među njih i Buddy se odjednom nađe sučelice Pa-meli London, što ga je do kraja smutilo. Uljudno joj se nacerio. Ona mu je u odgovor pokazala svoje žute, konjske zube.

»Hajdemo, Elaine, ako mogu oni, možemo i mi, stara moja«, zagalamio je George Lancaster i povukao Elaine sa stolice.

Elaine se prisili na smiješak. Nije joj se baš svidjelo ono »stara moja«. Karen je čvrsto držala Rossa i gurala je ono svoje odvratno tijelo o njegovu nogu kao uspaljena kuja. Svi su gledali.

Smiješi se, Elaine.

Jebi se, Etta.

GIGA

»Čini mi se da me je tvoje koljeno dovelo do orgazma«, šaptala je Karen promuklim, pijanim glasom Rossu na uho.

»Saberu se, svi nas gledaju«, nervozno je rekao Ross, pazeći jednim okom budno na Sadie, koja je bila zaokupljena razgovorom s Michaelom Caineom i njegovom ženom Shakirom.

»Pa što onda?« petljala je Karen.

»Pa onda — ohladi malo.«

»Ohladi... ohladi.« Ona digne ruke iznad glave i počne tresti bokovima poput striptizete.

»To je moja cura!« viknuo je George, ostavio Elaine i postavio se pred svoju kćer.

Ozlovoljen, Ross se našao pred Elaine kao partnericom. U tom trenutku kraj njega, plešući, prođe ona plavuša iz Porschea koja mu je jutros mahala. Sad ju je prepoznao — to je bila Sharon Richmond.

»Kome si ti to jutros išao u posjetu, Ross?« Zahihotala se. »Uhvatila sam te, ha?« Opet se zahihotala. »Samo se šalim, Elaine. Ja dobro znam da samo u *mojoj* zgradi ima tri zubara.«

Njezin partner, naslućujući Rossov bijes, brzo je odvuče dalje.

Elaine ga s mržnjom pogleda. »Gade!« prosiktala je.

Kao po dogovoru, obadvoje su u isti mah napustili prostor za ples.

»Trčanje je sranje!« rekla je djevojka kovrčave kose i nimalo damski štucnula.

»Znaš što bih ja željela?« sanjarski je govorila njezina prijateljica, elegantno odjevena brineta s tijelom Bo Derek. »Htjela bih jednu pravu, veliku zvijezdu da mi pere prozore.«

»Kakva duhovita konverzacija«, pomislila je Montana.

Otkako su Ric i Phil preuzeli glazbenu scenu i nakon što su tri sata solidnog opijanja izbrisala sve inhibicije, zabava se doista razmahala. Ali, ona nije u tom sudjelovala. Mogla se možda opustiti i zabaviti da je Neil bio ovdje. Njegova ju je odsutnost počela brinuti. Olivier nije znao gdje je on. Uspjela je doći do njegove sekretarice, ali ni ona nije ništa znala. Odjednom su joj se po glavi počele motati misli o tome kako on vozi svoj Maserati. Brzo. Previše brzo. Možda se dogodila nesreća.

Čim je Pamela otišla od svog stola, Oliver je skočio na noge i požurio do Angel. »To ste vi, zar ne?« rekao je, nagi-njući se nad njezinu stolicu.

Angel se trgnula. »Oprostite?«

»Vi ste ona djevojka s plaže. Nemojte mi reći da sam se zabunio, ja znam da ste to vi.«

»Oh ... da.«

»Angažirao sam ljude da vas traže. Zar vas ne zanima mogućnost da postanete filmska zvijezda?«

»Ja... ja...« Pomislila je na Buddyjevo dijete koje u njoj raste, važnije od bilo kakvog pokušaja da postane filmska zvijezda. »Ne«, rekla je.

»Ne?« ponovi on s nevjericom.

»Ne«, ponovi ona odlučno.

»Što je to? S vama izgleda nešto nije u redu. Nitko živ ne kaže *ne* kad mu se nudi mogućnost da postane filmska zvijezda.«

»Ja kažem«, rekla je Angel tiho.

»Sadie, mi smo se tako divno slagali. Gdje smo to pogriješili?«

Mi. Imao je obraza reći *mi*. Ross Conti, kakav si ti egocentričan, narcisoidni egoist.

Kao da je to nešto novo.

Ona mahne rukom na pozdrav Warrenu Beattyju i Jacku Nicholsonu, koji su tek sada stigli na zabavu.

»Ponekad se probudim usred noći«, nastavio je Ross, »i mislim — zašto sad ovdje pored mene ne leži Sadie? Zašto nije ona ovdje kraj mene? Njezino meko, toplo tijelo i njezine

GIGA

velike, fantastične cice.«

Čovjek to za ozbiljno još uvijek zove »cice«. I to kaže njoj u lice. I onda još očekuje da se ona osjeća polaskanom. Zar on nije čuo za ženski pokret, za seksualnu revoluciju? Folirao joj je kao da je ona nekakav »komad« kojeg može slatkim riječima domamiti u krpe. Jadni Ross. On baš ništa nije naučio kroz sve ove godine.

Ross je odlučio ići do kraja. »Želim te, Sadie«, šaptao je. »Toliko te želim da ako samo zavučeš ruku pod stol možeš jasno osjetiti koliko.«

»Hoću da me se odveze kući«, hladno je rekla Frances Cavendish.

»Sada?«

»Ne. Sutra ujutro.« Suzila je svoje kao kremen tvrde oči. »Sada, Buddy.«

»Ali, zabava je tek sad pravo počela.«

»Za nas je upravo završila.«

Na trenutak je srdito pomislio da joj kaže neka mu se skine. Naposljetku, imao je ulogu u *Ljudima s ulice*. Kome je još potrebna Frances Cavendish? Međutim, prevladao je razum i on odluči da će nju odvesti kući, a zatim se vratiti ovamo, odvesti Angel u neki kut i ozbiljno s njom porazgovarati o svemu.

»Idemo«, rekao je, zadovoljan svojom odlukom.

»Moram se pozdraviti s Contijevima.«

Na to je on i računao. Dok je Frances zahvaljivala Elaine, on načas skoči do Angelinog stola, nagne se preko njezinog ramena i reče: »Moram sad nekud otići, ali se vraćam za dvadeset minuta i hoću da onda razgovaramo — bez upetlja-vanja kojekakvih visuljaka. Barem mi toliko duguješ, ne misliš?«

Ona se namršti. »Ja tebi ništa ne dugujem. Nakon onoga što mi je Shelly rekla ...«

»Što ti je Shelly rekla?«

»Da ti i ona ...« Oklijevala je, nije mogla ponoviti ono što je čula. »Je li to istina?«

Prokleta Shelly. Je li ona to ponovno razgovarala s Angel, a da njemu ništa nije rekla.

»Što se događa, draga?« upitao je momak kovrčave kose koji je sjedio uz Angel s lijeve strane i koji sad više nije izgledao tako besprijekorno, nego dapače, prilično neuredno i pijano.

Angel se nije obazirala na njega, nego je ustala od stola i odgurnula stolicu. »U redu, hajde da porazgovaramo. Idemo negdje, gdje je tiho i...«

»Buddy. Ja čekam.« Odjeknuo je zapovjednički glas Frances Cavendish, koja im se približavala.

»Dvadeset minuta«, prošaptao je očajnički. »Moram samo ovu babu odvesti kući. Posao, kužiš?«

Angel tužno kimne glavom. On se nimalo nije promijenio. Kakve koristi od razgovora?

»Kažem ti, Montana. Ona je kao stvorena za tu ulogu. Bolja je od svih koje si testirala«, govorio je Oliver uzbuđeno. »Hoću da ti s njom razgovaraš. Tebe će poslušati. Kad

»Što misliš, što se moglo dogoditi Neilu? Misliš da bih trebala nazvati policiju?« nervozno ga je prekinula Montana.

»Jesi li ti pri sebi? Ja ti govorim o savršenoj Nikki, a ti mi pričaš o policiji.«

»Brinem se zbog Neila.«

»On je veliki dečko.«

»Ozbiljno?« On otpuhne njezin sarkazam kao dosadnu prhut.

»Daj, Montana, zaboravi sad na Neila — on se zna sam o sebi brinuti. Djevojka se zove Angel, možeš li to vjerovati? Mislim da bismo joj trebali dati ime Angel Angel i — novine će to polizati kao slatko vrhnje. Hajdemo, Montana, siguran sam da ti možeš *urazumiti* tu malu. *Nema* takve djevojke, koja ne bi htjela doći na film.«

Svršavao je. U gustim, slanim mlazovima esencije života.

A Thiou-Ling mu je ispod nosa lomila malu staklenu ampulu amyl nitrita.

I on je svršavao, svršavao, svršavao.

Najsladi životni san. Orgazam bez kraja ... nirvana ... raj ... blaženstvo.

A onda bol. Sasvim iznenađan. Sasvim neočekivan. Munja oštrog bola ubojitim ga je intenzitetom udarila preko prsiju i niz jednu stranu.

»Oh, Isuse blagi«, rekao je. Odnosno, mislio je da je rekao, ali nije čuo da su riječi prešle preko njegovih usnica.

Penis mu je još uvijek bio tvrd, još uvijek je pulsirao, ali više nije bilo užitka, a on nikako da izgovori neku riječ, da obavijesti ovaj svijet o svom odlasku.

Dvije žene nisu u prvi čas shvatile da nešto nije u redu. Ginu nije smetala njegova težina, samo je još pojačala njezin vlastiti trenutak ekstaze. Ali potom, kad je trenutak zanosa prošao

...

»Neil?« promrmljala je. »Neil, molim te, pomakni se, težak si mi.« Glas joj se pojačao.

»Neil.« Pokušala ga je odgurnuti sa sebe. »Prestani se zezati — to nije smiješno.«

On proštenje. »Meni... nije ... dobro.«

Oh, ne. Neće valjda dobiti srčani napad. Ne dok leži na njoj. Ne dok je u njezinoj kući. Oh, ne!

Uhvatila ju je panika, pokušala ga je zbaciti sa sebe, a vagina joj se pritom nekako jako čudno grčila. »*Silazi s mene!*« kriknula je.

Bol u njegovim prsima malo je popustila i on se pokuša izvući iz nje.

Najneobičniji osjećaj na svijetu. Nije se mogao izvući. Osjećao je kao da mu je penis stisnut kliještima.

»Gina, nešto nije u redu«, promrmljao je slabim glasom.

»Prekini, Neil, izvuci ga«, srdito je odrezala Gina.

Ah, kad bi samo mogao!

»Jedne ću se stvari uvijek sjećati i znaj, dušo, *nikada* to ne mogu zaboraviti, jer nitko drugi nikad nije za mene učinio ono što si ti učinila, niti je ikad itko za mene značio ono što si mi ti značila. Ti isto tako osjećaš, zar ne?«

S jedne strane, Sadie je željela da Ross već jednom ušuti. S druge strane opet, uživala je u svakoj njegovoj neiskреноj riječi.

»Zar ti nisi oduvijek osjećala da je ono, što je postojalo između nas dvoje, bilo najbolje?« nije odustajao Ross, priželjkujući da Ric i Phil malo stišaju njihove proklete zvučnike. Glasna rock glazba nije baš pogodovala buđenju nježnih osjećaja. Ipak, osjećao je da prilično dobro napreduje. Još je nije dobio da stavi ruku na njegov kurac, ali ga je slušala, u to nije bilo sumnje, gutala je svaku rečenicu koju joj je servirao. »Onda?« Čvrsto je odlučio da izvuče iz nje nekakav odgovor. »Je li u tvom životu postojao netko bolji?«

Ona je točno znala što on hoće i zato odluči da ga oslobodi daljnjih muka. »Da li ti hoćeš da ja budem tvoj me-nedžer?«

»Što?« Pretvarao se da je iznenađen. »Rekla sam, kako bi ti se sviđalo da te ponovno ja zastupam?«

»Sadie ... zapravo, o tome uopće nisam razmišljao.«

»Razmišljao si o tome prije nekoliko godina. Sjećaš se, na prijemu kod Foxa?«

On se kratko nasmije. Još uvijek ga je to peklo. »Daaa. Sjećam se. Rekla si mi neka odšeta — ili tako nešto slično.«

»Zapravo sam ti rekla da kad bi mi o proviziji, koju bi na tebi zaradila, ovisilo hoću li imati što jesti ili ću umrijeti od gladi, ja bih radije umrla od gladi.« Kao da se on toga ne sjeća.

»To si rekla?«

»Otada sam se malo smekšala.«

»Nadam se.«

»Onda? Hoćeš biti moj klijent ili nećeš?«

On se pravio kao da se ne može odlučiti. »Zadovoljan sam s menedžerom kojega sad imam.«

»šteta. Ali, ako je tako ...«

»Ne, ne. Nisam baš *toliko* zadovoljan, a osim toga, *ima* nešto, što mislim da bi mi ti mogla pribaviti.«

»Stvarno?«

»Da. Vidiš ...«

»Ne sada, Ross. Zašto ne navратиš sutra u moj ured? Da li ti pet sati odgovara?«

Odgovaralo mu je. Ali, da li je to bilo baš u redu da mora ići u njezin ured, kao kakav mali glumac koji se nada da će ga ona preuzeti? Zar ne bi bilo bolje da odu na ručak u *Ma Maison* ili *Bistro Gardens*? Zar ne bi *ona*, menedžer, trebala loviti *njega*?

Prekini, Ross. Koga to pokušavaš zavarati? Cilj je da ju domamiš natrag k sebi. A ne u tome da s njom koketiraš preko tanjura salate od piletine i da svršavaš od sreće, što te svi oni govornari u restoranu vide u društvu Sadie La Salle.

»Pet sati je sasvim u redu«, odgovorio je.

»Odlično«, rekla je Sadie i ustala. »Sad me moraš ispričati, moram malo vremena posvetiti Georgeu.«

Gledao ju je dok se udaljavalala.

Nije te bilo baš tako teško ponovno osvojiti, Sadie. Možda si ti za druge tvrda kao stijena, ali sa mnom si još uvijek meka kao putar.

Gromoglasno bubnjanje disco glazbe odjednom se usporilo i prostor za ples se ispunio zagrljenim parovima. Jedan usamljeni *paparazzo* uspio se probiti u vrt i popeti na stablo, gdje je sad nesigurno balansirao i očajnički pokušavao ispucati što više slika prije nego što ga čuvari svuku dolje i izbace iz kuće.

Ross se sjeti Schortza i onih optužujućih fotografija. Karen ima hrpu love — možda će ona htjeti otkupiti negative.

Osvrnuo se oko sebe. Svi su se, izgleda, sjajno zabavljali. Već je bila prošla ponoć, a nitko nije ni pomišljao da krene kući. Hollywood je u principu grad u kojem svi rano odlaze na spavanje i ostati negdje do poslije ponoći, to je već bilo jako kasno. Elaine može biti zadovoljna, njezina je zabava očito izvanredno uspjela.

Zadržao se malo u mislima kod svoje žene. Kako joj je palo na pamet da ukrade onu narukvicu? Je li ona luda? Zar nije mislila na posljedice? Vrijeme je da ona ponovno posjeti nekog psihijatra. O tom uopće nema dvojbe.

Gdje je ona, uostalom? Potražio ju je pogledom i ugledao je kako pleše u naručju nekog kloniranog supermana. Glazba Teddyja Pendergrassa, nabijena seksualnim obećanjima, nježno ih je milovala. Ross se nagne preko stola i upita Maralee: »S kim to pleše Elaine?« Maralee kratko pogleda plesača. »Oh, to je Ron Gordino, naš gimnastički instruktor.« Kroz glavu mu prolete Karenine riječi. *Mislim da se Elaine igra doktora.*

Povno se upiljio u par zanesen plesom. Da li je to igra svjetla ili joj taj tip gricka uho? Nemoguće. Elaine je njegova žena. Ona se ne bi usudila fukati naokolo.

A možda i bi?

»Mislim da bismo trebale krenuti«, rekla je gospođa Liderman. »Siroti Frowie će se čuditi, što se to dogodilo s njegovom mamicom.«

Angel bespomoćno pogleda oko sebe. Buddy je rekao da će se vratiti za dvadeset minuta, ali već je prošao čitav sat.

Sad je posve očito da mu više nije stalo do nje — baš kao što joj je to Shelly rekla.

Oči joj se zamute i ona shvati da ga jednom zauvijek mora zaboraviti i da mora biti jaka. »Ja sam spremna, kad god vi kažete«, odlučno je rekla.

»Ne trebam te ni pitati je li ti bilo lijepo«, veselo je rekla gospođa Liderman. »Promatrala sam te, bila si u središtu pozornosti.«

Angel se bljedo nasmiješi. Tražili su je da se pojavi u filmu i što je ona više odbijala, to su je, čini se, više željeli. Oliver Easterne je čak išao tako daleko da je za stol doveo ženu koja je *napisala* scenarij za taj film. »Zar ona nije prava Nikki?« ispitivao je. A ona žena ju je odmjerila i rekla, »Možda ... ako umije glumiti.«

»Ali, mene to ne zanima«, bunila se Angel.

Ne obazirući se na njezine proteste, Oliver Easterne je uporno tražio da ga ona sutra nazove. Napoljetku je pristala, premda nije imala ni najmanje namjere da to doista učini.

Gospođa Liderman je rekla: »Nećemo se pozdravljati. Ja se ne volim pozdravljati. Osim toga, sutra ću se s Pame-lom vidjeti na ručku.«

Pred kućom je, uz otvorena vrata Rolls-Roycea krem boje, čekao vozač gospođe Liderman.

Angel se zavalila u luksuzno sjedalo, a kola meko kliznu niz prilazni put.

Da je Angel gledala kroz prozor, vidjela bi Buddyja kako sav uzrujan plaća taksi. Imao je točno toliko da plati za ovu vožnju, ali mu više nije ostalo dovoljno da se vrati do Randvjeva stana. Kakva noć! Najnovija zvijezda Hollywooda bila je bez prebijene pare. Utrčao je u kuću, još uvijek punu ljudi i počeo tražiti Angel. Metodički je pregledao sve sobe, provjerio zahode, prostor za ples, stolove u vrtu. Nigdje je nije mogao naći. Njegov Pontiac je baš noćas izabrao ispustiti dušu. Na sreću, *nakon* što je odveo kući razbje-šnjelu Frances, koja mu je, kad ju je dopratio do ulaza u kuću, rekla kako misli da on ipak ne bi odgovarao za onaj film kod Universal. »Prevarila sam se«, rekla je, očekujući da će on biti sav očajan.

»Što se može, takav je život«, odgovorio je Buddy veselo.

Frances se na to sva zapjenila od bijesa. Lišio ju je slatkog trenutka zlobnog trijumfa.

Uzalud traga za svojom lijepom Angel. Mogla je barem toliko učiniti za njega da ga pričekala.

Nije znao čak ni njezinu adresu, ni broj telefona. Kako je mogao dopustiti da mu ponovno

GIGA

izmakne? Kakav je on to idiot?

A ipak — ona je pobacila njegovo dijete. Učinila je to, a da nije prvo s njim o tom porazgovarala. *Ona je njega napustila.*

Otišao je do bara i ispio čašu mineralne vode Perrier.

»Ah...« Karen Lancaster dotetura do njega. »Tu si ti — moj plesač. Idemo, ljepotane. Pokažimo im kako se pleše, neka im oči iscure od zavisti!«

Montana se glupo osjećala pri pomisli da zove policiju. Ali se ipak zatvorila u spavaću sobu Contijevih i nazvala stanicu u Beverly Hillsu. Oni nisu imali nikakvih vijesti o nesrećama pa je nakon toga ponovno pokušala nazvati njihovu kuću — ali tamo se, kao i u toku protekla dva sata otkako je počela nazivati, nitko nije javljao.

Neil je veliki dečko, zna se on sam o sebi brinuti, rekao je Oliver. Možda Oliver zna gdje je on?

Sjedila je neko vrijeme tako, pokušavajući srediti misli.

Tako je. Oliver zna. *Mora znati. Zato on i nije zabrinut.*

Potražila ga je.

»U redu, dosta je bilo sranja. Gdje je on?«

»Što je tebi? Ne znam.«

»Znaš. I ako mi sad odmah ne kažeš, napraviti ću takvu scenu da će ti prisjesti. Hoćeš scenu? Ovdje? Noćas? Pred dragim, starim Georgeom i tvojom novom, dragom prijateljicom Pamelom?«

»Nikad tebe nisam zamišljao kao ljubomornu ženu.«

»Ljubomorna žena! Ha! Ja samo hoću biti sigurna da moj muž ne leži negdje u bolnici. Kad saznam gdje je, moći ću se pokupiti s ove posrane zabave i otići spavati.« Zastala je i srdito se zagledala u njega. »Ja nisam ti, Oliver, ja ne moram šetati naokolo i ljubiti guzice. *Ja* mogu ići kući. Dakle, gdje je on?«

Oliver je patio, čir mu je bolno grčio želudac. Stalno je morao trčati na zahod. A ona scena s vulgarnom, bogatom ženom Georgea Lancastera bila je tako nepodnošljivo neugodna da će ga mučiti još najmanje dva dana.

Povrh toga, nije podnosio bilo kakav razgovor s Mon-tanom. Imao je njezin scenarij. Ona mu više nije bila potrebna. I zbog čega uopće štiti Neila? Taj se kreten nije čak ni toliko mogao potruditi da se makar načas pojavi na zabavi priređenoj u čast zvijezde njihovog novog filma.

»Imao je sastanak s Ginom Germaine«, rekao je, zlobno uživajući. »Tko zna? Možda to još uvijek traje.«

Montana je zurila u njega. Oči tigricice bile su ledene kao Sibir. »Hvala«, hladno je rekla.

»Molim, i drugi put.«

»Znaš što, Oliver? Ti si pizda. A osim toga, i srnrdiš — doslovno.« Okrenula se i udaljila srditim koracima dok je on krišom pokušavao onjušiti pazuha.

Pamela London, na putu do zahoda, uhvatila ga je na djelu.

»Dakle!« uzviknula je, a njezin zvonki glas odjekne kroz čitavu prostoriju. »Čula sam već za svakakve nastranosti — ali ovo s *tobom* je već upravo smiješno!«

Plesanje s Karen Lancaster predstavljalo je užitak bez kojega je baš mogao biti. Ta je žena bila pijana i drogirana. A njega je koristila da Rossa Contija učini ljubomornim. Mije želio biti grub prema njoj. Naposljetku, on bi — prije nego što je susreo Angel — i te kako bio sretan što mu se pružila prilika da upozna Karen. Ali sada — sad mu je to bilo svejedno. Nije on Randy Felix pa da traži neku bogatašicu za koju će se zakvačiti. On je svoj čovjek: bez obzira kako će ispasti ovo između njega i Angel, nikad se više neće prodavati. Od sada je njegova igra samopoštovanje i iskrenost.

Karen mu se primakne bliže — Ross se nije osvrtao na njezino izazovno previjanje i to joj se

nije sviđalo. »Kako se ti ono zoveš?« pijano je mucala, stišćući svoje oznojeno tijelo uz njegov bijeli sako.

»Buddy Hudson«, odgovori on i nježno je odmakne od sebe.

»Buddy, ha?« Ona se sruši na njega, grabeći za revere njegova kaputa kako bi održala ravnotežu. »Hoćeš ti biti moj frend Buddy?«*

Uhvatio ju je smijeh na ovaj kratki bljesak vlastite duhovitosti, a dok se ona smijala Buddy ugleda Randyja i Ma-ralee za jednim polupraznim stolom, udubljene u razgovor. Poveo je Karen dp njih i posjeo je na stolicu.

»Karen!« uzviknula je Maralee, sva sretna što su ih prekinuli. »Izgledaš kao da bi ti prijala šalica jake crne kave.«

»Kakva kava«, petljala je jezikom Karen. »Ja znam što *meni* treba.« Okrenula se Buddyju. »Sjedni.«

On poslušna, brižljivo izbjegavajući Randyjev pogled.

»Sad... da vidimo«, nastavi Karen. »Ovo je Maralee... i njezin *prijatelj* — zaboravila sam mu ime ...«

»Randy Felix«, rekla je Maralee, nervozno se igrajući sa Žlicom.

»Pa kako sam samo mogla zaboraviti takvo ime — Randy.« Zahihotala se. »A što ti radiš, pile?«

Maralee se namršti. »Karen ...« započne.

»Pardon. Ne smije se pitati što Randy radi.« Ona zgrabi jednog konobara u prolazu za rukav.

»Votku. S ledom. Odmah.« Rastreseno je i dalje držala konobarov rukav, te joj Buddy strpljivo razdvoji prste i oslobodi čovjeka.

Karen ga ozbiljno pogleda. »Ovo je Bud«, objavi. »On je plesač.«

»Zdravo«, reče Maralee uljudno.

»Drago mi je«, hladno reče Randy.

Karen pogleda prvo Buddyja, zatim Randyja. »Ja sam mislila da se vas dvojica znate. Zar vas nisam vidjela zajedno u *Ma Maisonu*?«

»Ne«, odreže Randy.

Buddy nije želio prepirke. Brzo je skočio na noge. »Morat ćete me ispričati«, rekao je. »Tu mi je negdje djevojka, sigurno me traži.«

»Naravno«, rekla je Karen nesigurnim glasom. »Samo ti požuri da nađeš svoju djevojku.

Nazovi me nekad. Bud.«

»Svakako.«

Pobjegao je uz uzdah olakšanja.

George Lancaster se pripremao održati govor. Montana odluči da je sad definitivno čas da ona ode. U glavi joj se mutilo. Neil sa Ginom. Neil se ševi naokolo.

Proklet bib.

A možda to nije istina.

Buddy Hudson ju dostigne na vratima. »Ideš?«

»A-ha.«

»Mogu li te zamoliti da me odbaciš?«

»A gdje su tvoja kola?«

»Krepala su nasred Sunseta.«

»Gdje stanuješ?«

»Odmah uz Strip.«

»Dođi.«

---

* *Buddy* — frend, pijatelj — op. prev.

GIGA

Upravo je htio krenuti za njom kad ga pogled na Wol-fieja Schweickera — koji je upravo izlazio iz zahoda za goste — ukoči na mjestu.

Mnogo mršaviji, drugačija frizura, ali nije se mogao prevariti u tim sitnim, zlim očima, okruglom licu, lasicjnim zubima i mesnatim usnama.

Putrasti — debeljko s one zabave! Od prije dvanaest godina. Tonyjevo izlomljeno tijelo na cementnom bloku u mrtvačnici.

Zadrhtao je, uspomena je bila isuviše bolna.

Wolfie je izgleda osjetio njegov pogled, pogledao ga je i krivo protumačio njegovo ukočeno zurenje kao seksualno zanimanje, reče: »Zdra-vo.«

»Hoćeš da te vozim ili nećeš?« pojavila se Montana ponovno na vratima, a glas joj je zvučao prilično razdraženo.

Buddy otrgrte pogled od Putrastog. Sigurno se zabunio. To ne može biti onaj čovjek.

Zašto ne?

Izašao je za Montanom. »Tko je onaj tip?« nervozno je upitao.

»Koji tip?«

»Onaj iz predvorja?«

Ona se namršti, mislila je na nešto drugo. »Wolfie nešto — Wolfie — da, Wolfie Schweicker. On se stalno mota oko Bibi Sutton.«

»Wolfie Schweicker«, polako ponovi Buddy. Namjeravao je dobro upamtiti to ime.

George Lancaster ustane, kucne o svoju šampanjsku čašu i zatutnji svojim gromoglasnim basom: »Malo tišine za filmsku zvijezdu.«

Šaroliki se skup utiša.

»Sad ću vam održati govor«, objavio je.

Začulo se nekoliko dobroćudnih uzdaha i podrugljivih uzvika.

»Fuj!« glasno drekne Pamela. Natkriveni vrt se ispuni smijehom.

»Ne obraćajte pažnju na staru krmaču«, tutnjao je George. »Trebao sam je već odavno izvesti na pašnjak i tamo je ostaviti.«

Još jači smijeh.

»Ne, ozbiljno sad, narode«, nastavi George, »bilo mi je pravo zadovoljstvo vidjeti ovdje večeras sve moje stare prijatelje ... neki su doduše malo stariji nego što ih se ja sjećam.« Gromoglasni smijeh. »Ali to je u redu — što znači malo prišivene kose i po koje zubalo među prijateljima?«

Svi su popadali od smijeha.

»Vi se svi vjerojatno čudite zbog čega se Kapetan vratio u grad. Zašto ne sunča guzicu u Palm Beachu uz svoju bogatu žensku, ha? Vi bi to stvarno htjeli znati, je li tako?«

»Daj, gukni već jednom«, dreknula je Pamela, uživajući u svakoj njegovoj riječi.

»Dakle, ovo je Kapetanov *comeback*«, proderao se George. »Svi sigurno znate što je to *comeback* — to je ono što moj prijatelj Frank čini svake godine jedanput.«

»Točno!« viknuo je netko.

»Prihvatio sam ulogu u filmu mojih prijatelja Olivera Easternea i Neila Grayja, jer je Neil napričao Pameli kako će se ovdje divno zabavljati, a Oliver je ponudio takvu lovu da to čak ni *ja* nisam mogao odbiti. Osim toga, nisu uspjeli dobiti Burta...«

George je dalje nastavio govoriti, ali ga ni Elaine, ni Ross nisu više slušali. Zgranuto su se gledali. George Lancaster igra u *Ljudima s ulice? George Lancaster*, koji je po riječima svoje drage kćeri Karen odbio tu ulogu još prije nekoliko mjeseci? A oni su za njega priredili zabavu. Potrošili čitavo bogatstvo, zadužili se — a zašto?

Elaine to naprosto nije mogla vjerovati. Najradije bi sad otišla gore i zavukla se u krevet.

GIGA

Ross je bio još više pogođen. On je bio *uvjeren* da je uloga njegova. Uvjerio je samoga sebe da samo on može odigrati tu ulogu, onako kako to treba igrati. I kad još bude uza se imao Sadie La Salle ...

U ustima je osjetio goraki okus razočaranja, koje mu je preplavilo tijelo.

Avion kompanije *American Airlines* bio je ispunjen do posljednjeg mjesta ali Millie to nije smetalo. Ovo joj je bio prvi let avionom u životu i oduševljenje, koje je zbog toga osjećala, bilo je upravo zarazno.

I Leon je bio uzbuđen. Ali iz drugih razloga.

Tako se sve čudno poklopilo, čekao je i čekao da se nešto dogodi i — ništa. A onda je napravio vlastiti plan i — tras.

Preko kompjutora su stigla dva izvještaja. Prvi: o dvostrukom ubojstvu u Pittsburghu. Jedna kurva i njezin svodnik, izbodeni nožem do smrti. Drugi: o jednoj autostoperici u Teksasu, ubijenoj s dvadeset i osam uboda nožem.

U oba slučaja Deke Andrews je ostavio svoj trag — otiske prstiju.

Leon je u prvi čas htio otkazati odlazak na odmor, kako bi mogao istražiti te nove slučajeve.

Ali nije to mogao napraviti Millie, to bi uistinu bilo okrutno.

Jedan mladi detektiv, Ernie Thompson, određen je da ode na oba mjesta, u Pittsburgh i u Teksas, kako bi provjerio nove nalaze. Potom se trebao javiti Leonu i predati mu izvještaj, bez obzira gdje se Leon u tom času nalazio. Leon nije baš bio oduševljen s tim aranžmanom — očigledno, on bi najviše volio da je sam mogao tamo otputovati — ali s obzirom na okolnosti, morat će se zadovoljiti Thompsonovim izvještajem.

»Jedva mogu vjerovati da smo stvarno krenuli!« Millie mu stisne mišicu i poljubi ga u obraz.

Toplo je uzvratio njezine izraze nježnosti. Da, krenuli su

a po svemu sudeći, kretali su se u istom smjeru, u kojem se kretao i Deke Andrews.

Bili su čvrsto zakvačeni. Gina Germaine, druga najpopularnija plavuša u Americi i Neil Gray, ugledni i poštovani filmski redatelj.

Gina, nabodena kao riba, neprekidno je evil jela.

Neil je samo stenjao. Uhvaćen od objekta vlastite želje, poput muhe u kliještima bogomoljke, osjećao se nekako čudno nestvaran i slab. Bol, koji ga je malo prije zgrabio, sad je popustio, ali ga je uplašio intenzitet bola, a ujedno se i užasavao situacije u kojoj se našao. Bio je iscrpljen i grozničav. Odveć umoran da bi učinio bilo što, osim da mlitavo leži na Gini i čeka da ga ona pusti iz svoje smrtonosne ženske stupice.

Thiou-Ling je odbacila krinku umiljatog i podložnog seksualnog objekta i poduzela je sve što je bilo u njezinoj moći da ih razdvoji — uključujući polijevanje donjih dijelova njihove anatomije hladnom vodom, divljačko navlačenje donjeg dijela Neilovog trbuha i obilato mazanje istog vazelinom. Ništa nije djelovalo.

»Prokletstvo, Gina«, osorno se obrecnula, progovorivši iznenada izrazitim akcentom s njujorških ulica. »Prestani s tom jebenom histerijom i reci mi, što da učinim.«

»Oh, Bože«, jecala je Gina. »Čime sam ja ovo zaslužila?« Promeškoljila se malo, pokušavajući naći malo ugodniji položaj. Neil nije baš bio lagan. Osjećala se kao da je netko u nju gurnuo hladni krstavac i ostavio ga tamo. Znala je da će poludjeti, ako joj netko uskoro ne pomogne.

»Možda bi trebalo pozvati hitnu pomoć«, predložila je Thiou-Ling.

»Oh, za kristaboga!« zastenjala je Gina. »Napravili bi od nas vic stoljeća. Pokušaj opet s hladnom vodom. Isuse! *Učini nešto!*«

* * *

Mali Volkswagen je poletio kao raketa. Kad su došli do Sunseta i kad je Montana, umjesto da okrene prema Hollywoodu, produžila prema Beverly Canyonu, Buddy reče: »Hej, ovaj, mislim da si zaboravila skrenuti.«

»Ne, nisam zaboravila«, rekla je Montana bezizražajno. »Samo hoću nešto provjeriti. Ne ljutiš se?«

Tko je on da se ljuti? Ona njemu čini uslugu, a ne on njoj.

Kola su jurnula uz Benedict, skrenula desno na Tower Road, zatim još oštrije desno na San Ysidro Drive, te napokon usporila i zaustavila se preko puta nekih teških vrata od kovanog željeza.

Montana ugasi motor, istrese cigaretu iz paketića, zapali, duboko, udahne dim i reče: »Trebala bih jednu uslugu.«

On kimne. »Za tebe — sve.«

»Čuj, osjećam se malo glupo što to od tebe tražim«, rekla je oklijevajući.

On nije imao pojma što to ona hoće, ali se nadao da nije neka seksualna usluga. Ona je lijepa žena, ali je njemu bio potreban osjećaj da ga ona treba zbog njegova talenta, a ne /bog akcije koju može pružiti.

»Što želiš da učinim?«

Ona je nervozno pušila i tupo zurila kroz prozor. »Da uđeš iza onih vrata, da provjeriš prilazni put i garažu, i da vidiš je li tamo negdje parkiran jedan srebrni Maserati.«

Trenutak je šutke probavljao njezine upute. Kako ona očekuje da on prođe kroz ta vrata? Da se popne preko njih? Ako to učini, što će biti, ako vlasnik kuće pomisli za njega tla je provalnik (što je u ovo doba noći, u jedan sat po ponoći, bilo sasvim lako moguće) i *puca* na njega? Napokon, opće je poznata činjenica da su većina stanovnika Beverly Hillsa naoružani do zuba, pripravnici za slučaj revolucije.

»Hej, čuj ...«, započne.

»Ne moraš, ako nećeš«, prekinula ga je, a glas joj je još uvijek zvučao ravno, bezizražajno.

»Uostalom, čija je to kuća?« pitao je, odugovlačeći, kako bi dospio još malo razmisliti.

»Gine Germaine.«

Baš ima peh. Kuća filmske zvijezde. Ta vjerojatno ima naoružane stražare koji joj spavaju pod kućnim pragom.

»Učinit ću ti to«, nevoljko je rekao. Naposljetku, ona je njemu dala ulogu Vinnieja, mora joj *nečim* uzvratiti uslugu.

Oliver Easterne je vozio blistavi engleski Bentley iz 1969. — *to* je bila vrlo dobra godina za Bentleyje. Kola su blistala od čistoće, a drugačije nije ni moglo biti, jer kad ih ne bi koristio, stajala su prekrivena bijelom navlakom u garaži za četiri automobila velike kuće u Bel-Airu koju je Oliver unajmio — tri kuće dalje od Bibi i Adama Suttona. Bentley je bio kod njega od svog rođenja. Stigao mu je ravno iz tvornice. Bespriječna kola za bespriječnog čovjeka. Razmišljao je o proteklom danu. Pokvarila mu ga je Pamela London. I, naravno, Montana. Te su dvije žene bile previše inteligentne — na vlastitu štetu. Ako se Montana i Neil razidu zbog informacije koju je dao Montani — baš dobro. Njega će to samo obradovati. Kakva drskost, usuditi se onako s njim razgovarati. Nazvati ga dupeliscem, naglas, tako da su svi mogli čuti. Zar ona ne zna da je lizanje guzica neizbježni dio njegova posla?

Hoćeš proizvoditi filmove? Izvoli, lizi guzice. Nije bilo nijednog producenta u gradu koji se nije nalizao guzica za svog radnog vijeka.

Raniji dio dana nije bio tako loš. Potpisivanje ugovora s Ginom Germaine za Neilov idući projekt bio je odličan potez. Jedva je čekao da vidi Montanino lice kad za *to* čuje.

Čim je stigao kući, odmah se istuširao, popio gustu mliječnu tekućinu za svoj čir i namazao s *Preparation H* drugi kraj. Zatim je obukao čistu svilenu pidžamu, svezao mrežicu preko svojih prorijedenih lokni i uvukao se u krevet, razmišljajući o Angel. Njezina čista ljepota, njezina svježina, tako su savršeno odgovarale liku Nikki. Mora je nagovoriti da prihvati tu ulogu, ona je naprosto tako savršena.

Zaspao je misleći na zlatokosu Angel.

Buddy je promatrao teška željezna vrata. Bila su visoka najmanje tri metra i na vrhu su imala šiljke. »Sranje!« promrmljao je, svlačeći svoj bijeli sako, slažući ga i odlažući na zemlju. Još jednom je brižljivo proučio vrata. S obje strane, na njih se nadovezivala gusta, neprolazna živica, a vrata su se očito otvarala i zatvarala daljinskim upravljačem iz kuće. Nije bilo drugog načina, morao se popeti preko njih.

U tom je trenutku primijetio naljepnice, po jednu sa svake strane. Na jednoj je pisalo PAZI OŠTRI PSI. Na drugoj WESTEC OSIGURANJE NAORUŽANI ČUVARI.

»Što ja ovdje *radim*?« promrmljao je, živo predočavajući prizor. Buddy Hudson napokon dobiva životnu šansu, a završava izgrižen od doge ili još gore — ustrijeljen.

Požurio je natrag do auta, u kojem je Montana sjedila sama u mraku.

»Imaju pse i naoružane čuvare«, s gnušanjem je izjavio.

»Ne obraćaj pozornost na to što piše. Svi lijepe te naljepnice.«

Divno. Baš ti hvala, Montana. Nije u pitanju tvoja guzica.

Nevoljko se okrenuo i vratio na liniju fronta, te se oprezno počeo penjati. Na sreću, ukras u stilu art deco olakšavao je penjanje, iako je priličan problem bio prijeći preko šiljaka na vrhu — osjetio je da su mu se hlače poderale i to ga je sad stvarno ozlovoljilo. Mumljajući ispod glasa psovke, napokon se nekako prebacio na drugu stranu.

Našao se na strmom prilaznom putu rasvijetljenom nizom ravnomjerno raspoređenih zelenih svjetiljaka. Potrčao je prema kući, držeći se ruba puta, suzdržavajući dah, nadajući se iz sveg srca da se neće odjednom naći oči u oči s nekim pretjerano budnim njemačkim ovčarom.

Odjednom joj je palo na pamet da je Oliver jedina osoba, koja bi im mogla pomoći. Jer, ako *on* neće o tome šutjeti, Iko će? Radilo se o redatelju njegovog filma. I o zvijezdi njegovog slijedećeg projekta. Kriste, to mu je *dužnost*. Čemu služe producenti, ako ne tome da te izvlače iz nevolja?

»Zovi Olivera Easternea«, prostenjala je u smjeru Thiou--Ling, koja se u međuvremenu obukla i očito se spremala užurbano napustiti scenu.

»Koga«? drsko je upitala.

»Učini što ti kažem!« vrisnula je Gina. »Nemoj me sad još ispitivati!« Gurala je Neilovo teško tijelo, udarala ga po prsi-ma, ponovno je zastenjala. On je teško disao. Onesvijestio se, a nju je to do kraja razbjesnilo. *Ona* mora podnositi njegovu težinu. On joj uopće nije pomagao, samo je ležao, mlitavo izvaljen na njoj poput vreće cementa. »Zovi doktora«, dahnuo je prije nego što se onesvijestio. Budala engleska. Zar je on doista očekivao da će ona dopustiti doktoru da je vidi u ovakvom položaju? »Naći ćeš Oliverov broj u knjizi na stolu — pokušaj nazvati — molim te. Daj meni slušalicu, kad ga dobiješ. Čini mi se da ću umrijeti!«

»Sačuvaj to za kamere, sestro«, promrmljala je Thiou-Ling

»Molim?« dahnula je Gina.

»Zaboravi«, rekla je Thiou-Ling. Pronašla je Oliverov broj u knjizi. »Nadam se da je taj tip kod kuće jer *ja* moram zapaliti.«

»Ti moraš — što?« bijesno je dahtala Gina. »I ti si upetljana u ovo, zajedno sa mnom, kučko kineska.«

»Ja nisam Kineskinja, ja sam Azijatkinja.« Nasmiješila se na Ginu onim svojim zagonetnim osmijehom, dobro znajući da je ništa neće zadržati da ne ode, čim se pojavi taj Oliver Easterne. Ovakve stvari mogu loše utjecati na posao, a za Thiou-Ling je posao uvijek dolazio na prvo mjesto.

Zvono telefona razbije njegove ugodne snove.

»Oliver!« histerično je dahtala Gina Germaine. »Trebam te! Brzo dođi!«

Oliver Easterne se brzo obuče: tamnoplavi kašmirski pulover, traperice sa savršeno izglaćanim bugom i lake talijanske cipele. Kosa mu je, međutim, bila malo neuredna — za to mu je trebalo vremena.

Uplašio ga je Ginin histerični poziv. Telefonski pozivi usred noći uvijek su posebno zlokobni, a ovaj se, očito i neizbježno, neće razlikovati od ostalih. Brzo je vozio kroz puste ulice Beverly Hillsa, gutajući usput Maalox da spriječi eventualni novi napad čira, psujući i pitajući se, što sad.

* * *

Kuća, sagrađena u španjolskom stilu, nalazila se unutar četverokutnog dvorišta i gotovo su svi prozori na kući bili rasvijetljeni. Buddy nije trebao tragati za srebrnim Maserati-jem, kola su stajala pred ulaznim vratima, izložena pogledima. Držeći se sjenke, pripremio se za hitri uzmak.

Jednog će dana i on posjedovati kuću s psima i naoruža nim čuvarima. Uskoro. Samo što će se on pobrinuti za to da psi svakako budu pušteni s lanca, spremni da pograbe svakog jadnog posranca koji se usudi popeti preko *njegovih* vrata.

Strčao je niz prilazni put, pipajući usput hlače da provjeri koliko su se razderale — poderotina je bila dugačka najmanje deset centimetara. Promrmljao je još nekoliko psovski.

Zujanje električnog motora koji je otvarao teška vrata, smrtno ga je preplašilo i on se ukoči. Svjetla nekog automobila ulete na prilazni put u punoj brzini. Jedva je imao vremena da se baci u stranu, među grmlje. Pao je na desnu ruku i osjetio užasnu bol. Zastenjao je. Zemlja je bila vlažna od neprekidnog polijevanja, tako da se u stvari valjao u blatu.

GIGA

A onda je začuo lavež pasa i smrznuo se.

Vrata mu je otvorila sitna, nježna evrazijska djevojka.

Oliver je volio orijentalce; oni su uvijek znali svoje mjesto. »Oliver Easterne«, pristojno joj se predstavio. »Miz Ger-maine me je pozvala.«

»Kojeg ste kurca radili tako dugo?« grubo je upitala, očigledno, ne tako nježna orijentalka.

»Dođite.«

Ozlovoljen takvim pozdravom, Oliver pođe za njom uza stube do spavaće sobe. Prizor koji je tamo ugledao, bio je — najblaže rečeno — zapanjujući. Gina Germaine, američki seks-simbol broj jedan, raskrečena kao žaba. A na njoj, mlitavo opušten, gole mlohawe guzice izložene pogledima, ležao je Neil Gray.

»Sveto govno!« uzviknuo je Oliver. »Izvukla si me iz kreveta zato da gledam kako se vas dvoje fukate? Ja sam takve stvari već vidio, da znaš — samo u mnogo boljoj postavi.«

»Pizdo!« vrištala je Gina, skupivši svu snagu, koja joj je još preostala. »Učini nešto, proklet bio! Ti si producent.«

»Tražim jednu ženu«, tiho je rekao Deke.

Debeljuškasta žena u ljubičastom džemperu i kratkoj crnoj suknji, s malim djetetom oslonjenim o kuk, nasmijala se i rekla, »To svi traže.«

Stajala je u vratima svoje oronule kući i čekala da on još nešto kaže.

»Gospođu Carrolle«, rekao je on, tražeći po džepovima onaj svoj komadić papira, iako je napamet znao što na njemu piše. »C-A-R-R4D-L-L-E«, polako je ponovio, slovo po slovo. Žena neodređeno odmahne glavom. »Ne znam.« Djetetu je počeo curiti nos i ona mu ga rastreseno obriše nadlanicom ruke. »Ne znam«, ponovila je.

»Tko je to?« čuo se iz kuće neki muški glas i odmah zatim, jedan se onizak, zdepast muškarac pridruži ženi u vratima. »Da?« oštro je upitao. »Što hoćete?«

Deke blokira vrata nogom, kako bi spriječio da ih naglo zatvore. »Tko je ovdje stanovao prije vas?« hladno je upitao.

Nešto u njegovim očima — tako tvrdo i hladno — primoralo je zdepastog muškarca da mu odgovori. »Neka stara vještica.«

»Da li se zvala Carrolle?«

»Ne znam.« Muškarac pokuša zatvoriti vrata, ali je Deke-ova noga čvrsto ostala na mjestu. Žena glasno prošapće: »Što hoće? Zašto ne odlazi?«

»Kako bih mogao saznati tko je ovdje stanovao prije vas?« upita Deke, a crne su mu se oči žarile od frustrirane srdžbe.

»Pretpostavljam da to možete pitati onu propalicu, od koga smo unajmili ovu kuću«, rekao je muškarac, nastojeći se čim prije riješiti ovog čudaka. »On će vam to moći reći. Mi ništa ne znamo.«

»Ne«, potvrdi i žena. »Mi se ni u što ne petljamo.«

Muškarac uđe u kuću i vrati se s komadićem papira, otkinutim s ruba novina, na kojem je bilo načrčkano jedno ime i adresa. »Usput možete reći onom lihvaru da nam već pet godina obećava novi krov.«

Deke uzme papirić, makne nogu s vrata i uputi se niz ulicu bez ijedne riječi.

»Jebeni manijak«, prodere se za njim zdepasti muškarac i zalupi vratima.

Deke je brzo koračao, gledajući ukočeno pred sebe. Papirići... Komadići papira. I svi nekud vode ...

Sjedili su jedno uz drugo u jednom baru u susjedstvu. Deke je polako pijuckao običnu Coca-Colu, dok je Joey stru-sila tri Coca-Cole s rumom, jednu za drugom.

»Već je prilično kasno«, rekla je Joey. »Što si rekao tvojim starcima, kad ćemo doći?«

»Bilo kad«, odgovorio je. »Nije važno.«

»Kako to?« sumnjičavo je pitala ona. »Zar nisu uzbuđeni što će me upoznati?«

»Jasno da jesu«, odgovori on onako kako je ona očekivala da odgovori, a pritom se sjećao što je rekla njegova majka. Zagledala se u njega kao da je osjetila da je ova djevojka nešto drugo, nešto posebno. »Dovedi je, ako baš moraš«, rekla je.

»Da dođemo na večeru?« usudio se upitati.

»Poslije večere. Ja ne kuham pa nekakve jeftine djevojčure, koje čak i ne poznajem.«

»Ona nije jeftina djevojčura«, pobunio se on.

Njegova se majka na to bljedno nasmiješila. »Ako si je ti pokupio, onda je sigurno djevojčura.«

»Daj, idemo«, moljakala je Joey. »Pazi što ti kažem, kau-hoju, još jedno piće i pobljuvat ću se po tvojim starcima.«

Deke pogleda na sat. Pola deset. »Ne osjećam se dobro«, promrmljao je.

»Nemoj se opet pokušavati izvuci. Sad ili nikad.«

GIGA

»Ja se ne pokušavam izvući«, rekao je Deke uvrijeđeno.

»Aha, sigurno«, promrmljala je Joey.

On duboko udahne. »Idemo sad. Jesi li spremna?«

Ona brzo izvuče iz torbice jeftino zrcalo i oštro se zapilji u svoje lice. Zatim iskopa ruž i još jače namaze već pretjerano našminkana usta. »Hoću biti lijepa za tvoju mamu«, objasnila mu je. »Žene primjećuju takve stvari kao što je šmin-kao i to. Jesi li joj rekao da sam bila foto-model, kao što sam ti rekla?«

»Zaboravio sam.«

»O, sra ... nje. Da si joj to rekao, ona bi mislila kako sam ja stvarno neka fina djevojka.

Ponekad si tako glup.«

Zgrabio ju je čvrsto za zapešće. »Nemoj to govoriti.«

Ona se oslobodi njegovog stiska. »Dobro, dobro. Znaš da ja to ne mislim ozbiljno.« Počela mu je tepati dječjim glasom. »Ajde, nasmiješi se, kauboju. Ja sam tvoja mala curica.« Šaleći se, malo ga je povukla za uho. »Curica jako voli velikog dečka.«

On se opusti.

Laknulo joj je. Nije željela da se opet odloži posjet mami i tati. Bila je sigurna da će je oni zavoljeti kad je upoznaju; sve bi bilo tako lako kad bi je oni zavoljeli. Potrebno joj je da se konačno negdje smjesti, da konačno nekud pripada. Imala je osamnaest godina i bila je totalno iscrpljena. Na ulici od svoje trinaeste godine — nije bilo lako, ali je izdržala. Nadala se da će s onim pajkanom biti nešto. On je bio prvi muškarac u njezinom životu, koji je prema njoj bio Iju-bezan i ona je bila spremna za njega učiniti sve na svijetu. Ali, kad ga je nazvala da mu pruži još jednu, posljednju šansu, on se pretvarao da ne zna tko je ona i spustio je slušalicu. Svinja!

Žandar Leon. Na kraju — ipak isti kao svi ostali.

A onda se pojavio Deke. Odmah, od početka bilo joj je jasno da on nije sasvim normalan. Ali, postupala je s njim oprezno i brzo je naučila koje gumbе kod njega treba pritisnuti da bi se ponašao onako kako ona hoće.

Oduševljavala ju je pomisao na obiteljski život. Gospođa Dekea Andrews, s mamicom i taticom — njegovim taticom i njegovom mamicom, ali oni će nju vrlo brzo zavoljeti kao da im je kćer.

Uzdahnula je. Bolje i Deke, nego ništa. On čak ne izgleda, tako loše, samo kad bi htio odrezati tu groznu dugu kosu. Ni njegova majka nije podnosila tu frizuru, toliko je uspjela saznati. Sad će ga zajedno natjerati da se ošiša. Kad se jednom vjenčaju, ona će mnogo toga srediti.

»Na noge, kauboju.« Veselo mu je namignula. »Tvoja curica je spremna.«

Nije se sjećao da je ikad iskusio ovakvu vrućinu. Bila je to pustinjska vrućina — sveobuhvatna, gušeća.

Ušao je u jednu brijačnicu i zatražio da mu obriju glavu.

»Hoćete da vam sve to skinem?« upitao je starac, koji je bio vlasnik brijačnice.

Deke potvrdi glavom.

»Dobili ste neku infekciju? Ima sad losiona, s kojima to možete izliječiti.«

»Možete li mi obrijati glavu ili ne možete?«

»Što ste vi? Jedan od onih religioznih čudaka?«

Deke kimne. To mu se učinilo najjednostavnije.

Svidala mu se njegova obrijana glava, kad je sve bilo gotovo. Izgledala je tako čisto i lijepo. Nekako kao početak. Vrlo prikladno za Održavatelja reda.

Poslali su ga opet na jednu novu adresu. To je bila jednokatna poslovna zgrada u jednoj tihoj ulici. Sekretarica je sama sjedila u odsjeku za prijem stranaka i grickala mrkvu. Na stolu ispred nje, ležao je, oslonjen na hrpu papira, časopis *Us*, koji je s velikim zanimanjem čitala.

GIGA

»Svi su izašli na ručak«, rekla mu je i nastavila čitati članak o Tomu Selecku.

Deke reče: »Možda mi vi možete pomoći.«

Ne dižući pogled, ona odgovori: »Žao mi je, ja sam ovdje samo na zamjeni.«

»Ali sigurno znate gdje je arhiva, zar ne? Potreban mi je dosje Nite Carrolle. Treba mi njezina nova adresa.«

Ona ga kratko pogleda, nije joj se dopao njegov izgled. »Zašto se ne vratite kroz jedan sat.«

On nije imao vremena za gubljenje. »Vi ste ovdje sami?« upitao je.

Bila je sama, ali nije joj padalo na pamet da to kaže ovom degeneriku. »Ne, nisam sama.

Prema tome, izvolite otići.«

Hitrim pokretom, on sruši njezin časopis na pod i zavrne joj ruke iza leđa.

»Ništa ti neću, ako mi pokažeš gdje se odlažu dokumenti«, rekao joj je prijetećim šapatom.

Djevojka se počela tresti. Ovo je neki luđak; mogla je to odmah znati, dosta je bilo pogledati ga. »Čelavo kopile«, pro-siktala je — još je uvijek drhtala, ali je čvrsto odlučila da ne popusti.

»Jednom su me silovali i neću dopustiti da se to ponovi.« Podigla je glas. »Ako me samo dotakneš, *ubit* ću te, gade prokleti.«

Iznenadila ga je njezina reakcija, ali mu je na neki način čak bilo drago.

Nije joj namjeravao ništa učiniti, ali je poruka, koju mu je poslala, bila jasna. Ona je to *tražila*.

Prokletstvo.

Kopile.

Silovanje.

Nož mu se našao u ruci, a da uopće nije bio svjestan kad ga je izvukao. Njezino je grlo spremno čekalo. Naposljetku, on je Održavatelj reda. Postoje stvari, koje on jednostavno *mora* izvršiti.

Zadnji su gosti otišli točno u pet minuta poslije dva. Rossov je smiješak ostao nepromijenjen sve dok se za njim nisu zatvorila ulazna vrata, a onda je namršteno prošao kroz prazne sobe do bara i zatim je tamo neraspoločeno sjedio usred sveopćeg nereda i polako pijuckao dupli scotch, čekajući da ga Elaine dođe moliti za oprostjenje i da mu izrazi svoju sućut.

Čekao je dvadeset minuta pa kako se ona nije pojavljivala, pošao ju je potražiti. Našao ju je u svojoj garderobi. Bijesno je trpala njegovu odjeću u otvoreni kofer.

Trenutak je stajao i gledao, sav zbunjen. Zatim mu sine pravo značenje toga što ona radi i on zaurla: »Koji *kurac* to radiš?« Iako je bilo prilično očito da se ona to sprema njega izbaciti iz kuće.

»Meni... je ... dosta ... Ross«, odgovorila je, stisnutog grla. »Kako ... si... smio. *Kako ... si... samo ... smio. S mojom ... najboljom ... prijateljicom. Kurvo pokvarena!*«

Ross je — već u ranoj mladosti — naučio da uvijek treba sve nijekati.

»Ne znam o *čemu* govoriš«, rekao je, trudeći se da mu glas zvuči uvrijeđeno.

»Nemoj mi tu izigravati nekakvo nevinašce«, ispljune ona srdito, bacajući njegove svilene košulje preko cipela s uvučenim kalupima. »Sačuvaj glumu za filmove.«

Ross je — već u ranoj mladosti — naučio i to, da je napad najbolja odbrana.

»*Ti* meni nešto govoriš. A što je s tobom i s onim trokril-nim gimnastičarom?«

Ona se zaustavi u pol zamaha, s kojim je upravo u kofer bacala jedan Yves Saint Laurent pullover. »Da se nisi *usudio mene* optuživati zbog bilo čega. Ja sam ti bila divna žena. Netko na koga si se doista mogao osloniti — ali ti to nikad nisi znao cijeniti.«

Ona mu baci onaj pullover u lice i prasne. »Karen Lancaster, za ime Boga. Mislila sam da imaš više ukusa.«

Sad i on plane. »Ne znam kako si to mogla misliti. Zar nisam *tebe* oženio?«

Ona s treskom zatvori kovčeg i gurne ga pred njega. »Gubi se«, prosiktala je.

On sad više nije racionalno razmišljao, inače nikad ne bi otišao.

»*Van!*« ponovila je Elaine.

»Ne brini, idem. Sit sam tvog jebenog zanovijetanja.«

Ona je išla za njim do vrata. »Sutra zovem Marvina Mi-Lchelsona«, svečano je objavila.

»Kad ti navalim na leđa alimentaciju, jedino mlijeko koje ćeš si moći priuštiti bit će ono koje uspiješ izmusti iz sisa Karen Lancaster.«

»Jebi se, kučko lajava. Ako ništa drugo, ona to mlijeko *ne krade*.«

»*Van!*« vrisnula je Elaine i on se odjednom našao nasred vlastitog prilaznog puta, u pola tri ujutro i ne znajući kud bi otišao.

Dok se Buddy pribrao i podigao sa zemlje, te dotrčao do vrata, ona su se već ponovno zatvorila. Iz daljine je još čuo lavež, ali se pas očito nije približavao i on odahne. Samo bi mu još to trebalo — da ga kakav bijesan pas zgrabi za grlo.

U ruci mu je bolno nabijalo. Možda ju je slomio. Od koga može tražiti odštetu? Sigurno ne od Gine Germaine.

I još nešto. Hoće li moći igrati Vinnieja sa slomljenom rukom?

Još važnije. Hoće li se moći popeti preko ovih željeznih vrata sa slomljenom rukom? Pokušao je, ali se taj pokušaj jadno izjalovio — samo je uspio poderati svoju svilenu košulju.

»Montana«, uzbuđeno je zazvao u mrak.

Ona požuri preko ulice. »Što čekaš?«

»Povrijedio sam ruku. Mislim da se neću moći popeti.«

Zurili su jedno u drugo kroz teška vrata.

»Bolje pokušaj«, rekla mu je napokon. »Ne možemo više dugo ostati ovdje. Patrolna kola stalno kruže ovim ulicama.«

»Baš ti hvala«, reče on gorko.

GIGA

»Hajde, pokušaj«, nukala ga je ona. »Ti imaš kondicije. Popni se s jednom rukom i samo se *baci* prijeko.«

Budući da drugog načina izgleda nije bilo, on učini kako je ona rekla i sruši se na cement uz tupi udarac i glasni uzvik bola. Dva psa u susjednoj kući počnu odmah bjesomučno lajati.

»Izgubimo se odavle«, rekla je Montana i žurno se uputila prema Volkswagenu.

Kad je on stigao do malih kola, ona je već bila upalila motor i nestrpljivo je čekala da već jednom krenu. On se baci u sjedalo pokraj nje i auto pojuri.

Minutu, dvije obadvoje su šutjeli, a onda ona upita: »Je li Maserati bio tamo?«

»Da — bio je tamo. Hej, čuj, ja se ne zezam, ozbiljno mislim da sam slomio ruku.« Zastao je, očekujući neku riječ žaljenja i suosjećanja, ali Montana je šutjela. »Prokletstvo!« uzviknuo je odjednom. »Ostavio sam tamo sako. Moramo se vratiti.«

»Ja se ne vraćam tamo.«

»Ma *daj*, to mi je najbolje što imam. Armani. Osim toga, u džepu mi je ostao sav novac koji imam.«

»Kupit ću ti novi sako i nadoknaditi novac. Koliko?«

Dolar i pedeset. Buddy je, doduše, odlučio da više neće lagati, ali nužda je nužda, a osim toga — uvijek joj to može vratiti, čim počne zarađivati veliku lovu. »Šesto dolara.« rekao je, oprezno birajući sredinu između previše i premalo.

Ona naglo zaustavi Volkswagen, baš kad su trebali skrenuti na Sunset. Oh ne, ona se vraća nazad, pomislio je.

Montana okrene kola i krene ponovno uz Benedict, a onda oštro skrene desno na Lexington.

»Vodim te k sebi doma«, odlučno je rekla. »Tamo ću pogledati što je s tvojom rukom i dat ću ti nešto novaca. U redu?«

Zar bi trebalo prigovarati?

Sadie La Salle je imala svoj mali ritual prije spavanja. Prvo bi dugo ležala u kadi punoj mirisave pjene. To ju je opuštalo. Zatim bi odabrala jednu od brojnih Sony Betamax video kasete koje je držala uredno složene na polici. Uložila bi kasetu u svoj video, upalila televizijski prijemnik, legla u krevet i zaspala tako svake večeri uz neki od starih filmova Rossa Contija.

Noćas je izabrala jedan od najdražih, Rossov veliki uspjeh iz 1958. Tada je bio na početku karijere — mlad i bezbrižan, s djetinje plavim očima i plavim kovrčama i čvrstim, vitkim tijelom. Nije tada na njemu bilo ni grama suviše težine. Večeras je primijetila da mu je počeo rasti trbuh i da mu oči nisu više onako jasne, ni kosa više onako plava, a koža mu je ogrubjela od intenzivnog života.

Pitala se kako li izgledaju ostali dijelovi njegova tijela i zadrhtala je unaprijed od užitka — iako je samu sebe mrzila zbog toga.

Uskoro će ga ponovo imati. I onda će ona njega iskoristiti, onako kako je on nekoć iskoristio nju.

I ovog će puta *ona* otići.

Bez telefonskog poziva. Bez pisma. Bez objašnjenja.

Ništa.

Ross Conti je *uništio* njezin život i ona je sada, konačno, hljela da joj on plati za to. Kad završi s njim, požalit će dan kad ju je upoznao.

Na ekranu televizora Ross se smiješio. Gospodin Neodoljivi.

Sadie se zaveli na jastuke i prepusti se gledanju filma, Gledala ga je već najmanje stotinu puta.

* * *

Buddy je šetao po oskudno namještenoj dnevnoj sobi. Bol u ruci je malo popustila; možda na kraju krajeva ipak nije slomljena.

»Gdje ti je ... ovaj ... tvoj muž?« upitao je, tobože usput, iako ga je to pitanje mučilo čitavu večer.

Montana je prtljala s kombinacijom na sefu u zidu, skrivenom ispod jedne umjetničke slike i nije podignula glavu.

»Mislim, ovaj, zar ga ne bih trebao upoznati? Kako mu se svidio moj test? Što je rekao?«

Ona je otvorila sef, uzela iznutra svežanj novčanica i počela odbrojavati novčanice od sto dolara. Zatim mu je pružila podeblji snop. »Dvanaest stotina. To bi trebalo pokriti troškove oko nabavke nove odjeće i izgubljeni novac.«

Najradije bi je bio poljubio. Ipak ga je zapekla savjest.

»Usput rečeno«, dodala je, »razgovarala sam sa Sadie La Salle. Rekla je da navратиš do nje sutra ujutro u jedanaest.«

Sreća mu se, iz minute u minutu, sve više smiješila. »Hej, to je fantastično.«

Ona posegne za cigaretom na stolu i pripali. »Sitnica. A sad — daj da vidimo tu tvoju ruku.«

»Mislim da sam je ipak samo istegnuo«, reče on i ispruživši ruku počne stiskati i otvarati šaku.

Ona je inzistirala da joj ipak dopusti pogledati i svojim je dugim, mekim prstima brižljivo opipala da vidi je li koja kost slomljena. »Preživjet ćeš«, rekla je kratko.

Sad se Buddy stvarno loše osjećao. Kako joj je mogao onako, na prevaru izmamiti novac? K vragu, valjda ipak ima više stila. »Ovaj ... čuj«, počeo je tonom ispričavanja. »Nisam u kaputu imao baš šest stotina. Ja sam se to malo kao... ovaj... šalio.«

Ona ga je ozbiljno gledala. »Treba ti novaca?«

On kimne.

Ona duboko povuče dim iz cigarete. »Onda to nazovi posudbom. Kad dobiješ prvi honorar, očekujem povrat uz kamate.«

»Ti si strašna dama.«

»Hvala«, suho je rekla. »Nemoj mi, molim te, samo govoriti kako sam divna, jer se ovog časa osjećam zla i zločesta i baš nimalo nisam divna.« Izgleda, istog je časa požalila što se tako razotkrila pred njim — makar i samo s tih nekoliko riječi. »Natoči si piće«, oštro je odrezala.

»Ja se idem presvući i onda ću te odvesti kući.«

»Ne moraš se gnjaviti. Mogu pozvati taksu.«

»Obećala sam ti da ću te odvesti kući i to ću učiniti. Osim toga, vozi mi se.«

Izašla je iz sobe, a on se osvrne oko sebe. Prostorija je bilo udobno i moderno uređena. Pogled na Hollywood bio je upravo spektakularan. Na stoliću za kavu stajala je fotografija Neila Gravja u srebrnom okviru. Na njoj je rukom bilo napisano: *Mojoj dragoj M, koja me je naučila ponovno živjeti.*

Montana hitrim korakom uđe u sobu — sad je bila u uskim, izbledjelim levisicama, uvučenim u iznošene kauboj-ske čizme i u jednostavnoj bijeloj majici. »Dođi, zvijezdo«, rekla je, zalupivši usput vrata sefa. »Idemo te odvesti kući — ne bih htjela da se sutra kod Sadie pojaviš s kesicama ispod očiju. Ja sam joj rekla da si ti najzgodniji glumac koji se pojavio nakon Marlona u *Tramvaju*.«

Jedno je bilo sigurno. Montana stvarno zna reći prave stvari.

Valium ju je smirio. *Znala*, je da ih je previše uzela, ali što onda? Ne događa se svaki dan da te zamalo uhapse, da ti zabava fantastično uspije i da zatim, iste večeri, izbaciš muža iz kuće. Namršteno je zakimala glavom. Gad je to potpuno zaslužio. Ako je već želio hodati po žici, morao se pripremiti i za pad.

Daj, prestani, Elaine. Kad bi ti mislila da još postoji šansa da on dobije ulogu u onom filmu, nikad ga ne bi izbacila.

GIGA

Začepi tu svoju debelu gubicu, Etta. Ti o tome ništa ne aiaš.

Znam da si se pretvorila u odvratnu kučku iz Beverly Hillsa. Znači, pojebao je Karen — pa što? I ti si pojebala Rima, je li tako ili nije?

To nije isto!

Tko kaže?

Njezina prošlost i njezina sadašnjost. Kako bi voljela da prošlost zauvijek nestane. Zašto se neprekidno morala prisjećati debele Ette Grodinski?

Rossu si noćas bila potrebna.

Ross uopće ne zna što ta riječ znači.

Pomislila je da bi sad mogla zaplakati. Ali je onda pomislila na crvene, podbuhle oči, povrhu svega ostalog, i brzo je odustala od te ideje.

Elaine Conti. Žena koja živi odvojeno od muža — odvojena supruga. Što će raditi? S kim će se viđati? Kako će s novcima?

Nju nikad nije zanimao pokret za oslobođenje žena. Žene su tu zato da lijepo izgledaju i da igraju uloge domaćica. Muškarci su tu zato da pribavljaju novac.

Bljezgarije.

Imam pravo na svoje mišljenje.

Besciljno je lutala po praznoj kući, dva puta je provjerila alarmni uređaj za zaštitu od provalnika, poželjela je da barem ima mačku — psa — bilo što.

Nije joj se sviđalo biti sama. Napravila je veliku pogrešku kad je Rossa izbacila iz kuće. Neka je kućkin sin, ali barem je bio *njezin* kućkin sin. Sutra će ga pozvati da se vrati.

* * *

Dok je vozila Buddyja nizbrdo, prema centru grada, Montana je bila tužna. Tužna zbog sebe, ali još više zbog Neila. Mnogo je više očekivala od njega. I da je on odlučio staviti na kocku njihov zajednički život zbog nekoga kao što je Gina... kakva šteta. Jer, između njih dvoje je neko vrijeme postojalo nešto doista vrijedno ...

Kako je samo mogao biti tako prokleta glup? Pet divnih godina bačenih u vjetar. Zbog čega? Zbog nekakve prsate kraljice filma?

Na trenutak ju je svladala srdžba. Kako je to mogao napraviti? Kako je *mogao* iznevjeriti njezino povjerenje? Ali onda je shvatila da joj srdžba neće pomoći. On je to *učinio*. Nikakvih istraživanja. Sad je trebalo odlučiti da li da ostane u Los Angelesu dok film ne bude završen ili da svima olakša život i odmah ode iz grada.

Hej — čekaj malo, zašto da ja idem? bijesno je pomislila. Zašto bih ja napustila film u koji sam uložila tako velik dio sebe i ostavila ga u rukama Neila, Olivera i Georgea, da ga sjebu tako da ga uopće više neću moći prepoznati?

Smislila je plan. Prvo će se preseliti — Neil može zadržati kuću, ona ne želi ništa od njega, ni jedne jedine pare. Pokupit će svoju odjeću i ploče i knjige, uzet će svoj auto — koji je ionako platila svojim novcem. Imala je u banci dovoljno da joj potraje neko vrijeme, dok ne odluči što će dalje raditi. Instinktivno je slutila da ju Neil neće samo tako pustiti da ode. Izmišljat će svakojake isprike, kojih se samo bude mogao sjetiti. Jadni Neil... gotovo joj ga je bilo žao.

Misli joj prekine Buddyjev glas. »Ideš u krivom smjeru.«

»Da?« rastreseno je upitala. »Oprosti, previše mi se toga mota po glavi.«

On se nasmije. »Drago mi je da se moja prisutnost tako intenzivno primjećuje.«

Ona mu dobaci kratak pogled iz onih njezinih očiju tigrice i on pomisli kako je ona — na neki divlji i senzualni način — nevjerojatno lijepa žena. Osim toga, očito je nešto muči, a on je toliko bio zaokupljen razmišljanjima o sebi da uopće nije zamijetio kako i ona ima problema. Ona uspori, tražeći pogodno mjesto da okrene kola.

»Ovaj, ako ti se vozi, ja ti mogu praviti društvo«, usudio se predložiti.

Ona to sa zahvalnošću prihvati. Bez ijedne riječi pritisne gas i mala kola jurnu niz krivine i zavoje Sunseta. »Ovo je trenutak, kad poželim Ferrari«, tiho je rekla.

On šutke kimne, pokušavajući dokučiti što se to događa. Neil Gray nije bio na zabavi. Gina Germaine nije bila na zabavi. Srebrni Maserati je stajao parkiran ispred kuće plavokose zvijezde. Nije trebao biti Kojak da bi povezao konce.

On se nagne naprijed i ubaci jednu kasetu u kasetofon. Slevie Wonder. »*Ta djevojka*«. Dobra glazba čitavim putem do obale i njih dvoje, utonuli u drugarsku šutnju.

Montana je razmišljala kako će to biti kad ponovno bude slobodna. Nedostajat će joj Neil, ali začudo, pomisao na slobodu bila je tako iznenađujuće slatka.

Buddy je mislio na Angel i na to kako je dobio ulogu u značajnom filmu i kako će ga primiti legendarna Sadie La Salle. A onda mu se lice smračilo kad se sjetio onog čovjeka tamo na zabavi — Wolfieja Schweickera. I uspomena, kojih se nikako nije uspijevao osloboditi.

Montana je vozila niz Pacific Coast Highway i napokon skrenula na jedan plato koji se strmo spuštao da tamnog, zapjenjenog oceana.

»Hoćeš se prošetati?« upitala je.

»Zašto ne?«

Izašli su iz kola i spustili se niz strminu do plaže. Plima je bila visoka pa su zastali da bi ona svukla svoje čizme i on svoje cipele i čarape.

»Kad sam tek došao u L. A., prvo vrijeme sam živio na plaži«, rekao je Buddy. »Ovo je uvijek najbolje vrijeme. Nigdje nikoga.« On duboko udahne. »Znaš što mi najviše nedostaje? Ovaj miris.«

Ona mu se nasmiješi u mraku. »Ti na prvi pogled djeluješ kao holivudski pastuh godine — ali zapravo uopće nisi takav, zar ne? U stvari, ti si osjećajan i drag momak i to probija iz tebe kad te čovjek gleda na filmskom platnu. To je izvanredna kombinacija. Nemoj to nikad izgubiti.« Njemu još nikad nitko u životu nije rekao da je osjećajan i drag. A ipak ... zašto ne?

»Hej ...« promrmljao je — nije znao što bi rekao.

Ona se tiho nasmije. »Hajdemo hodati, Buddy.«

Zlatni Corniche je prvo kenuo prema Kareninom stanu u Century Cityju, ali je onda oštro zakrenuo i vratio se do kuće Sadie La Salle u Bel-Airu, da bi se napokon zaustavio pred hotelom *Beverly Hills* — u kojem su stanovale mnoge filmske zvijezde.

Ross je dobio sobu bez problema, iako je hotel — kao i obično — bio dupkom pun.

»Gospođa Slatkin, vlasnica hotela, moja je prijateljica«, obavijestio je noćnog portira za svaki slučaj, ukoliko bi bilo nekih poteškoća.

»Nema problema, gospodine Conti. Za vas uvijek imamo sobu«, uvjeravao ga je čovjek na recepciji.

Odlično. Kad Elaine želi da on ide van — onda će on lijepo i ostati — vani. Noćas se pokazala u pravom svjetlu. Otkrila se kao prava, bezosjećajna kučka, bez srca i duše. Ona je bolje od bilo koga drugoga znala, što je za njega značila uloga u *Ljudima s ulice*. I trebala je biti uz njega, da mu pomogne, da ga tješi.

* * *

Buddy se još nikad nije osjećao tako lagodno u društvu neke žene. Žene su za njega, podsvjesno, uvijek bile neprijatelji. S njima se trebalo boriti, ili ih je trebalo nadmudriti, ili osvojiti. Montana je bila drugačija. S njom je stvarno mogao razgovarati — i razgovarao je, zaboravivši potpuno na njezine probleme dok se — po prvi put u svom životu — nekome u potpunosti i do kraja povjerio. Dok su tako hodali u mraku uz ocean, praćeni šumom valova koji su se razbijali o pijesak, to mu čak nije bilo ni tako teško. I kad je jednom počeo, više se nije mogao zaustaviti. A nju je, izgleda, iskreno zanimala priča o njegovom bijednom životu.

Počeo je s pričom o svom djetinjstvu — a kad je jednom počeo pričati o San Diegu, onda je sve navrlo iz njega. Ipak, nije joj sve ispričao. Izostavio je dvije najvažnije stvari — Tonyjevo ubojstvo i onu noć kad mu je majka ušla u sobu.

Ispričao joj je kako je stigao u L. A., onako balav i bez prebite pare. O onim danima na plaži, o glumačkoj školi Joy Myron. I o svojim holivudskim noćima, o poslovima kojima se bavio, o drogama, o razočaranjima i o obećanjima, koja se nikad nisu ostvarivala. Došao je do odlaska na Havaje i tu se zaustavio. Iz nekog nejasnog razloga nije htio spominjati Angel. Ona je bila njegova tajna. »I tako sam se vratio ova-

mo«, završio je priču. »I onda sam čuo za tvoj film ... ovaj ... sad smo tu.«

Njoj se svidjelo što je on to nazvao *njezinim* filmom. U tome je otprilike bio i jedini. Znala je da će ga Neil pokušati zastrašiti, da će ga George Lancaster ponižavati i silno je željela da unatoč svemu postigne uspjeh, jer je ovo, po svoj prilici, jedina prava šansa u njegovu životu. Već je skoro svitalo kad su se vratili do auta. Usamljeni su se trkači već počeli pojavljivati na obzorju.

Ona se mnogo bolje osjećala nakon slušanja njegove životne priče. Slušati nekoga, značilo je ne misliti na vlastite probleme.

Sjedili su neko vrijeme šutke i promatrali izlazak sunca, a onda ona upita: »Kako tvoja ruka?«

»Hej — znaš što? Potpuno sam zaboravio na to.« On je nekoliko puta oprezno ispruži i svine.

»Ništa. Što kažeš na to?«

»Znaš što bih ja sad htjela raditi«, promuklo je rekla Montana. »Hoću se ljubiti s tobom — zato što si mi drag, a mislim da sam i ja tebi draga — i zato što mi je to ovog časa potrebno. Nikakav komplicirani odnos — samo ... da budemo zajedno.« Zurila je u njega s očekivanjem — te divlje oči tigrice.

On nije zapravo pomišljao na seks s njom.

Ali je ta primisao bila prisutna negdje u njegovoj podsvijesti još od onog trenutka kad su izašli iz njezine kuće.

* * *

Oliver je znao nekog liječnika koji je bio skup i diskretan. Dostajao mu je jedan pogled na nesretni par i odmah ga je pozvao. Načas mu je kroz glavu proletilo da bi hitna pomoć prije stigla. Ali, oh, naslovi u novinama. U tom pogledu su Gina i on razmišljali na isti način. U nekim prigodama — doduše, vrlo rijetkim — treba po svaku cijenu izbjegavati novinare.

»Užasno se osjećam« stenjala je Gina. »Bolesna sam, Oliver. Pomozi mi.«

Ona njemu uopće nije izgledala bolesna. Guzica i goleme sise. Nikad mu se nisu sviđale takve žene. On je volio žene koje su neupadljive, ljupke i vrlo čiste.

Odljepio je pogled od Gininih uzbibanih mliječnih žlijezda i koncentrirao se na Neila. Dakle, *on* stvarno izgleda bolestan. Lice mu je bilo zelenkaste boje i teško je disao.

Oliver ništa nije znao o prvoj pomoći. Nije imao pojma što bi trebao učiniti. Sasvim sigurno ih nije želio *doticati* — već i sama pomisao na to mu se gadila. I tako je, dok je čekao da stigne onaj njegov liječnik, učinio ono što je u njegovom slučaju bilo najprirodnije. Dohvatio je najbližu pepeljaru i počeo je brisati.

Ležali su, goli i opuštteni, na vodenom krevetu u jednom motelu na obali oceana. Ljubili su se strastveno i užurbano, a sad je na Montanu došao red da priča. Pričala mu je fragmente svog života. Misli, shvaćanja, ideje. Nijednom nije spomenula Neila.

Poslije su se opet ljubili, polako i s uživanjem — poput dva vrhunska sportaša kad se igraju.

Ona je bila dugonoga, senzualna, ali i agresivna, a to je bila osobina koja je posebno uzbuđivala Buddyja jer na to nije bio navikao — ali je otkrio da mu se to sviđa.

Imala je prekrasno tijelo, vitko i mačje gipko, širokih ramena, visokih grudi, uska struka i dugih nogu. Koža joj je imala sjaj i boju tamnog maslinovog ulja i bila je divna ljubavnica. Vješto je na njegovu tijelu pronalazila točke, pritisak na koje ga je uistinu uzbuđivao; masirala mu je vrat, prsa i polako, polako, spuštala se sve niže dolje, dok ga nije obuhvatila rukama i prinijela ustima da ga miluje jezikom.

On je zario ruke u njezinu dugu, kao ugljen crnu kosu i pridržavao joj je glavu, dok ga je ona dražila. Želio je svršiti u njezina usta, ali je isto tako želio i on nju okusiti. Povukao se, promijenio poziciju i zario glavu među njezine noge.

Obadvoje su doživljavali intenzivan užitak — obadvoje vješti i nježni partneri u igri koja im pričinja zadovoljstvo.

Za Montanu je to bilo oslobađanje koje joj je nužno bilo potrebno. Pet godina i samo Neil. Gotovo je već bila zaboravila strastveno uzbuđenje susreta s novim, nepoznatim tijelom.

Šutke su igrali svoju ljubavnu igru.

Naslađujući se uzajamnim uživanjem, približili su se orgazmu.

Buddy je za sebe mislio da je jedinstven u tome, što u ovakvim trenucima nikad nije iz sebe puštao ni glasa. Međutim, u Montani je susreo dvojnika. Tek jedan dugi, otegnuti uzdah — u trenutku kad je prestala drhtati. A kad je osjetio njezino vibriranje, svršio je i on.

Već je bilo blizu četiri ujutro. Zaspali su jedno drugom u naručju.

Nekoliko sati kasnije, probudili su ih glasovi djece, koja su se igrala na plaži. Soba je bila puna sunca i Buddy se na trenutak nije mogao sjetiti gdje je to. A onda se svega sjetio i automatski je posegnuo za satom.

Osam i četrdeset i devet, a Sadie La Salle ga očekuje u jedanaest. Krajnje je vrijeme da se pokrene. On lako dotakne Montanino rame.

Ona nešto nejasno promrmlja i protegne se poput leoparda.

»Već je skoro devet sati«, užurbano joj reče Buddy. »A još moram otići do kuće da se presvučem prije nego što odem kod Sadie La Salle. Misliš da možemo stići?«

»Dakle! Ti si stvarno romantičan ujutro.«

On se nasmiješi. »Hej — što bi ti htjela? Posao je posao. Treba mi menedžer, je li tako ili nije?«

Ona umota golo tijelo u plahtu i odsječno reče: »To ti meni kažeš? Ja sam ti ugovorila taj sastanak. Idi ti prvi u kupaonicu, dok ja naručim doručak. Ne brini, bit ćeš u svom stanu prije deset.«

»Važi.« On požuri u kupaonicu.

Ona podigne slušalicu telefona kraj kreveta. »Dvije kave. I dva soka od naranče.« Osjećala se iznenađujuće dobro; seks je bio izvrsna terapija. Možda je to glupo, ali na neki način, osjećala je da je sad donekle izravnala račune s Neilom.

Upalila je televizor i počela mijenjati kanale, dok ju nije pozdravilo prijazno lice Davida Hartmana. »Dobro jutro, Amerika«, tiho je promrmljala. Na ekranu su se smjenjivale reklame. Pitala se što će joj Neil reći. Lagat će, naravno. Kako je to odvratno što će morati kroz sve to proći.

»Ja sam Angela Black. Pročitat ću vam najnovije vijesti,« rekla je lijepa spikerica na ekranu. Vjerojatno, bivša glumica, zaključila je Montana i ne slušajući pravo vijesti koje joj je čitala Miz Black. Sve same loše vijesti. Kao da je to novost.

»Filmski redatelj Neil Gray, hitno je jutros rano otpremljen u bolnicu budući da je pretrpio težak infarkt. Predstavnik bolnice Cedars of Lebanon kaže da je gospodin Gray u odjelu za intenzivnu njegu i da je njegovo stanje stabilizirano. U New Yorku, Senator...«

Montana tupo isključi televizor. Jedva je uspijevala misliti ... Neil... srčani napad ... infarkt... intenzivna njega.

Ošamućeno je tresla glavom. A onda se odjednom pokrenula i počela se oblačiti, dozivajući uzrujano Buddyja iz kupaonice.

GIGA

»Što se dogodilo?« uletio je on u sobu, sav moker.

»Nešto strašno«, protisnula je. »Moramo odmah krenuti. Istog časa.«

Ernie Thompson je nazvao Leona upravo kad je Millie bila kraj njega. Instamatic foto-aparat u ruci, ljetna haljina i bijele sandale dopunjavali su, uz toplu, brončanu boju njezine kože, izgled bezbrižne turistkinje. Upravo su se spremali na turističku vožnju autobusom kroz San Diego. Leon bi joj najradije pekao neka ode sama, bez njega, ali se ona toliko svemu veselila, da je nije imao srca razočarati.

»Daj mi tvoj broj. Morat ću te kasnije nazvati«, nevoljko je rekao Ernieju.

»Tko je to bio?« upitala je Millie kad je spustio slušalicu.

»Ništa. Posao.«

Ona uzdigne jednu obrvu, ali ništa nije rekla. Kad bude spreman, sam će joj reći. Millie nije vjerovala u metodu zapitkivanja.

Proveli su dan unutar i izvan turističkog autobusa, uživajući u ljepotama San Diega. To jest, Millie je uživala. Leon je samo strpljivo tapkao iza nje, pitajući se što Ernie ima za njega i planirajući kako da uredi da neko vrijeme bude sam.

Namjeravali su u San Diegu unajmiti automobil i voziti do Los Angelesa, a na putu bi se zaustavili u Catalini i Long Beachu. Ovo im je bila posljednja noć u San Diegu i jedan bračni par, s kojima su se upoznali u turističkom autobusu, izrazio je želju da svi zajedno odu u La Jollu na večeru. On se opirao. Millie je pak uporno navaljivala. On je u Tijuani bio zaradio crijevnu infekciju i sad je to iskoristio kao izliku da ne ode na tu večeru, ali je nju nagovarao da ode bez njega.

»Da te ostavim samog?« bunila se Millie. »To ne mogu.«

»Ako obećaš da ćeš se vratiti prije jedanaest, mislim da ću nekako preživjeti.«

Millie je bila u napasti da popusti. La Jolla je — barem je tako čula — dražesno malo kupališno mjesto, samo dvadeset minuta daleko od San Diega. Puno slikovitih malih restorana pod vedrim nebom i zanimljivih trgovina. Ukratko, mjesto koje je šteta ne vidjeti.

Oklijevala je. »Ako si siguran da te ne smeta što idem bez tebe.«

Čim je ona izašla, Leon je odmah nazvao Ernieja. Razgovarali su dvadeset minuta. Leon je ispitivao, ponavljao, upijao svaki djelić informacija koje je primao. Zapisivao je u notes bilješke i zatražio da mu otipkani izvještaj pošalju na *Holiday Inn* u Los Angelesu, gdje će Millie i on stići za tri dana.

Tako znači, Deke Andrews je napokon isplivao na površinu. U Pittsburghu i u Teksasu. Gad luta Amerikom... i ostavlja trag.

S vremenom će im već dopasti šaka. Leon je čvrsto nakanio biti prisutan, kad se to dogodi.

Beverly Hills je brujao od razgovora o Neilu Grayju i njegovom infarktu. Infarkt je i inače bio vruća tema u ovom gradu. Svatko je imao svoje mišljenje o tome kako se može izbjeći srčani udar.

Moraš održavati kondiciju.

Moraš smanjiti kolesterol.

Moraš gutati vitamine.

Moraš prestati uzimati droge.

Moraš trčati, preskakivati, skakati, uzimati željezo.... Moraš *gimnasticirati!*

O da, i... Moraš što više jebati (ovo je bilo mišljenje jednog dvadeset trogodišnjeg rukovoditelja jednog filmskog studija, koji uopće nije *znao* što je to srce!).

Pikanterije je teško zadržati u tajnosti bilo gdje u svijetu - a pogotovo je to neizvedivo u Hollywoodu, svjetskoj me-i topoli tračeva.

»Jesi li čula da je bio s Ginom Germaine?«

»Jesi li znao da su ih u bolnicu odvezli *spojene*, znaš, onako kako se to događa sa psima?«

»Jesi li čuo da su šmrkali koku?«

»... pušili travu ...«

»... gutali amije ...«

»... žvakali haš ...«

»... šibali *speed* ...«

»On je peder, naravno.«

»Ona je lezbača.«

»Imali su orgije.«

Oh, tračevi! Oh, Hollywood!

Kako su se svi divno zabavljali prepričavajući govorkanja, sumnje i čiste svinjarije.

Montana je odjurila ravno u bolnicu, onako u trapericama i u majici, dok joj se duga, crna kosa divlje vijorila za njom. Fotografi su već stajali poredani i čekali, zajedno s novinara-rima, televizijom i radijem.

»Zašto vi niste bili s njim?« »S kim je bio?«

»Gdje ste bili vi?«

»Zašto nije bio na zabavi Georgea Lancastera?«

»Želite li nešto izjaviti?«

»Hoćete li nešto reći za naše gledaoce?«

Projurila je kraj njih, a onda ju je dograbio jedan od momaka Olivera Easternea i odveo gore do velikog producenta.

»Gdje si ti?« bile su Oliverove prve riječi. Prestao se šetati gore-dolje po bolničkom hodniku i optužujući se zabljuje u nju. »Što misliš, kako to izgleda novinarima? Muž pretrpi srčani udar, a žena je na popisu nestalih.«

»Kako mu je?«

»Kriste! Kako mu je, pita ona. Leži u odjelu za intenzivnu njegu, *eto*, kako mu je. Bori se za život.«

Ona se trudila ostati mirna. »Što se dogodilo?«

Nije znao da li da joj kaže istinu ili da slaže. Montana nije bila glupa. Neće ju moći lako zavarati, a osim toga, on joj je sam ranije rekao da je Neil kod Gine.

Zgrabio ju je za ruku. »Dali su mi jednu sobu. Idemo tamo u miru porazgovarati.«

»Hoću prvo vidjeti Neila.«

* * *

GIGA

Elainin je telefon zazvonio već rano ujutro. Još spavajući, posegla je za slušalicom, očekujući bujicu komplimenata na račun senzacionalne zabave. Pipajući slijepo srušila je na pod čašu i naglo otvorila oči. Nije bila u svom udobnom krevetu, kao što je mislila nego u dnevnoj sobi, na sofi, okružena neredom preostalim nakon zabave.

»Ross«, rekla je glasno i zatim zastenjala.

Izbacila si ga van, budalo glupava.

Ne podsjećaj me, baš ti hvala.

Telefon je još uvijek zvonio. Ona ustane i približi mu se s oprezom. Ako je to Ross, mora paziti da nešto ne zabrlja. On je težak gad; trebat će mu sladiti i kaditi dok ga ne nagovori da se vrati. Podigla je slušalicu — nije ju oduševilo kad je usput zapazila da je tek pola devet ujutro.

»Halo«, rekla je ljubazno, za slučaj da je to *doista* Ross.

»Elaine!« jecala je Maralee. »Dogodilo se nešto strašno!«

Točno, Meni. Kako ti to znaš?

»Što?« oštro je upitala. Bit će bolje za Maralee da je to doista nešto strašno — kad je budi u ovo doba.

»Neil je ... Neil je ...«

»Što je Neil?«

»Imao je srčani napad. Odvezli su ga u bolnicu. Moram odmah otići k njemu. Hoćeš li doći sa mnom?«

Elaine je na trenutak bila isuviše zgranuta da bi joj bilo što odgovorila. Uvijek bi je šokiralo kad bi čula da je netko bolestan. Ona je nekako očekivala da svi uvijek budu živi i zdravi.

»Zaboga... tako mi je žao ... to je strašno ...«

»Možeš li doći sa mnom?« suzno je molila Maralee.

»Ovog časa ne mogu. Imam ... ovaj ... imam ovdje nekih problema.«

Tihi »Oh« jasno je odražavao razočaranje.

»Ali znaš što«, velikodušno je nadodala Elaine, »otići ću kasnije u bolnicu i tamo ću te potražiti.«

»Bila bih ti jako zahvalna. Ne želim biti sama u takvim momentima.«

Ti, s tvojim milijunima, nikad nisi sama. Gdje ti je Randy? kuko on prima tu tvoju iznenadnu ljubav prema bivšem mužu?

»Razumljivo. Koja bolnica?«

»Cedars.«

»Bit ću tamo.«

Ona spusti slušalicu, ulovi svoj odraz u zrcalu i zagrcne se od užasa. Osušena šminka napravila je od njezinog lica živu katastrofu. Izgledala je kao starica. Kako je, zaboga, mogla zaspati, a da nije prvo očistila šminku? Gospode, mora da je uistinu bila izvan sebe.

* * *

»I tko je još bio tamo, srce drago?« pitao je Koko. »Je li bilo božanstveno? Jesi li se bogovski zabavila? Zar nisi danas naprosto *puna* radosti proljeća?«

Angel se blijedo nasmiješi.

»Je li gospođa L. imala na sebi brda dijamanta?« nastavio ju je uzbuđeno ispitivati. »Tko je jače blistao, ona ili Pamela London? Da li i ti misliš da je George Lancaster apsolutno *divan*? A Richard Gere? On je sigurno božanstveno izgledao? Tko je sve *bio* tamo, drago moje? Sve mi ispričaj.«

Buddy je bio tamo, htjela mu je reći. Znam da ga moram zaboraviti, ali ja njega toliko volim da mi se čini da će mi prepući srce. A njemu više uopće nije stalo do mene. To je jasno pokazao kad se nije vratio.

»Bilo je fantastično, Koko«, rekla je, glumeći oduševljenje, jer je znala koliko bi on bio razočaran kad mu ona ne bi dala razdragani izvještaj. »Apsolutno, neopisivo divno.«

Nakon što je Montanu ostavio pred bolnicom, Buddy je požurio do Randyjevog stana. Montana mu je posudila Volks wagen, tako da je sad barem opet bio pokretan. Bio je zabrinut zbog filma. Sad, kad je Neil Gray u bolnici, sigurno će odložiti početak snimanja. Samo on može imati takav peh.

Uletio je u mali stančić i iznenadio se kad je Randyja zatekao kod kuće — spavao je izvaljen preko kreveta. Trebao se samo presvući i što prije ponovno izletiti odavde. Ne bi bilo dobro pustiti Sadie La Salle da čeka. Problem. Što će obući? Najbolji sako, najbolje hlače i košulja bili su uništeni. On otvori pretrpani ormar, ali ništa nije mogao vidjeti pa stoga podigne roletu. Randy nemirno zastenje. »Spusti tu prokletu roletu i gubi se odavle. Ja spavam.«

Lijep pozdrav. On na brzinu prekopa po svojim stvarima, zguranim u jedan kraj ormara. Dohvati svoj drugi Armani. Sako je sav bio zgužvan, a dobro bi mu bilo došlo i kemijsko čišćenje, ali morat će poslužiti ovakav kakav je. Hlače i košulja bili su u sličnom stanju. Tiho je prekleo i počeo se pre-oblaciti.

Randy se uspravi na krevetu i bijesno se zagleda u njega. »Nabavi si vlastiti jebeni stan, Buddy. Nisam ja nikakav Crveni križ. Dosta mi te je, čovječe.«

»Propala ti ona stvar s Maralee, ha?« suosjećajno ga upita Buddy.

Randyju to nije bilo smiješno. »Odjebi i ne vraćaj se više, ostavi ključ i pošalji jebenu lovu koju si mi dužan.«

Buddy pokupi svoje stvari i strpa ih u jedan kofer. Nije zapravo mogao zamjeriti Randyju. Ne kaže se *uzalud*: svakog gosta za tri dana dosta.

* * *

Susret licem u lice s Neilovom bivšom ženom nije baš bio doživljaj koji je Montana očekivala. Ipak, ostala je mirna, predstavila joj se uz kratak stisak ruke i osjetila je kao poniženje to, što je morala upitati: »Jeste li ga vi vidjeli?«

Maralee, utaborena pred vratima odjela za intenzivnu njegu, niječno je zatresla plavim kovčama. »Ne dopuštaju nikakve posjete«, objasnila je.

Ja sam njegova žena, pomislila je Montana. *Ja ću ga posjetiti, bilo to njima po volji ili ne.*

Pojavio se liječnik. Zgodan muškarac, oko četrdesete, njegovanog i uglađenog izgleda, poput reklame za uspješnog doktora medicine. Montana je na prvi pogled osjetila nepovjerenje. Gucci cipele i debeli zlatni lanci ispod uškrobljenog bijelog kaputa, izazvali su u njoj osjećaj nelagode.

»Gospođa Gray?« uljudno je upitao liječnik, krenuvši ravno prema Maralee.

»Da«, dahnula je Maralee. Ona je bila od onih žena, koje u stresnim situacijama počnu govoriti zadihanim glasićima, poput preplašenih malih djevojčica.

»*Ja sam* gospođa Gray«, naglašeno je rekla Montana, postavivši se između njih.

Liječnik ju je zbunjeno pogledao. On čupa obrve, primjetila je Montana, a podočnjake pokriva tankim slojem tekućeg pudera.

Zbunjenost je prešla u osmijeh kad mu je sinulo da je ovo, naposljetku, Hollywood. »Ah«, rekao je, pun razumijevanja. »Vi ste *obadvije* gospođe Gray.«

»Zaslužili ste ocjenu odličan, doktore«, odrezala je Montana. »Možemo li negdje na miru razgovarati?«

»Vi ste sadašnja gospođa Gray?«

Zadržala je u sebi sarkastičan odgovor na ovo pitanje.

On ju povede do liječničke sobe. Maralee je krenula za njima, ali ju je Montana tako pogledala da je odmah odustala.

»Gospođo Gray«, rekao je liječnik, oslonivši vrhove prstiju jedne o vrhove prstiju druge ruke i gledajući je s ozbiljnim izrazom lica. »Vaš muž je ozbiljno bolestan.«

»Meni je to jasno, doktore. Željela bih da mi kažete točno kako se to dogodilo.«

On dohvati neke papire sa stola i počne ih proučavati. »Jeste li već razgovarali s gospodinom Easterneom?«

»Jesam, ali mi on ništa nije htio reći. Tko ga je dopremio u bolnicu? Oliver Easterne?«

Liječnik je časak oklijevao. »Gospodin Easterne je pozvao mene... Velika je sreća, što je on u tom času bio s vašim mužem.«

Ali, Oliver je bio na zabavi. Zašto bi on otišao sa zabave i posjetio Neila? Namrštila se.

Neilov je Maserati bio parkiran pred kućom Gine Germaine, a dok je ona na ulici čekala

Buddyja, stigla su neka kola i u punoj brzini uletjela na prilazni put. Kad sad o tom razmisli, to je mogao biti Oliver.

Neila je uhvatio napad dok je bio s Ginom. *Ona* je pozvala Olivera. A Oliver je pozvao liječnika, koji je očito dobio nalog da čitav taj incident zadrži u tajnosti.

»Što je izazvalo taj napad?« hladno je upitala.

Liječnik slegne ramenima. »Tko to zna? Pretjerani rad, teška hrana, stres.«

»Seks?«

On nije bio dobar glumac. Krivnja se jasno ocrtala na njegovom lijepom licu. »Možda i seks. Bilo što može dovesti do...«

»Sa Ginom Germaine?« prekinula ga je Montana.

Sad je na njemu bio red da se namršti. Proklet bio Oliver Easterne s njegovim planom zataškavanja. Žena očito sve zna. A vjerojatno već zna i čitava bolnica. Hitna pomoć ne dovozi baš svakog dana ljubavne parove, koje se mora razdvajati operacijom. Pogotovo ne parove, od kojih je jedna polovica slavna filmska zvijezda.

On uzdahne. »Vi ste očito upoznati s okolnostima, gospođo Gray. Nesretne okolnosti, ali što ćete, svi smo mi ljudi. Ja sam siguran da je vama sad najvažnije da se gospodin Gray oporavi i izađe odavde.« Glas mu se iz prijateljskog i punog razumijevanja promijeni u bezlični, profesionalni ton liječnika. »On je zapravo pretrpio dva srčana udara. Prvi je nastupio odmah nakon što smo ga dopremili ovamo, a drugi nakon što smo gospođicu Germaine ... ovaj ... odvojili od njega.«

Nije bila sigurna da li je dobro čula.

»Molim?« upitala je — odjednom joj je postalo hladno i počela je gubiti dah.

On joj oprezno objasni proceduru. »Vaginizam. To je jaki grč vagine uslijed kojeg je gospodin Gray ostao ... ovaj ...«

Montana ga je prestala slušati. Osjetila je mučninu. Za Neila je bilo dovoljno strašno doživjeti srčani napad. A još u takvim okolnostima!

Kao kroz maglu čula je liječnika kako nastavlja svoj izvještaj.

» ... malaksao i vrlo slab ... u nesvijesti... puis i krvni tlak na nuli... uspjeli smo ga povratiti... intenzivna nje-ga ... stanje je sada stabilno ... učinjeno je sve što je bilo moguće učiniti.«

Montana je osjetila kako joj se slabost širi cijelim tijelom. Hladan znoj. Odjednom, bez ikakvog upozorenja, srušila se na pod bez svijesti.

Udaljeni šumovi raznošenja doručka po sobama probudili su Rossa Contija. Diskretni zvukovi u hodniku ispred nje-gove sobe, zveckanje posuđa, španjolske riječi izgovorene šapatom. On se protegne, pročisti grlo i prepusti se razmišljanju o užicima samačkog spavanja. Zatim je počeo razmišljati o vijesti koju je noćas objavio George Lancaster i ogorčeno se namršti. Kakav način da se upropasti dobar film. George Lancaster nije u stanju odglumiti ni skidanje prezer-vativa. Svi to znaju.

Još jače se namršti dok je posizao za telefonom i naručivao obilan doručak.

Znači tako, Elaine hoće razvod, je li? Pa, ako je to ono što želi, to će i dobiti.

Elaine zanovijetalo. Elaine, vječito nezadovoljna. Elaine *kradljivica*.

GIGA

Dojadio mu je slušati je kako mu stalno govori učini ovo, učini ono, započni dijete, počni gimnasticirati. Udebljao si se. Ostario si. Počeo si ćelaviti.

On *nije* počeo ćelaviti. Ako je već riječ o tome, onda je prije *ona* počela gubiti kosu, nego on. U četki bi joj svaki put ostao čitav pregršt vlasi — vidio je to svojim očima. On zlrado sam sebi napomene kako ne smije zaboraviti da joj to prvom prilikom spomene.

Kada? Više je nećeš vidjeti, budalo.

On ustane iz kreveta i isprazni stvari iz svog *Vuitton* kovčega. Barem ga je izbacila s pristojnom prtljagom. Mada je njemu do toga kao do lanjskog snijega. Njega ne zanimaju etikete, nikad ga nisu zanimala. Ona je ta, koja živi po etiketama.

Glasno je zijevnuo. »Ne čini to«, rekla bi Elaine. Prdne — trubačeva budnica. »Gospode, Ross! Kako možeš biti tako odvratan«, prigovorila bi Elaine. Kao da ona nikad ne prdi. Tja, kad pravo razmisli, vjerojatno stvarno ne prdi. Naravno, bilo bi sasvim nešto drugo kad bi neki modni kreator lansirao nekakav specijalni dizajn prdeža ...

Naglas se nasmijao. Bez brige, preživjet će on. Sad, kad nije kod kuće, barem neće već rano ujutro morati gubiti živce zbog računa u jutarnjoj pošti.

Stigao je poslužitelj s kolicima natovarenim poslasticama. Svježe istisnut sok od naranče, vruća kava, poprženo mljeveno meso sa dva jaja na oko, prepržen kruh od heljde i posebna porcija restanog krumpira. Ross se izglednjelo baci na jelo.

Trebao bi nazvati Karen, ali nije baš raspoložen za to. Nije nimalo uživao u njezinom napadnom ponašanju noćas na zabavi. Ona nema nikakvo pravo na njega. Osim toga, ako će sad opet biti slobodan, onda barem može uživati u slobodi i osvrnuti se malo i za drugim prilikama. Sad, kad više nije vezan, mogao se prisjetiti više žena, koje bi volio bolje upoznati — Ginu Germaine, na primjer.

On se nasmiješi u sebi i pokuša zaboraviti razočaranje zbog izgubljene uloge, kao i činjenicu da je izbačen iz vlastite kuće. Ako ništa drugo, danas popodne će se vidjeti sa Sadie La Salle, a ako itko može spasiti njegovu nasukanu karijeru, onda to može ona.

Izgleda da je Neil učinio ono, što ona nikad ne bi povjerovala da bi mogao učiniti. Nikad nije mislila da bi on mogao upasti u tako očiglednu stupicu prsate glumice, gladne obožavanja — ali, pokazalo se da je i on isti kao svi ostali muškarci. Pekla ju je njegova nevjera, jer ona je od njega očekivala mnogo, mnogo više. Vrijedalo ju je što je takav slabić. Takav slabić da je zamalo sam sebe ubio.

Nije ga mrzila. Ali, nije gi više ni voljela. Otupjela je od šoka zbog ovakvog njegovog ponašanja i znala je da je ono, što je postojalo između njih dvoje, zauvijek izgubljeno. i Napravila je plan. Dok on bude u bolnici, ostat će uz njega. Ali kad jednom izađe — pa, što se nje tiče, tu više nije bilo povratka.

Jedanaest sati. Točnost je osobina pravih zvijezda. Buddy se osjećao sigurnim u sebe, unatoč zgužvanoj odjeći.

»Miz La Salle«, rekao je djevojci u predsoblju, koja je dotjerivala nokte turpijicom.

»Molim?« oštro je upitala.

»Miz La Salle.«

To ju je uzrujalo. Međutim, ona nije bila cura, koja bi se razbacivala s riječima. »Vi — tko?« okomila se na njega.

»Ovaj ... Buddy Hudson.«

Pogledala je u rokovnik, pokazala na stolicu i rekla, »čekajte«, a onda je kroz interfon izgovorila njegovo ime.

Pet minuta se produžilo u deset. Prelistao je *Time*, *Dra-malogue* i ostale strukovne listove koje je našao.

Deset minuta se produžilo u dvadeset. Pomislio je kratko na Angel, ponovio u mislima noć s

Montanom. Ona je stvarno fantastična žena i on se nadao da će njih dvoje ostati prijatelji. Seks je bio veličanstven, nešto što je u tom času bilo potrebno i njoj i njemu — ali ne i nešto što bi se pretvorilo u trajan odnos. Znao je da i ona isto osjeća.

Interfon zazuj. »Idite«, rekla je djevojka, upirući svoj šest centimetara dugačak, lakirani nokat u smjeru hodnika s nizom ureda s obje strane.

On duboko udahne. U zadnje se vrijeme počeo uspinjati u filmskom svijetu i to ga je činilo nervoznim. Dakako, Buddy Boy se mirne duše može mjeriti s najboljima među njima. Ali, sve se događalo nekako suviše brzo.

Jedna sekretarica u crvenoj haljini dolazila mu je u susret. »Zdravo, Buddy, dobrodošao«, nasmiješila mu se. »Molim te, dođi sa mnom.«

Odvela ga je do dna hodnika i širom otvorila jedna vrata — to je bila prednja soba ureda Sadie La Salle i unutra je sjedio i tipkao neki muškarac. On podigne glavu i napravi brzu vizuelnu procjenu Buddyjevih kvaliteta. »Zdravo«, pozdravio je. »Sadie će začas biti slobodna. Izvoli sjesti.«

»Ovo je Ferdie Cartright«, objasnila je ona sekretarica. »On je osobni tajnik Miz La Salle.« Još jednom mu se nasmiješila i izašla.

Buddy sjedne. Znoj mu je ovlažio košulju ispod pazuha. Nadao se da neće probiti kroz kaput. Ferdie je širokom gestom završio s tipkanjem i izvukao papir iz stroja. »Gotovo!« uzviknuo je. »Mala osobna poruka od Sadie za Barbru.«

Buddy je zurio ravno preda se i u sebi isprobavao rečenice s kojima će započeti razgovor. »*Gospođice La Salle.*« Ispravak. »*Miz La Salle, o ovom sam danu sanjao otkako sam prvi put kročio nogom u Hollywood.*

Otrcano preseravanje.

»*Sadie. Ti i ja... nas je sudbina namijenila jedno drugom.*«

Još gore.

»*Sadie La Salle*«, *izgovoreno s dubokim poštovanjem.* »*Legenda svoga grada.*«

Oh sranje!

»Miz La Salle će te sada primiti«, rekao je Ferdie u odgovor na tri oštra signala zujala.

Buddy skoči sa stolice. Samouvjerenost mu je isparila u svim pravcima. Pošao je za Ferdiejem, koji ga je poveo kroz vrata u legendarni ured.

»Miz La Salle, dopustite da vam predstavim Buddyja Hud-sona«, službeno ga najavi Ferdie. Ona je sjedila za velikim, stilskim pisačim stolom, zatrpanim scenarijima. Tamnokosa žena srednjih godina, kratko očišane kose i beznačajnih crta lica, uz izuzetak golemih vlažnih crnih očiju. Ne osobito privlačna. Ne osobito neprivlačna. Nešto mu se na njoj učinilo nekako poznatim, ali nije mogao točno odrediti što je to.

Pušila je tanki, smeđi cigarillo i sad je s njim zamahala prema njemu, dajući mu znak da sjedne.

Sadie je odmah vidjela o čemu je to Montana govorila. Taj dječak nije ušao u sobu, uplesao je unutra naročitim koracima koji su počinjali negdje iz kukova — bio je to način hoda koji je morao upasti u oči. Imao je veličanstveno tijelo — to se lako moglo uočiti u odjeći koju je imao na sebi i premda je imao crnu kosu, podsjetio ju je na Rossa kad ga je prvi put vidjela. Isti način hoda. Isti istureni kukovi. Izravna senzualnost koja zaustavlja dah. Ona je tu Rossovu osobinu iskoristila da ga lansira kao zvijezdu. Kakav bi to bio izazov da sad to pokuša ponoviti. Oh, stvorila je ona otada mnoge zvijezde. Ali nikad više na taj način. Kako bi Buddy izgledao na reklamnim pločama postavljenim od jedne obale do druge? Ništa ne bi mijenjalo, ponovila bi navlas istu kampanju, nakon toliko godina. Isprane levisice, odrezane iznad koljena i TKO JE BUDDY HUDSON?

Zainteresirala ju je ta ideja.

On je nervozno sjedio na rubu stolice, potpuno je zabo-ravio na svoje unaprijed smišljene poteze otvaranja partije. Ona ga gleda kao da je komad govedine. To je u njemu izazvalo

GIGA

osjećaj nelagode.

Konačno je rekla: »Drago mi je da si mogao doći do mene, Buddy. Montana Gray te mnogo hvali. Jutros sam pogledala tvoj test i slažem se s njom.«

»Stvarno?« Osjetio je kako mu šumi u glavi. Sreća ga nije ostavila. Sve ide točno po planu.

»Drago mi je«, promrmljao je.

»Bit će ti još više drago kad od tebe napravim ono što namjeravam napraviti. Ti bi želio postati zvijezda, zar ne? Vidiš, mislim da sam ja osoba, koja to može ostvariti za tebe.«

Jedva se usuđivao vjerovati vlastitim ušima, ali s druge strane opet, to je bilo upravo ono što je očekivao čitavog svog života.

Crne su se oči susrele s crnim očima.

»Ja sam spreman«, rekao je.

»Znam da jesi«, odgovorila je ona.

Deke je znao da kroz njegovo tijelo teče životna energija moći. Dugo ju je već osjećao kako raste u njemu. Sad, kad je obrijao glavu, ta se energija oslobodila i znao je da sada može činiti što god zaželi, aura moći će ga štiti. Bio je nepobjediv. Koračao je kroz svijet pun sluzavih gadova. On jedini može ljudima podariti slobodu, ako to bude htio.

Razrezati ljudsko grlo i gledati krv kako teče bio je čin Spasenja. Održavatelj reda nije više trebao biti oprezan. Postao je nedodirljiv.

Imao je za to pozitivne dokaze.

Oslobodio je djevojku u odjelu za prijem stranaka njezine bijedne egzistencije. Klao ju je sve dok je tekla krv i dok iz nje nije nestao sav život. Zatim se oprao u zahodu, svukao je umrljanu košulju, istisnuo iz nje ljepljivu krv pod mlazom hladne vode i ponovno je obukao, onako mokru, a zatim je potražio arhivu s dokumentima.

Pri svemu tome se nimalo nije žurio. Osjećao se potpuno smirenim i sigurnim.

Našao je što je tražio, a onda je sve ostale dokumente iz metalnog ormarića pobacao na pod. Zatim je zapalio žigicu, potpalio tu hrpu papira i neko vrijeme gledao kako gori.

Potom je, ne žureći se, otišao do svog kombija, parkiranog u susjednoj ulici. Joey bi bila ponosna na njega.

Sad je sjedio na tvrdom krevetu u svojoj sumornoj motel-skoj sobi i listao dokumenta, tražeći podatak koji mu je bio potreban.

Njegova je majka rekla: »Drago mi je što sam vas upoznala.« Tanke su joj usnice bile naškubljene u prizmu negodovanja.

Joey je iznenađenu ženu nespretno zagrlila i pritisnula joj na obraz sočni poljubac. »Mama!« izlanula je. »Tako ću vas zvati — to sam odlučila čim sam čula Dekea kako priča o vama.« Winifred Andrews je pomalo silovito odgurnula tu djevojku od sebe i pokušala se pribitati. Nije podnosila tuđi dodir. »Nemojte me tako zvati«, rekla je, a koščato joj se lice ukočilo u hladnu masku. »Nije u redu da me tako zovete.«

»Ali ipak!« rekla je Joey i vragolasto namignula.

Deke je stajao u vratima male, uredne dnevne sobe, u kojoj je svaki komad pokućstva bio sjajno ulašten i na svom mjestu. Nije želio ući. Znao je da će sve loše završiti i da će izgubiti jedinu osobu, koja mu je nešto značila u životu.

»Ajoj!« uzviknula je Joey. »Kako vam je lijepo ovdje, lako — joj! Hoću reći, tako udobno, pravi dom. Jako mi se sviđa!«

Pod lijevim oko Winifred Andrews počeo se trzati živac. Ona je bila stroga žena, sijede kose i pobožnog izraza lica. Njezin muž, Willis, bio je toliko neugledan i pokoran da si mogao s njim biti u istoj sobi i uopće ne primijetiti da je i on prisutan.

Joey je upravo tako reagirala. Koncentrirala je svu svoju energiju na gospođu Andrews, odlučivši da joj se po svaku cijenu sviđi. »A gdje je gospodin A.?« upitala je, tobože stidljivo. »Je li i on isto tako zgodan kao moj Dekey?«

Winifred se okrene i osine pogledom Dekea, koji je još uvijek stajao u vratima. »Predstavi... svoju... prijateljicu... ocu.«

On nevoljko uđe u sobu i nespretno obavi predstavljanje.

»Oooh, gospodine A. Uopće nisam vidjela da tu sjedite.« Joey je prštala od nestašne srdačnosti. »Joj! I vi ste jako zgodan muškarac! Mogu vam dati pusu?«

Nije sačekala odgovor, nego je odmah zvučno cmoknula bezbojnog starčića u oba obraza. Willis nervozno pogleda svoju ženu.

»Sjednite«, rekla je Winifred ledenim glasom. »Vi se zovete Josephine, je li tako?«

»Da«, odgovorila je Joey. »Ali me svi moji frendovi zovu Joey. Kao, to mi je nadimak, shvaćate?« Ona se namjesti na uskoj smeđoj sofi i rukom pozove Dekea da sjedne kraj nje.

GIGA

On nevoljko poslušao.

Tišina.

Prekinula ju je Winifred. »Jako ste zakasnili, Deke. Zašto?«

»Ja sam mu rekla da kasnimo«, grdila je Joey. »Stalno sam mu to ponavljala, ali ta me budala nije htio slušati.«

Deke je naćulio uši. Kako ga se usuđuje vrijeđati pred njegovom majkom? Kako se usuđuje?

Winifred je rekla: »Njemu ne vrijedi govoriti. On nikad ne sluša, samo sve uvijek radi po svojem — krivo, naravno

— i nikad u njemu nema ni trunke misli, ni osjećaja za bilo koga drugoga.«

Joey je s razumijevanjem kimala glavom.

Winifred paćenički uzdahne. »Sve smo za njega učinili. Žrtvovali smo se i nikad nismo mislili na sebe. Je li vam rekao da sam ja skoro umrla dok sam ga rađala?

Joey zatrese raščupanim kovrčama.

»Jasno, zašto bi to njemu bilo važno?« nastavila je Winifred. »Ja sam skoro umrla, a ne on.«

»Isuse, to baš nije lijepo«, ubacila je Joey, oduševljena što joj se gospođa Andrews povjerava.

»Čovjek bi pomislio da ću, nakon svega što sam zbog njega propatila, roditi sina koji će imati obzira prema majci, koji će voljeti svoju majku. Ali ne. Jedino što sam imala od njega, bile su boli i brige. On je...«

Deke je čuo okrutne, optuivajuće riječi kako izlaze iza tankih tvrdih usnica njegove majke. Već ih je toliko puta čuo

— slušao ih je čitavog svog života. Beskoristan, ni za što, slabić, bezosjećajan.

Joey je upijala svaku riječ — debelo namazana usta bila su poluotvorena, a škiljavo oko šetalo amo-tamo. U znak slaganja, svako malo bi kimnula glavom. Ona prelazi na stranu njegove majke.

Osjećao se grozno iznevjerenim. Njih dvije govore o njemu kao da je on nitko i ništa. Ali, sa Joey je on uvijek bio velik i važan. Njezin kauboj, njezin ljubavnik. Zar mu je ta kurva lagala? Polako ga je počeo hvatati bijes. Neće dopustiti majci da razori ono što je postojalo između Joey i njega.

Naglo je ustao. »Mi ćemo se vjenčati«, rekao je.

Willis Andrews je poletio do televizora i brzo ga uključio, kao da bi taj njegov čin mogao otkloniti svađu do koje je sad moralo doći.

Winifred je pogledala Dekea s takvim izrazom, s kakvim bi netko gledao leš u raspadanju.

Joey je pljesnula rukama poput djeteta kojem su poklonili novu igračku. A onda je rekla krivu stvar. »Vidite, gospođo A., kad se vjenčamo, ja ću njega već spraviti u red. Vi i ja — zajedno ćemo ga uzeti u svoje ruke.« Blesavo se zahihotala. »Natjerat ćemo ga da odreže tu odvratnu kosu i da kupi pristojno odijelo.« Oči su joj blistale. »Gospođo A., obećajem da ću vam biti divna kćer. Zavoljet ćete me.« Nada joj je izbijala iz svake pore. »Stvarno, vidjet ćete.«

Winifred Andrews je zurila — prvo u Joey, zatim u Dekea

»Je li to ono što želiš, sine?« upitala je s nevjericom. Ova ... ova... djevojčura?«

Joey se snuždila.

Willis Andrews je buljio u televizor.

»Da«, rekao je Deke.

Njezine se tanke usnice iskrive. »Jesam li dobro čula? Rekao si da?«

»Ona mene voli i ja je hoću.«

»Tebe voli. Kako bi itko mogao tebe voljeti?«

U glavi mu je odjednom počelo kucati. »Ona me voli.«

»Jesi li je ti uopće ikad pogledao? Ona je obično smeće.«

»Hej« zausti Joey, ali se oni nisu osvrtni na nju.

»Ona je dobra prema meni. Ljubazna.«

»Ona je najobičnija bijedna uličarka. Ali, i takva kakva je, još uvijek je previše dobra za tebe.

GIGA

Bilo koja žena je previše dobra za tebe — ti to znaš, zar ne?»

Joey se uvukla u olinjalu smeđu sofu. Negdje je nešto krivo rekla. Najbolje je da sad začepi, dok ne uhvati priliku da razgovor skrene u povoljniji smjer.

Winifred je nastavila ponižavati sina — tvrdim je i nemilosrdnim glasom gomilala uvrede.

On je to čitavog života pokorno primao. Ni jednom se nije pobunio, niti joj se usudio odgovoriti. Čak ni onda, kad ga je natjerala da proda svoj auto — tu njegovu jedinu radost, njegov ponos. Ali sad, kad je Joey tu sjedila i slušala...

»Mrzim te«, odjednom je vrisnuo. »Da si barem umrla dok si me rađala. Da si barem krepala. Ti si mi uništila život.«

Winifred je samo trenutak zapanjeno šutjela.

»Parazitu nezahvalni«, bijesno je prosiktala. »Ulično smeće i ne može drugo, nego rigati gadosti. Mi smo te uzeli iz smeća. Dali smo ti dom, hranili te, oblačili. Mada nisi bio naše dijete. Tvoja te majka nije htjela.«

»Winifred«, opomenuo ju je Willis.

»Šuti«, izdere se ona na njega. »Vrijeme je da sazna istinu.«

Deke je tresao glavom. O čemu to ona govori? Bio je zbunjen.

»Kupili smo te«, rekla je Winifred, a u njezinim mrtvim očima kao da je čak zasjala iskrica života. »Kupili smo te kao što se kupuje pas. Izabrali smo te — kao štene. Ha! Baš smo lijepo izabrali.«

»O čemu ti to govoriš?» jadro je zacvilio Deke.

»Stotinu i pedeset dolara. U ono vrijeme to je bilo mnogo novaca.« Lice joj se pobjedonosno žarilo kao da doživljava nekakvo radosno olakšanje. »Onda, što sad na to imaš reći?»

Drhtao je. »Lažeš.«

»Ne lažem.«

Zaurlo je. »Lažljivice!«

»Ne lažem«, tvrdoglavo je ponovila. Prešla je preko sobe do pisaćeg stola koji je uvijek bio zaključan i otključala ga. Jedinu zvuk u sobi bio je glas iz televizora. Willis Andrews je spustio glavu među dlanove i nešto je nepovezano mrmljao.

Joey je sjedila kao okamenjena. U kakvu se mhru ovo pretvorilo. A ona se nadala obitelji, koja će ju prihvatiti s ljubavlju i otvorenih ruku.

Winifred izvuče komad papira i pruži ga Dekeu.

»Evo«, rekla je. »Tu je ime i adresa žene od koje smo te kupili u Barstowu, u Kaliforniji. To je žena koja trguje s bebama. Sam Bog zna, gdje je tebe pronašla.«

Mislio je da će umrijeti. Čitav njegov život proletio mu je pred očima poput kakvog filma. Batinanja, poniženja, stalna mučenja zbog njezinog upornog ponavljanja kako ništa ne vrijedi...

I osjećaj krivnje...

UMALO NISAM UMRLA U PORODU. SKORO SI ME UBIO DOK SAM TE RAĐALA.

Čitavog života taj strašan osjećaj krivnje.

I sve to ni zbog čega?

Ona nije njegova prava majka. Oh, Bože, ne, ona nije...

U glavi mu je nabijalo, maglilo mu se pred očima. Osjećao je kako se guši od ogorčenja i bijesa.

Winifred Andrews. Tudinka. Odjednom se neveselo počela smijati.

NIJE TAKO STRASNO ... NIJE TAKO STRAŠNO.

Joey joj se pridružila. Nervozna reakcija.

DA. STRASNO JE. DA. MORAM NEŠTO UČINITI.

I Willis se smijao. Ili je on možda plakao? Svejedno.

Tri svinje. Tri nacerena lica. Zubi i oči i kosa. Tri svinje.

GIGA

Podatak, koji mu je bio potreban, nalazio se tu, među po-žutjelim dopisima i pritužbama. Plijesan. Vlaga. Miševi. Gospođa Nita Carrolle je u onoj kući stanovala od 1956. do 1973, a zatim je odselila u Las Vegas. Adresa u Las Vegasu bila je uredno otipkana na bijeloj kartici iskrzanih rubova.

Gospođa Nita Carrolle.

Nadao se da je još živa. Ne bi želio biti lišen zadovoljstva da je ubije — nakon što od nje sazna podatak koji mu je nužno potreban da bi preživio.

Petak, vrijeme ručka, *Ma Maison*. Ulazi Gina Germaine. Sve se oči u restoranu okreću prema njoj i zure. Tišina. To traje samo sekundu, dvije. A onda se sve opet vraća u normalno stanje. Gina se pridruži Oliveru Easterneu za njegovim stalnim stolom i otrovno prosikće; »Koji kurac svi gledaju?«

»Tebe, naravno«, odgovori Oliver, tupkajući ubrusom nekakvu mrlju na stolnjaku. »Dosad si se trebala priviknuti na to. Koliko si godina već na filmu?«

»Dovoljno da znam da u ovom restoranu, u petak, u vrijeme ručka, nitko nikog ne gleda. Racquel Welch bi se mogla gola prošetati među stolovima i nitko ne bi ni trepnuo.« Oči joj se prestrašeno izbulje. »Svi znaju, to je to, zar ne, Oliver? Pročulo se.«

On je umirujući potapše po ruci, a u sebi se pitao kako ona uopće može misliti da bi to, da su nju i Neila hitno odvezli u bolnicu — tako rekuć, u klinču — moglo ostati tajna. Svi su pričali o tome. Pa što — velika stvar. Ako je pametna, hodat će naokolo visoko uzdignute glave i uživati u tome što je glavna tema razgovora.

Otada je prošlo tjedan dana. Neil Gray je još uvijek ležao u bolnici. Prognoze nisu bile dobre. Međutim, Oliver nije sjedio skrštenih ruku. Nije kanio pustiti da mu propadne film, samo zato jer je Neil izbačen iz pogona. Vrlo oportuno je zaboravio na onu djevojku s plaže i nanovo je počeo razmišljati o tome da ulogu povjeri Gini. Nekoliko diskretnih sastanaka s financijerima dokazali su mu da bi film, u kojem bi glavne uloge igrali George Lancaster i Gina Germaine, naišao na uistinu dobar prijem. Njih dvoje zajedno, značili su siguran novac u banci. Već su mu ponudili rekordnu svotu za prava prikazivanja na kablovskoj televiziji, ako bude u stanju isporučiti robu. A on je to čvrsto bio nakanio.

Ako se to ne bude dopalo Neilu i Montani, mogu se jebati. Oni sad nisu baš u poziciji da se bune.

Gina je pozvala konobara i naručila *Bloody Mary*. Imala je na sebi bijelu haljinu bez naramenica, koja je još više isticala njezine veličanstvene grudi. Oliveru, doduše, one nisu izgledale nimalo veličanstveno, dapače, gadile su mu se. Ali, kao čovjek s velikim iskustvom u svom poslu, znao je da publici moraš dati ono što ona želi, a jedna je stvar u vezi s Ginom bila neosporna — neoprane mase su je obožavale i njezina prisutnost u filmu značila je rasprodane ulaznice na blagaj nama kina.

»Čemu ručak, Oliver?« značajno je upitala Gina.

»Razmišljam o tome da tebi dam ulogu Nikki.«

»Oh!« Ona oštro udahne zrak. »Ozbiljno?«

»Meni se od početka sviđala ta ideja, ali su Neil i Montana smatrali da ti ne odgovaraš.

Iskreno govoreći, ja mislim da bi ti to mogla dobro odigrati.«

Gina je tiho prela poput mačke. »Ja sam uvijek govorila da si ti bistar kučkin sin. Kad god je netko govorio protiv tebe, uvijek sam te branila.« Zatreptala je dugačkim, lažnim trepavicama i stisnula mu ruku. »Meni si ti jako drag, Oliver.«

On brzo odmakne ruku. »Hvala.«

»Ozbiljno ti to kažem.«

»Ja ti vjerujem.«

Popravila je malo rukom svoju kosu boje bijele šećerne pjene i stidljivo oborila poput različka plave oči. »Uistinu mi je neugodno zbog onog što se dogodilo, čitava je ta stvar lako ... ponižavajuća.«

»Ne brini se zbog toga«, tješio ju je on. »Misli samo na svoju budućnost.«

»Da. Moram.« Izgledala je odlučna. »Problem je u tome, što ja uvijek toliko mislim na druge.

Ali sada, jednom u životu, moram prije svega misliti na sebe.« U glasu joj je za-zvučao ton duboke iskrenosti. »Ja uistinu jako želim igrati u *Ljudima s ulice*, ali kad će se to početi snimati? Mislim, s obzirom da je Neil u bolnici i sve to ...« nije dovršila rečenicu. »Što ti

GIGA

planiraš?»

On pročisti grlo i usput domahne na pozdrav nekim ljudima. »Pa, Gina«, započeo je. »Posao je posao i bez obzira koliko je meni osobno žao zbog Neilove... ovaj ... nesretne bolesti, predstava se mora nastaviti, kako je to jednom netko rekao. Imam neke ideje. Novi režiser, možda. Ti se ništa ne brini, zamišljaj samo neonski natpis iznad kina.«

»Gina Germaine i George Lancaster«, zahihotala se ona.

U sebi je Oliver to rekao na svoj način.

FILM OLIVERA EASTERNEA
PRODUKCIJA OLIVERA EASTERNEA
GEORGE LANCASTER I GINA GERMAINE U FILMU
»LJUDI S ULICE«

»Tako je«, glasno je rekao. »Nazvat ću Sadie poslije ručka.«

»Što radiš kasnije? Zašto ne navратиš do mene na jednu piće?«

On se strese. Užasavala ga je već i sama pomisao na odlazak u krevet s Ginem Germaine.

»Podsjetit ću te na taj poziv jednom drugom prilikom.«

»Kad god zaželiš«, koketirala je ona.

»Imat ću to na umu.«

Elainini pokušaji da Rossa vrati pod bračni krov, nisu urodili plodom. Prvo joj je trebalo puna dva dana da ga pronađe, a kad je *napokon* ustanovila da je u hotelu *Beverly Hills*, on se jednostavno oglušio na njezine poruke i nije ju htio nazvati.

Nije naprosto mogla vjerovati da je bila toliko glupa da ga izbacila iz kuće. Sad je bilo veliko pitanje kako će ga vratiti, a da pritom ne dođe do javne scene. To je nezgodna strana *Beverly Hillsa*, svi uvijek sve znaju o tebi.

Kuća joj je izgledala kao cvjećarna. Žute ruže od Pamele i Georgea — već pomalo uvele. Orhideje od Bibi i Adama. Tulipani, ljiljani, palme i juka... nikad kraja pošiljkama egzotičnog cvijeća uz kratka pisamca zahvale *divnom* bračnom paru Conti na *divnoj* zabavi. *Flower Fashions* su vjerojatno ispraznili dućan. U normalnim okolnostima Elaine bi se topila od sreće. Ali, ovako sama, bez Rossa, osjećala se nekako prazna i izgubljena. Nije imala nikoga s kim bi mogla razgovarati. Samo Maralee, a nju je opet više zanimalo sjediti po čitave dane u bolnici.

»Ti si se razvela od Neila«, podsjetila ju je odlučno Elaine.

»To sad nema nikakvog značenja«, suzno je odgovorila Maralee. »Ja njega još uvijek volim i hoću da on to zna.«

Randy je bio odbačen u stranu i Maralee nije željela o njemu razgovarati. Elaine bi povremeno navratila do bolnice i neko vrijeme joj pravila društvo. Ali, nije se tamo ugodno osjećala, pogotovo kad bi se pojavila Montana, ponosno šeta-jući naokolo kao da je bolnica njezino vlasništvo.

Računi su se gomilali. Sлагala ih je na stolić kraj ulaznih vrata, spremajući se da ih sve zajedno pošalje Rossovom poslovnom upravitelju. Gotovina je bila pri kraju i Elaine se pitala što bi trebala poduzeti u vezi s *tim*. Njoj nije trebalo mnogo gotovog novca, sve što je kupovala, kupovala je na kartice — Visu ili American Express. Ali, Lina je tražila plaću, a bilo bi joj previše neugodno priznati sluškinji da nema novaca.

Oh, Ross. Zašto si to učinio?

Nije on to učinio. Ti si to učinila.

Tjedan dana nakon Rossova odlaska, na vratima se pojavio Ron Gordino, s velikim loncem nekakvog puzavca u naručju.

»Mislio sam, možda nađeš negdje mjesta za ovo«, rekao je lijeno otežući.

GIGA

Njoj su oči, protiv njezine volje, odmah krenule među njegove noge, gdje je — ispod lake trenirke za trčanje — njegova muškost upravo nemoguće stršala.

»Hvala«, promrmljala je. Danju je izgledao mnogo bolje.

On se premještao s noge na nogu i očito nije namjeravao otići, te ga ona naposljetku pozove na čašu ledenog čaja. Bilo je podne i Lina ih je sumnjičavo odmjerila kad su sjeli kraj bazena.

»Zašto nisi... ovaj ... došla k meni?« upita Ron. »Moraš se održavati u formi, Elaine. Kad jednom ode tijelo ... ode i sve ostalo. Jesi li uzimala vitamine?«

Elaine kimne, dirnula ju je njegova briga. Barem je *njemu* stalo do nje.

»Priča se da ste ti i... ovaj... Ross krenuli cestom za Razvodilovce.«

»Tko ti je to rekao?«

»Priča se.«

»Samo smo se odlučili malo odmoriti jedno od drugoga.«

»Izgledaš mi napeta.«

»Ništa mi ne fali.«

»Izgledaš mi kao da bi ti dobro došlo... ovaj ... malo masaže.«

»Ne, danas, Ron.«

»Zašto ne?«

»Nisam raspoložena.«

On se nagne prema njoj i lijeno joj zabode prste oko vratnih kralješaka. »Napeta si«, otegnuto je rekao. »Lice ti se izboralo.«

Ona umorno uzdahne. »Lice mi se izboralo.«

»Ispruži se.«

»Ne mogu.«

»Zašto?«

Ona pomisli na Linu, tamo u kući. »Ne, ne, to je nemoguće.«

»Ne mislim na seks, Elaine«, rekao je Ron. »Samo ti hoću... ovaj ... pomoći. Potrebno ti je.«

Pa zar će ona svoj život ravnati prema nekakvoj meksičkoj sluškinji? *Stvarno* joj je bila potrebna njegova pomoć.

Odvela ga je u spavaću sobu i zaključala vrata. Zatim se svukla u gaćice i u grudnjak i ispružila potrbuške na krevet.

On je odmah krenuo na posao — razrješujući joj čvorove u mišićima, ublaživajući napetost, tjerajući je svojim darovitim prstima da se opusti.

»Okreni se«, naredio je.

»Neću seks«, slabašno je protestirala.

»Elaine, to mi... ovaj ... nije ni na kraj pameti.«

Počeo joj je masirati stopala, njoj se to osobito sviđalo. Zatim je polako krenuo uz nogu — članak, potkoljenica, bedro. Unutrašnja strana bedra. Čvrsti su je prsti gnječili, mijesili, čvrsti su prsti odmaknuli gaćice i odlučno ušli u nju, ne trpeći protivljenja — do kojeg njoj ionako nije bilo.

Oh, Ross. Vрати se sada kući, sve ti je oprošteno.

Ohhhh...

* * *

Punih tjedan dana Ross se nije fukao naokolo. Incident s Neilom Grayjom i Ginom Germaine smrtno ga je prestrašio. Da, sigurno, svi se *macho* muškarci vole hvaliti kako ne bi imali ništa protiv da umru u sedlu. Ali u stvarnosti. Isuse Sveti Kriste! Ni slučajno. Nije mogao zamisliti ništa strasnije. I kakvu to mišolovku ima ta Gina Germaine? Pravu klopku, medom premazanu, kojoj se nijedan pametan muškarac neće više približiti ni za živu glavu. Kakva sreća da se njih dvoje nikad nisu sreli u krevetu. S *njegovim* karom to bi bila katastrofa od

samog početka.

Ševa, znači, zasad, nije dolazila u obzir. Domoći se Sadie La Salle postala je mnogo važnija točka njegovog programa.

Našao se s njom u njezinom uredu. Ona se bezobzirno držala poslovnog razgovora. Čitavo vrijeme je u sobi držala onog njezinog pederskog tajnika i zajedljivim je glasom re-šetala njegovu karijeru.

»Napravio si mnogo pogrešaka«, hladno je rekla.

Ma nemoj mi reći.

Sastanak je potrajao jedan sat, a onda ga je otpustila uz odsječno: »Razmislit ću malo što možemo učiniti za tebe. Nema mnogo smisla da te prihvatimo kao klijenta, ako nismo sigurni da se doista možemo založiti za tebe.«

Osjećao se kao kakva starleta koja se bori za svoju prvu šansu. Mada se starlete ne bore, one samo legnu na leđa, rašire noge i pozdravljaju Ameriku.

Život u hotelu bio je sasvim u redu. Televizija. Posluga u sobu. Telefonski pozivi preko centrale. Nitko te ne gnjavi, s vremena na vrijeme bi sišao i prošetao se oko bazena. Katkad bi ručao u kafeteriji. Ili prije večere, navratio u *Polo Lounge* na aperitiv.

Ignorirao je Elaineine pozive, odlučio je da ju pusti neka malo pati. Elaine nije bila glupa. Dobro joj je bio poznat scenarij. Dok je njegova žena, dotle je netko — bez obzira koliko je on pao na ljestvici popularnosti. Bez njega, ona je nitko 3 ništa. To je bio zakon Beverly Hillsa, sviđalo se to njoj ili ne. E sad, da je ona kojim slučajem imala hrpu love — što nije imala — ili moć — što također nije imala — situacija je mogla biti nešto drugačija. Međutim, jedino što je ona imala, to je bio on i neće joj dugo trebati da to shvati.

Kad ga Sadie nije ponovno nazvala, on je nazvao nju. »Miz La Salle će vas nazvati čim bude imala vremena«, glasio je odgovor.

Miz La Salle se nije žurila. U stvari, nakon četiri dana čekanja, on je ponovno nazvao i Miz La Salle je konačno zaključila da joj sad odgovara da preuzme njegov poziv.

»Oprosti, Ross«, rekla je, opet strogo poslovnim tonom, kao da onih trenutaka na zabavi nikad nije ni bilo. »Jedan od onih luđačkih tjedana.«

»Ostavio sam Elaine«, objavi on.

Ona se ni na trenutak nije smela. »Nadam se da imaš dobrog advokata. Tvoje alimentacije mora da su ubitačne.«

Razljutila ga je njezina ravnodušnost. »Mislio sam da ćeš me nazvati.«

»Pa sad sam ti rekla — ovaj tjedan sam imala totalnu ludnicu.«

»Da, znam. Ali, meni je važno da znam: jesmo li opet ekipa ili nismo?«

Namjerno je napravila upadljivo dugu pauzu. Onda je rekla: »Ovaj vikend idem u Palm Springs. Možda bi se htio tamo naći sa mnom pa možemo onda razgovarati o tome.«

Ross je bio zbunjen. Nije mu bilo teško prepoznati takve igre — dovoljno ih je puta sam igrao. »Kako bi bilo da danas zajedno večeramo?« dao je protuprijedlog.

»Bilo bi divno, ali imam projekciju.«

»Sutra?«

»Bojim se da jedino može ovaj vikend ili ništa.« Zastala je, uživajući u trenutku. »Šta je, Ross? Zar ne želiš provesti sa mnom vikend?«

On je imao u planu zavođenje Sadie. Ali je *on* trebao diktirati uvjete. A sad najednom *ona* vodi igru.

»Ništa mi ne bi bilo draže od toga«, rekao je, pokušavajući skrenuti tok igre. »U stvari, doći ću po tebe i ja ću te odvesti u Springs.«

»To bi bilo divno«, uzdahnula je Sadie s puno žaljenja. »Ali, imam drugačiji dogovor. Dat ću ti adresu pa ti lijepo doći ravno tamo, u subotu oko pet popodne.«

Prihvatio je njezine uvjete. Kad je jednom dograbi u krpama, sve će biti drugačije.

Montanu je mučio osjećaj krivnje. A opet, znala je da nema nikakvog razloga za to. Zurila je u Neila, ispruženog u bolničkom krevetu, još uvijek u odjelu za intenzivnu njegu i poželjela je kriknuti: »Sam si kriv.« Ali, naravno, nije.

Proživjela je taj tjedan kao u nekoj omaglici, uselila se u jednu bolničku sobu malo dalje u hodniku, samo da bude koliko je moguće bliže njemu. On je ležao poput kamena, blijed i upalih obraza, kao da se već sav život iscijedio iz njega. Oko njega su bile cijevi, infuzije, monitori — kako bi ga održali na životu. Nije mogao govoriti, ali je ona nekako osjećala da on točno zna sve što se oko njega događa.

Liječnik — ona ga je prozvala gospodin Gucci, zbog njegove manije za etiketama — je izjavio da je zadovoljan kako Neil napreduje.

O kakvom on to napredovanju govori? Htjela je pozvati drugog liječnika, ali kad se raspitala o gospodinu Gucciju, saznala je da on kao liječnik uživa veliki ugled.

Maralee je neprekidno bila tamo, plavokosa i sva u suzama. Montana je zaključila da ona ipak nije onakva kučka, kakvom ju je Neil njoj prikazao.

Oliver Easterne bi se povremeno pojavio, obično u pratnji nekoliko svojih potčrkala.

Strukovne su novine bile prepune nagađanja što će sad biti s *Ljudima s ulice*, ali Montana se čak nije trudila ni da ih pročita.

Jednog dana, Oliver ju je odveo u stranu i rekao: »Moramo porazgovarati o filmu.«

Ona nije mogla vjerovati da on u ovakvim trenucima želi razgovarati o poslu i to mu je rekla.

»Ne budi naivna«, obrecnuo se Oliver. »Ja sam preuzeo obaveze koje moram ispuniti. To što kasnimo, košta novaca.«

»I što misliš napraviti?« sarkastično ga je upitala. »Snimiti film bez Neila?«

»Da«, srdito je odrezao. »I da znaš, imam advokata koji kaže da imam puno pravo tako postupiti — pročitaj u Neilo-vom ugovoru paragraf koji se odnosi na slučaj bolesti.«

Montana je bila šokirana. »Ne bi to valjda napravio.« »Vidjet ćeš. Kad se radi o dolaru, ja sam spreman na sve.«

Sadie La Salle je izdavala naredbe. »Dogovaram za tebe fotografsko snimanje, Buddy, s jednim od najboljih fotografa na Zapadnoj obali i hoću da izgledaš što bolje možeš. Prema tome, dok te ne nazovem: rano u krevet i puno sunca. Hoćeš li se moći na to prisiliti?«

Prisilio bi se on i na to da gol pretrči Sunset Boulevard, ako bi ona to zatražila od njega.

»Uzimaš li droge?« oštro je upitala. »Jesi li ikad snimao porniće? Razgolićene fotografije?

Bilo što o čemu bih ja trebala znati prije nego što počnemo? Ne bih htjela da se tvoja prošlost odjednom umiješa u najnezgodnijem trenutku — zato, molim te, budi iskren sa mnom.«

Nije bio iskren. Nije htio sve pokvariti još i prije nego što je počelo. I tako joj se predstavio kao apsolutni čistunac — nije priznao ništa osim nekoliko dimova trave, tu i tamo.

»Obitelj?« pitala je ona. »Nisi u rodu s nekim nastranim tipovima ili tako nešto?«

On načas gorko pomisli na svoju majku, ali onda odmah zatrese glavom.

»Jesi li oženjen? Rastavljen? Homoseksualac? Dvosmjernan?«

Priznao je da je apsolutno konvencionalan heteroseksualac i da nema ni prošlih, ni sadašnjih bračnih obaveza. Angel će biti iznenađenje. Ugodno iznenađenje.

Razgovarali su o *Ljudima s ulice*, o njegovom testu i o činjenici da ga je Montana Gray uvjeravala kako je uloga njegova.

»U ovom poslu ništa nije sigurno«, rekla je Sadie. »Nauči to sad i zapamti za ubuduće — bez obzira kako velika zvijezda postao.« Napravila je stanku. »Naravno, odmah ću razgovarati s Oliverom Easterneom o tebi. Premda, budući da je Neil Gray još uvijek u bolnici, pretpostavljam da on sad ima druge stvari na pameti. Film će vjerojatno biti odložen, zato nemojmo sužavati naše horizonte.«

»Ja sam u vašim rukama«, slegnuo je Buddy ramenima. »Što god vi odlučite da će biti

najbolje, ja se slažem.«

»To ti je pametno stajalište. Pokušaj i ubuduće ostati pri tome.«

Otišao je s tog prvog sastanka stvarno vjerujući da bi ovog puta *mogao* uspjeti. Ako Sadie La Salle vidi u njemu zvijezdu, onda ipak nije sam sebe zavaravao sve ove godine.

Prvo i najvažnije bilo je naći stan. Imao je novac u džepu — dovoljno da izabere nešto barem pristojno, za razliku od dosad. Kupio je *The Hollywood Reporter* i čitao oglase.

Nakon što je pogledao nekoliko stanova, odlučio se za jedan namješteni stan na Wilshireu, u blizini Westwooda. To sad nije bila nikakva bijedna rupa. Stajalo ga je dosta, ali je zato u podrumu imao potpuno opremljenu vježbaonicu, čisti bazen na krovu i sobaricu — sve je to bilo uključeno u stanarinu.

Uselio je i dao sobarici dvadeset pet dolara da pregleda svu njegovu odjeću, te da je opere, pokrpa i odnese na čišćenje. Onih tisuću i dvjesto dolara, koje mu je dala Montana Gray, spasilo mu je život i on je čvrsto odlučio da joj to vrati čim primi prvi honorar.

Kola nisu bila hitan problem jer mu je Montana rekla da može zadržati Volkswagen sve dok njoj ne bude zatrebao. Pokušao ju je nazvati u bolnicu da joj kaže koliko mu je žao zbog njezinog muža, ali ona nije preuzimala nikakve pozive. Ostavio je svoj novi broj, tako da ona njega može nazvati, kad joj zatrebaju kola.

Angel mu je, naravno, stalno bila u mislima. No, možda bi mu ona u ovom trenutku bila više na teret, nego što bi mu mogla pomoći i zato je, zasad, potisnuo misli na nju. Sadie La Salle mu je rekla da rano liježe i da se puno sunča i on ju je poslušao — koncentrirao se isključivo na svoje tijelo. Kad dođe vrijeme za fotografiranje, htio je biti u senzacionalnoj formi, boljoj nego ikada do sada.

Sadie ga nije ostavila dugo čekati. Nazvala ga je čim je razgovarala s Oliverom Easterneom i rekla mu je da je sve upravo onako kako je mislila — još ništa nije bilo odlučeno. Muddy je osjetio srh strepnje. Zašto je, do vraga, Neil Gray baš sad morao dobiti srčani napad? Kakav mu je to osjećaj za vrijeme?

»Tvoje fotografsko snimanje je dogovoreno za sutra«, nastavila je Sadie, činilo se da nju odgađanje snimanja filma uopće ne brine. U devet ujutro doći će po tebe limuzina. Pripremi se za naporan rad.«

Sadie se nije šalila. Točno u devet, limuzina je bila pred vratima, a na stražnjem sjedalu je sjedila osobno Sadie La Salle.

Vidjela je da se on koncentrirao na sunčanje i kondiciju. Izgledao je u savršenoj formi — poput atletičara prije trke.

»Zadovoljna sam s tobom«, rekla mu je. »Očito, znaš slušati redateljske upute.«

On se naceri. Potrebna mu je bila svaka pohvala koju je mogao dobiti. A onda se upitao da li će ga ona pokušati odvući u krevet. I očajnički se nadao da neće.

Ali hoće. Kad ti netko čini usluge, na kraju uvijek izađe na to.

Slikanje je prošlo u redu. Punih devet sati rada i samo jedna pauza za ručak. Sedmero ljudi se totalno koncentriralo na njega. Jedan frizer, jedan šminker, jedan kostimograf. Fotograf i njegova dva pomoćnika. I Sadie.

Ona je u svemu imala glavnu riječ. Dogovarala se sa svima njima kod svake poze. Točno je znala što želi i nije popuštala dok ne bi osjetila da je aparat uhvatio točno to.

Na kraju dana, Buddy je bio potpuno iscrpljen, ali istodobno pun radosnog uzbuđenja. Ako je ovo naznačavalo kakve ga stvari očekuju, onda on hoće još.

»Kad mogu vidjeti probe?« nestrpljivo je upitao kad ga je Sadie odvezla do kuće.

»Uskoro. Nazvat ću te«, obećala je.

Idućeg ga je dana pozvala u svoj ured. Kad je ušao u njezino svetište, ona je upravo razgovarala na telefonu i samo mu je rukom mahnula da sjedne. Čuo je kako na drugoj strani žice više neki muški glas. Nju to izgleda nimalo nije uzrujavalo; držala je slušalicu odmaknutu od uha i strpljivo je slušala.

On se osvrne po uredu. Uokvirene fotografije superzvijezda pokrivalo su zidove. Gdje će staviti *njegovu* sliku? Isuse! Jedva je mogao vjerovati kakve mu se divne stvari događaju. »Ne brini, George«, rekla je Sadie umirujućim glasom u telefon. »Večeras ću ponovno vidjeti Olivera. Saznat ću datum početka snimanja, možeš se pouzdati u mene.«

Odjek njegovog vičućeg basa opet se širio uredom.

»Kasnije, George«, čvrsto je rekla Sadie. »Imaj povjerenja u mene.« Spustila je slušalicu, zahvatila rukom u srebrnu kutiju i zapalila jedan od onih svojih dugačkih, tankih ciga-rillosa. »Mogu li vidjeti kontakt kopije?« s nadom je upitao Buddy.

»Nisu još gotove.«

»Oh.« Odmah je postao nervozan. Zbog čega ga je onda pozvala? Dobre ili loše vijesti? Zamišljeno je zurila u njega. »Dakle, Buddy, uloga je definitivno tvoja. Petnaest tisuća tjedno, plan je deset tjedana snimanja. Najbolje od svega, na špici će pisati 'prvi put na filmu Buddy Hudson', sve u jednom redu. Ugovore upravo sada tipkaju.«

Buddy nije rekao ni riječi. Ostao je nepomično sjediti, ošamućen.

»Da li ti to odgovara?«

»Petnaest tisuća dolara *tjedno*?« promucio je.

»Ti bi više volio rublje?«

»Is .. .suše.«

»Drago mi je da si zadovoljan. Lijepo je imati barem jednog zadovoljnog klijenta.«

Nije znao što bi rekao.

»Svaki drugi menadžer bi ti osigurao samo četvrtinu ove svote«, otvoreno mu je rekla. »Hoću da to zapamtiš.«

»Nikad to neću zaboraviti«, izlanuo je.

»Iznenadio bi se kako brzo se to može zaboraviti«, rekla je Sadie. »Za godinu dana, mi ćemo za tebe uzimati velike novce i *to* će biti vrijeme, kad bi ti se lako moglo dogoditi tla zaboraviš tko ti je dao prvu šansu.«

Zapravo mu nije ona dala prvu šansu — za to treba zahvaliti Montani. Ali nije imao nikakvog razloga da sumnja u to da mu je ona izborila visoki honorar — i za to će joj uvijek biti zahvalan.

Odjednom su mu na usta navrla pitanja. »Kad mogu dobiti scenarij? Hoće li Neil Gray režirati? Kad ćemo početi snimati?«

Ona mu je dala kratke i jezgrovite odgovore. »Nije još određen točan datum početka snimanja. Ali, svakako će to biti uskoro. Scenarij mi šalju po dostavljaču. Kostimograf će te kasnije kontaktirati. Odjel za propagandu traži biografiju i fotose — *nemoj* spominjati one naše fotografije, to je jako važno — to nema veze s ovim filmom — neka tako i ostane.« Još mu nije ispričala svoj plan o plakatanju njegove fotografije širom Amerike.

»Vidjet ćete, bit ću pravi dinamit«, rekao joj je, podbadajući vlastiti ego. »Neću nikoga razočarati.«

»Nadam se da nećeš.«

»Stvarno sam vam zahvalan za poseban titl na špici.«

»I trebaš mi biti zahvalan.«

Ustao je i počeo šetati po uredu, pitajući se nije li možda sad trenutak da spomene Angel. Ne. Prvo je mora pronaći. Mora početi snimati. I tek *onda* može nju dovesti na scenu.

»Ja za ovaj vikend idem u Palm Springs«, rekla je Sadie kao usput. »Imam tamo kuću.«

Znao je da će to doći na red.

»Poznaješ li Springs?« upitala je.

Zašto za sve uvijek mora postojati cijena?

»Nikad bio«, oprezno je promrmljao.

»Htjela bih da dođeš u nedjelju. To nije duga vožnja. Imaš kola, zar ne?«

Ugledao je mogućnost spasa. »Upravo su me izdala.«

GIGA

»Zvuči kao da su ti potrebna nova. Zašto ne bismo uredili da dobiješ predujam? Imam jednog vrlo dobrog poslovnog upravitelja, on će se izvrsno brinuti o tebi.« Ona mu zapiše ime i telefonski broj i pruži mu cedulju. »Nazovi ga malo kasnije. Pobrinut ću se da on zna tko si ti.«

»Što se tiče Palm Springsa«, zausti on.

»Važno mi je da dođeš, Buddy. Imam jedno iznenađenje za tebe. Nastoj stići negdje između deset i jedanaest sati u nedjelju ujutro.«

On nevoljko kimne glavom i upita se koliko velika zvijezda moraš postati da bi konačno mogao prestati ševiti po komandi.

Oh sranje. Sve mu se zgađilo.

Millie je imala čitave horde rođaka u Los Angelesu. Bila je presretna što ih vidi, a i oni su bili oduševljeni njezinim dolaskom pa tako nije previše prigovarala kad joj je Leon rekao da mora poslom na jedan dan u Barstow.

Krenuo je rano ujutro kolima koja je unajmio u Hertzu i izašao na auto-put prije jutarnje gužve.

Millie je bila očarana Hollywoodom. Sve joj se sviđalo — od prljavog bulevara Hollywood, s imenima zvijezda utisnutim u pločnik, do ulica s palmovim drvoredima u Beverly Hillsu.

Leon je, međutim, mrzio taj grad. Previše je bilo vruće i sve je djelovalo nekako nesređeno.

Imao je osjećaj da je to grad u kojem se svašta može desiti — a obično se i dešava.

Vozeći se jedno popodne Sunset Boulevardom, ugledali su jednu vrlo mladu prostitutku kako dogovara cijenu s vozačem elegantnog, srebrnkastog Mercedesa. Djevojčica nije mogla imati više od četrnaest godina. Dječje lice i tek propupalo tijelo u kožnatim »vrućim« hlačicama i majici, odrezanoj ispod grudi. Leona je djevojčica podsjetila na Joey i brzo je skrenuo pogled. »Jesi li vidio ono?« pitala je Millie. »Bože, Bože — male curice hvataju muškarce na ulici.

Zašto netko ne *poduzme* nešto u vezi s tim?«

Leon je u tom času shvatio da joj nikad neće moći ispričati o Joey. »Zašto joj nisi pomogao?« uzviknula bi sa zgražanjem. A on nije imao odgovor na to pitanje, samo svoj stid.

Barstow je bio vruć i prašan. Utrošio je čitav dan na prikupljanje informacija o Winifred i Willisu Andrews — koji su ovdje sklopili brak i zatim jednostavno nestali. Jedini mu je trag bio neki umirovljeni liječnik, na kojeg je naišao slijedeći stari zdravstveni izvještaj u nekadašnjoj Willisovoj firmi, u kojoj se *nitko* nije mogao sjetiti Willisa Andrewsa.

Nazvao je tog liječnika, zvučao je staro i mrzovoljno.

»Ne znam da li vam mogu pomoći. U mirovini sam već dvadeset godina.«

»Da li možda imate karton Willisa Andrewsa?« upitao je Leon s nadom.

Stari je liječnik promrmljao nešto o podrumu prepunom dosjea stotina pacijenata.

»Da li bih možda ja mogao doći i pregledati te dokumente?« zatražio je Leon. Liječnik je mrzovoljno promumljao nešto kao pristanak.

Stari je doktor živio jedan sat vožnje izvan gradića i dok je vozio kroz užarenu pustinju, Leon pomisli u sebi: *Što ja radim ovdje na kraju svijeta? Kakve veze ima ovo detektiv-sko sranje s Joey Kravetz?*

Kad je konačno pronašao liječnikovu kuću, već se bilo mračilo. Bio je oznojen i gladan, ali je žudio za bilo kakvom informacijom — ma koliko beznačajnom.

Vrata mu je otvorila neka žena, bezbojna i iznurena izgleda.

»Oprostite na neredu«, rekla je uvodeći ga u udobnu dnevnu sobu. »Ne dolaze nam često posjetiooci. Tata«, zazvala je i odvela ga do ulaza u podrum. >Došao je onaj policajac.«

»Pošalji ga dolje«, viknuo je starac.

Leon se spusti u podrum, vlažnu i zagušljivu prostoriju, natrpanu od poda do stropa starim pokućstvom, kartonskim kutijama i svakojakim odbačenim predmetima. Usred svega toga sjedio je stari liječnik, žilav, sasušen starac, kuštrave srebrne kose i prodornih sivih očiju.

Leon je procijenio da starac mora imati najmanje osamdeset godina, ali se dobro držao. Bio je okružen prastarim dnevnicima i razbacanim papirima. Dokumenti su se presipali na hladan kamenu pod podruma iz više od dvanaest kutija. Leon je već na prvi pogled vidio da bi mu trebalo najmanje tjedan dana da sve to pregleda. Ispružio je ruku i predstavio se.

Starac mu je tako snažno stisnuo ruku da ga je zaboljelo-

»Kako napredujete?« upitao je Leon.

»To vam je dobro pitanje«, odgovorio je starac, pokazujući na hrpe papira oko sebe.

Leon uzdahne. »Pretpostavljam da se ničega ne sjećate o Willisu Andrews?«

Starac se kratko nasmije. »Ah, kad bih se mogao sjetiti što sam jutros doručkovao.«

GIGA

Tri sata kasnije, Leon je vozio auto-putom prema Los Angelesu. Stari mu je liječnik obećao da će telefonirati, ako ikad uspije pronaći Andrewsov zdravstveni karton. Zapravo to nije bilo ni važno. Leon je tražio iglu u plastu sijena i toga je bio svjestan. Kad je stigao u hotel, već je bilo četiri sata ujutro. Millie je čvrsto spavala. Zavukao se u krevet pokraj nje. Ona je nešto promrmljala, ali se nije probudila.

On je još čitav sat ležao budan a onda ga je konačno svladao san.

Palm Springs i temperatura oko 40° C.

Sadie je stigla u subotu popodne sa svojim tajnikom Ferdiejem. Ferdie je već sedam i pol godina bio s njom. Imao je četrdeset godina i uvijek je bio dotjeran, oštra jezika i krajnje efikasan u poslu.

Njezina je kuća bila na Sand Dunes Road, u ekskluzivnom dijelu Palm Springsa, Rancho Mirageu. Nije to bilo ništa pretjerano, nego jednostavno pribježište, u koje se, s vremena na vrijeme mogla povući — odnosno, tako je barem ona voljela govoriti.

Ferdie je bio oduševljen što je može pratiti, premda mu je jasno dala do znanja da ne može ostati.

»Tvoja je kuća božanstvena«, oduševljavao se, šetajući iz sobe u sobu, žaleći što nije ovamo došao kao gost, nego samo da pomogne Sadie u pripremanju iznenađenja za Buddyja Hudsona. Iskreno rečeno, Ferdieja je prilično iznenadilo njezino iznenadno i strastveno zanimanje za gospodina Hudsona. Zar nije poznato da ona voli žene?

Nije li malo neobično da u tim godinama mijenja orijentaciju? I nije li pomalo neukusno — s obzirom na njezin položaj — što je izabrala mladog, nezaposlenog glumca? Doduše, Buddy Hudson je *uistinu* prekrasan. Ali, barem je Hollywood prepun lijepih muškaraca.

Pitao se da li su već obavili prljavi čin — ili je konzumacija određena za ovaj vikend.

»Ferdie«, oštro je zazvala Sadie. »Cijenim tvoje oduševljenje mojom kućom, ali da li bi bio toliko ljubazan da istovariš iz kola ono što smo donijeli?«

Poslušao ju je. Ona se stvarno silno trudi oko tog Buddyja Hudsona. Šmrknuo je negodujući i ponadao se da će joj se taj trud isplatiti. Premda, po njegovom skromnom mišljenju, ljepotani se uvijek pokažu kao *veliko* razočaranje među plahtama.

Montana je uvijek brigu o poslovima prepuštala Neilu. Imali su zajedničkog advokata u New Yorku, koji je svoj posao izvrsno obavljao i koji je uvijek Neilu osiguravao vrhunske honorare, a uz to je adekvatno vodio brigu o njezinim interesima. Ona ga nije dobro poznavala — susrela se s njim samo na nekoliko poslovnih sastanaka i na jednoj zajedničkoj večeri. Nakon razgovora s Oliverom požurila je odmah do telefona. Advokat je prikladnim riječima izrazio svoje suosjećanje, proizveo je sve situaciji primjerene šumove i zvukove, ali je zatim rekao nešto, što je nju zaprepastilo. »Naravno, morate shvatiti da je Oliver Easterne vlasnik scenarija *Ljudi s ulice*. Ako se, dakle, Neil ne može držati odredbi ugovora ... onda ...« Spustila je slušalicu, bila je izvan sebe od bijesa. Hodala je gore-dolje po bolničkoj sobi, u kojoj se privremeno bila nastanila, a u njoj je kuhalo. Mora postojati nekakav odgovor. Oliveru ipak ne može biti dopušteno da s njezinim scenarijem čini što hoće, iako mu ga je ona *prodala*.

Da. A što je s potpunim umjetničkim nadzorom? Što je s ugovorom o realizaciji cjelokupnog projekta?

Odgovor je postojao i napokon ga se ipak sjetila. Zašto *ona* ne bi mogla režirati taj film?

Preuzeti Neilov posao, dok se on ne oporavi?

Drhtala je od uzbuđenja. To je bila mnogo bolja ideja nego da se sad uvodi nekog novog, a ako se Oliver želi držati ranije dogovorenog plana realizacije, ona je spremna. *Nitko* ne poznaje scenarij bolje od nje.

Ali, hoće li ona to moći?

Jasno da će moći. U stvari, ona se čitavo ovo vrijeme spremala upravo za to. Nije *ona* kriva što je Neil pretrpio srčani napad i tako joj pružio savršenu priliku. Osim toga, to ne znači da mu ona zabija nož u leđa. Čim se oporavi, moći će jednostavno preuzeti film od nje i nastaviti raditi.

Tjerana oduševljenjem, odmah je nazvala Olivera i zatražila sastanak. On je pristao da se

GIGA

idućeg dana nađu na ručku u *Polo Loungeu*.

Te večeri Neilovo je stanje krenulo na bolje i za nju je to bila potvrda da je donijela ispravnu odluku.

Okružena preobiljem cvijeća i zelenila Elaine se osjećala silno usamljena. Uopće nije bila svjesna koliko je njezin svakodnevni život ovisio o Rossu. Oh, naravno, ona mu je stalno prigovarala i vikala na njega, ali je ipak on bio pravo središte njezina života — nešto poput razmaženog jedinca. Sve što je činila, bilo je na neki način povezano s njim. Uz izuzetak Rona Gordina, naravno, kojega je mrzila. Njegovo provincijsko otezanje u govoru. Njegove lukave prste. I dugački, tanki kurac.

U deset godina braka, ona je samo tri puta bila stanovito prijeme razdvojena od Rossa. I to su sve bila prisilna razdvajanja, zbog snimanja na udaljenim terenima, a kroz to je vrijeme ona i dalje obavljala razne poslove za njega. Sve što je činila, činila je za njega — bilo da je kupovala novu haljinu ili da je depilirala noge.

Prilično ju je pogodilo kad je konačno shvatila istinu. Ona zapravo voli tog lijenog, nevjernog, bezobzirnog gada.

Otišla je svom psihoanalitičaru i to mu je rekla.

»Ja to znam, Elaine«, samozadovoljno joj je odgovorio »Ja sam ti to cijelo vrijeme pokušavao reći.«

Telefon je prestao zvoniti čim je proradio tračerski telegraf Beverly Hillsa. Same žene nisu bile dobrodošle na projekcijama, večerama i zabavama, osim ako one same nisu bile bogate i slavne. Elaine je, ovako sama, predstavljala potencijalnu opasnost. Nekog od muževa mogu iznenada zasvrbiti jaja — a ona, u situaciji u kakvoj je bila, vjerojatno ne bi rekla ne.

Tako je otkrila da nema prijatelja. Samo znance, koji nestaju s prvim kišnim oblakom.

Tu je bila Maralee, naravno. Sveta Maralee, kako su je prozvali u filmskim krugovima otkako je počela požrtvovno bdjeti uz Neilov krevet.

I — Karen.

Jebeš Karen i njezine monstruoze bradavice. Elaine ju je strastveno *mrzila*. Jedino se nadala, štoviše, molila je Boga da se Ross više ne viđa s njom.

U toku tih tjedan dana, Ron Gordino se ponovno pojavio na njezinim vratima, ovog puta sa štrucom seljačkog kruha i nekoliko svježih, smeđih jaja.

Elaine se sakrila u spavaću sobu i rekla Lini neka mu kaže da je nekud izašla.

On je dugo zurio u njezin plavi Mercedes, parkiran ispred kuće, a onda je konačno lijenim korakom otišao do onog smiješnog džipa koji je vozio.

Elaine je počela piti. Nikad prije podneva. Ali, bijelo vino uz ručak tako bi joj prijalo i zatim možda još čašica votke, da lakše preživi poslijepodne. Poslije šest sati, kad više nije morala voditi računa o Lini, popila bi još malo vina i jednu ili dvije votke, dok ju je nekoliko jakih, slatkih likera prije spavanja spašavalo od nesаницe.

Katkad bi zaboravila jesti. Ubrzo se potpuno zapustila.

U subotu je Ross dao Corniche na pranje i laštenje. Dok je čekao da kola budu spremna, udobno se smjestio na ležaljku kraj hotelskog bazena, te se zabavljao promatrajući svijet i turiste kako prolaze kraj njega. Nekoliko mu je znanaca mahnulo, ali mu nitko nije dodijavao.

Posve razumljivo. Nije bio dovoljno »vruć« da bi mu do-dijavali. Nije bio čak ni »mlačan«. Dokono je promatrao neku plavokosu kurvu kako rutini-rano kuha nekog provincijalca, sveg u znoju i zlatnim lancima.

Plavuša je prvo nekoliko puta procupkala kraj palmovim lišćem natkrivene sjenice, u kojoj je sjedio onaj provincijalac, tako da ju je on naprosto morao zapaziti. Na sebi je imala tangu i bijele sandale s vrtoglavo visokim petama, a svaki joj se milimetar vitkog tijela sjajio,

namazan gustim, tamnim uljem.

»Zdravo«, guknula je naposljetku. »Da li bi vam smetalo da načas prelistam vaš *Variety*?«
»Gubi se, curo«, odgovorio je onaj momak, koji znači ipak nije bio baš takav provincijalac.
»*Ispričavam* se,« srdito se obrecnula plavokosa i obazrela se za nekom drugom mogućom mušterijom. Zapazila je Ros-ov pogled i pokusno mu dobacila smiješak. Ross se brzo prevrnuo na trbuh, praveći se da ništa nije primijetio.

Mora biti da je zaspao, ležeći tamo na vrućem suncu, jer slijedeće čega je postao svjestan bila je hladna voda, koju mu je netko cijedio po leđima, a odmah potom je začuo i karakterističan, promukli glas Karen Lancaster: »Propalico ušljiva. Ostavio si ženu, a ja to moram saznati iz novina. Divno!«

On zastenje i prevrne se na leđa. »Što ti radiš ovdje?«

»Imam ručak, s taticom i s Pamelom. Radije reci, što ti ovdje radiš?«

»Ja ovdje stanujem.«

»Lijepo od tebe što si me o tome obavijestio.«

»Sad te obavještavam.«

»Baš ti hvala«, uvrijeđeno je napućila usta. »Mogao si ba-rcm nazvati. Hoću reći — *ispravi me*, ako griješim — ali ja sam mislila da je naš odnos nešto više od usputne ševe.«

»Ti si rekla Elaine za nas.«

»Nisam«, uzbuđeno je protestirala. »Kako si to uopće mo-gao pomisliti?«

»Netko joj je rekao.«

»To nisam bila ja. Ona je nazvala onog jutra, na dan zabave, i pitala za tebe, a ja sam samo glumila kako me to silno čudi.«

»Možda nisi dobro glumila.«

»Zbog čega se, uostalom, toliko uzbuđuješ? Ionako si se spremao da je ostaviš — prema tome, nemoj sad od toga, što je ona saznala za mene, odjednom praviti izliku.« Skinula je svoje zrcalne naočale za sunce i srdito se zagledala u njega. »Zašto si se uselio ovamo, kad si mogao doći ravno k meni?«

Nije se mogao sjetiti prikladnog odgovora. Ne može ona na njega polagati nikakva prava. Spasio ga je dolazak Georgea Lancastera, Pamele London i njihove šarolike pratnje. Uputili su se prema Lancasterovoj sjenici, u kojoj su stolovi već bili postavljeni za ručak.

»Ross!« zatutnjao je George.

»Ross!« javila se i Pamela, poput jeke.

Trebao je unaprijed znati. Bazen hotela *Beverly Hills* nije mjesto gdje se možeš u miru sunčati.

»Dođi s nama ručati«, zapjevušila je Pamela —• koščato joj je tijelo bilo umotano u dugu, vrećastu haljinu od materijala na kojem su bili otisnuti likovi raznih životinja.

»Tako je«, pridružio se pozivu i George, koji je sjajno izgledao u bijelom safari odijelu.

»I meni bi to bilo drago«, promuklo je prošaptala Karen, ponovno stavljajući na oči svoje zrcalne naočale.

Tek je bilo prošlo pola jedan, a u Palm Springsu nije trebao biti prije pet. Ako krene u dva, ostat će mu više nego dovoljno vremena za vožnju do tamo. »Zašto ne?« rekao je, ustao i navukao košulju.

Pamela ga uhvati pod ruku. »Tako mi je žao zbog Elaine i tebe«, toplo je rekla. »Ali, to se događa.« Promuklo se nasmijala. »Barem ja to dobro znam, imala sam dovoljno muževa.«

Subotom je uvijek bilo najviše posla. Koko je letio naokolo kao lud organizirajući svoje dame — kako je volio nazivati žene koje su se češljale u njegovom salonu. Raymondo je, kao obično, koketirao i dobacivao požudne poglede. Angel se javljala na telefon, zapisivala koja mušterija treba doći u koje vrijeme, naručivala sendviče i kavu iz obližnje kafeterije i općenito nastojala uskladiti stvari.

GIGA

»Ne znam kako smo ranije izdržali bez tebe«, uzdisao je Koko. »Darlene je bila takva vještica — nagovoriti nju da naruči sendvič s tunjevinom bilo je kao da nagovaraš Nancy Reagan da obuče konfekcijsku haljinu.«

Angel se bljedo nasmiješi. Nije se najbolje osjećala, još od zabave. Nije mogla spavati i svakog se jutra osjećala iscrpljena i bolesna.

Koko je oštromno odmjeri. »Da li se dobro osjećaš, srce drago?«

Njezine se prekrasne oči ispune suzama. »Dobro mi je.«

»Dobro ti je!« ukori je on. »A facu imaš kao da je sutra smak svijeta.«

Ona se rasplače. »Sva sam nekako smotana.«

Zazvonio je telefon. Neka uzbuđena žena, s glavom punom uvijača, doleti do Angelinog pulta i počne vikati »Naručite mi taksi, kasnim već deset minuta.«

Raymondo vrisne s dna salona »Slijedeća kučka, izvoo-olite!«

Koko umirujući zagri Angel. »Malo ti se pokvario osjećaj za vrijeme, ljepotice moja. Zašto taj slom života ne sačuvaš za večeras? Otići ćemo kod mene na večeru i zatim ćemo se igrati igre istine. Važi?«

»Važi«, zahvalno je zajecala, shvaćajući odjednom koliko joj je potrebno da se nekom povjeri. »Bit će mi jako drago.«

Dok je Ross vani kraj bazena ručao s Lancasterovima, Oliver Easterne i Montana Gray su sjedili u *Polo Loungeu* i bezvoljno pokušavali progutati nešto od onoga što su naručili. Oliver je gurkao po tanjuru omlet, a Montana je nezainteresirano nabadala salatu od špinata. Obadvoje su bili zaokupljeni vlastitim mislima i istodobno se trudili da održe uljudnu konverzaciju. Uzajamno se nisu podnosili, ali su bili potrebni jedno drugome. Montana je to shvatila dan ranije. Oliver je to upravo počinjao shvaćati — zahvaljujući Montaninoj sposobnosti uvjeravanja. Ne odustajući, neprekidno mu je iznova tumačila, kako jedino ona može doći u obzir kao zamjena za redatelja, dok se Neil ne oporavi toliko da može sam nastaviti režirati.

U prvi čas joj se nasmijao u lice. Što ona misli — da je on lud? No, kad je nastavila obrazlagati, to je počelo zvučati prilično logično.

Ona je bolje od svih poznavala scenarij. Poznavala je bolje od svih i Neilovu brižljivo odabranu ekipu suradnika. Ona je osobno odabrala sve glumce, osim Georgea i Gine. (Još joj ništa nije rekao za Ginu. *Tu* je malu poslasticu čuvao za desert.) Ona je otkrila Buddyja Hudsona — koji je, prema onome što mu je Sadie o njemu rekla — trebao ubrzo postati najtraženiji mladi glumac u Hollywoodu. Ona je već režirala jedan film. Doduše, to je bio samo kratki igrani film, snimljen s vrlo malo novaca, ali je zato za taj film dobila nagradu — to se nije moglo poreći.

Najbolje od svega — ona je toliko željela tu režiju da će vrlo vjerojatno pristati raditi bez honorara. A od trojice redatelja s kojima je dosad razgovarao, dvojica su tražila po jednu njegovu nogu i ruku — a treći čak i njegova jaja.

Zapravo, to uopće nije bila loša ideja. Naravno, nije joj to rekao. Uživao je što ona sad, za promjenu, napokon ipak počinje pokazivati prema njemu malo poštovanja. Volio bi misliti da ona sad pred njim puže, ali to ipak nije bilo istina — još ne.

»Ne znam«, odlagao je svoj konačni pristanak. »Ti nemaš iskustva. Sumnjam da bi George pristao da mu ti režiraš. Moji će me investitori vjerojatno ismijati, ako samo spomenem tebe kao redatelja.« A onda je izigrao svog aduta. »Ako me *ti* nazivaš guzicom, mogu zamisliti kako će me *oni* nazvati.«

Ona ga je hladno odmjerila kroz zatamnjene leće svojih naočala za čitanje. »Ispričavam se, Oliver. Katkad mi se dogodi da naglas kažem ono što bih trebala samo misliti.«

»Što to ima u Palm Springsu o čemu bismo mi nešto trebali znati, a ne znamo?« tutnjao je George u svom bučnom basu.

»Čisti biznis«, rekao je Ross, dižući se od dosadnog ručka.

»Sve se bojim!« bijesno je promrmljala Karen.

»Jedini biznis koji sam *ja* ikad obavio u Palm Springsu, bila je partija golfa ili neka maca«, cerekao se George.

Ross se uljudno nasmiješi.

»Moraš nas doći posjetiti«, glasno je rekla Pamela. »Ako snimanje Georgeovog glupog filma uskoro ne počne, mi idemo doma i s veseljem ćemo reći zbogom ovoj zemlji lotosa. Ovaj grad je stravično dosadan.«

Ross osjeti kako mu je krv navalila u glavu, a to nije bilo zbog Karenine ruke koja ga je za čitavo vrijeme ručka ispod stola hvatala za jaja. »A kad bi *trebalo* početi snimanje?« upitao ie, tobože nezainteresirano, ustajući od stola.

»To sam Bog zna. Onaj čudak Easterne stalno nam ponavlja 'Jučer!'. Mrmlja nešto o tome da mora pronaći odgovarajućeg režisera.«

»Kad se vraćaš, Ross?« upitala je Karen kroz ljutito stisnute usnice.

Pitao se kakve li planove ima Sadie. Dva dana u krevetu, možda tri. »Utorak ili srijedu.«

»Gdje ćeš odsjesti?«

»Zaboga Karen, draga — zvučiš kao da si mu supruga«, zlobno je zapjevušila Pamela. Karen ju osine pogledom, a Ross se na brzinu oprost. Žurio je uz bazen prema hotelu i zamalo mu je promaknuo Oliver Easterne, koji je iz hotela kretao prema bazenu.

»Oliver«, uzviknuo je u posljednji čas. »Kako si?«

Zar taj idiot ne vidi da sam ja jedini glumac za njegov ušijivi film?

»Zdravo, Ross. Kako je?«

Sačuvaj me Bože od bivših filmskih zvijezda u bermuda hlačicama.

»Sjajno. Nikad bolje.«

Pogledaj me, senzacionalno izgledam. Treba mi samo taj tvoj jebeni film i opet ću biti zvijezda.

»Fino, fino. Vidimo se.«

Otišli su svaki svojim putem, Ross da se pripremi za Palm Springs i Sadie, a Oliver da potraži i umiri zvijezdu svog velikog filma.

Sadie se brižljivo oblačila — na kraju je odlučila da će kućna haljina od bijelog satena savršeno odgovarati njezinim namjerama.

Bilo je petnaest minuta do pet i nadala se da će Ross stići u dogovoreno vrijeme. To, međutim, nije bilo vjerojatno. Ross Conti nikad u životu nije bio točan.

Piljila je u svoj obraz u zrcalu, kao i obično razočarana onim što je vidjela. Učinila je što je mogla, ali ništa nije moglo izmijeniti činjenicu da je ona žena neugledna izgleda, unatoč prekrasnim očima i gustoj, sjajnoj kosi.

Uključila je stereo i stavila ploču, koja je Rossu oduvijek bila jedna od najdražih. Stan Goetz. Bossa Nova. Oh, koliko puta su uz nju plesali po sobi, smijući se, šaleći i planirajući njihovu zajedničku budućnost.

Ross. Ponovno će ga imati, nakon dvadeset i šest godina. Osjetila je uzbuđenje među nogama i oslonila čelo o hladno staklo zrcala.

Što će biti, ako ne uspije ostvariti svoj plan? Što će biti, ako se opeče na njegovom žaru? A Ross je imao toliko žara.

Pojačala je glazbu, provjerila šampanjac koji se hladio u srebrnoj kanti punoj leda i počela čekati na njegov dolazak.

Koko nikad dosad nije pozvao Angel svojoj kući. Ponekad, nakon posla, odvezao bi je do njezinog stana i neki put bi ušao s njom unutra pa bi malo pročavrljali, ali zapravo, ona nije znala mnogo o njemu.

Iznenadila se kad je otkrila da on ne živi sam u maloj, elegantnoj kući u četvrti Hollywood

Hills. Predstavio ju je svom prijatelju Adrianu — zgodnom muškarcu, koji je mogao imati trideset i koju godinu. Adrian nije ustao da je pozdravi i Angel je načas pomislila da se on možda ljuti na Koka, što ju je doveo. Ali se on sasvim prijateljski ponašao i uljudno je s njom pričao, dok se Koko uposlio u kuhinji, pripravlajući *linguine al pesto*. Tek kad je večera bila gotova i kad je Koko vješto prebacio Adriana u invalidsku stolicu, Angel je shvatila da je Adrian paraplegičar.

Adrian je osjetio njezin pogled i rekao »Vietnam« bez daljnjih objašnjenja.

Linguine su bile izvrsne. Isto tako i krema od limuna, koja je došla nakon toga.

»Koko je pravi čarobnjak u kuhinji«, rekao je Adrian i toplo pogledao prijatelja.

»Tebi ne preostaje drugo nego da budeš zadovoljan s mojim kuhanjem«, uzvratilo je Koko.

Pogledi su im se na trenutak sreli i Angel je osjetila struju ljubavi među njima. Odmah je pomislila na Buddyja i kako je nekad bilo s njima. Oči joj se ispune suzama.

»No, no, srce drago«, tješio ju je Koko. »Nemoj nam se sada rasplakati. Samo da maknem suđe i onda možemo razgovarati.«

Adrian se diskretno povukao u spavaću sobu.

»On se brzo umori«, objasnio je Koko.

»To je tako strašno ...« prošaptala je Angel.

»Uopće nije strašno«, oštro je rekao. Koko. »To je život. I ako je Adrian to u stanju prihvatiti, onda ne vidim zašto mi to ne bismo mogli. Paraliza nije bolest, znaš.« Srdito je za-tresao glavom.

»Oprosti.«

On uzdahne. »Nemoj se ispričavati. Stvar je naprosto u lome da je to... strašno. Ali ja ne smijem sebi dopustiti da tako o tome mislim.« On duboko udahne zrak. »A sad, hajde da razgovaramo o tebi. Zbog *toga* si i došla, zar ne?«

Angel je osjećala silnu potrebu da se povjeri Koku. On je bio tako srdačan i prijazan, bila je nekako sigurna da će znati čuvati njezine tajne. Na trenutak je oklijevala.

»Hajde, dijete drago, počni od početka«, ohrabrio ju je Koko.

Počela je nesigurno, zastajkujući — pričala mu je o Louis-villeu, o kući u kojoj je odrasla, o načinu kako je s njom postupala obitelj hranitelja. Pa zatim, kako je pobijedila na natječaju filmskog časopisa i kako je došla u Hollywood, o nadama i snovima.

On ju je slušao i ni jednom je nije prekinuo dok je nastavila pričati o Daphne, o Havajima i naposljetku, o Buddyju. Lice joj je odjednom oživjelo, a oči zaiskrile, kad je o njemu počela govoriti. »On je tako divan, Koko.« Brzo se ispravila. »Hoću reći, *bio* je tako divan ...«

Ispričala mu je o posuđenom stanu, o trudnoći, o nedostatku novaca, zatim o Jasonu Swankleu i o kući na plaži.

Koko je cinički podigao jednu obrvu kad je čuo o Buddy-jevoj novoj odjeći, koju mu je kupio Jason.

»Nakon što smo otišli iz kuće na plaži, sve se odjednom pokvarilo«, tužno je nastavila.

»Randy i Shelly i droge. Buddy je postao sasvim drugi čovjek. I tako sam jednog jutra jednostavno otišla. To je bilo onog dana kad sam došla u salon i upoznala tebe.«

»I odonda nisi više s njim bila u vezi?«

»Zapravo, ne.« Spomenula je telefonski razgovor sa Shelly i grozne stvari koje joj je Shelly rekla. Završila je priču sa zabavom kod Contijevih i bespomoćno je slegnula ramenima.

»Jednostavno više ne znam što da radim. Da li bih trebala zaboraviti Buddyja? Hoću reći, glupo je da stalno na njega mislim, ako njemu nije stalo do mene.« Počela je plakati.

Koko je zagrlji i počne je nježno ljuljati u zagrljaju. »Jadna moja djevojčica«, tješio ju je.

»Prava Pepeljuga naših dana — i zaboga, nemoj me pitati tko je to!«

Ona je uživala u toplom zagrljaju njegovih ruku, u mekom dodiru njegovog pulovera. Već sam osjećaj da ju netko drži u naručju, djelovao je tako umirujuć. On joj dotakne oči papirnatom maramicom. »Kad si vidjela Buddyja tamo, na zabavi, da li je *spomenuo* dijete?«

GIGA

Pitao te kako si ili bilo što?»

Osjećajući se jadno, Angel zatrese glavom.

»On po zakonu mora izdržavati tebe i dijete. Morat ćemo naći nekog dobrog advokata.«

»Buddy nema novaca.«

»Onda će se jednostavno morati potruditi da sebi nađe nekakav posao, baš kao mi obični ljudi«, suho je rekao Koko. »To ga neće ubiti, znaš.«

Ona tvrdoglavo zatrese glavom. »Ja neću ništa od njega.« »No, no, nemoj biti tako glupa.«

»Ozbiljno to mislim.«

Koko je izgledao zbunjen. »A kako bi bilo da to prespavamo? Možda ćeš sutra drugačije na to gledati.«

»*Nikad* neću od njega primiti novac.«

»Hmmm... U tom slučaju morat ćemo ti naprosto potražiti bogatog muža, zar ne?«

Ross je prešao udaljenost do Palm Springsa u rekordnom vremenu — jurio je auto-putom u svom Cornichu poput Charl-tona Hestona u *Ben Huru*. Vijest da bi George Lancaster mogao odustati od uloge, dala mu je krila. Sadie je bila Georgeov menedžer, ona mora točno znati situaciju. Ako George odustane, ona će to prva znati, a Ross Conti će biti tamo — spremno čekajući svoj trenutak.

Pjevušio je ispod glasa dok je vozio suncem spaljenim ulicama, tražeći njezinu kuću. U Palm Springsu je bilo vruće i kad je zaustavio na jednoj benzinskoj pumpi da se raspita za put do njezine kuće, vrući se zrak uvlačio kroz otvoreni prozor u kola poput ljepljivog sirupa.

»Vi ste Ross Conti«, rekla je stara baba na pumpi kao da mu kaže nešto što on ne zna.

»Da«, ljubezno se složio s njom. »Jesam.«

»Niste mi se dopali u onom filmu.«

»Kojem filmu?«

»*Neki to vole vruće*.«

»Ja nisam bio u *Neki to vole vruće*.«

Ona mu priprijeti prstom. »0 da, bili ste.« Zatim se nagnula bliže prozoru, lukavo ga pogledala i iskezila na njega svoje trule zube. »Kakva je *stvarno* bila Marilyn Monroe?«

Odvezao se bez riječi. Da ga netko zamijeni s Jack Lemo-num ili Tonyjem Curtisom, to je već zaista prelazilo svaku mjeru.

Kad je napokon našao Sadienu kuću bilo je već pola šest. Skrenuo je na vijugavi prilazni put, zaustavio kola pred ulaznim vratima i nekoliko je puta pritisnuo trubu — tek toliko da joj dade do znanja da je zvijezda stigla. Zatim je iskočio iz kola, otvorio prtljažnik i izvukao kovčeg.

Kroz to vrijeme Sadie se pojavila na vratima.

»Dobrodošao«, rekla je i pružila mu čašu rashlađenog šampanjca.

Ross je iskolačio oči. Pa ona na sebi ima spavaćicu. To se zove forsiranje situacije.

Otišao je do nje, spustio kofer, uzeo ponuđenu čašu i nagnuo se da je poljubi u obraz.

Ona ga je obgrlila s obje ruke, čvrsto kao kliještima i zabila mu je jezik duboko do grla, tako da se počeo gušiti.

Prilično šokiran, užurbano je hvatao zrak. *On* je trebao vući poteze, a ne ona.

»Idemo u krevet«, rekla je promuklo. »Dosta sam te dugo čekala.« Čvrsto ga je zgrabila za ruku i povukla u kuću, za-lupivši vrata nogom.

Ovo nije bila Sadie kakve se on sjećao. Sadie ogromnih cica i suzdržljiva ponašanja. Za cijelo ono vrijeme dok su zajedno živjeli, ni jednom nije ona njega pozvala da vode ljubav. Ali, prošlo je mnogo godina — svatko mora jednom odrasti.

Sadie ga je odvukla u prohladnu spavaću sobu. Zastori su bili navučeni, a zujanje uređaja za rashlađivanje zraka bilo je prigušeno glazbom Stana Goetza na stereu. On brzo otpije malo šampanjca — na svu sreću, jer mu je ona odmah uzela čašu iz ruke i odložila je na noćni

GIGA

stolić.

»Hoću te sada«, rekla je požudno i počela trgati odjeću s njega.

»Stani malo. Čekaj. Pusti me da se istuširam«, pobunio se Ross.

»Sada«, inzistirala je ona, otkopčavajući mu košulju, svla-čeći mu je s ramena i prelazeći na šlic.

Ross je znao da još nije tvrd. U stvari, znao je da mu je mali vjerojatno skvrčen kao preplašeni zečić. »Pričekaj ča-sak«, požalio se. »Ne mogu ja po komandi.«

Ona se odmah zaustavila i hladno mu je rekla: »Mislila sam da to obadvoje želimo.«

»To je točno, ali tek sam stigao. Dugo sam vozio. Prljav sam i umoran. Ne bih želio da to bude ovako.«

Kriste! Samom je sebi zvučao kao žena!

Sadie je uspjela da joj izraz lica bude u isti mah preziran i uvrijeđen. »Oprosti«, rekla je.

»Možda sam krivo shvatila.«

Totalno je bio zbunjen. Na zabavi se držala relativno hladno. U uredu je bila efikasna i strogo poslovna. A sad ovo. Jednostavno nije očekivao da će tako navaliti. To ga je potpuno izbacilo iz ravnoteže. Osjećao se kao budala.

»Lijepa kuća«, rekao je tupavo.

»Kupaonica je tamo.« Pokazala mu je na jedna vrata. »Naći ćeš sapun i ručnike, sve što ti je potrebno. Osjećaj se slobodno.«

On se pokunjeno odvuče u kupaonicu, osjećajući se kao da je nešto zgriješio, ali nije točno znao što. Ostao je ispod tuša sigurnih desetak minuta, nadajući se da će se ona kroz to vrijeme malo ohladiti.

Ali, nije on bio te sreće. Čekala ga je na krevetu, naslonjena na tapecirano zaglavlje, pušeci tanki, crni cigarillo i pijuckajući šampanjac.

On je u kupaonici ponovno navukao hlače i košulju, ali nju to nije smetalo.

»Dođi.« Potapšala je krevet kraj sebe. Što ona hoće od njega? Bio je pripravan dati joj svoje tijelo, ali zar nije mogla malo pričekati?

»Zar se nećeš svući?« upitala je, tonom muškarca kojeg zabavlja zbunjenost stidljive djevice. Opet se osjećao kao budala. Svukao je košulju, iskoračio iz hlača, ali je zadržao gaće, koje su tijesno pokrivala Conti-jeve dragulje.

»To je već bolje«, rekla je Sadie i raširila ruke, pozivajući ga u krevet.

Mislio je na njezine fantastične cice — to bi ga trebalo pokrenuti.

Sklopi oči i misli na Karen.

Zašto Karen? Ona ga više ne uzbuđuje.

Svejedno sklopi oči, budalo.

Opet ga je napala jezikom, istraživala mu je zube, desni, lizala mu nepce oštrim, kratkim ubodima usiljenog vrška jezika.

»Sjeti se što si mi govorio na zabavi«, prošaptala je. »Kako nam je bilo divno? I kako ti s ni jednom drugom ženom nikad nije bilo tako? Sjećaš se, Ross?«

Zar je stvarno to rekao?

Njezin je jezik kliznuo do njegovog uha i on po prvi put osjeti nešto. Miris njezinog tijela vraćao je tople, ljepljive uspomene. Slatkast, ženski miris — Sadien miris. Duboko je udahnuo. Svaka žena odiše svojom vlastitom, osobenom aromom, a njega je upravo to silno uzbuđivalo.

On posegne za njezinim grudima i preplavi ga gorko razočaranje. Nestale su! Najbolji par cica u Hollywoodu pretvorio se u dvije tvrde, male loptice, jedva dovoljne da ti ispune dlan. »Što se dogodilo s tvojim cicama?« zaprepašteno je uzviknuo.

»Operirala sam ih.«

»Bile su savršene onakve, kakve su bile.«

»Nisu.«

GIGA

»Ja sam *obožavao* tvoje cice.«

»Žao mi je. Da sam znala da ćeš se za dvadeset i šest godina vratiti, mogla sam ti ih sačuvati.« On joj pritisne bradavice. Imao je osjećaj da su od gume. »Napravila si veliku pogrešku«, zastenjao je.

»Za Boga miloga!« srdito je prasnula. »Hoćemo li se jebati ili ćemo oplakivati moje cice?« Zastala je na trenutak i zatim dodala. »I mislim da bi trebao znati, Ross, da nijedan muškarac, koji ne želi da mu prilijepe etiketu glupog muškog šovinista, ne zove to više cicama.«

»Sadie, promijenila si se«, tužno je rekao Ross.

»Prokletstvo! Nadam se da je tako.«

Buddy se sastao s poslovnim upraviteljem, kojega mu je Sadie preporučila. On je s njim postupao kao da je Buddy doista netko — a zašto i ne bi, uostalom? Ako će mu plaćati petnaest tisuća dolara tjedno, ne može se baš reći da je nitko i ništa. Uopće mu nije palo na pamet da taj čovjek vodi financije ljudi koji zarađuju milijune i da je, prihvaćajući njega za svog klijenta, naprosto činio uslugu Sadie La Salle.

»Sadie mi kaže da su vam potrebna nova kola«, rekao je. »Mogu vam za vrlo povoljnu cijenu nabaviti potpuno nov Mustang GT. Da li vas to zanima?«

»Ja nemam novaca — još za sada.«

»To je u redu. To je sve sređeno. Kad počnu stizati vaši čekovi, jednostavno ćemo to obračunati. Koliko bi vam gotovine sada trebalo?«

Buddy se ponekad osjećao kao da će se, ako se uštupne, odjednom probuditi. Jednostavno se činilo nevjerojatnim da mu, za promjenu, odjednom sve glatko ide. *Sve, osim Angel...*

Došao je po kola u subotu popodne. Bila su crna, sjedala su bila presvučena kožom, imao je najbolje zvučnike i kazetofon. Odvezao se ravno do trgovine *Tower Records* i kupio za dvjesto dolara kasetu. Uglavnom Stone. Masu njihovih starih stvari. Onda se vozikao naokolo slušajući »*Satisfaction*«, »*Jumpin' Jack Flash*« i druge njihove stare, zlatne uspjehe. Razmišljao je kako da pronađe Angel. Ona očigledno nije pobjegla natrag u Louisville, kako se on bio nadao.

Namrštio se. Možda bi trebao dati oglas u filmske listove i časopise pa zatim čekati i nadati se da će joj to netko pokazati. Jedino mu je bilo frka da to ne vidi Sadie.

U nedjelju ujutro krenuo je ranije nego što je trebao. Mala kola su jurila kao metak pa je u Springs stigao već u devet, čitav sat prije vremena.

Zaustavio se da doručkuje, ali je ustanovio da je izgubio apetit. Mrzovoljno je zurio kroz prozor restorana. Želio je samo da to čim prije prođe, da se što prije riješi toga.

U nedjelju ujutro, Sadie se probudila prije Rossa i požurila u kupaonicu da popravi štetu, koju su prouzročile aktivnosti tijekom protekle noći. Grozno je izgledala. Crna kosa, sva raščupana i zamršena. Šminka joj se do posljednje mrvice upila u kožu. Ispod očiju su se crnjeli tamni podočnjaci, a oštre, okrutne bore, koje su joj donijele godine, duboko su se urezale u lice. Ruka joj je lagano drhtala dok je na kapke nanosila svježe sjenilo. Večer je protekla onako kako je bila isplanirala — do izvjesne točke. Uspjela je silno zbuniti Rossa svojim izravnim nastupom u stilu skidaj-hlače. Potpuno se smeo, a ona je uživala u svakoj sekundi njegove nelagode.

Ali ju je on, s vremenom, ipak svladao. U svakom smislu. I stvari su se izmijenile. Za neko vrijeme.

Mrzila je samu sebe zbog toga što je toliko slaba. Gadila joj se činjenica da je on svojom nenadmašnom seksualnom moći uspio srušiti sve njezine obrambene barijere.

Zadrhtala je i upitala se da li da nastavi s ostvarenjem svoga plana. Tako bi bilo lako prihvatiti ga ponovno u svoj život. Ali, znala je što bi se dogodilo/On bi se koristio s njom dotle, dok bi mu to odgovaralo. A nakon toga bi je opet ostavio zbog neke praznoglave ništice s velikim

GIGA

grudima i ljepušnim licem.

Rossu Contiju se ne može vjerovati. Njemu treba dati lekciju.

Obukla se i vratila u spavaću sobu. On je ležao u krevetu na leđima i spavao.

Zurila je u njegovo, u snu opušteno tijelo i uz mučni grč bijesa shvatila da ona njega još uvijek voli — bez obzira što je to, zapravo, ljubav. Sasvim sigurno, u njezinom životu nije postojao nitko drugi, tko bi u njoj izazivao iste osjećaje. *Prokleta* bila moć seksa.

Srdito je otišla u kuhinju. On je sebičan, egocentričan gad. Ništa se kod njega nije promijenilo, osim što je postao stariji.

Zadnji roktavi zvuk hrkanja. Nagli trzaj. I bio je budan.

Za trenutak je bio potpuno izgubljen. Gdje je on to? Kod kuće? Kod Karen? U hotelu *Beverly Hills*? A onda se svega sjetio. Sadie. Koja, na kraju krajeva, ipak nije tako neosvojiva. Tvrda vanjština. Oštar jezik. Ali kad joj je servirao malo svog tajnog recepta ...

Zijevnuo je i zadovoljno se nacerio. Premda je izgubila cice, sasvim sigurno nije izgubila ništa od svog nekadašnjeg poleta. Natjerao ju je da ječi i vriska — da ga preklinje, baš kao u dobra stara vremena.

Oduvijek je uživao u tome da natjera Sadie da poludi. Jednom davno podučio ju je koje će riječi govoriti — natjerao ju je da izgovori stvari od kojih se tada crvenjela kao cikla. Ona je sve te riječi još uvijek pamtila — vjerojatno bolje od njega — ali ju je on prošle noći primorao da svaku od' njih ponovi deset puta, a nju je ta igra natjerala da dašće od davno zaboravljenog užitka.

Ponovno je ušao u njezin život. I sad se obadvoje mogu koncentrirati na njegovu karijeru. S uživanjem se protezao, veseleći se danu koji je bio pred njim.

Buddy je platio račun i krenuo.

Možda neće pristati na to. Možda će joj reći istinu. Možda će ona poništiti ugovor s njim, oduzeti mu kola, zaustaviti isplatu predujma.

Što, konačno, znači malo fukanja među prijateljima?

Znači — previše.

Sranje!

Ross ju je zgrabio odostrag, pun jutarnje samouvjerenosti. »Dobro jutro, maco«, zagukao je, gurajući se o nju i posizujući rukom unutar njezine svilene košulje.

Ona se hitro zavrti i odbaci ga od sebe. »Za Boga miloga, obuci se. Ništa mi ne može tako pokvariti doručak kao muškarac bez hlača. Izgledaš smiješno.«

Ross je bio zgranut. Gdje je ona zadahtana, ječeća, pre-klinjuća žena od noćas?

»Sječaš me se? Ja sam Ross, maco.« Pružio je ruku da je uhvati za sisu. Ona ga pljesne po ruci.

»Mogu li sugerirati da se maca Ross obuče?«

On je bio polutvrd, spreman da skoči u akciju, ako bude potrebno.

»Mislio sam da bi jedna jutarnja šetnja niz stazu uspomena ...«

»Krivo si mislio.«

Još nije uspio do kraja prozreti njezinu igru. Očito izigrava Jekylla i Hydeu. Samo, zna se i on igrati, noćas će je *stvarno* natjerati da moli. Raširio je ruke u znak predaje. »U redu, u redu. Ja ženske nikad ni na što ne silim.« Htio ju je poljubiti u obraz, ali je ona brzo okrenula glavu i on je poljubio zrak. Začuden njezinim ponašanjem, vratio se u spavaću sobu i navukao gaćice za kupanje.

Morat će danas raščistiti neke stvari. Prvo — *Ljude s ulice*. Drugo — njihov međusobni odnos.

Laki doručak, zatim nekoliko sati sunčanja. Možda će ona kasnije biti bolje raspoložena. Sad

GIGA

se sigurno osjeća krivom zbog toga što je toliko uživala u seksu prošle noći. Neke su žene takve, osobito one starije.

Točno u deset sati Buddy je zazvonio na vratima kuće Sadie La Salle u Palm Springsu. Nestrpljivo je stiskao šake i pucketao zglobovima dok je čekao.

Sadie je bila u kuhinji. Doviknula je Rossu, koji je još bio u spavaćoj sobi: »Možeš ti otvoriti?«

Izašao je iz sobe u prugastim sportskim gaćicama. »Očekuješ nekoga?«

»Možeš li otvoriti ili ne možeš?« nestrpljivo se obrecnula.

On ode do ulaznih vrata, otvori ih i nađe se licem u lice s Buddyjem.

Obojica su muškaraca zurila jedan u drugog. Buddy je odmah prepoznao Rossa Contija i pitao se da nije možda pogriješio kuću.

I Ross je prepoznao Buddyja, iako mu nije znao ime; sjećao ga se samo kao jednog od Kareninih partnera za vrijeme onog njezinog izazovnog, pijanog plesanja na zabavi. »Da?« rekao je hladno. On nikad nije bio posebno ljubezan s mladim, zgodnim momcima — odviše su ga podsjećali na vlastitu izgublenu mladost.

»Ovaj ... da li je ovo kuća Sadie La Salle?«

»Da.«

»Je li... ovaj ... ona kod kuće?«

»Zašto?«

Sadie se približavala iza Rossovih leđa, a na licu joj je sjao osmijeh dobrodošlice. »Buddy! Tako mi je drago da si mogao doći.« Pogledala je mimo njega, vani. »A, vidim da si dobio svoja kola. Jesi li zadovoljan?«

»Šalite se. Fantastična su.«

»Uđi. Poznaješ Rossa Contija?«

»Ovaj... gospodine Conti, gospodine ... jako mi je drago.« Pružio je ruku, koju je Ross ignorirao.

»Ross. Ovo je moja nova, buduća zvijezda«, rekla je Sadie, s posebnim užitkom. »Buddy Hudson. Zapamti to ime — on će biti velika zvijezda. Već ima potpisan ugovor za jednu od glavnih uloga u *Ljudima s ulice*.« Uhvatila je Buddyja za ruku i uvela ga u kuću. »Imam za tebe jedno iznenađenje. Sigurna sam da će ti se svidjeti. Ross, dođi s nama. Mislim da će ovo i tebe zanimati.«

Ross se čudio zašto mu nije rekla da očekuje još nekoga. I što znači to njezino preseravanje o mojoj-novoj-budućoj--zvijezdi? I ono, »Buddy Hudson. Zapamti to ime — on će postati velika zvijezda.« Tako je nekoć njega predstavljala. »Ross Conti. Zapamtite to ime — on će postati velika zvijezda.«

Polako je išao za njima kroz kuću, nimalo zadovoljan tim najnovijim obratom.

Ona nije ispuštala Buddyjevu ruku, držala ga je s izrazom posjedovanja, koji je u Rossu izazivao bijes. *On* je taj na kojem bi ona trebala visjeti nakon prošle noći. čudilo ga je da uopće može *hodati* nakon prošle noći.

Prošli su ljeskavi, plavi bazen i došli pred kuću za goste. Sadie svečanom kretnjom otključa vrata i upali svjetla, a zatim sve troje uđu u prostranu, bijelo okrečenu prostoriju, potpuno praznu — uz izuzetak velikog plakata koji je pokrivao čitav jedan zid. Na plakatu je bio Buddy, u živim bojama. Buddy, s onom svojom crnom, kovrčavom kosom, žarkim crnim očima i ničim više — osim ispranih, visoko na bedrima odrezanih levisica i preplanulog, savršenog tijela.

Bila je to senzacionalna fotografija. Ista ona za koju je Ross pozirao prije toliko godina — s raskuštranom plavom kosom, modrim očima i savršenim, preplanulim tijelom.

Preko plakata su crvenim slovima i čvrstim rukopisom bile ispisane riječi

— TKO JE BUDDY HUDSON?

GIGA

»Is... suse!« uzviknuo je Buddy. »Ovo je senzacionalno, ali čemu će to služiti?«

»To je apsolutno provjereni način da od tebe učinimo zvi-jezdu«, odgovorila mu je Sadie.

»Taj će plakat biti izložen na reklamnim pločama od jedne do druge obale Amerike.« Okrenula se i pogledala Rossa ravno u oči. »Jednom sam već s ovakvim plakatom postigla uspjeh i mogu to opet ponoviti. Nije to nikakva velika mudrost, potrebno je samo malo manipuliranja i zahvalni klijent.« Zurila je Rossu u oči sve dok nije bila potpuno sigurna da je shvatio poruku, a onda je uhvatila Buddyja pod ruku i rekla: »Hajdemo natrag u L. A. Palm Springs se ovog vikenda pokazao kao veliko razočaranje — koje nikad više neću ponoviti.«

Las Vegas je pozdravio Dekea poput tigrova oka. Vozio je noću kroz mračnu pustinju i odjednom ugledao — kako blistaju u daljini — nebrojena iskričava svjetla. Las Vegas. U životu nije vidio ništa slično tome.

Ušao je u grad vozeći polako, zurio je u igračnice, razigrane neonske natpise, ljude. Muvali su se posvud naokolo poput mrava. Ulazili su, izlazili, nasmijani, pijani, neki su u rukama nosili papirnate čaše iz kojih su se presipali četvr-taci i srebrni dolari.

Sjetio se odlaska s Joey u Atlantic City. Ona je uživala u kockanju, obožavala je gurati novčiće u blistave strojeve — kao da hrani jato izgladnjelih morskih pasa.

Trebao ju je spriječiti. Strojevi su zli. Oni jedu novac. Novac je zlo. Ljudi koji kockaju za novac su ljudožderi. Zli ljudožderi koji sišu krv. Ti su ljudi odveli Joey i gostili se s njom. Kružio je neko vrijeme naokolo, upijajući atmosferu i neprekidno motreći — hladnim, crnim, bezizraznim očima — te mrave kako trčeći ulaze i izlaze iz svojih hramova. Mravi ljudožderi. Novac je njihov Bog. Igračnice njihovi hramovi u kojima se mole. Oni su odveli Joey i žrtvovali je svome Bogu.

Bio je umoran i trebao mu je krevet, nešto hrane i hladna voda, da spere sa sebe prljavštinu života.

Stotine jeftinih motela namigivali su mu svojim natpisima. Nudili su bazene, vodene krevete, porno filmove na internoj televiziji, automate za kockanje i doručak uključen u cijenu noćenja. Joey bi uživala u Las Vegasu.

Slatka Joey. Gdje je ona sad? Nedostajala mu je.

Namrštio se, za trenutak je bio zbunjen. A onda se sjetio. Ona je kod kuće, s Majkom. Na sigurnom.

Uzeo je sobu u jednom motelu, ali ma koliko da je bio umoran, nije mogao zaspati.

Možda mora nešto izvršiti prije nego što mu bude dopušten luksuz odmaranja. Naposljetku, nije on običan čovjek. On je Održavatelj reda. On ima stanovitih odgovornosti.

U tri sata ujutro pješke je lunjao ulicama u središtu grada. Trebalo mu je sna. Oči su ga pekle od napora da ih zadrži otvorene. Ali, *postojalo* je nešto, što je još morao obaviti. Morao je čekati na znak.

Kurva je njega zapazila mnogo prije nego što je on nju vidio. Nekakav nastrani tip, o tom nije bilo dvojbe, s onom obrijanom lubanjom i ukočenim pogledom, ali posao je bio slab i naprosto je morala nekog upecati. Osim toga, što danas znači biti nastran? Ako joj samo plati i ako je ne premlati, što je briga?

Slijedila ga je neko vrijeme, a onda ga je potapšala po ramenu. »Zdravo, kauboju. Tražiš zabavu?«

Naglo se okrenuo, upaljene su je oči divlje pogledale i ona načas pomisli da se povuče. Ali je onda zaključila, ma što, to je samo još jedna glupava seljačina.

»Joey?« upita on.

»Tko, ja? Šališ se, nisam ja nikakav Joe, ja sam žensko *od glave do pete*. Hoćeš se malo prošetati i provjeriti? Dvadeset zelenih i provjeravaj koliko hoćeš.«

Deke je znao da sad mora otići s njom, zato što je ona Joey i zato što ga je pozvala u pomoć. Rekla mu je »kauboju«. To je bio znak.

On izvuče novac iz džepa na košulji i izbroji šesnaest nov čanica od jednog dolara.

»Nemaš ništa više?« s gađenjem je upitala kurva. A onda ga je brzo uhvatila za ruku, za slučaj da se ne predomisli. »Morat će biti dosta, pretpostavljam«, rekla je i povukla ga niz ulicu.

On se nije opirao. Pet minuta hoda odvelo ih je izvan područja jarkog svjetla i dovelo na puste, slabo osvijetljene ulice. Ona ga uvuče u jednu vežu i počne petljati s pojasom na suknji. Materijal se rastvorio. Ispod suknje je bila gola. Nemarno se naslonila na zid i raširila noge.

»Kad ne možeš nagrebati svih dvadeset baksa, morat ćeš to obaviti stojeći.«

GIGA

Posegla je za njegovim rasporkom na hlačama.

On je posegao za nožem.

Ona je bila brža od njega. Izvukla mu ga je iz hlača prije nego što se pravo snašao i počela mu ga stručno milovati.

Ukočio se, ruka u kojoj je držao nož nije se micala.

Nakon nekoliko sekundi rekla mu je: »Daj, šta čekaš«. U glasu joj je zazvučao nestrpljivi prigovor.

Nije se micao. Negdje u noći, neka je žena vrištala pijane uvrede.

Opet ga je počela milovati. A onda je opet čuo njezin glas »Što je s tobom? Imaš problema?«

Tada je upotrijebio nož, njegovo pravo oružje i osjetio je slatko olakšanje.

Ona je vrisnula poput životinje a u daljini se i dalje derala ona pijana žena.

Kad se srušila na pod, on je bio sav zaliven krvlju. Skinuo je košulju i bacio je na nju.

»Sad se možeš odmoriti, Joey«, tiho je rekao. »Kad obavim ono što moram obaviti, doći ću i ja k tebi.«

Buddyja je ošamutila brzina kojom su se počele događati stvari u njegovom životu. U jednom trenutku bio je samo jedan od tisuće mladih glumaca koji se pokušavaju probiti, a već u sljedećem — novo otkriće Sadie La Salle i jedna od zvijezda novog, značajnog filma. Hvala Kristu, bio je samo Sadieno *otkriće*. Ona uopće nije htjela s njim spavati — za njega je to predstavljalo ogromno olakšanje. Bio je uvjeren da će u Palm Springsu morati fukati, ali ne, samo mu je pokazala onaj plakat, zatim ju je odvezao u L. A., iskrcao pred njezinom kućom i to je bilo sve.

Sadie La Salle i Ross Conti. Prilično zaprepašujuća kombinacija. Ali kad se malo raspitao naokolo, otkrio je da to ipak nije toliko nevjerojatno kako se njemu učinilo. Prema holivudskim tračerima, Sadie je otkrila Rossa i učinila ga zvijezdom, nakon čega ju je on napustio.

»Nadam se da ti se svidio tvoj plakat«, afektirano je šmrk-nuo Ferdie kad je Buddy u ponedjeljak navratio u ured. »Morao sam ga vući do Palm Springsa i sad ga opet moram dovući ovamo.«

»Da barem tako izgledam!« našalio se Buddy.

Ferdie se nasmiješi. »A kako si proveo vikend?« nije se mogao suzdržati a da ga ne upita.

»Hej — i to mi je bio nekakav vikend. Samo što sam stigao, Sadie je odmah zatražila da je vozim natrag u L. A. Nisam ni sjeo.«

»Hoćeš reći da nisi ostao preko noći?« pitao je Ferdie.

»Ma kakvi.«

Ferdie je očito bio zapanjen. »Ovaj, Sadie će te začas primiti. Razgovara na telefonu s Oliverom Easterneom.«

»Nema problema.« Buddy je šetao po uredu i čitao potpise na fotografijama slavni glumaca, koje su bile povješane po zidovima. Pogled mu se zaustavio na slici onog televizijskog glumca, koji se na zabavi Georgea Lancastera vrtio oko Angel. »Poznaješ ovog tipa?« upitao je.

»Ne bih valjda vješao slike *neznanaca*«, zlovoljno odgovori Ferdie. »On je jedan od naših. Naravno, on nije Sadien osobni klijent. Naša agencija ima poseban odjel za televiziju.«

»Možeš mi napraviti jednu uslugu?«

»Ovisi što tražiš. Ja sam spreman učiniti mnogo toga za gospođine najmilije klijente. Ali ne nabavljam drogu, niti pribavljam partnere suprotnog spola.«

Buddy prasne u smijeh. »Kad bi mi trebala *takva* usluga, li bi bio zadnji, kome bih se obratio!«

»Baš ti hvala«, reče Ferdie uvrijeđeno.

»Bez uvrede. Vidiš, ima jedna djevojka koju pokušavam Pronaći. Bila je na Lancasterovoj zabavi — možda s ovim tu kretenom.« On pokaže na fotografiju.

»Kako se zove?«

Nije mu valjda mogao reći Angel Hudson, je li tako?

»Nisam to uspio saznati. Možda Angel. Jako zgodna plavuša — zapravo, ljepotica.«

»Vidjet ću što mogu učiniti. Na kraju krajeva, ne vjerujem da u Hollywoodu ima mnogo anđela!«

Onog dana kad je bilo objavljeno da će Montana Gray režirati *Ljude s ulice*, George Lancaster je zapalio. Nije ostao čak ni toliko da se posvađa. On i Pamela ukrcali su se u svoj privatni avion i odletjeli u Palm Beach a da se nisu ni osvrnuli.

George Christy je u *The Hollywood Reporteru* naveo navodne Pameline oprostajne riječi:

»Jebeš Hollywood«. No, Pamela ionako nikad nije bila poznata po svom taktu.

U prvi čas, Oliver je pobjesnio. Već je vidio kako u nepovrat odlazi dogovoreni posao s

GIGA

kablovskom televizijom. A onda je počeo brzo računati, shvatio je koliko će uštedjeti zato što neće imati Georgea Lancastera i zaključio da to ipak nije takva nesreća jer, na kraju krajeva, Ginino ime može i samo za sebe nositi film. A *nju* je dobio za pola njezine uobičajene cijene — na veliko gađenje Sadie La Salle. Uz to je i Buddy Hudson dobivao mizerne novce — a honorar koji će platiti Montani bio je upravo smiješan.

Odlučio je proširiti ulogu Buddyja Hudsona — to će privući mladu publiku. Mada mu je to bilo mrsko priznati, Montana je doista otkrila pravi dragulj — taj dečko ima velike mogućnosti.

Sad je samo trebalo smisliti kreativno rješenje za odjednom slobodnu ulogu Maca — koju je ionako namjeravao dati preraditi, srezati tekst i napraviti je manje važnom. Kome treba još jedan George Lancaster? Oliveru sigurno ne. Za tu je ulogu htio nekog razumnog glumca, ni nepoznatog, ni previše slavnog — nekoga tko neće imati velikih prohtjeva.

Ross Conti mu je zazvučao kao dobra ideja, kad ga je Rossov menedžer, Zack Schaeffer, nazvao i iznio mu taj prijedlog. Dakako, Ross nije bio jedini koji je dolazio u obzir.

Menedžeri su nazivali kao ludi i nudili svoje klijente, ali je Oliver *njušio* nešto dobro u vezi s Rossom Contijem. Kao prvo, iznenađenje. Lijepi dečko Conti u ulozi iznurenog starog policajca, prvi ozbiljni glumački zadatak u njegovoj karijeri — novinarima će se to jako dopasti. Već je u mislima vidio naslovnu stranicu časopisa *People*. Povrh toga, Ross se ponovno razvodi, a to znači još više napisa u novinama. Zatim, Ross i Gina bi se trebali dobro slagati. Opće je poznata stvar da Ross pada na velike sise.

Stavi njih dvoje zajedno i što ćeš dobiti?

Masu naslova u novinama i sjajnu reklamu za film, eto što.

Tako je. Oliveru se dopalo to što je njušio. Uživao je u tome da on do kraja kompletira ekipe svojih filmova. Pogotovo kad mu je sve išlo na ruku.

Tri tjedna nakon infarkta, Neilu Grayju su dopustili da napusti bolnicu i ode kući. Samo što nije otišao kući. Otišao je u jednu unajmljenu kuću na obali a pratila ga je jedna privatna bolničarka.

Montana je sve to uredila. »Tako će biti najbolje«, rekla je-

»A ti?« pitao je on, osjećajući se kao čovjek kojega su izvukli iz predvorja smrti — što je, u stvari, bilo točno.

»Ja ću nastojati doći preko vikenda«, neodređeno je odgovorila.

Nisu razgovarali o onome što je dovelo do njegovog infarkta. Nije bilo žučnih svađa, ni optuživanja. Ali je Neil znao da su njoj poznate okolnosti pod kojima se to desilo i očajnički ju je želio zadržati.

»Obećaješ?« pitao ju je, mrzeći sam sebe zbog molećivog tona svoga glasa.

»Pokušat ću. Ali, znaš kako je, snimanje i sve to...« nije dovršila.

»Montana«, počeo je on.

»Ne želim o tome razgovarati«, oštro ga je prekinula. »Razgovarat ćemo kad ja budem spremna.«

I tako je on prognan na obalu, s uputama da se odmara i oporavlja dok njegova žena režira njegov film — s Ginom Germaine u glavnoj ulozi — što je čitavu stvar činilo *uistinu* bizarnom.

Htio ju je pitati zašto je pristala da Gina igra u filmu, ali se nije mogao prisiliti da spomene ime te žene. Da ju je pitao, ona bi mu rekla da to nije bio njezin izbor, ali ako je htjela režirati, morala je pristati na sve što je Oliver Easterne zahtijevao, inače bi on našao drugog redatelja.

»Hoćeš-nećeš«, rekao joj je Oliver, uživajući u svom trenutku. »Ali zapamti — ako pristaneš, onda više neću nikakvih problema s tvoje strane. Ja imam glavnu riječ — guzica vlada. U redu?«

Glupa guzica. Jer kad jednom započne snimanje, ona će imati glavnu riječ — svaka budala zna da onog časa kad se uključe kamere redatelj drži producenta za jaja.

Teško joj je bilo povjerovati da je Oliver stvarno angažirao Ginu. Ali, budući da nije imala izbora, pozvala ju je u studio na dogovor. Odlučila je da će na ovaj ili na onaj način, po svaku cijenu pokušati iz nje izvući pristojnu ulogu.

»*Tako* sam se uzbudila kad sam čula za Neila«, zabrzala je Gina, sva u izbuljenim plavim očima, platinastoj kosi i nemogućim grudima.

Montana je osine pogledom koji je govorio jasnije od riječi. A zatim ju je još ošinula i riječima. »Hoću da smršaviš deset kila. Tvoja kosa ne izgleda dovoljno prirodno, to ćeš morati promijeniti. Neću nikakvu specijalno šivanu garderobu. Konfekcija. Što se tiče šminkanja — nema lažnih trepavica, sjajila za usnice, ni sjenila za kapke.«

Gina je srdito zurila.

»Ne želim vidjeti na platnu Ginu Germaine, filmsku zvijezdu. Moraš pokušati usvojiti jednostavnost Nikki.«

Gina je izgledala kao da se dosađuje.

»Nemojmo se lagati«, nastavila je Montana, odlučivši da odmah od početka sve raščisti. »Ja te nisam željela za ovu ulogu — tebi vjerojatno nije drago što ja režiram. Ali, u biti, mi obadvije želimo istu stvar — dobar film. Zato, hajde da prekinemo sa sranjima i da se koncentriramo na film. Može na to ruka?«

Gina je izgledala iznenađena. »Zašto ne?« odlučila je napokon i dvije žene pruže jedna drugoj ruku.

»On hoće danas s tobom ručati. *Ma Maison*«, govorio je Zack Schaeffer. »Mislim da bi to moglo značiti da smo uspjeli. Malo novaca, ali to je uloga koju bi ti svakako trebao zgrabiti.« Budala *njemu* kaže da bi to trebao zgrabiti. A zbog čega on njega već mjesecima gnjavi u vezi s tim filmom? Čim je saznao da se George Lancaster povukao, Ross je telefonirao Zacku i zahtijevao od njega da istog časa nazove Olivera Easternea.

»Zvao sam ga valjda već milijun puta«, bunio se Zack — kojega je više zanimalo ganjati kokain i mačke, negoli pribavljati posao svojim klijentima.

»Onda ćeš ga nazvati milijun i prvi put. Odmah sada.«

Trenutak je bio dobro odabran. Vijest o Georgeovom odlasku još uopće nije bila doprla do novina. Njega je Karen unaprijed upozorila. Napokon se javila s nečim što ga je zanimalo. Obično je samo zanovijetala. »Zašto te nikad ne vidim? Što je s tobom?«

On nije znao što je s njim. Još od one epizode sa Sadie u Palm Springsu nije se dobro osjećao. Postupila je s njim kao s nekom vrstom seksualnog objekta. *Iskoristila* ga je da svog novog ljubavnika učini ljubomornim i on se po prvi put u životu osjetio odbačenim, osjećao je da je ona od njega napravila budalu. A to nije bio nimalo ugodan osjećaj, prokleta bila.

Zatvorio se u svoju sobu u hotelu i samo je dan i noć zurio u televizor. Jelo je naručivao u sobu i čak se nije ni brijao. Depresija je potrajala nekoliko dana i to mu se doista nimalo nije sviđalo. Odjednom se osjetio starim i ranjivim, a povrh svega, kad mu je izrasla brada, vidio je da je prošarana sjedinama. Kriste! S tom bradom i ovako blijed, nakon nekoliko dana bez sunčanja, izgleda kao da mu je sto godina.

To ga je natjeralo da se pribere, upravo na vrijeme da bi reagirao na telefonsku informaciju Karen o predstojećem odlasku Georgea i Pamele.

Elainine su se poruke gomilale iz dana u dan. Isprva je samo ostavljala ime i molila da je nazove. Zatim su poruke - ispisane na papiriće koje su mu gurali ispod vrata — postajale sve osobnije, upravo neugodno osobne. Što je njoj, zar hoće da čitav svijet sazna o tome što se događa među njima?

Morat će nešto učiniti u vezi s njom. Posjetiti svog advokata i porazgovarati o rastavi. Ali, kad pravo razmisli, nije baš sasvim siguran da li to stvarno želi.

Nije ga smjela izbaciti iz kuće. Neka sad još malo pati, a onda ćemo vidjeti — možda.

Buddy još nikad u životu nije imao toliko posla. To mu se jako sviđalo. Bijahu to probe frizure, šminke i kostima. Po-ziranja za fotografije. Sastanci s ljudima iz propagandnog odjela, koji su za njega sastavljali prikladnu biografiju. Kad bi došla večer, rušio bi se u krevet potpuno iscrpljen. Petak mu je bio prvi slobodan dan i on odluči navratiti do Shelly i Randyja da vidi — za svaki slučaj — da li se Angel možda njima javljala. Također je želio vratiti novac koji im je dugovao.

Kad je stigao do Randyjevog stana bilo je već podne. Zvonio je nekoliko minuta dok napokon Shelly nije dotetu-rala do vrata, odjevena u preveliku, mušku majicu, uležanih i zamršenih crvenih kovrča, očiju mutnih od sna i droge.

»Da?« promrmljala je ne registrirajući uopće da je to on.

»Hej — baš je to lijepo kad te se sjećaju.«

Tupo je zurila u njega dok ga konačno nije prepoznala. »Bud«, petljala je jezikom. »Drago mi je što te vidim. Bud.«

On uđe za njom u mali stančić. Randy je gol ležao izvaljen preko kreveta i spavao. Stan je bio još neuredniji nego obično — posvud razbacani komadi odjeće i gramofonske ploče, prazne boce od vina, napola pojedene pizze, a na stoliću kraj kreveta ležala je prevrnutu bočica *Quaalude* pilula, šprica i igla, te metalna kutija s malom količinom kokaina.

Buddyju je dostajao jedan pogled. »Vidim da ste se vas dvoje našli«, nervozno je rekao.

»A zašto se ne bi našli?« uzvratila je Shelly, zijevajući i češljajući kosu prstima. »U svakom je slučaju bolje nego spavati sam.« Ona dohvati traperice i baci ih na Randyjevo nepomično tijelo. »Probudi se, Bud nam je došao u posjetu.«

Randy promrmlja: »Odjebi.«

»Imali smo burnu noć«, objasni ona uz neodređen pokret rukom prema stoliću s drogama.

»Zapravo, imali smo buran tjedan. Kako vrijeme *leti* kad ti je lijepo, zar ne? Hoćeš šmrk?«

Buddy zatrese glavom. Zar je stvarno i on bio takav? Nije čudo da je Angel pobjegla.

»Gledaj«, brzo je rekao. »Samo sam navratio da tebi i njemu vratim novac koji ste mi posudili.« On posegne za smotkom novčanica.

»Što si izveo? Opljačkao supermarket? Randy! Probudi se. Došao nam je Bud. S novcima.«

Randy naglo sjedne i izbezumljeno pogleda oko sebe. »Prokletstvo. Da se nikad više nisi usudila tako vikati. To ne podnosim.«

Buddy osjeti kako ga hvata napad klaustrofobije. Ova ga je scena užasno deprimirala. Stvarno se nije želio zadržavati dulje nego što je morao.

»Gdje si došao do love?« nabusito ga je pitao Randy. Izgledao je kao da se raspada.

Izbezumljene, staklene oči i blijedo, izmučeno lice.

»Što se to s tobom događa?« pitao je Buddy, pokazujući na injekciju. »Otkad si pošao tim putem?«

»O daj, ne pravi se tu kao da ti je stalo. Samo daj lovu i gubi se odavle.«

Načas, Buddy osjeti poriv da nešto učini, da barem pokuša s njima razgovarati. Ali onda pomisli. *Što je meni? Jesam li ja lud? Oni se obadvoje mogu sami brinuti o sebi.*

»Evo.« Odvoji nekoliko novčanica i pruži im. »Mislim da je bilo toliko.«

»Dobio si posao, Buddy?« promrmljala je Shelly.

»Da«, odgovorio je. Nije mu padalo na pamet da ovim dro-giranim luđacima priča novosti.

»Ovaj... čujte. Preselio sam se u novi stan. Ako Angel nazove, hoću da joj svakako date inoj broj.« Zapisao je broj u notes pokraj telefona. »I molim vas, pokušajte od nje saznati gdje stanuje. Moram na svaki način doći do nje.«

»Ona ti je čisti sladoled, čovječe«, mrmljala je Shelly, trljajući upaljene oči. »Mali pritisak i već se sva rastopi.«

»Onda — vidimo se, pretpostavljam«, rekao je Buddy, povlačeći se prema vratima.

»Opet si se počeo prodavati?« radoznalo je pitala Shelly.

Nije joj odgovorio. Izašao je iz stana, strčao niz stepenice, uskočio u kola i krenuo — želio se što brže i što dalje udaljiti od njih i svega onoga što je donedavno bilo i njegov način života.

»Adrian i ja smo razgovarali i obojica smo zaključili da bi se ti trebala preseliti k nama«, rekao je Koko.

Angel počne protestirati.

»Bez prigovora«, odlučno je rekao Koko. »Osim toga, javila mi se ona djevojka, u čijem si ti sada stanu, i ona se vraća. Dakle, kao što vidiš, sve je već riješeno.«

Htjela se upustiti u prepirku, dokazati svoju novostečenu neovisnost. Ali pomisao na to da se doseli k njima bila je toliko primamljiva da joj naprosto nije mogla odoljeti. Oni bi mogli postati njezina obitelj. Privremeno. Zar ima nečeg lošeg u tome, što toliko želi steći obitelj? Nekoliko dana kasnije natovarili su njezine stvari u Ko-kov auto i preselili je u kućicu u brdima.

Isprva se osjećala pomalo nelagodno, kao da tu ne spada, ali je Adrian bio toliko srdačan prema njoj, a Koko tako dobar i pažljiv, da je ubrzo počela osjećati da je njihova kućica i njezin dom.

Već se počelo primjećivati da očekuje dijete.

»A-ha!« narugao se Raymondo jednog jutra. »S kraljem nisi htjela igrati nogomet. Ali se curica ipak *negdje* igrala.«

»Idi i zajebavaj neku mušteriju«, afektirano mu je rekao Koko, koji se, kao i obično, odmah našao u blizini.

»Sva sreća da to *jedan* od nas može«, odbrusio mu je Raymondo. »To ti je dobro za biiiiznis, kužiš, rista?«

»Sačuvaj nas Bože uspaljenih Portorikanaca«, promrmljao je Koko. Okrenuo se prema Angel.

»Našao sam ti doktora. On će se brinuti o tebi dok ne rodiš — u stvari, on će asistirati kod rođenja malog monstruma.« Zatim uzdahne, tobože, zabrinuto. »*Kako* ćemo se snaći s bebom u našoj kući, stvarno ne znam.« A onda je zaštitnički zagrlji. »Ali, ništa se ti ne brini — već ćemo se nekako snaći. Ja ću vjerojatno obožavati tog cendravog posranca!«!

Ona mu stisne ruku. »Ja tebe stvarno volim, Koko. Uvijek ću ti biti zahvalna za sve što si za mene napravio.«

On pocrveni ispod one svoje čudačke aureole zlatnih lok-nica. »*Molim te*, srce drago, samo bez srceđapateljnih izjava. Ne mogu podnijeti emocionalne pritiske. To mi remeti hormonalnu ravnotežu!«

* * *

Oliver se volio poigravati s glumcem koji je gladan neke uloge. Osobito, ako je to bio neki slavan glumac. Obično su oni *njega* držali za jaja i obično su ga stezali jače od kakve srdite lezbače. S Rossom Contijem, on je držao sve karte u svojim rukama i uživao je u tome. U stvari, dvostruko je uživao, jer je inzistirao na tome da na taj ručak dođe i Montana, a već samo povezivanje imena Rossa Contija i Gine Germaine za nju je sigurno bilo kao da ju netko bode iglama.

»Kriste, Oliver«, Ijutito je rekla kad je čula novost. »Mogu shvatiti zašto ti je George Lancaster bio toliko važan, ali zašto* Ross Conti — kad postoji toliko dobrih glumaca?« Sjedeći za svojim uobičajenim stolom u restoranu *Ma Maison*, Oliver je bio u elementu. Čak su mu se i hemeroidi povukli — što je samo dokazivalo da njemu škodi svako uzrujavanje, dok mu naprotiv prija kad se sve odvija onako kako on to želi.

Montana je djelovala razdražljivo, nije bila onako hladna i pribrana kao obično.

Ross se trudio da ostavi što bolji dojam, a Oliver se poigravao s njim kao mačka s mišem.

»Mislim da je to jedan od najboljih scenarija, koji sam ikad pročitao«, gorljivo je uvjeravao Ross. »Radnja sjajno leće i vrlo je životna, a uloga Maca je kao stvorena za mene.«

Njemu se barem sviđa, pomislila je Montana. Što je svakako bila promjena na bolje u odnosu na Georgea, koji vjerojatno uopće nije pročitao scenarij.

»Sadie me je nazvala jutros«, rekao je Oliver energično trljajući viljušku ubrusom. »Ona misli da bi i Adam Sutton mogao biti zainteresiran.«

Ross proguta slinu i ništa ne reče. On je dobro znao što to Oliver radi, ali nije mogao ništa, mogao je jedino strpljivo izdržati dok se on ne zasiti svoje igre.

»Naravno, Adam traži apsurdno velike novce«, nastavio je Oliver, mahnuvši usput rukom na pozdrav Dani i Halu Need-ham. »A pomisao na Bibi kako se mota iza scene, dovoljna je da se svaki producent prestraši i odustane od Adama. Međutim, činjenica je da je on *jako* popularan, naročito u Evropi.« On završi s poliranjem viljuške i zadivljeno se zagleda u rezultat svojih napora. »Znaš, Ross, Zack mi postavlja vrlo teške uvjete. Ja sam svjestan toga da ti imaš svoju cijenu.« On slegne ramenima. »Ali mislim da te moram upozoriti da je ovaj film već prekoračio budžet, a još nismo ni počeli snimati.«

Ross se počeo znojiti. Razgovarao je sa Zackom prije ručka i ono što je Oliver nudio, bila je čista uvreda. Zar sad očekuje od njega da pristane na još nižu cijenu?

»Iskreno govoreći«, velikodušno je rekao Oliver, »ako se uspijemo složiti oko honorara, uloga je tvoja. Ako ne ...« On ponovno slegne ramenima. »Moram saznati tvoju odluku još danas, do četiri sata.«

Montana ustane. »Sigurna sam da ćete me ispričati«, rekla je. »Ja ovih dana ne mogu više sebi priuštiti luksuz da dugo sjedim za ručkom. Za tjedan dana počinjemo snimati, a još moram obaviti sto stvari.«

»Tjedan dana?« zagrcnuo se Ross.

»Točno«, rekla je Montana, osjetivši prema njemu sažaljenje i simpatije, pomišljajući kako, naposljetku, možda on i neće biti tako loš izbor za ulogu Maca. Kratko je mahнула rukom Oliveru. »Vidimo se kasnije«, rekla je — što je njega jako zasmetalo — i otišla.

»Mislim da će ona napraviti sjajan film«, nevoljko je rekao Oliver, »makar je žensko.«

»Napisala je divan scenarij.«

»Da. Dobar je«, bio je Oliver primoran priznati. »Prirodno, morao sam napraviti nekoliko izmjena.« Otpio je gutljaj kisele vode i osvrnuo se po restoranu. »Zar ono nije tvoja žena?« Ross se okrenuo upravo kad je Elaine s Maralee ulazila u restoran. Kriste! Samo mu je to trebalo. On brzo ispravi stolicu i zagleda se u drugom pravcu, nadajući se da ga ona možda neće primijetiti.

Ali, nije bio te sreće. Ona ga je spazila čim je ušla i kad je Maralee sjela za stol, odmah je dojedrila do njih.

»Zdravo, Oliver«, rekla je i uspjela se čak umiljato nasmiješiti. »Zdravo, Ross.« Uvrijeđene, optužujuće oči.

Obadvojica joj odzdrave.

Nelagodna šutnja.

»Hoćeš kasnije popiti sa mnom kavu, Ross? Trebala bih nešto s tobom razgovarati.«

Barem je imala toliko obzira da pred Oliverom ne pravi scene. »Zašto ne?« milostivo je rekao, iako mu nije bilo ni na kraj pameti da to doista učini.

Ona blago nakloni glavu. Prilično ponizno ponašanje za Elaine. »Hvala ti.« Ništa više nije rekla, okrenula se i vratila do Maralee.

»Čujem da vas dvoje odvojeno živite«, rekao je Oliver kao da to nisu već svi znali.

»To je samo privremeno«, vedro je odgovorio Ross. »Ne radi se o nečem, što se ne bi moglo srediti.«

»To mi je drago čuti. Ne bih volio da se motaš oko Gine.«

Kako Oliver govori, to zvuči kao da mu je već dao ulogu. Ali Oliveru se moglo vjerovati

otprilike isto toliko, koliko izglednjelaj piranhi.

»Koliko ima istine u priči o Neilu i Gini?« upitao je Ross, blago zainteresiran.

»Pomnoži sve što si čuo sa tri i to je to.«

»Ozbiljno?«

»Čuo si za izraz 'grabljiva pička' — pa, to ti je Gina, doslovce.«

Obojica su prasnuli u smijeh — drugarski, muški smijeh sretni što je Neil Gray bio ta budala koja je nadrapala, a ne oni.

»Imam osjećaj da ćemo se ti i ja uspjeti oko ovoga nekako složiti«, rekao je Oliver. »Samo, porazgovaraj malo s tvojim menadžerom — ne mogu ja izvući novac samo tako, iz lijeve čarape. Budi umjeren i razuman i mislim da ćemo u tom slučaju moći ozbiljno razgovarati.« Pizdo, pomisli Ross. A što se dogodilo s onom hrpom love, koju sad više ne moraš isplatiti Georgeu Lancasteru? Da je Sadie njegov menadžer ...

Ali nije. I već- sama pomisao na nju budila je u njemu osjećaj krajnjeg poniženja — a Ross na taj osjećaj niti je bio navikao, niti se namjeravao privikavati.

»Grozno izgleda«, rekla je Elaine zabrinuto.

»Meni on izgleda potpuno isti kao i uvijek«, prosvjedovala je Maralee. A najradije bi još dodala: »Ti si ta, koja grozno izgleda.«

»Kosa mu je predugačka, ima natečene podočnjake, udebljao se«, tvrdila je Elaine. »Zapustio se.«

/ *ti*, htjela je reći Maralee. Još nikad dosad — apsolutno nikad — nije vidjela Elaine s popucalim lakom na noktima. I ona govori o debljanju — zar ne vidi da je dobila pravi pravcati podbradak? A što se tiče kose, je li to pramen sijede kose tamo nasred čela, gdje svima mora upasti u oči?

Maralee potapka vlastite besprijekorne plave uvojke i pomisli kako ona uvijek nađe vremena da se uredi, bez obzira kroz kakve osobne krize prolazila. Elaine ozbiljno griješi što se tako zapušta.

»Čudi me, što Ross radi s Oliverom?« zamišljeno je rekla Elaine.

»Priča se da bi on mogao zamijeniti Georgea Lancastera«, reče Maralee.

»Baš ti hvala što si mi to rekla«, srdito joj predbaci Elaine.

»Tek sam jutros to čula, a znala sam da ću te vidjeti na ručku.« Zastala je, odlučna da skrene razgovor na ono, o čemu je *ona* željela razgovarati. »Neil mi je to rekao. Svaki dan razgovaram s njim. Izvrsno se oporavlja, znaš.«

»Ispravi me, ako možda griješim«, razdražljivo odvratila Elaine, prateći jednim okom budno svaki pokret svog odlu-talog muža. »Ali on je *još* uvijek s Montanom, zar ne?«

»Pretpostavljani — na neki način. Ali, ne vjerujem da će to još dugo potrajati.«

Elaine nije uspjela prikriti iznenađenje. »I ti bi ga uzela natrag? Nakon što te je na onakav način odbacio?«

Maralee naduto zabaci unatrag plave kovrče. »*Ti* baš nisi u poziciji da pričaš o odbacivanju. Da li bi *ti* uzela natrag Rossa?«

Elaine se zagrcne od srdžbe. »Ross mene *nije* odbacio. Ja sam ga samo izbacila iz kuće zbog njegove veze s našom dragom prijateljicom Karen. I kad smo već kod toga, *ti* si sigurno znala za to. Zašto mi nisi ništa rekla?«

Maralee raširi svoje plave oči, tako savršeno nategnute i pritegnute da se nikad ne bi reklo da je na njima obavljena plastična operacija. »Ja ništa nisam znala.«

»Vjerojatno i nisi. Previše si bila zaokupljena fukanjem s Randyjem. Zbilja, gdje je *on* nestao? Račun u banci mu je bio kraći od kurca?«

Maralee brzo natakne velike naočale za sunce s bijelim okvirima. »Jednostavno ne shvaćam što je s tobom. Kakve samo stvari govoriš — to prava *prijateljica* nikad ne bi rekla.«

»Ako ti prijatelji ne kažu takve stvari, tko će ti ih reći?« logično odvratila Elaine i dograbi

GIGA

konobara u prolazu. »Još jedan votkatini«, rekla je. »Može odmah dva. Ne volim pauze između dva pića.«

Ferdie je prekinuo Buddyja usred jednog skleka.

»Moraš angažirati službu za preuzimanje poruka«, grdio ga je preko telefona. »Hoćeš da ja to uredim?«

»Zašto ne?« odlučio je Buddy. Ako već treba postati zvijezda, vrijeme je da se snabdije s odgovarajućim garnirungom.

»Imam broj od one djevojke koju tražiš«, suho nastavi Ferdie. »*Stvarno* se zove Angel. I radi u jednom frizerskom salonu na Sunsetu.« Dao je Buddyju telefonski broj i usput dodao jedan savjet. »Ti sad moraš pripaziti s kakvim djevojkama izlaziš, znaš. Uskoro će početi slikati sve što budeš radio i pisati o tome po novinama. Obično je najpametnije da se držiš glumica, one se znaju ponašati u takvim situacijama.«

Buddy se nasmiješi. Ferdie je ponekad zvučao kao malo izbljedjela kopija Sadie. Već je govorio na isti način kao ona.

»Hvala, Ferdie, zapamtit ću to. Sad moram prekinuti. U sauni me čeka Linda Evans!«

»Guzico lažljiva!«

»Ti to najbolje možeš ocijeniti!«

Buddy spusti slušalicu i duboko udahne.

Angel. Još danas ćeš se vratiti k meni.

Nazvao je broj, koji mu je Ferdie dao i nestrpljivo je čekao da se netko javi.

Javio se neki muški glas. »Salon Koko.«

»Da ... ovaj ... htio bih razgovarati s Angel.«

Stanka. »Tko zove?«

»Recite joj da je zove jedan prijatelj.«

»U to ne sumnjam, ali Angel trenutno ne može doći na telefon, pa ako biste bili toliko ljubazni da mi date vaše ime i broj, mogu se pobrinuti da ona vas nazove.«

Jehemumaler! Uštirkani kreten.

»Ja ću kasnije ponovno nazvati«, rekao je, ozlovoljen.

»Hvala«, pjevušio je Koko.

Buddy spusti slušalicu i zagleda se preda se. Trebao je saznati adresu, uskočiti u kola i jednostavno se odvesti tamo. Onda bi mogao naprosto zgrabiti Angel i dovući je natrag u svoj život bez mnogo raspravljanja.

Ali, možda ona ne bi htjela doći s njim. Ta ga je pomisao uplašila više nego što se samom sebi usuđivao priznati.

»Netko te je zvao«, rekao je Koko, kad se Angel vratila od doktora.

»Tko?«

»Nije mi htio reći svoje ime.«

Buddy, pomislila je ona. *Oh, Bože, molim te, neka to bude Buddy.*

»Hoće li opet nazvati?« upitala je sa strepnjom. »Ako ne nazove, on će biti na gubitku, srce drago.«

Trenutak ranije još je bio tu, a sad — nema ga. Elaine je u bespomoćnom bijesu zurila u Rossovo prazan stol. Na minutu je otišla u zahod i taj je gad odmah iskoristio priliku da zбриše. »Jesi li vidjela Rossa kad je izašao?« okomila se na Maralee.

»Nisam.«

Elaine se sruši u stolicu. »*Mrzim* ovaj prokleti grad«, rekla je. »Svi nešto lažu i izvode i samo se brinu o ovoj ili onoj zabavi. A ako netko nije pozvan, taj se zatvara u kuću i gasi svjetla, kako bi svi mislili da je nekud oputovao.«

GIGA

Maralee zatrepće. »Molim?«

»Ništa«, gorko odgovori Elaine. »Počinjem sama sebi zvučati kao Ross.« Uzdahnula je.

»Hoćemo li još po jedno piće?«

»Radije ne«, reče Maralee tonom neodobravanja. »Ja popodne imam sat baleta.«

»Sranje!« uzvikne Elaine srdito. »Ovaj grad je stvarno pun sranja.«

Točno u pet minuta prije četiri Ross Conti je dao nalog Zacku Schaefferu da nazove Olivera Easternea i da prihvati njegove uvjete — bez obzira kakvi oni bili.

»Ako spustimo cijenu, to će sutra znati cijeli Hollywood. Nećeš je tako lako uspjeti ponovno dignuti.« Zack spusti glas. »Znaš, Ross, glumac ti je kao kurva. Ili jebe za pet ili za pedeset. Shvaćaš što mislim?«

»Zack, ja hoću tu ulogu. I vidiš, ja sam takva kurva, koja je spremna sve učiniti — kad joj se prijebe. Zovi Olivera. Sada.«

Liječnik je uhvatio Leona rano ujutro, dok je još spavao.

»Baš sam se pitao da li biste navratili malo do mene«, rekao je starac — kao da je njegova kuća u susjedstvu. »Našao sam zdravstveni karton Andrews a i mogu vam reći, to su zanimljive stvari.«

»Ne mogu doći«, rekao je Leon sa žaljenjem, odmičući se oprezno od uspavanog tijela Millie.

»Možete časak pričekati na aparatu?«

Požurio je u kupaonicu i zatvorio vrata. Zatim je sjeo na zahodsku školjku i slušao. *Doista* su to bile zanimljive stvari. Sad, kad je našao karton, stari se doktor izgleda uspio prisjetiti čak i nekih detalja.

»Willis Andrews je bio tih, sitan muškarac«, pričao je liječnik. »Prvi put je došao k meni zbog migrene. Nije se uopće radilo o migreni — problem je bila njegova žena. Seksualni problemi. To je izašlo na vidjelo tek nakon tri ili četiri posjete. Znae kako je, u to vrijeme nije bilo kao danas, o seksu se nije otvoreno razgovaralo.«

»Da, naravno«, složio se Leon.

»Problem gospodina Andrews a bio je u tome, što on nije bio u stanju održati erekciju«, nastavio je liječnik. »I to je dovodilo do svađa u kući. Gospođa Andrews je navodno veoma željela zanijeti.«

»Da?«

»Razgovarao sam s njim. Razgovarali smo o vitaminima, načinu prehrane, tehnikama. Seks je oduvijek bio jedno od mojih najdražih područja u medicini. Volio sam pomagati ljudima na tom području. Bio je to za mene svojevrsan izazov.«

»Jeste li uspjeli pomoći Willisu Andrews u?« »Na žalost, ne. On je revno činio sve što bih mu ja savjetovao, ali sjećam se da sam nakon nekoliko razgovora s njim pomislio kako problem možda i nije u njemu. Možda je za sve to bila kriva gospođa Andrews ...« »Jeste li nju upoznali?«

»Na nesreću, nisam. Predložio sam da bi bilo dobro da i ona dođe do mene, ali se on na to veoma uzrujao. S obzirom na ono što se kasnije dogodilo, volio bih da sam malo više inzistirao.«

»Što se to kasnije dogodilo?« radoznalo je pitao Leon.

»Izrezao sam taj članak iz novina i prikopčao ga uz njegov karton.«

Leon nije odustajao. »Kakav članak?«

»Bračni par Andrews je usvojio jedno dijete. Jednu djevojčicu. Dogodila se nesreća — dijete je stradalo. Oni su izjavili da je pala niz stepenice. Susjedi su tvrdili da je dijete bilo nasmrt pretučeno. Uhapsili su ih, ali negdje, u toku istrage, tužba je povučena. Nije bilo dovoljno dokaza, tako nešto. Naravno, oni su otišli iz grada. Nikako to nisam mogao razumjeti. Willis Andrews uopće nije bio nasilan čovjek.«

Leonov je mozak radio punom parom. Zašto su uopće usvajali dijete? Možda zato što zbog Willisovog problema nisu mogli imati vlastito? U toku čitave istrage Leon nigdje nije uspio naći podatak o Dekeovom rođenju. *Da li bi to moglo značiti da je i on bio usvojen?*

Adrenalin mu je potekao žilama. Trebao je još više podataka. Još mnogo više.

Morao je saznati tko je zapravo Deke Andrews.

Uloge su bile definitivno podijeljene.

Proizvodnja Oliver Easterne, film *Ljudi s ulice*.
 U glavnim ulogama Gina Germaine i Ross Conti.
 Prvi put na filmu: Buddy Hudson u ulozi Vinnieja.
 Producent — Oliver Easterne. Režija — Montana Gray.

Dva tjedna snimanja interijera u studiju. Nakon toga, osam tjedana snimanja na terenu. Koktel za novinare u hotelu *Westwood Marquis* tri dana prije početka snimanja — kako bi se glumci predstavili medijima.

Montana bi najradije bila zadavila Ginu Germaine. Pojavila se s onom svojom neprirodno plavom kosom napuhanom i natapiranom do krajnjih granica. I u bijeloj haljini, koja se naprosto slijevala niz njezine obline, jedva uspijevajući prijeći preko glasovitih, stršććih dojki. »Ideja je bila, ako se sjećaš«, zajedljivo joj je rekla Montana, »pokazati novinarima da je ova uloga nešto posve novo za tebe kao glumicu. Kako očekuješ da će oni to ozbiljno shvatiti, kad izgledaš kao da si se spremila za točku striptiza u Vegasu?«

»Ne uzbuđuj se, dušo«, slatko je gukala Gina. »Bojim se da ćeš otkriti kako sam ja *uvijek* u središtu pozornosti — bez *obzira* što obučem na sebe.«

Očigledno, ženska nije shvatila ni jednu riječ od onoga što joj je rekla prilikom onog njihovog sastanka u studiju.

»Slušaj«, brzo je rekla Montana, »mislim da bismo nas dvije trebale porazgovarati.«

»Ne sada, dušo«, odbila je Gina ljubazno, pokazujući rukom na novinare koji su je čekali i prelazeći jezikom preko sjajilom obilato namazanih usnica.

»A sutra ujutro?« inzistirala je Montana.

»Ja nikad ne ustajem prije dvanaest, kad ne radim«, prijekorno ju je upozorila Gina, kao da je to nešto što bi svi morali znati.

»Za ručkom onda.«

Nevoljki uzdah. »Oh, u redu.«

Montana u tom času spazi Rossa Contija. Izgledao je svjež i privlačno. Što se dogodilo s onim ostarjelim glumcem, s kojim je sjedila za ručkom u *Ma Maisonu*?

Kvarcanje. Pažljivo izbijeljena kosa da se sakriju sijede vlasi. Kozmetički tretman. Masaža. Dvodnevno gladovanje. Specijalne kapljice da se iz očiju ukloni crvenilo.

»Oh, ne!« promrmljala je. Pred sobom je imala dvije holi-vudske zvijezde koje su odlučile izgledati što bolje mogu i — jebeš film. Samo, na snimanju će imati posla s njom, a ona im to neće dopustiti.

Jedino je Buddy izgledao kako treba. Bez obzira što da učini, ništa nije moglo sakriti njegovu životinjsku senzualnost. Nikome nije moglo promaći činjenica da će on biti glavna zvijezda filma, bez obzira da li joj uspije izvući iz njega dobru glumu ili ne.

Kad su ih upoznali, Gina se zagledala u njega dugim pogledom. Procjenjivala ga je kao što stručnjak za drago kamenje procjenjuje neki dragulj.

Dok je Gina odmjeravala Buddyja, Ross je pikirao na nju. Ta ženska ima par cica kakve već dugo nije vidio. Zašto ne može naći neku žensku koja bi imala Ginine cice, Karenine bradavice, Sadien smisao za biznis i Elaininu sklonost da se brine o njemu?

Izbjegavao je Sadie. Nikad joj neće oprostiti Palm Springs i kako je postupila prema njemu. Svejedno. Zadnji je smijeh ipak njegov. On igra glavnu ulogu u *Ljudima s ulice* — iako je pobjesnio kad je vidio novu verziju scenarija. Uloga Maca je bila divljački srezana.

»Ne uzrujavaj se«, uvjeravala ga je Montana. »Možeš zanemariti tu novu verziju. Mi snimamo prema originalu — samo to nemoj spominjati Oliveru.«

GIGA

Sadie je promatrala Rossa s pomiješanim osjećajima žaljenja i zadovoljstva. Znala je da ga je povrijedila — ako ništa drugo, ranila mu je ponos. Ali, njezina osveta nije bila *ništa*, u usporedbi s onim kako je on nekoć postupio prema njoj. Trebala ga je još gore kazniti. Sad je kasno — on je izbjegava. Šteta. Ona mu je mogla izboriti dvostruko više novaca od onoga, na što je pristao.

Buddy je blistao. On je za ovo rođen — da bude u središtu pozornice, u svjetlu reflektora. Blistava zvijezda. No dobro, možda još nije prava zvijezda, ali je sasvim sigurno u orbiti, zar nije tako? Pripravan za uzlet.

Jedna zgodna crna djevojka, zatubasta nosa, reče: »Zdravo, ja sam Virgie iz časopisa *Teen Topics*.« Petljala je nešto s magnetofonom. »Mogu ti postaviti nekoliko pitanja?«

Ruddy se nasmiješi. »Ništa mi neće biti draže.« Polako mu je postajalo navikom pričati o sebi. U pet dana dao je dva-deset i tri intervjua — kao dio propagandne kampanje prije početka snimanja. Jedva je imao vremena otići do zahoda, a kamo li da traži Angel. Nazvao ju je samo jednom. Trebalo mu je vremena i prostora da je ponovno osvoji.

Magnetofonska vrpca se počela okretati. »Gdje si se rodio?« upitala je Virgie.

Zaduhani, tanki glasić. Znoj na gornjoj usnici. Je li ona to nervozna? Zato što s *njim* razgovara?

»New York«, lagao je. »Đavolja kuhinja. Bilo je gadno, ali — izdržao sam.«

»Kad si došao u Hollywood?«

»Prošle godine. Došao sam iz New Yorka auto-stopom. U početku sam svašta radio. Bio sam spasilac na plaži, sportski instruktor za klince, vozač taksija. Takve stvari.« Stanka. Dramatski efekt. »Jednog dana je u moj taksu ušla Sadie La Salle i traaaaas! 'Jeste li vi možda glumac?' upitala me je. 'Jesam', odgovorio sam. 'Onda hoću da se odmah javite Oliveru Easterneu', rekla mi je.«

Oči male Virgie se rašire. »Divno!«

»Hej — meni se činilo da sanjam. Idući tjedan sam već imao probno snimanje. Možeš li to vjerovati?«

Ona je brižljivo snimala svaku njegovu riječ.

»Sve u redu, Buddy?« pitao je Mucica Malone, glavni propagandist studija, koji mu je pomogao sastaviti novu biografiju.

Buddy potvrdi, pokazujući mu znak kruga spojenim palcem i kažiprstom.

»Žele te slikati sa Ginom. Ispričavamo se, draga.«

Virgie kimne. »Hvala«, rekla je zahvalno. »S nestrpljenjem ću očekivati vaš film. Možda bismo mogli napraviti još jedan intervju kad bude premijera.«

»Naravno. Zašto ne?« Velikodušna zvijezda od glave do pete. *Uživao* je.

»Jesi li dobila materijal za tisak, draga?« pitao ju je Mucica. »Fotografije, biografije — tamo su ti dolje, kod vrata. Ako ti bilo što zatreba, samo me zovi.«

»Hoću.«

»Slatka mala«, rekao je Mucica i povukao Buddyja u pravcu Gine, koja je stajala usred velike grupe oduševljenih fotografa. »Jesi li se već upoznao sa superpičkom?«

»Nisam još imao to zadovoljstvo.«

Mucica se cinično nasmije. »Atila s cicama!«

»Nije moj tip.«

»To je sporedno. Važno je da li si ti *njezin* tip? Jer, ako jesi — bježi glavom bez obzira!«

»Hvala, već sam čuo priču o Neilu Grayju.«

»On je imao sreće. Neki su momci zaronili među te butine i više ih nisu vidjeli čitavih tjedan dana!«

Gina ga je pozdravila s požudnim pogledom, lažnim osmijehom i naprćenim grudima.

»Pogledajte ga samo, zar nije seksi?« gukala je fotografima.

»Poljubi ga, Gina.«

GIGA

»Zagrli ga, Gina.«

»Daj mi imalo više dekoltea, Gina.«

Grabila je Buddyja u točno proračunatim pozama.

Buddy je primijetio da je ona ispod sve te šminke, napuhane kose i koketnog brbljanja, hladna kao led.

Fotografi su neprekidno snimali, a ona mu je usput dobacila nekoliko puta. »Nasmiješi se.«

»Izgledaj seksi.« »Za kristaboga, pomakni se, ja te pokrivam.« »Što radiš poslije koktela?«

On se sjeti jednog starog vica.

Ne bih ti prišao ni s rudom od tri metra.

Pokaži mi gdje je taj Rudo s tri metra i što ćeš mi ti?

Oliver došeta do njih, sav je blistao. »Kakav par! Kakva je to bila sjajna ideja, spojiti njih dvoje.«

Montana, koja je upravo davala intervju Vernonu Scottu za UPI, promatrala je tu scenu iz daljine i ježila se. Krasna reklama za njezin film.

Rossa je u međuvremenu otkrila Virgie i nervozno mu je gurala svoj magnetofon u lice.

Sadie je promatrala Ginu i Buddyja kako poziraju za fo-tografe. Eto, da je Ross njezin klijent, ona nikako ne bi do-puslila da i on ne bude tamo s njima. Te će fotografije sutra biti objavljene širom Amerike i svi će spominjati samo na-slov filma, Ginu Germaine i Buddyja Hudsona. A jadni stari Ross će ostati izvan kadra. Ponovno.

Bilo joj ga je žao. A onda se sjetila i lice joj se stvrdnulo. K vragu i Ross Conti. Potpuno je zaslužio to što mu se dešava.

Okrenula se na drugu stranu baš kad je Mucica dograbio Rossa i odgurao ga prema grupi fotografa.

* * *

»Dužni ste mi plaću za dva tjedna. Četiri stotine i šezdeset dolara, seriora.« Lina je stoički stajala kraj stražnjeg ulaza.

»Četiri stotine i šezdeset dolara«, tupo je ponovila Elaine.

»Dva tjedna. A Miguelu morate u subotu platiti dvjesto dolara.«

»Dobit ćete svoj novac«, dostojanstveno je rekla Elaine.

Kako to da Lina, kad je riječ o novcu, odjednom savršeno govori engleski?«

»Kada?« inzistirala je Lina.

»Uskoro.«

»Kad uskoro?«

»Oh, pusti me na miru, glupačo!«

Otrčala je u spavaću sobu i zalupila vratima. Lojalnost. Nemoj me nasmijavati. Lina kod nje radi već osam godina. Uvijek joj je redovito plaćala — i kad je bila bolesna, i kad je bila na odmoru. I sad bi čovjek očekivao da će se htjeti strpjati dan, dva. Prokleta posluga. Ako Lina ne pripazi malo na svoje ponašanje, dat će joj otkaz i sama će spremati kuću.

Trebala si rađati djecu, Elaine. Da imaš djecu, ne bi te mogao ostaviti bez novaca.

Pusti me na miru, Etta. Misliš da ja to ne znam?

Osjećala se usamljena, lunjajući ovako sama kroz tu veliku kuću. Jebeš novac. Možda bi jednostavno bilo *lijepo* imati oko sebe djecu. Odraslu, po mogućnosti. Nije ipak bila spremna ići tako daleko da sanjari o pelenama, igračkama i takvim stvarima. No, to naprosto nije bilo moguće i zašto sad uopće razmišlja o tome? Rossu nije smetalo što ne mogu imati djece.

Dapače, bio je sasvim zadovoljan. Tipičan glumac. Nije želio konkurenciju.

Pribravši se, Elaine izađe iz spavaće sobe. Bit će ipak bolje da se pokuša pomiriti s Linom.

Glupa sluškinja je još uvijek bolja od nikakve.

Little S. Schortz se tri puta provezao pokraj kuće Conti-jevih. Nije mu se nekako ulazilo. Ništa nije znao o gospođi Conti, a supruge katkad znaju biti jako neugodne kad im dođeš sa slikama njihovog muža u krevetu s drugom ženom

— međutim, budući da se gospodin Conti nije pojavio na dogovorenom sastanku, smatrao je da mu je ona sad najbolja šansa.

Patrolna kola su polako prošla kraj njega i policajac ga je pomno odmjerio. Little brzo skrene na prilazni put Conti-jevih i parkira. U novinama je pročitao da su se Contijevi razdvojili. Ako gospođa C. želi dokaze za rastavu, on ih ima

— gomile dokaza. Pa, ako može platiti, fotografije su njezine. Izašao je iz kola i prišao ulaznim vratima, primjećujući

u sebi kako neki ljudi zaista znaju živjeti.

Vrata je otvorila mrzovoljna španjolska sluškinja, lice joj je bilo tmurno poput olujnog oblaka. »Si?« drsko je upitala.

On se ispravi do svoje pune visine od čitavih sto šezdeset dva centimetra i pruži joj zgužvanu vizitkartu. »Dajte to gospođi Conti«, rekao je, s toliko autoriteta, koliko je uspio prikupiti u sebi. »Recite joj da dolazim u vezi s njezinim mužem.«

»Gospodin Conti ne tu. On otišao — vi dođi drugi put.« Ona počne zatvarati vrata.

Little brzo ubaci nogu u vrata. Taj je trik naučio čitajući u ogromnim količinama knjige Mickeyja Spillanea.

»Makni tu prokletu nogu«, zavikala je Lina.

»Želim razgovarati s gospođom Conti. *Gospođom* Conti«, inzistirao je Little. »Dajte joj moju vizitkartu.«

Lina je sumnjičavo zurila u njega. »Zašto vi ne *rekli* gospođa odmah?«

»Rekao sam.«

»Čekajte.«

I ona zalupi vrata manijakalnom snagom, tako da mu je naprosto izbacila nogu i zamalo ga osakatila za čitav život. Skakutao je naokolo na jednoj nozi, psujući od bola i bijesa. Kakva je, da je, Elaine Conti sigurno ne *može* biti gora od svoje sluškinje.

»Ah, Lina, tu si«, slatko je rekla Elaine. »Želim se ispričati što sam maloprije bila onako gruba prema tebi.« Lina je mrko pogleda i gurne joj vizitku pod nos.

»Što je to?«

»Muškarac na vratima«, promumljala je Lina i odmarši-rala u kuhinju, mrmljajući nešto ispod glasa.

Elaine pokuša pročitati vizitkartu. Ali, jutros nije stavila kontaktne leće, a slova su bila pokrivena s nekoliko masnih mrlja. Otišla je za Linom u kuhinju. »Što hoće taj čovjek?« Lina nezainteresirano slegne ramenima. »Ne znam.« I počne nešto zaposleno petljati oko slivnika.

Oh, Bože, to je vjerovnik. Ross je prestao plaćati račune.

»Lina«, molećivo je rekla, »hoćeš, molim te, reći tom čovjeku da nisam kod kuće?«

Lina je samo lupala s loncima i ništa nije odgovorila.

»Lina, draga. Molim te.«

Sluškinja se okrene i srdito je pogleda. »Muškarac jako nepristojan. Ja ne razgovara s njim.«

Elaine lupi nogom o pod. »Ja te *plaćam* za to da razgovaraš s takvim ljudima.«

»Vi mi ništa ne plaćate«, slavodobitno izjavi Lina.

Elaine srdito izleti iz kuhinje. Gospode! Moći će valjda i sama izaći na kraj s neakvim ušljivim vjerovnikom, ne mora zbog toga moljakati vlastitu sluškinju. Kako se Lina samo *usuđuje* tako ponašati.

Odlučno je otišla do ulaznih vrata i širom ih otvorila. »Da?« dreknula je. »Što vi hoćete?«

Little baci jedan pogled na Elaine Conti — izbezumljenog pogleda, u zgužvanoj spavaćici boje breskve — i ustukne dva koraka nazad, spotakne se i zamalo slomi vrat.

Elaine mu pomogne da se podigne na noge, misleći na to kako je čovjek na njezinu posjedu pa ako je nešto slomio, mogao bi je tužiti i tražiti odštetu.

»Ja sam Little S. Schortz«, izjavio je teško dišući. »Privatni istražitelj. Imam neke fotografije, koje bi vas, mislim, mogle zanimati.«

»Što radiš poslije koktela?« šapnula je Gina Buddyju u uho.

Koktel za novinare bližio se kraju. Upravo su zatvorili bar, a to je obično bio signal za opći razlaz.

»Ne znam za tebe, ali ja ću učiti tekst«, odgovorio je Buddy.

Ona lizne svoje pune, sjajilom namazane usnice i izazovno se nasmiješi. »Hoćeš da zajedno učimo tekst? Hoćeš vidjeti kako to izgleda fukati filmsku zvijezdu?«

On se napravi kao da je iznenađen. »Hej — ti stvarno misliš da bi mi Ross Conti to dopustio?«

Ona se namršti. »Ako *si ti* homić, dušo, onda sam *ja* mama Sadie La Salle.«

»To si ti rekla.« On se povuče i brzo umakne dok je još naokolo bilo ljudi. Tko bi mislio da će doći dan kad će on odbiti pravu, živu filmsku zvijezdu? Hej-hej-hej — on s godinama stvarno postaje pametniji. *Pročitao* ju je čim ju je ugledao i čak je nije ni poželio. Kako glasi ona slavna izjava Paula Newmana? Što će mi hamburger, kad kod kuće imam biftek. Samo što on kod kuće nije imao ništa. A trebao bi imati Angel, ona bi trebala biti tamo i čekati ga.

Mora nešto napraviti. Što duže čeka, bit će sve teže. On odlučno pođe u potragu za telefonskom govornicom. Već je prošlo šest sati, ali možda će ona još biti tamo.

Javio mu se onaj isti muški glas. »Salon Koko.«

»Molim Angel«, rekao je Buddy.

»Ma nemoj«, pjevušio je onaj glas.

Buddy se polako počeo ljutiti. »Je li ona tamo ili nije?«

»Žao mi je, nije. Mogu li joj prenijeti poruku?«

»Gdje bih je mogao naći?«

»Ne možete.«

»Ali, moram s njom razgovarati.«

»Žao mi je. Imate poruku?«

Buddy nevoljko izdiktira svoje ime i broj telefona. »Svakako joj to prenesite. Hitno je.«

Koko zapiše ime i broj, ali je neko vrijeme razmišljao da li da joj to da. Ona je sad tako smirena i sretna. Da li joj je stvarno potrebno da joj se muž ponovno vrati u život?

Zaključio je da joj možda i nije potrebno, te je presavio Ceduljicu i gurnuo je u džepić košulje. Porazgovarat će o lome kasnije s Adrianom, da čuje što *on* o tome misli. Adrian uvijek zna odrediti što je najispravnije.

Gina Germaine, ozlovoljena Buddyjevim ponašanjem i pomanjkanjem zanimanja za nju, prebaci pozornost na Olivera — na njegov veliki užas.

»Tvoja zvijezda je slobodna za jednu večeru kod *Chasena*«, mazno je prela. »Jasno, ukoliko ti ne bi bilo draže nešto intimnije. Mogli bismo otići kod mene i naručiti da nam donesu večeru iz kineskog restorana.«

»*Chasen*«, brzo je rekao Oliver. »Pozvao sam Rossa.« Što je bila laž, ali to još može popraviti. »Upravo sam kanio tebe pozvati.«

Ross se već bio dogovorio za večeru s Mucicom Maloneom. Njih dvojica su se odavno poznavali i uživali su prežvakavati sjećanja na raznovrsne zajedničke nestašluke iz prošlosti.

»Možeš dovesti i Mucicu«, nevoljko je rekao Oliver — više osoba značilo je veći račun.

Ross bi najradije otklonio Oliverov poziv. Ali, pravila igre su zahtijevala da se ugađa

producentu i zato je rekao: »Jasno, doći ćemo.«

Ross nije znao da Oliver namjerava pozvati i Sadie La Salle. Da je to znao, ne bi ga ni divlji bivoli natjerali da prihvati poziv.

Oliver je na kraju odlučio pozvati još i Montanu i Buddyja. Nije htio da se netko osjeti zapostavljenim. Osim toga, ako će već platiti račun, onda ne treba baš cjepidlačiti. Ionako će to naplatiti iz budžeta za reprezentaciju.

Negdje na putu od predvorja hotela *Westwood Marquis* do limuzina, koje su ih vani čekale, promijenjeno je odredište i namjesto kod *Chasena*, otišli su kod *Mortona*. U Ross-ovom je slučaju to bila greška, jer čim su ušli u klimatizirani, udobni restoran, pred njim se odjednom stvorila Karen.

»Zašto te više ne viđam?« tiho je prosiktala, izlažući njegovom pogledu svoje nevjerojatne bradavice, koje su se jasno ocrtavale ispod bijele, svilene košulje. »Ako si zabrinut zbog Elaine, mene ne *smeta* da se moje ime spominje u tužbi za rastavu.«

Ne razmišljajući, on automatski pruži ruku i dotakne jednu njezinu ispupčenu bradavicu. Ona glasno, životinjski zaječi. Nekoliko zainteresiranih gostiju odmah je okrenulo glave i zagledalo se u njih. Shvativši što radi, Ross brzo spusti ruku.

Iza Rossovih leđa pojavi se Mucica. »Karen, ljepotice. Kako si?«

»Dobro, hvala Muc.« Njezine zelene oči skrenu na Ginu Germaine, koja je upravo ulazila kroz vrata. »Isuse!« prezirno je šmrknula i srdito pogledala Rossa. »*Nisi* valjda s *tim*?«

»Oliver nas je pozvao na večeru«, objasni Ross. »A s kim si *ti*?«

»S neakvim dosadnim gnjavatorom. Otarasit ću ga se i nađemo se vani na parkiralištu čim se ti uspiješ otarasiti tvog društva. Daj mi signal. Važi?«

On spusti pogled na njezine bradavice. »Važi.«

Ona ode — ispod svilenih, pripijenih bijelih hlača nije imala ništa.

»A uz to je još i puna love«, zastenjao je Mucica. »Neki momci stvarno imaju sreće.«

Gina se progura između njih i uhvati ih pod ruku. »Zdravo, društvo«, zahihotala se, svjesna da u nju gleda čitav restoran. »Prijateljica vam *umire* od gladi. Hoćemo li papati?«

Stol je bio okrugao. Posjedali su ovim redom.

Oliver. Gina s jedne, Sadie s druge strane. Pokraj Gine mrzovoljni Ross, uz njega Mucica i zatim Montana. Buddyja su smjestili između Sadie i Montane, dok ga je Gina požudno mjerkala s druge strane stola.

Konverzacija je, blago rečeno, bila ukočena. Zapravo, jedini je govorio Mucica. On je ukočeni skup zabavljao pričicama o festivalu u Cannesu, o jednom slavnom glumcu i njegovom, još slavnijem tupeu i sve je to začinio s još nekoliko anegdota o Marilyn Monroe. Gina je gurala u prvi plan svoje veličanstvene grudi, odlučna da ona preuzme glavnu riječ.

»Kad sam bila u Vietnamu i zabavljala vojnike, neki su momci držali dvanaestgodišnje kurvice kao *kućne životinje*. Možete li to zamisliti.« Zastala je, a onda je brzo nadodala:

»Naravno, ja sam u to vrijeme i sama još bila tinejdžerka.«

Ross brzo pogleda Sadie. Ona mu uzvratila pogled i njezine crne oči nisu uzmicale. Pokušao ju je zurenjem natjerati da skrene pogled, ali nije uspio. Kučka.

Buddy se nemirno osvrtao po restoranu. Ma koliko da je uživao što je u ovako uglednom društvu, ipak bi sad radije bio kod kuće i čekao na Angelin poziv. Ispričao se i ustao, promrmljavši: »Moram telefonirati.« Zatim je provjerio kod službe za preuzimanje poruka, koju je odnedavno bio angažirao. »Ima li kakvih poruka?«

»Trenutak, gospodine Hudson.«

Angel je nazvala! A on nije bio kod kuće! Nadao se da je ostavila broj.

»Zvala vas je Shelly«, rekla je službenica na telefonu. »Tražila je da je odmah nazovete. Kaže da se radi o izuzetno hitnom slučaju.« On zapiše broj i razočarano spusti slušalicu. Najradije bi zanemario njezin poziv, ali možda je to imalo neke veze s Angel. Zato ponovno ubaci

GIGA

novčić.

Shelly se javila na drugi signal — glas joj je bio tup, očito je bila drogirana, ali je zvučala prestrašeno. »Najbolje će biti da odmah dođeš ovamo, Bud«, promumljala je. »Mislim da je Randy mrtav.«

»Gospođa Nita Carrolle?« pristojno je upitao Deke.

»A tko je treba?« sumnjičavo je zakriještala stara žena, srdito piljeći u mladića na pragu svoje kuće, čija se obrijana lubanja mutno sjajila u ranom jutarnjem suncu.

»Jedan prijatelj u Barstowu mi je rekao da navratim do nje.«

»Barstow!« posprdno se nasmijala. »Nikad ja u Barstowu nisam imala nikakvih prijatelja, sinko.«

»Onda ste vi gospođa Carrolle?«

»Pa, nisam Ava Gardner, to je barem jasno kao dupe!« Lukavo se podbočila debelom rukom.

»Tko te je poslao? Charlie Nation, kladim se. On mi nije baš bio prijatelj — prije nešto kao sin kurvinske uši.« Grohotom se nasmijala.

»Ja sam Charliejev sin?« slagao je Deke.

»Charliejev sin!« vrisnula je starica. »Ozbiljno? Uđi, sinko,, pričaj mi malo o toj staroj propalici. Još uvijek pola života provodi na trkalištu?«

I tako je — sasvim lako — ušao u kuću Nite Carrolle, u kojoj je ona živjela s dvije lajave pudlice i preobiljem čipkica i volana.

Nita Carrolle je bila debela. Ruke su joj bile debele. Noge su joj bile debele. Višestruki podbradak opasno se talasao. A ispod širokog kaftana naziralo se još više sala.

Bila je, osim toga, i stara. Sedamdeset ili osamdeset, to je bilo teško odrediti. Groteskni sloj tekućeg pudera pokrivao joj je grubu kožu lica, urez usta naznačavala su dva poteza ruža skrletne boje, trepavice su joj bile pune mrvica sasu-šene guste maškare, a u borama očnih kapaka ležale su nakupine zelenog sjenila. Obojena žuta kosa bila joj je poslagana u rijetke uvojke oko glave. Oko vrata je imala nisku bisera, u ušima dijamante, na debelim su zapešćima zveckale narukvice, a na prstima zbirka skupocjenog prstenja.

Upravila ga je prema baršunom prekrivenom, tapeciranom dvosjedu, raspitujući se srdačno:

»Onda, kako je moj mali crv? Nisam Charlieja vidjela ni sama ne znam koliko godina.«

»Preminuo je«, odgovori Deke muklim glasom.

Ona se sva nekako objesi. »Preminuo«, tupo je ponovila. »Stari Charlie? Sinko, da znaš, na svijetu nije bilo bolje uši od njega.« Iščeprkala je iz nabora kaftana čipkasti rupčić i useknula se. »A stara aždaja je još uvijek u punoj snazi, kladim se«, rekla je kad se malo oporavila od tuge.

»Da«, odgovorio je Deke.

»I sigurno te gnjavi, ha?« suosjećajno je upitala i ponovno puhnila u rupčić.

On kimne.

Ona se pribere. »Pa — što imaš za mene? On mi je uvijek obećavao da će mi, kad umre, ostaviti onaj svoj dijamant koji je nosio na malom prstu. Jesi li ga donio sa sobom? Jesi li zbog toga došao?«

»Vi sami živite?« uljudno je pitao Deke.

»Ja i moje kuće. Zašto?«

»Zato što bih htio neko vrijeme ostati ovdje.«

»Možeš ostati koliko hoćeš.« Tužno je zatresla glavom. »Tvoj tata je stalno pričao o tebi. A tvoja sestra — kako se ono zvala?«

»Ne znam.«

»Ha?«

Deke je zurio u nju. Bezizražajne oči na blijedom licu. Obrijana lubanja, zlokobna u svojoj ogoljelosti.

Ona ispusti tihi, grleni krik. Iznenadujuće slabašan zvuk za jednu tako krupnu osobu. »Ti nisi Charlijev sin, je li tako?«

»Ne«, odgovori Deke mirno.

GIGA

Ona skupi svu svoju snagu i hrabrost. »Pa tko si onda, do vraga?«
»To ćete *vi* reći meni«, mirno je odgovorio.

»Moram otići«, šapne Buddy na uho Sadie.

»O čemu to govoriš?« tiho ga ukori ona. »Ovo može biti dosadna večera, ali je važno da si tu.«

»Ja to znam«, nastavio je on ispod glasa. »Ali, jedan moj prijatelj je u nevolji i moram mu otići pomoći.«

»U ovom poslu možeš imati samo jednog prijatelja — samog sebe.«

On slegne ramenima. »Neće me valjda izbaciti iz filma zato što nisam ostao na večeri.«

On se ispriča ostalima za stolom i žurnim korakom izađe iz restorana.

Sadie se namrštila. Još nije zapravo ni započeo karijeru, a već joj pravi teškoće.

Gina je zlovoljno naškubila usta. Nije navikla na odbijanje. Buddy ju je zaintrigirao.

Ross je bio bijesan. Sad kad je Buddy otišao, on će morati ostati duže, nego što je kanio.

Montana je samo žalila što ona nije na Buddyjevom mjestu.

Mucici je bilo svejedno. Tako dugo dok ima dosta cuge, njemu je dobro.

Elaine uključi pomoću daljinskog upravljača televizor i zagleda se u Merva Griffina.

Obožavala je Merva. On je tako topao i prislan, pun tračeva i humora. Katkad se osjećala bliža Mervu, negoli bilo kome drugom na svijetu. On je uvijek bio tu, svake večeri u isto vrijeme.

Pouzdan, prijateljski — čovjek se na njega mogao osloniti.

Ali, ma koliko da ga je voljela, večeras joj nije mogao zaokupiti pozornost. Vonj Little S.

Schortza još joj je uvijek bio u nosu. Jeftini losion za poslije brijanja, ustajali znoj i kisela

glad. Slika tog groznog malog čovjeka plesala joj je pred očima dok se nagnula preko kreveta i dohvatila čašu s vot-kom.

Ah! Taj oštar, čist okus. Tako slatkogorak i osvježavajući. Pustila je da joj komadić leda sklizne u usta i trenutak ga je sisala, uživajući u ledenom šoku.

Little S. Schortz je svakako imao što pokazati. Slike dragog Rossa, koje nikad neće ukrasiti naslovne stranice časopisa *Life* ili *Ladies' Home Journal*. Čak bi se i *Playgirl* ustručavao da ih upotrijebi. »Previše kurca«, rekli bi. Hmmm, pomisli Elaine uz zločesti, pijani osmijeh, zar toga ikad može biti previše?

Prostački je štucnula, posve nedolično za jednu damu. Tja, jedna od prednosti samačkog života svakako je to da se ne moraš stalno truditi da se prikažeš u najboljem svjetlu. Možeš se namazati s »bumbarovom spermom« od glave do pete i nitko ti zbog toga neće prigovarati.

Ona nabaca na lice još malo te kreme koju je Ross toliko mrzio.

Little S. Schortz je tražio deset tisuća dolara.

A ona nije imala ni toliko novaca da isplati sluškinju.

»Moram dobiti vaš odgovor do kraja tjedna«, rekao je. »Doći ću ponovno.«

Njoj je palo na pamet da bi mogla pozvati policiju. Ucjena je krivično djelo. Policija bi uhitila tog gadnog patuljka.

Samo, dovoljno je bila pametna da zna kako to ne ispadne uvijek tako. Neki pohlepni advokat bi platio jamčevinu, izvukao Schortza iz zatvora, fotografije bi postale *cause celebre* i svi bi saznali za Rossa Contija i Karen Lancaster. A ona bi poslala meta viceva i podsmijeha čitavog Beverly Hillsa — da se i ne spominje ostatak svijeta.

Naglo je donijela odluku i podigla slušalicu.

»Ovdje Maralee Gray«, javio se umilni glas njezine prijateljice.

Elaine duboko udahne zrak. »Maralee, draga«, nesigurno je rekla, »možeš li mi posuditi deset tisuća dolara?«

Shelly je na Buddyjevo uporno zvonjenje odgovorila tako da je samo odškrinula vrata i sumnjičavo se zapiljila kroz uski procijep.

On odgurne vrata i prođe kraj nje u zagušljivi stan.

»Kako sam sretna što si došao«, uzbuđeno je rekla Shelly. »Ja sad onda idem.«

»Hej!« Zgrabio ju je za ruku. »*Nikud* nećeš ići.« Pogledao je Randyjevo nepomično tijelo, ispruženo preko kreveta i savijao joj ruku sve dok se nije okrenula licem prema njemu. »Sad ćeš lijepo *sjesti* ovdje i začepiti.«

Nije se bunila, samo se mlitavo spustila na pod i obuhvatila glavu rukama. »Rekla sam mu da je to previše«, mumljala je. »Opominjala sam tog luđaka, ali me nije htio slušati. A ja *sve znam* o drogama, čovječe. Isuse. Još i kako dobro znam. Moja stara je bila narkomanka.« Buddy se nije osvrtao na nju, prišao je Randyjevom golom tijelu. Jedna je ruka mlitavo visjela preko ruba kreveta. On oprezno podigne zglavak i potraži puis. Nije ga bilo. On zatim prevrne Randyja na leđa i ugleda smrt.

Na trenutak je ponovno bio u San Diegu. Mrtvačnica. Tony. Smrad formaldehida.

Osjeti kako mu se mučnina penje u grlo. Želio je pobjeći odavde.

Shelly je počela cmizdriti. »Nisam *ja* kriva. On je to htio. A kad nešto hoćeš, trebaš znati svoju mjeru. Je li tako ili nije?«

»Što si mu dala?«

Ona odmahne rukama u očajanju. »Furali smo svašta po malo — zezali smo se — zabavljali.« »Krasna zabava«, gorko je rekao Buddy.

»Randy je bio deprimiran«, branila se Shelly. »Još odonda kad mu je ona bogata kučka dala nogu. Kad si nam ti dofurao lov, podivljali smo. Uspjela sam nabaviti nešto malo fantastično dobre koke i Randy je poželio super-trip ...« Nije dovršila. »Naprasno smo pretjerali.«

»Jesi li zvala doktora?«

»Šališ se? Ja s tim neću imati *veze*, čovječe. Ne treba mi nikakvih problema sa žandarima.« Buddy odjednom shvati da to ni njemu ne treba. Mogao je zamisliti kakvo bi lice napravila Sadie, kad bi on bio umiješan u neku aferu s drogom. Za Randyja ionako više ništa nije mogao učiniti.

»Idemo odavde«, odlučio je. »Pozvat ćemo hitnu s javne govornice.«

»Mogu doći s tobom?« molila je ona.

»Gledaj ... ja ne ...«

»Molim te, Bud, molim te«, preklinjala ga je. »Ne mogu sad ostati sama. Sve me je ovo totalno pošemerilo, ozbiljno. Samo za noćas, ništa više.«

»Dobro, dođi«, nerado je pristao.

Ona mu se objesi o ruku. »Ti si pravi drug«, zahvalno je rekla.

»Aha«, cinično je odvratio. »Pravi princ.«

»Daj joj njegov broj«, rekao je Adrian.

»Nije to tako jednostavno«, protivio se Koko. »Ona je tako neiskusna i bespomoćna. A taj Buddy je nekakav bezobzirni sebičnjak. Sada, u ovom njezinom stanju, mislim da ne bi bilo pametno dovesti je u vezu s njim.«

Adrian je vozio svoju invalidsku stolicu po kuhinji. »Ona će već znati kako da postupi. Nije ona toliko naivna, kako ti to misliš.«

»Ranjiva je.«

Adrian se gorko nasmije. »Zar to nismo svi?«

»Oh, Bože!« uzvikne Koko. »Ona je tebi ipak *simpatična*, zar ne? Ne ljutiš se što sam je doveo da živi s nama?«

Adrian zatrese glavom. »Ja nju volim. Ti to znaš.«

»Hvala Bogu«, uzdahne Koko s olakšanjem.

»Ali svejedno joj daj njegov broj«, produžio je Adrian. »Ona mora sama ravnati svojim životom.«

Nakon večere Koko je upravo tako učinio. »Oprosti, srce drago. Potpuno sam na to zaboravio«, protumačio joj je.

Angel je uzalud pokušala sakriti radost.

GIGA

Koko ju je htio zasuti savjetima i opomenama, ali ga je Adrian pomno promatrao i tako, ništa nije rekao.

Nakon nekoliko minuta Angel upita da li bi mogla telefonirati.

»Idi u našu spavaću sobu«, rekao joj je Adrian. »Tamo te nitko neće smetati.«

Ona je sva zasjala. »Hvala ti.«

Koko je zabrinuto uzdisao.

»Prestani s tim«, prekorio ga je Adrian. »Ponašaj se kao kakva stara 'mama-kvočka.«

»To 'mama' je u redu, dragi«, trpkno mu odvrati Koko. »S onim 'stara' i 'kvočka', nisam baš oduševljen.«

Stali su kraj jedne javne govornice i nazvali hitnu pomoć, a zatim je Buddy — iako je znao da to nije pametno — odvezao Shelly do svog novog stana. Bila je impresionirana. »Is ... suše!« uzviknula je. »Koja to mamica plaća *tvoju* stanarinu?«

On je bio odveć potišten da bi se potrudio nešto odgovoriti. Nitko nikad nije rekao da je Randy bio najdivniji momak na svijetu, ali je njemu ipak bio dobar prijatelj i Buddy je osjećao duboku tugu, ne samo zbog njegove smrti, nego i zbog *načina* na koji je umro. Da se sudbina i Montana Gray nisu umiješale u njegov život, možda je onaj tamo mrtvac mogao biti on, Buddy Boy.

Bacio je na kauč u dnevnoj sobi jastuk i pokrivač. »Možeš ovdje spavati«, rekao je.

»Ja bih radije s tobom.«

»Čuj, Shelly, da nešto odmah raščistimo. Ja te ne želim na taj način.« Primijetio je da su joj zjenice još uvijek proširene, a pokreti brzi i nervozni. Još uvijek je bila pod djelovanjem tog njihovog koktela, koji je Randyja ispalio preko ruba.

»Zašto se ne ispavaš?« upitao je.

»Šališ se? Tek je deset — neću još satima moći sletiti. Osim, ako mi nešto ne nabaviš.«

»Što?«

»Dosta će biti nekoliko preludina.«

»Ja nemam ništa.«

»Stvarno si postao gospodin superčistunac, je li?«

»Pokušavam to postati.«

Ona izvuče nešto iz torbice. »Imam recept — hoćeš otići do apoteke i donijeti mi to?«

»Je li taj recept u redu?«

»Originalna stvar, čovječe.«

On uzme od nje recept — pretpostavljao je da je to jedini način da ijedno od njih noćas uhvati malo sna.

»Požurit ću se«, rekao je. »*Nemoj* se javljati na telefon. Služba će preuzeti sve poruke.«

Čim je on izašao, ona izvuče iz torbice smotak marijuane i zapali, puneći pluća lijenim dimom. Odmah joj je bilo bolje i počela se ogledavati po stanu, pretpostavljajući da je Buddy našao neku bogatu žensku, koja mu je taj stan nabavila zbog vlastite udobnosti. Zazvonio je telefon i ona, zanemariivši njegova uputstva, podigne slušalicu.

Nemarno: »Da?«

Angelin glas, zadihan i umiljat. »Da li bih mogla razgovarati s Buddyjem Hudsonom, molim.«

Shelly brzo povuče dim. »Tko ga treba?«

»Angel.«

»*Zdra-vo*, Angel. Ovdje tvoja stara prijateljica Shelly. Pa, kako si?«

Angelin glas zadržati. »Dobro, hvala.« *Zašto je Shelly tamo?*

»Još nisi pobjegla natrag u svoj dragi seljački Kentucky?«

»Je li Buddy tamo?« zatražila je Angel, mirnije nego što se doista osjećala.

Buddy je vani. V-A-N-I. Kad se vrati, reći ću mu da si nazvala. A ukoliko želiš moj savjet,

nemoj ga više zvati.« Napravila je stanku, kako bi Angel dala vremena da do kraja shvati njezin savjet. »Kod je jedanput gotovo, Angel, onda je gotovo. A ja stvarno ne volim dijeliti. Kužiš na što ciljам?«

Angel preplavi osjećaj bespomoćne srdžbe. Nije mogla shvatiti zbog čega Buddy izvodi te okrutne igre. Prvo joj na ;ibavi kaže da će se odmah vratiti i više se ne pojavi. Sad ju moli da ga nazove i onda pušta Shelly da joj se javi na telefon. Ako baš želi Shelly, neka mu bude — njoj je dosta. I ona iznenađujuće silovito tresne slušalicu o telefon.

U drugoj sobi, Koko i Adrian se pogledaju.

»Možda si ipak ti bio u pravu«, promrmljao je Adrian. »Možda ga ipak *nije* trebala nazvati.« Koko mudro zakima glavom. »Ja bih rekao da je došlo vrijeme da joj predložimo nekog dobrog advokata.«

Montana je otišla ubrzo nakon Buddyja. Ako već mora raditi s tim ljudima, sasvim *sigurno* ne mora s njima jesti.

Odvezla se kući u Neilovom Maseratiju. Nekako je baš bila raspoložena za brza kola.

Volkswagen je bio prošlost. Maserati je njezina budućnost. Brz i stabilan, sposoban da svaka druga kola ostavi za sobom. Osjećala se stvarno dobro. Napeta, ali napokon je sve bilo pod njezinom kontrolom. Jedva je čekala početak snimanja, iako je očekivala da će s Ginom stalno biti problema — ako je suditi po njezinom večerašnjem ponašanju. Na što je samo Neil mogao misliti, kad je *to* odveo u krevet? Mrzila ga je zbog tolikog pomanjkanja ukusa. Jedva se uspjela primorati da ga nazove u onu kuću na obali. Strašna je istina da joj je on postao potpuno ravnodušan. Kad završe film, završit će se i njihov brak.

Potajno se nadala da se on neće dovoljno oporaviti da bi od nje preuzeo režiju filma. Sad je to bilo njezino djetetšce. Uživala je u moći i autoritetu redatelja. Trenutno ju je kočio Oliver, ali kad jednom počnu snimati — pazi se onda, guzico! Bježi glavom bez obzira, idiote!

Pomislila je na Buddyja i njihovu jednu noć strasti, koju ni on, ni ona nikad nisu spomenuli.

On je uredio da joj Volkswagen ostave pred kućom, opran i s napunjenim rezervoarom, a ključeve je našla u poštanskom sandučiću. Bilo joj je drago što se on pokazao kao muškarac koji može razumjeti da se ponekad među prijateljima mogu desiti divne noći. T da oni i poslije mogu ostati dobri prijatelji, bez pitanja kako i zašto. Veselila se što će s njim raditi. Gina je, međutim, nešto sasvim drugo. Morat će za ručkom raščistiti s njom neke stvari. Ta žena slobodno može misliti kako se jeftino izvukla iz toga što joj je pojebala muža, ali se ljuto vara, ako misli da joj može sjebati njezin film.

Kad je stigla kući, svukla je sve sa sebe, navukla jednu staru košulju, potražila svoje osjenčane naočale za čitanje i sjela za stol s knjigom snimanja. U ovom času, film je bio jedino do čega joj je stvarno bilo stalo.

Gledati kako se između Gine i Rossa očigledno nešto razvija, izazivalo je kod Sadie žgaravicu ili bol u srcu. Jedno od toga. Stoga se ispričala i otišla.

Mucica Malone je otišao odmah nakon nje. Imao je sastanak s jednom kabaretskom pjevačicom, koja je divno pjevala *blues* i divno pušila. Ne baš u isto vrijeme, ali dovoljno blizu.

I tako ih je sad ostalo troje. A Oliver je jedva čekao da umakne. No, Ross i Gina su se, činilo se, napokon našli i nimalo im se nije žurilo.

Ross je rekao: »Mislim da bi mi prijala još jedna Irska kava.«

Gina je rekla: »A ja bih još jedan konjak s jajima.«

Oliver je rekao: »Vi ćete me, djeco, ispričati, ali ja idem doma. Ja sam platio račun.«

Kao da je njih bilo briga za to. Ross je zurio u njezin dekolte, a ona se pitala da li je glasoviti Contijev kurac uistinu onako velik kako se pričalo.

Oliver se digne. »Laku noć.«

Jedva su ga pogledali. On požuri na parkiralište i pruži cedulju čuvaru. Dok je čekao da mu on doveze kola, iz sjenke je pred njega odjednom izašla Karen.

»Gdje je, do vraga, onaj svrabljivi kurac?« srdito je upitala.

Oliver se mogao sjetiti prilično velikog broja muškaraca, kojima bi odgovarao taj opis.

»Tko to?« blago je upitao.

»Zaboravi.« Ukočeno je otišla do svog Ferrarija i odjurila okružena srditim oblakom ispušnih plinova.

Unutra, u restoranu, Gina je promuklo pitala. »Kod mene ili kod tebe?«

Ross nije mogao zamisliti na koji bi način mogao vrlo uočljivu *Ms. Germaine* prokrijumčariti u hotel. Jedan pogled na nju i okašnjeli turisti bi vjerojatno organizirali demonstracije!

»Kod tebe«, rekao je.

»Fino«, rekla je ona.

Buddy je pružio Shelly bočicu *Quaalude* tableta i upitao: »Koji te to liječnik opskrbljuje s takvim stvarima?«

»Te su se tablete u početku izdavale na recept, čovječe. Protiv depresije, za relaksiranje — antistres — to sranje.« Protegnula se i kratka joj se majica, koju je imala na sebi, podigne i razotkrije desetak centimetara čvrstog, suncem opaljenog trbuha. »Imam jednog doktora koji misli da sam ja *stvarno* u depresiji. I jednog drugog koji bi mi napisao recept za veliki *H*^{*}, kad bi samo mogao vjerovati da ću mu za to skinuti gaće.« Nonšalantno je slegnula ramenima. »I jednog, trećeg, koji naprosto voli lov.« Mudro je zakimala glavom. »Uvijek moraš imati nekoliko prijateljski naklonjenih doktora. Onda ti je život puno lakši.«

On pomisli na Randyja. Je li mu bilo lako umrijeti? Kad su droge udarile, kad su se koka, trava i heroin udružili i zašibali ga ravno u nebo — ili u pakao. Sasvim svejedno kuda.

Zazvonio je telefon i on skoči. Dohvatio je slušalicu na drugi signal. »Angel?« izlanuo je, toliko je bio siguran da je to ona.

»Tko je Angel?« čuo je jetki glas Sadie La Salle.

»Jedan momak kojeg znam«, rekao je bez i najmanjeg oklijevanja.

»Jako sam ljuta«, srdito je rekla Sadie. »A kad sam ljuta, ne mogu spavati — i tako, da ne bih sebi upropastila noć, odlučila sam da ću te radije nazvati i reći ti sve što mi je na pameti.«

»Hej, Sadie. Ako je ...«

»Ti samo šuti i slušaj. Došao si k meni da ti budem me-nedžer. Došao si mi s onim tvojim seksi njihanjem u bokovima i s nekakvim poluoobećanjem za ulogu u Neilovom filmu.*

»Hej...«

»Prihvatila sam te. Osigurala sam ti ulogu, osigurala sam ti poseban titl na špici, izvrsne novce. *Ja* financiram kampanju s plakatima. *Ja* sam izabrala *tebe*, Buddy. A vjeruj mi,, ima na stotine drugih glumaca za koje bih to isto mogla učiniti.«

»Hoćeš reći da ti ja nisam zahvalan?« prekine je on svađalački.

»Hoću reći da mi se ne sviđa kako si se večeras ponašao. Kako se samo *usuđuješ* otići u pola večere? Tako se *ne postupa* s ljudima. Pogotovo ne sa mnom, niti s bilo kojim producentom za kojeg radiš ili režiserom. Kad postaneš Al Pa-cino, onda se tako ponašaj, ako baš moraš. Ali, slušaj me dobro — ako misliš praviti teškoće, odmah ću te odbaciti i otkazat ću kampanju s plakatima. Hoćeš to? Ako to hoćeš, onda mi bolje odmah reci, prije nego što bude prekasno.«

»Žao mi je, Sadie«, rekao je Buddy, primjereno pokornim glasom. »Ali, *stvarno* se radilo o nečem hitnom. To se više neće ponoviti.«

»Glavno da ti i ja točno znamo kako stoje stvari«, oštro je rekla Sadie i spustila slušalicu.

»Pričaj mi o Sadie«, hihotala se Shelly. »Je li ta Sadistička Sadie udana gospođa? Je li te ona smjestila u ovaj stan?«

---

* *H* — heroin, op. prev.

GIGA

»Učini mi uslugu, progutaj još koju pilulu i spavaj.« On se uputi prema spavaćoj sobi. Njoj nije bilo drago što ju on ostavlja. »Siguran si da nećeš da još malo odemo do *Mavericka*? Osjećam se tako deprimirano.«

»Spavaj, Shelly.«

Zatvorio je vrata. A onda je sjeo na rub kreveta i počeo razmišljati. Ako je Sadie bijesna na njega samo zato što je otišao s neke glupe večere, kako će onda reagirati, ako joj se odjednom pojavi sa ženom?

Ili još gore. Što, ako se odjednom pojavi njegova *majka*?

Godinama nije ni pomislio na nju. Dolazila mu je samo u njegovim noćnim morama, nepozvana i nenajavljena.

Incest.

Prljava riječ.

Naježio bi se svaki put kad bi ga nešto primoralo da se toga sjeti. Čitava je njegova prošlost odvratna. Imena su mu promicala pred očima — Maxie Sholto, Joy Byron, Šminker, Jason Swankle i stotine žena bez lica, koje će ga možda jednog dana vidjeti na filmskom platnu i reći: »Zar ovo nije onaj jebač kojemu sam plaćala za njegove usluge?«

Ako ne pripazi, sve bi mu se to jednog dana moglo sručiti na glavu. Ali kako sad može biti oprezan? Što je učinjeno, učinjeno je.

Gadilo mu se živjeti u laži. Zar ime nove igre, koju je na-mislio zaigrati nije bilo istina? Kako bi bilo da — za početak — istinu o sebi ispriča Angel, svojoj ženi? Ako se nada da će s njom proživjeti život, onda joj barem toliko duguje. Što je više mislio o tome, sve jasnije je uviđao da je to pravi put.

Novi početak.

Na pamet mu padne jedna misao, kojoj se nije obradovao. Prvo bi se trebao pomiriti s majkom. To bi trebao učiniti prije nego što ona vrišteći doleti natrag u njegov život, kad ga prepozna u novinama. A što se lako može desiti sad, kad se počnu objavljivati sve one reklamne fotografije koje je snimio, čim mu to obaveze dopuste, uzet će jedan slobodan dan i otići u San Diego.

Kad je to odlučio, odmah se mnogo bolje osjećao. Još jednom je provjerio sa službom za primanje poruka da li je možda Angel u međuvremenu nazvala. Nije.

Isti čas je opet pao u depresiju. Zašto se tako osjeća kad mu je konačno sve tako dobro krenulo?

Spustio se na pod i počeo raditi sklekove sve dok se nije osjećao potpuno iscrpljenim.

I onda je zaspao.

Vrlo rijetko se događa da se u krevetu nađu dvoje ljudi, koji se savršeno slažu u svakom pogledu — ili da barem oboje tako zamišljaju.

Gina Germaine i Ross Conti bili su upravo takav par. Ona, sva od bijeloplave kose, senzualnih usta i raskošnih grudi.

On — duboko preplanuo, plavih plavih očiju i golemog kurca.

»Gdje si se skrivala čitavog mog života?« dahtao je on, blizu orgazma dok mu je ukočeni organ čvrsto bio stisnut između njezinih uzbibanih dojki.

»Ne znam«, dahtala je ona, također na rubu božanstvene ekstaze. »Ali, dušo, bez obzira gdje sam bila, budi siguran da se tamo neću vratiti.«

Eksplodirati su uz kakofoniju uzdaha, stenjanja, jecanja i vriskanja.

»Sunce žarko!« vikao je Ross.

»Oh Bože!« vikala je Gina.

Našli su jedno drugo i to je bio uistinu silovit susret.

Emmy-Lou Josus je služila po kućama šezdeset od svojih-osamdeset i dvije godine. Nagledala se ona svakakvih stvari u svoje vrijeme. Radila je u kupleraju u New Orleansu, u javnoj kući u St. Louisu, u bordelu u San Franciscu. Bila je svjedokom tučnjava i probadanja noževima, abortusa i samoubojstava. Čuvala je tajne djevojkama, savjetovala neiskusne mladiće. U vrijeme kad je došla u Las Vegas, smatrala je da je već u svom životu više ili manje sve vidjela.

Veselo je mumljala dok je vlastitim ključem otključavala vrata dražesne kućice Nite Carrolle. Gospođa Carrolle joj je bila jedna od najdražih. Ona je imala povjerenja u Emmy--Lou. Nije zaključavala piće kad bi Emmy-Lou dolazila pospremati kuću.

U kući je zaudaralo. Emmy-Lou ponjuši i osvrne se za psima, koji nisu dotrčali da je pozdrave, kao što su to obično činili. »Dečki, kuće«, zazvala je. »Smrdljivi dečki.«

Počejala se ispod ruke i skinula ispranu vunenu jaknu, obilato ukrašenu rupama od moljaca. Gospođa Carrolle joj je obećala novu jaknu. Možda za Božić. Ili možda za njezin rođendan. Namrštila se. Nije se mogla sjetiti kad je njezin rođendan. U zadnje se vrijeme malo čega mogla sjetiti.

Ponovno se počejala ispod ruke, onjušila taj čudni vonj kojim je odisala mala kućica, a zatim je otišla u kuhinju. Psi su bili na stolu, usred kuhinje, ležali su, prerezanih vratova. Za trenutak Emmy-Lou je samo stajala i zurila. Bijela obloga stola od tvrde Formica plastike, bila je zalivena krvlju i Emmy-Lou je znala da će to ona morati očistiti. Nije voljela krv. Krv mrlja odjeću i upija se u kožu ruku, a poslije je uvijek teško ukloniti vonj.

Šutke se prekrstila. Gospođa Carrolle to ipak nije smjela napraviti. To je bilo okrutno. Emmy-Lou nije mogla podnijeti okrutnost. Odlučno je počela s čišćenjem. Pse je stavila u crne, plastične vreće za smeće, oribala je krvlju umrljanu ploču stola, obrisala pod i čitavo je to vrijeme nešto ljutito mrmljala ispod glasa.

Kad je sve to obavila, skuhalo je sebi šalicu slatkog, vrućeg čaja, sjela za stol i zamišljeno popila osvježavajući napitak.

Zatim se — naoružana krpom za prašinu, krpom za pod i usisavacem — zaputila u dnevnu sobu. Možda i nije bilo tako loše, što je gospođa Carrolle to učinila. Možda to i nije bilo baš tako strašno. »Nema više psećih drekića«, zahihotala se.

Ali, riječi su joj zamrle na usnama i postalo joj je jasno, da nikad neće dobiti onu vunenu jaknu, koju joj je obećala gospođa Carrolle.

Neil Gray je uzrujano šetao po unajmljenoj kući na obali. Bolničarka Miller je sjedila na svom uobičajenom mjestu i plela. Bolničarka je bila mršava Škotlandanka, tankih usta i Neilu se već smučilo od njezine stalne, dosadne prisutnosti.

Liječnik mu je dao čitavu listu odredbi: Ne smije piti. Ne smije se odviše zamarati. Ne smije pušiti. Ne smije jesti masnu hranu. Mora izbjegavati stresove. Mora izbjegavati seks. U stvari, zabranio mu je sve ono, u čemu je Neil u svom životu uživao. A osjećao se sasvim dobro, dapače, odlično. Zbog čega bi onda i dalje morao živjeti kao bolesnik, bolje rečeno, invalid? Prošao ga je užas od srčanog udara. Svakog je dana redovito uzimao pilule i najozbiljnije mu se činilo da se već godinama nije osjećao ovakav zdrav i pun snage.

»Što mislite o jednom velikom sočnom bifteku i boci vina danas za večeru?« predložio je njegovateljici Miller, koja je odložila pletivo i spremala se na svoj svakodnevni odlazak do supermarketa.

»No, no, gospodine Gray«, rekla je ona, kao da se obraća zločestom djetetu. »Nećemo tako govoriti.«

»Ali hoćemo, sestro Miller. Meni se *jede* biftek i *pije* mi se vino. Možete mi čak donijeti i jednu cigaru, ako imaju neke malo bolje, nešto što se može puši ti.«

»Ne dolazi u obzir. Gospodin doktor vam to nikad ne bi dozvolio.«

»Međutim, jebeni gospodin doktor nije ovdje, je li tako?«

Naškubila je usta. »Mene plaćaju zato da se brinem o vama. I točno to namjeravam činiti, koliko i kako najbolje umijem.«

Otišla je do trgovine svojim kolima, jedinom postojećem prevoznom sredstvu u kući. Njega su ovamo dovezli vozač limuzine i Montana. To je ujedno bio jedini njezin posjet ovoj kući. Nije joj to zamjerao. On je bio uhvaćen u situaciji koja je nalikovala nekakvoj užasnoj noćnoj mori. Pitanje je samo, što sad? On nije bio pripravan ostati mirno sjediti u ovoj kući na obali dok na kraju ne izgubi ženu, film i razum.

Nestrpljivo je hodao gore-dolje po sobi i zurio kroz prozor u ocean. Mrzio je to prokletu more. Već je samo ta neprekidna buka udaranja valova o obalu bila dovoljna da ga otjera u ludilo.

Nakon stanovitog vremena, vratila se bolničarka. Donijela mu je novine i strukovne dnevnik, koje je on odmah pohlepno počeo listati.

U *Herald Examineru* je našao veliku fotografiju Gine Ger-maine i Buddyja Hudsona, popraćenu kratkim napisom o filmu. Na slici su bili Gina i Buddy, ali je članak govorio samo o Montani. Njega su spomenuli s jednom ili dvije rečenice. Izgleda, on se iz slavne polovice obitelji pretvorio naprosto u bolesnog supruga.

Ova puta je pročitao tekst. Razdražio ga je taj članak.

A onda se zagledao u Ginu — glavni uzrok svih njegovih nevolja.

»Sestro Miller«, naglo je povikao. »Dajte mi ključeve vaših kola. Idem na sat-dva u grad. Ne brinite se. Neću pušiti, piti ni bludno općiti. Možete biti sigurni da ću se primjerno ponašati.«

Ona se odmah postavila pred njega, a tanka su joj se usta još više stanjila od negodovanja.

»Ne mogu vam to dopustiti, gospodine Gray.«

On dugim koracima ode u kuhinju i izvuče ključeve iz njezine torbice. »Sestro draga, odluka je moja, a ne vaša.«

Ona podigne glas. »Gospodine Gray. Ako se odmah ne prestanete tako ponašati, ja ću biti primorana pozvati gospodina doktora.« Požurila se ispred njega i zapriječila mu put vlastitom zastrašujućom osobom.

On ju je potpuno nekavalirski odgurnuo u stranu. »Iskreno govoreći, sestro Miller, jebe mi se.«

Nije se lako bilo riješiti Shelly. Unatoč Buddyjevom guranju i drmanju, ona je naprosto odbijala da se probudi i tako je bio primoran ostaviti je u stanu dok se ne vrati s poslovnog ručka s Mucicom Maloneom. Na oba je telefona pričvrstio cedulje, na kojima je krupnim slovima ispisao NE JAVLJAJ SE.

U predvorju hotela *Beverly Hills* Mucica mu je pod nos gurnuo dva dnevna lista.

GINA GERMAINE I NOVA ZVIJEZDA BUDDY HUDSON.

Još ništa nije napravio, a oni su ga već zvali zvijezdom!

»Mogu dobiti šest primjeraka od svakoga?« uzbuđeno je upitao.

»Možeš dobiti i rak, ako to dovoljno jako želiš«, nejasno je odgovorio Mucica.

Ručak je bio u *Polo Loungeu*. Jedna prekrasna novinarka, Meksikanka, sjajne crne kose i s tijelom Miss Universum, čekala ga je zbog intervjua.

To za njega više nije bilo ništa. Ista pitanja. Isti odgovori. Smiješak. Mnogo šarma. Ti novinari uopće nisu tako opasni — premda ga je Mucica uvjeravao da će promijeniti mišljenje kad ga dohvati netko iz teške kategorije.

Dok je djevojka stenografski bilježila odgovore, koje je on već automatski ponavljao, pustio je da mu misli lutaju. Pita se da li u novinama ima nešto o Randyju. Najvjerojatnije, nema ništa.

Grijeh. Umrijeti u Hollywoodu kao nitko i ništa.

što će biti s pogrebom i ostalim? Tko će za to platiti?

Drugi veliki grijeh. Umrijeti siromašan.

Mucica pucne prstima. »Junior. Priberi se«, zapovjedio mu je. »Michelle te je upravo dva puta pitala isto pitanje. Imaš odgovor za nju ili nemaš?«

Buddy se odmah pribere. Da. Ima odgovor za nju. Ima on odgovor za sve.

Primjerak ljudskog smeća, doista prikladnog imena — [Rats Sorenson*](#), počeo je dugogodišnju i neslavnu karijeru prodavanjem fotografija svoje gole sestre po cijeni od dvadeset centi za jednu seriju. To je bilo sredinom četrdesetih godina, kad je slika gole ženske još uvijek bila nešto zbog čega su se muškarci uzbuđivali. Shvaćajući da ima dara za promicanje umjetnosti, Rats je ubrzo napredovao i počeo je prodavati fotografije na kojima su bili on i njegova sestra. Kad su se razmahale pedesete godine, on je već tiskao, objavljivao i distribuirao (ispod tezgje, naravno) jedan primitivni pokušaj časopisa, suptilnog naziva *Cici-pici*. Obogatio se i odmah se bacio na proizvodnju serije porno filmova, koji su mu također nosili novaca. Šezdesetih godina odlučio je promijeniti žanr. Počeo je izdavati luksuzni časopis o vrtlarstvu, od kojega su izašla tri broja i koji mu je odnio sve što je imao, do posljednje pare.

U to je vrijeme bio oženjen s jednom šesnaestogodišnjom nimficom, koja je pričekala dok nisu otišli novci, a onda je za njima otišla i ona. Uhvatio ju je u jednom motelu s nekim oženjenim sedamdesetogodišnjim starcem i ustrijelio je jadnog čovjeka ravno među oči. Za to je dobio dvadeset i pet godina. Oprostili su mu dio kazne zbog dobrog vladanja (ubrzo je, naime, postao ljubimcem upravitelja kaznionice, iz razloga koji su bili poznati samo njemu i njegovom drugu iz ćelije — jednom ucjenjivaču, koji se zvao Little S. Schortz) i tako je, nakon petnaest godina zatvora pušten na slobodu i među pristojan svijet, koji ništa nije slutio. Ubrzo se vratio poslu koji je najbolje poznao i začas je ponovno stekao bogatstvo. *Cici-pici* se ponovno pojavio — ali ovog puta u *novinskim kioscima* i pod novim nazivom *Tvrda pička*. Čitalačka je publika s ljubavlju prigrlila novi časopis.

Međutim, Rats je, naravno, želio više od toga. Oženio se s jednom sedamnaestogodišnjom go-go plesačicom i vjerno bi je pratio kad bi — jednom tjedno — odlazila od kuće do supermarketa, pa je tako primijetio da se na policama uz blagajne u supermarketu sve više ističe stanovit tip novina. Počelo je s listom *National Enquirer*, poslije kojeg su vrlo brzo uslijedile svakovrsne imitacije.

---

* *Rat* — štakor; *sore* — zagnojena rana — op. prev.

Rats se odmah poželio uključiti u igru. Odlučio je lansirati list koji će slijediti istu formulu — ali uz još jedan dodatni sastojak. Vruće, kompromitirajuće *fotografije* slavni ličnosti — što vrelije, to bolje. Naravno, supermarketi nisu pristali prodavati *njegov* časopis, ali njega to nije brinulo. Narod je taj časopis mogao kupovati u novinskim kioscima.

Slučajan susret sa starim drugarom, Little S. Schortzom, pokazao se sretnim stjecajem okolnosti za njih obojicu. Sudarili su se ispred restorana *Tonyja Rome*, u srcu Beverly Hillsa. Razgovor je razotkrio činjenicu da je vlasnik, izdavač i glavni urednik novog senzacionalističkog časopisa *Istina & Činjenica* nitko drugi, nego glavom i bradom Rats. »Da znaš kakve slike imam za tebe«, hvalio se Little. »Nisu jeftine, ali vrijede svaki dolar.« Već idućeg dana zaključili su posao. Rats je otkupio čitav komplet Karen Lancaster — Ross Conti negativa i odabrao za naslovnu stranicu jedan prilično ukusni snimak Rossa kako se upravo sprema zagristi u doista fantastičnu bradavicu. One stvarne gadarije sačuvao je za duplericu.

»To ide već u idući broj«, rekao je Rats.

»Možda bi mogao negdje naznačiti da su to moji snimci«, stidljivo je predložio Little. On nikad nije bio jako pametan.

Maralee je odbila Elaininu molbu da joj posudi deset tisuća dolara. U stvari, prilično ju je šokiralo što je Elaine imala toliko drskosti da je tako nešto uopće pita. Nazvala je Karen da joj se požali, ali je Karen bila krajnje neprijateljski raspoložena, optužujući je da je stala na stranu Elaine i da je zbog toga nije nazivala.

»Odviše sam bila zabrinuta zbog Neila da bih bilo koga nazivala«, objašnjavala je Maralee.

»Ali — ti mrziš tog ušljivca«, rekla je Karen, zapanjena.

»Riječ 'mržnja' više ne postoji u mom rječniku«, pobožno je odgovorila Maralee. »Neil se promijenio. Ja mislim da je on sad spreman ostaviti onu osobu i vratiti se meni.«

»Ne misliš to valjda ozbiljno?«

»Najozbiljnije.«

Nastala je kratka stanka dok su obadvije razmišljale o izmijenjenoj ličnosti Maralee. Zatim se Karen sjetila jedne kratke vijesti na koju je slučajno naišla u *L. A. Timesu*.

»Kako je prezime onom tvom prijatelju Randyju?«

»Felix. Upoznala sam te s njim dovoljno puta, mogla si barem zapamtiti kako se zove. Ja znam da on nije neka slavna osoba, ali...«

»Mrtav je«, prekine je Karen.

»Molim?«

»Pročitala sam u novinama. Netko je pozvao policiju i našli su ga mrtvog u nekakvom ušljivom jednosobnom stanu n Hollywoodu. U pitanju je prekomjerna doza droge. Čuj, meni se čini da si ti rekla da on ima novaca?«

Maralee je bila skrhana. Prekinula je s Randyjem, ali svejedno, kako se tako nešto moglo dogoditi? I što je on radio u loj rupi? Prema onome što joj je ispričao, on je stanovao u vrlo lijepom stanu. »Samo tri spavaće sobe, ali meni je to sasvim dovoljno«, rekao joj je. Naravno, ona nikad nije bila tamo. Možda je i bolje tako.

»Moram otići do njega«, odlučila je.

»O čemu ti govoriš? Čovjek je mrtav«, podrugljivo joj je rekla Karen. »U to je umiješana policija. Izgleda, misle da je s njim bila neka žena u trenutku kad je umro i željeli bi je ispitati.« Odjednom joj je nešto palo na pamet. »Nisi se valjda li s njim drogirala?«

»Ne budi smiješna«, oštro odgovori Maralee. »Ja čak ne pušim ni marijuanu.«

»Hmmm«, uzdahne Karen. »Ne znaš što propuštaš.«

Maralee okonča razgovor i ode u kupaonicu, te se tamo zagleda u sliku svoje ljepuše, plavokose glavice u zrcalu.

Zašto ona uvijek odabire krive partnere? Što je to u njoj, što privlači ništarije i propalice, koji

GIGA

samo žele njezin novac?

Pomislila je na Neila. Stariji, Englez, ugledan, dobar režiser.

Jednom je on bio njezin muž i onda ga je pustila da ode. Sad je došlo vrijeme da ga ponovno privuče.

Neil je izletio na Pacific Coast Highway u djevičanski bijelom Chevroletu bolničarke Miller. Sad kad se izvukao iz one kuće, predomislio se — nije više želio otići u Oliverov ured, dignuti galamu i preuzeti kontrolu nad svojim filmom. Mon-tanu je ipak želio više od tog prokletog filma, a ona sigurno ne bi bila oduševljena kad bi on sad odjednom upao i oduzeo joj film. Odlučio je negdje usput svratiti na jedno piće, vratite se zatim u kuću na obali i nazvati Montanu. Ako zatraži od nje da se sastanu, ona mu to neće moći odbiti i onda bi mogli sve pretesti i raščistiti. Njih dvoje su se već odavno trebali suočiti.

Našao je jedan poznati bar i skrenuo na parkiralište.

Dva pristojna brandyja nikako mu ne mogu škoditi, dapače, vjerojatno će mu čak koristiti.

Poznato je da se brandv upotrebljava kao lijek.

Prvi je klizio niz grlo poput nektara. A drugi je jednostavno dopunio onaj prvi. Oduvijek je mogao mnogo popiti. U Parizu bi u jednu noć, kao od šale, strusio čitavu bocu. Naravno, otada je prošlo dosta godina, ali to je umijeće koje se nikad ne zaboravlja. Kao ni umijeće sa ženama.

Šuplje se nasmijao na tu misao i naručio još jedno piće.

»Doseli se ovamo«, predložila je Gina ujutro, nakon njihove strastvene noći. Žurila se da stigne na ručak s Mon-tanom.

Ross je ležao u krevetu i promatrao je. Lijeno se nacerio. Jedno je sigurno, neće ga trebati dva puta pitati. Kuća joj je divna, cice upravo savršene. Osim toga, soba u hotelu *Beverly Hills* krajnje je opasno ugrožavala njegove uzdrmane financije.

Montana je na vrijeme stigla na ručak u restoranu *El Pa-drino*, u sklopu hotela *Beverly Wilshire*. Osvrnula se naokolo, naručila Pernod s ledom i pomirila se s čekanjem. Uopće nije sumnjala u to da će je Gina pustiti čekati.

Držeći se vjerno ustaljene forme ponašanja, Gina je, kao prava filmska zvijezda, zakasnila trideset i pet minuta, a onda je tako dramatično uletjela u restoran da su je svi naprosto morali zapaziti. Na sebi je imala žute svilene hlače, prozirnu bluzu, ogromne naočale za sunce s bijelim okvirima i jaknu od krzna crvene lisice, iako je vani bilo 25° C.

»Prokletstvo!« uzviknula je i srušila se na kožom presvučenu klupu. »Kakva noć! Ross Conti je uistinu sve ono što o njemu pričaju — i još više od toga.« Zahihotala se. »Nekoliko centimetara više! Najbolja ševa koju sam imala ove godine!« Dograbila je za rukav konobara, koji je prolazio pokraj stola. »Rum i Coca-Colu. S ledom. Puno leda.« Podigla je tamne naočale i zapiljila se u Montanu. »Onda, hoće li početi taj sastanak? Mogla sam još dva sata odspavati.«

Montana potrese glavom, trudeći se da prikrije razdraže-nost. »Gina«, rekla je polako, kao da govori neposlušnom djetetu. »Rekla sam ti da smršaviš deset kila, da urediš kosu i da prestaneš naglašavati taj tvoj seksi izgled. Zar me nisi razumjela?«

Gina se povuče iza svojih velikih naočala i nemirno se osvrne po polumračnom restoranu.

»Montana. Draga. Ti moraš shvatiti da ja projiciram odrođeni *image*. Moja publika *očekuje* od mene da izgledam zamamno.«

»Meni se živo fućka za to što tvoja publika očekuje. Ja, kao tvoj redatelj, očekujem sto puta više. I ako to ne dobijem — ti otpadaš.«

»Ja otpadam!« Gina se začuđeno nasmije. »Draga. Nemojmo zaboraviti tko je *zvijezda* tog filma.«

Konobar joj je donio piće i ona u jednom gutljaju ispije gotovo cijelu čašu.

Montana je pijuckala svoj Pernod i razmišljala o tome, kako bi bilo najpametnije postupiti u ovoj situaciji. Bila je iznenađujuće mirna, jer je znala da će na kraju ona pobjediti. Gina će se pokoriti. Nije još znala kako će to izvesti, ali je znala da će svakako uspjeti.

Hladno je promatrala plavokosu ženu. »U redu,« rekla je. »Dobro. Neka ti bude. Ionako pretpostavljam da ću imati dosta posla s Buddyjem, a za Rossa *znam* da će biti izvrstan. Mislim da bi on sve mogao iznenaditi.«

Gina nije očekivala da će se ona tako brzo povući i to ju je izbacilo iz ravnoteže. Zbacila je krzneni kaput s leđa — pokret ramenima, koji je pritom izvela, izazvao je kod nekoliko obližnjih muškaraca nagli napad gušenja. »Ja ću također mnoge iznenaditi«, rekla je prkosno. »*Sigurno*«, složila se Montana. »Razbacana Gina Germaine još jednom potvrdila svoju reputaciju. Gospođica Sise-i-guzica osvojila nagradu za najgoru glumicu godine.«

»Ne sviđa mi se taj tvoj ton«, odbrusi Gina. »Nemoj misliti da možeš sa mnom govoriti kako ti se prohtije samo zato jer sam ti pojebala muža.«

Montanine oči opasno bijesnu, ali se suzdržala.

Oh, Neil? S tim? Ona te uopće nije dostojna.

»Bez obzira što si radila s Neilom, to je njegova stvar — i tvoja. Ja nikad nisam vjerovala u vezivanje ljudi lancima«, tiho je rekla.

Gina skine tamne naočale i stisne svoje buljave oči. »Ti si stvarno čudna osoba, znaš to?« Montana slegne ramenima. »Ja vjerujem da je svatko slobodan činiti ono što želi. Neil je želio tebe. Imao te je. Čudna mi čuda. Gledaj kud ga je to odvelo.«

»Gospode! To što si rekla, nije nimalo lijepo.«

»Zašto? To je istina.« Ona pozove konobara. »Račun, molim.«

»Nismo još ručale«, prigovori Gina.

»Ručak ne bi imao nikakvog smisla«, suho je rekla Montana. »Ja sam htjela s tobom razgovarati o tvojoj ulozi, htjela sam ti pomoći. Ali vidim da samo uzalud tračim vrijeme. Tebi je samo do nadmetanja sa mnom, a mene to ne zanima. Ja sam zaposlena žena, Gina, a ne neka od hollywoodskih supruga.«

»Ti si stvarno aždaja.« U Gininom je glasu zazvučalo nevoljko divljenje.

»Nisam. Samo profesionalka, koja želi napraviti najbolji film koji može napraviti. Rekla sam ti to kad smo se prvi put sastale — mislila sam da nam je objema na pameti isti cilj, ali očito sam pogriješila.«

Uzela je račun od konobara i potražila u torbici kreditnu karticu. »Ako ti ne želiš surađivati, ja te sasvim sigurno neću prisiljavati. Jednostavno ću se koncentrirati na Buddyja i na Rossa. Njih dvojica će biti toliko dobri, da nitko neće ni pri-mjetiti *Miz* Germaine. Što je, zapravo, šteta — jer ti bi mogla biti pravi dinamit. Sve je tu, Gina. Skriveno ispod te kose, grudi, šminke.« Napravila je stanku. »Tebi samo treba netko, tko će s tobom raditi — netko kome je *stalo* do toga što ti radiš. Ja bih to mogla izvući iz tebe i ti to dobro znaš.«

»Ja nikad ne mogu dobro raditi sa ženama.«

»Glupost. Kad si uopće pokušala? Možda ustanoviš kako ti se to baš sviđa.«

Polako, na Gininom se licu pojavi smiješak. »Znaš što? Ti me podsjećaš na mene!«

Bože sačuvaj! pomisli Montana.

»Da«, oduševila se Gina. »Brza na jeziku i — znaš što? Ti imaš muda, mala. Ti to stvarno možeš postići — *kladim se* da možeš.«

»Da li to znači da ćeš me slušati?«

»Zašto ne?« odlučno je rekla Gina. »Da. Stvarno, zašto ne? čitavog sam života slušala kojekakve bezveznjake koji su se izdrkavali na meni — prema tome, tko zna? Rad s tobom može značiti promjenu.« Ona se povjerljivo nagne prema Montani. »Reći ću ti nešto, Montana. Neil i ja — to baš ništa nije značilo. Samo neka vrst poslovnog aranžmana.«

»U to ne sumnjam.«

»I imaš pravo što ne sumnjaš, jer ja ti mogu reći da su svi muškarci, bez razlike, nevjerne

GIGA

propalice. *Svi*, dušo. Nikad im nemoj vjerovati, niti do kud možeš pljunuti.« Mudro je zakimala glavom. »Ja to *znam*. Sama se probijam od moje petnaeste godine i mogu ti reći — nije sve bilo med i mlijeko. Hoćeš da ti ispričam neke od stvari koje sam morala raditi da bih stigla tu, gdje sam sada?«

Kad bi Gina počela govoriti, onda je govorila. Dva sata kasnije, *još* uvijek je govorila. A Montana je slušala.

Glumci. Glumice. Svi su oni isti. Pokaži im malo razumijevanja, malo suosjećanja i jest će ti iz ruke.

Kad počne snimanje, Gina će biti poput gline u njezinim rukama. A ona će iz nje izvući takvu glumu, kakvu njezina uspaljena publika još *nikad* nije vidjela.

Ako to može Neil, može i ona.

Leon se odmah bacio na posao. Nešto je neodređeno naveo Millie kao ispriku i vratio se u Barstow. Tamo je pregledao policijsku arhivu, novinske izvještaje i provjerio sve agencije za usvajanje djece.

Jedan dan nije dostajao da bilo što učini pa je stoga uzeo sobu u hotelu *Desert Inn* i otamo nazvao Millie. Njoj to nije bilo drago. »Ovo je naš zajednički odmor«, zlovoljno ga je podsjetila. »Nitko od tebe ne očekuje da za vrijeme odmora radiš.«

»Znam. Ali ovo je važno. Nadoknadit ću ti to — obećajem.« »Telefonirao je kapetan Lacoste. Traži da mu se javiš.« Previše je bio zaokupljen da bi primijetio uvrijeđeni ton njezinog glasa. »Hvala. Vjerojatno ću se sutra vratiti.«

»Ne trebaš se žuriti«, hladno je promrmljala Millie. Ali on je već bio prekinuo vezu.

Kapetan je imao novih vijesti od kojih se Leon naježio. Deke Andrews je ponovno ubio. Ovog puta u Las Vegasu. Žrtva je bila jedna stara kurva, koja je operirala u barovima i igračnicama u centru grada. »Ostavio je dovoljno tragova da možemo sigurno znati kako je to bio on.

Otisci, slina, sperma. Isti karakteristični način zadavanja rana. I njegova košulja. Policija u Vegasu ima neke svjedoke, koji su ga možda vidjeli kad je odlazio s mjesta zločina. Šaljemo im telegrafski njegovu fotografiju. Jesi li pripravan otići tamo?«

Leon nije oklijevao. »Jesam. Hoću da me skinete s dopusta i da mi službeno dodijelite taj slučaj.«

»Nadao sam se da ćeš to reći. Nazvat ću Vegas i javit ću im da dolaziš. Oni su obećali punu suradnju.«

Leonov je mozak već radio. Zašto Las Vegas? On je nekako mislio da se Deke uputio u Barstow. Bila je to naprosto neka neodređena slutnja... nešto ... netko u Barstowu. Ali, što ako je Deke već prošao kroz Barstow?

Čim je završio razgovor s kapetanom odlučio je provjeriti sve lokalne slučajeve ubojstva u zadnje četiri sedmice. A zatim će krenuti u Vegas — što brže bude mogao.

»Gdje je on?« pitala je Maralee, a plave su joj oči bile uprašene i zabrinute.
 »*Ukrao* mi je auto«, izjavila je kiselo bolničarka Miller. »Napao me je i izgovorio mi svakakve prostakluke. Ja ovog časa dajem otkaz.«
 »Ne budite smiješni«, rastreseno je rekla Maralee. »On ne smije voziti auto.«
 »Ja to znam, gospođo Gray. Ali, nisam ga mogla zaustaviti. Ponašao se kao kakav ludak.«
 Maralee umalo nije lupila nogom o pod. »Htjela sam da on bude ovdje. Bilo je važno da ga vidim. Kako ste ga *moгли* pustiti da ode?«
 »Očekujem da mi isplatite dvotjednu plaću na ime odštete. I da znate, imate sreće što vas ne namjeravam tužiti zbog tjelesne ozljede. Ali — ukoliko moja kola ne budu ovdje kroz jedan sat, prijavit ću policiji da su mi ukrali auto.«

Nije dugo potrajalo i dva ili tri pića su se pretvorila u četiri ili pet. Srce mu je počelo tući, ali ga to nije brinulo. Ništa ga nije brinulo.
 Sve će raspraviti s Montanom. Ispričat će joj čitavu priču. Poslagati sve na crtu — kako to Amerikanci zgodno kažu. Istresti sve. Ispovjediti se. Moliti je za oprostjenje.
 Samo, Montana neće pasti na to. Montana, tako razumna i smirena. »Zaboravi, Neil«, reći će.
 »Ne trebaju mi tvoje zdrkane isprike.« I potpuno je u pravu, jer to je bilo točno to... glupo ispričavanje s kojim bi on pokušavao objasniti nekoliko bludnih radnji za koje jednostavno *nema* isprike.
 Htio je naručiti još jedno piće, ali se predomislio i nesigurnim je koracima izašao iz bara.

Shelly je još uvijek bila u stanu kad se Buddy vratio. Ispružena na kauču, mazala je nokte na nogama jarko crvenim lakom.
 »Zdravo, zvijezdo.« Podignula je *Los Angeles Times* s poda i zamahala s novinama prema njemu. »Zašto mi nisi *rekao*?«
 On slegne ramenima, ljut što se ona nije lijepo, tiho pokupila odavde, dok je bio odsutan.
 »Druge su nam stvari bile na pameti. Mislio sam ti reći.«
 »Ti i Gina Germaine! Ti Boga! Čovječe, tebi je to kao, stvarno upala žlica u med.«
 »Hej — čuj. Imam masu toga za obaviti. Što misliš da te sad odbacim do tvog stana?« Prije nego što se definitivno useliš, htio je dodati, ali se suzdržao.
 »Ja se *ne moram* tamo vratiti«, rekla je Shelly. »Prošli tjedan sam dala otkaz na poslu i sad, kad više nema Ran-dyja...« Podigla je nogu u zrak i divila se svježim namazanim noktima.
 »Osim toga, ja ti mogu pomoći. Mogla bih ti čitati tekst. A onda bi možda mogli skočiti malo do *Mavericka* i oboriti ih sve s nogu. Baš bih *cvaaaala* da vidim kako će im pozeleniti face, ti ne bi?«
 »Bit će bolje da te odvezem tvojoj kući«, otvoreno joj je rekao.
 »Bolje za tebe«, odvrtila je i bijesno ga pogledala. »Zašto ne bih mogla ostati?«
 »Zato što očekujem Angel.«
 »Aha. Da ne bi.«
 »Zbog čega misliš da je ne očekujem?«
 Ona skoči s kauča. »0. K. Vozim te kući, glavonjo. Mogu ja živjeti i bez tebe.«
 »Zbog čega misliš da je ne očekujem?« ponovio je Buddy.
 »Zaboravi«, promrmljala je Shelly.
 »Ne želim zaboraviti.«
 »Pa, ja ti savjetujem da ipak zaboraviš.« Ona dohvati torbicu i prebaci je preko ramena. »Uzet ću taksi — zvijezdo. Ne bih te htjela smetati.«
 »Je li Angel telefonirala? Jesi li se ti javila?« bijesno ju je ispitivao.
 Ona je već došla do ulaznih vrata. Okrenula se, s jednom rukom na boku i zlobnim

GIGA

osmijehom na usnama. »To samo ja znam, a na tebi je da to pokušaš saznati.«
Zalupila je vratima iza sebe.
On je već posizao za telefonom.

Kad je Maralee odbila posuditi Elaine deset tisuća dolara, to je na kraju ispalo baš dobro, jer se Little S. Schortz nije pojavio u dogovoreno vrijeme — što je također bilo u redu, ier Elaine ionako nikad ne bi zatražila rastavu. Ako Ross želi rastavu, neka se *sam* izvoli potruditi. Lina je dala otkaz, ali je Elaine pošlo za rukom da u vježbaonici Rona Gordina unovči jedan ček (ček je bio bez pokrića — ali što onda?) pa joj je isplatila posebnu nagradu i iako je uspjela podmititi da se ipak vrati.

Jedan televizijski glumac, u kratkim hlačama i UCLA ma-lici, počeo joj se ubacivati na blagajni *Hughes Marketa* na Beverly Boulevardu i ona ga je, prilično nepromišljeno, pozvala k sebi na piće. Čim je namirisao mogućnost udobnih i.isli, bacio se na nju.

Ona se otimala i rekla mu da se gubi.

On nije mirno otišao.

Lina je ponovno dala otkaz. Ona je katolkinja i neke stvari ipak ne može tolerirati.

Elaine je ispila četiri čiste votke i izgubila svijest pred svojim obožavanim Mervom.

Tako je propustila izvanrednu vijest, koju su s televizije objavili Los Angelesu: da se je Neil Gray, pogođen novim teškim srčanim udarom, onesvijestio i umro na parkiralištu jednog bara u Santa Monici.

Las Vegas je ostao iza njega — treperava svjetla grada u pustinji blijedila su u daljini dok je tjerao svoj kombi prema Los Angelesu. Želio je poletjeti — natjerati kombi da pojuri niz pustu cestu onakvom brzinom, kakvu je znao da može izvući iz njega. Ali nije to učinio.

Držao se ograničenja brzine. Mora biti oprezan.

Glava mu je bila puna ružnih slika. Mržnja ga je žarila u žilama. Svejedno, znao je da ga Joey čuva i pazi na njega. Draga, dobra Joey.

Gdje je ta kurva?

Načas se nije mogao sjetiti i obuzme ga bijes.

Ta bludnica je sigurno s nekim drugim muškarcem.

Kombi se zaustavi uz vrisak kočnica. Ništa nije vidio pred sobom — crveni oganj mu je titrao pred očima. Crveno... krv ... krv Ni te Carrolle ... krv njegove Joey.

Sve je u redu. Ona je na sigurnom. On ju je izbavio grijeha.

Prije nego što je izašao iz Las Vegasa, stao je kod jednog od velikih hotela i kupio tamne, uz glavu priljubljene naočale za sunce, koje su se doimale poput krinke i bile toliko tamne da mu se kroz njih nisu mogle vidjeti oči.

Sviđale su mu se te naočale. Bile su kao neki prozori kroz koje je mogao promatrati svijet, a pritom ostati iza' njih siguran, skriven i anonimn.

Joey bi mu rekla da fina izgleda. Ona mu je često davala komplimente. Ona je jedina znala kakav se čovjek uistinu krije u Dekeu Andrews.

Pomisao na njegovo ime izazvala je novi napad bijesa.

»Ja nisam Deke Andrews,« glasno je vrisnuo.

A onda je izašao iz kombija i pišao preko pustog auto-puta.

Znao je tko je njegova majka.

Išao je u Los Angeles da je ubije.

Smrt Neila Grayja bila je gadan šok. Ali je Buddy bio siguran da to neće imati negativne posljedice na *Ljude s ulice*. Svi su znali da je Montana preuzela režiju filma. Zadnje što je čuo bilo je da će početak snimanja biti odgođen za tjedan dana.

Shvatio je da je sad vrijeme da ode do San Diega i sredi odnose s majkom. Ali, prvo je htio da mu se vrati Angel. Dovoljno je čekao. Međutim, do nje nije bilo lako doprijeti. Nazivao ju je. Nje nikad nije bilo tamo. Ponovno je nazvao. Još uvijek je nije bilo. Tražio je njezin broj telefona kod kuće, ali mu ga nisu htjeli dati. Naposljetku je sjeo u kola i polako vozio kraj salona, u nadi da će je možda ugledati. Neki momak s aureolom čupavih kovrča sjedio je za prijemnim pultom, čija je prednja strana bila od stakla.

Buddy parkira Mustang i ušeta u salon. »Hej«, nemarno je pozdravio. »Je li Angel negdje tu?«

Koko je odmah znao da to mora biti Buddy. Momak doista nevjerojatno dobro izgleda. »Ona više ne radi ovdje«, rekao je, nervozno se igrajući s patentnim zatvaračem svog narančastog kombinezona. To nije bila laž. On je odlučio da je bolje da ostane kod kuće dok se dijete ne rodi. Ona se protivila, naravno, ali ju je na kraju uspio uvjeriti kako je Adrianu potrebno društvo.

»Gdje bih je mogao naći?«

»Ja to ne znam.« Koko nikad nije umio dobro lagati. Nervozno je lomio zglobove prstiju, jednog za drugim.

Buddy pusti da mu ruka, s presavijenom novčanicom od dvadeset dolara među prstima, klizne preko pulta. »Gdje?«

Koko odgurne novac. »Dakle, stvarno!« uvrijeđeno je rekao. »Vi ste gledali malo previše filmova!«

Raymondo je upravo taj trenutak izabrao da se pojavi kraj njih. Njegove hitre crne oči u hipu su registrirale sve detalje scene za pultom. »Koko! Ti si *zločesta* curica. Prodaješ se! Usred vlastitog salona, čovječe!«

»Odjebi«, ledeno je procijedio kroz zube Koko.

Raymondo je poslušao, uz zvižduke i podrugljivo jujuš-kanje. Ali nije otišao dok nije ispalio još jedan, oproštajni hitac: »Čekaj samo dok to kažem lijepoj Angel«, zapjevao je. »Neće joj se to svidjeti!«

»Dosta je bilo sranja«, Ijutito reče Buddy i nagne se preko pulta. »Ja sam njezin muž. Gdje je ona?«

»Ona želi rastavu.«

Buddy dohvati patentni zatvarač Kokovog kombinezona i oštro ga povuče prema gore dok nije zagrizao u meso ispod vrata. »Gdje ... je ... ona?«

Hrabrost nije bila jedna od Kokovih odlika. On bolno za-cvili. »Ona vas više ne želi vidjeti«, dahtao je. »Zašto ne ostavite tu sirotu djevojku na miru?«

»A zašto se *ti* jednostavno ne izblendaš?«

»Angel je moja prijateljica. A sam Bog zna da su njoj i te kako potrebni prijatelji nakon što ste se *vi* prema njoj tako ružno ponijeli.« On se oslobodi Buddvjeve ruke. »Ako odmah ne odete odavde, pozvat ću policiju.«

Buddy dohvati telefon i tresne s njim o pult. »Hajde, izvoli. Ja imam puno pravo tražiti vlastitu ženu. I još nešto — dolazit ću ovamo svaki dan, sve dok mi ne kažeš gdje je ona. Jesi li razumio što sam ti rekao?«

Koko je razumio, kako da ne. Ali nije bio pripravan otkriti njezino prebivalište dok prvo ne porazgovara s njom. »U redu«, rekao je, stisnutih usnica. »Nazvat ću je i vidjet ću što će ona reći. Ako ona odbije da vas vidi, hoćete li je prestati gnjaviti?«

»Ako mi to ona sama kaže.«

»Sutra. U isto vrijeme.«

»Danas u šest, prijatelju. Vratit ću se.« I on srdito izađe.

Koko se borio sam sa sobom nekoliko minuta, a onda je nazvao Angel i ispričao joj što se dogodilo. »Što ćeš učiniti?« zabrinuto je upitao.

»Razgovarat ću s njim i reći ću mu da ga više ne želim vidjeti«, odlučno je rekla Angel.

»I reći ćeš mu za rastavu«, nukao ju je Koko.

»Hoću«, rekla je Angel i u tom je času doista tako mislila. Ali, kad je došlo šest sati i kad se Buddy javio na telefon, pokolebao ju je već i sam zvuk njegovog glasa.

»Situacija se izmijenila«, rekao joj je on. »Dešavaju mi se divne stvari i hoću da budemo zajedno — znaš — kao neka vrst novog početka. Što ti kažeš?«

Ona je oklijevala. »Buddy. Među nama nikad više ne može biti isto kao što je nekad bilo. Ja sam se promijenila. Ne želim se vraćati u onakav život kakvim smo živjeli.«

»Hej — zar ti ne slušaš što ti govorim? Prošlost je definitivno iza nas. Obadvoje smo napravili stvari, koje nismo smjeli napraviti. Hajde da počnemo iznova, dušo.« Sav se nadvio nad telefon i tiho je šaptao, dok je Koko stajao prekrivenih ruku s druge strane pulta i pravio se da ne sluša.

»Zašto ne ostaneš sa Shelly?« očajnički je rekla Angel. »Ona je djevojka za tebe. Ja nisam kao ona.«

On se nasmije. »Kad bi ti bila kao ona, ubio bih se!«

»Ti si s njom od onog dana odkad sam ja otišla«, optužila ga je. »Dva puta mi je rekla neka te ostavim na miru. Ja više ništa ne razumijem. Što ti *hoćeš* od mene?«

»Shelly ti je rekla da me ostaviš na miru?« s nevjericom je pitao. »*To* ti je rekla?«

»Ne misliš valjda da lažem.«

»Ona sere. Otkad si otišla, ja te nisam prestao tražiti.«

»Uselio si se kod nje.«

»Ni slučajno.«

Angel blago uzdahne. Željela mu je vjerovati, ali opet, nije ona više ona ista djevojka, koja je sišla s aviona iz Louis-villea.

»Moram te vidjeti«, molio je on. »Moramo o svemu tome razgovarati.« Još se više savio oko slušalice. »Ja te volim, ilušo. Samo tebe. Dosad ti je to već moralo postati jasno.«

»Zbunjena sam, Buddy.«

»Ja ću te odzbuniti.«

»Trebam vremena da razmislim o svemu.«

»O čemu? Imam krasan stan, nova kola. Imam glavnu ulogu u jednom filmu.«

»Znam. Vidjela sam sliku u novinama. Sretna sam zbog tebe, Buddy.«

»Budi sretna zbog *nas*. Toliko se toga dogodilo, ali meni si potrebna *ti*, želim to s tobom podijeliti. Bez tebe, sve to skupa ništa ne znači. Zar ti to ne možeš shvatiti?«

Dok je to govorio, Buddy je odjednom shvatio da je to čista istina. Sve je u njegovom životu pošlo kako treba, ali morao je imati Angel da bi mu život bio potpun. Kad mu se vrati, više je nema namjere skrivati. Reći će cijelom svijetu da je oženjen pa ako se Sadie to neće svidati, to gore po nju. Angel je njegova žena i on se s time ponosi. Zajedno će započeti novi život i ovog će puta sve biti kako valja.

»Daj mi nekoliko dana«, rekla je naposljetku.

»Zbog čega ti treba nekoliko dana?«

»Hoću biti sigurna da stvarno misliš to što govoriš i da se nećeš sutra ponovno predomisлити.«

»Šališ se?«

»Ne, ja to najozbiljnije govorim«, rekla je ona ozbiljnim glasom i dodala: »Da li još uvijek petljaš s drogom?«

»Toliko sam čist da više ne uzimam ni travu.« On zastane. »Zar ne mogu čak ni to znati, gdje si?«

GIGA

»Stanujem kod prijatelja.«

»Gdje?«

»To nije važno. Zašto se ne bismo čuli sutra, u isto vrijeme?«

»Dogovoreno.«

»Ali, molim te, *obećaj* mi da me nećeš pokušavati vidjeti dok te ja ne pozovem.«

»Časna izviđačka.«

Ona se tiho nasmije. »Buddy, ti *nikada* nisi bio izviđač.«

»Jesam sada.«

Dala mu je svoj telefonski broj, koji je on upamtio, a onda su se oprostili.

Koko je bijesno zurio u njega, zrak je titrao od loših vibracija.

Buddy nije rekao ni riječi. Izašao je iz salona, a da se uopće nije ni osvrnuo.

Što se njega ticalo, bilo je samo pitanje vremena kad će Angel dovesti kući.

»*Ljudi s ulice* su otkazani«, grubo je rekao Oliver. »Gotovo. Kraj. *Kaputt*.«

Montana je zurila u njega, nije sasvim shvaćala što on to govori. Sjedili su u njegovom uredu, sve je naokolo blistalo, uglačano i besprijekorno čisto. Neil Gray je pokopan prije jednog sata. Bio je to raskošan pogreb, obavljen u prisustvu sasvim pristojnog broja prijatelja, znanaca i poštovalaca.

Montana se dostojanstveno držala.

Maralee se, histerično vrišteći, bacila preko lijesa.

»Molim?« rekla je naposljetku, nesposobna da povjeruje u ono što je čula.

»Zabava je završena.« Oliver je prilično uživao u ovom trenutku, unatoč tome što je ona bila svježja udovica. »Uz sva ta odgađanja i sve ostalo, taj me film dosad košta već čitavo bogatstvo. Sad kad je Neil... ovaj... tako izenada umro, mogu naplatiti osiguranje i pokriti sve gubitke.«

»Možeš *što*?«

»Ne brini se, ti ćeš biti isplaćena.«

Glas joj je bio miran, ali se u sebi sva tresla. »Daj, molim: te, da to do kraja razjasnimo. Ti odustaješ od filma zato da bi mogao naplatiti *osiguranje*?«

»To se zove imati klikera za dobar posao. Moraš ih imati, ako misliš preživjeti u ovom gradu.«

Sve one nakupljene emocije, koje je potiskivala u sebi, izbile su sad u nagloj provali bijesa.

»Ti netalentirano, dupe-lizačko, puzavo malo *govno*, Kako *možeš* tako nešto učiniti?«

»Montana, draga, moraš se prestati toliko suzdržavati. Samo ti reci sve što misliš. Reci lijepo naglas sve što ti je na pameti.« Zlobno se cerekao, beskrajno je uživao. Uživao je u osjećaju potpune moći.

Ona se brzo pribrala — ni za živu glavu mu nije htjela pružiti to zadovoljstvo da ju vidi kako se raspada. »Oliver«, rekla je razumnim glasom. »Sigurna sam da je tebi jasno što taj film znači za mene. To je važan, *dobar* film. Donijet će ti novaca. Mnogo više, nego što ćeš dobiti od osiguranja.«

»Svaki je film veliki rizik«, strpljivo joj je tumačio. »Mogu u njemu igrati Robert Redford i Jane Fonda, pa opet, nitko unaprijed ne može znati hoće li ga publika htjeti gledati. Ovako prolazim bez gubitaka — to je čista situacija, bez rizika.«

»Ti to stvarno ozbiljno misliš?«

»Film je otkazan.«

Odviše je bila umorna da bi se i dalje s njim svađala. »Je li to sve što tebe zanima — novac?« umorno je upitala.

»Možemo to ovako reći — ja se ovim poslom ne bavim zbog toga da bi mi sisali kurac.«

»Ti si uistinu čaroban stvor.«

»I ja tebe volim.«

GIGA

Izašla je iz njegovog ureda uzdignute glave, ali malaksala duha. Bilo je trenutaka kad joj je očajnički bio potreban Neil i ovo je bio jedan od njih. Ušla je u svoj ured i zalupila vrata. A onda je duboko udahнула zrak i pokušala zaustaviti suze, koje su prijetile da joj se izliju iz očiju.

Ne treba ona Neila. Naučila se snalaziti bez njega. U trenucima kad ti je teško, ništa ne pomaže plakati. Mora biti jaka i sama izaći na kraj s ovim teškoćama.

Neil je mrtav, mislila je, *i sam je za to kriv, proklet bio*. Na trenutak ju je preplavila srdžba. Nekoć je njihova ljubav bila jača od svega ... a potom je vrijeme prolazilo i stvari su se mijenjale.

On ju je napustio.

Ali, ona je preživjela.

Konačno je pustila suze neka teku.

Tako joj je godilo plakati.

Sadie je mirno primila vijest. To nije bio ni prvi, ni posljednji otkazani film. Filmski je posao, najblaže rečeno, ne-predvidiv.

Oliver joj je tu novost saopćio uz piće, u hotelu *Beverly Wilshire*. Također ju je obavijestio da je našao režisera za drugi projekt na kojem je radio Neil Gray — onaj s Ginom Germaine.

»Možemo odmah započeti s pripremama«, rekao je. »Gina će biti sretna. To je mnogo bolja uloga za nju.«

»Ja čak nisam znala da je završen scenarij«, iznenađeno je rekla Sadie.

»I nije bio — do prije nekoliko tjedana. Međutim, čim sam s tobom potpisao ugovor, počeo sam požurivati pisce scenarija. Sad imamo *sjajan* scenarij — naravno, treba lo još malo ...«

»Morat ću to prvo pročitati«, kratko je odrezala Sadie. »Ugovor koji smo potpisali, pretpostavljao je Neila kao redatelja filma. Sad je ovo nešto sasvim drugo.«

»Ali sve to možemo lako srediti, ha, Sadie?«

Nije se htjela prerano obavezati. »Vidjet ćemo«, rekla je i zamišljeno otpila gutljaj mineralne vode Perrier. »Da li tu ima nešto za Buddyja Hudsona? On će sigurno postati zvijezda, koristilo bi ti da se uključiš odmah na početku njegove karijere.«

»Mislim da možemo nešto naći.«

»Nešto nije dovoljno. To mora biti prava uloga za njega.«

»Pročitaj materijal pa ćeš vidjeti.«

»Točno tako ću i učiniti.«

»Samo, što brže, molim.«

»Kakav si ti napasnik, Oliver.«

»Ništa gori od tebe, Sadie.«

Koko je uletio u kuću kasnije nego obično. Angel je bila u kuhinji i pohala piliće, dok je Adrian sjedio pred televizorom i gledao program s muškim go-go plesačima.

»Ah... topli ugođaj doma«, razdražljivo je zagundao Koko. »Dok ja dirinčim.«

Adrian dotakne daljinski upravljač i ugasi televizor. »Što te ždere?«

»Ništa. Samo me je danas fizički napao Angelin *macho* suprug. A gdje je gospođa?«

»U kuhinji.«

»Ha! Još nije otrčala u njegov zagrljaj?«

»Što se dogodilo?« oprezno upita Adrian.

»To bi ti trebao znati. Ti si ovdje sjedio uz nju.«

»Ne možemo tražiti od nje da zauvijek ostane s nama«, blago reče Adrian.

»Za Boga miloga. Nemoj mi ti držati lekcije. Ja to znam. Dovoljno je stara da se sama može brinuti o sebi. Ali, Adrian!« Oči mu se zamute. »Kako bih ti to mogao objasniti? Ona je tako *mila*. Ja želim da ona ostane s nama samo zato da bismo je mogli zaštititi.«

Nije čuo kad je Angel ušla u sobu. Ona je tiho stajala kod vrata. »Hvala ti, Koko«, tiho je promrmljala. »Ali ne boj se, bez obzira što se dogodi, mi ćemo se stalno vidati i *uvijek* ćemo biti prijatelji. Ja nikad neću zaboraviti koliko si mi pomogao.«

»Vratit ćeš se k njemu, znači?«

Njezine ruke pođu prema već zamašnom trbuhu. »Moram mu pružiti još jednu šansu.«

»Ha!« prezirno je otpuhnuo Koko. »Požalit ćeš.«

Ispružen pokraj Gininog bazena, opločenog talijanskim pločicama i promatrajući dva Japanca kako posluju oko egzotičnog cvijeća i drveća, dok mu je sluškinja s osmijehom servirala rashlađeni čaj, Ross zaključuje kako je ovo pravi život za njega. Sav ovaj luksuz i poslugi za koje on osobno ne mora platiti ni jednog jedinog centa. Zašto se toga već ranije nije sjetio? Nađeš sebi ženu koja radi, zavalis se i uživaš sve prednosti položaja osobe koju drugi izdržavaju. Na kraju krajeva, žene su tijekom godina dovoljno uzimale od njega — zaslužio je da mu se nešto od toga vrati.

Danas je njegov rođendan. Napokon je dosegao velikih pet-nula i to uopće nije bilo toliko bolno, koliko se bojao da će biti. Kad se jutros probudio, rekao je to Gini — nije joj kanio reći, ali k vragu, ne dolazi se svakog dana do tako značajnog miljokaza. Osim toga, teško bi mogao sakriti koliko ima godina — u svim filmskim leksikonima i publikacijama nalazili su se njegovi podaci. Pedeset godina ne znači da je senilan. Momci kao što su Newman i Bronson učinili su prelazak preko granične crte od polovice stoljeća beznačajnom sitnicom. »Zašto mi to ranije nisi rekao?« uzviknula je Gina. »Mogli smo prirediti *golemu* zabavu.« On nije želio »golemu zabavu«. Netom je prepatio jednu takvu zabavu — premda, možda to nije tako gadno kad netko drugi plaća račune.

Gina mu je dala nekoliko rođendanskih darova fizičke prirode od kojih se sad osjećao iscrpljen, ali zadovoljan. Zatim se obukla i otišla na ručak sa Sadie.

On se uspravi, otpije gutljaj ledenog čaja i dohvati scenarij. Njegov je tekst bio podvučen s debelom crvenom olovkom. Znao je svaku riječ napamet. To je bilo prvi put — inače je obično izlazio pred kameru nakon što bi samo na brzinu pročitao tekst i oslanjao se na improvizacije. Ovo sad je nešto drugo. Pružena mu je velika šansa i nije to imao namjere profučkati.

Sentimentalnost nikad nije bila jedna od odlika karaktera Gine Germaine. Ona je vedro kročila kroz život, misleći uvijek i isključivo samo na ono što bi moglo koristiti njezinoj popularnosti. Kad je Neil Gray umro, ona nije pomislila. *Jadni Neil, kako je to strašno.* Pomislila je *Hvala Isusu da se to nije dogodilo dok je bio sa mnom u krevetu — to bi me pratilo do kraja života.*

Otišla je na njegov pogreb — vizija u crnoj čipki — i zadovoljno je pozirala fotografima, s Rossom Contijem pokraj sebe. Kemijska reakcija njihove uzajamne privlačnosti izazvala je, činilo se, veliko zanimanje u javnosti. Ah! Kemijska reakcija u intimnosti njezine spavaće sobe također je više nego pozitivno djelovala. Za momka njegovih godina, Ross je uistinu posjedovao sve kvalitete velikog ljubavnika.

Kad joj je Sadie za ručkom u *Bistro Gardensu* saopćila da se *Ljudi s ulice* neće snimati, Gina je zinula, spremna da se odmah počne svađati.

Sadie ju je brzo ušutkala vijestima o početku priprema za proizvodnju onog drugog projekta, koji su ona i Neil planirali — scenarij je završen, pronađen je novi redatelj i Oliver Easterne je producent.

»Prošle noći sam pročitala scenarij«, poslovno je nastavila Sadie. »To je mnogo bolja uloga za tebe. Imaj povjerenja u mene, draga.«

Gina je *uvijek* imala povjerenja u Sadie, njezine su procjene uvijek bile točne. Grickala je list zelene salate, a onda je rekla nešto, što je bilo toliko nespojivo s njom da je Sadie zamalo

GIGA

prevrnula svoju čašu s kiselom vodom.

»Prihvatit ću to, ako u filmu ima neka uloga za Rossa.«

»Kako?« zaprepašteno je rekla Sadie.

»Mi dobro pristajemo jedno uz drugo«, ležerno je objasnila Gina. »Novinari nas obožavaju. Na platnu ćemo biti pravi dinamit. Sredi to — ti imaš dovoljno utjecaja.«

»U scenariju nema ništa za Rossa«, rekla je Sadie tvrdim glasom.

»Natjeraj ih da nešto napisu.«

Sadie je zurila u svoju klijenticu, koja je mirno žvakala salatu. Zašto se Ross uselio kod ove proračunate, plavokose seks-bombe? Ona ga je htjela za sebe, a sad ga je dobila Gina. I još gore, Gina — koja kriplu ne bi dala drvenu nogu — želi pomoći Rossu. »Jesi li ti svjesna što tražiš?« pitala ju je.

»Sigurno da jesam.«

»Bolje dobro razmisli. Dopisivanje Rossove uloge moglo bi potrajati tjednima — ili čak mjesecima. Film bi morao biti odložen, a ti bi odmah morala početi nešto snimati — to ti je, mislim, jasno.«

Gina je zamišljeno gledala svoju menedžerku. Jedno je sigurno kod Sadie, kad ona nešto kaže, to uvijek ima smisla. Možda to ipak nije bila tako dobra ideja. »Imaš pravo. Pretpostavljam da ne bih smjela čekati. Pošalji mi scenarij.«

Sadie potapša svoju veliku *Vuitton* torbu. »Imam ga ovdje.«

»Usput«, rekla je Gina. »Danas je Rossu rođendan — pripremam mu zabavu iznenađenja večeras u *Bistrou*. Doći ćeš, naravno — i oh, reci Buddyju.«

Posljednje što je Sadie željela bilo je slaviti Rossov rođendan. Ali posao je posao, a Gina je važan klijent.

»Ne bih to nikako propustila, draga.«

Gina se vratila kući u četiri natovarena s darovima. Pratio ju je foto-reporter iz nekog talijanskog časopisa i dok je ona pred Rossa poslagala pola Guccijeve trgovine, fotografi je marljivo hvatao svaki sentimentalni trenutak.

Ross nije znao da je — u zamjenu za ekskluzivnu seriju fotosa — taj časopis platio za sve Ginine skupocjene darove. Sve mu se sviđalo, iako nije bio oduševljen fotografom — salonskim gušterom u uskim bijelim hlačama, koji je bio do guše pun droge i stalno je drpao Ginu za guzicu.

»Večeras ćemo večerati u *Bistrou*«, najavila je Gina. »S nekoliko prijatelja.«

»Kojih?«

Ona se zagonetno zahihotala. »Strpi se i vidjet ćeš. Ja obožavam iznenađenja, a ti?«

»Ha?« Izraz zaprepaštenja i nevjerice preletio je preko Buddyjeva lica.

Sadie reče: »U filmskom poslu ništa nikad nije sigurno.«

»Ali, ja sam dobio ulogu«, rekao je Buddy tupo.

»Točno, dobio si.«

»Ne mogu mi to *napraviti*!« uzviknuo je.

»Producenti se vole igrati Boga. Oni mogu sve što hoće.«

»Jebem im sve na svijetu!« vrisnuo je Buddy.

Ferdie proviri kroz vrata. »Je li ovdje sve u redu?«

»Sve je u savršenom redu, hvala ti«, odgovorila je Sadie.

Buddy uopće nije primijetio ovu upadicu. Srušio se u stolicu i mumljao nešto pred sebe.

Sadie dohvati zlatno naliv-pero i nestrpljivo zakuca s njim po stolu. »Saberite se, Buddy. Ovo je samo mali zastoj. Bit ćeš li potpuno isplaćen, a već si izvukao koristi od prilično velike propagande koja je pratila taj film. Naići će nešto *bolje*.« Nije mu htjela otkriti da već ima nešto drugo za njega. Dobar menedžer mora znati odabrati pravi trenutak.

GIGA

»Isuse!« zastenjao je Buddy. »Da li Montana zna za to?«

»Zna. Sutra ce to objaviti sav strukovni tisak. I Buddy — htjela sam te iznenaditi. U ponedjeljak se postavljaju ploče s plakatima širom Amerike — prema tome, priberi se i počni se opet dobro osjećati. Večeras Gina priređuje zabavu iznenađenja za Rossa — hoću da budeš tamo. Nikad se ne zna, možda ću do večeras već imati za tebe nekih dobrih vijesti. Nisam uzalud poznata kao najbrži menadžer Zapada!«

On kimne glavom s onoliko entuzijazma, koliko je uspio prikupiti — a u sebi se pitao, zašto njega, svaki put kad se zaleti sa starta, neka guzica tresne nogom u jaja.

Gina se u kreiranju svog izgleda za večernje izlaske nije lišavala malo pomoći sa strane. Jedan profesionalni južno-američki stručnjak za šminku stizao je u njezinu vilu svake večeri točno u šest sati. Prije njega maserka, Mađarica, a nakon njega frizer, Francuz.

Uz japanske vrtlare, filipinske sluškinje i osobnu tajnicu, Engleskinju, njezina je kuća sličila na Ujedinjene narode u malom. Sedam veličanstvenih spavaćih soba, sedam odgovarajućih kupaonica, šest ogromnih dnevnih soba, sobe za poslugu, kuhinja veličine hotelske kuhinje — pa ipak je Ross imao muke da u tom prostoru pronađe neki mirni kutak za sebe.

Nisu se odnosili prema njemu na način, na koji je on bio navikao. To ga je ljutilo. Odnosili su se prema njemu kao prema ljubavniku zvijezde, a uopće nisu bili svjesni činjenice da je i on zvijezda.

Gina se pojavila između šminkanja i češljanja. »Jesi li danas zvao svog menadžera?« kratko je upitala.

»Zar sam ga trebao zvati?«

»Dušo, *svatko* treba razgovarati sa svojim menadžerom barem dva puta dnevno.«

»Zašto?«

»Zato što u našem poslu stalno moraš opipavati puis.« *Prokletstvo!* pomislila je. *On ne zna da je film povučen iz proizvodnje, a ja mu to neću reći. Zašto taj glupi menadžer nije njega nazvao?*

»Kako bi bilo da malo opipaš moj puis?« nacerio se Ross.

»Za jednog starca, ti si, bogme, pravi uspaljeni jarac. Samo, drugi put se potrudi da me uhvatiš prije šminkanja, u redu?« I ona požuri iz sobe, doviknuvši usput još jedanput. »Nazovi svog menadžera.«

On je ostao bez riječi. *Starac*. Kakve su to šale. Nije ni ona baš djevojčica od devetnaest godina.

Ubacio je u čašu led i prelio preko njega scotch, diveći se usput sebi u zrcalu iznad bara. *Starac* ili ne, još ih uvijek sve šiša. Još će se načekati do trenutka kad će *njega* moći otpisati.

Elaine i Maralee su obnovile prijateljstvo. Bolje je dosađivati jedna drugoj, nego li ne dosađivati nikome.

Ni jedna, ni druga nisu baš najbolje izgledale i zato su izbjegavale *Ma Maison*, *Bistro Gardens*, *Jimmy's* i ostala mondana sastajališta za ručak. Umjesto toga, ostajale bi u jednoj ili drugoj kući, sjedile uz bazen, upropaštavale kožu sunča njem i ispijale velike čaše raznovrsnih egzotičnih alkoholnih napitaka. Incident s deset tisuća dolara, koje je Elaine htjela posuditi od svoje prijateljice, bio je diskretno zaboravljen.

Elaine je govorila isključivo o Rossu. Maralee je govorila isključivo o Neilu.

Ron Gordino i Randy Felix se nikad nisu spominjali. No, u gradu, koji je mario isključivo za to tko si i koliko imaš novaca, drugo se nije moglo ni očekivati.

Montana je bjesnjela. Uzrujano je šetala po svojoj kući na brdu, s veličanstvenim pogledom na Hollywood, i nazivala Olivera Easternea svim mogućim pogrđnim imenima kojih se uspijevala sjetiti — is još nekoliko povrh toga. Osjećala se bespomoćnom, a na to nije bila

GIGA

navikla. I osim toga, to joj se nimalo nije sviđalo.

Filmska industrija.

Što se nje tiče, mogu si je zabiti negdje.

Nazvala je svog advokata u New Yorku i tražila od njega da ponovno otkupi prava za *Ljude s ulice*. On ju je nazvao nakon jednog sata i obavijestio da je to nemoguće.

»Ništa nije nemoguće«, izderala se Montana.

»Izvidjet ću što se može učiniti. Ali, zbog čega se uzrujavate? Koliko znam, sve su vam u redu platili.«

Ona je oduvijek predosjećala da se ispod njegovog odijela iz Saville Rowa krije neosjetljiva budala. Kao da je *novac* važan!

Napomenula je samoj sebi da prvom prilikom mora promijeniti advokata.

Počela je raščičavati Neilov pisaci stol, nadajući se da će se na taj način malo smiriti. U jednoj je ladici našla prvu verziju scenarija za *Ljude s ulice*, s posvetom na naslovnoj stranici, ispisanom njezinim rukopisom: *Mom voljenom mužu od njegove voljene žene — zajedno ćemo se uzdići iznad gluposti i sranja*.

Da? A gdje je bio Neil kad ga je doista trebala?

U glavi joj se začela jedna ideja i po prvi put nakon više ni sama nije znala koliko vremena, uspjela se slabašno nasmiješiti. Pokazat će ona Oliveru Easterneu nešto, što neće tako brzo zaboraviti. Nešto, što čitav ovaj jebeni grad neće tako brzo zaboraviti.

O da.

Smiješak joj se pojačao kad se sjetila jedne male uzrečice kojoj ju je naučio Neil. *Nemoj se ljutiti — samo vrati istom mjerom*.

Imala je plan. Suludi plan. Ali, oh... kakva satisfakcija! Neil bi uživao.

Kad jednom stvari krenu, onda se događaji brzo nižu jedan za drugim. Tijekom godina Leon se uvjerio da je to uvijek tako. Jedan kamenčić povuče za sobom čitav odron. Slutnja mu je govorila da će sad, kad je napokon izronio iz mraka u koji se bio izgubio, Dekeu Andrews teško biti ponovno nestati. Pittsburgh, Teksas i sad, Las Vegas. Trag smrti. Dvije kurve, jedan svodnik, jedna skitnica-autostoperica. Počela se nazirati izvjesna šablona. Deke je napadao ljude s dna života. Žene su bile njegovi neprijatelji, žene koje su prodavale svoje tijelo. Te su misli prolazile Leonu kroz glavu dok je u iznajmljenom automobilu jurio pustinjским auto-putom prema Las Vegasu. I još jedna misao. Da li je Deke Andrews imao nekakve veze sa slučajem ubojstva i paleža, koji se dogodio u Barstowu prije samo dva dana? Nije bilo nikakvih određenih znakova da je on bio tamo. Zgrada je izgorjela poput kutije žigica i vatra je uništila sve tragove. Međutim, autopsija po-ugljenjelog lesa tajnice otkrila je da je djevojka prethodno bila izbodena nožem. Nije bilo ničega, što bi Dekea Andrews izravno povezivalo s tim slučajem, ali je Leon negdje u želucu osjećao da je to bio on — a tijekom njegove profesionalne karijere taj se njegov osjećaj u želucu najčešće pokazao točnim. Dok su kola jurila cestom, on uopće nije obraćao pozornost na promet iz suprotnog smjera, koji je tekao prema zapadu. No, čak i da je pažljivo motrio kola, koja su mu dolazila u susret, ne bi obratio pozornost na neugledni smeđi kombi, koji je odlučno jurio prema Los Angelesu. Vozač u kombiju bio je Deke Andrews, lice mu je bilo bezizražajna maska, a crne su naočale skrivale oči smrti. Leon je iznenada, bez ikakvog uočljivog razloga, zadrhtao od hladnoće. Ispružio je ruku i spustio regulator uređaja za klimatizaciju. Svjetla Las Vegasa signalizirala su iz daljine lažnu dobrodošlicu.

Pozivi u zadnji čas obično su se zanemarivali, ali je Ginina sekretarica bila vrlo uporna mlada Engleskinja, zavodljiva glasa i inteligentna. Pomoglo je i to, što se te večeri, na dan Rossovog rođendana, ništa drugo nije događalo u gradu. Nije bilo nikakve premijere, privatne projekcije, zabave ili nekog specijalnog događaja. I tako je u sobu na katu restorana *Bistro* na Canon Driveu stigla sasvim pristojna skupina gostiju.

Gina i Ross su, naravno, stigli zadnji. Na ulici, ispred restorana, vrebala je grupa *paparazzo*.. Gina je dražesno pozirala, obješena Rossu o ruku.

Ross je obzirno pokušavao olabaviti njezin stisak. Gužvala mu je kaput.

Ušli su u restoran i produžili gore, u sobu na katu, gdje su ih čekali njihovi gosti. Ross je iskreno bio iznenađen tako brojnim odazivom. Očekivao je najviše dvanaestak ljudi, a došlo ih je najmanje šezdeset.

Gina se okrenula prema njemu i široko se nasmiješila, otkrivajući blistavi niz savršenih zuba.

»Nije loše, ha? A sve sam to u zadnji čas organizirala.«

On je pogledao naokolo po prostoriji i hvalisavo izjavio. »Ponovno sam velika zvijezda.

Mogu ih privući kad god to zaželim.

»Sigurno da možeš. Samo, znaš, mali poziv telefonom s moje strane ipak pomaže.«

Nadala se da ga je njegov menadžer obavijestio o tome da se *Ljudi s ulice* neće snimati.

Međutim, imala je gadan osjećaj da ta pizda to još nije učinio. Jer, kad bi Ross za to znao, ne bi bilo kraja psovka i tužbalicama.

Oh, što je, tu je. To nije njezin problem. Nipošto nije htjela da baš ona bude ta koja će mu saopćiti loše vijesti. Neka mu to kaže Oliver ili bilo tko drugi. A onda, kad on dođe k njoj, s neizbježnim pitanjem »Zašto mi nisi rekla?« ona će slegnuti ramenima i mirno mu odgovoriti, »*Rekla* sam ti da nazoveš svog menadžera«. I zatim će dodati, tek toliko da on vidi koliko je ona obzirna i koliko joj je stalo do njega: »Osim toga, nisam ti htjela pokvariti rođendan.«

* * *

Buddy je stajao u vratima i provjeravao tko je sve tu. Vidio je slavu, moć i novac izmiješane u prijateljskom druženju. I na trenutak se osjetio kao da i on pripada među njih.

Ne još, Buddy Boy, još ne. Ne zanosi se. Samo mirno..

Ponudio je bio Sadie da će doći po nju s kolima, ali je ona odbila. I tako je sad gledao oko sebe, tražeći neko poznato lice.

Karen Lancaster je sjedila za stolom s engleskom rock zvijezdom nakostriješene frizure Joshom Speedom, jednim zajedljivim televizijskim komičarom i još tri cure, koje su očito spadale u kategoriju »grupašica«.

Josh, onaj komičar i Karen uzbuđeno su o nečemu raspravljali, dok su ih tri »grupašice« — sve tri stepenasto ošišane kose, mršavih tijela i zažarenih očiju — pozorno i s puno nade slušale.

Buddy im priđe. Nije vidio nikog drugog, koga bi poznao.

»Hej, Karen, kako ide?«

Ona se zapiljila u njega kao da ga prvi put u životu vidi.

»Buddy,« podsjetio ju je, pomalo uvrijeđeno. »Buddy Hudson.«

Josh Speed i onaj komičar se pogledaju, izbroje do tri i u glas zapjevuše, »Buddy... Buddy Hudson«. A onda se počnu previjati od smijeha.

Karen se — do grla puna marijuane, baš kao i oni — pridružila njihovom smijehu, a njezin su primjer odmah slijedile tri grupašice.

Komičarevo se lice naglo ukoči. »Kog' kurca se ti smiješ, što je smiješno?« izderao se na

GIGA

najmlađu djevojku.

Ona se odmah uozbilji. »Ništa«, prošaptala je.

Buddy se povuče. Nije mu bilo jasno zbog čega je došao ovamo. Sadie je rekla da će možda imati nekih dobrih vijesti za njega, a on se pouzdavao u nju da ga spasi ponovnog pada U anonimnost.

Provukao se kroz gužvu do bara i dograbio čašu soka od naranče. Prije dolaska ovamo razgovarao je s Angel. »Propao mi je film«, rekao joj je žalosno. »Ali imam dobrog menedžera - Sadie La Salle — ona je najbolja. A ona kaže da će mi naći nešto drugo. Makar film ne ide, sve su mi platili. Bogati smo, ljubavi.«

Bio je ponosan na to, što je tako iskren s njom. I ona je, izgleda, to cijenila jer joj je glas odmah postao topliji i sad je bio siguran da će ona vrlo brzo pristati da mu se vrati.

Na drugom kraju prostorije Sadie je čavrljala s jednim producentom televizijskih kontakt-emisija i njegovom lutka-stom suprugom. Primijetila je Buddyjev dolazak i pažljivo ga promatrala. Dobro se držao i kad je krenuo prema baru, zapazila je da su ga pratile oči nekoliko žena.

»Što misliš o mom novom klijentu?« upitala je producen-tovu ženu, pokazujući na Buddyja. Producentova žena — najmanje trideset godina mlađa od svog dobrodušnog muža — čežnjivo se zagledala. »Zgodan je«, rekla je naposljetku, igrajući se s ogrlicom od rubina i dijamanta, koja je ukrašavala njezin bijeli, labuđi vrat.

»Tako je«, složila se Sadie. »On će postati velika zvijezda.«

»Što misliš, da ga pozovemo u našu emisiju?« upitao je producent.

»Žao mi je«, sa žaljenjem reče Sadie. »Obećala sam Car-sonu da će ga on prvi dobiti. Ali, vi možete biti drugi.«

»Daj, Sadie. Nemoj meni folirati. Mi ga hoćemo. Prvi. Odredi datum.«

»Zašto ne bismo o tome sutra razgovarali?« reče Sadie, ispriča se i požuri do Buddyja.

Kako je lako zaigrati igru — i dobiti. Kad se znaju sva pravila.

Ona ga potapša po ramenu. »Točan si. Dobro izgledaš. Piješ sok od naranče. Vidiš, rekla sam ti da to nije smak svijeta.«

On se pokajnički nasmiješi i slegne ramenima. »Pretpostavljam da sam naučio podnositi udarce.«

»Pa, podnesi onda i ovo. Postoje *vrlo* dobri izgledi da ćeš dobiti glavnu ulogu u Gininom novom filmu.«

On odmah živne. »Šališ se.«

»Sadie La Salle se ne šali na takav način.«

Isuse! Zašto nije bio malo ljubazniji s Ginom? Možda ona sad bude protiv njega?

»Kad ću to sigurno znati? Kakva je to uloga? Mogu vidjeti scenarij?«

»Scenarij se prerađuje. Kad bude gotov, ići ćeš na probno snimanje sa Ginom pa ako između vas dvoje polete iskre ...«

Znao je da to previše dobro zvuči da bi bilo istina. »Moram opet na probno snimanje?« zastenjao je.

»Tako je. Ali ja sam uvjerena da ćeš biti sjajan. Zar ti ne misliš tako?«

Kimnuo je, smrknuta lica.

»Smiješi se, dragi. Daj malo šarma. Večeras ćeš biti izuzetno ljubazan s Oliverom Easterneom — koji je, ako ti to uopće trebam govoriti, producent tvog novog filma. I još lju-bezniji prema tvojoj kolegici Gini Germaine.«

»Trudiću se koliko god bolje mogu.«

»Hoću više od toga.«

»Ja mislim da me Gina ne voli.«

GIGA

»*Natjeraj* je da te voli. To tebi ne bi trebalo biti tako teško.«
»Što hoćeš, da je poševim?« srdito se obrecnuo. »Jer da ti kažem, ja ne ševim po narudžbi.«
»Ja to nisam ni rekla. I ne govori sa mnom tako.«
On se srdito mrštio. »Žao mi je. Oprosti.«
»Dođi. Počnimo s Oliverom.«

* * *

»Slatkica. Tako meni žao čuti da tvoj film više nema. Ponudili to Adamu, ali on odbio. Nije odgovaralo za njega. Za tebe savršeno. Dragi, meni *tako* žao.«
Ross je tupo zurio u Bibi Sutton. Nikad ništa nije razumio od onog što je ona brbljala.
»Slatkica. Elaine? Ona sada dobro? Ja čujem, ona pije previše. Ali sada dobro, da?«
»Izgledaš divno, Bibi, kao i obično.« Nagnuo se prema njoj i šapnuo joj na uho. »Jednog ću te dana uhvatiti u krpama i na mrtvo ću te izjebati.«
Ona se koketno nasmiješi. »Zločesti dečko!«
Adam Sutton se pojavi uz njezin lakat, kratko kimne Rossu i reče: »Lazari i Wilderi žele da sjedimo s njima.«
»Da?« Bibi se osvrne naokolo da vidi može li zapaziti neku bolju ponudu. »Moment, ja brzo svršim.«
Adam se povuče. Ross se ponovno nagne prema njoj. »Da si sa mnom među plahtama, to bi ti se sigurno dogodilo.«
»Ross! Ti zločesti dečko!«
»Tko je zločesti dečko?« Karen Lancaster se ugura između njih, sva u beige satenu i ispupčenim bradavicama. S njom je bio onaj roker. »Ovo je Josh Speed«, formalno ga je predstavila. »Sad je baš usred američke turneje. Ovo mu je prva zabava u Hollywoodu i smrtno se dosađuje, je li tako, zlato?«
Roker je savršeno vladao cockney narječjem. »Ajde, mala, ne laprdaj. Ovo je krvava uživancija.«
»Zvuči točno kao Mick Jagger«, obaviješteno izjavi Karen. »Samo što je kod Micka to laž. Josh je pravi.«
»Kako George, slatkica?« upitala je Bibi.
Karen nije odgovorila. Bijesno je zurila u Rossa. »Baš mi je drago da ti je propao film«, zlobno je rekla
»Ne bi imao ništa protiv da nabodem neki filam,« primijetio je Josh.
Karen ga zgrabi za ruku. »Koliko ti imaš godina?«
»Dvacat dvje.«
Bibi je zaključila da je razgovor postao dosadan i udaljila se.
»Stvarno? Ross ima pedeset, znaš. Danas mu je rođendan.« Nasmijala se. »Praktički bi ti mogao biti djed.«
Obadvoje su se zacerekali.
Rossa to nije zabavljalo. Djed, ma nemoj! Ona stvarno brblja gluposti. I što joj samo znači ono da je film propao? Osvrnuo se oko sebe da potraži Ginu. Nađe se licem u lice sa Sadie, koja je krenula prema ženskom zahodu. Ukočeno su se pozdravili i žurno udaljili.
Gina je bila udubljena u razgovor s Oliverom. Ross ode do njih.
»Zabavljaš se?« nasmiješila mu se Gina.
Njemu oči skliznu niz njezin dekolte. Cura sasvim sigurno šiša Dolly Parton. »Mislim da ću se kasnije puno bolje zabavljati«, odgovorio je i štipnuo je za stražnjicu.
»Ross, ne mogu ti reći koliko mi je žao«, neiskreno izjavi Oliver. »Ali, takve se stvari dešavaju. Ne moram to tebi govoriti.«
»Ispričavam se«, brzo je rekla Gina. »Moram se pozdraviti s Wolfiejem.«

GIGA

»Žao ti je zbog čega?« zatražio je Ross objašnjenje.

»Ti si dovoljno dugo u ovom poslu, znaš kako to ide«, nastavio je Oliver srdačnim glasom.

»Glavno je uhvatiti lovu i pobjeći. Je li tako?«

Rossu su kroz glavu proletjele tri misli.

Zovi svog menedžera.

Slatkica. Tako meni žao čuti da tvoj film više nema.

Baš mi je drago da ti je propao film.

Kriste. Nije trebao biti genije da to poveže.

»Oliver«, oštro je rekao, »što se to događa, koji kurac?«

Buddy je brzo učio. Biti ljubezan s ljudima obično znači saslušati što oni imaju reći i ne prekidati ih. Pretvarao se da upija svaku njihovu riječ, pokušavao je ostaviti dojam da ga zanima to što pričaju, a pritom je gledao kako njihove oči neprekidno šaraju naokolo po prostoriji. Dva puta su ga napustili usred rečenice, kad se u blizini pojavila neka zanimljivija osoba.

Adam Sutton mu je poklonio nekoliko trenutaka svog dragocjenog vremena.

»Mislim da je pred tobom sjajna budućnost«, rekao mu je Adam. »Uz takvog menedžera kao što je Sadie...« Nije dovršio rečenicu. Bibi ga je pozvala i on je otrčao.

Buddy ugleda Ginu, udahne duboko zrak i ode do nje. Ona ga hladno pozdravi.

On izlije na nju sav šarm, koji je u tom času uspio smoći.

Ona se otopi. »Predomislio si se u vezi s fukanjem filmske zvijezde, je li?« zavodljivo je prela.

Spasio ga je Ginin osobni propagandist, koji im je prišao, dobacio njemu prezirni pogled, uhvatio nju posjednički pod ruku i rekao: »Army Archerd želi s tobom razgovarati.«

Buddy opet počne kružiti po prostoriji, njušeći lovu, željan da i on bude dio tog društva, da i njega konačno počnu priznavati i prepoznavati. A onda je ugledao Wolfieja Schweickera i stao kao ukopan. Debeljuškasti je čovječuljak zabavljao malu skupinu uzvanika nekakvom, očito veoma smiješnom pričicom, jer su se svi previjali od smijeha.

Putrasti. U mislima ga je Buddy još uvijek tako zvao. Putrasti.

Sad, kad ga je po drugi put vidio, bio je potpuno siguran da je to onaj čovjek, koji je Tonyja naključao kokainom one daleke, fatalne noći. Nastavio je zuriti. Crne su mu oči bile nalik na dva komada leda.

Wolfie je osjetio intenzitet Buddyjeva pogleda i pogledao prema njemu. Želudac mu se zgrčio od seksualne želje. »Tko je ono?« upitao je Bibi.

Ona baci jedan kratki pogled na Buddyja. »Sadieno novo otkriće. Nitko važan, dragi. Zašto?«

»Vidio sam ga na Georgeovoj zabavi. Samo sam se pitao tko je.«

»Slatkica. Ginina haljina. Misliš da ju je sama sašila?«

Wolfie otrgne pogled od Buddyja i potrudi se zadovoljiti Bibi. Proučio je Gininu haljinu, koja je bila jarko crvena) imala duboki izrez, gotovo do struka. »Hmmm ...« rekao je afektirano.

»Zody s primjesom *Fredericka*^{*}, ne misliš?

Iz divovske rođendanske torte iskočila je jedna vrlo mlada, crvenokosa djevojka u bijelom, čipkastom bikiniju s volan-čićima. Ona se baci Rossu u krilo, dok su svi gosti vriskali, pljeskali i zviždali. Poslovni razgovori su se prekinuli, a muš karei su mjerkali polugolu djevojku, koja se previjala u Ros-sovom krilu i počela mu pjevati »Sretan rođendan«. Mala je bila dobar komad, ali ipak ne toliko dobar da bi pauza u poslovnim razgovorima predugo potrajala.

---

* *Frederick's of Hollywood* — velika trgovina seksi rubljem i priborom u Hollywoodu, u kojoj se snabdijevaju sve malo bolje striptizete i go-go plesačice i si. s područja Zapadne obale, ali 1 filmske zvijezde — op. prev.

GIGA

Ross je dobro odigrao svoju ulogu. On nikad ne bi zakazao, kad se radilo o tome da u pravom trenutku namjesti pravo lice. Cerio se i proizvodio odgovarajuće zvukove. Ugasio je pedeset svijeća na torti i usput pokušavao izgurati s krila drogiranu cicu-macu. A čitavo to vrijeme u njemu je kuhalo.

Prokleta da je Gina Germaine. Kako se usudila natjerati ga na ovu glupu komediju? Kako se *usudila* kad je znala — *moralna* je znati — da je film obustavljen?

Zašto mu, glupača, to nije rekla? Jedva je čekao da se nađe s njom nasamo. Oh, kako je bio bijesan. Ali je ležeran osmijeh ostao na svom mjestu. Plave oči — mrvicu naborane u kutovima, ali još uvijek zanosne — koketno su šarale po prostoriji.

Osjećao se poniženim. Sadie nikad ne bi dopustila da mu se tako nešto dogodi.

»Mogu ti nabaviti malo super koke«, šapnula je cica na njegovim koljenima.

»Gubi se.« Ustao je sa stolice i tako ju je konačno uspio izbaciti iz svog krila.

»Hoćemo govor«, dreknuo je netko, a ostali su, poput jeke, odmah počeli ponavljati isti zahtjev.

Ma, gonite se u praseći šupak — da im ne bi sad držao govor.

Buddyju je to što je vidio Putrastog pokvarilo čitavu večer.

Želio je pobjeći odavde.

Želio je Angel.

»Je li to u redu, ako ja sad odem?« provjerio je sa Sadie.

»U redu je«, rekla je ona. »Razgovarat ćemo u ponedjeljak Sutra idem u Palm Springs, ali ću se na vrijeme vratiti da odmah u ponedjeljak ujutro izvučem nešto definitivno iz Olivera.

Ništa ne brini, sve će biti dobro.«

»Nadam se.«

Brzo je vozio do kuće i odmah je nazvao Angel.

»Da?« javio se muški glas.

Ona mu je rekla da stanuje s dvojicom homoseksualaca. »Angel«, zatražio je.

»Angel spava.«

Nastojao je da mu se u glasu ne osjeti razdraženost. »Učinite mi uslugu i probudite je. Ovo je važno.«

»Mogu li pitati tko zove?«

»Buddy.«

Usljedilo je neljubazno: »Samo trenutak.«

Dugo čekanje i onda se napokon javila ona. »Ne mogu više ovako«, provalilo je iz njega.

»Potrebna si mi ovdje, kraj mene.«

»Jesi li napušten?«

»čist sam kao suza, dušo.«

»Mi smo se nešto dogovorili. Zašto me sad zoveš usred noći?«

»Zato što smo odlučili da ćemo biti iskreni jedno prema drugom. A ako hoću biti iskren, onda ti moraš znati da ja više ni jednog jedinog dana ne mogu izdržati bez tebe.«

»Buddy...«

»Volim te, Angel. Mi bismo *trebali* biti zajedno.«

»Ne znam ...« počela je ona oklijevajući.

»O da, *znaš* — a sad ću ti reći o čemu se radi.« On duboko udahne zrak i reče: »Vidiš, ja imam majku, koju ti nikad nisam spomenuo—«

»Rekao si mi da su ti roditelji poginuli u saobraćajnoj nesreći«, prekinula ga je Angel optužujućim glasom.

»Znam da sam ti to rekao. Ali, od sada govorimo samo istinu, je li tako?«

»Da.«

»Moja majka živi u San Diegu. Deset godina nisam s njom imao nikakvog kontakta.« Zašutio

GIGA

je načas, a onda je nastavio »Želim srediti to između mene i nje i zato sutra, rano ujutro, idem dolje da je posjetim, a kad se vratim ovamo bit će mi jako potrebno da me ti dočekaš u mom — u *našem* stanu. Hoćeš li mi to učiniti, dušo? Jer, ti meni značiš sve na svijetu — i ne želim da među nama više bude bilo kakvih laži.« Zastao je, pokušavajući da je snagom svoje volje natjera da kaže da. »Hajde, Angel. *Znaš* da je sad pravi trenutak.«

Nekome gore, na nebu, bio je, izgleda, simpatičan. Za promjenu.

»U redu«, prošaptala je Angel.

Ljubav, koju je osjećao prema njoj, rasplamsala se u njemu punim žarom. Odsad će mu ona uvijek biti na prvom mjestu. Bez nje, sve drugo nije ništa. Uključujući karijeru — koju je još uvijek želio, ali nije više htio lagati zbog nje.

»Uredit ću da limuzina dođe po tebe sutra poslijepodne u pet. Čistačica će te pustiti u stan, a ja ću se vratiti negdje oko šest ili sedam. Ako slučajno budem kasnio, nazvat ću te.«

Ona mu izdiktira adresu.

»Sutra«, rekao je. »Nikad to nećeš požaliti.«

»*Jebena pizdarija!*« derao se Ross.

»Nasmiješi se — pred kućom nas čekaju fotografi«, rekla mu je Gina, nimalo dirnuta njegovom histerijom.

»Kog' će mi kurca jebeni fotografi?« proderao se svom snagom, a žile na vratu su mu se napele poput telefonskih kablova.

»*Meni* trebaju.«

»Pa — *jebe* mi se!«

»Prilika za *to* možda će ti se pružiti kasnije. Ako se prestaneš ponašati kao konjska guzica.«

»Sama si guzica, gospođo!«

Derali su se jedno na drugog od trenutka kad su izašli iz restorana.

»Ti si znala da su film bacili u zahod i pustili za njim vodu?« upitao ju je čim su ostali sami.

»Da, znala sam. Ali, nije *moja* dužnost da ti to kažem. *Rekla* sam ti da nazoveš svog menedžera.«

»Bilo ti je previše naporno da mi to spomeneš?«

»Jesam li *ja* kriva što ti imaš glupog menedžera?«

Počeli su s pogrdama i uznapredovali do otvorenog sukoba. Ross se nije sjećao da je ikada bio tako bijesan.

Njihova se limuzina polako približavala željeznim vratima na ulazu u vrt Ginine kuće.

Fotografi su nagrnuli prema kolima. Gina je zaboravila spomenuti Rossu da je njezin osobni reklamni agent, samo pola sata prije nego što su njih dvoje izašli iz restorana, upozorio telegrafске novinske agencije da će Ms. Germaine vjerojatno još večeras objaviti svoje zaruke s Rossom Contijem. Novinari su napeto čekali tu senzacionalnu vijest.

Gina u tom času shvati da je možda izabrala krivi trenutak za upravo taj reklamni potez.

»Oh, Isuse!« uzviknula je i pritisnula dugme kako bi uklonila staklenu pregradu između vozača i stražnjih sjedala. »Nemojte zaustavljati«, uzrujano je doviknula vozaču.

»Bojim se da ćemo morati stati, Ms. Germaine. Nemam u kolima daljinski upravljač za otvaranje vrata.«

»*Zašto* nemate?« srdito je prosiktala Gina.

Vozač odgovori sleganjem ramenima, u smislu otkud-sam-mogao-znati-ja-sam-unajmljen-samo-za-jednu-večer. I naglo je zaustavio dugačku, bijelu Cadillac limuzinu.

Fotografi su navalili. Ross je srdito zurio u njih.

Gina je brzo namjestila široki osmijeh i otvorila prozor. »Zdravo, momci«, rekla je srdačno, nadajući se da će im njezina srdačnost i Rossov smisao za održanje pomoći da bezbolno uteknu u sigurnost vrta. »Čemu imam zahvaliti ovo zadovoljstvo?«

Svi su počeli govoriti u isti mah, svi su postavljali isto pitanje. Za kada ona i Ross Conti

GIGA

planiraju vjenčanje?

»*Vjenčanje!*« kriknuo je Ross, potpuno izgubivši kontrolu nad sobom. »Broj jedan, ja sam već oženjen. I broj dva — zapamtite ovo dobro, gospođe i gospodo novinari. Ja se ne bih oženio Ginom Germaine da je ona jedina jebena pička u čitavom Hollywoodu!«

Noć na Bulevaru Hollywood. Parada prostitutki, svodnika, preprodavača droga, narkića i lopova.

Deke je polako vozio niz ulicu, promatrajući ovu uličnu pozornicu hladnim očima.

Na semaforu, dvije kurve, koje su se očito dosađivale, do-šetaju do kombija.

»Zanima te trio?« zapitale su u jedan glas. »S jezikom oko svijeta, zlatni tuš, što god želiš — samo reci.«

On zatrese glavom i protrlja stakla svojih tamnih naočala. Kurve. Svijet je pun kurvi.

»Hajde«, ohrabri ga jedna od njih i položi mu na mišicu svoju koščatu ruku s lažnim noktima, dugačkim barem sedam centimetara.

»Grijesi puti će vas ubiti«, opomenuo ih je Deke i stresao sa sebe njezinu ruku tako silovitom kretnjom da su tri lažna nokta otpala na pod kombija.

»Jebomater!« vrisnula je ona bijesno, pokušavajući otvoriti vrata kombija, kako bi vratila svoje dragocjene nokte.

On stisne gas i ona odskoči uz bujicu prostačkih psovki.

Bulevar Hollywood. Vrata Grada Anđela. Pun gamadi. Pun ljudskog smeća. *Njegov* je zadatak, njega kao Održavatelja reda, da se obračuna s tom uzavrelom fukarom. *On* je poslan na zemlju zato da obavlja takve zadatke. Ali prvo... prvo mora naći jednu ženu. Kurvu majku. Joey bi sigurno željela da se on prvo obračuna s njom. Tako mu je rekla. Joey je stalno bila uz njega. Ona je dobra djevojka — mila djevojka.

Los Angeles. Grad Anđela.

Kurvograd, S. A. D.

»Majko«, glasno je rekao. »Znam tko si. Uskoro ću te naći, obećajem ti.«

»Bravo, kauboju«, rekla je Joey. Sjedila je kraj njega, tako vesela, tako lijepa, a suknjica joj je čedno bila navučena preko koljena.

Pozornost mu privuče poznati svijetleći natpis: MOTEL.

»Jesi li umorna, Joey?« brižno je upitao. »Hoćeš da stanemo?«

Nije je više bilo.

Kurva je nekud nestala.

On opipa nož u sari čizme. Kad je idući put ugleda, sasjeci će kučku na komade.

Buddy nije mogao spavati. Nakon razgovora s Angel, uzbuđeno je šetao stanom. Sad više ne može natrag, sad će to morati napraviti. Pomisao na susret s majkom nije mu bila ugodna, ali što prije to obavi...

Nema više laži.

Odsad će sve biti čisto.

A što će sa Sadie? Ako se hoće držati svoje odluke, onda joj mora reći istinu prije ponedjeljka, prije početka kampanje s plakatima.

Ležao je na krevetu, zaspao je razmišljajući o tome što da učini i probudio se rano — s odgovorom.

Nije ipak imao hrabrosti da u subotu ujutro u sedam budi Sadie sa svojim izljevima iskrenosti, ali nije imao sličnih obzira prema Ferdieju. Otišao je do njega prije nego što je krenuo u San Diego.

Ferdie je već bio na nogama i obučen — kicoš kao i uvijek: u crvenoj majici odrezanih rukava i u kratkim hlačama iste boje. Bio je preplanuo, namazan uljem i mišićav — posve različit od neupadljivo odjevenog muškarca kakav je bio na radnom mjestu. Izgledao je kao da mu je prilično neugodno što ga Buddy vidi u toj drugoj, neslužbenoj verziji. Još se više zbunio kad se iza njega pojavio neki kuštravi mladac od četrnaest ili petnaest godina i zapovjedničkim glasom upitao: »Tko je to?«

Dječak je imao svezan ručnik oko struka i ništa više.

»Vrati se u kuhinju«, naložio mu je Ferdie tonom koji nije dopuštao prigovor.

»Baš mi je drago da si već ustao«, vedro je upao Buddy.

»Zar bi nešto značilo da nisam?«

»Mogao sam birati — da li da probudim Sadie ili tebe. Pretpostavljao sam da mi se više isplati probuditi tebe.«

»A kako si pronašao gdje stanujem?«

»Pogledao sam u telefonsku knjigu.«

»Radi se o nečem *izuzetno hitnom*, pretpostavljam?«

»Apsolutno.«

Ferdie razdraženo uzdahne. »Onda će biti bolje da udeš, pretpostavljam.«

»Hej — ne trebaš pretjeravati s dobrodošlicom.«

»A što drugo očekuješ u sedam ujutro? Cvijeće i vatrogasnu muziku?«

Buddy uđe za njim u prostrani bijeli stan. Iznad staromodnog kamina, na počasnom mjestu, visjela je usamljena serigrafija Andyja Warhola — portret Marilyn Monroe. Ispod slike su bile dvije, gotovo sasvim izgorjele svijeće.

Buddy je sjeo, ne čekajući da ga Ferdie ponudi i rekao: »Ne mogu dugo ostati.«

»Kakva šteta.«

Onaj mladac je u kuhinji navio glasnu punk glazbu, tek toliko da svima stavi do znanja da je on još uvijek tu.

»Gospode!« uzviknuo je Ferdie i zatim se još glasnije pro-derao, »Upotrijebi *slušalice*,

Rocky.« Zatim se okrenuo Bud-dyju. »Onda? Hajde, reci. Umirem od znatiželje da saznam što to nije moglo čekati do ponedjeljka i redovnog radnog vremena.«

»Ja idem u San Diego.«

»Kratak izlet ili ćeš se tamo nastaniti?«

»Moram biti iskren sa Sadie.«

»Ahhh... znam.« Ferdie se lukavo nasmiješi. »Ti si zapravo transvestit i više ni *minute* ne možeš izdržati da to i dalje nastaviš skrivati kao tajnu. Je li to tvoja uzbudljiva novost?«

»Prestani se zezati. Ovo je ozbiljno.« Buddy ustane i ode do prozora. Prozor je gledao na bazen u kojem su dvije djevojke marljivo plivale, a treća je kraj bazena preskakivala preko

GIGA

konopca. »Ovaj ... ima nekoliko stvari o kojima nisam Sadie ništa rekao.«
»Kao na primjer?« upita Ferdie, napokon zainteresiran.
»Kao na primjer — da sam oženjen. Imam divnu ženu i — više to ne želim skrivati.«
»Oh, Bože.«
»Hoće li Sadie poizitati?«
»Pa, kako da kažem — ne vjerujem da će skočiti na stol i zaplesati od radosti.«
Buddy slegne ramenima. »To je tako — i gotovo.« I dalje je gledao kroz prozor. »Ja... ovaj... htio bih da joj ti to kažeš.«
»Baš ti hvala. Tako si ljubazan. Međutim, moram otkloniti tvoju nesebičnu ponudu. Reci joj sam — u ponedjeljak.«
»Ne mogu.«
»Zašto?«
»Zato što ona to mora saznati još danas. Plakati će biti postavljeni u ponedjeljak. Ne želim to više odlagati. Naprosto, moram to obaviti.«
Ferdie je zlovoljno zurio pred sebe.
»Slušaj«, nagovarao ga je Buddy, okrenuvši se napokon od prozora. »Učini mi to i ja ti onda dugujem jednu veliku uslugu. Važi?«
»Možda.«
»Ti znaš i ja znam da u ovom gradu nema ničeg vrednijeg nego što je imati ljude koji ti duguju usluge. Točno?«
Ferdie nevoljko kimne.
»Hej — tko zna što će biti sa mnom?« vedro je nastavio Buddy. »Možda postanem velika zvijezda, a možda završim kao nitko i ništa. To je čista kocka, je li tako?« On čvrsto potapše Ferdie ja po ramenu. »Ali, hej — ako se visoko pop-nem, moja će usluga već nešto vrijediti. Jesam li u pravu?«
Ferdie uzdahne. Nikad nije mogao odoljeti smrtonosnoj kombinaciji pritiska i šarma. Osim toga, želio je da Buddy što prije ode iz njegovog stana. »U redu, u redu, učinit ću to. Meni ništa ne znači što ću sebi *upropastiti* dan. Dakle, što zapravo trebam reći našoj *madame*?«
»Reci joj da imam ženu. Ona se zove Angel. I lijepa je.«
»Oh, divno. Je li to ona koju sam ti *ja* pronašao?«
»Ne brini se — mi smo već prije toga bili vjenčani.«
»Pa zašto si onda ...«
Ferdie se prekine, jer je u sobu ušao onaj mladac — sa slušalicama na ušima i puckajući prstima u ritmu glazbe. »Ferdie«, otegnuto se potužio, »kad ćemo na piknik?«
»Kad se obučeš.«
Dječak proračunato drskom kretnjom razveže čvor na ručniku.
»Za Boga miloga...« zausti Ferdie i zašuti kad se otkrilo da je mladac ispod ručnika imao oskudni bijeli bikini.
Buddy je već bio na vratima. »Reci Sadie da ću u ponedjeljak odmah ujutro doći u ured.«
Ferdie izađe za njim pred vrata. »Ne brini, ona će te sigurno čekati.« Spustio je glas. »Budi ljubazan i nemoj ni sa kim razgovarati o mom privatnom životu. *Pogotovo* ne sa Sadie.«
Buddy namigne. »Dogovoreno. Hej — znaš nešto, Ferd? Već se godinama nisam ovako dobro osjećao kao sad, kad sam počeo govoriti istinu.«
»Da«, suho odvratila Ferdie. »Pogotovo kad to *ja* moram učiniti mjesto tebe.«

Pismo. Hitno i preporučeno. Naslovljeno na Leona Rose-monta u Las Vegas.

Najdraži Leone. Bilo nam je lijepo zajedno. Katkad lijepi dani ne mogu potrajati. To je tužno... Ali je tako ...

Naše je ljetovanje završeno i ja se vraćam kući — sama. Uvijek ću se sjećati naših lijepih dana.

Millie

Primio je to pismo već ranije, ali ga je samo na brzinu preletio pogledom i zatim strpao u džep. Nije sad za to imao vremena — sve se odvijalo takvom brzinom.

Došao je u Las Vegas da istraži ubojstvo prostitutke, ali su ga odmah odveli u jednu kuću u kojoj je Deke Andrews posve sigurno boravio neko vrijeme.

Ubilačko vrijeme.

Leon je osjetio kako mu se želudac okreće dok su fotografirali leš starice — lice joj je bilo iskeženo u morbidnu grimasu straha i smrti.

Pokolj ... krv ... odsječeni udovi.

Posvud otisci Dekea Andrewsa. Nije ni pokušao prikriti tragove.

Preko zrcala u kupaonici, razmazanim je ružom za usta bilo ispisano: JA SAM

ODRŽAVATELJ REDA. MAJKO KURVO — NAĆI ĆU TE. Kao da je osjećao da ne treba biti oprezan.

Leon je razgovarao sa sluškinjom koja je otkrila tijelo nesretne starice. Sluškinja je bila histerična. Ništa i nikoga nije vidjela, samo je stalno nešto nepovezano mumljala o nekakvoj vunenoj jakni.

Tko je ta Nita Carolle? Zašto je Deke odjednom promje-nio ustaljenu šablonu, ušao u njezinu kuću i ubio je?

Gdje je tu veza?

Leon se odmah bacio na posao — pročešlj avaj ući ostatke jednog života. Ustrajao je u svom traganju čitavu noć i u pola osam, u subotu ujutro, napokon je našao skriveno blago. Ispod gomile odjeće u podrumu našao je jednu staru bilježnicu. Proučavao je požutjele, iskrzane listove — neki su nedostajali. Njegova se slutnja obistinila. Deke Andrews je *doista* bio usvojen, ali ne zakonitim putem. Nita Carrolle i njezina sestra Noreen bavile su se prodavanjem djece.

Konačno je mozaik podataka počeo dobivati neki smisao. Leon je sad imao u nosu vonj Dekea Andrewsa i mogao ga je slijediti, čekalo ga je još mnogo posla.

Elaine je probudilo zasljepljujuće svjetlo sunca. Opet je zaboravila navući zastore i sobu je preplavilo jutarnje sunce. Nekoliko je trenutaka ostala nepomično ležati, svjesna da će joj, čim se pomakne, početi bolno nabijati u glavi — kao što je to u posljednje vrijeme bilo svakog jutra.

Pomaknula se. U glavi joj je zatutnjalo. Zaklela se da više nikad neće popiti ni kap alkohola, ali je točno znala da neće moći preživjeti dan, ako u sok od naranče, koji će popiti prije doručka, ne ulije bar dva prsta votke.

Elaine Conti, ti si pijanica.

Ni slučajno, Etta. Mogu prekinuti s tim kad god zaželim.

Koga to lažeš? Tebi treba cuga. Otupljuje bol.

Sutra ću prestati piti. Etta, prokleta da si. Ostavi me na miru.

Nesigurnim korakom otišla je u kupaonicu i pokušala se sjetiti što je radila prošle večeri.

Ničega se nije mogla sjetiti, iako se silno trudila.

Maralee. Je li bila s njom?

Ne. Maralee je prije dva dana otputovala s ocem u Evropu. Ili je otad prošlo već više od dva dana? Jednostavno se nije mogla sjetiti.

Bolje ti je da se pribereš, Elaine.

Bolje ti mene pusti na miru, Etta.

Otumarala je u kuhinju i čak se usput nije pogledala u zrcalo.

Elaine Conti. Zamršena kosa, s pramenovima izbljedjelim od sunca, a ne od peroksida.

Savršena bijela put po prvi put u deset godina bila je preplanula od suncanja. Linija tijela pomalo dežmekasta — dobila je najmanje pet kila. Umjesto čipkaste spavačice — što je bila *de rigueur* odjeća za spavanje dama iz Beverly Hillsa — imala je na sebi gornji dio jedne Rossove stare pidžame, s neuredno zavrnutim predugačkim rukavima. Za nekoga, tko bi zapravo trebao grozno izgledati, izgledala je u stvari sasvim dobro. Malo podbula oko očiju, ali je sad bila čak privlačnija od one uobičajene Elaine Conti, njegovane i ulizane do posljednje dlačice u obrvi.

Ona, prirodno, nije toga bila svjesna. Dapače, bila je uvjerena da grozno izgleda. Ali, budući da ona nikoga nije viđala i da nitko nije viđao nju, što je to bilo važno? Čak je i i Lina dezertirala.

Sok od naranče koji je izvadila iz hladnjaka izgledao je kao da je vidio bolje dane, ali je svejedno natočila pola čaše i zatim darežljivo dolila votke — tek toliko da rastjera jutarnju melankoliju. Potom je sjela i zapitala se kako će preživjeti još jedan dugi, usamljeni vikend.

Ross se probudio malo poslije Elaine. Samo što on te noći nije uživao u luksuzu spavanja u krevetu. Stražnja sjedala njegovog zlatnog Cornichea poslužila su umjesto kreveta — a to nije baš najudobniji ležaj na svijetu, premda je i to bilo bolje nego li dijeliti s Ginom Germaine njezin raskošni krevet »Kalifornijski kralj Istoka«. Isuse Kriste! Sve je bolje od toga.

On odgurne nogom stražnja vrata, odmota tijelo iz skvrčenog položaja, bolno se izvuče iz auta i počne se dugo, energično rastezati.

Jedan štakor pretrči preko poda garaže. Beverly Hills je pun štakora. Četveronožne i dvonožne vrste.

Ross Conti. Filmska zvijezda. Provodi noć kao beskućnik.

Nije to baš tako planirao, ali kako mu se ništa naročito nije dogodilo otkako je napustio Elaine, to je bio jedan od razloga što se noćas vratio u bračno gnijezdo. Na nesreću, došao je prekasno da bi mogao ući u kuću. Deset minuta je zvonio, ali mu nitko nije došao otvoriti.

Ključ mu je ostao negdje među ostalim njegovim stvarima u Gininoj kući. Šteta, ali zbog toga se neće tamo vraćati. Kad su svi psi iz susjedstva počeli lajati kao pomahnitali, odustao je od pokušaja da prodre u vlastitu kuću i odvezao je Corniche iza kuće. Tamo je pomoću

GIGA

daljinskog upravljača otvorio vrata garaže, uvezao se unutra i zauzeo poziciju za spavanje na stražnjim sjedalima.

Kriste! Leđa su ga gadno boljela, a osim toga mu je u ovom trenutku pišanje postalo najvažnija stvar na svijetu.

Nadao se da će Lina već biti tu da mu otvori vrata. Nije želio buditi Elaine iz slatkog sna. Želio je da ona u što boljem raspoloženju dočeka povratak junaka svog života.

Deke je raspolagao s više informacija nego što je želio. One su mu ispunile mozak poput crva koji vrve na strvini krepale krave. Žderale su mu razum. Tjerale ga u ludilo.

Nita Carrolle.

Ništa mu nije htjela reći u početku.

Dok nije piknuo to debelo meso, tako da su riječi potekle zajedno s gustom, crvenom krvlju. Ona je znala mnogo, više nego dovoljno. Bila je stara, ali joj je pamćenje još uvijek bilo oštro kao nož za rezanje leda.

Kad je Deke spomenuo imena Winifred i Willisa Andrewsa na čas joj je sjećanje zakazalo ... ali se onda ipak prisjetila. Čak je našla i papire koji su dokazivali da govori istinu.

Saznao je tko je njegova majka.

Saznao je gdje se ona nalazi.

Odmah je pomislio na Joey. Napokon će moći otići k njoj. Joey — tako lijepa. Mogla je lako postati filmskom zvijezdom. Bila je toliko ljepša od ovog smeća koje se Seta holivudskim bulevarima.

Kad je idući put vidi, reći će joj to. Ona će biti sva sretna što on tako misli. Poljubit će ga i zagrliti i opet će ga zvati kauboj...

Tako mu je strašno nedostajala.

Ako on sad sve sredi, hoće li mu se vratiti? Odlučio ju je to pitati.

Naravno, Održavatelj reda ne može moljakati.

Ni plaćati.

Je li on njoj plaćao? Namrštio se, nije bio siguran.

Možda jedanput.

ONA NIJE NIŠTA DRUGO NEGO PRLJAVA KURVA.

Bijes mu je ispunio glavu, koja mu je već pucala od odjeka imena žene koja ga je donijela na ovaj prljavi svijet.

Riječi Nite Carrolle titrale su razbijene u milijarde nevezanih odlomaka.

» ... uvijek znam tko je majka ... moje su bebe meni bile valne ... pratila sam njihove živote kad sam mogla ... nikad ih nisam jeftino prodavala ... dobre djevojke koje su se našle u nevolji ... tvoja majka je uspjela u životu ... tvoja majka ... tvoja majka ...«

PROKLETA BILA NJEGOVA MAJKA.

Ostavila ga je. Dala ga je tuđictn ljudima. Odbacila ga je kao smeće.

KUČKA GA UOPĆE NIKAD NIJE NI ŽELJELA.

Platit će za svaku godinu njegova života.

Krvlju.

Polako.

»Ja danas odlazim,« tiho je rekla Angel.

»To sam i mislio«, mrzovoljno odvrati Koko, grabeći žlicom kašu od cerealijska i grožđica i pokušavajući da istodobno smiješa šalicu kave.

Angel mu nježno uzme šalicu iz ruke.

On je otme natrag. »Toliko sam sposoban da mogu sam sebi napraviti kavu, hvala ti.«

Ona uzdahne. »Zašto se ljutiš na mene?«

»Tko se ljuti. *Ja* sigurno ne.«

»Molim te, nemoj se ljutiti.« Oprezno mu je dotakla ruku. »Ti si me naučio kako da stanem na vlastite noge. Bez tebe nikad ne bih imala snage da Buddyju pružim još jednu šansu.«

»Ha!« podrugljivo je zarežao. »Nadam se samo da si svjesna što činiš.«

»Vraćam se svome mužu u nadi da ćemo moći zajedno živjeti i da će moje dijete imati oca.«

»Adrian i ja smo mu mogli biti sasvim dobri očevi«, uvrijeđeno je šmrknuo Koko.

»Hoćete li se zadovoljiti ulogom kumova?«

»Misliš na onu vrst kumova kao kod Marija Puža?«

»Koga?«

»Oh, Bože! Ti još uvijek ništa ne znaš.«

»Znam sasvim dovoljno — zahvaljujući tebi. Nisam više ona glupa djevojka koja je plačući došla u tvoj salon tražeći posla.«

»Ti *nikad* nisi bila glupa. Samo nepodnošljivo mila!«

Obadvoje su se nasmijali i zagrlili.

»Mrzim ristanke«, zagundao je Koko.

»Limuzina će po mene doći tek u pet.«

»Ti znaš da subotom imamo najviše posla. Sigurno se neću vratiti kući do tada.«

»Mogu li idući tjedan dovesti ovamo Buddyja?« »Zaboga! Da li baš moraš?« »Molim te.«

»Vidjet ćemo.«

Ponovno su se zagrlili — on joj pogladi svilenu plavu kosu i čvrsto je privuče uza se. »Budi sretna, srce drago«, prošap-tao je.

»Bit ću«, odgovorila je ona, također šapćući. »Znam da ću biti.«

Montana nije htjela oplakivati Neila. Tijekom njihova braka on je izgubio dva dobra prijatelja i svaki put je rekao isto: »Nikad se nemoj osvrutati na ono što je prošlo. Hrabro se suočavaj sa svime što ti dođe u susret i neka gadovi znaju da i ti poznaješ pravila igre.« Zatim se — oba puta — opio do besvijesti.

Znala je da on ne bi želio da ona sad sjedi i tuguje pa to i nije činila. Umjesto toga, počela je ostvarivati svoj plan osvete Oliveru. Za to je trebalo dosta toga organizirati, ali sad je sve bilo spremno i svaki put kad bi na to pomislila, lice bi joj rasvijetlio široki osmijeh. U ponedjeljak ujutro Oliver Easterne će osjetiti njezinu osvetu i ona je jedva čekala taj trenutak!

U međuvremenu je spakirala ostatak Neilovih stvari, a zatim se i sama počela pakirati.

U subotu ujutro nazvala je Stephena Shapira, trgovca nekretninama kojega je poznavala, i on je došao pogledati kuću.

»Odmah je stavi u prodaju«, rekla mu je. »Ostavljam je u tvojim rukama. Ja u ponedjeljak letim u New York.«

Stephen je smatrao da ne bi bilo nerealno tražiti dva milijuna dolara. »Ako nađemo pravog kupca«, dodao je.

Razmišljala je da li da bilo koga nazove i pozdravi se prije odlaska. Ali je onda shvatila da su svi njezini pravi prijatelji ionako u New Yorku. U Los Angelesu je imala samo znance. Da li njima uopće nešto znači to, ostaje li ona ili odlazi? Vjerojatno im je svejedno.

Pokušala je naći Buddyja, ali se javila njegova služba za primanje poruka. Pokušat će još

GIGA

jednom prije odlaska; on je zaslužio da mu netko da točno objašnjenje zbog čega je film povučen iz proizvodnje — umjesto svih onih sranja, koje su mu, bez sumnje, servirali. Zbogom, Kalifornijo. Nedostajat će joj — na stanovit, njezin osobni način. Nedostajat će joj ocean i plaže. Planine i parkovi. Primamljivost života u suncu. I, naravno, vidik s terase njihove kuće na brdu. Ta karakteristična panorama svjetla, nalik na zemlju iz bajki. Da. Znala je da će joj nedostajati L. A., ali kao što bi rekao Neil: »Nikad se ne osvrći za onim što je prošlo ...«

Buddy se tri puta provezao pokraj svog nekadašnjeg doma. I ulica i kuća izgledale su posve isto, nepromijenjeno. A što je očekivao? Da će naći šumu nebodera i auto-putova pa da više neće moći pronaći svoju majku?

Ništa od toga. Nije bilo nikakve isprike.

A možda ona više tu ne stanuje.

Možda je umrla.

Nadao se.

I mrzio sam sebe što se tome nada.

Uopće se nije dobro osjećao. Zašto ne može jednostavno otići do kuće, pozvoniti i završiti već jednom s time?

On se odlučno pokrene, u namjeri da izađe iz auta, ali se, upravo u tom trenutku, otvore ulazna vrata njegova bivšeg doma i iz kuće izađe neki dječak od otprilike sedam godina. Buddy pričekava, a dječak otrči do smeđeg karavana, otvori stražnja vrata i uđe u automobil. Vrata kuće su ostala otvorena i Buddy je čekao — bio je siguran da će se sad svakog časa pojaviti ona.

Tako je i bilo.

Brzo se povukao natrag u kola, osjećajući se isto onako krivim kao onog dana kad je pobjegao od kuće. Osjećao se kao da mu je ponovno šesnaest godina. *Ona se uopće nije promijenila.*

To ga je potpuno izbezumilo. Nekako je očekivao — nadao se — da će ovih deset godina izmijeniti njezin izgled. Ali čak i ovako, iz daljine, vidio je da se ona gotovo uopće nije promijenila. Imala je drugačiju frizuru — i to je bilo sve. Umjesto da joj se u bogatim uvojcima spušta do struka, njezina je bakrenasto crvena kosa sad bila podrezana do ramena — što ju je, zapravo, činilo još mlađom nego što je njemu ostala u sjećanju.

Koliko ona *zapravo* ima godina? Sjećao se da ju je to upitao jednom, kad je njemu bilo osam godina, a ona ga je strogo prekorila: »Jedna dama nikad ne otkriva svoje godine. Izvoli to zauvijek zapamtiti.«

Imao je samo osam godina, a njegova vlastita majka mu nije htjela otkriti svoje godine.

Ona je sad ušla u automobil i odvezla se u suprotnom smjeru, ostavljajući ga u stanju duboke frustriranosti.

Zaključio je da bi bilo glupo ostati ovdje ispred kuće i čekati da se ona i dječak vrate. Bilo je još nekih stvari, koje je trebao obaviti u San Diegu, a što prije sve obavi i vrati se u L. A., svojoj Angel, tim bolje.

Wolfie Schweicher.

Zar nije već bilo vrijeme da ga prijavi policiji?

Oprezno su se mjerkali.

Elaine je pomislila: *Oh Bože — kako izgledam?*

Ross je pomislio: *Oh Bože — kako ona izgleda!*

Njih dvoje su oduvijek imali mnogo toga zajedničkog.

»Gdje je Lina?« upitao je on.

»Otkazala je«, odgovori Elaine, svjesna — po prvi put nakon čitave vječnosti — da su joj nokti neuredni, kosa neo-češljana i da je još uvijek u gornjem dijelu njegove pidžame.

GIGA

»To je gornji dio moje pidžame«, primijeti Ross optužujućim glasom.
»Znam«, odgovorila je Elaine. Iz nekog čudnog razloga, osjećala je vrtoglavicu.
»Hoću li ući?«
»Hoćeš li?«
»Pa, ovo je moja kuća, zar ne?«
Ona kimne. On je nevjerni lažljivi nepošteni gad. *Trebala* bi mu reći neka odšeta.
On je *njezin* nevjerni lažljivi nepošteni muž. Koji se vratio kući.
»Uđi«, rekla je.
Proslavljene plave oči zaiskre. »Već sam mislio da se nikad nećeš sjetiti da mi to kažeš.«

Nije imala mnogo posla oko pakiranja svojih stvari. Jedan kovčeg i jedna putna torba dostajali su za sve što je posjedovala. Ovo je posljednji put što se može kretati po svijetu s tako malo stvari. Uskoro će tu biti beba pa će trebati i na nju misliti.

Pogledala se u zrcalo u kupaonici, postrance — promatrala je svoj trbuh. Što će Buddy reći kad je vidi? Nijednom se nije interesirao za bebu. Čak ni toliko da bi je pitao: »Kako se osjećaš?«

Što ako je Koko u pravu i ako doista griješi što mu se vraća?

Ona odlučno zatrese glavom. Buddy zaslužuje još jednu, posljednju šansu. Na telefonu je zvučao posve drugačije, tako odlučan, tako siguran u njihovu budućnost. Jednostavno je znala da će sad sve biti u redu.

Adrian je pokucao na vrata njezine sobe. »Trebaš pomoć?« brižno je upitao.

»Gotova sam«, odgovorila je. »Sutra u ovo vrijeme, već ćeš zaboraviti da sam ikad bila ovdje.«

On uveze svoja kolica u malu sobu za goste. »Nadam se da neće biti tako.«

»Htjela bih ti zahvaliti, na svemu«, emocionalno je rekla Angel. »Bez tebe i Koka, ja ne znam što bih ...«

»Samo nemoj zaboraviti da se što češće javljaš. Koko se prema tebi ponaša kao zabrinuta kvočka — nemoj ga razočarati.«

Obadvoje su se nasmijali.

Ona odgurne sa čela pramen kose i zadrhti na pomisao da će uskoro ponovno vidjeti Buddyja. Rekao je da će poslati kola po nju u pet, ali tko će to dočekati? Ona je spremna krenuti ovog časa.

* * *

»Hej, slušaj, čovječe, ja nisam *mora* doći ovamo«, uzrujavao se Buddy. »Samo sam mislio — hej — znaš — kao, učinit ću vam uslugu.«

»Uslugu s kojom kasniš deset godina«, obrecnuo se na njega krupni detektiv. Dvojica su bili s njim u sobi. Ovaj krupni i njegov partner, šutljivi Crnac, koji je stoički žvakao kaugumu i čistio nokte čačalicom.

»I što ćete vi sad učiniti?« nestrpljivo je pitao Buddy. On im je dao informaciju. Dobrovoljno. Nitko ga nije silom dovukao s ulice.

»A što bi ti htio da učinimo?« pitao je krupni policajac. »Da izdamo potjernicu za tim Wolfiejem kako-mu-je-ime, samo zato što si se ti ušetao ovamo i rekao nam da je on prije deset godina ubio tvog prijatelja?«

»Zašto ne pogledate taj slučaj?« nije odustajao Buddy. »Izvucite spis iz arhive. Pokušajte shvatiti o čemu ja to govorim.«

»Tražiš da ponovno otvorimo istragu?« umorno upita onaj crni žandar, progovorivši po prvi put otkako su ga uveli ovdje.

»Hej, čuj, nisam ovamo došao manikirati nokte«, otrese se Buddy, iznerviran zbog njihove

GIGA

ravnodušnosti.

»U tom slučaju treba ispuniti masu formulara«, zamišljeno je rekao Crnac.

»Baš mi te je žao«, promrmlja Buddy sarkastično.

Krupni policajac uzdahne. »Ostavi nam svoje ime i adresu. Prenijet ćemo to kapetanu. O tome mora odlučiti netko viši od nas.«

Buddy je tresao glavom u nevjerici. Nije zaista nimalo lako biti dobar građanin. A onda je pomislio na moguće posljedice u slučaju da se istraga *doista* ponovno otvori. Takva vrst reklame bila je posljednje što mu je u ovom trenutku bilo potrebno. On je naivno mislio da može jednostavno doći ovamo, saopćiti im svoje sumnje o Wolfieju Schweickeru i nakon toga opet jednostavno otići. Kako je imogao biti tako glup?

To ti je bilo prilično glupo, Buddy Boy, prilično glupo.

»Predomislio sam se«, rekao je iznenada. »Doći ću sutra.«

Detektivi izmjene pogleda pune dosade. Još jedan pomaknuti tip koji nema drugog posla nego da njima oduzima vrijeme.

»Aha, tako će biti najbolje«, rekao je krupni policajac i namjerno zijevnuo. »I usput — već smo uhvatili ubojicu s auto-puta i davitelja iz parka, prema tome, sjeti se nečeg drugog s čim ćeš nam oduzimati vrijeme, u redu?«

Duboko zgađen, Buddy izađe iz policijske stanice, uđe u kola i pođe natrag prema kući svoje majke.

Sadie je planirala provesti vikend u Palm Springsu, ali kad se — prilično kasno — probudila, otkrila je da naprosto nema snage da se pokrene. Deprimiralo ju je kad je vidjela Rossa s Ginom Germaine. Zar taj čovjek nema baš ni mrvicu ukusa? Gina Germaine je filmska zvijezda, to je točno, ali je uz to i obična kurva — spavala je sa svakim, tko joj je, na ovaj ili onaj način, mogao biti koristan u karijeri ili životu. Doduše, malo je teže pogoditi, što je htjela od Rossa.

Sadie je ipak nagađala. I odmah je znala da je pogodila.

Legendarni Contijev kurac. Koja žena ne bi bila oduševljena da se ujutro budi s *tim* pokraj sebe?

Frustrirana i ogorčena, Sadie pozvoni sluškinji, ali se onda sjeti da je i njoj i njezinom mužu dala slobodni vikend, jer je očekivala da će biti u Palm Springsu. Nije važno. Uživat će malo sama, za promjenu. Nikakvih zabava, projekcija, poslovnih sastanaka. Samo nesmetani mir — nešto u čemu nije često uspijevala uživati.

Ross.

Misli su joj se stalno vraćale na njega.

Ross.

Još uvijek ga je voljela.

Unatoč...

Ona dohvati telefon i nazove Ginin stan.

Odgovorio joj je zlovoljni glas američke boginje seksa. »Sranje, Sadie«, požalila se Gina.

»Jesi li vidjela novine?«

Sadie, slučajno, nije vidjela novine. »Što to, draga?« pitala je umirujućim glasom, već navikla na to da Gina uvijek ima neku žalbu ili pritužbu na ono što su novinari pisali o njoj.

»Možeš si uzeti tog tvog Rossa Contija i možeš si ga za-gurati u guzicu«, bjesnjela je Gina.

»Što je učinio?«

»Ha!« prezirno je uzviknula Gina, goreći od srdžbe nakon što je čitavu noć premetala po glavi događaje prošle večeri. »Čitaj u novinama o tome. Izbacila sam tu propalicu iz kuće.«

»Izbacila si ga?«

»Naglavce.«

»A kud je otišao?«

GIGA

»Boli me kurac!«

»Slušaj, ja sad idem u Palm Springs«, rekla je Sadie brzo. »Nazvat ću te u ponedjeljak.« Jedva je čekala da okonča ovaj razgovor.

»Baš šteta«, rekla je Gina, razočarano otežući. »Mislila sam da dođeš malo k meni. Ima stvari o kojima bih voljela s tobom porazgovarati.«

»Ne bi me valjda htjela lišiti jedinog vikenda, ni sama ne znam od kada, kad mogu malo uživati u tišini i miru, zar ne?«

»A zašto da ne? U Springs možeš ići bilo kad.«

Sebična, kao i uvijek. »Bojim se da ipak *moram* otići sada. Kao što sam rekla, razgovarat ćemo u ponedjeljak.« Spustila je slušalicu prije nego što je Gina mogla nastaviti zanovijetati. Znači tako, Ross i Gina su prekinuli — ni sekunde prerano.

Razmislila je trenutak, a onda je počela nazivati hotele: *Beverly Hills, Beverly Wishire, Bel-Air*. Rossa nije bilo ni u jednom od njih. Zar se možda vratio kući? U zagrljaj svoje ženice, koja ga je vjerno čekala? Sadie uopće nije sumnjala u to da ga je Elaine *uistinu* čekala. U Hollywoodu se supruzi--zvijezde *uvijek* dočekuju raširenih ruku kad se vrate kući, bez obzira gdje su bili i što su radili. Holivudske su supruge poseban soj ljudskog roda. Savršene, lijepe žene — s jednom jedinom ulaznicom za život. A ta je ulaznica slavni suprug.

Samo je trenutak oklijevala, a onda je okrenula broj njegove kuće.

Telefon je prekinuo njihovo pomirenje. A kakvo je to bilo pomirenje? Elaine je raskrečena ležala na debeloj prostirci dok je Ross iznad nje izvodio svoju točku mornara, koji se vratio s duge plovidbe.

Iznenadio ju je upadajući u kuću poput pobjednika nakon dobivene bitke. »Ti grozno izgledaš«, rekao joj je. »A kuća izgleda još gore od tebe.« Zatim se grohotom nasmijao. »Što se to zapravo ovdje događalo?«

Kako ju je bilo stid što ju je zatekao ovako nepripremljenu. Mogao ju je barem upozoriti da se vraća. Mogla je provesti dan kod Elizabeth Arden, mogla je nazvati agenciju za čišćenje stanova da joj dođu urediti kuću, mogla je kupiti cvijeće.

Ah, čemu — uostalom? Morat će je prihvatiti ovakvu, kakvu ju je zatekao. Ni on baš ne izgleda senzacionalno, a uz to i smrdi kao oznojani konj.

Kružili su oprezno jedno oko drugog, a onda je Ross izlanuo: »Reći ću ti nešto — izgledaš prokleta seksi.« I bacio se na nju, iznenadivši i nju i samoga sebe. Šutke su se prepustili ritualu pomirenja na podu dnevne sobe.

A onda je zazvonio telefon i Elaine je automatski ispružila ruku, a Ross je zastenjao: »Pusti.« Prekasno. Bilo tko da je zvao, taj je sad bio s njima u sobi. Bestjelesni glas iz slušalice uporno je ponavljao: »Halo, halo...«

»Da?« rekla je Elaine nestrpljivo.

»Rossa Contija, molim.«

»Tko zove?«

»Sadie La Salle.«

»Sadie! *Kako* si? Ovdje Elaine.«

Rossova erekcija naglo splasne. On dogradi slušalicu, kratko porazgovara, spusti slušalicu i okrene se prema Elaine sa zadovoljnim osmijehom.

»Mislim da smo opet u akciji«, rekao je. »Miz La Salle me ljubezno poziva da je posjetim u njezinoj kući.«

»Kad?«

»Sad.«

»Onda će biti bolje da se obučeš.«

On se ponovno baci na nju. »Ne prije nego završim što sam započeo.« »Ross!« »Neka čeka!«

Kako dugo će još ovdje čekati? čitav dan, ako bude potrebno. Buddy se nije namjeravao vratiti u L. A. neobavljena posla. Upokojavanje duhova, kako su to zvali. I to mi je neki duh. Njegova vlastita majka. Pola sata je pušio cigaretu za cigaretom, a onda se, napokon, ponovno pojavio smeđi ka-ravan.

Neće više sjediti i čekati pravi trenutak. Ugasio je cigaretu i žurno izašao iz kola.

Kad je ušao na prilazni put, karavan je već bio parkiran, stražnja kola otvorena, a onaj je dječak istovarivao smeđe papirnate vrećice s hranom iz supermarketa.

»Htio bih razgovarati s gazdaricom ove kuće«, rekao je Buddy.

»O čemu?« upitao je dječak, previše zrelo za svoje godine.

»O nečemu što se tebe ne tiče.«

»Mamice!« proderao se klinjo. »Tu je nekakav nepristojni čovjek.«

Buddy se naglo sa zanimanjem zagledao u dječaka baš kad je iz kuće dotrčala njegova majka. Je li ovaj dječak njegov *brail*

Ona je pogledala jednoga pa drugoga — u prvi čas nije prepoznala Buddyja. Ali kad ga je drugi put pogledala, shvatila je i iznenađeno dahnula. »Buddy«, prosaptala je. »Bože moj!« Nije mu pokušala prići. Samo je zurila u njega kao da je ugledala duha.

»Tko je Buddy?« htio je znati dječak.

»Briane, idi u kuću«, naredila je ona.

»Neću«, razmaženo se usprotivio dječak.

»Idi!« Lice joj je još uvijek bilo glatko. Kosa joj je imala boju potamnjelog bakra. Udebljala se kilu ili dvije, ali se inače uopće nije promijenila. Brian se nezadovoljno odvuкао u kuću. Buddy teatralno raširi ruke, ali ona nije reagirala. »Hej«, rekao je. »Zaključio sam da je došlo vrijeme da se pomirimo.«

* * *

U Los Angelesu je bio vruć, vedar dan. U deset i trideset ujutro, vrućina je već bila nepodnošljiva i ceste su bile zakrčene automobilima, koji su žurili u pravcu oceana. Visoka temperatura prilično je mučila Dekea. Odrezao je rukave crne košulje od grubog platna koju je imao na sebi, a traperice je skratio do iznad koljena. Obrijane glave, s onim crnim, uz glavu priljubljenim naočalama za sunce i u toj odjeći, djelovao je uistinu bizarno. Ali, u Kaliforniji ništa nije čudno i dok je hodao niz bulevar Hollywood, mumljajući nešto sebi u bradu, nitko ga nije čak ni dvaput pogledao.

Glava mu je bila puna zmija. Omotale su se oko njega. Svijale su mu se oko vrata, oko ruku, puzale su mu uz noge, oko prsiju, čak su mu se zavukle i u usta.

Ispjunuo ih je na pločnik i gledao kako su se puzavo razbježale.

Neka prljava veža nudila je tetoviranje i on uđe unutra. Potrajalo je samo pola sata da MAJKA zauvijek postane dijelom njegova života.

Bio je spreman.

Otišao je do svog starog, smeđeg kombija, parkiranog u jednoj sporednoj ulici i krenuo u izvršenje neophodnog čina.

Kad je zazvonilo zvono na vratima, Sadie je požurila otvoriti. Nije čak ni provjerila prvo kroz špijunku tko je to — znala je da to mora biti Ross, a ovog ga je puta željela zauvijek zadržati. Širom je otvorila čvrsta vrata od masovne hrastovine, unaprijed se smješkajući.

»Zdravo, majko«, rekla je nekakva mračna spodoba u crnom. »Došao sam kući.«

GIGA

KNJIGA DRUGA

Kad je, sredinom pedesetih godina, došla u Hollywood iz Chicaga, Sadie La Salle je imala samo dvadeset godina. Za djevojku njezinog izgleda, to je bio krajnje neočekivani izbor. U taj grad svjetlucavih iluzija obično su hrlile ljepotice — dugokose krasotice, ružičaste kože i vitkih, izduženih linija tijela. Sadie je bila kratkonoga, debeljuškasta, izrazito tamnoputa, s kuštravom masom crne kose, koja joj nije rasla samo na glavi, nego i posvuda po tijelu. Na sreću, ona nije imala ni najmanje želje da postane glumica. Samo je željela pobjeći od svoje pretjerano posesivne majke i samostalno živjeti vlastitim životom. Hollywood joj se u trenutku odluke učinio kao dobra ideja.

Stigla je u Greyhound autobusu jednog ponedjeljka ujutro, a već je u utorak popodne imala i stan i posao. Budući da je prije toga, u Chicagu, dvije godine radila kao sekretarica, imala je izvrsne preporuke. Goldman, Forrest i Mead, advokatska tvrtka iz Beverly Hillsa, odmah ju je zaposlila. Počela je među tipkačicama, ali je ubrzo uznapredovala do položaja osobne tajnice Jeremyja Meada. On je bio visok, nespretan, oženjen, preplanuo od igranja golfa, u izvrsnoj kondiciji od igranja tenisa, sitnih smeđih očiju, orlovskog nosa i rijetke smeđe kose. Nije joj trebalo mnogo vremena da mu postane nezamjenjivom pomoćnicom.

S poslom je, dakle, sve bilo u redu. Ali ne i s njezinim osobnim životom. Muškarci bi gledali Sadie samo kad bi zapazili njezine neobično velike grudi — tada bi, na trenutak, u njihovim očima zaiskrilo zanimanje. Ako bi imala toliko sreće da ju netko pozove da navečer izađu, to bi uvijek bila ista priča. Zbrzana večera u nekom zabačenom restoranu i zatim — veliki skok. Kad se to treći put ponovilo, Sadie je zaključila da večera nije vrijedila natezanja i rvanja pa je prestala prihvaćati pozive na večeru i umjesto toga je sama odlazila u kino ili bi kod kuće čitala. I jedno i drugo bilo je mnogo zabavnije od izlazaka s muškarcima.

S vremenom se u njoj razvila prava strast za knjigama o Hollywoodu i o filmskoj industriji; gomilala je podatke za eventualnu buduću uporabu. Namjeravala se, naime, jednom prebaciti na neki posao u vezi s filmom — ali još nije točno znala što bi to bilo. Dok je čekala da to otkrije, marljivo je radila i upijala sva znanja, koja su joj bila dostupna. Jeremy Mead je imao vrlo zanimljive klijente, među kojima su bili filmski producenti, redatelji i više slavni glumaca. Sadie je proučavala njihove svakovrsne ugovore, otkrivala je što su to procenti, u čemu je razlika između brutto i netto zarade, kao i zamršene tajne načina označavanja imena na špici filma. Također je naučila pažljivo čitati ona mjesta u ugovoru, koja su obično otisnuta sitnim slovima pa je u nekoliko prigoda ukazala gospodinu Meadu na neke stvari, koje su njemu bile promakle.

Njemu je to bilo drago, toliko da ju je pozvao na ručak, a kako je to bilo u vezi s poslom, Sadie je prihvatila njegov poziv.

Tri čaše vina bile su mnogo više od onoga što bi ona obično popila. Motel u Brentwoodu svakako nije bio ured Mea-dovog kolege — kamo joj je bio rekao da moraju svratiti. I on je skočio na nju. Naravno. Njezine su preobilne grudi uvijek imale isto djelovanje.

Dopustila mu je stanovite slobode. Na kraju krajeva, djevojka ne može ostati dovijeka djevicom.

On je deset minuta marljivo odavao dužnu počast njezinim grudima, a zatim ju je, bez ikakvog daljnijeg uvoda, pokušao zajašiti.

Ona je zurila u njegovu sitne oči, u njegov kukasti nos, njegovu proćelavu glavu i zaključila kako je njezino djevi-čanstvo odveć dragocjena svojina da bi je poklonila takvom muškarcu kao što je Jeremy Mead. Osim toga, on je bio oženjen.

Odgurnula ga je. To nije išlo bez teškoća jer je on već bio u punom zamahu.

Ljutito je negodovao, ali je onda njegov nabrekli organ nekako dospio među njezine mamutske dojke i iznenadni ga je orgazam ostavio bez riječi, zažarenih obraza i zadovoljenog. On se svalio na krevet uz uzdah sreće, a ona se zaključala u kupaonicu i plakala.

Odvezli su se natrag u ured bez ijedne riječi. Strast je prošla, a zamijenila ju je nelagoda u međusobnim odnosima.

Dva dana nakon tog događaja, Sadie je u Schwabovom drugstoreu ugledala Rossa Contija. I odjednom je znala da će — ako uopće ikada s bilo kime izgubi svoje sačuvano dje-vičanstvo — to svakako biti ovaj plavokosi, preplanuli Adonis, s očima safirne boje i smiješkom koji bi rastopio srce svake djevojke.

Nije znala kako je to postigla, ali ga je snagom svoje želje privukla do sebe i tako su ubrzo zajedno pili kavu i čavrljali. Osim upravo nevjerojatne ljepote, on je također imao nekog prirođenog šarma, koji ga je činio naprosto neodoljivim. Pozvao ju je na večeru (ona je platila, ali to nije bilo važno), a kad je došlo do neizbježnog pokušaja s njegove strane, ona je prikupila svu snagu volje s kojom je raspolagala i odbila ga. Željela ga je, ali je željela da to s njim potraje dulje od jedne noći.

Postali su prijatelji.

Ona mu je kuhala, slušala ga kako priča o svojim problemima, prala mu je rublje.

On joj se povjeravao, pitao je za savjet, razgovarao s njom o djevojkama s kojima je izlazio.

Ona je čekala svoj trenutak i nastavila je raditi za Jere-myja Meada, koji joj je još dva puta predložio ručak, ali je ona oba poziva uljudno otklonila.

Jednog je dana upoznala jednog knjigovođu tužnih očiju, koji se zvao Bernard Lefcovitz i dok je Ross povaljivao sve žensko od doline Santa Anne do oceana, ona se počela sastajati s Lefcovitzem.

Kako je Ross imao naviku da joj sve ispriča, lako je ona znala sve o njegovoj posljednjoj velikoj strasti — jednoj udanoj ženi, koja je upotrebljavala parfem Arpege (i vjerojatno kupovala donje rublje u trgovini Frederick's of Hollywood]. Muž te žene bio je muzičar koji je mnogo putovao i jedne noći, dok je on bio u San Diegu, a Ross kod njegove žene, Sadie je odlučila prijeći u akciju. Nije uopće bilo teško pronaći gdje je muž svirao i prošaptati anonimnu telefonsku poruku u njegovo uho.

Pozornica je bila pripremljena. Sad je samo trebala strpljivo čekati.

Bernard Lefcovitz je sjedio u njezinom stanu i večerao za stolom obasjanim svijećama, kad je u stan bijesno upao Ross. Odvratno se ponašao, bjesnio kako ga je muž zamalo uhvatio, stalno je pričao o sebi i srdito zurio u Bernieja — baš onako kako se Sadie nadala. Izdržao je duže od nesretnog gospodina Lefcovitza, a zatim je, u napadu uvrijeđene posesivnosti, konačno ubrao ono, što je na njega čekalo.

Oh da. Rossa Contija je svakako vrijedilo čekati. Ta je noć bila sve ono o čemu je Sadie sanjala. Zahvalna mu je srca poklonila svoje djevičanstvo.

I tako su počeli najdivniji mjeseci njezina života. Voljela ga je. Sve bi bila učinila za njega. I činila je.

Njihova je ljubav bila jednostrana, ali to je odgovaralo i njoj i njemu.

»Ja ću od tebe učiniti zvijezdu«, rekla mu je, kad je opet jednom očajavao da li će se ikad njemu nasmiješiti sreća. »Ja ću biti tvoj menedžer.«

On se smijao, ali je ona to ozbiljno mislila, a osim toga, znala je da je za to sposobna.

Odjednom je sve što je dotad radila dobilo smisao. Ostavila je posao, posudila novac i zahvaljujući njezinoj briljantno smišljenoj kampanji s reklamnim pločama, Ross Conti je poletio u zvjezdanu orbitu. Poslije je bilo lako.

To su bili sretni dani. New York. Program Johnnyja Car-sona. Trijumfalni povratak u Los Angeles. Ponude su plju-štale.

Pregovaranje. Otkrila je da je rođena za ugovaranje poslova.

Po prvi put u životu osjećala se potpuno zadovoljna.

Ross ju je ostavio upravo onog dana kad mu se spremala reći da je u drugom stanju. U četiri sata popodne liječnik joj je potvrdio njezine sumnje i ona je požurila iz ureda kući, a uz put je kupila bocu šampanjca.

Čitavim putem do kuće smišljala je kako će mu to saopćiti. »Trudna sam. To ništa ne mijenja. Radit ću do poroda. Ti ćeš za mene uvijek biti na prvom mjestu, Ross, uvijek. Zar to nije fantastično?«

Znala je da to njemu možda neće biti drago. U početku. Naposljetku, to je značilo da će se sad morati vjenčati, naravno.

Parkirala je kola i požurila uza stube do njihovog stana.

Našla je njegov ormar potpuno ispražnjen. Nestale su i njegove ploče Sinatre. Njegovo ulje za sunčanje Man-Tan i Old Spice, nestali su s police u kupaonici zajedno s njegovom četkicom za zube.

Prazninu u želucu osjećala je kao tupu, pulsirajuću bol. Ross je otišao.

Sjela je u stolicu kraj prozora i čekala da je nazove. Sjedila je tako čitavu tu noć i pola idućeg dana, a da se nijednom nije pomaknula.

Napokon je telefon zazvonio i neki ju je suhi, bezlični ženski glas obavijestio da je gospodin Conti zatražio da sve njegove ugovore i poslovne dokumente uputi agenciji La-mont Lisle, koja će odsad voditi njegove poslove.

Ošamućeno se odvezla do svog ureda i skupila sve njegove fotografije, ugovore, isječke iz novina i prepisku. Nije joj uopće palo na pamet da se bori. Uopće nije pomislila na to da unajmi nekog vještog advokata i da zakonski utvrdi prava, koja je ona nedvojbeno imala u smislu kontrole nad njegovom karijerom.

Ross Conti je izašao iz njezinog života. A ona mu je to dopustila.

Nekoliko tjedana nije uopće ništa radila, osim što je tupo buljila u televizor i jela. A onda su počeli stizati računi i posjet banci joj je otkrio da je Ross s njihovog zajedničkog računa počistio sve osim jedne tisuće dolara. I tu je činjenicu prihvatila bez protivljenja. A onda je počela razmišljati o tome da se ubije, jer što se nje ticalo, više nije bilo ničeg .:bog čega bi vrijedilo živjeti.

Nehotice ju je spasio Jeremy Mead. On joj je — iako ne-nulo — bio posudio novac za Rossovu reklamnu kampanju i premda mu je ona u međuvremenu taj novac vratila, njega je još uvijek kopkalo što ona nikad nije s njim spavala. Zato ju je, čim se vijest o Rossovom vjenčanju s Wendy Warren pojavila u novinama, odmah nazvao i pozvao se kod nje u prijateljsku posjetu.

Kad je stigao, našao ju je kako razmišlja nad bočicom pilula za spavanje. Uspio ju je odgovoriti od toga. Sat kasnije bili su u krevetu.

Sadie nije osjećala ništa osim težine njegovog koščatog tijela i kad je otišao, dugo je plakala. Napokon je bila probijena tvrda opna obamrlosti, koja ju je obavijala od dana Rossovog odlaska.

Ujutro je duboko udahnula i odlučila da nastavi živjeti svoj život. Nijedan muškarac neće uništiti Sadie La Salle. Pokazat će Rossu Contiju tko je ona, i to tako što će postati bogata, moćna i uspješna i bez njega. Nije znala kako će to izvesti — ali bilo kako bilo, nekako će već naći da ostvari taj svoj plan.

Kao prvo, mora napraviti pobačaj. Već je četiri mjeseca bila u drugom stanju, ali kako je i inače bila debeljuškasta, to se jedva primjećivalo. Pričekala je pet tjedana, a onda je telefonirala Jeremyju Meadu i zatražila od njega da se sastanu. On je došao k njoj u stan, misleći da ga zove zato što više ne može odoljeti njegovom šarmu.

»Trudna sam«, jednostavno je rekla. »Dijete je tvoje.«

»Moje?« zagrcnuo se on. »Kako znaš?«

»Znam, jer nakon tebe nije bilo ni jednog drugog muškarca.«

On je zurio u tamnokosu, debelu Sadie i proklinjao sam sebe što se nije nastavio držati smirenih, snalazljivih i za igru pripremljenih plavuša.

»Glupačo«, Ijutito je rekao. »Zašto nisi pazila?«

»Zašto ti nisi pazio?« odbrusila mu je, mrzeći ga gotovo isto toliko kao i Rossa.

GIGA

»Morat ćeš na abortus«, bezobzirno je rekao.

»Ja nemam novaca.«

»Ja ću platiti.«

»Puno ti hvala.«

Dva dana kasnije poslao joj je pismo u kojem je bilo ime i telefonski broj liječnika, te dovoljno novaca za sve troškove. Liječnik je živio u Tijuani, u Meksiku.

Idućeg je dana otišla tamo turističkim autobusom, uzela sobu u jednom jeftinom hotelu i zatim nazvala liječnika, koji ju je pristao primiti u svojoj klinici to poslijepodne u pola šest.

Pokazalo se da je ta njegova »klinika« jedna mala soba u stražnjem dijelu jednog dućana sa suvenirima. Jedino pokućstvo u toj sobici bio je stari stol od trske i izlizana kožna klupa.

Liječnik je imao oko pedeset godina, crvene, upaljene oči i jako je mucao. Ali je barem bio Amerikanac.

»Trudna sam«, tiho je rekla. »Rekli su mi da biste mi vi mogli pomoći.«

»K-k-koliko dugo ste t-t-trudni?«

»Tri mjeseca«, slagala je.

On je kimnuo glavom, rekao joj cijenu i zatražio od nje da se svuče i legne na onu klupu.

Ona je mislila da će je on sam pregledati i da će joj reći da sutra dođe u njegovu bolnicu, ili gdje je on već obavljao te stvari, pa se poslušno svukla i legla, zadržavši za svaki slučaj grudnjak.

»S-s-skidajle t-to«, naredio je liječnik.

Mala je sobica bila zagušljiva i prašna. Jedna je muha dosadno zujala. Sadie stisne zube i otkopča grudnjak.

Liječnik izbulji one svoje upaljene oči. Lizao je usnice dok joj se primicao. »Raširite noge.« Ona zatvori oči i učini kako joj je naredio.

Odmah je osjetila njegove prste u sebi, kako je grubo bodu i pretražuju. Kad je zavikala od bola, on oštro reče: »Tiho. To vas ne može boljeti.«

Htjela je ustati, obući se i otići. Ali, kakvog bi to imalo smisla? Rossovo je dijete raslo u njoj i po svaku cijenu ga je morala ukloniti.

On je završio s pregledom, grubo joj je stisnuo prvo jednu, pa drugu dojku i rekao: »Mogu vam to srediti.«

»Kada?« upitala je i sjela.

»Sada«, odgovorio je. »Ako ste p-p-ponijeli novac sa sobom.«

»Ovdje?« Užasnuta se.

On je prezirno zaroktao. »S-s-sve s-ste vi iste. P-pustite da vam nap-prave dijete i htjele bi ga se r-riješiti, a onda oč-če-kujete p-p-prvoklasnu uslugu. S-smijem li vas p-podsjetiti da je abortus zakonom zab-branjen?«

»Znam. Ali... ovdje?« Bespomoćno je rukom zaokružila po prašnom sobičku.

»Ovdje sam s-sredio već petsto djevojaka«, hladno je rekao liječnik. »Hoćete li ili n-n-nećete?«

Bilo ju je strah, ali je nužnost prevladala bojazan. »Počnite«, rekla je muklo.

»Prvo novac.«

Ustala je i onako gola otišla do svoje torbice, a njegove su je upaljene oči pratile dok je prelazila preko sobe.

»T-treballi biste malo s-s-smrsaviti«, rekao joj je kad se ponovno ispružila na klupi. Rukama je polako prešao preko njezinih dojki. »Mora da vam je t-t-teško ovo nositi.«

»Počnite već jednom s tim«, srdito je promrmljala.

Sat kasnije teturajući je izašla na ulicu — jedva je mogla hodati. Liječnik je pipao, zabadao nešto u nju, probadao. Ništa se nije događalo. Ništa, osim strašnih grčeva i stalnog krvarenja. Kako je vrijeme prolazilo, liječnik se počeo znojiti. Ruke su mu se počele tresti. Mucanje se pojačalo. Odjednom je bacio čelični instrument s kojim se služio. »Idite kući«, rekao je. »S

vama će to nešto d-duže p-p-potrajati. Ja sam z-z-zapo-čeo. S-sad će p-p-pobačaj nas-stupiti s-s-spontano. Ja ništa više ne mogu uč-č-činiti.«

»Ne razumijem«, kriknula je Sadie iscrpljeno. »Dala sam vam novac.«

On gurane komad vate među njezine noge, brzo joj donese odjeću i počne joj pomagati da se obuče. »D-doći će s-samo po sebi«, uvjeravao ju je, gurajući je van, na ulicu. »Idite k-k-kući. Uskoro će p-početi.«

Nekako se dovukla do hotela, a grčevi su se stalno pogoršavali. U hotelu je odmah legla na krevet i promatrala je kako krv probija kroz vatu koju joj je on stavio među noge.

Bol je bila stravična. Kad je krv natopila krevet ispod nje, Sadie je, onako polusvjesna, shvatila da joj je potrebna pomoć. Onaj liječnik joj nije izazvao abortus, prokleti gad ju je izmesario.

Pokušala je ustati i na trenutak joj pred očima zapleše slika Rossovog lica. A onda je izgubila svijest i srušila se na pod.

Probudila se nekoliko dana kasnije — ničega se nije sjećala. Otvorila je oči i pogledala oko sebe. Ležala je u krevetu, na ruku joj je bila pričvršćena gumena cijev. Usta su joj bila suha i ispucana, osjećala je strahovitu žeđ. Krevet je bio okružen bijelim paravanom i ta bjelina joj je izazivala bol u očima. Pokušala je pribitati misli. Gdje se to ona nalazi? Što se dogodilo? Vjerojatno je u to ponovno zadrijemala, jer kad se drugi put probudila vidjela je iznad sebe neko lice, koje je piljilo u nju. Bila je to neka žena srednjih godina, koja joj je blago rekla:

»Kako se osjećate? Bolje?«

»Mogu li dobiti malo vode?« prošaptala je Sadie.

»Naravno, draga.«

Sadie se ošamućeno pitala zašto je ta žena u uniformi bolničarke. To sigurno znači da je ona sad u nekakvoj bolnici? A onda se svega sjetila i kad se ona žena vratila s papirnatom čašom punom vode, prestrašeno ju je upitala, »Dijete? Jesam li još uvijek trudna?«

Žena ju je trenutak šutke gledala, a onda je potvrdno kimnula glavom.

»Oh, ne«, zas ten jala je Sadie.

»Bog vam na taj način ukazuje na to da postoje i neki drugi načini«, zagonetno je rekla ona žena. »Odmorite se, draga. Kasnije ćemo razgovarati.«

I doista su kasnije razgovarale. Sadie je saznala da je ime ove žene Moreen Carrolle. Ona je bila bivša bolničarka. Jednog je dana došla ovamo u Tijuano s jednom svojom prijateljicom, kojoj je bio potreban abortus. »Ja to tada niti sam odobravala, niti osuđivala«, pričala je Noreen. »Činilo se da je to razumna odluka. Međutim, s mojom su prijateljicom postupali kao sa životinjom i ona je još te iste noći umrla.«

Sadie je pažljivo slušala dok joj je Noreen pričala kako se tog trenutka osjetila »pozvanom« — kako se izrazila.

»Znala sam da bih mogla druge djevojke spasiti ovakvi sudbine«, jednostavno je rekla. »I od onda upravo to i radim.«

»Kako ste me pronašli?« znatiželjno je upitala Sadie.

»Svi hoteli znaju za mene. Čim neka sama djevojka uzme sobu u nekom hotelu, oni me odmah obavijeste. Vi ste tako brzo otišli iz hotela da vas nisam stigla kontaktirati prije ovoga. Ali srećom, na vrijeme sam vas pronašla, a još je veća sreća što je vaše dijete spašeno.«

Sadie sklopi oči, pomisli na Rossovo dijete sigurno u njezinom trbuhu i poželi glasno zavriskati od bijesa i razočaranja.

»Ništa se ne brinite«, tiho je rekla Noreen. »Ja imam alternativu. Sretno rješenje za sve upletene. Naravno«, dodala je, »mogla sam vas prenijeti u bolnicu. U tom slučaju bi bila obaviještena policija i vaša obitelj, a svakako bi i budući otac bio upleten u to. Možda bi čak došlo do suđenja.« Zastala je i promatrala kako Sadie reagira na to što je rekla. »Djevojke obično ne žele da se sazna za ovakve stvari i ja ih potpuno shvaćam.« Kimnula je glavom, puna razumijevanja. »Vidite, ja razumijem kako se to dogodi. Jedna noć puna strasti... izgubi

GIGA

se kontrola... nema vremena za razmišljanje o posljedicama.«

Uspjela je zainteresirati Sadie, te ju je ona pozorno slušala dok joj je oprezno izložila svoj plan. »Rodit ćete to dijete, draga. Ionako je prekasno da se pokuša još jedan abortus. Poslat ću vas kod moje sestre u Barstow i tamo ćete se moći odmoriti i oporaviti. Kad budete rodili, osjećat ćete se jača nego ikada, a mi ćemo vas riješiti brige o djetetu. Ima toliko bračnih parova koji čeznu za djetetom. Sredit ćemo to bez nepotrebnih komplikacija oko usvajanja. Svi oni formulari — to je naprosto nehumano. Vi ćete samo potpisati jednu jednostavnu izjavu i to će biti sve.« Noreen joj se ohrabrujući nasmiješi. »Za sve ostalo ćemo se pobrinuti moja sestra Nita i ja.«

»Što ste rekli?« Sadie je to izgovorila polako, brižljivo artikulirajući svaku riječ.

Deke je zurio u nju, oči su mu se žarile poput žeravice.

Njegove oči. Njezine oči. Kakva uznemirujuća sličnost.

Ona osjeti jezu i automatski počne zatvarati vrata.

»Ne čini to.« Stavio je nogu u vrata. »Došao sam kući — majko. Poslala me je Nita Carrolle. Dugo sam putovao, ali sad sam ovdje.«

Kad je čula ime Nita Carrolle, Sadie je na trenutak oklijevala. »Ne... ne razumijem«, rekla je slabim glasom.

Ali je razumjela. Ona je rodila prije dvadeset i šest godina i sad je taj dio njezine prošlosti stajao pred njom.

»Guraj, draga, upni se.«

»Upinjem se. Upinjem. U pin j em.«

Suze su joj tekle niz lice. Stanka između trudova. A zatim opet bol i njezini izmučeni krikovi.

Dugi, životinjski krikovi, dok je rukama čupala kosu. »Pomozite mi. Molim vas, pomo-zite.«

»Zaboga, ušutkaj je.«

Maska joj se spušta na lice. Plin. Duboko udiše. Olakšanje. Gubi se. Udaljuje se od svog tijela. Udaljuje se od bolova.

Tupo je zurila u tako poznatog tuđinca. »Bit će bolje da uđete.«

Već je užurbano razmišljala. Zbog čega je došao? Šta hoće? Ako je očekivao da će se baciti na njega, plačući od sreće, onda je krivo računao. Ona nema nikakvih materinskih osjećaja.

Baš nikakvih. Oh, Bože! Ako se za ovo sazna...

Možda hoće novac. Izgleda kao narkoman. *Ništa nemoj priznati. Prvo ustanovi koliko on zna. Kako je uopće mogao nešto saznati? One su mi obećale — one dvije žene — obećale su mi da nitko nikad neće saznati.*

Ušao je za njom u kuću. Povala ga je do kuhinje, sva sretna što posluha nije u kući. Barem će to moći s njim na samo raščistiti.

»Sjednite«, rekla je, ponovno pribrana. Namjerno je pokušala zvučati bezbrižno. »Znate, ja mislim da ste pogriješili.

Možda biste mi htjeli reći tko vam je rekao da dođete ovamo?«

»Imao sam jednu kurvu koja se zvala Joey«, rekao je on i pokrio oči neprozirnim naočalama za sunce. »Ona sad nije ovdje, ali ja sam je volio. I ti ćeš je zavoljeti.«

Drhtaj straha. »Molim?«

»Kurve spadaju zajedno.«

Sadie odjednom izgubi strpljenje. »Tko ste vi? Što hoćete?«

»Ja sam tvoj sin«, odgovorio je mladić mirno. »I ti to znaš.«

»Oh, dajte molim vas. Otkud vam tako apsurdna ideja?«

»Nita Carrolle mi je rekla.«

»Ne poznajem nikoga tko se tako zove.«

On se neočekivano okrenuo i snažno ju ošamario preko lica. *»Lažeš, kučko kurvinska!« vrisnuo je. »Ja znam istinu, a ti ćeš mi reći ono što još ne znam.«*

Snaga udarca bacila ju je na pod i ona je ostala tamo ležati, užasnuta — shvaćajući odjednom u kakvoj se opasnosti našla.

Ovo nije nikakav izgubljeni sin koji se vraća majci. Ovo je nekakav manijak. *A ona ga je sama pustila u kuću.*

Elaine je energično četkala kosu. Osjećala je kako joj se cijelo tijelo žari. Nitko nije ravan Rossu — nitko. On je ipak najbolji ljubavnik na svijetu — kad to hoće biti.

Napravila je program za idući tjedan. Frizer, klinika za nokte, vježbaonica — ali neće više ići kod Rona Gordina, kome je još potreban Ron Gordino? Možda će probati *Aerobik* Jane Fonde ili *Tjelesni azil* Richarda Simmonsa. Tiho je pjevušila. Nazvat će Bibi i predložiti joj zajednički ručak. Bibi će razglasiti vijest o Rossovom povratku kući brže od *The Hollywood Reportera*.

A što je s Rossovom karijerom? Telefonski poziv Sadie La Salle bio je izvrstan znak, *iako* je prekinuo najbolji seks, koji su Ross i ona doživjeli u zadnjih nekoliko godina. Ali, telefon nije omeo Rossa. On je mogao istodobno fukati i govoriti, a to je podvig, koji nije u stanju izvesti baš svaki glumac.

Divno se osjećala. Ross ju je doveo do veličanstvenog orgazma, a onda se istusirao i otišao kod Sadie sa zadovoljnim osmijehom na licu. I ona je bila sretna što joj se vratio. Zajedno će se ponovno uzdići do uspjeha.

Angel je pozvala taksi i stigla u Buddvjev stan još prije podneva. Bila je uvjerena da to njega ne bi smetalo.

»Meni niko ništ' nije reko da nekog pustim«, gundala je čistačica. Djevojka, koja je redovito spremala Buddvjev stan ostala je tog dana kod kuće, bolesna, a zaboravila je ženi koja ju je zamjenjivala prenijeti njegovu poruku.

»Ali ja sam gospođa Hudson«, protestirala je Angel. »Bud — ovaj, gospodin Hudson me je uvjeravao da vam je ostavio poruku.«

Čistačica se jedva primjetno podrugljivo naceri. »Ako ste vi njegoova gospođa, zašt' onda tu stalno ne živite?«

»Mislim da se to vas ništa ne tiče«, pocrvenila je Angel, ali nije odustajala.

čistačica omjeri njezin trbuh. »U redu«, rekla je mrzovoljno. »Uđite. Boli *mene* dupe, ak' ga pokradete.«

I tako je Angel ponovno ušla u Buddvjev život. Nije ispalo baš onako, kako je ona to zamišljala, ali vratila se, to je bilo najvažnije, a pomisao na to da će ga uskoro opet vidjeti, oduzimala joj je dah.

Ferdie je znao da se Sadie sprema provesti vikend u Palm Springsu. Također je znao da nije kanila krenuti prije pola jedanaest ili jedanaest. On se ponosio time da je uvijek obaviješten o svakom njezinom koraku. *Mogao* joj je prenijeti vijest o Buddyjevoj ženi preko telefona, ali bio je svjestan da bi joj to zapravo *trebao* osobno saopćiti.

Kolebao se samo trenutak. To je značilo da se mora presvući i umjesto odjeće za plažu obući nešto prikladnije. To je također značilo da mora Rockyju objasniti da odlažu piknik, a Rockyju to sigurno neće biti po volji.

Ferdie udari nogom o pod. Načas ga je uhvatila neobuzdana srdžba. Zašto je tako važno da Sadie to odmah sazna?

Isuse! Ako ona ikad sazna da je on to znao i da je čekao do ponedjeljka da joj to kaže ... Ipak je ta novost *bila* važna, s obzirom na početak kampanje i sve ostalo.

Madame La Salle *neće* biti zadovoljna kad to čuje.

Svukao je majicu i kratke hlače i požurio u spavaću sobu da se obuče.

* * *

Ross se osjećao iznenađujuće pun poleta. U životu se dešava tako da odjednom sve krene nabolje. Ovo vrijeme, koje je proveo odvojen od Elaine, koristilo je i njemu i njoj. Ponovno je osjećao prisnost za koju je mislio da je zauvijek izgubljena. Elaine je borac. Nije ona nikakva lutkica iz Beverly Hillsa. Dobro, ona voli trošiti i živjeti na velikoj nozi, ali jedno je apsolutno sigurno — uvijek će biti uz njega kad mu bude potrebna.

GIGA

Sadien poziv — koji je izazvao privremeni *coitus inter-ruptus* — obadvoje ih je razveselio. »Predomislila se«, oduševljeno je rekla Elaine. »Sigurno te zove zato što te hoće ponovno preuzeti kao klijenta.«

Ross se morao složiti s njom. Jer — zašto bi ga inače zvala k sebi u kuću u subotu ujutro? Veselo je vozio Sunsetom — krepak, preplanuo od sunca pedesetogodišnjak. Svaka karijera ima svoje uspone i padove. Njegova je sad bila u usponu; osjećao je dobre vibracije.

»Majko kurvo!« pljunuo je Deke »Bludnice. Smeće prljavo«.

Svezao ju je, a njegov je nož bio stalno prisutna prijetnja. Zavezao ju je čvrsto za stolicu. Strah od noža spriječio ju je da mu se opire. Još od Tijuane, onog liječnika i neuspjelog pobačaja, osjećala je bolestan strah od krvi. Na neki način on je bio kriv za to — ako je doista njezin sin, kao što tvrdi.

Maska joj je grubo strgnuta s lica. Bol se opet vratila. Možda bi čak i smrt bila bolja od ovoga; osjećala je kako se u njoj sve trga. Krikovi su joj bili jedino olakšanje. Okruživali su je uzbuđeni glasovi.

»Ušutkaj je.«

»Hoćeš da je čuju svi susjedi?«

»Zašto to tako dugo traje?«

»Dijete je u krivom položaju, prokletstvo.«

Opet maska. Ugodan šum u ušima i nosu i grlu — poput smrti koja je poziva da dođe k njoj. Osjećala je kako nestaje... nestaje...

Bolna stvarnost.

»Dječak je.«

»Ne diše.«

»Isuse!«

»Učini nešto dok ne bude prekasno.«

Pljesak dlana o meso.

Ništa.

»Neće uspjeti.«

»Vraga neće. Potrebna nam je lova.«

Pljesak.

»Hajde, gade mali!«

Plać.

Kratki odmor.

Iznenadjenje novih trudova. To je posteljica, znala je. Sad će brzo sve biti gotovo.

Udahnula je zraka i ponovno ga ispustila u dugom, prodornom vrisku, koji kao da je trajao čitavu vječnost.

Neke grube ruke opet su joj pritisnule masku na lice i ona je još jednom utonula u blaženu tamu.

Kad se probudila, sve je bilo gotovo. Ležala je u krevetu, čista i okupana — samo ju je tupa, pulsirajuća bol među nogama podsjećala na muke koje je prošla. Noreen Carrolle je stajala kraj kreveta, a uz nju njezina sestra, Nita. Obje su se smiješile. Dva lica ... jedno čisto i prostodušno, drugo pretjerano našminkano i vulgarno.

»Sve je prošlo, draga, više se ni za što ne moraš brinuti«, rekla je Noreen.

»Tako je, nemoj se više fukati naokolo i sve će biti dobro«, nasmijala se Nita.

Ona je ponovno utonula u san.

Pokušavala je ostati mirna. Negdje je pročitala kako je važno pokušati zadržati kontrolu, kad se ima posla s psiho-tičnom osobom. Osim toga, nije ona nikakva osjetljiva ljubica, ona je Sadie La Salle. Njezina je prisutnost znala ponekad natjerati odrasle ljude da drhte od straha. Pomislila je na alarmne uređaje. Na nesreću, bili su isključeni. Ali kad bi samo mogla doseći

GIGA

signalno dugme kraj kuhinjskih vrata — taj je alarmni signal bio izravno povezan s policijom. Deke je hodao naokolo po kuhinji, mrmljajući nešto za sebe.

Pitala se da li bi ga možda trebala navesti da govori. Osobni kontakt. Još jedan od načina djelovanja na psihotične osobe.

Ako je ona *doista* njegova majka, što miože biti osobnije od toga? A ako *jest*, to onda znači da je Ross njegov otac. A Ross je u ovom času na putu prema njezinoj kući.

Deke prestane hodati gore-dolje i spusti se na pod. Sjeo je, leđima oslonjen na hladnjak.

»Ovo je velika kuća«, primijetio je.

Na neki čudan način podsjećao ju je na nekoga. Nije se mogla sjetiti na koga. Imao je njezine oči. Oh Bože! Taj ju je odvratni, suludi neznanac podsjećao na nju.

»Rekao sam da imaš veliku kuću«, ponovio je.

»Da«, brzo se složila.

»Joey bi voljela ovdje živjeti.«

»Tko je Joey?«

»Moja zaručnica.«

Primorala se da joj glas zvuči što je moguće prirodnije i prijateljskije. »Gdje je ona? Hoćemo li je pozvati da dođe ovamo?«

On ustane. »Ona se jebe s muškarcima. To radi svaka kurva. Ona je kao i ti, širi noge cijelom svijetu.« Govorio je bezizražajnim glasom, kao da te riječi nemaju nikakvog značenja.

Sadie pokuša promijeniti temu, premda joj je grlo bilo toliko suho da je jedva mogla govoriti.

»Kako se zoveš?«

On je ponovno šetao gore-dolje. »Nije važno.«

»Da, važno je. Kako te Joey zove?«

»Joey?« Zaustavio se i iznenađeno je pogledao. »Otkud *ti* znaš o Joey?«

»Zašto me ne odvežeš pa da porazgovaramo o njoj?«

»O kome?«

»O Joey.«

»Ta kurvinska kučka je mrtva.«

»Žao mi je.«

Deke je opet počeo hodati po kuhinji, izgubljen u mislima.

Ona je stalno gledala u onaj alarmni signal kraj kuhinjskih vrata i pitala se postoji li bilo kakav način da mu se dovoljno približi kako bi ga mogla pritisnuti.

»Ovo je velika kuća«, po treći put je rekao. »Mislim da ću malo pogledati naokolo.«

»Da, zašto to ne učiniš?« brzo je rekla Sadie.

On je nije čuo, već je bio izašao iz kuhinje.

Mučila se da primakne stolicu bliže stražnjem ulazu. Nije bilo lako. Svezao ju je električnim kablom i žica joj se bolno urezala u zapešća i nožne članke. Unatoč bolovima, polako i mučno, pomicala se prema spasonosnom alarmu.

Leon Rosemont je rano u subotu ujutro poletio s aerodroma u Las Vegasu. Osjećao je da se mora žuriti, ali je istodobno osjećao da mu je Deke Andrews konačno nadohvat ruke. Možda.

Ferdie je svoj bijeli Jaguar E vozio brže nego što je bilo dopušteno. Iduće će godine kupiti Mercedes. To je sigurno. A zatim — no da, možda tek za dvije godine — Rolls.

Ferdie je u životu imao točno određene ciljeve. I namjeravao je doseći svaki od njih. U međuvremenu je uživao u svojim engleskim sportskim kolima. To je bio luksuz, ali je on smatrao da ga zaslužuje. Osim toga, njegovi su mladi prijatelji naprosto *obožavali* njegov Jaguar.

On gurne jednu od Rockyjevih kaset Roda Stewarta u kasetofon i to mu skrene misli na dječakovo glupo ponašanje. Kakva gnjavaža! Stalno mrzovoljan, stalno zbog nečeg cmizdri i prigovara. To je nezgodno kod ovih jako mladih, ponašaju se kao djeca.

»Hoću i ja s tobom«, zavijao je Rocky. »Hoću se i ja upoznati s velikom Sadie La Salle.«
»Drugi put«, odlučno je odgovorio Ferdie.

Drugi put. U idućem stoljeću, možda. Nikad ne miješaj osobne užitke i posao. Otrcano. Ali istinito.

A onda je Rocky zaigrao svoju staru točku ti-me-više-ne--voliš i rekao: »Ja odlazim.«

Ferdie je bio primoran da sve pusti i da umiri dječaka. Završili su u krevetu. Bio je to vrlo uzbudljiv interludij — koji je malo predugo potrajao.

Nervozno je pogledao na svoj crni ručni sat Porsche. Božićni dar od Madame.

Već je bilo blizu jedanaest. Nadao se da Sadie još nije krenula u Palm Springs.

* * *

Motor Rollsa se zagrcnuo i ugasio na uglu Canon Drivea i Sunseta i više se nije dao ponovno upaliti. Ross je bio izvan sebe od bijesa. Kad je totalno ispraznio akumulator bezuspješnim pokušajima paljenja, izašao je iz automobila i srdito ga udario nogom. Skupina meksičkih sluškinja i djece na autobusnoj stanici ispred hotela *Beverly Hills* veselo mu je mahala, pljeskala i dovikivala. On im se podrugljivo nakloni i pretrči preko ceste do hotela.

»Problemi s kolima«, objasnio je i pružio ključeve vrataru. »Kad čovjek već kupi jebeni Rolls, onda jednostavno ne očekuje tako nešto. Kola su na uglu Canona.«

»Ja ću se pobrinuti za to, gospodine Conti. Vi ćete biti u Polo Loungeu?«

Šalica kave i cigareta dobro bi mu došli prije susreta sa Sadie. »Bit ću u kavani«, odlučio je.

»Nije ništa ozbiljno, mislim da sam samo prelio motor.«

»Ništa se vi ne brinite, gospodine Conti. Reći ću da vas pozovu kad kola budu gotova.«

Ross uđe u hotel.

Luksuzno uređena kuća ostavila je Dekea ravnodušnim. Lutao je iz sobe u sobu i tupo zurio u skupocjene slike i prekrasne umjetnine. Njemu sve to ništa nije značilo.

U njezinoj spavaćoj sobi stao je pred starinski krevet s baldahinom i polako, ne žureći se, otvorio patent na hlačama. Sklopio je oči, mislio na Joey i učinio ono što je morao učiniti.

U kutu sobe stajao je veliki Panasonic televizor. Udarao je po ekranu nožem i metodički ga razbio u komadiće.

Joey bi uživala u ovoj kući. Namjeravao je poslati po nju čim to bude moguće.

Sadie je u kuhinji sporo napredovala. Žica oko nožnih članaka duboko joj se urezala u meso i svaki put kad bi uspjela pomaći stolicu centimetar ili dva, jedva bi se suzdržala da glasno ne zaviče od bolova. Željela je zaklopiti oči i probuditi se već jednom iz ovog užasnog sna.

Gdje je Ross? Kako je to čudna igra sudbine da bi ovaj nasilnik, koji je upao u njezinu kuću,

mogao biti njihov sin. *Dijete njihove ljubavi*. Obuzela ju je gorčina. Dijete ljubavi, doista. Mrski podsjetnik na Rossovo izdajstvo i ravnodušnost.

Zašto to dijete nije izašlo iz nje u pobačaju, kao što je trebalo izaći?

Previše se brzo micala i stolica je udarila o rub kuhinjskog stola, zanjihala se i pala — povlačeći i nju sa sobom na pod.

Glasno je kriknula, a onda se brzo ugrizla za usnicu, nadajući se da je on nije čuo.

Sad je u klopci. Sputana i bespomoćna kao kakva stvar. Gorčina joj se dizala u grlo i osjećala se tako usamljena i prestrašena kao još nikad u životu.

* * *

Deke je nastavio svoj obilazak kuće. U kupaonici je ispraznio u umivaonik sve bočice tekućeg pudera, parfema i ulja za kupanje. Joey ne treba to umjetno smeće.

Skinuo je tamne naočale i zurio u svoj odraz u trostranom ogledalu iznad toaletnog stolića.

Slika u zrcalu ga je iznenadila. Nagnuo se bliže i protrljao obrijanu lubanju — prvo polako, zatim sve brže ... brže ... brže ...

Osjetio je novu erekciju kako mu zateže hlače, ali nije se na to obazirao, nije se dotakao, nije se smio dotaknuti. Morao je čekati na...

»Joey«, rekao je. A onda je počeo divlje vriskati. »*Joey! Gdje si, kurvo? Izađi, gdje se skrivaš, kučko! Ubit ću te, dje-vojčuro pokvarena!*«

Dograbilo je nekakvu brončanu statue tu i bacio je u zrcalo.

Staklo se razbilo u tisuće komadića.

Ferdie je skrenuo na prilazni put Sadiene kuće. Kad će ta žena postaviti sigurnosna vrata na dno prilaza? Njezina je kuća praktički bila jedina bez njih u cijeloj ulici.

Prijetkorno je zacoktao jezikom. Kad on bude imao dovoljno novaca, on će se odmah zaključati u pozlaćeni kavez. Los Angeles vrvi od manijaka i perverzних tipova i sam Bog zna čega sve ne. Čovjek jednostavno ne može biti previše oprezan.

Požurio je iz kola i pozvonio na vratima, nadajući se da nije došao prekasno.

Ležeći bespomoćno na podu kuhinje Sadie je čula zvono na ulaznim vratima i preplavio ju je osjećaj olakšanja. Stigao je Ross. Ako ništa drugo, barem više nije bila sama.

Gore, na katu, Deke je također čuo zvonce i stvarnost se umiješala u njegove misli.

Sjetio se gdje se nalazi.

Sjetio se svoje majke, svoje *prave* majke.

Nije ju htio izgubiti. Ne sada, nakon svega što je prošao samo zato da bi je pronašao.

Ostavio je debelu crnu olovku za oči, s kojom se igrao, sletio je hitro niza stube i uletio u kuhinju. Za trenutak je stao, ukočen — mislio je da je otišla i ispunio ga je strahoviti bijes. A onda ju je vidio na podu, svezanu i bespomoćnu.

»Tko ti je to napravio?« oštro je upitao.

Ona je s užasom buljila u njega. Zacrnio se oko očiju kao da je htio naslikati kozmetičku masku. Visoko na čelu ispisao je razlivenim slovima SMRT KURVAMA.

»Odveži me«, brzo mu je rekla. »Ja ću otići vidjeti tko je to na vratima. Ja ću ih otjerati.

Požuri.«

On se poslušno sagnuo. Zadržala je dah, osjećajući slabost od nade u bijeg. Ross će je spasiti. Hvala Bogu da je došao! Ako uspiju otrčati do njegovih kola, zaključati sva vrata, brzo se odvesti odavde ...

On joj je odvezao jedan nožni članak, a tada se zvono ponovno oglasilo. Deke je prestao razvezivati žicu i nagnuo je glavu na stranu, osluškujući.

»Požuri!« poticala ga je ona.

GIGA

Na licu mu se ukazao izraz gađenja. »Ti misliš da sam ja glup, je li?«

»Ne ... ne ... ja...«

»Ako mi se budeš smijala, ubit ću te.«

»Ja ti se ne smijem.«

On je udari preko lica tako da joj je glava oštro poletjela prema natrag. »*Nikad mi se nemoj smijati, kurvo!*«

Osjetila je u ustima okus krvi. »Ne«, prošaptala je. »Neću nikada.«

»Ostani tu i budi tiho«, zapovjedio je.

Šutke je kimnula.

Ferdie je instinktivno oštro ustuknuo kad je u vratima ugledao Dekea. »Tko si *ti?*« zapanjeno je upitao.

Prije nego što je Deke uspio odgovoriti, Sadie je počela vriskati.

Ferdie je, na nesreću, sporo reagirao. Nije učinio ništa.

Deke je gipko koraknuo naprijed, s nožem u ruci. Zabio je iznenađenom čovjeku nož ravno u srce. Ferdiejeve su se oči izbuljile odražavajući pomiješane osjećaje bola i iznenađenja kad ga je Deke uvukao kroz vrata i bacio na pod predsoblja. Bio je mrtav prije nego što mu je glava udarila o popločani pod.

Deke je nogom zalupio vrata i vratio se u kuhinju.

Sadieni su se krikovi pretvorili u tiho cviljenje kad ga je ugledala. Odjeća mu je bila natopljena krvlju.

»Molim te«, jecala je. »Nemoj me povrijediti.«

»Zašto si onako vikala?« blago ju je prekorio. »Nisi to smjela napraviti.«

Ona počne izbezumljeno vikati. »Što si napravio Rossu? Što si mu učinio?«

»Bog daje. Bog uzima. Majko. Moraš shvatiti da sam ja Održavatelj reda. Častan čovjek.«

Njezin se glas podigao do histeričnog krika. »Ubio si ga, je li tako? *Kopile.*«

»Jesam li ja kopile... majko?«

»Ako sam ja tvoja majka«, vriskala je, »onda si sad ubio svog vlastitog oca.« Mahnito se počela smijati. »Kako ti je sad ... ti... ti jebeni glupi idiote?«

Oči su mu luđački blistale od srdžbe kad je krenuo prema njoj.

»Zdravo, Ross.« Montana je skliznula na stolicu pokraj njegove u kavani.

On digne glavu s jutarnjih novina u kojima je čitao članke o sebi i Gini. »Kako si?«

Ona slegne ramenima. »Dobro, pretpostavljam.«

On spusti novine. »Stvarno me je pogodila Neilova smrt. Nisam imao prilike da ti pridem na pogrebu.«

»Hvala ti.« Ona mu lagano dotakne ruku. »Meni je žao zbog filma.«

»No da, meni je još više žao nego tebi. Ta uloga, koju si napisala, bila je stvarno izvrsna.

Mogao sam s njom izazvati pravu senzaciju.«

»U to sam sigurna.«

On slegne ramenima. »Premda, s Oliverom kao producentom, tko zna što se sve moglo dogoditi.«

Ona se kimanjem glave složi s njim.

»Što ćeš ti sada?« upitao ju je.

»U ponedjeljak se vraćam u New York.« Uzdahnula je. »Pretpostavljam da će mi nedostajati ovo sunce, ali zapravo sam ja ipak dijete velegrada. Mislila sam da će posljednji doručak u kavani hotela *Beverly Hills* predstavljati prikladan oproštaj s Holly woodom.« Pogledala je niz zakrivljenu tezgju bara i nasmijala se. »Baš sam ovdje pokupila neke od mojih najboljih dijaloga!«

On se pridruži njezinom smijehu.

GIGA

»A kako je s tobom?« pitala je Montana. »Što dalje?«

On se podrugljivo nasmiješi i zavodljivo je pogleda svojim slavnim plavim očima. »Nešto između *Broda ljubavi* i smrti.«

»Ha?«

»Glumačka šala.«

»Oh.« Ona naruči dvostruki mliječni frape s čokoladom i pecivo s jabukama.

»Nije loše«, rekao je on s divljenjem.

»Ja sam oduvijek bila ekscentrična u jelu.«

Kladio bih se da ona fantastično puši, pomislio je Ross i odmah sam sebe prekorio zbog toga što mu na um padaju takve misli. Zar on ne može sjediti kraj neke žene, a da odmah ne počne misliti na seks?

Ne može.

Elaine mu nije rado pušila. Možda i zbog toga, što on nikad nije uzvraćao uslugu. Mogli bi sad pokušati malo eksperimentirati, pomislio je. Zajedno. Nikad nije prekasno.

»Ponovno sam sa svojom ženom«, spomenuo je.

»Baš lijepo«, rekla je Montana oduševljeno. »Nikako te nisam mogla zamisliti kao naprosto još jednog u nizu Gini-nih muževa.«

Prišao im je poslužitelj i obavijestio Rossa da su mu kola popravljena. On mu pruži napojnicu od nekoliko dolara i odluči da će popiti još jednu šalicu kave. Bilo mu je ugodno razgovarati s Montanom. Osim toga — neka Sadie samo čeka. Ne mora on baš skakati čim ga ona pozove, je li tako? Ipak je on još uvijek filmska zvijezda, zar ne?

Glasovi u njegovoj glavi govorili su mu da je ispravno postupio. Ali on nije bio siguran.

Sumnja se navlačila na njega poput crne kukuljice dok je išao iz sobe u sobu, šetajući kroz ovu veliku kuću. Nemirno je šetao naokolo, mrmljajući nešto ispod glasa. Nestala su sva pravila logike, vremena, razuma. Putovao je prema svome cilju i sad ga je postigao. Ali — što sad?

Boljela ga je glava. Osjećao se nekako izgubljenim. U sljepoočnicama mu je bubnjalo i oko sebe je osjećao dodir smrti.

Gdje je Joey?

Negdje se vani kurva, naravno. *Kurva... kurva... kurva..*

Ona je smatrala da je on ružan. Smatrala je da je on nitko i ništa.

Nije ga više željela.

Kriknuo je od bijesa i nogom gurnuo vrata Sadiene radne sobe.

Krik mu je zamro na usnama i stao je ukočen, paraliziran.

Oh, kad bi Joey mogla vidjeti ovo što on vidi ... oh, da ... oh, da ...

Oprezno je ušao u sobu i približio se divovskom plakatu, prilijepljenom na karton i prislonjenom uza zid.

Pružio je ruku da ga dotakne, zadivljen. *Na plakatu je bio on. To je njegova slika.*

Majka ga je mirno promatrala. »Mislila sam da si mrtav«, rekla je. »Kao tvoj prijatelj Tony.« Buddy se šuplje nasmije. Po prvi put je počeo promatrati stvari iz njezinog kuta gledanja i bez obzira što je ona njemu učinila, sad je znao da je i on nju morao silno povrijediti. »Još uvijek dišem«, rekao je, pokušavajući se našaliti.

Ona kimne.

Nelagodno je strugao nogama, osjećao se kao kakva mlada budala. »Mogu li ući?«

»Ne«, kratko je odgovorila.

»Gledaj«, rekao je, »došao sam da se pomirimo. I ti i ja smo napravili stvari, koje nismo smjeli napraviti, ali — kako ide ona stara uzrečica? — krv nije voda. Točno?«

Ona se nervozno osvrnula oko sebe, primijetila je jednu susjedu kako zalijeva vrt, drugu kako razmjenjuje tračeve s poštarom. »Pretpostavljam da će *ipak* biti bolje da uđeš u kuću«, rekla je nevoljko. »Ali nemoj ništa govoriti pred Brianom. Razumiješ?«

On uđe za njom u kuću i duboko udahne. Još uvijek je isto mirisala — bila je to blaga mješavina mirisa češnjaka, slatkastog parfema i čistog rublja. Odjednom ga obuzme nostalgija. Bio je spreman oprostiti i zaboraviti, ako je i ona spremna na to. Jednog će dana možda dovesti ovamo Angel.

Ona ga uvede u onu dnevnu sobu koja je bila rezervirana samo za primanje gostiju i reče:

»Sjedni.«

Na crnom glasoviru bila je poslagana njezina zbirka fotografija u starinskim srebrnim okvirima. Baka i djed u sepijom obojenoj Italiji. Njihova lijepa kćer u bijelom, s pletenicom do struka. Slika s vjenčanja — muškarac na slici nije bio njegov otac. Brian, u mlađoj dobi. Nijedne njegove fotografije. Nijedne slike Buddy Boyja, nekoć jedine radosti u njezinom životu.

Ona primijeti što on gleda i reče: »Ponovno sam se udala.«

Pogodila ga je ta vijest. A zapravo, zbog čega bi ga to trebalo pogađati? Ona je imala svoj život koji je trebala živjeti. »Hej — to je sjajno.« Glas mu nije iskreno zvučao. »Znači, pretpostavljam, da sam dobio brata — mislim, polu-brata. To je... ovaj ... divno.«

»Nisi«, hladno je rekla ona. »Brian nema s tobom nikakve veze.«

Njemu je sad ponovno bila potrebna obitelj, bili su mu potrebni korijeni. »Znam da si ljuta na mene. Trebao sam ti se javiti, ali morao sam prvo srediti svoj život, na moj vlastiti način. Moraš priznati da ono, što se dogodilo između nas, nije bilo normalno.« Zastao je, zatim silovito nastavio. »Hej — moraš i ti prihvatiti barem *dio* krivice.«

Gledala ga je hladnim očima. »Zbog čega?«

On podigne glas. »Nemoj mi to činiti. *Dobro* znaš zbog čega.«

»Na tvom mjestu, Buddy, ja se ne bih zbog toga zabrinjavala.«

»Čuj — mene to muči već deset godina. Sada bih to jednostavno htio zaboraviti.«

»Incest. To je ono što si mislio?«

Bezobziran način na koji je to izrekla šokirao ga je. Odjednom mu je svega bilo dosta. Htio je otići. Osjećao je neobjašnjivu želju za plačem — i to već godinama nije osjetio. »Zašto?« uspio je protisnuti.

»Zato, Buddy, što ti nisi moj sin. Usvojili smo te kad si imao samo četiri dana.«

Nije mogao vjerovati to što je čuo.

»To nije bilo legalno usvojenje«, nastavila je ona mirno. »Kupili smo te za određenu svotu novaca, jer smo očajnički željeli sina. Meni je bilo rečeno da ne mogu imati djece.« Zastala je.

»Ali, rodila sam Briana, prema tome, vidiš — liječnici nisu bili u pravu.«

Nije znao što bi rekao ili učinio. Toliko mnogo misli, toliko pomiješanih osjećaja. I na neki način — unatoč strahovitom šoku — gotovo olakšanje. »Tko sam ja?« upitao je naposljetku.

»Meni to nikad nisu rekli«, hladno je odgovorila i zatim dodala: »Ja se ne osjećam

GIGA

odgovornom za tebe, Buddy. Ti si prije deset godina odlučio da me ostaviš. Zamislimo jednostavno da se nikad više nisi vratio.«

Elaine se istuširala i zatim se najavila kod svog frizera. Pokušala je urediti malo kuću, ali čišćenje nikad nije bilo njezina jaka strana pa je zato nazvala Linu i ljubezno zatražila od nje da se vrati.

»Ja imam drugi posao, sefiora«, mirno je rekla Lina.

»Ali meni si *potrebna*«, ustrajala je Elaine, kao da između njih dvije postoji nekakva specijalna veza. »Gospodin Conti se vratio, a ti znaš kako će to njega uzrujati, ako ti nisi ovdje.«

»Možda vam nađem nekog drugog.«

»Ne, to neću, Lina. On će htjeti *tebe* vidjeti ovdje, u ponedjeljak ujutro. Molim te, nemoj ga iznevjeriti.«

Odlučno je spustila slušalicu i smješala si šalicu kave. Osjetila je načas želju da doda kapljicu nečega u kavu, ali je napast prošla čim se sjetila svoje nove situacije. Ross se vratio. Sad se mora držati određenih normi.

Nazvala je Bibi. »Pogodi što je novo?« dramatično je najavila, zanemarujući činjenicu da njih dvije već tjednima nisu razgovarale.

»Što, slatkica?« pitala je Bibi, jedva prikrivajući zlovolju što su je uhvatili da ona nešto ne zna.

»Ross i ja smo opet zajedno. Htjela sam da ti to prva saznaš.«

»Kako vi zajedno?« Glas joj je odavao iznenađenje. »Jučer navečer on zajedno s Ginom. Meni žao, draga, ti griješiš.«

»Bibi«, odlučno je rekla Elaine, »nisam luda. Jučer je možda bio s Ginom, ali jutros se vratio meni. Zauvijek.«

»Ti *sigurna*, slatkica?«

»Naravno da sam sigurna.«

Bibin glas odmah postane topliji. Ona je uživala u ekskluzivnim tračevima. »A što se dogodilo s Ginom?«

»Kako bi bilo da u ponedjeljak zajedno ručamo pa ću ti onda sve ispričati.«

»Zauzeta sam u ponedjeljak, ali mislim da ja to odgodim. Da, slatkica, za tebe ja to odgodim.«

»Odlično. *Jimmy's*, u jedan?«

»*Jimmy's* je tako dosadan, draga. Ja nađeni novo mjesto, jako lijepo. Kineski restoran. Moja tajnica zove tebe rano u ponedjeljak s adresom.«

»Savršeno.« Elaine spusti slušalicu i nasmiješi se. Ručak s Bibi. Prikladan povratak u krug posvećenih.

Angel je pričekala da čistačica ode iz stana, a zatim se bacila na posao. Izvadila je iz spremišta Lysol, Ajax i pribor za čišćenje. Svezala je dugu plavu kosu iza glave, da joj ne smeta i s ozbiljnim je žarom počela čistiti Buddyjev stan onako, kako to *treba* raditi.

Temeljito. A ne kao mačka s repom. Htjela je da kad on dođe kući sve bude u savršenom redu. A tako će i biti.

Tiho pjevušeći, započela je s kupaonicom.

Leon Rosemont je stigao pred kuću u San Diegu upravo kad je Buddy izlazio. Katkad se tako nešto savršeno vremenski poklopi i premda to Leon nije znao, stigao je u pravi čas na pravo mjesto. Da je stigao samo pet minuta kasnije, Bud-dyja više ne bi našao.

Mimoišli su se na stepenicama ispred ulaza.

»Oprostite«, oštro je rekao Leon. »Jeste li vi Buddy Hudson?«

Buddy nije bio raspoložen za razgovor. Ovom momku je na čelu pisalo da je policajac.

Sranje! Ipak su izvukli spis iz arhiva i sad žele obnoviti istragu. »Jesam. Ali, slušajte — ono

GIGA

jutros, bila je greška. Bio sam pod gasom, kužite?«

Leon ga je čudno gledao. »Molim?«

»Noćas sam se nacugao«, uporno je nastavljao Buddy. »Možete vratiti spis u arhivu. Uopće više ne znam što sam vam govorio.«

Leon se namršti. »O čemu ste govorili?«

»Hej — vi ste stvarno žandar?«

Leon mu s dosadom na licu pruži legitimaciju. Buddy samo na brzinu poviri u nju. Nije mu više bilo stalo do toga, jedino je želio da se što prije vrati Angel i da konačno osjeti malo ljubavi u svom životu.

»Možemo li ući unutra i malo porazgovarati?« upitao je Leon.

Buddy pokaže na kuću. »Unutra? Šalite se. Ja sam u toj kući dobrodošao otprilike koliko i triper.«

»Veoma je važno da razgovaram s vama. A htio bih da i vaša majka čuje to što ću reći.«

»Ona nije moja majka, čovječe.«

»To je jedna od stvari o kojima bih želio razgovarati.«

I on svuče krvlju natopljenu odjeću, gurne je u stroj za pranje rublja i uključi stroj.

I obriše crna slova sa svog čela i crnilo oko očiju.

I zatim, onako gol, klekne pred svoju sliku na plakatu i dotakne ono tvrdo i nabreklo što je osjećao među nogama.

I doživi orgazam, dršćući od zanosa.

I u čudu se upita zašto je netko *njegov* plakat nagrdio riječima TKO JE BUDDY HUDSON?

»Moram ići«, izjavi Ross.

»Drago mi je da smo imali prilike porazgovarati«, rekla je Montana. »Tko zna... ako ikad otkupim prava za *Ljude s ulice* ... i ako uspijem prikupiti novac...

»Mislit ćeš na mene.«

»Naravno.«

On se spusti s visoke barske stolice i poljubi je u obraz. »Ti si strašna ženska.«

Ona se tužno nasmiješi. »To je Neil znao reći.«

* * *

I odjednom je sve postalo jasno. Neki je varalica ukrao njegovo lice, njegov lik, njegov izgled i *pretvarao se da je on*.

Obuzme ga bijes.

TKO JE BUDDY HUDSON?

Otišao je do njezinog pisaćeg stola i uzeo adresar uvezan u kožu.

TKO JE BUDDY HUDSON?

Listao je uredno otipkane stranice tražeći slovo H.

TKO JE BUDDY HUDSON?

Pod slovom H bilo je mnogo imena, upisanih ispod imena raznih gradova. Prstom je išao niz stranicu s naznakom: Los Angeles.

TKO JE BUDDY HUDSON? Naglo je zatvorio bilježnicu. Znao je gdje će ga naći.

»Nije bilo ništa ozbiljno, gospodine Conti. Baš kao što ste rekli, samo je motor bio zaliven benzinom.«

Ross uđe u svoj Rolls i gurne vrataru u ruku dvadeseticu. Neka turistkinja srednjih godina prepozna poznato lice i gurne laktom muža. Obadvoje su stali i zagledali se u njega.

Ross pokrene motor i krene niz hotelski prilaz. Nakon svih ovih godina, još uvijek mu je

GIGA

laskalo kad bi ga prolaznici prepoznali. U retrovizoru je spazio Karen Lancaster i onog njezinog ropera, Engleza. Upravo su dojurili pred hotel u njezinom crvenom Ferrariju. Ross zaključio kako je sretno izbjegao *tu* nevolju. Kao *i* Ginu Germaine. Doista, ne može se reći da je pretjerano oprezan u izboru žena s kojima će se spetljati. Svejedno, dobro se je zabavljao, barem neko vrijeme.

Pitao se što to Sadie hoće. Da li će mu se ispričati što je onako postupila prema njemu? Ili će ga pokušati opet uvući u krevet, kako bi ga ponovno ponizila?

Nije želio nagađati. Jedino što on od nje želi, to su poslovne usluge, a ukoliko ona ima na umu nešto drugo — pa, morat će to jednostavno zaboraviti.

Odjeća mu je još bila vlažna, ali sad nema vremena čekati.

Vani je našao jedan bijeli Jaguar, s ključevima u bravi.

Nataknuo je svoje crne naočale i uskočio iza volana.

Oh, Joey.

Oh, majko.

Kad bi me sad mogle vidjeti.

Okrenuo je ključ i pumpao gas sve dok motor nije zaur-lao poput tigra spremnog na skok.

Glazba je brujala iz sva četiri zvučnika. Rod Stewart. Prikladno rezanje.

Upravio je kola niz dugi, krivudavi prilazni put i zaustavio se kad je došao do ulice. Njegov je kombi bio parkiran uz jarak, djelomice skriven iza skupine stabala. Zavukao je ruku u vozačku kabinu i dohvatio svoju putnu torbu. Iz torbe je izvukao kartu Los Angelesa i proučavao je tako dugo dok nije bio potpuno siguran da je točno upamtio put.

Jaguar je imao onu snagu, koju je on od uvijek želio. Zajedno su jurnuli niz Angelo Drive, spojeni u struji brzine.

»Wolfie, jesi li budan?«

»Za tebe uvijek, Bibi. Iako je, moram priznati, malo rano za subotu ujutro.«

»Dragi, skoro je podne, što radiš?«

»U krevetu sam. Gdje je Adam?«

»Oh, Adam. On tako dosadan. Jednog dana ja ga ostavim.«

»Ti to uvijek govoriš.«

»Pa što onda? Ja to ozbiljno mislim.«

Ali su obadvoje znali da ne misli ozbiljno. Tko bi drugi tako strpljivo podnosio Bibi i njezinu tako zabavno zlobnu jezičinu?

»Slatkica, pogodi nešto?«

»Reci mi. Oslobodi me muka.«

»Ross Conti, on ostavio Ginu i vratio se kod Elaine.«

»Kako si *to* uspjela saznati?«

»Ja sve prva saznam, dragi.«

Ross nije bio *loš* vozač. Ali nije bio pribran, držao se sredine ceste i vozio je prebrzo. Posebno je počeo brzo voziti kad su on i Rolls ušli na Angelo Drive, strmu ulicu, punu zavoja, koja je krivudala daleko u brda i što se više penjala, sve se više sužavala.

Kuća Sadie La Salle bila je blizu vrha. U normalnim okolnostima, vozači koji bi ovuda vozili jedan drugome u susret, bili bi svjesni opasnosti, usporili bi i oprezno držali nogu blizu pedala kočnice.

Ross se zaletio uz opasnu ulicu i ništa od toga nije učinio.

Kad su ugledali jedan drugoga, već je bilo prekasno.

Buddy se vraćao u Los Angeles potpuno ošamućen. Toliko se toga dogodilo u tako kratkom vremenu. Otišao je u San Diego s jednim jedinim ciljem — da nađe svoju majku i da se s njom pomiri.

Našao ju je, ali je osim nje saznao i *istinu*. Već mu je to uzdrmalo dušu — ali ono, što se potom dogodilo, bilo je toliko zapleteno i čudno da je¹ još uvijek bio u šoku.

Leon Rosemont. Policajac. Ali — nije došao zbog identifikacije Wolfieja Schweickera, kao što je on u prvi čas mislio.

Vratio se s njim u kuću, a njegova majka (ne, ne njegova majka, Estelle — tako odsad mora misliti o njoj) im je dopustila da uđu tek kad je Leon pokazao svoju policijsku iskaznicu i spomenuo ime Nite Carrolle.

Razmišljao je o riječima, koje su još jednom, u tako kratkom vremenu, potpuno izmijenile njegov život. »... brat ... blizanac... ubojica... ponovno će ubiti... traga za svojom majkom... naziva sebe Održavateljem reda.«

Kakva čudna igra sudbine. *Traga za svojom majkom*. Do vruga, to se pretvara u nacionalni sport.

On je postavljao pitanja. »Tko je moja prava majka? Gdje je ona? Da li je još živa?«

Detektiv Rosemont je samo tresao glavom i pokazao mu požutjeli komad papira s datumom ispisanim na vrhu stranice. Stranica je bila podijeljena na dvije rubrike. U jednu je rubriku bilo upisano: gospodin i gospođa Willis Andrews i adresa u Barstowu. U drugoj je pisalo: Estelle i Richard Hudson i zatim, njihova adresa u San Diegu. Ispod toga, čitavom širinom stranice, preko obje rubrike, debelom je crvenom olovkom bilo ispisan — DJEČACI BLIZANCI — svakoj obitelji jedan — i zatim još, na odgovarajućem mjestu, bila je upisana cijena. Izgleda da je — tada — obitelj Andrews jeftino prošla. Hudsonovi su izbrojali dvije tisuće dolara — preko tisuću petsto dolara više od Andrewsovih.

Načrčkana opaska na dnu stranice glasila je: »Vidi str. 60«.

»Ta je stranica bila istrgnuta iz bilježnice«, objasnio je Leon. »I tako ste mi vi, gospođo Hudson, ostali jedina veza.

Pokušao sam vas nazvati, a kad se nitko nije javljao, smatrao sam da je stvar dovoljno važna da se ukrcam u avion i dođem ovamo.« Zastao je. »Tko je prava majka?«

»To ja ne znam«, hladno je odgovorila Estelle. »Nikad me to nije zanimalo. Sve je bilo unaprijed sređeno — dobili smo čak i krsni list s našim imenima.«

Buddy pritisne gas i poleti niz auto-put. Kako može s ovakvim stvarima opteretiti Angel? Hej — mala. Nikad nećeš pogoditi. Ja ti imam tog brata čudaka. Kao, on je ... ovaj, kužiš... moj brat blizanac. I znaš što? Malac ide okolo i ubija ljude.

Angel bi raširila one svoje velike, lijepe oči i pomislila bi da je on opet počeo uzimati droge. Sranje! To se zove naći se u krivo vrijeme na krivom mjestu. Da nije bio tamo kad se Leon Rosemont pojavio pred njezinom kućom, nikad ga ne bi pronašli i on ne bi morao čuti te odvratne gadarije o nekakvom blizancu-manijaku, koji tamo negdje luta.

Samo što bi ga ipak pronašli, jer on se nikad nije potrudio promijeniti ime, a odjednom je shvatio i zašto. On je *htio* da ga nađu. *Htio* je da njegovoj majci bude dovoljno stalo do njega, da ga pođe tražiti.

Ali ga ona nije pošla tražiti.

Sad mu je bilo jasno zašto.

Detektiv Leon Rosemont je ponudio da mu osigura policijsku pratnju na povratku u L. A. Buddy je odbio i brzo mu objasnio svoju situaciju. »Ja jednostavno nemam veze s čitavom tom pričom«, završio je bezizražajno. »I nemam namjere da se u to petljam. Taj tip Deke me nikako ne može pronaći.«

»Pogledajte ovo«, rekao je detektiv Rosemont i pružio mu jednu fotografiju.

GIGA

Nekakav dugokosi tip s ukočenim očima.

Nekakav dugokosi tip s njegovim licem.

Drugačiji na neki način — ali zastrašujuće sličan. Zato ga je ovaj detektiv prepoznao tamo vani, pred kućom.

To ga je gadno uzdrimalo. Gurnuo je naglom kretnjom taj fotos Leonu u ruke. »Uopće mi nije sličan«, grubo je rekao. »Moram sad natrag u L. A.«

Ubrzo potom je otišao, ali je prije odlaska — preko volje — ostavio svoju adresu onom detektivu i zapisao broj na koji njega može dobiti, ako se za to ukaže potreba.

Zbogom, San Diego.

Zaputio se auto-putom u susret novom početku, u susret Angel.

Negdje je imao majku.

To nije bilo važno. Sad je, konačno, bio slobodan.

* * *

Sjedeći u taksiju, na putu prema aerodromu, Leon je bio deprimiran. Nadao se da će obitelj Hudson imati ključ zagonetke. Ali, Richard Hudson je bio mrtav, a Estelle Hudson ništa nije znala i sve je se to nimalo nije ticalo. Kakva je to vrst žene, koja usvoji dijete i čak ne želi znati tko je prava majka tog djeteta? Pa, ista vrst žene koja pristaje *kupiti* dijete. Stresao je glavom, zgađen.

Pitanja, pitanja.

Ali, gdje su odgovori?

Očajnički mu je bio potreban identitet Dekeove prave majke. Jer — Deke će otići tamo. Ako je ona još živa — a slutnja mu je govorila da jest.

Na aerodromu je otišao ravno do telefona i nazvao svog kapetana u Philadelphiju. »Vraćam se u Vegas«, rekao je. »Ovdje nema ništa.«

»Čekaj!« viknuo je kapetan. »Upravo su mi javili iz Los Angelesa. Misle da ga imaju. Uzmi prvi avion i idi tamo.«

Trenutak sudara bio je tako neočekivan. Bljesak bijelih kola, ukočeno lice. Odviše kasno da bilo što učini, osim dđ skoči na kočnicu i trgne upravljač Rollsa udesno.

Automobili su se sudarili. Zvuk kidanja lima, zveket stakla — sablasni zvukovi.

Zatim tišina, osim hrapavog glasa Roda Stewarta s kase-tofona, koji je još uvijek radio u Jaguaru.

U barovima, kavanama — Strast Na ulicama i u prolazima — Strast Puno pretvaranja — Strast Svi je traže — Strast

Angel je završila čišćenje oko jedan. Šetala je iz sobe u sobu i divila se svome djelu. Sve je blistalo čistoćom, baš onako kako treba biti. Osjetila je bebu kako je udara nožicom i zastala na trenutak. Položila je obje ruke na trbuh. Kakav je to čaroban osjećaj. Željela je dječaka, Buddy ja u minijaturi. Uzbudila se već na samu pomisao. Zvat će ga Buddy Junior, a kad naraste bit će isti otac. No da, možda ne baš sasvim isti.

Blago se nasmiješila, ušla u kupaonicu, svukla se i stala pod tuš.

Deke Andrews je ispuzao iz skrhanog automobila bez većih ozljeda osim jedne posjekotine na čelu i bola u desnoj nozi. Nije smio uzeti bijeli auto. Ukrasti je grijeh. Ovo je kazna.

Ali — kako Održavatelj reda može biti kažnjen?

Učinilo mu se da čuje Joey kako se smije.

Oh kurvo nad kurvama, začepi ta svoja našminkana usta dok ti ih ja nisam začepio.

»Mislila sam da ti znaš voziti, kauboju«, rugala mu se.

Mrzio ju je, strastveno ju je mrzio.

Strast

Čak i Predsjedniku treba strasti Svima koje poznajem treba strasti Neki ljudi umiru i ubijaju zbog strasti

Odjednom je shvatio da se mora maknuti odavde. Udaljiti se od ovih smrskanih automobila. Povlačeći za sobom bolnu nogu uspinjao se uz brdo.

Nijednom nije čak ni pogledao u ona druga kola.

Obukla je jednostavnu bijelu haljinu, jednostavne sandale i rukom je pročešljala kosu, puštajući je da se osuši na zraku. Koko joj je htio odrezati kosu ili je barem skratiti. Nije mu dopustila. Znala je da Buddy voli njezinu kosu baš takvu, kakva je.

Stavila je iza ušiju, na nadlaktice i između dojki malo parfema. *Youth Dew*, Estee Lauder.

Koko joj je to poklonio. »To će mnogo bolje mirisati na tebi, srce drago, nego na nekim od ovih starih krava, koje dolaze k meni u salon. Gospode! One sad mogu jedino još gledati mladost, a jedina rosa koju pritom izlučuju je rosa na njihovim čelima!«*

Željela je da se Buddy i Koko sretnu. Na pravi način. Ne kao protivnici. I Adrian, naravno.

Možda priredi malu večeru. Ovdje, u ovom stanu, postoji ugodan mali, uvučeni prostor, koji služi kao blagovaonica. Tu je taman bilo dovoljno mjesta za četvoro, a ona bi za tu prigodu mogla pripremiti Buddy-jeva najdraža jela.

Toliko se bila zanjela u misli da je prečula zvuk zvona na vratima kad je prvi put zazvonilo. Trgnula se tek na drugo zvono i — nadajući se da se Buddy ranije vratio — veselo potrčala otvoriti.

»Ti si u redu, curo«, rekao je Josh Speed.

»Najbolje da nisam. Usavršavam se od svoje trinaeste godine«, suho je odgovorila Karen Lancaster.

* *Youth dew* — rosa mladosti — op. prev.

GIGA

»Trinaest ha?«

Nastavili su sa seksualnom atletikom u zatvorenoj sjenici, smještenoj na najboljem položaju uz bazen hotela *Beverly Hills*. Za to je bila zaslužna Joshova diskografska kuća. Za sjenicu, ne za fukanje.

»Strela božja!« vrisnuo je Josh odjednom. »Svršavam takvom brzinom ko da ini jebeni ekspresni cug juri kroz kurac!«

»Ti si tako poetičan«, muklo je prošaptala Karen, dosižući i sama vrhunac.

On joj blago stisne bradavice — njezinu glavnu atrakciju za svakog muškarca. »Nisi ti još ništa čula, mala moja. Kasnije ću ti odsvirati neke moje pjesme — tek ćeš onda *pošiziti* za mnom.«

Ona se prevalja preko poda do svog odbačenog kupaćeg kostima. »Zvuči dobro.«

On nije bio Ross Conti. Ali — poslužiti će svrsi.

»Neću dugo«, rekao je Ferdie kad je odlazio.

»Neću dugo... neću dugo«, bijesno je karikirao njegove riječi uzrujani Rocky dok je — tri sata kasnije — srdito šetao po stanu. Veselio se pikniku na plaži — sunčanju, jahanju na dasci, novim poznanstvima. Nije došao u Hollywood zato da bi traćio vrijeme u čekanju na kojekakve Ferdieje. Mali princ je, doduše, radio svakakve stvari, ali nije bio pripravan čekati. Jebeš čekanje.

Pokupio je svoje stvari, strpao ih u torbu i krenuo prema vratima.

Angel je, za trenutak, samo zurila u njega široko otvorenim i prestrašenim očima. »Buddy?« nesigurno je upitala i povukla se u stan, a lice joj je jasno izražavalo šok. »Tvoja kosa ... i tako si blijed... Bože moj! Buddy, što se *dogodilo?*«

* * *

TKO JE BUDDY HUDSON? *Ona* je znala tko je on. Ova Majka Božja, s kosom poput kukuruzne svile i s licem anđela. Deke uđe unutra i zatvori za sobom vrata. To je bila Joey, naravno. Znao je on čitavo vrijeme da će je naći.

I bila je trudna. Nosila je njegovo dijete.

Auto-put je Buddyju dopuštao da razmišlja, ali što je više razmišljao, postajao je sve smeteniji. Na kraju je uključio radio i koncentrirao se na izvještaje o vremenu, rock glazbu, reklame i vijesti.

Danas možemo očekivati divnih trideset stupnjeva i zato, narode, izvlačite svoje lude daske i trk na plaže.

Daaa. Kako bi ih on rado poslušao.

Stevie Wonder. »*Vrpca preko neba*«. Hot Chocolate. »*Šanse*«. Randy Crawford. »*Rio de Janeiro*«. Glazba ga je smirivala. Možda će morati otići nekom glavoderu, da mu malo sredi glavu.

Nisi ti još filmska zvijezda, mali. Nemojmo se sad praviti važni.

Ako ga ne sredi život uz Angel, nitko i ništa neće. Ali, bit će on već u redu. Svašta on može preživjeti.

Samo, osjećao se tako usamljenim.

Vrijeme na auto-putu ništa ne znači. Poput beskonačne pokretne trake, automobili su jurili prema nepoznatim odredištima. Jedan crni Porsche projuri kraj njega, vozeći najmanje dvostrukom brzinom od dozvoljene.

Pitao se što će donijeti ponedjeljak? Hoće li Sadie imati za njega dobrih vijesti?

Naravno da hoće. Misli pozitivno. Status svijezde mu je siguran. Dosta je dugo čekao.

Pogotovo kad se ploče s plakatima pojave širom Amerike.

Nadao se da je Ferdie održao obećanje i rekao Sadie za Angel. Nema više laži, ni pokušaja zasnovanih na lažima. Od sada će svoju karijeru graditi na istini — sve do vrha top--liste.

U Santa Monici je za takvog dečka kao što je bio Rocky vladala prevelika gužva.

Konkurencija je bila odveć žestoka. Cunjao je naokolo otprilike jedan sat, ali za njega nije bilo nikakve akcije. Nije se volio truditi da ga zapaze. Jebeš takvu igru. Sa svojih sedamnaest godina, Rocky je izgledao kao četrinaestogodišnji anđeo, a razmišljao je kao lukavi trideset-petogodišnjak. Nakon samo šest kratkih tjedana, koliko je proveo u Los Angelesu, smatrao je da se već sasvim dobro umije snaći. Bulevar Santa Monica nije bio jedino lovište u gradu. Navukao je majicu, pokupio svoju torbu i uputio se uz Doheny prema Sunsetu.

Gina Germaine je uletjela u *Polo Lounge* kasneći pola sata na dogovoreni ručak s novinarkom iz jednog tjednog časopisa. Kako je ona na to gledala, ta je novinarka trebala biti sretna, što je ona uopće pristala doći. Koliko drugih zvijezda žrtvuje subotu da bi pomoglo razvijanju vlastite propagande? Nije ih bilo mnogo. Ali je zato *ona* na vrhu ljestvice uspjeha, dok su drugi zapeli negdje na polovici.

U *Polo Loungeu* su se prema njoj odnosili kao prema kraljici. No, dakako, ona i *jest* kraljica — holivudske loze.

Gina nije bila raspoložena. Osjećala se odbačenom. Prvo od Rossa Contija — koji je, uostalom, ništarija i kučkin sin, koji je svoje odsvirao. A zatim od Sadie La Salle. Njezine prijateljice. Njezinog menedžera. I žene, koja je bila previše sebična da bi se odrekla vikenda u Palm Springsu i provela dan sa njom.

»Nelojalna« — bila je riječ, koja se Gini motala po glavi, dok je srdačno pozdravljala novinarku. Odmah je razvezala: »... ja sam, u stvari, sasvim jednostavna žena. Moja je najveća želja u životu jedna mala kućica, hrpa dječurlije i jedan pravi čovjek u mom životu.«

»Je li to Ross Conti?«

Ledeno: »*Tko?*«

GIGA

Josh Speed je na sebi imao tijesne bikini gaće za kupanje, koje baš ništa nisu ostavljale mašti. »Hmmm...«, primijetila je Karen dok su zajedno pušili smotak marihuane prije nego što će izaći iz sjenice. »Ti doista vjeruješ u onu devizu da ništa ne treba skrivati.«

»Ako već imaš što pokazati, onda to pokaži. Ja mogu neku grupašicu na dvadeset metara daljine natjerati da joj dođe!« I on prasne u smijeh.

Karen se nasmiješi. Josh bi izazvao pravu buru oduševljenja kod Pamele, Georzea i njihovog kruga dinosaura.

Izašli su iz sjenice držeći se za ruke. Instinktivno su zastali, svjesni da trebaju turistima pružiti priliku da napasu oči. A onda Josh poviče: »Ko prvi skoči, taj je seronja.« Bacakajući se divlje rukama i nogama pljusne u bazen.

Karen se blagonaklono smješkala. Kako je ugodno biti za promjenu s nekim tko se doista umije zabavljati. Ona je, međutim, mnogo smirenije produžila do dubokog dijela bazena da bi potom tamo izvela graciozni skok.

Dođi, dođi, seksi maco«, vikao je Josh i koščatim je nogama obuhvatio oko struka kao škarama

»Dođi bliže«, prošaptao je. »Daj da ti u gaćice turim moj nožni palac.«

»Josh, ne ovdje«, promuklo se hihotala Karen.

»Zašto ne?« htio je znati Josh. »Misliš da ova hrpa idiota s oguljenim nosovima nikad nije vidjela nožni palac?«

Elaine je na vrijeme stigla u frizerski salon hotela *Beverly Hills*, gdje se bila najavila za dva sata popodne. Imala je na sebi svijetloplavu svilenu košulju, bijele lanene hlače i naočale za sunce.

»Gospođo Conti«, uzvignula je djevojka, koja ju je obično češljala. »Sjajno izgledate! Bili ste na odmoru?«

Elaine neodređeno kimne. »Tako nekako.«

»Havaji?«

»Pa, ne baš.«

»Bez obzira gdje ste bili, očigledno vam je prijalo. Jako vam dobro stoji kad ste ovako preplanuli.«

»Stajat će mi još bolje, kad učiniš nešto s mojom kosom.«

Oliver Easterne je izašao iz restorana *Nate 'n' Al's* i požurio na *kasni* ručak u hotelu *Beverly Hills*.

Dani su naprosto prekratki. Ali je Oliver imao svoju filozofiju. Nikad ne dopusti da ti potencijalni investitor pobjegne s udice. Čak i ako se zbog toga morao nasmrt prežderavati.

Wolfie Schweicker nije imao običaj kupiti dečke s ulice. Nije za to bilo potrebe. Njegovi seksualni apetiti nisu bili pretjerani i specijalne žurke, koje su jednom mjesečno priređivali on i izabrana skupina prijatelja, više su nego dostajale da zadovolje sve njegove potrebe. I tako, kad je spazio Rockyja kako se oslanja na stup jedne autobusne stanice linije RTD na Sunsetu, *posljednje* što mu je tog časa bilo na pameti bio je seks.

Njegov je srebrenkasti Mercedes preuzeo umjesto njega kontrolu nad tijekom događaja. Auto je usporio, plava beba je dotrčala i dok si rekao »Disneyland«, dečko je već sjedio u kolima. Wolfie se nervozno osvrnuo naokolo da vidi je li netko nešto primijetio. Po svemu sudeći, nitko ništa. Stisnuo je gas i brzo se odvezao odatle.

Kako mogu tog dječaka odvesti kući? mislio je. *Što će posluga misliti?* On *nikad* nije bio indiskretan pod vlastitim krovom.

Ali što mu drugo preostaje? Neki motel? Nijedan od njih mu nije mogao pružiti udobnost i čistoću na koju je navikao.

GIGA

»Kamo idemo?« upitao je dječak kad je Mercedes skrenuo sa Sunseta i uputio se prema brdima.

»Kod mene doma«, kratko je rekao Wolfie.

K vragu i poslugu.

Novost se širila poput šumskog požara. Loše se vijesti uvijek šire brže, nego dobre. Hotel *Beverly Hills* je bio savršeni rasadnik za klijanje glasina. Saobraćajna nesreća na Angelo Driveu nije bila nikakva zanimljiva i uzbudljiva vijest. Ali nesreća u kojoj je sudjelovao Ross Conti u svom Rollsu — to je već nešto drugo.

»Teško je povrijeđen.«

»Ostat će nepokretan do kraja života.«

»Mrtav je.«

Priča je varirala dok je putovala od usta do usta. Tako je lako bilo nadodati, iskriviti, izvrnuti. Gini Germaine je tu vijest saopćila novinarka crvena lica, koja se naginjala nad njezin stol poput kakvog nervoznog flaminga. Ona je čula verziju »u ozbiljnom stanju«.

»Strašno!« zatreptala je trepavicama, spustila pogled i dopustila da joj ljupko zadržće donja usnica.

»Hoćete li da odgodimo intervju?« sućutno je upitala novinarka.

Gina se naglo oporavi. Podigla je oči, a na usnicama joj se ocrtao slabašni osmijeh. »Ne«, kratko je rekla. »Ross bi želio da nastavim. U to sam sigurna. On je divan čovjek.« Kratka stanka. »Onda, o čemu sam ono govorila?«

Karen je čula vijest od jednog producenta, prijatelja njezina oca, koji ju je poveo u stranu kad je izašla iz bazena i diskretno joj šapnuo na uho da je Ross Conti poginuo u sudaru. »Mislim da bi trebala nazvati Georgea«, ozbiljno je rekao. »On i Ross su oduvijek bili tako bliski.« *Da, ali smo Ross i ja bili bliži*, htjela je odgovoriti Karen i odjednom se počela nekontrolirano tresti.

Oliver je čuo šapat u *Polo Loungeu*. Ross Conti je na odjelu za intenzivnu njegu. Nisu mu davali više od nekoliko sati života. *Hvala Isusu*, pomislio je Oliver, *da sam povukao onaj film*. A onda se pokolebao. Možda to i nije bio baš tako mudar potez — kakva bi ovo bila reklama!

Montana je još uvijek bila u kavani kad se vijest počela širiti od uha do uha. Natrčala je bila na jednog prijatelja, novinara iz New Yorka, pa se zadržala s njim prepričavajući uspomene. Do nje je doprla verzija »teško povrijeđen«. »Jadni Ross«, promrmljala je. »Ne mogu naprosto vjerovati.«

Elaine nitko ništa nije rekao. Barem ne u početku. Skupina ljudi okupila se na ulazu u frizerski salon, pokušavajući odlučiti tko će joj to saopćiti. Naposljetku se dobrovoljno javila njezina frizerka i oklijevajući se primakla Elaine, koja je, s glavom punom uvijača, sjedila pod sušilom za kosu i čitala *Vogue*.

»Gospođo Conti«, prošaptala je djevojka. »Izgleda da se na Angelo Driveu dogodila neka gadna saobraćajna nesreća.«

»I zašto to *meni* govorite?« srdito se obrecnula Elaine.

Ali je odmah znala zašto to ova djevojka baš njoj govori, odgurnula je zvono sušila s glave i drhteći ustala. Problijedila je, unatoč preplanulosti. »To je Ross, zar ne?« s mukom je izgovorila. »Oh ne! To je Ross.«

Kad ju je dotaknuo, shvatila je. Prinio je svoju hladnu, vlažnu ruku njezinom obrazu. Ustuknula je, a oči su joj se raširile od straha.

Ovaj čovjek nije Buddy.

Na neki strašan, neobičan način izgledao je kao bljeđi, mršaviji, ružniji Buddy — ali, naravno, on nije bio Buddy. Kako je uopće mogla pomisliti da je to on?

»Tko ste vi?« prošaptala je.

»Tko je Buddy Hudson?« odvratio je on imirno.

»Moj ... moj muž«, brzo je tekla. »On će... on će doći kući... svaki čas. Stvarno će doći.

Uvjeravam vas.«

Dekeove crne oči odjednom su srdito bljesnule. »Joey. Neću više da sa mnom igraš te tvoje glupe igre. To me uzrujava.«

»Ja... ja nisam Joey. Ja sam Angel.«

»Ja to znam. Ja sam to oduvijek znao.« On ispruži ruku da joj ponovno dotakne lice.

»Nemojte!« oštro je kriknula i odgurnula mu ruku.

On je zgrabi za zapešće. »Ubio sam da bih došao ovamo. Učinio sam to jednom i mogu to opet učiniti.«

Njoj ruka poleti prema ustima. »Molim vas. Što vi hoćete?«

»Tebe, naravno. Uvijek sam želio samo tebe, Joey.«

»Ja nisam Joey«, kriknula je Angel. Ali ju on nije slušao.

Na pola puta do Los Angelesa Buddy primijeti onaj crni Porsche, koji je ranije projurio kraj njega, kako zaustavljen stoji uz rub ceste, a iza njega policijski auto s upaljenim plavim, rotirajućim svjetlima. On instinktivno uspori. Posljednje što mu je sad u životu trebalo bile su nepravilne s policijom.

Pogledao je na sat. Pola tri. Još sat i pol i bit će u svom stanu. U pet, limuzina će otići po Angel i dovesti je k njemu. Jedva je čekao da je vidi. Razgovarat će ... i ljubiti se ... i opet razgovarati... opet se ljubiti...

On pritisne papučicu gasa. Nosite se k vragu, žandari.

Stjuardesa je došla do njega sa smiješkom i vedrim: »Mogu li vam donijeti neko piće, gospodine?«

Leon je znao da vjerojatno izgleda kao da bi mu jedno piće dobro došlo. Oči su mu bile mutne, bio je neobrijan, odijelo mu je bilo zgužvano i oko njega se širila blaga aroma ustajalog znoja. Da ga Millie sada vidi, dobila bi napad.

Pomislio je na Millie i usnice su mu se raširile u pokajnički osmijeh. Kad se ona razljuti, onda *uistinu* ide do kraja.

»Neko piće, gospodine?« ponovila je stjuardesa, pomalo nestrpljivo.

»Čašu sode«, odgovorio je.

Nije joj odgovorio na ono njezino pismo i nije imao namjere to učiniti. Kakve je imalo svrhe objašnjavati? Ona to nikad ne bi razumjela. Kad se sve ovo završi, vratit će se kući i ona će ga primiti natrag. I to je sve. Sasvim jednostavno.

A ovo će možda doista završiti... uskoro.

Zaspao je prije nego što mu je stjuardesa donijela njegovu sodu i probudio se upravo kad su slijetali u Los Angeles.

Ona je sad drugačije izgledala, ali tako je i trebalo biti. On je uklonio staru Joey, isjekao je ono njezino škiljavo oko, usta masna od ruža i drsko tijelo. Sad je bila savršena. Zlatni Anđeo nade. Prava družica za Održavatelja reda.

GIGA

Ali mu je pravila poteškoće, a to nije mogao dopustiti.

Pritisnuta njegovim tijelom otimala se i plakala pa ju on odluči svezati, onako kako je svezao svoju majku. Brzo je to obavio i divio se kako se svi umire kad ih žica šapne. Kako je sad tiha i lijepa.

Ostavio ju je, tako svezanu, na podu. Zatim je pošao istražiti ostale dijelove stana. U spavaćoj sobi ga je dočekala njegova slika, pokrivala je čitav jedan zid. Nije se iznenadio.

TKO JE BUDDY HUDSON?

Je li *on* Buddy Hudson? Ili je Buddy Hudson Deke Andrews?

Zbunjenost i srdžba pomiješale su se s bijesom, koji je polako rastao u njemu. Izvukao je nož iz čizme i razrezao taj odvratni plakat u komadiće. Joey je to učinila.

Kurva uvijek ostaje kurva.

»Da li se još uvijek kurvaš?« oštro je zapitao, zaletivši se natrag do mjesta, gdje je Angel ležala. »Odgovori, Joey! *Odgovori**.« Kad se nagnuo nad nju, ukočene su mu oči bile pune mračnog bijesa. Osjetio je na svojim prsima njezin trbuh i pitao se da li bi možda trebao zasjeci nožem i osloboditi dijete. Ubrzo će to morati učiniti. Ali ne sada. Uskoro.

»Ja nikad nisam bila ... kurva«, prošaptala je ona.

»Bila si *moja* kurva«, lukavo je odgovorio. »Meni si radila stvari, koje samo kurva hoće raditi.«

Dotakao joj je grudi, a ona je počela plakati.

Zašto sad plače? Zar joj nije drago što ga vidi? A toliko je toga prošao zbog nje.

Vjenčanje.

Odjednom mu je sinulo.

Joey želi vjenčanje.

Toliko puta su o tome razgovarali.

Hoću upoznati tvoju majku. Što je, kauboju, možda nisam dovoljno fina da me dovedeš tvojoj mami?

Naglo ju je prestao dirati i ustao. »U redu«, rekao je. »Slažem se s tobom. Dovoljno smo dugo zajedno. Upoznat ćeš moju majku, Joey.«

»Ja nisam Joey«, jecala je ona.

Nije se osvrtao na njezino nijekanje, ostavio ju je neka plače i vratio se ponovno u spavaću sobu. Tamo je uzeo debeli crveni flomaster i preko izrezanog plakata ispisao poruku. Onda se povukao korak nazad, osmotrio što je napisao i zatim se vratio svojoj zarobljenici.

Nagnuo se nad nju i lagano joj prislonio vršak noža na trbuh. »Sad ću te odvezati«, tiho je rekao. »Nemoj mi praviti teškoće. Ako me razljutiš — *nećeš upoznati moju majku*.« Jesi li me razumjela, Joey?« Odložio je nož i počeo razvezivati uzlove.

Ona je nekontrolirano jecala. »Oh, Bože, molim te, neka mi netko pomogne.«

»I Gospod će pomoći Održavatelju reda«, rekao je on pobožno. »A to sam ja.«

Elaine je nekako — sama nije znala kako — došla iz fri-zerskog salona pred glavni ulaz u hotel. Izgledala je prilično groteskno s onim komadićima staniola, koji su joj stršali iz glave na sve strane.

Njezina je frizerka došla za njom. »Gospođo Conti«, pre-klinjala ju je. »Vi sad ne možete voziti. Ne smijete.«

Elaine je histerično vikala da joj dovezu kola, ne obazirući se na zabrinutu djevojku. Nije je bilo briga što će tko misliti o njezinom ponašanju i izgledu. Jedino je bilo važno da što prije stigne do Rossa.

»Ali, vi čak ne znate ni kamo su ga odvezli«, zapomagala je djevojka. »Molim vas, pričekajte. Nazvat ćemo policiju— Gospođo Conti, *ne možete* samo tako odjuriti. Previše ste uzrujani.« Gospođa Conti je mogla što je htjela. I tako je učinila.

Razočaranje. Frustracija. Svaka moguća negativna emocija i još više od toga.

Leon je stajao u vrelini podneva i gledao kako dizalica odvlači Rolls i Jaguar — odnosno, ono što je ostalo od njih.

Uzdahnua je s dubokim gađenjem i pljunuo na pločnik. Nadao se da će sve biti gotovo. Ali nije bilo.

Lov ga je već pomalo počeo zamarati. Pogotovo, kad se poruka »Uхватili su ga« pretvorila u Dekeovu putnu torbu na podu Jaguara — s njegovom vozačkom dozvolom, po kojoj su i znali da je njegova. I torba je ipak bolje nego ništa, premda u njoj nije bilo nečega, što bi ga nekud dalje odvelo. Već ju je bio temeljito pregledao. Jedino zanimljivo, što je u njoj našao, bili su izresci iz novina, koji su se svi odnosili na ubojstva u Philadelphiji i koji su brižljivo bili uloženi među stranice auto-moto revije.

Leon je bio umoran — jurio je od grada do grada, a da nije pošteno ni jeo, ni spavao. Ali nije bio toliko umoran da bi prekinuo trku. Lov je, u stvari, tek sad počinjao.

Elaine je skrenula lijevo u Hartford Way i shvatila da doista nema pojma kamo su odvezli Rossa. Stoga se uputila kući s mišlju da dođe do telefona i sazna gdje je on.

Na prilaznom putu zlokobno su stajala policijska kola.

Osjetila je kako joj se krv povukla iz lica i kako je odjednom nekako čudno zahladilo. Ako je Ross mrtav, ona to neće moći podnijeti. Previše ga je voljela da ga ponovno izgubi upravo sad, kad joj se opet vratio.

A što ako ostane invalid, Elaine?

Draže mi je to, nego smrt.

Ali, što ako više ne bude mogao raditi? Ako više ne bude otvorenih računa, skupih restorana, elegantnih zabava? Ni Beverly Hillsa?

Skini mi se s vrata, Etta. Ja volim Rossa. Ništa drugo nije važno.

Utrčala je u kuću.

Ross je stajao oslonjen na bar, s velikom čašom brandyja u ruci. Preko čela je imao mali zavoj i lijeva mu je ruka bila u povezu. Kraj njega je stajao neki policajac i bilježio nešto u notes.

»Ross!« zauralala je Elaine, izvan sebe od radosti.

»Ljubavi!« Njegove su se glasovite plave oči nabrale od zadovoljstva, a onda se počeo grohotom smijati. »A gdje si to *ti* bila? Na audiciji za *Rat zvijezda*?«

Njezine ruke polete prema glavi. Nesretno ga je pogledala.

»Kakva si mi, do vraga, ti holivudska supruga?« zadirkirivao ju je Ross. »Da te Bibi vidi da si ovakva prošla kroz grad, naglavačke bi te izbacila iz svog kluba!«

Smiješak joj se polako proširio preko lica. »Iskreno rečeno — ako mi moj najdraži muž dopusti da ga citiram — do toga mi je stalo kao do lanjskog prdeža!«

Vrućina. Smog. Znoj. Umor. Grčevi u mišićima. Gadan dan. Dan, koji je Buddy želio što je moguće brže zaboraviti. Umorno je parkirao u podzemnoj garaži, na mjestu rezerviranom za njega, izašao iz auta, pretegnuo se i zijevnuo. Bilo mu je stvarno dosta. Fizički. Emocionalno. I na sve ostale moguće načine.

Bilo je točno četiri sata i petnaest minuta. U samo deset sati uspio je totalno sjebati svoj život — ili ga konačno srediti. Morat će razmisliti, što je od toga točno. Ako ništa drugo, oslobodio se mučnih snova o incestu.

Zadržao se minutu, dvije u svježini garaže i razmišljao o tome, kako on možda ipak ima sreće. Nikakve prošlosti. Nikakvog sranja. Ničega. Zar je to baš tako loše, ako se uzme u obzir koliko ga je toga ranije opterećivalo?

Ušao je u teretno dizalo jer je osobno bilo zauzeto. U zraku je osjetio miris nekog zavodljivog parfema; ugodna promjena od uobičajenog smrada smeća. Iako zgrada nije bila loše održavana. Imali su kućepazitelja, koji je stanovao u kući i bio na dužnosti dvadeset i četiri sata dnevno. Neke stanarke su, međutim, smatrale da to nije dovoljno. Tražili su ga da potpiše peticiju, u kojoj su stanari zahtijevali još i jednog čuvara u podzemnoj garaži. On uzdahne. Ma što. Ne bi ni on pustio Angel tamo dolje samu.

Angel. Jedva je čekao da je vidi. Možda još otkaže limuzinu i sam ode po nju, kad se već vratio ranije, nego što je očekivao.

Miris parfema pratio ga je sve do ulaza u njegov stan, a kad je ušao unutra, osjetio ga je i tamo. Prva mu je pomisao bila da se to čistačica namirisala. Ali je onda instinktivno osjetio da je to Angel i srce mu je zakucalo kao kakvom trinaestogodišnjem dječaćiću.

»Angel?« zazvao je. »Hej — dušo, gdje si?«

Gurnuo je vrata spavaće sobe i odmah je shvatio da se dogodilo nešto strašno.

* * *

Angel je jedva disala. U stražnjem dijelu kombija bilo je užasno zagušljivo, neizdržljivo vruće i strahovito prljavo, a svi su prozori bili zastrti zastorima.

Držala se za stranice vozila dok je kombi jurio i tresao — bojala se za dijete jer ju je povremeno počelo probadati u trbuhu.

Čvrsto je stisnula oči i mislila na Buddyja, ponavljajući neprekidno u mislima njegovo ime kao mantru.

Njegov je plakat bio izrezan u komadiće. Ali su oči ostale pošteđene, a preko njih je debelim flomasterom bilo napisano:

LICE JE MOJE
ANĐEO JE MOJ
TKO JE BUDDY HUDSON?
ON PRESTAJE POSTOJATI
ODRŽAVATELJ REDA

Uz ledene trnce na leđima, u glavi su mu ponovno odjeknuli ulomci onoga što mu je govorio detektiv Leon Rosemont — *brat... blizanac... ubojica... naziva se Održavateljem reda.*

Sjetio se, također, kako je on tada pomislio: *Kakve su to gluposti — što to mene briga? To sa mnom nema nikakve veze.*

S užasom se obazreo po stanu i odmah je znao da je Angel doista bila tu. Na stoliću pokraj

GIGA

kreveta stajala je njezina budilica, a kraj nje nekoliko uokvirenih fotografija njih dvoje. Otvorio je ormar i — naravno — njezine su haljine uredno visjele kraj njegove odjeće. U kupaonici je našao njezinu četkicu za zube, češalj, šminku.

Nije više bilo nikakve sumnje da je ona bila ovdje. Ako je tako — gdje je onda sada?

»Oh, Isuse!« zastenjao je. »Oh, ne!«

Leon se bacio na posao — uz pomoć policije Beverly Hill-sa, njihovog odsjeka za motorna vozila i kompjutorske banke podataka. Jaguar je bio registriran na izvjesnog Ferdieja Cartrighta. U njegovoj se kući nitko nije javljao na telefon. Jedna je susjeda izjavila da ga je vidjela kad je otišao — u kolima, sam — negdje oko jedanaest sati ujutro.

Leon je razgovarao s tom ženom. On je umio sa svjedocima. Ljudi su imali povjerenja u njega.

»Da li ste možda nekad vidjeli gospodina Cartrighta u društvu s ovim čovjekom?«

Izvukao je dvije Dekeove slike. Jedna je bila fotografija iz škole, a druga je bila foto-robot, koji bi ga trebao prikazivati onako, kako danas izgleda. Neki svjedoci, koji su ga uspjeli zapaziti tijekom njegovog smrtonosnog puta do Kali-fornije, pomogli su da se napravi taj crtež. Obrijana glava, ukočene oči, otrcana odjeća.

Žena je dugo proučavala obje slike, pritom je lagano pri-žmirila da izoštri pogled. »Gospodin Cartright prima mnogo muških posjetilaca.« Nagnula se prema njemu kao da mu se sprema povjeriti važnu državnu tajnu. »On je homoseksualac, znate. Ali, molim vas, nemojte nikome reći da ste to od mene čuli.«

Leon ozbiljno kimne. »Ne bojte se, neću.«

»A što je zapravo napravio gospodin Cartright?«

»Njegova su kola bila u jednoj saobraćajnoj nesreći. Pokušavamo ga pronaći.«

»Je li on ozlijeđen?«

Leon proguta nestrpljivi odgovor. »To upravo pokušavamo saznati. Molim vas. Pogledajte još jednom te slike.«

Žena ih je opet počela proučavati i pritom je rastezala lice u svakojake grimase. »Ne sviđa mi se kako izgleda *ovaj* ovdje«, rekla je, pokazujući na foto-robot.

»Je li on bio ovdje?« brzo upita Leon.

»On? Ne, njega bih se sigurno sjetila...« Nije dovršila. »Ima nečeg u onom drugom.«

»Da?«

»Nisam sigurna ... zapravo mu ta slika uopće nije slična.«

»Kome?«

»Onom čovjeku, koji je jutros rano bio ovdje. Jako zgodan«, nasmijala se. »Ovo će vam sigurno glupo zvučati, ali izgledao je kao starija i ljepša verzija ovog ovdje.«

Ona podigne Dekeovu sliku iz škole.

Leon osjeti jezu.

Buddy.

»Ne biste se mogli sjetiti kako je bio obučen?«

»Crne hlače, bijela košulja, lijep sportski kaput — također crne boje.« Glasno se nasmijala.

»Sigurno ćete misliti kako sam ja pokvarena babetina, koja stalno viri kroz prozor — ali bolje i to, nego čitav dan gledati bezvezarije na televiziji.«

»Sigurno«, složio se Leon, jedva čekajući da okonča ovaj razgovor i već na pola puta do vrata.

»Sjećam se da sam pomislila«, doviknula je ona žena za njim, »ako je ovaj homić — kakva je to strašna *šteta!*«

Onaj detektiv u San Diegu dao je Buddyju papirić s neakvim telefonskim brojevima. Ali, njega to tada nije zanimalo i gurnuo je negdje taj papirić, uvjeren da ga nikad neće trebati.

GIGA

Sad je grozničavo počeo prevrtati po džepovima. Ništa. Onda se nejasno sjetio da je u kolima zgužvao nekakav papirić i bacio ga na pod.

Istrčao je iz stana, utrčao u dizalo, spustio se do garaže i počeo strugati po podu kola.

Nigdje nije mogao naći taj prokleti papirić.

Otvorio je pretinac za rukavice, zavlačio ruku između sjedala — glasno psujući od frustriranosti. Zatim je požurio natrag u stan.

Vrata stana bila su otvorena, onako kako ih je bio ostavio. Uletio je unutra i stao kao ukopan. Netko je bio u stanu.

Deke ju vodi da je upozna sa svojom majkom. Bio je to ugodan osjećaj. Sasvim drugačiji nego prošlog puta.

Ovog puta će se njih dvije dobro složiti. Smiješit će se i razgovarati jedna s drugom. I pjevat će mu hvalu — umjesto da ga kritiziraju i da mu se smiju.

»I Gospod će pjevati hvalu mrtvima«, glasno je rekao. »Jer jedino će u smrti duša biti očišćena od zla i oslobođena đavola.«

Napregnuto je razmišljao.

Ubij.

Ubij Majku.

Ubij Joey.

Ubij sebe.

TKO JE BUDDY HUDSON?

To mu je sad bilo svejedno. Našao je rješenje.

Bio je to tako ugodan osjećaj — znati točno što treba učiniti.

A onda mu se nikad više nitko neće smijati.

»U kakvoj ste vezi vi i Ferdie Cartright?« grubo je upitao Leon, prije nego što je Buddy išta dospio reći.

»Hej!« Buddy ga zgrabi za ruku — nije ga čak ni zanimalo, kako je taj čovjek došao ovamo, samo je osjećao olakšanje što ga vidi. »Da li se Deke dokopao Angel? Je li taj kućkin sin, taj luđak, odveo moju ženu?«

»O čemu to govorite?«

»On je bio ovdje!«

»Kako to znate?«

Buddy ga odvuče u spavaću sobu i pokaže mu uništeni plakat i načrčkanu poruku.

»Što znači to sranje?« zahtijevao je Buddy odgovor. »Da li to znači da je odveo Angel?«

»Tko je Angel?«

»Moja žena, prokletstvo. Što ćete poduzeti u vezi s tim?«

»Bolje mi prvo ispričajte sve što znate.«

»Angel se trebala ovdje sa mnom naći u pet. Iz nekog razloga, došla je ranije i sad je nema. Ne shvaćam. Kako me je pronašao? Vi ste jedini koji zna za vezu između nas dvojice.«

»Tko još ima ovaj plakat?«

»Pola Amerike. Postavit će ga na ploče uz ceste u ponedjeljak.«

»Možda je to ključ.«

»Kakav *jebeni* ključ? Gdje je Angel?« vrisnuo je Buddy.

»Naći ćemo vašu ženu«, rekao je Leon, s više uvjerenja, nego što ga je doista osjećao. »Ali, trebaju mi informacije. Tko je Ferdie Cartright?«

»Kakve *on* ima veze sa svim ovim?«

»Slušajte«, oštro je rekao Leon. »Jutros rano vi ste bili kod njega. Kasnije su njegova kola sudjelovala u saobraćajnom udesu. Kad je policija stigla na mjesto nesreće, u smrskanim kolima nije više bilo nikoga. Ali je u kolima bila torba Dekea Andrewsa.« On zastane.

»Pričajte mi, Buddy. Recite mi sve što znate.«

»Ferdie radi za mog menedžera, Sadie La Salle. Svratio sam jutros do njega jer sam htio da ode do Sadie i da joj preda jednu poruku od mene.«

»Je li on pristao to učiniti?«

»Da.«

»Je li još netko bio u stanu?«

»Neki mali peder.«

»Kako se on zove?«

»Otkud bih ja to mogao znati?« eksplodirao je Buddy. »Slušajte, hoće li nešto od ovoga što sam vam rekao pomoći da nađemo moju ženu?«

»Nadam se. Jer, to je sve što imamo.«

Bio je oprezan. Nikad ne možeš znati kakve te sile mogu pokušati uloviti u stupicu. Opasan je čak i zrak. Vrućina. Neprijatelji su uvijek u blizini.

Ovog je puta Deke odvezao kombi ravno pred kućna vrata.

Prošetao je oko kuće i zavirio kroz prozore.

Kasno poslijepodnevno sunce bljedilo je iza niskih oblaka. Nadao se da će pasti kiša.

Nedostajala mu je kiša. Voda je pozitivna sila. Vrućina potječe iz pakla.

Čuo je kako u kući zvoni telefon, ali nitko nije dizao slušalicu.

On prijeđe dlanom desne ruke preko svog glatkog tjemena. Zatim iz džepa na košulji izvuče ključeve koje je ranije ukrao i otvori ulazna vrata.

Oduvijek je znao da će se vratiti majci.

GIGA

U kući je vladala tišina.
Tako je i trebalo biti.

Čučala je u stražnjem dijelu kombija, potiskujući krikove, koji su prijetili da će joj se oteti iz grla. Bol je popustila. Opustila je zgrčene šake i duboko disala. U kombiju gotovo uopće nije bilo zraka, gušila se od prašine. Bila je oblivena znojem i iscrpljena od vožnje. Ako ništa drugo, barem je prestalo treskanje, stali su. Možda je on otišao — ostavio je.
A što ako ne bude mogla izaći odavde?
Dovukla se do stražnjih vrata i slabim je rukama počela udarati po limu. »Pomozite mi... molim vas ... molim vas ... neka mi netko pomogne.«

Kako je bila lijepa — njegov Zlatni anđeo nade. Koliko različita od one Joey, kakvu ju je upoznao.
Plakala je, kad joj je pomogao da izađe iz kombija. To je bilo u redu. Voda ... suze ... sve je to isto.
Napola ju je odvuкао, napola unio u kuću. I znao je da je želi kao što još nijednu ženu na ovom svijetu nije želio.
A to je bilo zato što je ona sad bila uistinu njegova. On je upravljao njezinim životom, uklonio zlo iz njezina tijela, potpuno je očistio.
»Joey, slatka Joey«, mrmljao je dok joj je pomagao da se popne uza stube.
»Ja... nisam... Joey«, očajnički je kriknula.
Istog časa se razljutio. Zašto ona njega uvijek ljuti?

Kučka.

Kurva.

Prostitutka.

Grubo ju je povukao u Sadienu spavaću sobu i gurnuo je na krevet. »Nemoj to govoriti«, vrištao je. »Nemoj *nikad* poricati tko si.«
Skrvčio se nad njom i osjetio kako postaje tvrd. Nije bilo grijeha u tome da to tvrdo, što mu pulsira među nogama pokloni Joey. Oni su muž i žena.
Na trenutak se nije mogao sjetiti gdje je. A onda je telefon ponovno zazvonio i on mahnito skoči s kreveta, dohvati za žicu i silovito je istragne iz zida.

Gdje je majka?

Sigurno bi joj se svidjela Joey, ovako blijeda i plavokosa i lijepa. Prava dama.

Ali i kurva. Ne smije to zaboraviti.

Sve su žene kurve.

Stao je da razmisli.

Ubij.

Ubij Majku.

Ubij Joey.

Ubij sebe.

Ali prvo ... dvije se žene moraju sresti i upoznati.

On im to duguje.

Naglo je strgnuo s kreveta plahu i razderao je u trake. A onda ju je ponovno svezao, za stupice na uglovima kreveta, raskrečenih ruku i nogu.

On je lud. U to je bila sigurna. Njegove crne oči ludački su ukočeno zurile u svijet.

Ali, tko je on? I zašto je tako stravično, tako užasavajuće sličan Buddyju?

Buddy je lijep.

Ovaj je čovjek ružan. Nakaza.

GIGA

Beba ju je prestala udarati. Osjećala je samo nekakvu tupu, pulsirajuću bol. On je ubio moju bebu, pomislila je. A ubit će i mene. Naježila se. Nikad više neće vidjeti Buddyja.

»Majko, majko. Probudi se, ovo je važno.«

Dekeovo je lice nejasno plivalo iznad nje. Njegove su oči toliko slične njezinima — nema u njima ničega od Rossa.

Jadan Ross.

Sadie pokušava govoriti, unatoč bolova. Donja joj je vilica mlitavo visjela. Osjećala je oštre rubove polomljenih zubi, a oči su joj bile toliko otekle da je jedva uspijevala nešto vidjeti. Ako ništa drugo, barem nije upotrijebio nož... još zasad. Koliko je dugo bila u nesvijesti? Dugo, izgleda. Zašto je on još uvijek ovdje?

A možda je prošlo samo nekoliko minuta. Osjetila je kako se ponovno gubi i borila se da zadrži svijest, ali bol je bila tako strašna.

Odvezivao ju je od stolice. Možda će je sad pustiti. Možda.

Ponovno se onesvijestila.

On je rekao: »Majko. Jako se glupo ponašaš.« A onda je počeo vrištati: »Majko! Probudi se!« Kad se nije probudila, on je udari nogom. Joey čeka. Nije u redu puštati je da toliko čeka.

* * *

Mozaik se slagao.

Ferdie Cartright je radio za Sadie La Salle.

Sadie La Salle je bila Buddyjev menedžer.

Ferdie odlazi kod Sadie.

Sadie stanuje na Angelo Driveu.

Ona ima plakat.

Ferdie nestaje.

Sadie nije u Palm Springsu, gdje bi trebala biti.

U njezinoj kući nitko se ne javlja na telefon.

Telefon je istrgnut iz zida.

»Idemo«, uzbuđeno reče Leon.

Dugo mu je trebalo dok je majku izvukao gore po stepenicama.

Bila je teška, ali je on ustrajao. Na kraju krajeva, obećanje je obećanje — nije mogao iznevjeriti Joey.

Angel ga je čula kako se približava. »Morate me pustiti«, povikala je očajno. »Izgubit ću dijete. *Molim vas. Molim vas. Pustite me.*«

A kad je ušao u sobu sledila se i obuzeo ju je očaj. Vukao je za sobom tijelo neke žene.

Angel je počela histerično vriskati.

»Majko. Ovo je Joey. Joey, hajde lijepo, pozdravi majku.«

Stvarno je bilo šteta što se Joey nikako nije htjela pristojno ponašati. Bio je primoran da joj začepi usta, a to zaista nije bilo lijepo od nje što ga je natjerala da tako nešto učini.

Boljela ga je glava. Sjetio se Philadelphije — to je bilo tako davno, tako daleko odavde.

Pogledao je majku, pos jednu tu u stolicu kraj kreveta. Onda je pogledao Joey, svezanu i zapušениh usta.

Dvije žene u njegovom životu.

Dvije *naročite* žene.

GIGA

Tako mu je dugo trebalo da pripremi ovaj susret. A jesu li one to znale cijeniti?

Jesu li?

On bjesomučno počne sa sebe trgati odjeću, ostavljajući čizme za kraj.

Opipavao je svoj nož, isprobao vršak, lice mu je bilo iscerena maska smrti.

Žudnja mu je strujala kroz tijelo. Ključala u žilama, ispunila mu mozak. Glava ga je boljela, oči su ga pekle.

Joey je čekala. Raširenih nogu.

KURVA.

Lice joj je bilo iskrivljeno, oči ogromne. Ona ga želi. Zlatni anđeo nade *želi* se spojiti s Održavateljem reda.

Zajašio ju je, spreman da uđe u nju — podignute ruke s nožem, spreman da istodobno udari. I ZAUVIJEK CE BITI SPOJENI.

Buddy ga je zgrabio s leđa u očajničkom skoku, koji ih je obojicu izbacio iz ravnoteže i srušio na pod. Borili su se nekoliko sekundi, a onda je Deke ispustio životinjski, grleni krik i zamahnuo nožem prema Buddyjevu licu. Oštrica je zaparala Buddyjev dlan i krv je počela brizgati.

Buddy nije osjećao bol, samo bijes i bijes mu je dao snagu. Desnom je rukom zgrabio zapešće one ruke u kojoj je Deke držao nož i počeo je savijati Dekeu iza glave... polako ... polako ... upirući svim silama ...

Jedan trenutak su se gledali oči u oči. Crne su oči zurile u crne oči. Različite, a opet iste.

»TKO JE BUDDY HUDSON?« vrisnuo je Deke i zglobov ruke s nožem naglo olabavi, a nož se spusti i prereze njegov vlastiti vrat.

Kad je Leon teškim koracima uletio u sobu, već je sve bilo gotovo.

GIGA

EPILOG

Provala u kuću Sadie La Salle, ubojstvo Ferdieja Cartrighta i događaji koji su potom uslijedili, izazvali su valove snažnog uzbuđenja i nemira u Hollywoodu, koji su, međutim, svoju *pravu* kulminaciju dosegli kad je u nedjelju rano ujutro, u svojoj spavaćoj sobi, nađen mrtav Wolfie Schweicker, ustrijeljen od nekog provalnika. Zavladao je panika. Pooštrene su mjere sigurnosti. Ljudi su se grabili za oštre pse čuvarе, osobne tjelohranitelje, limuzine sa zaštitnom, neprobojnom oplatom i lovačke puške. Bibi Sutton je otpočela pravi novi trend s tim što je svoju spavaću sobu preuredila u pravu pravcatu tvrđavu — s čeličnim kopcima na prozorima i vratima nalik na vrata sefa, s kojima se upravljalo pomoću elektronskih signala. Sadie La Salle i Angel Hudson bile su hitno prebačene u bolnicu. Liječnici su se založili i uspjeli su kod Angel spriječiti prerani porod. Nakon nekoliko dana u bolnici, otpuštena je kući, uz upute da se odmara i da se ne izlaže naporima.

Sadie je imala manje sreće. Ona je došla u bolnicu s dva slomljena rebra, slomljenim nosom, višestrukim nagnječeni-ma. Uz to je pretrpjela teški šok i djelomičan gubitak pamćenja. Kad ju je Leon Rosemont ispitivao, ništa nije uspio od nje doznati. Angel mu isto tako ništa nije htjela reći. Nijedna od njih mu nije pružila nikakve podatke pomoću kojih bi napokon uspio riješiti zagonetku... obje žene kao da su se udružile u zavjeri šutnje. Leon je imao neke svoje sumnje, ali čak i da je bio u pravu, kakve je to sad imalo važnosti? Deke Andrews je bio mrtav. Ali je zagonetka ostala.

Oliver Easterne je pratio izvještaje o događajima koji su se odigrali proteklog vikenda na nekoliko televizijskih prijemnika, postavljenih na raznim mjestima u njegovoj kući. U ponedjeljak je već rano ujutro krenuo u ured, premećući u glavi ideju da odmah angažira nekog scenarista koji će od tog materijala napraviti scenarij za film.

Kakav bi se film dao iz toga napraviti! I kad bi još uspio dobiti Buddyja Hudsona da igra sam sebe!

Bilo je točno sedam sati ujutro. Jedan marljivi čuvar parkirališta čekao ga je pred zgradom da od njega preuzme kola. Nema više parkiranja u podzemlju za Olivera Easternea!

Blistavi Bentley je promijenio vozača, a on je požurio u zgradu, zastavsi usput kod novinskog kioska da kupi jutarnje novine i tri paketića pepermintа. Bio je to njegov redoviti jutarnji ritual.

Sportski je ustrčao uza stube. Još jedan jutarnji ritual. On nije imao vremena za vježbanje i vježbaonice. Trčanje uz stepenice je izvrsna kardiiovaskularna aktivnost. Bolja od sklekova i preskakivanja konopca. Kad je dotrčao do potkrovlja, gdje se nalazio njegov ured, srce mu je udaralo normalnim brojem otkucaja za zdravo srce pod jakim opterećenjem.

Uletio je u prednju sobu svog ureda, pun radosti što će opet tjedan dana zajebavati ljude na sve strane. Bezobzirno guranje, mućkanje, gaženje. Ali upravo o tome i jest smisao života, zar nije tako?

Njegova sekretarica se obično nije pojavljivala prije devet sati. Njemu je to odgovaralo jer je tako imao dovoljno vremena da se još jednom istušira i da obavi telefonske razgovore s New Yorkom bez ometanja sa strane. Otvorio je vrata svoje sobe — svog privatnog svetišta, gdje je uživao sjediti za svojim, kožom presvučenim pisaćim stolom i diviti se ulaštenom savršenstvu kožnih kaučeva, skupocjenih čilima i s ukusom odabranih antikviteta.

Nasred pisaćeg stola stajala je velika kutija, umotana u šareni papir i svezana ukrasnom vrpcom. Oliver je volio primati darove. Nestrpljivo je rastrgao omot, otvorio kutiju, sumnjičavo ponjušio i zatim ispustio urlik krajnjeg bijesa.

Teturajući ustuknuo je od stola — slika i prilika slomljenog čovjeka.

Montana je odabrala upravo taj trenutak da uđe u sobu. »Jutro, Oliver. Samo sam navratila da pokupim neke stvari.« Zastala je. »Gospode Bože! Kakav je to *smrad*?«. Primaknula mu se.

GIGA

On je stajao nepomično, poput kipa isklesanog u kamenu. Povirila je preko njegovog ramena i naglo koraknula unazad. »Oliver!« uzviknula je. »Netko ti je poslao gomilu ... balege. Oh Bože moj!« Nije mogla suspregnuti smijeh. »Oh ... *Oliveri* Tko ti je samo to mogao napraviti?«

On nikad nije bio čovjek koji se fizički razračunava sa svojim protivnicima. Ako je trebalo pretući, on bi unajmio nekoga da to za njega obavi. Ali bijes, koji ga je sad obuzeo, bio je toliko silan da se više nije mogao kontrolirati. Okrenuo se i pognute glave jurio u napad. Greška.

Montana je samo ležerno koraknula u stranu, a on se sapleo i ispružio po podu koliko je dug i širok.

Zauriao je, frustriran do srži u kostima.

Montana je dostojanstveno izašla. Oh, kako će se čitavog života s užitkom sjećati užasnog izraza na Oliverovom licu. A tako je lako bilo sve to organizirati. Dostajao je jedan telefonski poziv. Nazvala je jednu poduzetnu agenciju, vrlo prikladnog naziva VAŠA ŽELJA, NAŠE IZVRŠENJE, i oni su nakon kratkog iznenađenja, prihvatili izazov i pripravili divno umotan poklon, izravno pokupljen ispod jedne pozamašne krave. Oliver Easterne je konačno dobio pod nos gomilu govna, koje je inače sam proizvodio u neograničenim količinama. Do podneva se priča o Oliverovom govnu proširila kroz čitav Hollywood.

Rats Sorenson je preplavio novinske kioske primjercima svojih *Istina i činjenica* tjedan dana nakon što su događaji u kući Sadie La Salle ispunili naslovne stranice svih novina.

Ross Conti je postao slavna veličina. No da ... možda ne baš veličina. Ali je svakako stekao reputaciju najvećeg kuro-nje nakon Errola Flvnna. A dokaz za to kočio se u živim bojama i u punom sjaju na omotu popularnog časopisa. U društvu s *vrlo* pripremljenom na suradnju i *vrlo* golom Karen Lancaster.

Rossu je to donijelo isto ono, što je — godinu dana ranije — duplerica u *Cosmopolitanu* donijela Burtu Reynoldsu.

Vratilo mu je neprikosnoveni status zvijezde. Preko noći.

Gurnulo ga ponovno u središte pozornice. Baš kao u dobra, stara vremena.

Pomoglo je, dakako, i to što je imao smiješak na licu i takvu erekciju, koja je nekoliko skupina razljućenih građana i građanki nagnala da se razviču o povredi javnog morala, te da zatraže povlačenje tog broja časopisa iz prodaje. Kad je služba za raspačavanje novina napokon popustila pritiscima i poslala svoje kamionete da pokupe *Istinu i činjenice* s novinskih kioska, oni više nisu imali što pokupiti.

Ross Conti je bio potpuno rasprodan.

Little S. Schortz nije dobio ime ispod fotografija, ali je zato primio lijep honorar.

Proslavio ga je u jednom baru za usamljena srca u Marini Del Rey, gdje se upoznao s jednom mladolikom ridokosom damom, koja mu je podarila herpes i ukrala kola.

Elaine je bila neokrunjena kraljica u kokošinjcu Beverly Hillsa. Proglašena je za suprugu godine. Koja bi druga žena podnijela takvu vrst indiskrecije, kakvoj je nju — javno — izložio Ross Conti, i nakon svega, još uvijek imala snage da se vedro smješka?

Novinari su se otimali o njezine izjave, časopis *People* joj je posvetio dvije stranice — nazivajući je toplom, duhovitom i mudrom ženom. Obožavani Merv ju je pozvao u svoj program i razgovarao je s njom o nevjeri i o suprugama punim razumijevanja. *Postala je slavna ličnost* — neovisno o Rossu. Contijevi su postali najpopularniji bračni par u gradu. Sad je Bibi Sutton nazivala *Elaine*. Pozivali su ih na svaku premijeru, svaku zabavu i svaku društvenu prigodu.

GIGA

Njih su dvoje zajedno u tome uživali. Poslije deset godina braka, napokon su našli jedno drugo i to je u svemu tome, zapravo, bilo jedino važno.

Leon Rosemont se vratio u Philadelphiju. Millie nije bila u njihovom stanu. Čekao je nekoliko tjedana, a onda ju je nazvao. Ona se preselila kod svog brata.

»Dođi kudi«, rekao je umorno. »Sve je prošlo.«

»Nikad *to neće proći*, Leone«, odgovorila je Millie glasom u kojem je titrala nota žaljenja.

»Uvijek će se naći neki novi slučaj — to je gore, nego da je u pitanju neka druga žena.«

Možda ona ima pravo. Previše je bio umoran da bi se s njom prepirao i da bi je uvjeravao.

Možda je on rođen za to da uvijek bude sam. Često je mislio na Joey. Na njezinu vedru *narav* i iskrivljeni smiješak.

Buddy Hudson je postigao sve *što* je ikad želio postići u životu — i još više od toga. Njegovo herojsko spašavanje Angel i Sadie, kao i njegova bizarna veza s Dekeom Andrew-som, učinili su ga slavnim u cijelom svijetu.

Kampanja s plakatima izazvala je pravu senzaciju.

Angel mu se vratila.

Svi su se otimali za njega. Veliki menedžeri, najznačajniji producenti, direktori najvećih televizijskih kompanija, a uz: to još i svaki časopis, svaki televizijski kontakt-program i svaki list u zemlji.

Takva masovna popularnost bila je istodobno silno uzbudljivo i zastrašujuće iskustvo.

Obratio se za savjet svojoj Angel. Svojoj prekrasnoj trudnoj ženi — umiljatijoj i ljepšoj nego ikada, ali i punoj neke nove, blage snage, koju je on iskreno cijenio.

»Ništa nemoj poduzimati«, rekla je Angel jednostavno. »Pričekaj na Sadie. Naposljetku, ona je tvoja .. . zastupnica.«

Bio je to pametan savjet. Jer kad je Sadie izašla iz bolnice, bacila se na posao s dvostrukom energijom. A Buddy je postao njezin najvažniji klijent. Nikad nije spominjala Dekea Andrewsa, Ferdieja Cartrigha, ni onu sudbonosnu subotu u njezinoj kući. Isto tako, nije dopuštala ni drugima da joj *to* spominju.

Ginu Germaine je pogodila lavina katastrofalnog negativnog publiciteta. Počelo je s onom reporterkom, koja ju je intervjuirala na dan saobraćajne nesreće Rossa Contija. Ta ju je djevojka upravo ubilački sasjekla u svom članku.

Zatim je *Enquirer* objavio seriju otkrića o njezinom ranijem životu. *TV Guide* ju je srezao u svojem središnjem prilogu »Lice s naslovne strane«. I na kraju je više senzaciona-lističkih tabloida — koji su se uglavnom prodavali po super-marketima — preuzelo štafetnu palicu i nastavilo s objavljivanjem svakojakih tračeva.

Gina je pobjegla u Pariz, gdje je operirala grudi u očajničkom nastojanju da napokon bude ozbiljno shvaćena, a usput se zaljubila u jednog postarijeg francuskog filmskog redatelja, pobornika *cinema virite* škole, koji joj je obećao prave glumačke zadatke i dao joj glavnu ulogu u jednoj produkciji skromnog budžeta — crnoj komediji o glupavoj plavkosoj američkoj filmskoj zvijezdi. Napokon! Napokon je bila ozbiljno shvaćena kao glumica.

Telegrafirala je Oliveru Easter-neu i javila mu da neće moći ispuniti svoje obaveze prema njemu i vratiti se u Ameriku da bi nastupila u njegovom filmu.

On ju je tužio sudu.

Ona mu je u odgovor na to poslala samo jednu jedinu riječ.

BALEGAR.

* * *

GIGA

Karen Lancaster je otišla iz zemlje sa svojim rokerom. Tatica nije bio oduševljen njezinom javnom indiskrecijom. Josh Speed je smatrao da je čitava ta stvar ludo smiješna. Postala je grupašica broj jedan i slijedila je Josha na njegovoj vrlo uspješnoj turneji po Evropi. Neko je vrijeme uživala u tome što je ponovno poznata ličnost, zanimljiva za novinare, a onda su avioni, hoteli, raznovrsni stadioni i zabave zabave zabave postali dosadna rutina. Nedostajao joj je Beverly Hills. Nedostajali su joj *Gior-;gio's* i *Lina Lee* da u njima kupuje. Nedostajali su joj *Ma Maison* i *Bistro* da u njima ruča. Nedostajali su joj *Dominick's* i *Morton's* da u njima večera. Nedostajale su joj Bibine sjajne zabave povodom svečane dodjele Oskara. I zvjezdano društvo na neformalnim večerama u kuhinji Sadie La Salle. Nedostajao joj je običaj da kola prepušta čuvaru parkirališta, koji će ih umjesto nje parkirati. Nedostajalo joj je vrelo sunce, tenis, *Polo Lounge*. K vragu — sve joj je nedostajalo. Nije joj dugo trebalo da uvjeri Josha kako bi on *trebao biti na -filmu*, kao i da je upravo ona prava ženska, s pravim žnorama, koja mu to može srediti. Njemu se ideja odmah dopala. Osim toga, on nije bio nesvjestan činjenice koliko mu može koristiti žena kao Karen. I tako, kad je ona nekoliko tjedana kasnije ustanovila da je u drugom stanju, odlučili su da će se vjenčati. Karen je blistala. »Napravit ćemo najsenzacionalnije vjenčanje desetljeća!« objavila je. »Priredit ćemo Beverly Hillisu takav šou da će se o tome *godinama* pričati.«

Beverly Hills je brujao. Vjenčanje Karen Lancaster i Josha Speeda bilo je takav događaj da je onaj, tko se nije našao među pozvanima, mirne duše mogao iseliti iz Hollywooda. Mjesto događaja: Disneyland. Garderoba: Kako vam drago.

Sadie La Salle je odlučila obući kostim od beige čipke. Prilično je bila smršavila i ovako vitka, mogla je obući što god je htjela. Pozorno se zapiljila u svoje lice u zrcalu. Nije bilo nikakvog traga od ozljeda koje joj je nanio Deke. Izvana im nije bilo traga, ali unutra ... Pomislila je na Buddyja. Tako lijep mladić, pun života. Onda je pomislila na Angel. Ta je djevojka pravi dragulj. Mila, ljubezna i nepatvoreno dobroga srca. Sadie ju je obožavala. U stvari, taj je osjećaj bio uzajaman. Angel je svakog dana trebala roditi. Sadie se s uživanjem nasmiješi. »*Bit ću baka*, pomislila je, *ali to neće znati nitko osim mene*. Rossa bi udarila kap, da zna. Ross Conti. Djedica. Samo što on to *nikad* neće saznati. Jer, ona mu se sad konačno osvetila. I sad ga je mogla zaboraviti. U stvari, već ga je zaboravila. Umjesto njega, ona sad ima nešto drugo ... Buddy je ispričao Angel sve o sebi, a Angel je to opet sve ispričala Sadie. Dvije su žene postale veoma bliske. Imale su zajedničku, neizgovorenu tajnu... nešto, što nikad nisu spominjale ... ali ih je to čvrsto povezivalo, na jedan posve naročit način. Jednog dana, odlučila je Sadie, *reći* će Buddyju istinu. Jednom, u budućnosti... kad za to bude pravo vrijeme.

Montana je pročitala vijest o predstojećem vjenčanju u rubrici Liz Smith. Svaki put kad bi pročitala nešto o Los Angelesu, sjetila bi se Olivera Easternea, a svaki put kad bi se njega sjetila, široko bi se nasmiješila. Onaj, već klasični događaj, u ponedjeljak ujutro, u njegovom uredu, predstavljao je jedan od najljepših trenutaka u njezinom životu. Neil bi bio ponosan na nju!

Na neki čudan način ipak joj je nedostajao L. A. U New Yorku je doživjela mnogo ugodnih

GIGA

trenutaka, a sad se ponovno spremala režirati *Ljude s ulice*. Oliver je naposljetku bio primoran prepustiti joj prava na scenarij — u zamjenu za onaj drugi Neilov projekt, onaj u kojem je Gina Germaine trebala biti glavna zvijezda. Nije bio nimalo sretan zbog toga, *pogotovo* nakon što je Gina odustala od uloge. Ostala mu je prazna financijska konstrukcija. Nije imao režisera. Ni glavne glumice.

Montana nije nad njim ronila suze.

Što se njezinog filma tiče, sama je krenula u obilazak potencijalnih financijera i prikupila je dovoljno novaca za proizvodnju. I sad je uistinu imala potpunu kontrolu. Od početka do kraja. Bila je veoma ponosna na sebe.

Pamela London i George Lancaster doletjeli su u L. A. iz Palm Beacha.

»Mrzim ovo prljavo malo selo«, izjavila je Pamela svojim hrapavim glasom novinarima, koji su ih dočekali.

»Daj, daj, kravo brbljava«, ljubezno je rekao George, gurkajući je prema njihovoj limuzini.

»Mrdni malo tom debelom guzicom.«

Bračna se sreća nastavljala — uz pomoć pokoje srdačne uvrede.

Bibi Sutton je obukla dugu haljinu od bijelog brokata, obrubljenu krznom kune zlatice.

Haljina je Adama osiromašila za pune četiri tisuće dolara, a Bibi je u njoj izgledala kao vila na vrhu božićnog bora.

Bez Wolfieja, Bibi je bila totalno izgubljena. Tako joj je bilo teško bez jasnog, dragog Wolfieja, koji je strpljivo slušao njezinu nepresušnu bujicu tračeva, koji ju je pratio na sva ona mjesta, na koja Adam nije htio ići i koji je uvijek, ali *baš uvijek*, odabirao njezinu odjeću.

* * *

Maralee Gray je na Karenino vjenčanje došla s novom ljubavi svog života, jednim postarijim Isusovim sljedbenikom, koji je naokolo hodao odjeven u sandale i lepršavu bijelu ha-lju, a uz to je posjedovao privjesak, koji se mogao mjeriti s odgovarajućim dijelom anatomije nekog pastuha, šampiona stočnog sajma.

Maralee je bila izvan sebe od sreće. Zar bi itko mogao tražiti nešto više od života? Religija i seks — u istom paketu.

Bilo bi lijepo kad bi taj dotični paket imao još i novaca. Ali, ne smeta, ionako se već polako počela privikavati na to da ona plaća račune.

Elaine je bila u ružičastom. Ross je bio u bijelom.

Kakav par!

Buddy je bio u Armanijevom odijelu. Naravno. Angel je bila u drugom stanju. Dakako.

Koko je skakao oko nje, pazeći na to da svaka vlas bude na svom mjestu i da bude apsolutno savršeno našminkana.

Buddy se cerio. »Hej, Koko. Ne možeš je uljepšati, kad je već ionako prekrasna.«

Koko zatrese kovrčama. »Ja samo ukrašavam ružu«, rekao je i poljubio Angel. »Lijepo mi se zabavi, srce drago. I ne zaboravi — hoću čuti apsolutno *sve* o tom vjenčanju. Nazovi me čim se vratiš.«

Angel kimne glavom i nasmiješi mu se. »Hvala, što si došao. Daj Adrianu poljubac od mene.«

Pred kućom ih je čekala Sadie u elegantnoj, srebrnastoj limuzini. Izgrlila se s Angelom, poljubila Buddyja u obraz, a Buddy se u sebi ponovno zadivio kako je na kraju sve lijepo završilo. Sadie je prihvatila Angel. Nikakvih primjedbi. Ničeg. Njih dvije su se sjajno slagale. Zavalio se u sjedalo i načas sklopio oči. Sve se riješilo na najbolji mogući način... ružne su

GIGA

uspomene ostale zakopane u prošlosti. Čak je i Wolfie dobio što je zaslužio. Nema više ružnih snova.

Uspjeh. Angel. Smatrao je sebe izvanredno sretnim čovjekom. Na pola puta do Anaheima i svadbenog prijema, Angel ga zgrabi za ruku: »Buddy«, prošaptala je. »Čini mi se da je počelo...«

Nije se uspaničio. Ostao je miran. Nagnuo se naprijed i pokucao na staklo koje ih je odvajalo od vozača. Naposljetku, on je sada zvijezda. Mora se onda tako i ponašati.

»Vozi ovu krtiju u bolnicu i da si tamo stigao jučer!« uzbuđeno je zaurlao.

Sadie se naglo uspravila, nagnula se prema Angel i uzela je za ruku. »Sve će biti dobro, dušo. Ništa ne brini. Začas ćemo biti u bolnici.«

* * *

Angel je rodila u četiri popodne. Porod nije bio lak. Prva je beba bila u krivom položaju i za trenutak je bebin život visio o niti.

Buddy je bio s Angel u rađaoni i osjetio je nervozu i napetost liječnika i primalja dok su se borili da dijete počne disati. Uhvatio ga je užasan strah. Angel je bolno jauknula kad je druga beba ušla u ovaj svijet.

Blizanci.

Dva dječaka.

I tada, u zadnji čas, prvi se dječak oglasi zdravim krikom.